

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

T A B U L A.

	PAG.
NOTÆ in Homerum	3
In Hesiodum.....	6
In Theognidem.....	—
In Simonidem.....	7
In Pindarum.....	—
In Theocritum.....	8
In Moschum.....	9
In Callimachum.....	—
In Fabricii Bibliothecam Græcam.....	13
In Æschylum.....	14
In Sophoclem.....	31
In Euripidem.....	55
In Aristophanem.....	129
In Menandrum.....	270
In Philemonem.....	286
In Comparationem Men. et Phil.	291
In Athenæum.....	292
In Stobæum.....	358
In Anthologiam Græcam.....	362
In Opuscula Ruhnkeniana.....	363
In Bentleii Epistolam ad Millium.....	364
On Bentley's Dissertation on Phalaris.....	366
 IN SCRIPTORES LATINOS :	
In Ciceronem	371
In Livium.....	379
In Quintilianum.....	382
In Tacitum.....	383
In Terentium.....	—
In Horatium.....	384
In Juvenalem.....	387
 APPENDIX :	
In Platonem	391
In Euripidem	394
Addenda et Corrigenda.....	395
Indices	397

N O T A E

IN

POETAS GRÆCOS.

29981 d. 67

VOL. II.

A

N O T A E

IN

POETAS GRÆCOS.

29981 d. 67

VOL. II.

A

IN
H O M E R U M.

Θ. INIT. i. e. 1—52. ut conjicio, Λ. 654—802. Φ. 385—515. recentiora esse putat Hermannus Praef. ad Homeri Hymn. p. VII—IX. Idem p. IX. *Pugnam ad naves*, et *Patrocleam*, utramque e duobus vel pluribus carminibus conflatam putat.

Spuria. A. 218. (qu. 366—92.) E. 415. I. 63—4. 320. qu. Λ. 831.

Spuria? [*Odyssæz*] a. 355—9, ex Iliad. Z. (vide λ. 351. φ. 353.) γ. 198—200. (et forsitan 197.) ex a. 300. (vide mox γ. 211.) β. 5—9. 196—7. γ. 307—8. δ. 52—8, ex a. 136, seqq. 322—31, ex γ. 92, seqq. ε. 110—1, mox 133—4. 16, 141—2, ex δ. 559. λ. 300, ex Π. Γ.. θ. 564—72, qu. ex ν. 172. ν. 347, ex 103. φ. 356—8.

ΙL. B—H 420. One day and night. H. 421—end, one day and night. Θ. one day. I—K. one night. Λ—Σ 238. one day. Σ 239—end, one night. Τ—Ψ 57. one day. 58—108. night. 109—225. day and night. 226—end, one day. Ω 1—30. 12 days.

ΙL. A. 11. *τὸν*] Qu. *τοῦ*, i. e. *αὐτοῦ*.

Ib. 530. ἐλέλιξεν. *Convertebat* vertit Cicero de Republ. I. 36.

Ib. 555. Qu. σε δέδοικα κατὰ φρένα μὴ παραβείπη.

B. 160—62. 164. Spuria videntur.

Ib. 165. Fors. μηδὲ εἴα, ut modo 132.

Ib. 333. 394. Δ. 125. Lege δὲ Φίαχον. E. 860. H. 403. I. 50. clarissime N. 835. Ξ. 148. ἐΦίαχον. N. 822. 834. P. 723. forsitan Φίαχεν δὲ ἐπι—ut Ψ. 766. (Π. Ψ. 216. Odyss. δ. 454.)

Ib. 408. αὐτόματοι ἀγαθοὶ Plato Sympos. p. 174. HSt.

Ib. 448. Recte vulg. ηερέθοντο, (aor. obsoletum.) Elmsl. Ed. R. II. p. 321.

Ib. 488—93. πληθὺν δ᾽——προπάσας. Hæc omnia spuria censem Heynus; recte, opinor, quod ad 491—2. attinet.

Ibid. Νεῶν κατάλογος. Apollodorus Stobæi XLIV. (XLVI.)

Γ. 65. Eurip. Hippol.

Ib. 103. οἴστετε. 105. ἀξεῖτε, 250. ὄρσεο. E, 109. καταβήσεο.

Δ. 47. Spurius videtur.

Ib. 364. Imo αὐτὸς est αὐτός.

E. 36. Φιόσητι.

Ib. 272. Qu. μῆστωρι, vel Θ. 108. μῆστωρε.

Z. 90. δὲ Φοι.

Ib. 329. σὺ δὲ αὐτὸς μαχέσαιο κεν.

H. 86. Hellespontus ποταμὸς, Herodot. VII. 35. Vide de πλατὺς Schw. ad Athen. II. 41. B. ἀπείρων II. Ω. 545. De πλάτυς pro salso, Wesselink. ad Herodot. II. 108.

I. 457. Delet, et ejus loco quatuor versus ab Aristarcho damnatos reponit, R, P. Knight, Gr. Alphabet. p. 57. Vide v. 565.

Λ. 187. 203. ὄφρα νν——

N. 144. ῥεῖαδός ἐλεύσεσθαι] ῥέα διελ. Υ, 263.

Ib. 812. Vide M. 37. Aeschyl. Theb. 608. [604.]

O. 191. Ἐριογένης δὲ ἔλαχε στυγερὸν δόμον εὐρώντα Nicarchus Brunck. Analect. II. p. 350. sed simul respexisse videtur ad Υ. 64—5.

P. 134. Schol. MS. Townleiani a Porsono excerptum: ποδώκεος Αιακίδαο: τινὲς κακῶν βελέων ἀλεωρήν: καὶ γάρ ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκε* δηῆιν ἀνδρῶν ἀλεωρήν. (Heyn. Suppl. T. VII. p. 783.) * O. 532—3.

T. 147. Distingue, δῶρα μὲν, αἴκ' ἐθέλησθα, παρασχέμεν——εἴτ' ἔχέμεν παρά σοι. i. e. (εἴτε) παράσχεις, εἴτε ἔχει.

Ib. 288. σε λεῖπον.

Υ. 202. et 433. Qu. αἴσκα.

Φ. 28. ποιη] P. 207.

Ib. 56—78. et 112—156. spuria censem Heyn. ad 75. Imo potius crediderim 75—155. Certe vel 47—53. vel 144—152. Deinde vide H. ad 214.

Ib. 369. Hic puto amplificatum locum ex 383—4.

X. 108. *τό κεν.*

Ib. 199. Qu. φεύγοντα διώκων.

Ib. 202. ὑπεξέφυγεν: τῇ ὑπεξέφερε ἵν' ἡ ὅμοιον τῷ, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται. Townl.

Ib. 205. πῶς γάρ τὰ ἡφαιστότευκτα ὄπλα εἰσὶν; Schol. Townl. apud Heyn. Legendum videtur ὄπλα Δέεσιν: *quomodo penetrabunt*, sc. Græcorum hastæ.

Ib. 385. προφασίζεσθαι Schol. Townl. apud Heyn. est, *detrectare pugnam; excuse himself from*—

Ψ. 50. *ὅσσ' ἐπ.*

Ib. 139—40. Suspectos habeo. Vide 163 et 193.

Ib. 145—6. Me reverso, meam comam se abscissurum, Elms. Mus. Cr. 6. p. 299.

Ib. 421. Schol. Vict. ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ, ὁδοῦ (lege ὁδόν) χῶρον ἀπαντα: Ἀριστοφάνης χῶρον ἔνερθεν.

Ib. 473. Qu. αἰσχροῖς. vel αἰσχροῖσιν ἔνισσεν. vide Ω. 238.

Ib. 483. *νείκε*—(ἄλλα δὲ—Ἀργείων) collato H.

Ib. 585. *μὴ μὲν ἐμὸν σὺ Φέκων* Heynius.

Ib. 745. Eccles. [841.] Orac. apud Midiam. Virgil. Eclog. v. [68.] AEn. I. 724. Ovid. Fast. III. 537.

Ib. 751. *λοισθῆι*] Qu. λοισθῆια θῆκε, ut πρωτεῖα, etc. Vide 785.

Ω. 46. Vide I. 628.

Ib. 318. Legebat Scholiastes, ἐν κλησι'.

Ib. 614—17. *damnat* Heynius, putans 616 loco jam interpolato additum esse ab alio interpolatore. A Scholiaste Vict. non lectum esse monet idem.

Ib. 748—59. Ex 419—23, 428.

ODYSS. a. 236. ξ. 366. Imitatur Aeschylus Choëph. 337. *εἰ γάρ ὑπ' Ἰλίῳ*—

ι. 116. *λάχεια* an nomen proprium? κ. 509.

κ. 410. *Forsan πόριες.*

μ. 253. *Horn in fishing.* Qu. *float?*

ν. 341. Eurip. Troad. Aesch. Prom.

IN
H E S I O D U M.

HESIODUM edidit Schmidius 1601. (huic anno assignat
Saxius: fol. primum deest in exemplari.) 1612. 1623.
Tribus edd. ipse præfuit. Natus 1570. (male 1560
Saxius.) mortuus 1637.

OPP. et D. 101. Athen. vi. 270. C.

Ib. 105. Odyss. e. 103-4.

Ib. 233. Lege, *τίκτουσιν δὲ γονεῦσι Φερουότα τέκνα γυναικες*.

Ib. 347—8. Luc. vi. 38. Alludit Cicero de Clar. Oratt. iv.

De Off. i. 45. Ad Attic. XIII. 12. Vide Bergler. ad
Alciph. i. 24.

Ib. 428. Qu. δμωώς.

Ib. 647. Ergo omnia, *οὐτε τι ναυτιλίης—ὕμνον ἀειδειν*, 647—
660. damnabat Plutarchus.

SCUT. HERC. 50. Et hic et in Oraculo apud Schol. et
Eustath. Il. E. 64. (p. 321, 33. ed. Rom.) lege *οὐ καθ'*
όμα vel *κάθομα*, et vide Callim. Fr. 293.

FRAGM. 48. *πλοῦτον δέ περ* [*περ*] citat Davis. ad Cic. de
Div. ii. 56. Malim *ἴπτορ*. Ineptit Osann. Philem.
p. 147.

IN
T H E O G N I D E M.

V. 215. Respicit Julian. Misop. 349. D.

315—8. Olim Soloni vindicat Taylorus ad Dem. F. Leg.
in Reisk. T. ix. p. 455. ex Basilio de leg. Gr. p. 91. ed.
Grot. Plutarcho i. p. 79. F. II. 78. C.

373, seqq. Hæc adumbrata sunt ex egregio Archilochi loco
apud Stob. p. 125. Grot. et alios. (Vide Gaisf. ad He-
phaest. p. 364.) Hinc autem patet recte legi *αινῶν* in
Stobæo pro Clementis *ουννος*.

IN
SIMONIDIS FRAGMENTA.
 (APUD GAISP. POET. MIN.)

XXXIV. ἀνέθεντο] ἀνέθεν, i. e. ἀνέθεσαν, corrigunt. ἀνέθεν

Inscr. apud Blomfield. Pers. Append. ad Not. 994.

ἐσταθεν Simon. XXXIII.

CXXXIX. Adde Julian. Cæs. p. 333. B. et a Cantoclaro
 citatum Aristot. Eth. I. 10. p. 15, 19. Alludit Ps. Diog.
 Ep. MSS. du R. x. p. 278.

CXCVI. Αἰτύλον] Recte Ἀστύλον Porsoni Photius v. περιαγ.
 Olympionices Ol. 73, 4, 5. Astylus. Vide Simsonum.

IN
P I N D A R U M.

OLYMP. II. 32. Si huc respicit Plato Cratyl. p. 404. A.
 HSt. nonne legit Κρόνος?

Ib. v. 19. Schol. Ed. Rom. Φίλιστος δέ φησιν ὅτι ἐν τῇ τρίτῃ
 γελ. et τούτους om. ante ἔλαβε. Lege, ἔδραν] ὑπὸ Ἰπποκρά-
 τους—τυράννου (et forsitan ἡρέθη.) Tum qu. Καμάριναν
 κατέσκαψε—οἰδε γοῦν—Vide Herodot. VII. 156. Thucyd.
 VI. 5.

Schol. in Argum. Pyth. fin. Supple in Euphorione πέτρᾳ.

PYTH. IV. 246. Schol. ΣΙΣΥΦΟΝ lege, et vide R. P. ad
 Aristoph. Fragm. ΓΗΡ. XVIII.

Ib. IX. 75. τὸν—θιγεῖν] Soph. Trach. 717.

NEM. I. 1. Schol. Ibycus Scholiastæ Pindari (“qui tot suæ
 nobis dedit imperitiæ documenta,” Valcken. Diatr.
 p. 151. C.) πέδον νήριτον. Emendat Musgr. ad Phœn. 218.
 (220.) νηριῖον. Qu. νήροτον, vel etiam ἀνήροτον.⁴

⁴ Vide tamen de Athen. III. 86. C. τοῦ δὲ ἀναρίτου (μέμνηται) Ἰβυκος^a
 sequente mox altera forma νηριτορόφους. J. S.

Ib. III. 42. Schol. In Callimacho lege *αὐταγρεσίης* una voce.

Ib. IV. 52. *ἐπηρεάζοντα* corrupte Stobæus, quod fraudi fuit Wassio ad Thucyd. I. 26. *ἐπεὶ ρεάζοντα* (sic) Schol. Rom. Sophocl. fol. 1. 2. verso. Vide Stanlei. ad *Æschyl. Choeph.* 311. Senarius ibi laudatus est *Æschyli* apud Stob. Ecl. p. 123. Grot.

Ib. VI. 73. *ἀσκίοις*] *δασκίοις* Schol.

ISTHM. II. 10. De *έργατις* Archilochus Suidæ v. *Μυσάχην*.

FRAGM. XLVIII. Adde ex Athenæo, *τῷ παρεόντι δὲ ἐπαι-*
νήσεις ἐκών, ἄλλοτε ἀλλοῖα φρόνει.

LV. *ποτικολλῶν*] *ποτίκολλον* Ald. utrobique: in lib. I. MS.

Ep. et in l. VI. MS. A.

CXXVI. Imo recte *κεροβάτης* Hemsterhusius.

IN

T H E O C R I T U M.

ANNO 1825. mihi videbantur optima Idyll. II. III. IV. VII.
XI. XV. Bona I. VI. X. XIII. XVI. XVIII. XXI. XXII.
XXIV. XXV. XXIX.

IDYLL. I. 129. Athen. XIII. 540. C.

v. 61. Confer Soph. Philoct. [1060.]

XII. 2. Respicit Julianus Ep. 3.

XV. 1. *ἔνδοι* Apollonius de Adverb. p. 610, 27. Bekker. ubi
πειράζουσα.

XVII. 53, etc. Sensus, Magno patre major Ptolemæus.

* Citat Kayserus, Philetæ Coi Fragmenta, p. 13. tanquam Toupi verba, ex Indice ad Addenda in Theocritum Wartoni in v. Philetas, "Philetas alius, ut videtur, poëta, alias glossographus, alias medicus. Sunt, qui de uno eodemque homine intelligunt. Quibus haud facile adsentior. Sed de hoc viderint eruditii." Horum nullum vestigium apud Wartonus, certe in exempl. Trin. Coll. (Sunt nempe e folio ultimo, quod accessit parti exemplarium. Unum est in Museo Fitzwill.) P. P. D.

xxi. 22. Ovid. Trist. v. 10. 7.

xxiii. 46. τὸ σῶς τοίχοις R. P.

Ib. 56. ἐμιανερ] An despuelo in sinum?

PIGR. XXI. 2. μὴ πόθερπε τῷ τύμβῳ R. H. nescio unde.

IN
M O S C H U M.

IDYLL. v. 5. (Stobæi LIX. p. 229. Grot.) τὰ δὲ κύματα
[μακρά] μεμήνη. μακρὰ est Grotii supplementum. Forsan,
κύΜΑΤΑΜΑΡΓΑ.

IN
C A L L I M A C H U M.

Καλλίμαχος pro καὶ Λάχης in Athen. III. 73. E. Valckenær.

Ep. ad Erm. p. 47.

Hymn. in Apoll. 50. ἔτι μηκάδες] ἔ μηκάδες. [i. e. περι.]

Dian. 251. Lege τό ρα.

Del. 246. Forsan καλῶς.

Ib. 281. Forsan ἐκτήσαντο.

Lav. Pall. 18—28. E Sophocle Athenæi xv. p. 687. C.
ut ibi monet S.

Ib. 82. νὺξ ἔβαλεν] Forsan ἔλαβεν.

Epigr. LXIV. Vertit Virgilius Catalectic. XIV.

Frags. XL. Ἐκάλη. fin. Vide Frags. LXII. unde forsan
et hic legendum Εύκολίνη.

cvi. Vide Simylum apud Wytt. ad Plut. p. 74.

ccccxxviii. Schol. MS. Homer. Odyss. Ξ. 199. emendante
R. P. (MSS. in Suid.) ἐκ με Κολωνάων τις ὁμέστιος ἡγαγε
δῆμου Τῶν ἐτάρων. (ἐκ μὲν — τῶν ἐτέρων MS.)

IN
POETAS SCENICOS.

IN

FABRICII BIBLIOTHECAM GRÆCAM.

LIB. II. c. 19. **Phrynicus.** Πολυφράδμονος. ἡ Μινύρου. οἱ δὲ Χοροκλέους. Suidas. Μινύρου, vel forsitan Κινύρου, filius per jocum dictus fuisse videtur, ἀπὸ τοῦ κινύρεσθαι. Vide Aristoph. Vesp. 219—20. Isti autem qui Choroclis filium dicunt, cum histrione confundunt. Quare non est cur dubitemus de patris nomine.

Ibid. **THEODECTES.** Mortuus est Theodectes paullo post pugnam ad Granicum. Plutarch. Alex. T. iv. p. 41. Reisk.

Ib. c. 22. **ALEXIS longævus**, Plutarch. de Orac. Def. p. 420. D. Demetrii (Phalerei an Poliorcetis?) meminit ut æqualis, Ath. XIII. p. 610. E.

Ibid. **AMPHIS Phrynes**, quæ Alexandro æqualis fuit, meminit, Athen. XIII. p. 591. D. E.

Ibid. **APOLLODORUS Carystius Philadelpho æqualis**, Athen. XIV. 664. A. (i. e. Olymp. 125. vel 130.)

Ibid. **CRATINUS.** Νέμεσις diu post Aves acta. Schol. Av. 521.

Οδυσσεῖς oligarchiæ tempore acta. Platonius Kuster.

Χείρονες. Solon loquitur. Laërt. I. 62.

Ibid. **EUPOLIS.** Δῆμοι. Elmslei. ad Med. p. 146.

Κόλακες. Plutarch. T. II. p. 778. E.

Μαρκᾶς. “Apollon. Reiz. p. 428. Athen. xv. 690.

E. 691. C. Sch. Plat. p. 7. Hesych. δούλων. Suid. ἀμ-

* Etymol. p. 267, 18. Κράτης Πυλίνη. Lege e Schol. Aristoph. Pac. 1081. Κρατῖνος Πυτίνη. et forsitan ποτίρον.—Lege διακανιάται. Exc. Com. Grotii p. 495. male fragmentum tribuitur Cratino; ut ex Platonis mentione liquet. P. P. D.

φορεαφ. | μικροῦ τοῦ ὁ. | ψᾶχα. Pollux 10, 20." Blomf. E. R. 42. p. 330. qui Μαρικάντα ex Arist. Eustath. Il. B. 300, 22. oblitus loci Nub.

Ibid. MENANDER. Πολέμων. Agathias Epigr. VII. p. 453. HSt. = III. 38. Br.

Ibid. POSIDIPPUS Phrynes meminit, Athen. XIII. p. 591. E.

Ibid. TIMOCLES. Phrynes, ergo Alexandri, æqualis, Athen.

XIII. 567. E. 591. E.

IN

A S C H Y L U M.

BASIS hujus editionis [*Victorianæ vel Stephanianæ, Parisiis 1557.*] fuit exemplar, cui MStorum lectiones adscripserat Victorius. Tres codices designat Victorius:

SUUM, vetustissimum et nobilissimum, cui tamen derant folia aliquot, finem Agamemnonis et initium Choëphorarum continentia.

ALIUM, in quo Agamemnon erat integra.

FARNESIANUM, a Sirleto collatum; in quo Agamemnon integra quidem fuisse videtur, sed in quo multum grassatus est interpolator quidam metricus.

Ceterum ex eo quod nuspam initium Choëphorarum invenit, colligit, nostra illius fabulæ exemplaria e suo codice jam mutilo fluxisse.

Cum ed. Aldina codices suos contulisse Victorium, patet ex initio præfationis.

Victoriani codicis lectiones plerumque exhibet Stephanus. Alium codicem "non omnino malum" interdum sequitur, ubi vel nulla, vel aperte mendosa lectio e Victoriano annotabatur. E conjectura nihil nisi interpunctionem mutavisse se profitetur.

In Italia codices xv, quorum plerique ad tres priores fabulas spectabant, *pervolutavisse* se dicit, p. 356½.

PROMETHEUS VINCTUS.

V. 2. ἄβροτος probabiliter Brunck. in Æschyli Fragm. apud Schol. ad Av. 277. [Ἡδωνοί, *Fragm. 2.*] ἄβροτον ἐρημίαν e Stephani Thes. L. Gr. T. III. p. 700. H. huc retulit Morellus Thes. Pros. p. 3. ed. nov.

59. Callistratus in Statua Memnonis IX. p. 901. *ai δὲ Αἰθίοπῶν χεῖρες πόρους τῶν ἀμηχάνων ἐξεύρουν.* R. P. MSS.

Marcellinus, Vit. Thucyd. p. 2. Duk. ὁ θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὑρίσκει πόρους. Eurip. Hippol. priore, Stob. I. XIII. p. 245. Grot. Aristarchus Stobæi LXI. p. 387, 23. = 241. Grot. Chæremon Athenæi XIII. p. 562. fin. *Amatores esse oportet ποιητικοὺς, ιταμοὺς, προθύμους, εὐπόρους. Εν τοῖς ἀπόροις βλέποντας. Lege εὖ πόρους* cum Jacobsio Exercit. Crit. T. I. p. 213.—Ceterum suspicor hunc versum olim lectum in scholiis ad Demosth. ubi nunc Pseudo-Ulpianus, δεινὸς γάρ καὶ ἐν ἀπόροις εὑρεῖν ἀφορμάς. Ad Androt. p. 395. § 92. ed. Paris.

75. CEd. Col. 1341.

87. Omnitio confer Platon. Protag. fin. ϕ (Prometheo) χρώμενος ἐγώ καὶ προμηθούμενος.

90. γέλασμα] Pollux vi. 201. καὶ παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ τῆς θαλάττης γέλασμα. Quem huc respicere suspicatur Jungermannus.

91. Suppl. 298—9.^a

106. 205—6.

112. 638.

163. Eur. Suppl. 971—2. ed. Gaisf. S. Judæ Ep. v. 12.

167. 250—1.

188. Choëph. 29.

194. 410. 552. Demosth. Dionysodor. 1286, ult. αὐτῷ αὐτῷ νομοθετῶν. Confer c. Steph. II. 1136, 10. Plato

^a Cum variis editionibus utebatur Dobraeus, omnes redigi annotationes ad numeros meos editionis. J. S.

Theætet. p. 161, fin. HSt. (387. Heind.) ἐν χειρὶ τὴν δίκην ἔχοντα. (χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, Thucyd. III. 82, fin.)

223. OEd. Tyr. 857—8.

224. Equit. 30.

234. 201—3. 263.

249. (not. Blomf. “*lege μέτρων.*”) Recte *μέτρων*.

250. Hecub. 300. [296.] Horat. Carm. I. 3. 9.

265. 774.

334. 347.

358. 437.

362. θοῦρον, ὅστις a. R. P. Nulla frequentior quam πᾶς vox irrepsit. E Phœn. 509. Valck. θεῶν πάντων citat Gatakerus.

373. *ιπούμενος* sine controversia verum esse statuit Hemsterhusius ad Plut. p. 279. quocum consentit Brunck. ad Lysistr. 291. errorem suum agnoscens qui *ιπνούμενος* reliquerit.

392. Heracl. 990. Ἡρα με κάμνειν τὴνδ ἔθηκε τὴν νόσον.

408. Valck. Pors. ad Phœn. 381.

456. 559. Valck. Phœn. 1538.

467. Gorgias pro Palamede p. 190. sub fin. Valck. Phœn.

544. Sophocl. Nauplii Fragm. v.

480. αἰκῶς: χαλεπῶς. δισυλλάβως, ἀπὸ τῆς αἰκίας. οὗτω Πλάτων:—Lex. SG. p. 360.

513. Pers. 709. Agam. 612. Orest. 748. Phœn. 931.

573. τοῖς ὄρεισι addit Schol. B. glossema esse patet e Schol. A. ut recte Stephanus, qui e cod. Victor. (Mediceo) abesse testatur. Et sibi et veritati contradicit Schutzius, cum glossema a Turnebus abesse dicit: τοῖσιν ὄρεισι Turnebus, neque quidquam variae lectionis annotat.

670. βαθὺν] Eur. Androm. 637. Wetst. ad N. F.

724. σὺ δὲ] Citat Butlerus Prom. 669. Pers. 828. Eum. 89. Adde Soph. Philoct. 1261.

725. Il. O. 566.

748. 426.

783. γαμεῖ γάμον] Eustath. Il. I. 784, 4. Rom.

789. (not. Blomf. v. 795.) II. Porson. Or. 581. III. Pors. Advss. 299. IV. Ibid. 59. V. Ibid. 99.

864. Suppl. 532.

900. Choëph. 1014. Suppl. 765.

902. Choëph. 1011.

922. Plato Euthydem. p. 291. A. 4, 7. (52, 9, 11. R. quem vide, et Heindorf. p. 365.)

993. Cum Plauti loco apud St. (Asin. v. 1. 13.) omnino confer Terent. Eunuch. IV. 3. 13.

1015. Aristoph. Pac. 320.

1074. 954.

1078. εἰ δὲ εὐτυχῆ] Fors. εἰ δὲ εὐτυχεῖ, τι χαλᾶ μανιῶν.

1092. ἀττέγων] ἀττέπταθον ex Acharn. 377. [355.] citat Auctor vitae Aristophanis p. XIV. Kust.

SEPTEM CONTRA THEBAS.

Diodor. Sic. IV. 64. init. 66. init. XIII. 97.

V. 42. ἐπιπᾶν.

82. Suppl. 176.

142. GUL. MASON, Caractacus Act. IV. *Wide wav'd the bick'ring blade, and fir'd the angry air.*

158. δορίπονον] 624.

160. τανδίκον] τανδικάς.

195. τυριγενετᾶν] 934.

196. τίν' οὐρά ὁ ταύτης (ἀρά γ' — πρύμνηθεν;) εὐρε — Vide Kidd. ad Dawes. p. 618.

236. κυκλουμένων] 114.

239. οὐ σῖγα;) Dele interrog. Confer Eurip. Orest. 1020. Vel, quod eodem redit, distingue cum Elmsl. ad Herc. F. Hermanni 1042. οὐ (σῖγα) — πτόλιν;

243. Locis a Blomf. citatis [240.] adde CEd. Col. 754. ἀνείδιστος εἰς σὲ κάμε καὶ τὸ πᾶν γένος.

258. θυσιάδος] Hesychius v. θυσιάδες.—τὴν τῶν βακχῶν φωνὴν θυσιάδα φασίν. Error Hesychii esse videtur pro ΘΥСТАДЕС et ΘΥСТАДА.

267. Agam. 561—2.

273. Eur. Phœn. 760.

291. 210.

359. Th. Kidd. Br. Cr. Oct. 1805. p. 429.

385. νυκτὸς ὄφθαλμός] Eur. Phœn. 553. Arist. Nub. 285. Soph. Antig. 104.

397. η ἄνοια] εὐνοίᾳ τωί.

421. Idem fere versus 544. Eur. Phœn. 184.

423. Eur. Phœn. 1191.

447. Eur. Phœn. 187.

454. Il. H. 182. ἐκ δὲ ἔθορε κλῆρος κυνέης.

475. Scaliger ad Priapeia, p. 189. ed. 1617. = 452. ed. 1572.

484. Valck. Phœn. 994. Scal. ad Varro. p. 49. ἀλω, vide Hesych.

532. Eur. Phœn. 146.

537. Eustath. Il. Σ. p. 1160, 49. ἵσως δὲ καὶ μηχανῆ τινεὶ κινοῦντο, ἐκκρουστα ὄντα καὶ οὐ διόλου προσηλωμένα τῷ σάκει, καὶ οὕτω ἐφάνταζον τοῖς ὄρωσι τὸ αὐτοκίνητον. ὅποιον δῆ τι πλάττει καὶ Αἰσχύλος ἐν τοῖς ἐπτὰ ἐπὶ Θήβας.

538. Phœn. 1154.

543. Hinc Euripides, ut videtur, Suppl. 888—91.

572. καὶ τὸν σὸν αὐτὸν εἰς πρὸς μόρον αὐδελφὸν

580. πηγὴν—κατασβέσει] Prom. 540. Shaksp. 2 Henr. vi. Act. iv. Sc. i. *Like ambitious Sylla, overgorg'd With goblets of thy mother's bleeding heart.* K. John v. 2. *You bloody Neroes, ripping up the womb Of your dear mother, England.*

596. 690.

604. θεοῦ μάστιγι] Il. N. 812. Διὸς μάστιγι κακῆ ἐδάμημεν. M. 37. Διὸς μάστιγι δαμέντες. Prom. 700. μάστιγι θείᾳ. Rhesus 36—7. Πανὸς—μάστιγι φοβεῖ;

605. Eur. Phœn. 994. (= 1001 Pors.) et Valck.

615. Ged. Col. 1430. Supra 1.

643. Tautologia. Iph. T. 50.

647. σὺ δὲ αὐτὸς, etc.] Qu. ex seq. nata.

679. ΟEd. Col. 1519. 727.

703. Qu. λήματος ἀν τροπαίᾳ χ. Agam. 212. τροπαία φρενός.

705. Suppl. 29. 157.

728—30. Phœn. 1463—4. ΟEd. Col. 789—90.

736. λούσειεν] λύσειεν, puto, Schol. hic et ad 733. Stanl.

755. Suppl. 463—4. Agam. 1152.

778. Eur. Med. 432.

794. 205. 223.

812—3. 724—7.

838. ἀπιστοι] 1024.

853. τὰν ἀνάλιον delenda videntur.

982. 70.

1003. στυγῶν pro εἰργῶν alii. Qu. στέγων. Supra 205. 223.

794.

1026. κάπο] καὶ τὸ.

1034. καντῆ] καὶ γῆ.

1067. De τε vide Elmsl. Heracl. 622.

P E R S A E.

V. 124. ἔσσεται] αἴσσεται Burneius. (MS. Colbertinus apud Askew. (Needham.) ἔσσεται.) Lucian. de Domo III. 192.

86. συναισθομένας Personus pro συνεσ—

307. Phœn. 1167.

373. Darius Datidi εἶπεν ἡκειν ἄγοντα Ἐρετριέας καὶ Ἀθηνῶν, εἰ βούλοιτο τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν ἔχειν. Plato Menex. II. 240. A. HSt.

397. πάντα ταῦτα Aristoph. Eq. 99. Cratinus Pytina (Schol. Arist. Eq. 523.) ἄπαντα ταῦτα. Plato Comicus Eustathii, etc. (Koen. ad Greg. p. 48. ed. nov.) Aristoph. Pac. 317. Pherecr. Athen. vi. 268. F. 1. ἔκεινα πάντα. Herodot. VIII.

50. fin. ix. 76. Livius v. 44. *Hæc omnia Galliam fieri.*
 VII. 33. med. *Illa omnia.* Vide Blomf. Gloss. ad Pers. 1.
 500. *νομίζων οὐδαμοῦ*] Forsan *nihili faciens*, ut Soph. Antig. 183.
 687. *ένδυναστεύειν.* Xenoph. Hellen. VII. 1. 42.
 778. *νέον φρονεῖν* Elmsl. ad Heracl. 387. forsitan etiam R. P.
 “μικρὸν φρονεῖν (Isocrat. Paneg. T. 1. Auger. p.) 268, 4.
 Eur. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. ὀλίγα
 φρονεῖν Hippoanax apud Tzetz. ad Lycophron. 579. Me-
 nander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234.”
Hæc R. P. in MSS. Sed neque h. l. nec Soph. Aj.
 [1120.] citat. Hippoactis versus est, ὀλίγα φρονοῦσιν οἱ
 χάλιν πεπωκότες.
 788—90. Herodot. VII. 49.
 812. Qu. *τόσοστερ.* Agam: 138. *τόσαν περ εὑφρων.*
 914. *ἐπὶ γόνν*] Herodot. VI. 27. et notas.

S U P P L I C E S.

V. 8. Qu. an scribendum *φευξάνορα* pro *φυξ.*
 13. *κύδιον· κρείττον· αἰρετώτερον.* Hesych.
 19. *γοῦν*] *οὖν* Ald. Rob. Lege, *τίν' ἀν οὖν.*
 53. “*ἀνόμια* Ald. (Eumen. 161. *αἰρούμιον* Ald. pro *αἰρούμι*)
 Dele *at* male repetita, et lege, *ἄτ' ἀνόμι*’ i. e. *ἀνόμενα*, *ετ*
pro οἰδ', οἴμαι.” R. P. *οἴμαι* extritum Aristoph. Pac. 1285.
ἀνομένων Choëph. 785.—Suppl. 115. *πελομιῶν* Ald. 546.
διορυνμία Ald. Vide Blomf. Ag. 1187.
 78. Infra 186. Eur. Heracl. 261. X
 81. Choëph. 801—3.
 102. Theb. 604.
 148. *Ζῆνα*] Infra 227. Y
 151. *τυχοῦσαι*] Antiph. Athen. VII. 299. E. Eurip. Hippol.
 328. Vide Choëph. 309. Lys. *νπὲρ τοῦ ἀδυνάτου* p. 170,
 34. si recte explico.

157. *Supra* 29. Theb. 705.

159. ἐντεῦξεται] ἐνέξεται R. P. A seculo ix ad xii. ε et εν eodem prorsus modo æspe scribebant.

175. Prom. 808. *Infra* 968.

198. εἰ ξένη] *Lego* η ξ. *ut exulem decet.*

203. *Infra* 229. Soph. El. 85.

239. συνοίσεται.] Qu. συνείσεται. *Vide ad Soph. Philoct.* 1085.

252. Plato Menex. II. 239. E. HSt. Darius μέχρι Σκυθῶν τὴν ἀρχὴν ὠρίσατο.

258. ἐκ πέρας] Qu. ἐκ πέρρας.

262. μηνίτη δάκη Porsonus apud Cens. Edinb. N. 30. p. 318. (N. B. Elmsleio, ni fallor, non satisfacit.) *Vide et Kidd. ad Dawes. p. 162.*

289. κρατεῖ] Pers. 734.

331. *Verte, And who can purchase a friend in a lord and master?* Nubendo dominus emitur, non amicus invenitur. Linguae repugnant Butleri oracula, Schutzius et Interpres Gallicus.

353. Qu. ΤΑΝΔ' ΑΝΑΤΟΝ.

361. λαὸς] 511.

374. Hinc expressum putat Marklandus Iph. A. 46.

387. ὑπαστρον] Brunck. CEd. T. 795.

404. *Supra* 193.

409. Agam. 150.

429. μένειν (vel μενεῖ) ἀραις τίνειν, vel ἀραιαν τίνειν, ex vestigiis ed. Ald. Elmsl. E. R. 35.

439. ἄτην γε μεῖζω—γόμον Ald. Rob. ἄτης γε—γόμον Turn. Ita Steph. sed γρ̄αι γεμίζω in notis: quod vel verum vel vero proximum liquet ex Agam. 978.

440. Ex Leucippæ libris citat Mussambertius, Common. ad Ram. de Pr. λόγος γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει θεραπεύεται. Qu. an voluit Achillem Tatium.

458. αἰνιγματῶδες] Anaxilas Athen. XIII. 558. D. Mea ad Athen. III. 117. E.

496. πολυστομεῖν] Lege παλινστομεῖν. *Vide Theb. 247.*

502. ἐπιστρέφου] ἐπιστρέφω Ald. Turn. Guelph.—φου Rob. Steph. Lege ἐπιστραφῶ.

550. Prom. 898. ικν. διακναυομένα Elmsl. E. R. 35.

553. χιονόβοσκον] Phœn. 815. χιονοτρόφον.

598. ὅποι] Paullo melius ὅπη.

664. Plutarch. Erotico p. 758. ult. τῷ θεῷ ἀνίσταται καὶ βακχεύεται, ἄχαριν, ἀκίθαριν, ακ * * * γονον ἄρ * * * τάτε δῆμον ἔξοπλιζουσαν (lege—σα.) Vide R. P. Hecub.

680. προμαθεὺς Ald. Turn. προμηθεὺς Guelf. Rob. Qu. προμαθῆς. Sed διαφθορεῦ Hippol.

733. Confer Agesilaum Xenophontis, Hellen. III. 4. 11.

764. ἄφυκτον] Qu. ἄφρυκτον vel ἄσφυκτον.

765. Choëph. 402—5.

821. Vide Hesych. v. ἈΜαδα. unde forsan hic et 826. legendum ἈΛΙΑΔΑ.

883. ἀκοῦ ἔξυτῶν Ald. ἀκούεις σὺ Rob. ἀκούετ' ὥξὺ R. P. conferens Eur. Orest. 1544. Soph. El. 30. qui nostrum imitatur. Addit Censor Edinb. N. 30. Iliad. P. 256. Thucyd. II. 11. Adde Platon. Ion. p. 146. B. Læmar. αἰσθάνονται τοῦ μέλους ὥξέως.

895. τάμ' ὄλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω R. P. conferens CEd. Col. 832. Adde Eurip. Heracl. 176. τάμ' ἐῶν ἄγειν ἐμέ. Vide et 268. (Porson's Tracts, p. 217—8.)

927. ή ἔσται τάδ, ή δεῖ πόλεμον αἴρεσθαι νέον R. P. (αἴρεσθαι furatus est, ut videtur, Elmsleius ad Heracl. 505. ex. Ed. Rev. 30. p. 320.) ἔσται τάδ· ηδη πόλεμον αἴρει σοι νέον (Blomfield. ni fallor) Q. R. IX. (18.) p. 358. ἔσται τάδ, *I will.*

936. εὐθυμόν ἔστιν] An legendum, ἔτοιμόν ἔστιν—*licet vobis?* Tum 940. quærendum an leg. ἈΩΤΙΣΑΣΘΕ. (vide Hesych.) et ὅσ' ἔστ' pro πάρεστι, quod e vicinia irrepsit.

975. ὄπωρα. Pindar. [Isth. II. 8.] Chæremon Athen. XIII.

608. F. ubi mirare Schweighæuseri stuporem.

AGAMEMNON.

V. 2. *Infra* 13. *εὐνήν.*11. *έλπιζω. puto.* Eur. *Androm.* 721.17. *άκος τεμεῖν* Eur. *Androm.* 121.71. *όργασ.* Eur. *Med.* 1169.82. [Glossar. *Blomf. in ἡμερόφαντον.*] *φιάλη ἄοινος* Aristot.Poët. § 35. Tyrwh. Choëph. 267. recte HSt. et forsitan
685. loco corrupto. Aeschyl. Athen. xi. 491. A.Ib. Eur. *Phœn.* 1539. et Valck. (= 1561. Pors.)99. Qu. *παιὰν γίγνον.*101. *ἄγαν ἀφαίνεις* Ald. *άγανὰ φανεῖσ'* Rob. *άγανὰ φαίνεις*
Turn. et MS. Guelf. Schutzii. Forsan, *άγανὰν—έλπιδ.*172. Recte confert Schutz. *infra* 1090. Choëph. 175.

177. 198. 513.

204. Choëph. 330.

230. Eur. *Hecub.* 556—9. Recte, ut videtur, Butlerus,
infulas. *καταχέω, vestem etc. defluere sino,* Il. E. 734.Aristoph. *Lys.* 646. [645.] sed loco forsitan corrupto.
(*καταστάζοντα* Soph. *Laocoont.* 3. *si νώτου verum est.*)231. *Suppl.* 982.242. *ἐπιρρέπει· τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, vel τὸ δὲ προκλύειν τὸ μέλλον.* Qu. de metro.247. *ἄγχιστον*] *Suppl.* 1017.275. *πανὸν*] Athen. xv. 700. E.339. *κλύοις*] Forsan *κλύεις.*355. *πάλαι*] Forsan *πάλιν.*357. Forsan *ἡλιθιῶν.* Prom. 1082.377. *προβούλόπαις*] 216.381. Vide Schaefer. ad *Theogn.* 409. Isocr. *Panath.* 240.

D. E.

415. *πτεροῖς ὀπαδοῦσ' ὑπνου κελεύθοις.* *Non amplius somni comes.*416. *έφ' ἐστίας*] *έφεστίους* Stanleius, citans *infra* 824. Adde
Theb. 73.

420. δόμων] δόμῳ ν.

429. βαρὺ ψῆγμα defendi potest. Eur. Suppl. 1125. βάρος μὲν οὐκ ἀβριθες, ἀλγέων ὑπο. (Sic Markl. pro ὑπερ.) Sed melius puto βραχύ. Soph. El. 1113. μικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ Τεύχει θανόντος. Ib. 757. 1142. Eur. Suppl. 1130. Ovid. Metam. XII. 615—6. Qu. de Phœnlice Athenæi XII. 531. A.

438. Supra 41.

448. Eumen. 351, seqq. 339.

470. Qu. an delendum ταχύπορος, ex seq. ταχύμορον.

495. κάπαγώνιος] Qu. καὶ παιώνιος.

520. ἀμάρτιον Græcum esse negat cum Brunck. ad Pers. Elmslei. Cens. Burnei. p. 168.

533. καὶ θανεῖν] Pors. KATΩ.

558. τῷδε] Qu. τῷδε εἰκός, ut τάδε et ταῦτα sæpe usurpat Aeschylus.

580. κοιμῶντες] κοσμοῦντες.

612. Eur. Phœn. 931. Pors.

632. An, χειμῶν' Ἀχαιοῖς—θεῶν; non expertem iræ deorum in Græcos.

639. Simplicissimum τυφῶ, i. e. ξὺν τυφῷ ζάλη τε. Vide Append. ad Kiddii Porsoniana p. 386. et me ad Phœn. 372.

727—46. Ad eandem γρώμην, ad quam Aeschylus, alludit Longinus XLIV. p. 101. Toup. ἀκολουθεῖ τε τῷ ἀμέτρῳ πλούτῳ, etc. οὐ νόθα ἑαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ πάνυ γυνήσια.

787. ἀνδροθῆτος Ἰλίῳ φθορᾶς—ψήφους ἔθεντο. Non meris verbis litem [decernentes scripserat, postea eraserat] excidii suffragium Trojæ apposuerunt. 396. ἀγουσά τ' ἀντίφερον Ἰλίῳ φθοράν.

797. ἀγριού δάκονς, Ἰππου, νεοσσὸς,—Conf. Ed. Rev. 37.

884. δίκῃ, jure.

919. ξὺν τοῖς plane non spectat ad αρβύλας, et ἀλουργέσιν ab ἐμβαίνοντες regitur, ut 896—7. 909. Quare lego ξαντοῖς, vel ξυστοῖς, quanquam nullum exemplum invenio.

942. σημαίνει μολόν. σημαίνων neutro sensu. OEd. Col.

951. ἀμισθος] Choëph. 720.

978. Vide Theb. 766, seqq. Suppl. 437—45. Eumen.
523—35.

987, seqq. Cum corruptissimo loco æque corruptum confer,
Suppl. 437, seqq. Adde Eur. Suppl. 775—7.

1022. *σχολη*] Qu. *σχολην*.

1047. De hoc etymo vide Platonem Cratylo p. 404. C. et
405. E. HSt.

1049. *οὐ μόλις*, Eur. Helen. 341. Sed qu. ob Elmsl. Med.
p. 172. (k.)

1050. *χρῆσειν*] *χράειν* (sic) Ald. *κλάειν* Turn. unde *λάσκειν*
G. Burges. sed debuit *λακήσεσθαι*.

1059. *αὐτόφονά [τε] κακά, κάρτανα*. Qu. de ictu in *τέ* Iamb.
Dim. De *συνίστορα* Eur. Suppl. 1174.

1060. *ἀνδροσφάγιον* (melius *-γεῖον*) Casaub. apud Ask.

1087. Qu. *θύματος λυσίμου, expiatory of the crimes of Atreus*,
etc.

1090. Choëph. 177. Supra 172.

1112. *φεῦ ταλαίνας* (sic) Ald. Rob. Turn. *φιλοίκτοις ταλαί-*
ναις HSt. duabus lectionibus confusis. Malim *φεῦ*, *φιλοί-*
κτοῖς—

1115. Ob metrum lege *ἀπὸῦς*.

1134. *πέπληγμας δὲ υπαῖ*] Malim δὲ *ἡπαρ*, ut Canterus; ut
supra 421. 765. Hinc autem defenditur Eur. Hippol.
1303. *δηχθεῖσα κέντροις*, contra Valckenærium.

1158. Qu. *οὐ γάρ εὐ λέγειν*. *It is not proper to name*
them: ut Eurip. Orest. [404?] Sed vide mox 1161.

1167. Mirum ni legendum *τὸ μὴ εἰδέναι*, ob *παιῶνος* 1170.

1174, etc. Transponere malim,

προτοῦ—*τάδε*,

ἀβρύνεται—

XO. *μῶν καὶ*—

KA. *ἀλλ' ἡν*—

1177. Infra 1206—7.

1204. Recte Blomf. in Glossario [1203.] Adde Choëph.

938. Alexin Athen. x. 443. E. Monkium ad Hippol.

828.

1281. *Quomodo hic (odor) spirare potest a sacrificiis?*
i. e. odor cadaveris. Vide me ad Plut. 1021.

Ibid. [Blomf. *Addend. in Not. de καὶ πῶς;*] Ag. 532.
Adde 1169. Choëph. 173. [171.] Suppl. 503. et forsitan Choëph. 525. [523.] Sed Choëph. 763. πῶς δὴ Bl. ad 526. [sc. Agam.]

1299. ἀντρέψειν] ἀντρέψει' ἀν—

1304. Martialis Ep. 1. 26, 5. “Ante fores stantem dubitasne admittere famam?”

1347. Pers. 97, seq.

1360. Imitantur Sophocles Antig. 1238. Auctor Rhesi 790. vide et Soph. Aj. 918—9.

1363. γάν, εἰ] γάνει σπ. “In similibus structuris Attici ad nominativum quam citissime revertuntur: dicunt scil. ἔξεστι δὲ ὁ σπερ Ἡγέλοχος ἡμῖν λέγειν, (Aristoph. Ran. 305.) non -χω. Iones contra obliquam constructionem continuant.” R. P. Iliad. Ψ. 597. τοῖο δὲ θυμὸς Ἰάνθη, ὁσεὶ τε περὶ σταχύεσσιν ἔέρση Λητὸν ἀλδῆσκοντος, ὅτε φρίσσοντιν ἄρουραι.

1501. δούλιον ἄτην. Vide Choëph. 68. R. P. Med. 822.

1529. πρὸς ἡμῶν, i. e. ἔστι. Dele κάππεσε, κάτθανε. R. P. Vulgatam ut certum exemplum augmenti omissi citat Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1. sed dubitare videtur ad Med. p. 293.

1622. ἀλλά σοι γυνή. Nil ad rem Sophocl. El. 302. ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος. σὴ γυνὴ Stanl. curis secundis.

C H O E P H O R A E.

V. 104. Fors. ἐπενίξωμαι.

137. ἀντικατακτανεῖν v. l. Schol. unde possis ἀνταποκτ. ut Eur. Hec. 266. (Nil opus. R. P.) Vide Iph. T. 715.
Ibid. δίκη R. P. Vide Agam. 331. infra 490.

138. ἐν μέσῳ] Eur. Phœn. 592. 598. Med. 815.

164. πλὴν ἐμοῦ] Lege πλὴν ἐνός. *One person.* Et de constructione Monk. vide ad Alcest. 117.

189. σάφ' ἥδη et ἀποπτύξαι Porsonus; hoc ex Rob. ἀπολέξαι pro σαι Kust. e MSS. in Lysistr. 576.

267. *Sævientem in eos multis, non pecuniae, (sed sanguinis.)* Ita HSt. Vide Blomf. Ag. Gloss. 81.

270. δυσφρόνων, i. e. *Furiarum.* Vide Schutz.

274. λευκὰς δὲ κόρσας] *Morbo usque ad senectutem vexatum iri.*

277. An conf. Suppl. 83?

Ibid. Excidit versus: *τοιαῦτα πέμψειν εἰπε τὸν κατὰ χθονός.* Ceterum hæc universe, vv. 270—88. de quovis patris cædem ulciscente, non de Oreste solo.

281. διώκεσθαι Ald. -κεται Rob. Porsoni διωκάθει ut barbarum improbat Elmsleius ad Med. p. 113. not.

286. μῆνιν δέχεσθαι δ Elmsl. Ed. T. 817. et in Cens. Edinb. 33. Hermann. in Pindar. Heyn. T. III. p. 201. qui et συλλογειν. συνθύειν pro συλλύειν Porsono tribuit Burgesius Troad. p. 195. Sed, nisi me omnia fallunt, hoc servandum esse me monuit ipse Porsonus, explicans, *una deversari.*

289—93. Distingue et lege, *πεποιθέναι, κεὶ μὴ πεποιθη, τ. -έον, (πολλοὶ γάρ—άχηνία.)*

309. Nescio an ref. ad loca citata ad Suppl. 151.

337, etc. Odyss. ξ. 366.—*ἥχθετο πᾶσι θεοῖσι πάγχυ μάλ', ὅττι μιν οὕτι μετὰ Τρώεσσι δάμασσαν, οἵ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε. τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαῖοι, οἵσε κε καὶ φέ παιδὶ μέγα κλέος ἥρατ' ὀπίσσω.*

Vide a. 30—3.

379. Supra 259—60.

440. *χαίρουσα*] Fors. *ρέουσα.* (*χέόνσα.*)

476. ἐν πυροῖσι] Recte Canter. *ἐμπύροισι,*

497. In Clem. Alex. Str. II. p. 504. ed. Potter. *lege κατεανόντι*, i. e. *κατθανόντι*.

518. Stesichorus Plutarchi S. N. V. p. 555. A. (39. ed. 1. Wytt.) Vide Lobeck. ad Aj. 801. quem non capio.

556. *κεὶ δὴ VV.DD. apud Butl. Sed verte, Suppose the servants*—ut Eur. Med. 387. *καὶ δὴ τεθνᾶσι*.

569. Qu. an ref. ad morem de quo Blomf. Gl. Ag. 237. Vide infra 1062.

585. *ἄντι requiri concedit Hermannus ad Aj. 904.*

643. *φιλόξενος τις* Elmslei. Med. p. 207. (r.) Vide Addend. ad Porsoni Aristophanica, Ran. 607.

685. Pearson. *κακῆς*. Qu, Vide Bl. Gl. Ag. 81. Deinde in *έγγυράφει* latere videtur *ἀναστρέφειν*.

710. Fors. *νανάρχου*.

717. Lege XO. (οἱ ξένοι, ironice.)

748. Qu. *ἔγνων· διπλᾶς γάρ*—

760. Confer 834-5.

774. *διαδικάσαι*] διὰ δίκαια Schol.

795. *νιν.* Orestem. *May his eyes be closed by death, honourably, etc.*

831. Vide Alexin Athen, IX. 379. C.

872. Soph. Electr. 1417. Recte Rob. λέγω. Vide Staul. apud B. Confer Soph. Trach. 1165—6.

874. *ώσπερ οὖς* Pors. Advss. p. 160. sed vide Platon. Cratyl. p. 405. C. HSt. Comicus Athenæi, *ώσπερ οὖν οἱ ρήτορες* olim emendabam.

979. Lege et distingue, *βάρος*, (*Φίλον*—*κακὸν*) Τί σοι (*O Sol*) δοκεῖ; *μύραινά γ' εἴτ' ἔχ. ἔφυ*,—*μάλ' εὐστομῶν*; *Ἄρκυν δ' ἀν εἴποις καὶ ποδιστῆρας πέπλους Ἀγρευμα*—*κατασκήνωμα*; *δίκτυον μὲν οὖν Τοιοῦτον*—

981. *γ' ή ἔχιδν' Ald. Turn. τ' ήτ' Rob. Recte εἰτ' Herman. apud Butl. (γ' εἰτ' ad Viger. § 311.) Sibi respondet: Nempe videtur ut muræna (sive quis viperam vocare mavult) tactu ipso infectura.*

1029. Forsan transponendum :

καὶ μαρτυρεῖν μὲν —

τάδ ἐν χρόνῳ — tum v. 1031. qu. an legendum
εἰμι pro τῆσδε.

1031. Agam. 1253.

E U M E N I D E S.

V. 65. πρόσωθ' Porson. apud Burnei. M. R. Feb. 1796.
p. 122. “κάτωθε Alexis (Athenæi) III. 76. E. Eubulus
xv. 666. E.” R. P. in MSS. ἐμπροσθε Nicomach. ibid.
vii. 291. l. 8. ἄνωθ' Aristoph. Eccles. 693.

118. Schutz. in textu, nam in notis in omnia alia abit,
οὐκ ἐμοὶ, quod verum videtur. φίλοις, i. e. Oresti. προσίκτο-
ρες, sc. θεοὶ, ut Ζεὺς ἀφίκτωρ Suppl. 1. ubi vide Stanl.
et Schol. De φίλοις vide Valck. ad Phœn. 437. et adde
Iph. A. 932. Agam. 1207.

292. ἐναίματον v. l. Schol. Confer 254. ut βόσκημα sit cibus,
ut in Soph. El. 364.

319. αὐονὰ βροτοῖς Ald. Rob. Turn. hic et 328. αὐονὴν pro
κραυγὴν Simonides c. mulieres v. 20. Hesychii locum,
Butlero citatum, non invenio. Voluit, ni fallor, Etym.
M. p. 170, 45. 171, 52.

359. μένει] Qu. μέλει, ut Theb. 276.

422. Vide 431.

453. ὅπως ἄμοιφον ὄντα σ' αἰρῶμαι — Conf. 640.

494. δειμαίνει] δεῖ μένειν nescio quis in marg. Aldinæ Bibl.
Publ. Cant. Hunc et sequentem versum omittit Rob.

513. Soph. Antig. 854—5.

577. Robort. in erratis γ' si. Lege, πῶς γ', η σ' ἐθρεψε—
Qu. πῶς, η γ' ἐθρεψέ σ' —

681. Recte Schutz. confert 690. Adde 384. 984.

686. μένων] Forsan μολών.

725. ἐστερημένον, σύ τοι—lego et distinguo, ut vitetur
inelegans positio vocum σύ τοι. ἐστερημένον pertinet ad
έμον in έμονς latens.

740. παρόρνιθας, πόνους τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόρος.
παρόρνιθας, sc. ὁδούς.

744. ἐτμεν εὐμενέστεροι] Forsan ἐσόμεθ' εὐμ.

769. Pro δαιμόνων recte videtur Wakefieldius conjicere
πλευμόνων (potius πνευ-) 767—70. enim manifesto ex
750—56. adumbrati sunt: quocirca δαιμόνων σταλάγματα
= μεθεῖσα καρδίας σταλαγμόν, v. 753. vide 457. Sed de
δαιμόνων vide 292.—Qu. λαμῶν.^a

819. ὄσην] Qu. ὄσων, vel οἴαν.

850. ἀμοίρου MS. D. Askewii. Ald. δ' ἀμοίρυ (sic) Rob.
Turn. γ' εὐμοίρου. Olim correxi, τῆσδε γαμόρω (Classical
Journal,) quod surripuit censor nescio quis (Quarterly
Rev. 18. p. 352.)

F R A G M E N T A.

Δαναΐδες. Fr. 2. v. 6. δένδρων τις ὥρα MS. Veneto-Paris.
Legendum videtur δενδρῶτις. Vox apud Eur. Herc. F.
792. Musgr.

Εὐρώπη ἡ Κάρης. Fr. 1. De quo loco Valck. Diatr. 225.
ἀμῶν forsan legendum, ut Aristoph. Plut. 645. φιλεῖς
δρῶσα.

Νιόβη. Fr. 5. v. 2. οὐτ' ἀν τι θύων οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς. Sic
Trinc. et Gesn. [in Stobæo sc.] Stanleius p. 642. sed
idem p. 859. ex Eustathio Il. IX. citat λάβοις. (Schol.
Venet. ad Il. I. 158. Eustath. p. 744, 3.=641, 2. Bas.
λάβοις Οὐδὲ ἔστι βωμός.) In λάβοις alicubi acquiescit
Blomfieldius; ad Alc. 436. Monkius. Qu. ἀνοίς ab ἄνω

^a Quæ quidem conjectura, alia paginæ parte memorata, Viro doc-
tissimo excidit metrum minus attendenti. Nisi voluit, quod non credo,
λαμάτων (Av. 1563.) J. S.

pro ἀνώ sive ἀντω. Theb. 710. malim ἀνη τι. Male ἀνη Blomf. ἀνομένων Choëph. 785. ἀνόμενα Suppl. 53. ex præclara Porsoni emendatione. ἀνοντος Aristoph. Vesp. 368.* In Androm. 1121. ed. Gaisf. unus MS. ἡνεν. ἀνοις ipsum Phryнич. Suidæ in v. Sturz. Lex. Xenophont.

Προμηθεὺς Λινόμενος. Fr. 6. v. 7. στρογγύλων [pro quo Pors. γογγύλων.] γόγγυλος λίθος Inscriptio apud Wilkins. *Topogr. of Athens*, p. 197, 204. Schol. ad Aristoph. Pac. 28.—γογγύλαις MSS. in Athen. XIV. 651. D. Vide Etym. Gud. p. 330, 56.

*Ωρείθυια. v. 2. Forsan, ἐστιοῦχον ὄψομαι ΔΟΜΩΝ. *Si quam domi conspexero.* De constructione vide Eur. Suppl. 1. Fragm. Incert. 107. [Vide ad Eurip. Hec. 914.]

IN

S O P H O C L E M.

LITERIS R. P. designantur notæ ineditæ R. Porsoni, ab ipso mecum humanissime communicatæ.^b

ŒDIPUS TYRANNUS.^c

V. 4. Citat Athen. x. 420. F. Plutarchus Anton. 926.

A. = v. 139. Reisk.

12. δυσάλγητος] Sic ἀναλγήτως Aj. 1333.

17. Herc. F. 1039. [1033. Herm.]

* Ubi vide ipsum in Aristophanicis, p. (183.) J. S.

† E quibus quas in Opusculis Porsonianis jam olim congesit Kiddius, nonnullas hic etiam retinui; eas præsertim quibus suas Dobræus adjecerat observationes. Idem dictum puta de Porsoni in Aeschylum notis. J. S.

‡ Brunckii ordinem fabularum et versuum numeros sequor. J. S.

18. *οἱ δέ γένει τοις*—Editor Lond. apud Heath. *ἱερεῖς*.
 Qu. *βαρεῖς* (ἱερεῖς ἐγώ μὲν Ζηνός.)

19. *φῦλον. sextus.*

49. *μεμνύμεθα*] Vide [*Elmsleium*] ad 903. et ad Heracl. 559.

60. Vide 1355.

64. Vide VV.DD. ad *Æsch. Theb.* 240. Bl. [243.]

72. *Proculdubio legendum λυσαίμην.* BURNEIUS. Vide Burges. apud Kidd. ad Dawes. p. 287.

74. *περὶ. deleto* 75. R. P. collato Suida v. τοῦ καθήκοντος. Vide 674. = 689. Musg.

78. Recte Aldus *οἵδε τοις*. Infra 445. τε τάμποδάν. Col. 488. Antig. 1096. Trach. 143. 286. 333. 336. Philoct. 292. 528. Electr. 554.

92. *εἴτε καὶ στείχων ἔσω. sc. κλύειν.*

108. *οἵδε*] *οἱ δέ*—*Illi autem*—Trach. 1174. τὸ δέ lege, (ut Aristoph. Av. 19. τῷ δέ—Eur. Phœn. 17. 21. 30. 41. 67. 75. etc.) Electr. 275. lege η δέ.

125. Thucyd. v. 83. *ὑπῆρχε δέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἀργούς αὐτόθεν πρασσόμενον.* quem locum citat Casaubonus ad Polyb. p. 839. ed. Ernest.

172. MS. apud Br. κλυτὰ χθόνος. Aj. 375. κλυτοῖς αἰπολίοις.

175. Qu. ἄλλον δέ ἀν ἄλλα—Antig. 138. ἄλλα—ἄλλα—

189. Qu. interpung. Διὸς, εὐώπα πέμψου ἀλκάν.

249. Forsan seipsum intelligit. vide 814. “Si ἐμοῦ retines, potius post 272. hæc collocanda erant: sed frustra negatur subaudiri posse αὐτὸν ante παθεῖν. Antig. 1102. CEd. T. 1179. Orest. 1054.” Anon. Cant. apud Dalzel.

325. Forsan, ὡστ' οὐ μηδέ ἐγώ ταυτὸν πάθω.

361. *γνωτόν.* Vide *Elmsleium* ad Heracl. 436.

624. Malim, ὡ τὰν, προδείξεις—ὠ τὰν est leniter objurgantis, ut Philoct. 1387. Vide Tyrwhittum et Musgravium ad Bacch. 801. adde infra 1145. Ruhnken. ad Timæum p. 281.

656. *ἐναργῆ*] *ἐναργῆ?* Qu. de metro. Qu. an om. τόν.

695. ἐν πόνοις σαλεύουσαν. *Supra* 23. *Antig.* 163. *Electr.*

1074. *Rhes.* 248. *De ἀλύειν et σαλεύειν* *Musg.* *ad Eur.*

Cycl. 433.

810. συντόμως] *συντόνως*, *a smart rap.* *συντόνωφ* *χερὶ* *Trach.*

925.

817. ὅν μὴ—*Vide supra* 236—41. quo alluditur.

883. ὑπέροπλα. *Vide Br.* *ad Antig.* 130.

899. Ἀβαισι] *Herodot.* VIII. 33. *Vide Wess.*

959. εὐ ἵσθ] *σάφ' ἵσθ* R. P. indicans similem varietatem in fragmento *Προμηθέως λυομένου* *Æschyli* [Fr. 6.] apud Strabonem iv. 1. ubi *Dionys. Halicarn.* i. p. 34, 8. ed. Sylburg. pro *σάφ'* οἶδα dat εὐ οἶδα. *Vide Leopard. Emend.* v. 17.

1244. ἐπιρράξασ'. *Plato Protag.* p. 314. D. *HSt.* τὴν θύραν ἐπήραξε.

1271. ὅθ' οὐνεκα *Trach.* 943.

1273. *Oculos suos non amplius eos visuros, quos videre non debuisset*, (matrem scil. uxoris loco habitam;) *neque prætervisuros, quos agnoscere voluisset*, (patrem, in τῇ σχιστῇ ὁδῷ.) *De ἐν σκότῳ* *vide Elmsl.* *ad 419.*

1279. χάλαξά θ' αἰματοῦστο—R. P. apud E. Maltby.

1280. οὐχ ἐνὸς μόνου *Porson. Advss.* p. 261.

1348. μηδ ἀναγνῶναι] *Malim* μηδαμὰ γνῶναι.

1351. ἔλαβε, quod pro ἔλυσε posuit *Elmsleius*, apud Scholiasten videtur esse mera explicatio vocis ἔρρυτο.

1428. προσδέξεται] *προσδέρξεται* *Coray. ad Isocrat.* p. 242. Sed vulgatam defendit *Euripides Orest.* 1084. *Pors. Hippol.* 1030. *Beck.*

1430. μάλισθ' ὄρρων Μόνοις τ' ἀκούειν] *Legendum* videtur μόνοις ὄρρων. *Vide Œd. C.* 742—4. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἔγω, Μάλιστα δ',—*Κάκαστος*—γέρον. ut emendat R. P. *Opusc.* p. 217.

1451. κλῆξεται] *Eur. Orest.* 325. ἵνα μεσόμφαλοι λέγονται μυχοί.

ŒDIPUS COLONEUS.

V. 152. Aristophanica, ad Av. 150.

278. Valck. ad Herodot. III. 155. p. 276. c. 2. *ωραν* legendum innuit; sed *μοίραν* defendit Schæferus e Philoct.

498. Herodot. II. 172.

300. Ald. *ἀπόνως τ'. Lege αὐτὸν ὥστε*. Infra 385—6. R. P. Elmsl. Ed. T. 222. Vide Kidd. ad Dawes. p. 116. Trach. 671. *ὥστε μὴ ἀν παρανέσαι*. Me ad Aristoph. in *ὥστε—ἄν*.323. Forsan *ἔξεσται*.335. *ποῦ—πόνων*;*363. Eurip. Auge apud Diog. Laërt. Longinum: *ταῦτα ἔχει ἀφειμένα*. Idem, ut videtur, Plutarchi II. 24. C. *παρεῖς* ἔχει. Vide Valck. Diatr. pp. 71—2.504—5. *χρὴ στέμμα—τούκειθεν ἄλσος—τόδι* Elmsl. E. R. 37. p. 80. et, ni fallor, in textu Sophoclis, quem olim impressum ipse abolevit. Memini emendationem, in textum istum receptam, Porsono minus certam esse visam.547. *καὶ γὰρ ἄλλους* [Br. *ἀγνῶς*] *ἌΝΟΥΣ* R. P.563. *χ' ὃς πλεῖσθ' εἰς ἀνὴρ*, vel *χ' ὃς γ' εἰς πλεῖστ'*. Vide Fl. in Hipp. 258. Pors. Adv. p. 261. me ad Eur. Andr.765. Blomf. Gloss. Pers. 333. qui *χ' ὡς εἰς πλεῖστ'*.Herodot. VI. 127. *ὅς ἐπὶ πλεῖστον δὲ χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο*.*εἰς* om. MS. sed forsitan ob præcedens *ης*. Alia exemplaapud Valck. ad h. l. (Rhesus 500. *ἀνὴρ* sine *εἰς*, sed nil ad rem.) Troad. 606—7. Aristoph. Plut. 441.Vide de superiore versu. Qu. *καντὸς—καὶ πλεῖσθ'*
*εἰς—*570. *δεῖται* pro *δεῖ* apud Bekker. Anecd. p. 88, 21. Qu. igitur an *έμοὶ δεῖσθαι*, ut pro *έμε δεῖν*.* Vulgatam defendit Eur. Orest. 1479. *ποῦ δῆτ' ἀμύνειν οἱ κατὰ στέγας Φρύγες*; J. S.

646. [Ad Musgravii notam, Nimis curiosi sumus:] Recte.
 $\chi\omega\rho\sigma$ est Colonus. Supra 52. seqq.

664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere Herm.
 $\epsilon\gamma\omega\gamma\epsilon$, κάν $\alpha\nu\epsilon\gamma\epsilon$ γ' ἐμῆς.

668. Id est, τῆς Ἀττικῆς ἵκου ἐνθα ἔστι τὰ κράτιστα ἐν ἀνθρώ-
ποις ἐπαυλα, εἰς Κολωνόν. Vel, τῆς Ἀττ. ἵκου εἰς Κολωνόν,
τὰ κράτιστα ἐν ἀν. ἐπαυλα. Genitivi, τῆς Ἀτ. εἰς Κολωνόν,
notissimus usus. Vide Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 144. Alius genitivus, κράτιστα γῆς pro κράτιστα τῶν ἐν
γῇ, et ipse satis notus.

674. οἰνῶπα] Male interpretari videtur Brunckius *nigr-
cantem*. Hederæ nigræ crocei erant corymbi. Heyn. ad
Virg. Ecl. III. 36. οἰνωπὸς, atque adeo οἰνώψ (vide Pors.
Med. 1363.) significare potest πυρσός. Valck. Phœn. 32.

687. ποταμοὶ πολύτεκνοι Aesch. Suppl. 1005. In Schol. qu.
Ακαδημίᾳ.

711. εὐπωλον] εὐπολον Geo. Burges, quod minime spennen-
dum: *equite*, *pedite*, *navibus*. Sed obstat, quod tota
antistrophe Neptuni, *ιππίου* et *θαλασσίου*, dona prædi-
cantur.

739. Spurius videtur, ex 741—4. conflatus.

743. ὄσφπερ] μάλιστα δ R. P. (Brunckii MSS. pro κάκιστος
vers. seq.)

790. Aesch. Theb. 728—30.

806. Ut Sophili citat Gaisfordii Append. Florentina Stobæi,
T. IV. p. 29, 1. et ἔξαπατῶν.

879. Recte Br. *Hanc non amplius censem civitatem esse,*
liberam scil. Vide Eur. Heraclid. 198—9. 245—7. Iph.
A. 952. ed. Gaisf. et quæ præterea notavi in Demos-
thenicis ad Aristocr. 638, 11. [Adoss. T. I. p. 472.]

927. Aesch. Suppl. 894.

949. *Forsan* melius ἀλείτας, modo sit verbum tragicum.

955. Præiverat Aeschylus, ἀλγος δ οὐδὲν ἀπτεται νεκρῶν.
[Philoct. Fragm. 1.] Vide Brunck. fin. not. ad Philoct.

1170. Qu. μή μοι δεηθῆς. Sed forsan v. seq. intelligitur
περὶ.

1192. *Qu. ἀλλ' ἔασον.* Iph. A. 671. *malim ἔασον.* Ran.
 1243. *ed. Br. MS. Barocc. apud R. P. ἔασον pro ἔ αὐτόν.*
unus Brunckii ἔασον αὐτόν.—*Vel ἔα τάδ.*

1226. *ἐπει φανῆ]* ἀν subintell. Pors. ad Orest. 141. *Mox*
malim, κεῖσ' ὄθεν ἀν περ ἡκη. Menander Hypobolimæo,
Stob. Grot. CXXII. p. 497. *ἀπῆλθεν ὄθεν ἡλθεν ταχύ.* *qui*
locus forsan hinc desumtus.

Nunc malim, *κεῖσε βῆναι*—Ceterum de locutione con-
 fert R. P. in MSS. Suid. *Ἀπέθανεν.* ubi legit ἡλθεν pro
ἡν. Menandr. Stob. p. 497. Eurip. Herc. F. 1250. Epi-
 charm. Plut. II. 110. A. (*ἀπῆλθεν οἰκάδε* Alexis Athen.
 XI. 463. E.) Ceterum Alexin Athen. III. 124. B.

1231. *Luce clarius est πλάγχθη in locum substantivi cu-*
jusdam irrepsisse. πάθη sensui satisfaceret.

1262. *ἀδελφὸν* Antig. 192.

1265. *τροφαῖς.* Vertendum fere *ob.* *I confess myself a great*
scoundrel, when I see the state you have been reduced
to.—*τροφή,* vide 362.

1266. *τάλλα*] Egregie Musgravius TAMA. et sic Porsonus,
 teste Maltbyio. vide Advss. [*In Porsoni nota, Opusc.*
 p. 218.] Æsch. Prom. V. 197—8. Aristoph. Lys. 713.
aliena sunt. Adde Eur. Heracl. 268.

1341. *πόνῳ.* Æsch. Prom. 75.

1370. *τοιγάρ σε δ.*—*ὅς αὐτίκ.* *Non eadem fortuna.* Vide
 Electr. 917.

1389. *τοῦ Ταρτάρου]* *τὸ recte Herman. Hec. p. 109.*

1436. *οὐτοι conjiciebam;* sed verum est *οὐ μῆ.*

1494. *Ποσειδᾶνιψ.*

1524. *δορὸς ἀλκὴ* Eurip. Phœn. 1114. *alio sensu.*

1596. *Vide an legendum καντολαῖνον.* Spelunca scil. *nativa,*
ubi sepultus erat heros aliquis.

1773. *πάνθ' ὄποσ' ἀν*—*Sic Porsonus in Advss. (vide tamen*
eum ad Toup. p. 435.) ὄπόσαι Antig. 214. Prometh. 121.
ὄπόσον Med. 1405. *ὄπόσα* ΟEd. T. 1407.

A N T I G O N E.

V. 40. *ἢ φάπτουσα*] εἴθ' ἀπτουσα. Vide Aj. 1317. ΟΕδ. T. 517. Aeschyl. Agam. 1374. R. P. Adde Choëph. 981. Ad Plut. 598.

Qu. Agam. 1405. P. [1374.] ἐφάψειεν Trach. 935. ubi vide.

53. ἐπος et πάθος confusa. Herodot. VII. 143, 23.

159. ὅτε σύγκ.

163. Citat Plutarch. Fab. Max. fin. ubi σεισθεῖσαν. Ad propositum suum detorquet scil.

175. Demosth. F. Leg. p. 418. et Schol.

189—90. Pericles Thucydidis II. 60. Sophoclem videtur respexisse, vel eum Sophocles.

320. δῆλον] δειλὸν Musg. Malim δεινὸν, et sic Burges. ad Troad. 432.

321. Pro ποτε MS. ἐγώ apud Valck. Phœn. 712. unde idem conjicit ἔχω.—Lege τό γ' ἐργον.

423. πικρᾶς ὄρνιθος. Qu. πικρῶς.

455. θυητὸν ὄνθ. Nempe σὲ, non ἐμὲ, ut male Valckenærius Diatr. p. 175. A.

456. νῦν γε] νῦν τε recte citat Edin. Rev. XIV. 306.

467. ἐσχόμην ΟΕδ. T. 1387.

520. λαχεῖν, scil. ποθεῖν. Valck. Ph. p. 140.

560. ὡστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν ridicule vertit Br. ita ut nihil cuiquam nisi inferis debeam. Imo, Quare in mortuæ gratiam hæc facis. (σε nempe subintell.) Malim autem ὠφελεῖς.

602. κοκίδος pro κονίδος emendant in Luciano T. II. p. 608,

27. οὔτως, etc. i. e. οὔτως ἀμύνειν ἡμᾶς χρὴ τοῖς ἀρχομένοις, καὶ μὴ γυναικὸς ἡστᾶσθαι.

736. Vide ad Plut. 913. Adde Aj. 1367. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ μαντῷ πονεῖν;

747. Forsan οὐτ' ἀν. Et ita Erfurdtius, probante Elmsleio Mus. Cr. 4.

759. χαιρων ἔτι ψόγοισι.—χαιρειν ἔτι, Arist. Plut. 64.

827, etc. Vide Ovid. Met. vi. 30. Callimach. Apoll. 22—5.
 Iliad. Ω. 614. Electr. 150—2. Senec. Herc. F. 391.
 Heyn. ad Apollod. III. 5. 6.

836. Hermannus de Metris p. 296. *καίτοι φθιμένη τοῖς ισοθέοις* 'Εγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι. Qu. Σύγκληρα.—For san, *καίτοι φθιμέναν γ' ἔγκληρα λαχεῖν Τοῖς ισοθέοισιν, μέγ' ἀκοῦσαι.*

854—5. Aesch. Eumen. 534.

865. δυσμόρου] δυσμόρῳ.

1021—2. ὄρνις—βεβρώτες] Aristoph. Nub. 985. [976.] quem locum male mutare videtur Bentleius.

1083. ἐς πόλιν valde languidum post πόλεις v. 1080. *Sacer* quidam locus postulatur. Qu. ἐστιοῦχον ἐς σποδὸν, i. e. βωμόν. Hoc enim ipsum est quod exsecratur Tiresias. vide 1016.—σποδός. vide OEd. T. 21. (supra 1007.) Eur. Troad. 483. Ἐρκίου Διὸς πυρᾶ, i. e. βωμῷ.

1182. Recte. Pors. Phœn. 1360.

1200. Recte Brunckius, *ut placidi remitterent iras.*

1238. Aesch. Agam. 1360—1.

T R A C H I N I A E.

IN Trachiniis versus qui melius abessent:

24—5. Tautologia post ἀταρβήσ.

362—3. Tautologia.

698. τῆς οἰός, etc. Suspectus ob constructionem; nisi legas φλόγα ἀκτῖνος ἡλιώτιν.

1175. A poëta quidem, sed languidus.

V. 3. θάνοι] θάνη Fl. 1547. et Stob. 105. p. 562. Infra 164. lege ἡνίκα sine ἄν. 689. ἐως νιν. V.D. *Quarterly Rev.* 14. p. 453.

7. Lege ναιοντος' ἐτιντος' ἐν Πλ. Ita Kidd. ad Dawes. De ἐτιντος' R. P. Advss.

40. ὄποι recte Br. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 305.

47. ἐξεγραψάμην oraculum, Aristoph. Av. 982. Vide Herodot.

53. τόσον] τὸ σὸν Pors. Med. 461. Eur. Iph. A. 1167. ἡ μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;

65. Matri non dixerat Hyllus ubi esset Hercules; neque Hylla mater, patrem in summo discrimine versari, 86.^a

85. Dele hunc versum ex interpretatione τοῦ οἰχόμεσθα natum. R. P. et sic Vauvilliers.

95. κατευνάζει τε (ἀνεγειρομένη).

98. Pors. Hec. 1030. Schol. in ed. 1547. τὸν Ἄ. παῖδα. Distingue, τὸν Ἀλκμήνας: παῖδα:—Omittebat, ut videtur, παῖς. Monet Pors. l. c.

102. κατ'. Vide 379.

114. Forsan, κύματ' ἐν εὐρεῖ. Imo ἀν—Illud citat Elmsl. Med: 806. hoc Kidd. Dawes. p. 441.

143. νῦν δ] Lege τ'.

164. Abfuerat xv menses. Supra 45. Vide Musgrav. ad 838. [827.]

166—8. Ipsum oraculum vide 1166—75. Aliud, 1161—5. In utramque partem interpretatur, et recte quidem, Deianira 76—81. Sed hic, ubi omnia pessima ominatur, inepta sunt ista 167—8. neque audivisse videtur Chorus 823—42. Deinde tres versus adeo frigidi, ut eo solo nomine suspectos haberem. Satis sunt τοιαῦτ', etc. ut 46. Neque defendi potest repetitio priorum ex ΟΕδ. T. 236—41, 817—9, Antig. 23—30, 194—206.

Sed demus hos tres delendos; vix minus offendaris in priore loco. Neque enim de Eubœa loquutum erat oraculum,—(utcunque respondeas, τῆσδε τῆς χώρας non esse Eubœam, sed Trachina, ut 165.) neque ista cohærent cum 40—1, 73, 97—102. (in 77. exspectares πείρας, ὁδοῦ,

^a Hoc notaverat V.D. supra scripto, “**TRAGÖDIARUM ΟECONOMIA;**” cuius quidem alia exempla colligere proculdubio in animo habuerat, adjecterat tantum “**Heracl. 115. nescit δ κήρυξ quis sit Athen. Rex.**” J. S.

ἀγῶνος, ut 159. vel simile:) neque 79—80. ferri possent in Euripide, nedum in Sophocle.

Quare suspicari liceat fabulam a διασκευαστῇ fuisse interpolatam. V. 1167 etiam abesse mallem. συμβαίνειν ἵσται aliud est atque συνήγορα εἴναι. (Cavillator etiam objicere posset, παλαιὰ esse, non καινά: vide 157.)

169. De τοῖος, τοιόσδε, vide Elmslei. Cens. Ed. 33. p. 240.

Sophocl. Athenaei [xiii. 564. b.] τοίαν Πέλοψι ἵνγγα.

263—4. Sensus est, πολλὰ ἐφύβρισε καὶ λόγω καὶ ἔργω. Post φρενὶ scil. supprimitur verbum, ex opposito ἐπερρόθησε supplendum. λόγω, 265—8. ἔργω, 268—9.

316. Ald. et membr. μὴ τῶν τυράννων Εὐρύτου σπορά τις ἦν; MSS. Brunckiani, μὴ του. Possis distinguendo, μὴ του τυράννων; Εὐρύτω σ. τ. ἦν; vel etiam transponendo, μὴ τῶν τυράννων ἦν τις, Εὐρύτου σπορά; Sed mihi videtur Εὐρύτου esse glossema.

330. μηδὲ πρὸς κακοῖς Τοῖς οὖσι λύπης, πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι. Vulgo transponuntur λύπης et λύπην.

339. Forsan ὑφίστασαι, *subsistis*. Metaphora a venatione ducta. PORS. (E. M.) Vide Pors. ad Phœn. 1373. Si με servandum, verte, *cur hunc gressum ad me dirigis?* vel, *hoc gressu ad me contendis?* Duplex accusativus, ut Musg.

384. ὁ. Hercules an Lichas? Puto, Non Herculi quidem, sed Lichæ, omnia mala precor. Vide Eur. Med. 82.

529. Ald. membr. βέβακεν ὥστε. Lege, βέβαχ' ὥστε.

536. οἰμαί γ' Wakefield. si memini.

538. Antig. 1063.

562. Contra metrum et linguam Br.—Ald. Junt. 1. τῶν πατρῶν ἥντα στόλων. MSS. duo Brunckii, Vatic. Palat.

287. collatus a Dorvillio, Junt. 2. τὸν πατρῶν—στόλον.

ΣΤΟΛΟΝ Schol. Ita Schaefer. εὐνις pro uxore capiens.

Vide Porsoni Opusc. p. 219. Qu. an στόλον regatur ab εσπόμην, quasi dicatur τῇ πατρὸς πομπῇ? Vide supra v. 155—6. 159. Æsch. Suppl. 183. (195. St.) OEd. Col.

358. Aristoph. Av. 46. Eur. Heracl. 38. et Elmsl.

574. De *iōs* vide 719. θρέμμα Musg. ad Eur. Cycl. 189. Brunck. ad Trach. 910. Vertit Brunckius, *Vulneris sanguinem, concretum circa cuspidem intactam tabe Lerneæ hydræ.*

Ænigma Sophocle dignum. 1. *iōs, telum an venenum?* 2. ἔβαψεν, *instillavit*, an *tinxit*, an *infixit*? (ut Phœn. 1594.) 3. θρέμμα, *hydræ soboles*? 4. θρέμμα an *αἷμα nominativus*? Vide an legendum, *μελάγχολος—iōs. ubi venenum, hydræ soboles*, (quomodo poëtæ dicunt *vinum sobolem* *vitis*, etc.) *tinixerat vulnus*. Sed vulgatam servo, vertens, *ubi* (circa eam partem cuspidis, qua) *sagittas tinxit hydræ.*

664. Leptinea 502, 21. ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου προφάσει. Sed qu.

717. Recte Aldus et membr. χῶσπερ. Schol. ed. Rom. ΧΩΣΠΕΡ ἈΝ ΘΙΓΗΙ. καὶ ὄσα ἄν—Lege ὁς ἄν. R. P.

χῶσπερ, i. e. καὶ ὄσπερ. Sensus idem est, ὁς ἄν θίγη τοῦ βέλους, vel οὐ τὸ βέλος. Pind. Pyth. IX. 75. τὸν οὐ θεμιτὸν ψεύδει θίγειν.

770. Forsan distinguendum, πλευραῖσιν, ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος, ut sensus sit, *quasi a fabro recens fuisset ad glutinata.*

789. Lege λάσκων, ἀίζων ut fere Wakef. e Diog. Laërt. tum e D. L. lege Λοκρῶν τ'.

833. νεφέλα, *rete*?

838. ὕδρας φάσματι = ὕδρα. Br. ad 910. Vide supra ad 574.

858. κελαινά] Si sinat metrum, qu. κλεινά (κλαινά.)

935. Se iracundis dictis matrem ad malum *hoc facinore* cumulandum *impulisse*. ἔφάψειεν scil. τὸ κακὸν, ὥστε γενέσθαι τοῦργον.

971. Forsan κάθυπνον.

997. Primo restitue *οἴων* *ιερῶν*, quæ v. 996. irrepsit e margine. Deinde suspicor ipsum *ιερῶν* delendum: ὁ Κ.—βωμῶν, Οἴαν—μοι. De formula, *οἴαν ἀνθ' οἴων*, Bl. apud M. Alcest. 145.

1010. *You have overturned (disturbed) the little which might have winked*; i. e. the little sleep I might have had. PORS. (E. M.)

1076. *εἰπόμην* e Schol. Aj. 318. *pro solæco ἐσπ.* Elmsleius Heracl. 634.

1154. *συμβέβηκεν*, *agreed with, acquiesced in.* PORS. (E. M.)

1162. *ποτε* etiam Schæf. *Lege ποτ' ἀν.* Vide Prometh.

1166. *συμβαίνοντα*] Vide 1176.

1167. *τοῖς πάλαι non = τοῖς πάλαι* (i. e. *modo*) *λεχθεῖσιν*: ergo *καναὶ* est *recentia*. Vide ΟΕδ. T. 916. Quomodo igitur *παλαιὰ δέλτος*, 157? An veteris *oraculi vaticinium*, ut 825. *τὰς παλαιφάτον προνολας?*—Sed utut hæc sunt, versum deleri malim.—Imo falsum est hoc oraculum alteri fuisse *συνήγορον*; hoc enim longe aliud atque *συμβαίνειν ήσον*.

1169. *εἰσεγραψάμην*] *ἔξεγρ.* Elmsl. M. C. 6. p. 290. Vide Aristoph. Av. 982.

1178. *Recte Br. dum te acrius instigem.*

1181. i. e. *in hujusmodi colloquium delatus. στάσιν*, ut Ran. 1314. [1279.]

1240. Vide Br. ad Antig. 740.

1252. Qu. *τούργον*, i. e. *δεῖξας τούργον (ὸν) τὸ σόν.*

1261. Malim, *ἄστ' ἐπ.* Ταλεῶσαι *ἐκούσιον* *ἔ.*

A J A X.

V. 50. *μαιμῶσαν*] *διψῶσαν* Athen. x. 433. F.

77. *ἀνὴρ*] *Recte Hermannus homo, i. e. mortalis. Nonne et antea fuit hic (Ajax) homo, (et nunc est?)* Vide Aristoph. Acharn. 46. Lysistr. 848.

109. *Male Br. ἐργάσει.*

167—71. *Locus in vexatissimis, quem nemo adhuc mihi reddidit expeditum. μέγαν αἰγυπτὸν, σ' ὑποδείσαντες.* Toup.

ad Suid. P. 3. p. 39. probante Porsono p. 465. Lobeckius in *Ajacus* editione Lips. 1809. ὑποδείσαντες post φανεῖης ponit. Verum omnino delenda est illa vox, quæ irrepsit e scholio. Subintellige, ἀγέλαι (παταγοῦσιν ὅτε ἀπέδραν) μέγαν αἰγύ.²

205. νῦν γάρ ὁ δεινός, ὁ μέγας, ὁ μοκρατὴς Αἴας] Delendi articuli; saltem ante μέγας. Infra 914. delendum ὁ ante δυσώνυμος censem Porsonus ad *Orest.* 1297.

277. Porson. ad *Av.* 798.

377—8. Vide ad *Demosth.* Ol. III. 30, 8. [Tom. I. p. 353.]

419. ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΙΟΙ Schol. Rom. Porsonus cum Aldo Σκαμάνδροιο. M. R.

456. φύγοι τ' ἀν

516. Lege, καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε. R. P.— pleniore scil. distinctione ad δορὶ 515. posita.

522. χάρις χάριν. An delendus versus?

558. Recte Musgravius. Vide *Trach.* 144—6.

563. ἔμπτα κεί R. P. collato Suida v. τηλωπὸς, ubi κεί τὰ νῦν C. C. teste R. P. in MSS. καὶ νῦν edd. Med. Ald. εί τὰ νῦν Kust. sine ἔξι.—Conjecturam occuparat Reiskius. confer supra 122.

586. καλὸν, i. e. καιρὸς, ὥρα, etc. ut *Electr.* 386. νῦν γάρ ἐν καλῷ φρονεῖν. (Ed. T. 78. εἰς καλὸν, *opportune*. *Fragm. Ach.* Συνδ. 7. (Valck. *Phœn.* 723.) Vide *Thes. Gr.* nov. ed. T. IV. p. 4719. 4721.

588. προδόν] *Deseras*, Terent. vide *Alcest.*

602. Ex *Aesch.* *Agam.* 543? Vide et an infra 1208. eodem spectet.

607. ἔτι] Elmsl. ad *Ach.* 306. Me ad *Thesm.* 726.

* Totus locus ex correctione summi Viri ita, opinor, legendus:

ἄλλ', (ὅτε γάρ δὴ τὸ σὸν ὅμιλ' ἀπέδραν,
παταγοῦσιν, ἀτε πτηνῶν ἀγέλαι
μέγαν αἰγυπιόν)
τούχ' ἀν—

J. S.

645. *Malim αἰών'—ολον βίον οὐδεὶς Αἰακ.* ἔτλη. (*αἰών* *form.* Valck. ad Phœn. 1493.) ἀν = οἶαν, vide ad Philoct. 509.

714. Stob. Ecl. p. 143. Grot. ὁ χρ. ὁ μεγ. μαραίνει.

719. *An, ἀνδρες, φίλοισι πρώτον—Vobiscum, O socii, ante omnia communicabo nuntium quem fero Ajaci.*

775. *καθ' ἡμᾶς, quod ad nos attinet.* HERMANN. Vide Demosth. p. 309, 17. Sed rectius, opinor, Brunckius, *ubi ego pugno.* Κατὰ in tacticis plerumque est *adversus, e regione:* potest etiam accipi, *apud.* In Thucyd. IV. 43—4. κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἀθηναίων, *Athen. lævo oppositus:* mox κατὰ τὸ δεξιὸν, *in dextro cornu.* Eodem fere recidunt hæ interpretationes: *Nunquam hostium ea pars, cui oppositus sum, erumpet, (nobis terga dantibus):—nunquam in illam partem aciei nostræ, ubi ego pugno, erumpet hostis.*

έκρηξε. *Ed. T. ἀναρρήξει κακά.*

776. *τοιοῖσδε τοῖς λόγοισιν]* An Græcum pro τοῖς τοιοῖσδε? Qu. τοι?

875. Confer Aristoph. Nub. 731. [723.] et omnino Eurip. Cycl. 677. ed. Matth. Livius IV. 49. *Dignos* (Tan. Faber *Dignum*)—*esse, eorum urbem—esse;—Malum quidem militibus meis.* *They deserve—Yes, a mischief.*

921. *ἀκμαῖ ἀν* R. P. Vide Herm. ad Viger. n. 284.

954. *κελαινώπαν θυμὸν, id est, μέλαιναν χαλήν* *insults over his frenzy.*

966. Emendat quidam, (vide an sit Porsonus,) *εἰ κείροις γλυκύς.* *It may gratify them, it may please him; but it grieves me.**

1034. Porson. Av. 798.

1093. Confer Eurip. Troad. 413. Matth. et me ibi.

1101. *ἥγετ' Elmslei Heracl. 371. et Ed. Rev.* quem vide de *ἄγεσθαι* ad Heracl. 808.

* Nonne potius, sine emendatione, *Ulcunque vel mihi acerba, vel optabilis ictis; certe ipsi jucunda mors fuit.* J. S.

1120. *συκρά* citat Schol. Aristoph. Ach. 710. *συκρόν* Elmslei. ad Heracl. 387. Adde tragicum Plutarchi II. p. 28. C.

1132. *An distinguendum, καλόν;*

1136. *Nos, He missed that, he failed in that.*

1141. *Male mutatur. Est pro, ἐγώ δέ γέ σοι φράσω. Studiose inhæret orationis formæ.*

1253. *πλευρά* S. Maximus in Eclogis, c. II. p. 166. citante Villoison. ad Longum, p. 274. apud quem MS. Maximi habet *πλευρᾶ*.—Post *πορεύεται* 1254. addit Maximus in ed. et MS. ο γάρ φρονῶν εὐ πάντα συλλαβῶν ἔχει.

1312. *Vide an legendum, ἡ σοῦ τοῦ ὄμαίμονος λέγω; Or am I to call her the lady of your brother here?—ut adstet Menelaus, κωφὸν πρόσωπον.*

1366. *Malim, ὄμοια· πᾶς—You are all alike; each for himself.*

1392. *τόνδε Ἀνδρα* Bandinellus, nescio unde.

1404. *τὸν δὲ* Suid. v. *ἀμφίπυρον*, unde *τόν θεόν* Elmsleius Ed.

T. 220.

PHILOCTETES.

V. 23. *τόνδε γένεται*] Recte Elmsl. E. R. 37. *ἐτίπεται*—Ed. C. 1622. *οὐδέτερον* vel *οὐδέ τέρτιον* *ἀράρει βοη* Ald. Junt. 1. 2. Turneb. HSt. *οὐδέ τέταρτον* Turnebus pro v. l. *οὐδέ τέταρτον* *ἀράρει* Canterus. Idem in Electr. 1189. *τῶν δέ τέταρτον* pro *τῶν δέ τέταρτον*, approbante Br.

25. Schol. in MS. Paris. 2712. *εἰη: πονοῦτο, διακοσίτο. οἱ κωμικοὶ δὲ τὴν οὐδετέρην διφθόγγον ἀντὶ βραχείας χρώνται. Id est, εἰ ante vocalem hic brevis est, ut ssepe οἱ apud comicos (in ποιῶ, e. g.)*

55. *δόλοισιν—λόγων* Erf. Illud forsitan recte.

79. *ἔξιδα καὶ φ.*] Quicquid dicat Buttmann. *malim, ἔξιδα καὶ φ.*

105. *Usitatius, ιούς γένεται*.

137. *Videtur sensus esse, τέχνη γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἄλλων τεχνῶν προῦχει, η τῶν βασιλέων, καὶ γνώμη, η τοῦ Διός πάρεδρος.* Comparant CEd. T. 380. *There is a station superior to all others; there is a wisdom, supported by which Jove wields his sceptre.*

316. ἀντάποινα Schol. Ceterum αὐτοῖς verte, *Quibus dent Dii, ut ipsi pœnas luant.*

321. Vide 314. 406.

333. Vide 414.

369. Optime Schol. Ὡ ΣΧΕΤΑΙΕ. πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

435. *Lege σ' ἐν βραχεῖ, ut 1398.*

437. *αἴσῃ defendit Schw. Lex. Herod. p. 15.*

443. *An, ἀνείχετ' εἰσάπαξ εἰπὼν—vel etiam, ἀν εἰχετ'—Vide Antig. 467.*

476. εὐκλεεῖς ex εὐκλείας 478. natum. Qu. εὐχερές. Vide 519. 874—6. *De δυσχερείᾳ 900—6.*

482. πρύμνην Elmsl. Heracl. 19. et M. C. 6. p. 278. ubi fere præfert ὄπου.

502. *An pro δεινὰ legendum κοινά? Vulgata ex 504.*

509. ἀθλούς, ἀ—*qualia.* ὃς pro οἷς. Aj. 645. et me ibi. Electr. 1128. Troad. 477. 499. ἀθλος et ἀθλον, Græv. ad Lucian. Solœcist. T. III. p. 555.

528. *Lege ἐκ τε.*

550. *οἱ νεναυστοληκότες] CYNNEN. Aesch. Prom. 724. OIT i. e. CYT Steph. Byz. v. Ἰναχία.*

572. *Forsan, ποῖον αὐ.*

584. *Forsan, χρηστά θ'.*

645. *ἐνδοθεν λαβόνθ'*

675. *ἐλαβ'] Forsan ἐβαλ'*

682. *ἐσιδῶν*

692. *ἐγχωρον*

728. *ΠΑCI natum puto ex ΠΛΑΘΕΙ. sed qu. de metro.*

736. Vide Aristoph. Ran. 672, etc.

800. *An ἀναπολουμένῳ? Vide 1238.*

852. *ταυτὰν εἰ τούτῳ] ταυτᾶ. Barbarum est ταυτὰν pro τὰν αὐτάν. Brunck. ad Aristoph. Plut. 253. T. III. 195.*

ταύτη Trach. 722. Infra 1448. γνώμη ταύτη τίθεμαι. qu. γνώμην. qu. ταύτη. Herodot. I. 120. ταύτη πλείστος γνώμην είμι. Vide VII. 220.—Vel etiam, ταυτὸν εἰ τούτῳ γνώμας, i. e. γνώμης. Sensus est, *Si, ut vult Ulysses, arcu non contenti, ipsum Philocletam insuper abducere conamur, huic consilio inesse inextricabiles molestias* (vide 892.) *vides, si sapis.* Ita Erf. si eum intelligo.

Jam ante obscure suadet, 835—8. ut vela det. Ultima 863—4. τόδ̄ ἀλώσ. —ἀδεῆς πόνος ἐσθλὸς (ita enim pro glossa restituendus versus, qui leviter corruptus e margine in alienum locum migravit 859.) ultima, inquam, ita capienda: *Evidem hoc intelligo; consilia tuta esse optima.* Ita Matthiæ.

Constructio v. 853. ἀπορα πάθη (ἐστι) τοῖς πυκνοῖς ἐνιδεῖν (τῷ πράγματι.) Vide ad Aristoph. Plut. 48.

859. ἀλεῆς ὑπνος] ἀΔεῆς πόνος.—Qu. an vel hic vel 864. delendus.

1085. συνοίστει] Lege συνείστει. Pierson. ad Herodian. post Mœrin. p. 442. Electr. 93. Eurip. Androm. 999. (Æsch. Suppl. 239.)

Secundum Hermanni mentem verte [συνοίστει], *But you will be a fit place for me to die in:* i. e. I can expect nothing better. Omnino confer Aj. 431.

1091, etc. Vide annon hæc alio ordine legebat Schol.

1093. Recte Br. πλωάδες. R. P. In scholiis hæc lectiones memorantur: δρομάδες πτοχάδες (melius alibi πτωχ.) πτωκάδες, πρωτάδες et ὀξύτονοι, -τόνου.

1094. Lege ἐτ' ἀρκω. R. P. (ut Electr. 186.)

1251. Recte, opinor, Herman. apud Erfurt.

1276. Lege ἀν εἰπῆς σὺ, quomodo Eurip. Bacch. 654. corrigebat R. P.

1361. παιδεύει κακά.] Lege κακούς. Ed. Col. 562. ως οἰδά γ' αὐτὸς, ως ἐπαιδεύθη ξένος. 919. καίτοι σε Θῆβαι γ' οὐκ ἐπαιδευσαν κακόν. Similia apud Musg. ad Eurip. Heracl. 576.

1364. Qui duo versus, non optimos quidem illos, textu eliminat, Brunckius, miror quomodo non viderit neque sic vitium tolli. Quum enim longam istam fabulam, vv. 319—465. a Neoptolemo confictam esse jam pateret, cur Philoctetes ista de armorum judicio ceteris veriora esse crederet?

1381. *κοίν' ὄρῳ* R. P. Vide Markl. Suppl. 728. et ibi Gaisf. p. 162.

1402. Dele *εἰ δοκεῖ*, ut trochaici a versu sequenti incipient; et 1407. lege, *τῆς πάτρας*. NE. ἀλλ' *εἰ δοκεῖ Ταῦτα δρᾶν*, *ὅπωσπερ αὐδᾶς*,—Sic duo parietes una fidelia dealbavit RICARDUS PORSONUS, Opusc. p. 197. Vocem *ὅπωσπερ* solus usurpat Sophocles, eodem monente. (Ed. T. 1336. Aj. 1179.) *ὅπωσπερ* Crates Athen. ix. 396. E.

Hæc emendatio non satisfacit Elmsleio, E. R. 37. p. 92.

1406. [Vide Tom. I. p. 340. ad *Æschin.* 77, 28.]

1448. *γνώμην ταῦτην καταθέσθαι* Theognis 717. ed. Bekker. (Aristoph. Eccles. 654. [658.] unde et hic *ταῦτην* Elmslei. Heracl. 1053.) Lysias pro Invalido p. 170, 24. *μηδαμῶς*—*ταῦτη θῆσθε τὴν ψῆφον* Taylor. et Bekkr. pro *τῇ ψῆφῳ*. Vide supra 852. Isæum Ciron. fin.

1461. *γλύκιον*] *γλυκερὸν* Burneius M. R. 1799. p. 432. *Λύκιον* v. 1. Schol. Vide Hesych. et Suid. in v. *Λυκεῖον ποτόν*.

E L E C T R A.

V. 2. Odyss. ψ. 5. *ἔγρεο, Πηνελόπεια, φίλον τέκος, ὅφρα* *ἴδηαι Ὁφθαλμοῖσι τεοῖσι τά τ' ἔλδεαι ἥματα πάντα.* Macho Athen. XIII. 578. A.

4, etc. Ridet Auctor *Agenis* Athen. XIII. 595. F.

21. *ἐνταῦθ' ἵνα Οὐ καιρὸς ὀκνεῖν, ἐσμέν.* R. P. *ἐνταῦθ' ἵν' οὐ* *Καιρὸς κατοκνεῖν, ἐσμέν.* G. BURGES. *κατοκνεῖν* Prometh.

67. et alibi. *ἴνα* in fine senarii Trach. 1159. Confer Antiphont. Photii. v. *ἴνα*: *ἴνα οὐδὲν ἔργον ὄκνεῖν.*

45. Φανοτέως] Φωκέως R. P. De Strophio interpretatur Stanl. ad Choëph. 914.

104. Forsan, γόνων, 'Ετ τ' ἀν λεύσσω παμφεγγεῖς Ριπᾶς, deleto ἀστρων.—παμφ. ῥιπαὶ sunt *solis radii*; ut νυχία *ῥιπαὶ* ΟΕd. Col. 1248. Neque quidquam refert, quod statim sequitur ἡμαρ. Vide Aj. 856—7.

113. Aldus, Junt. 1. 2. τὰς omittunt. Nisi omittendus est 115. cum Porsono, perspicue legendum, ὁρᾶθ', (A¹) τὸν εὖν. ut AI ab E absorptum sit.

124. ἀθεώτατα Kidd. Erfurdt. R. P.

In comparativis neutro singulare utuntur; in superlativis neutro plurali. Dicunt utique δεινῶς, δεινότερον, δεινότατα. Non dixissent ἀθεωτάτως pro ἀθεώτατα, nisi per licentiam.—Hæc, puto, volunt, quæ, Porsono proculdubio dictante, ad finem libri hujus ascripsi.*—Elmsl. ad Ach. 193. p. 121. et ad Heracl. 544.

128. Choëph. 40. δύσθεος γυνά' φοβοῦμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.

152. Antig. 831.

153. Cic. Tusc. III. 33. "Ne illa quidem firmissima consolatio est, quanquam et usitata est, et sæpe prodest: *Non tibi hoc soli.*"

168—9. Vide infra 317. seqq.

333—4. Isæus Cleonym. § 40. προσηπεδηστε ὅτι δηλώσου ποτ' ἀν τούτῳ ως δικεῖται πρὸς αὐτόν.

400. Antig. 65.

440. Forsan, ἔβλαστε πασῶν.

442. Qu. δέξασθαι αὐτῆ?—δέξεσθαι Elmsl. M. Cr. 4. p. 475. nolente Hermanno ad Aj.

476. φερομένα κράτη. Supra 84.

* Scil. Sophoclis Musgraviani, Tom. I. unde hæc depprompsi. J. S.

492. 1. ή ἐριννὺς ἐπέβα ἀμιλλ. γάμων, οἰσιν—
 2. Κλυταιμνήστρα—
 3. τινὲς ἐπέβα νελ -βαν—
 4. ἀμιλλ. γάμων ἐπέβα αὐτοῖς οἰσιν—

514. οἴκου] Qu. οἴκον?

531. Aesch. Agam. 1504.

564. ποιαίς? (Musg.) vel -νήν?

591. τοῦτ'. Forsan ταῦτ'.

593. οὐ γὰρ] ποῦ γὰρ—ούνεκα; Vide Porson. ad Hecub. 296.

609. καταισχύνω] Iph. A. 505.

614. Pors. Av. 798.

734. ἔσχατος. 720.

760. Recte Erfurdtius ἐκλάχη ex cod. Jen. Vide Musgr.

770. Male Valckenærius. Sensus poscit γὰρ, neque unquam junguntur οὐδὲ καὶ. R. P. οὐδὲ γὰρ etiam Stobæus LXXIV. p. 451, 24. Gesn. = LXXVI. 329. Grot. Grotius Excerpt. p. 71. καὶ est emendatio Valckenærii ad Phœn. 358. locum similem.

818. Recte Dawesius p. 281. ed. pr. ἔσομαι ξύνοικος. R. P.— Quod ut suum protulit Hermannus ad Hec. p. 116. deinde apud Erfurdtium, ξύν. ἔσομαι. τῆδέ γ' ἀλλὰ—postremo Doctr. Metr. p. 49. ξύν. ἔσομαι. ἀλλὰ (sic). Cum τῆδε confer Aesch. Choëph. 4.

838. ἔρκεσι, retibus. Vide Br. ad Aj. 60.

841. πάμψυχος = παντελῶς ἔμψυχος.

857—9. ἐλπίδων ἀρωγοὶ = ἐλπίδες ἀρωγῶν.—ἀρωγαὶ Schol. ad 854. probante Musgravio.

973. λόγων γε μήν.

997. Antig. 61. ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναιχ' ὅπις Εφεμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχονμένα.

1065. δαρόν γ' οὐκ—

1079. Orestes, Choëph. 430. ἔπειτ' ἐγώ νοσφίσας ὄλοιμαν.

1096. φέρεσθαι τὰ πρῶτα, πρωτεῖα, semper Græci, nunquam φέρειν. Hase, MSS. du Roi, 9. p. 177.

1128. Lege ex Schol. ed. Rom. ὥσπερ. Probat Kidd. ὥσπερ
Brunck. ed. 1779. forsas ex Eurip. Androm. 1173—4.
ὥσπερ male Suid. in Aristoph. Ran. 323. [320.] ὥσπερ
Florens in Pac. 1089. [1055.] Ibid. 675. [659.] recte
Inv. ὥσπερ. Vesp. 619. [621.] ὥσπερ Rav. Qu. de Frigm.
apud Schol. Platon. p. 85.—De ὥσπερ et ὥσπερ Elmsl.
Ach. 441. et Add.

1239. ἀλλ' οὐ μὰ τὰν... ἀδμητον αἰὲν Ἀρτεμιν.—μὰ dat
Juntina 1522. “ἀδμητον proculdubio verum.” KIDD.

1311. Plato Menex. ȝ. II. 245. D. HSt. ὅθεν καθαρὸν τὸ
μῖσος ἐντέτηκε τῇ πόλει τῆς ἀλλοτρίας φύσεως. ubi nostrum
confert Gottleberus p. 53.

1458. πύλας] πύλαις, *ante fores*.

F R A G M E N T A.

QU. an omiserit Br. fragm. apud Valck. Phœn. 544.

Anapæstici ex Incert. Fab. apud Strabon. VI. p. 391. ed.
Oxon. quem locum, ni fallor, tractat Erfurdtius. (Beck.
Act. Semin. T. II. p. 485—6.)

ΑΙΑΣ ΛΟΚΡΟΣ.

Fr. I. v. 2. ἐξέλαμψ' ἐναίσιον φάσις Porsonus, ni fallor.

II. Vide Schol. Plat. p. 188. Schol. ad Thesmoph. in
Append. ad Porsoni Aristoph. Chardon La Rochette,
T. II. p. 412.

ΑΙΘΙΟΠΕΣ.

I. 1. τοίνυν] τοῖσι edd. Ald. Cas. Malim τοὶ σοι.—Sic
Porsonus et MS.

ΑΛΩΑΔΑΙ Σάτυροι.

IV. Ut Menandri, et σιωπὴ, Apostolius XXI. 16.

XI. 3. θακοῦσιν est conjectura Salmasii apud Grot. Vide
R.P. Adv. p. 151. ad Prom. 389. ἀκοντιν ed. Trinc.

Cum ultimis confer Menandrum Clerici p. 154.

'ΑΜΦΙΑΡΑΟΣ Σατυρικός.

v. Verbo partim dat Siebenkeesius p. 55. ἐτ' αὐ... ὥπερ
ἀλεῡς πληγεὶς ἐνῶν διδάσκαλον.

'ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΕΡΑΣΤΑΙ Σάτυροι.

I. 1. ἔρωτος γάρ νόσ. τοῦτ' ἐφήμ. Forsan, τὸ γάρ νόσημα.
Ib. 6. οὐδ' ὅπως ἀφῆ θέλει Tr. Forsan, θυμὸς οὐθ' ὅπως ἀφῆ
θέλει.
Ib. 8—9. Pro his Tr. οὐτε τοὺς ἐρ. αὐτὸς οὐδὲν. tum ut
alterius fragmenti init. Η καὶ—

'ΕΛΕΝΗ.

ἢ καλλίστην] Eurip. Hec. 632—4. Pors. ad Toup. p. 504.

'ΕΡΙΦΥΛΗ.

III. 1. τὰ ρᾶστ'] Lege τάριστ'. Vide Antig. 179. Aliter
alii. Vide Reisig. p. 129.

'ΗΡΑΚΛΗΣ ΕΠΙ ΤΑΙΝΑΡΩΙ Σατυρικός.

Eustathius Il. B. p. 297, 36. ἐν γοῦν τοῖς Ἡρωδιανοῦ εὑρηται
ὅτι Εἰλωτες οἱ ἐπὶ Ταινάρῳ Σάτυροι.

'ΙΝΑΧΟΣ Σατυρικός.

“ Ad Inachum Sophoclis refert fr. de quo Valck. D. p. 11.
Ruhn. Tim. p. 9. forsitan inconsideratus, Blomf. Mus.
Crit. T. 1. p. 145.” Boiss. MSS. du R. x. p. 241. Ad
Inachum refert Erotiani locum v. κερχνώδη, legens, a.
φησιν ιοὺς, Τραχὺς χελώνης κέρχυνος ἐξανίσταται, Elmsl.
E. R. 33. p. 237.

ΚΗΔΑΛΙΩΝ Σατυρικός.

ii. Potius distingue et lege, ὅταν γένηται ταῦτα, πάντ' ὅνοι
σκιά. i. e. τάλλα οὐ φροντιστέον.

ΚΡΕΟΥΣΑ.

iv. 6—7. Aristoph. Av. 605.

ΚΡΙΣΙΣ Σατυρική.

I. Hinc profecit Callimachus l. c. notante Sch.

ΛΑΟΚΟΩΝ.

II. 2. Dele μέδεις collato Aristophane.

III. 3. μότου præfert Bachetus ad Ovid. Epist. T. II.

p. 134—5. ed. Hag. 1716. quod memini probasse et Porsonum. Vide Heyn. Exc. 17. ad Aen. 2. p. 316.

Ultima etiam Heyn. ad Virg. Diss. II. ante Aen. c. 5. p. 79. ed. 1793. nisi Tyrwhitto sublegit.

ΝΙΠΤΡΑ ἡ ΟΔΥΣΣΕΥΣ ἈΚΑΝΘΟΠΛΗΞ.

Vide Hemst. ad Plut. p. 96. Kuster. ad Schol. 303.

ΠΟΙΜΕΝΕΣ.

V. Cicero Deiot. 11, 18. *Fit in dominatu servitus, in servitate dominatus.*

ΠΟΛΥΙΔΟΣ ἡ ΜΑΝΤΕΙΣ.

III. ποτ' ἥξει Stob. Forsan leg. ἥξει [Postea addidit.] Ita Reisig. Aristoph. p. 295.

ΠΟΛΥΞΕΝΗ.

III. 5. Gesnerus, ἀνελθὼν ἐτί δίκην λόγων. quæ levicula est depravatio veræ lectionis. Lege, φίλος. Βροτοῖς ἀν ἐλθὼν ἐτί λόγον, δίκην ὄφλοι—vel, βροτοῖς δὲ ἀν—Aristoph. Eq. 1300. [1297.] ἔννελθεῖν εἰς λόγον. Nub. 471. [465.] ἐτί λόγον ἐλθεῖν Ald. sed omnes fere MSS. λόγους. Mirum est istud λόγων δίκην concoxisse Schæferum ad Bos. p. 69. ed. Ox. εἰς λόγον Junt. Rav. in Lysistr. 469.

ΠΙΖΟΤΟΜΟΙ.

II. 3, seqq. ἔγχος δὲ ἡτοι Ὁ. πιλοῦσα φέρει—πλείστους ἄμους σπείρουσι δράκοντες MS. Vatic. apud Inv. ad Lysistr. 701. Forsan, στιλβουσα, vel τὸ δέ Οὐλύμπου πάλλοντα φέρει.

ΣΚΥΘΑΙ.

I. *Meræ tenebræ: hoc solum sentire videor, legendum
βλάσταν εἰχε vel ἐσχε, ut CEd. Col. 972—3.—Qu. an ex
Choro.*

ΤΗΡΕΥΣ.

VII. 6. εὐφρονες] ἐμφρονες.

ΤΡΩΙΛΟΣ.

*μασχαλισθήσει ποτέ: Schol. MS. Platonis apud Fabric.
Harles. T. II. p. xvi.*

ΦΑΙΔΡΑ.

VIII. 2. φ κε Z.—ση Trinc. Gesn. Grot. Forsan, φπερ -ση,
ἀν subauditio.

ΦΘΙΩΤΙΔΕΣ.

Vide Fragm. Inc. c1.

ΦΙΝΕΥΣ.

Vide Hesych. Κηρίομα.

ΦΡΙΞΟΣ.

III. Etym. Gud. p. 330, 43. ubi in ἐξεπραξαν vide an lateat
ἐσπάραξαν. Sed metrum laborat.

ΦΡΥΓΕΣ.

Brunck. not. l. 4. ex librarii errore] Non librarii, sed vel
ipsius Scholiastæ, vel interpolatoris.

F R A G M E N T A I N C E R T A.

Fr. xix. v. 3. Vide me ad Menandrum.

xxiii. E drame Satyrico.

xxxvi. Gnom. εἰς ὄρκον. ἀνδρῶν δὲ φαύλων ὄρκον εἰς ὕδωρ
γράφω.

XLIV. Ad Eurip. Med. 300. respicere videtur Sophocles.

LXX. 3. Recte τάγένητα Porsonus, ni fallor. Vide Advss. p. 175. 237. τὰ γένη τὸ Plutarch.

Ib. 4. αἴθρουντος] Imo αἴθρουντος Plutarch. αἱ θροῦντο v. l. θροῦντε Lobeck. Aj. p. 342.

LXXVII. Vide ad OEd. T. 1237. ed. Ox. 1820. Ulpian. ad Demosth. Leptin. init. ὅψις ἀκοῆς ἐναργεστέρα.

LXXXIX. Vide an ad Antig. 450. οὐ γάρ τι μοι Ζεὺς, etc. referendum.

CI. Lege Σοφ. Φθιωτίσιν. Elmsl. Heracl. 194.

CIII. Adde Stob. p. 317. Grot. (437. Gesn.) ubi pro *Antiphanes* reponit Sophocles Porsonus, et legit, εἰτα τοῦτο τάδικον, Advss. p. 304.

IN

EURIPIDE M.

PORSONI PRÆFATIO IN HECUBAM.

PAG. 2. lin. 8. Herman. Gr. p. 336. n. 120. In Isocrate κάειν et κλάειν Urbinas, ut p. 281. B. 288. A. 362. B.

Ib. 11. Phrynicus Bekker. p. 10, 28. Kidd. Dawes. p. 150.

Ib. 28. Augmentum [*omissum*] ἔχεις anapæsticis concedit Valck. Hipp. 1288.

3, 26. Anapæstus 4to loco Eurip. Philoct. Fr. 12.

6, 25. Valck. ad Phœn. 408.

7, not. post. l. 2. Thucyd. II. 51. Herodot. III. 130.

8, 24. Ita αὐτὸν Ran. 776. [763.] Thucyd. II. 62, init.

9, 10. Vide alia apud Elmslei. ad Hermanni Suppl. 68.

SUPPLEMENTUM AD PRÆFATIONEM.

PAG. 13. l. 1. infinitivis] Elmsl. Præf. CEd. T. p. 8.

Ib. 15. Elmsl. ad Eurip. Suppl. Markl. 158.

Ib. 23. Ran. 819. [806.] Bacch. 285. *οὐτε γὰρ* versus initio Alexis Athenæi l. 23. D. (apud R.P. Advss. p. 232.) Philemon Stob. cii. p. 423. Grot.

14, 4. De *āēl* citat Hermann. Præf. ad Herc. F. p. III—IV. Grammaticum apud Heyn. ad Homer. T. vi. p. 638. Apollon. Dyscol. apud Bast. ad Greg. Cor. p. 347. Gaisf. ad Suppl. p. 75. Vide Vit. Thucyd. p. (8) ed. Duker.

Ib. penult. Vide Brunck. Acharn. 543.

18, 28. *Ælianij*] H. A. vii. 39. Pors. Advss. p. 9. Vide ad Orest.

19, 23. Citat in MSS. CEd. C. (1436?) *Æsch.* Pers. 846. Eurip. *Æol.* Stob. 43. p. 167. Gr. Alexin Athen. II. 63. F. (sed *ἐρῶν* Jacobs.) Philemon. 293. p. 266. Cleric. (Rutg. p. 357.) Soph. Trach. 677. Ipse addo *Æsch.* Suppl. 6. (in anap.) Vide Markl. ad Iph. T. 1223. Blomf. ad Pers. 839. 855. Burnei. Censur. Hecub. ad v. 906. Lobeck. ad Aj. p. 340. (qui dicit ad alium locum, Athen. x. 450. B.) Monk. ad Alcestidis locum.

21, 3. Trochaicos esse viderat Davis. ad Cic. Tusc. i. 43.

Ib. 7. *Μητίχη* Athen. XIII. 567. D.

Ib. fin. *Μενέλαε ποῖ σὸν | πόδ̄ ἐπὶ συννοίᾳ κυκλεῖς*—Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1502.

22, 21. *ἀτὰρ τίς εἰ; πόθεν; τίν' | ἔξανδρην σε χρή;* Helen. 86. ex emend. Erfurdii (Beck. Acta Semin. Reg. T. II. p. 377.) comparantis Ion. 258.

23, 8. pedes tertius et quartus] Eur. Helen. 1390.

Ib. 28. *ἀπεμορξάμην*] Post Scaligerum. Vide Kidd. [Pors. Opusc.] p. 193.

28, 14. 23. Vide p. 31, 6–7.

32, 17. fortasse semper] Non concedit Elmsleius Præf. Ed. T. p. 10.

33, 5. Eurip. Fragm. Inc. 78. citat E. Maltby, Thes. Gr. Poës. v. *μεταμέλεια*.

34, 19. Ed. C. 664. Si recte edidit Elmsl. Ach. 798. possis, ut fere Herm. ἔγωγε, καν̄ ἀνευ γ̄ ἐμῆς.

37, 20. Male Advss. p. 275. Qu. κεδνὸν ἐς λέχος, vel, ut Elmsleius Ed. R. 37. p. 7. πρὸς κεδνὸν λέχος, vel etiam κεδνὰ πρὸς λέχη.

38, 16. Hermannum ridet, qui de Metris pp. 176—7. tria ista portenta bona fide citat ut rotundissimos versus.

Ib. 23. ἐπιθυμεῖs Canterus p. 211. et MS. A. teste Schw. *μελιλωτίνους*. ΕΠΙΘΥΜΙΔΕΣ. Σέλευκος, etc. Casaubon. Ceterum Porsoni verba serio accipit bonus Sch.

40, 17. τὸ λιβανωτὸν Schowius p. 9, 6. in Stob. I. p. 4, 5. Gesn. male reprehensus a Boisson. ad Marinum p. 64.

41, 3. Markl. ad Iph. A. 384.

42, fin. In Philemone Pollucis IX. 38. errat Bentleius Em. § 268.

48, 2. ἐπειτα μετὰ τοῦτο Plato Euthyphr. p. 3. A. HSt. (Addit R. P. in MSS. Demosth. c. Leochar. 1084, 26.) Adjicio Joh. Evang. XI. 7. et Schleusn. ἐπ.

Ib. 9. λέγων λέξαιμi Eubul. Athen. IV. 169, ult. si sanus. vide quæ ascripsi ad Phœn. 1231.

Ib. 31. Plato Cratyl. p. 399. A. HSt.

51, 2. infra 583] Sc. Plut.

Ib. 24. restituit Thesm.] Sc. Kuster.

52, 30. ἀνδρες omittitur] Aristoph. Plut. 258. ubi vide R. P. Vesp. 918. Suid. MS. *χαριεργος* apud R. P. ad Plut. 144. (Vide Suid. *πειρᾶν*.)

53, 17. Eurip. Hec. 707. Hipp. 849. Bacch. 370. Heracl. 567. Sophocl. (ut videtur) Athen. XIII. 584. E. quorum locorum partem indicat Anonym. apud R. P. MSS.

55, 23. latere vidit] Quod aut ignoravit aut dissimulavit Huschke Analect. Crit. p. 291.

H E C U B A.

V. 13. not. Pors. Demosth. Eubulid. 1316, 16. Theocrin. 1341, 25. Aristog. I. 779, 13. II. 802, 20. Lycurg. 155, 7. 158, 11.

21. not. Pors. de Eustathio.] Et ad X. 325. p. 1271, 62. ubi frustra dubitat Heynius T. viii. p. 308.

22. not. Pors. I. 2. Notabile illud Ciceronis Rep. III. 8. “Philippus qui cogitavit, et Alexander qui gessit, hanc bellandi causam inferebat.”

Ibid. Ad 22. Indicat Coraës loca Isocr. de Pace § 169. Paneg. 216. Epist. 8, 6. Antidos. 77. De Bigis 6. Vide Hemst. ad Plut. 566. Matthiæ. Gr. § 435.

41. not. Pors. MSS. meliores] Consentientibus aliis apud Schow. Chart. Papyr. p. 143. citante Kidd. p. 373.

109. not. Pors. Eccles. 810. [815.] *ηνίκα Ἐψηφισάμεθ' οὐκ οἰσθα*; Aristoph. Athen. I. p. 21. F. Lysist. 1140. 1152. [1138. 1150.] Vesp. 447. 1196. 1201. [449. 1201. 1206.] Xenoph. Pæd. I. 6. 8.

131. *δημοκοπία* Strabo XIV. p. 961. 26. ed. Ox.

150. not. Pors. Acharn. 257. notante ibi P. E. Homerum forsan respexit Hippias Athen. VI. 259. D.

242. Æsch. Agam. 778.

246. Achill. Tat. Erotic. III. p. 171, 1. ed. Salmas.

258. Lysias p. 113, 3.

296. not. Pors. *πῶς γὰρ οἴοντες* in Phot. *κληροῦχοι* lege ex Harpoer.

298. not. Pors. Hæc regula] Elmsl. Ed. R. 37. p. 91. et ad Herm. Suppl. p. 429. Antiph. Athen. XIV. 655. B. Pors. Med. 294.

309. De *ἀξιος* Plato Theæt. p. 167. D. E. HSt. Alcib. I. p. 30, 15. Etwall. Lysias 121, 3.

319. not. Pors. *ἀξιοῦν, honorare*] Thucyd. V. 16.

323. *ηδέ]* Markl. ad Iph. A. 812. R. P. Advss. p. 42. Kidd. ad Dawes. p. 500.

358. not. Pors. Xenoph. Hellen. II. 1. 28. διεσκεδασμένων—
τῶν ἀνθρώπων ὄντων. Lysias pro Invalido 168, 38. ἐρρω-
μένῳ ὄντι.

427. Philemon Stob. xcvi. p. 538, 6. Astyd. Stob. cxix.
602. ubi confer Orest. 1082. Heracl. 600. Hel. 597.
Murator. Inscr. p. 1437. n. 13. Ita in *salute* ludit Ovid.
Her. IV. XIII. XVI. XIX. Trist. III. 3. 88. v. 13. 34.

484. νῶτα [quæ vox scil. *Wakefieldio displicebat.*] Bacch.
683. Beck. ai μὲν πρὸς ἐλάτης νῶτ' ἐρείσασαι φόβην. Αἱ
δὲν δρυὸς φύλλοισι πρὸς πέδῳ κάρα Εἰκῇ βαλοῦσσαι σωφρόνως.
Vide 692.

502. Philoct. 343.

578. λέγων, λέγω confusa Av. 659. Hic λέγων, quin nescio
an λέγω, MS. Par. 2713. a m. pr. certe non λέγον. θέλων
Ald. MSS. in Bacch. 475. λέγων vel λεγῶν Ald. Rob. St.
in Aesch. Suppl. 104.

594. Xenoph. Memorab. I. 2. 19.

601. τοξεύειν, proferre, eloqui Musgr. ad Troad. 446.

655. Vide Elmsl. Heracl. 448.

762. οὐτινος ὑπ' Elmsl. Med. 1334. (f.) Qu. τίνος δ—Vide
Pors. ad Phœn. 603.

782. not. Pors. p. 114. col. 2. I. 26. Thucyd. VII. 55. fin. VI.
78, 73. III. 82. Lysias pro Invalido p. 169, 10. Schæfer.
ad Pors. Med. 735. ἡσαν pro ἐτύγχανον MS. Bekkeri in
Isocr. Archid. 129. E. HSt.

Ibid. p. 115. col. 2. I. 5. πραθῆναι, προσθ. Herodot. II. 56.

Ibid. p. 116. col. 1. I. 29. in Aristophane] Vesp. 1429.
Vide p. 113. col. 2.

Ib. ib. I. ult. Vide de τυγχάνει στάζων, etc. Mus. Cr. 3.
p. 351. Addenda ad Porsoni Aristoph.

Ibid. col. 2. I. 14. Diphilus Athen. IV. 165. F.

Ib. ib. I. 37. Apud T. Kidd. p. 151. quam vel ignoravit vel
dissimulavit Hermann. ad Aj. 9.

870. τροφέα Theophilus Comicus apud Schol. MS. Dionys.
Thracis. Bast. Ep. Crit. p. 149.

914. ἀτέρμονας] περιφερεῖs interpretatur Schol. Sic ἀπείρων Aristoph. Schol. Venet. Il. Ξ. (vide Aristot. Φυσ. Ἀκρ. III. 9. = 6. p. 56, 24. Sylb.) Lex. S. G. p. 420, 19. Aeschyl. Fragm. 107. ubi lege περιστατ̄.

954—8. Herodot. I. 42.

957. Vide ad 782.

1062. not. Pors. Vide Elmslei. Heracl. 19. 46. Adde Heracl. 529. Q. R. IX. (18.) p. 352. Mus. Cr. 6. ad Iph. T. 89. 110. 118. 358. 1285.

1141. not. Pors. p. 138. col. 2. l. 4. Ibid. 145. γίνονται Dorv. contra metrum. Myrtillus Τιτανοπάσιν Aspasii (vulgo Eustratii) ad Aristot. Ethic. p. 53. b. 17. ed. Ald. 1536. Thucyd. v. 75. Κάρνεια—έτύγχανον ὄντα. quem locum, et alios, citat Fischerus ad Weller. III. p. 343. ubi saepe errat.

1161. not. Pors. p. 140. col. 2. penult. αὐθ̄ις apud Suidam, simili omissione. Hemst. ad Plut. p. 272. (Schol. ad Ran. 1337.) Schol. Equit. 980.

Ibid. p. 141. col. 2. l. 8. Vide ad Lysiam p. 126, 38. Alia ratio Thucyd. IV. 39. 101. (v. 44, 69. τῆς om. MS.) ibid. l. 63. v. 37. fin.

Ib. ib. l. 21. πάλιν om. MS. in Thucyd. I. 109.

Ibid. p. 142. col. 1. l. 25. Aristoph. Pac. 389. 649. [383. 633.] Thesm. 347. [340.] Elmsl. ad Ach. 569.

Ib. ib. l. 31. Elmsl. E. R. 37. p. 88. Me ad Athen. x. 443. E.

Ibid. p. 144. col. 1. l. 2. Vide ad Orest. 494. Comic. apud Valck. ad Phœn. p. 176. c. 1.

Ib. ib. l. 23. Thucyd. III. 20. apud HSt. p. 771. A.

Ibid. col. 2. l. 22. Nub. 1230. [1209.] ἐξηπίστατο. Gl. MS. Harl. 5725. ἦν μαθών.

Ibid. p. 145. col. 2. l. 14. Schol. ad Aristoph. Nub. 33.

1164. not. Pors. l. 4. sycophanta] G. Wakef. Diatr. p. 36. (Burnei. ad h. l.)

1166. not. Pors. l. 17. Schæf. ad *Gnomicos* p. 155. Adde Eurip. Troad. 170. Schæf. ibid. p. 364. *φθονήσητ'* MS. in Alexide Athen. xv. 691. F. Elmsl. Mus. Cr. 4. p. 482. *μὴ—έπιθυμησάτω* Diocles apud Bekker. Lex. S. G. p. 339. Vide *Æschin.* p. 3, 33. HSt. apud Elmsl. Med. p. 107. (*μὴ έάσατ'*—vide Elmsl. ibid. p. 146.)

1167. not. Pors. l. 23. Eccles. 818. [823.] *ημεῖς* om. Ald. Junt. 2. non 1.

1176. Suspectus Valckenærio Diatr. p. 259. B.

O R E S T E S.

V. 1—3. Citat auctor *Timarionis*, MSS. du R. 9. p. 165. et Theodor. Prodromus *βίων πρ.* ib. 8. p. 142. *ξ.* Timar. et Th.

5. not. Pors. p. 162. col. 2. l. 24. In ed. I. erraverat Porsonus, *καὶ* pro *ως* Bentleio tribuens, ut monet Schw. ad Athen. XIV. 628. A. Vide ad Med. 140. p. 417. col. 1. l. 2. Cum Bentleio Tyrwhittus ad Aristot. p. 130.

10. Alludit Heraclid. Pontic. init. Simocatt. Ep. 67.

26. not. Pors. Dorismis tragicis addit Censor Q. R. VIII. (15.) p. 224. *πρανής.* (Pierson. Mœr. 318. Ruhnken. Tim. 221.) *βᾶλος.* (Lex. Rhetor. Bekker. p. 224. 16.) De *βᾶλος* adde Hermanni Gram. p. 444. 105. De *Ἀθάνα* Herm. Gram. p. 329. 70. (*Ἀθηναῖα* Pac. 271.) De *γάπονος* Elmsl. ad Herman. Suppl. 420.

Ibid. l. 8. *laudatus*] Ad Phœn. 11. quem vide etiam ad

1113. Vide R. P. ad Xenophont. p. LVII. Platonem Cratyl. p. 417. E. Male Heindorf. p. 114.

37. Eubul. Athen. VII. 300. C. Coquus IX. 376. D.

45. Eubul. Athen. III. 108. B.

54. Iph. T. 324. Ovid. Met. VIII. 168. *implet Innumeras errore vias.*

64. not. Pors. l. 21. **xiv** exempla apud Elmsl. ad Herm. Suppl. 296.

72 et 99. Plutarch. De Ira Cohib. p. 454. E.

86. δὴ probat Valck. ad Phœn. 1637.

141. μὴ στω Elmsl. ad Herm. Suppl. 68. et ad Med. 34.

154. Vide 141.

250. κύνας Porsonus ad 605. κόρας citat Plutarch. Plac. Philos. p. 900. F. (Stanl. ad Choëph. 1051.)

262. Hinc Ovid. Amor. l. 7. 9—10.

273. Laërt. VI. 52.

339—40. ἄλλον ἔτερον. Menandrum [*in Porsoni Opusc. p. 200. correctum*] infeliciter tractat Reisig. in Aristoph. p. 61. ἔτερος de tertio Vesp. 1499. [1508.] τρίτον ἔτερον Demosth. Aristocr. 644, 16. ἄλλος: ἐπὶ τοῦ ἔτέρου Antiatt. p. 82, 1. Vide Lex. S. G. p. 379, 11.

377. Malim ἀφύλλος.

473. Πινδαρικῆς ἔχοντης Plut. S. N. V. p. 567. F. Wytt. Anim. p. 126. Vide Hase MSS. du R. 9. p. 187.

499. not. Pors. l. 18. Thucyd. VII. 48. init.

501—8. Demosth. Aristocr. p. 632.

545. not. Pors. l. 2. ab Æschylus] Potius ab Anaxagora. Valck. Diatr. p. 29.

581. not. Pors. l. 23. ἀποκοιμῶμαι] *somnum brevem capere*. Xenoph. Cyrop. II. 4. 22, 30. Hellenic. v. 1. 19. Herodot. VIII. 76. fin.

606. not. Pors. rarissimo usu] Æsch. Suppl. 697. [683.] Herodot. VIII. 114. Theognis 45. ed. Bekker.

614. not. Pors. l. 32. Conjunctiones istas] Thucyd. VII. 56. καὶ ἦν δὲ ἄξιος. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 304. R. P. Phœn. 428. Bl. Prom. 1009. ed. 3.

644. ἀπέδοτο. i. e. ἀπημπόλα. Phœn. 1243.

725. Cratinus Athenæi l. 8. A. Philo Jud. Vit. Mos. l.

626. D. Boissonad. MSS. du R. X. p. 166 et 283.

740. σπείρας servat Grammaticus περὶ τρόπων MS. Trin. O. l. 2. p. ult. (Mus. Cr. p. 58.)

792. not. Pors. l. 11. Vide ad Hec. 296. *ποῦ γάρ* Demosth. Pantæn. 978, 14.

795. *συνταχῆ*. Plato Sympos. p. 391, 10. Bekk. = 183. fin. HSt. ibid. p. 408, 9 et 17. = 192. HSt.

827. Vide Beck. ad Bacch. fin.

837. not. Pors. l. 19. Electr. 954—6.

891. Vide Pherecr. vel Stratt. Athen. xv. 685. B. quem cito ad Porsoni Aristophan. p. 195. et Astydam. xi. 496. E. Andocid. p. 14, 14.

927. Plut. 14.

1004. Duce Musgravio conjicio hic ludere poëtam in etymologia a θύειν et ἔστια deducenda.

1013. Falso ait Wakefieldius, Crit. Rev. Feb. 1801. p. 143. *ιθύνων νοσερὸν πόδ' Ὁρέστου* citari ab Heraclide Pontico.

1081. Ad Hec. 427. Shaksp. 2 Hen. vi. Act. II. fin. *Sheriff, fare well, and better than I fare.*

1084. CEd. T. 1428. Hippol. 1030. Beck.

1110. not. Pors. Qu. οἷοι—ἐπιστάται, deleto εἶναι.

1155. Gregor. Naz. Or. vi. init. φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα τῶν ὄντων οὐδὲν, οὐδέ τις σταθμὸς τῆς καλλονῆς αὐτοῦ.

1160. Iph. A. 979. ed. Gaisf.

1167. Isocrat. Paneg. p. 52. E.

1259. not. Pors. παλιωσκοπιῶν 2 MSS. apud Matthiæ. Præf. Eurip. p. x.

1263. ὅδε τις] τις etiam ed. 1798. sed lege τις cum Matthiæ.

1279. Vide Greg. Cor. p. 908. ed. Schæf. ἐκκεκωφημένος Damasc. Photii p. 1070, 10. (570, 24.) ἐξεκεκώφει τὸ κάθαρμα Synes. Ep. 4. p. 163. B. Vide Abresch. Append. ad Aristæn. p. 25. Theodor. Prodrom. Βίων πράσει (MSS. du R. 8. p. 136.) ἐκκεκώφωμαι ὑπὸ τῶν ἀλαστόρων γραμματικῶν.

1338. not. Pors. fin. ἐκείνοις, ut vulgo, Ald. 1525. Junt.

1516. in Hellenic. III. 5. 9.

1364. not. Pors. *εὐμάρεα* Epich. Athen. III. 85. D.

1427. Athen. xv. 690. B. "Pancrates Athen. XI. 478. A. Helen. 37." Q. R. IX. (18.) p. 362. Alienus locus Helenæ.

1531. not. Pors. Xenoph. Cyropæd. VI. 4. 6. Panthea ad Abradatum, *ἐπομνίω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν*.

1603, 4. Aristot. Rhet. III. 2. p. 122, 13 Sylb. (Victorius p. 568.)

1645. not. Pors. I. 28. *έγκιρνα* Sophron Etym. v. *ἀπῆμεν*. p. 121, 30. Suppl. lib. XI. Anim. Cas. p. 781. D. = 212. A. Sch. forsan e poëta scenico.

P H Œ N I S S A E.

V. 3. Citat Aristides T. I. p. 279, 1. Jebb.

5. not. Pors. "Lysistr. 306. Ed. T. 661." REISIG. p. 77. Vide Kidd. ad R. P. Opusc. p. 290. et ad Dawes. p. 469.

624. Aristoph. Plut. 859. Nub. 577. Dorv.

91, 2. not. Pors. Lysias pro Invalido 168, 42. Demosth. F. Leg. 424, 16. Andocid. 34, 9. Me ad Lys. 117, 3.— Similiter variatur in Leptinea 475, fin. ubi Wolf. p. 283.

109. *Ἄν.* XI. 601.

119. *ἄγει* Julian. ed. Paris. 1583. *ἀγεῖται* MSS. duo apud Spanh. in versione, et Heusing.

170. not. Pors. Infra 1731.

187. not. Pors. Citat [Suid.] et v. *'Εμοί τι*. Errat Seidler. Dochm. p. 252.

209. Vide Phrynic. Pors. Opusc. p. 283. Me ad Vesp. 220.

249. Infra 580.

335. Lex. S. G. p. 389. *ἀμφιτρυχῆς*: κατερρωγοτα:—

371. V. 1433.

372. not. Pors. ἡκεις. Herodot. VII. 157. δυνάμιος ἡκεις. Sed vide Valck. “τάρβος verum videtur.” Pors. Opusc. p. 385. fin. [*Exemplis ibi citatis*] Adde Ed. T. 734. 761. et forsitan 1342. ed. Elmsl. Monk. ad Alcest. 114. Elmsl. Cens. Markl. p. 456. ad Heracl. 131. et Addend. et ad 622. Reisig. ad Aristoph. p. 241. Addenda ad Pors. ad Vesp. 1076.

379. ἐνετράφην. Plutarch. II. p. 526. F. citatus ab R. P. MSS. et apud Erfurt. ed. Lips. p. 569.

384. not. Pors. init. Suppl. 805. *ιω*, *ιω*, *των γ' ἐμῶν ἐγώ κακῶν*.

392. An δὲ—δέ?

404. Gnom. *εἰς ὑπομονὴν*, Τὴν τῶν κρ. μάθε φέρειν ἔξουσίαν.

412. not. Pors. I. 16. edidit] Post Kusterum.

421. not. Pors. Orest. 209.

438. not. Pors. I. antep. Nil ad Med. 284. neque suo loco neque in supplemento Musgr. Legendum videtur, Iph. A. 124. ex Porsono ad Equit. 803. et ex Musgr. ad hunc locum.

463. not. Pors. I. 36. ὀπόθεν] ὀπότε. vide ad Nub. 271.

488. ἀνὰ μέρος] Infra 496. Athen. XIII. 556. F.

489. Athen. VI. 241. init. Schol. Vesp. 220. I. 6. ed. Kust. διὰ τιμῆς ἐστι Athen. VII. 282. B.

πρὸς μέρος Demosth. pro Phorm. 954, 19. Dionysodor. 1286, 25.

526. ἔξαιρει] Ita ed. 1799. Isocr. locus apud Musg. est p. 267. C. Soph. Antig. 542—3. τούργον—λόγοις.

539. Si huc respicit Isocr. Epist. VI. p. 419. A. B. potius ἐμπειρίᾳ legisse videtur.

539—40. not. Pors. I. 3. Lucianus] Sed longe meliorem sensum in Luciano dat δεῖξαι. Locus est Amor. T. II. p. 426, 22. Confer Ovid. A. A. II. 675.

556—8. Aristoph. Nub. 1281. [1260.] seqq.

560. ἡγησαι τόδε, περιβλέπεσθαι; G. W. Crit. Rev. Apr. 1801. p. 385. Vide Androm. 371. ed. M. Hemst. ad Plut. 1151.

576. not. Pors. fin. In Isocr. Helen. p. 216. C. vera lectio
videtur, Διὸς κληθῆναι κηδεστῆς, et Panath. p. 247. C.

586. Plutarch. Alex. T. iv. 39, 1. R. = 673. D. Aristophon
Athen. XII. 563. C. 1. ,

603. δὲ Soph. OEd. T. 379.

627. Plaut. Asinar. III. 3. 2.

628. Hec. 201.

652. μιν Hipp. 1268. Andr. 1139. R. P. MSS.
Addo Erecth. I. 21. 29. Soph. Trach. 388. MSS. Hec.
in Ald.

725—6. Plut. 1056—7.

733. not. Pors. Theod. Prodromus de Providentia, MSS.
du R. 9. p. 83. τὸ, τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, τῆς τραγῳ-
δίας ἀποτεμνόμενοι. Vide Nicostr. Athen. p. 693. R. P.
Advss. p. 147.

Ibid. fin. Herm. ad Vig. n. 303.

737. Philoct. 311. Demosth. Eubulid. 1304, 9.

798. Battier. κούκ ἐπὶ—Qu. οὐδὲπὶ.

799. Ovid. Fast. III. 2.

854. Antig. 1000.

869. V. 1063.

892. Probat Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. p. 438. recte
supplens ἐργα.

Ibid. not. Pors. I. 4. [post conjicit] κάγω τί μὴ δρῶν, Valck-
enærius—Insere ex ed. pr. KIDD. p. LXXXI.

909. Thucyd. VII. 48. p. 476, fin.

931. Confer Aesch. Prom. 513. Pers. 709. Ag. 612. Eurip.
Or. 748.

942. Vide Iph. T. 40.

948. not. Pors. Aeschyl. Pers. 525. Herodot. VII. 169.
Μενελέω τιμωρημάτων.

951. καρποῦ. Vide 953. Confer Aesch. Choëph. 126—7.

956. OEd. T. 968.

993. Confer Ion. 1020.

1001. not. Valck. Adde Andr. 805. 1244. Suppl. 928.
Bacch. 230. 911. Heraclid. 643.

1111. ἐφέδρους. Diodor. xiii. 85, med.

1215. Valck. et supra 155.

1231. not. Pors. fin. Adde iv. 2. 27. Vide ad Supplēm.
Præf. Hec. p. 48, 9. Adde Aristoph. Vesp. 577. 1273.
[579. 1282.] Elmslei. E. R. 35. p. 180. Equit. 286—7.
Plato Hipp. Maj. T. v. 432, 16. Bekker.

1244. HSt. i. 1655, init. Nub. 952. [943.]

1271. Schol. Aesch. Prom. 492.

1277. not. Pors. ἐπαθλα δὲ οὐχ εὑρηται, εἰ μὴ ἀπαξ παρ'
Εὐριπίδη. Schol. Demosth. Phil. i. 41, 24.

1372. not. Pors. Ad Plut. 314.

1381. not. Pors. fin. καταστῆναι εἰς τὴν ἀρχὴν notum, ut
Lys. p. 125, 17.

1403. Thucyd. vii. 71.

1422. Vide Valck. et Musg. Aristoph. Ach. 390. 704.
[366. 669.] Eur. Androm. 1140. Beck. Aristoph. Pac.
701. [686.] Nub. 1018. [1010.]

Ibid. not. Pors. l. antepen. ἀεὶ πανταχοῦ Lysistr. 1232.
[1230.]

Ib. ib. fin. Diodor. Athen. x. 431. D.

1467. Lucian. T. i. p. 727. Virg. Georg. iv. 497.

1490. Clark. ad Il. H. 409.

1508. Etymologia in propriis nominibus. Aesch. Prom. 86.
736, 860. Theb. 574. Suppl. 45. 309. Agam. 670. Eur.
Troad. 983. Iph. T. 33. (Soph. Polyx. Fragm. ii. G. B.)
Horat. Epist. i. 4. 1. i. 13. 8. Aristot. Rhet. ii. 110.
Sylb. Schol. ad Philoct. 927. Aj. 574. et 430. ubi Br.
Œd. T. 1036. De Ὀδυσσεὺς Vita Sophoclis editt. præfixa.
Valck. Diatr. p. 62. B. 138. A.

1576. ταῦδε στενάχεις;

1584. Orest. 520. 831. El. 1215.

1592. Œd. T. 30. Orest. 313.

1614. ἄγονος Eubul. Athen. x. 450. A. 2.

1622—3. not. Pors. l. 30. Adde Antholog. i. 4. 1. p. 4.
HSt. = ii. p. 231. Br.

1651. not. Pors. l. 10. *ηδέως*] Ps. Eur. Iph. A. 1596. *χρεών*
monosyll. Temen. Fr. xv.

1730. not. Pors. l. 9. Menandri] Apud Lucian. T. II.
p. 446. Sed *χαλεπώτατος* videtur esse Grotii conjectura;
—*τάτων* edd. antiquæ, ni fallor.

Ib. ib. l. 10. Bentleio] § 213. Vide Schæferum ad Dionys.
p. 236. Tyrwhitt. Babr. p. CLXXXVII. ed. 1810.

1751. Solon Brunck. Anal. I. p. 65.

M E D E A.

V. 48. Ion Chius apud Toup. T. II. p. 532.

82. Soph. El. 128.

125. not. Pors. Confer Thucyd. VI. 39.

139—40. not. Pors. VIII. l. 27. Vide Porsoni Opusc.
pp. 204. 374. 388. Lord Byron, *English Bards* etc. 821.
(Confer. fab. apud Dion. Chrys. Orat. XII. p. 373. ed.
Reisk.)

157. not. Pors. l. 17. tam raro] Aesch. Pers. 1001. Suppl.

260. Qu. an et alibi.

216. Sensus esse videtur, *In publicum prodiit, ne superbe
agere videar: quamvis enim probe sciam communem
esse superbiam iis qui conspectum civium fugiunt, et
iis qui in publico versantur; fateor illos potius quam
hos in eam accusationem incidere, ut qui præ ignavia et
vitiioso pudore (vel laudis contemptu) alienos oculos
refugere vulgo putentur; injuste id quidem, etc.* Recte
σεμνὸς explicat Elmsleius, et οἱ μὲν—οἱ δὲ idem post
Muretum; sed τοὺς ἀφ' ησύχου ποδὸς male opponit τοῖς
σεμνοῖς. Vide igitur an pro οἴδα γὰρ legendum οἴδα μέν.

οἴδα μὲν γὰρ πολλοὺς σεμνότητος δόξαν κεκτημένους τῶν τε
ἰδιωτῶν τῶν τε τὰ κοινὰ πραττόντων ὥρῳ δὲ ἐκείνους μᾶλλον
ψευγομένους, ὡς ἀργοὺς καὶ ὀλιγάρους. Miror neminem
monuisse, quod quidem meminerim, philosophorum cau-
sam, et ipsius Euripidis, hic agi.

όμματων ἄπο—confer Orest. 506. εἰς ὄμμάτων ὄψιν.

218. Fragm. Incert. 97. ubi sensus est, πρὸς ἄνθρας ὁμοίους.

224—5. Bias Laërtii I. 85.

247. not. Pors. fin. Similis variatio 1198. Soph. Aj. 1182.
μολῶν μεληθῶ Etym. v. ἐς τε. Lysias p. 148, 27. (173, 33.)
Isocr. Antidos. 151. Arist. Plut. 549. Eq. 5. in Rav.
Fragm. T. III. p. 233. Ita verba et participia invertuntur. Athen. IV. 169. F. 5. Acharn. 91. in Rav. Reisig.
p. 141. Av. 659.

289. φασὶν—οἱ ἐγώ κλύω Bacch. 770.

298. not. Pors. I. 5. ἀνθρῶν Ald. ἀστῶν Sylb.

300. Ridere videtur Sophocles Athenæi x. 433. E. (Fr.
Incert. 44.)

325. not. Pors. I. 23. Ad Orest. 92. πρὸς θεῶν Diphil.
Athen. VI. 247. C.

345. Alludit Schol. Eur. Androm. 529.

379. not. Elmsl. [373.] Nempe Didymus legebatur,
πότερον ὑφάψω—
σιγῇ δόμοντο—
ἢ θηκτὸν ὥστε—
ἐπὶ τῶν β̄ significat, ad utrumque, τὸ ὑφάπτειν et τὸ
σφάζειν, referentes versum σιγῇ δ. Isti igitur ordinabant
ut vulgo.—Schol. ad 350. et hoc plane ad eundem locum
pertinent, nempe adἢ θηκτόν. Vide an transponendum,
ἐπὶ τῶν β̄, καύσωἢ σφάξω αὐτοὺς, τὸ σιγῆ.

475. not. Elmsl. [462.] Imo qu. an ista distinctio sit
hypodiastole, τῶν, δὲ)(τῶνδε.

476. not. Pors. I. 9. Euripides, ut suspicor, apud Plutarch.
Anton. p. 253. A. = v. 239. Reisk.

Ibid. I. 24. Platonem] Ex p. 1379. conjicio, εὐ γ' ὅτι præ-
cessisse. Vide Nub. 864. [856.]

Ibid. I. 31. Helladius] Vide Scal. ad Euseb. p. 113. C. 2.

493. Æsch. Ctesipp. p. 83, 42.

524. Ran. 1030. [997.]

553. not. Pors. I. 8. Similia apud Hemsterh. ad Plut.
p. 398.

664. not. Pors. Athen. XIV. 637. A.

734. not. Pors. p. 464. col. 1. fin. Ita, vel quam proxime, codex Clarkianus.

744. not. Pors. ἀπολλύει inepite Grotius, Stob. p. 439. (Eur. Andromed. Fragm. 20.) Vide Athen. X. 424. D. Qu. de Herodoto. Vide I. 30. ubi alii -δείκνυον, alii -νσαν.

852. not. Pors. I. 8. Porsonum recte reprehendit Bastius ad Greg. Cor. p. 156.

885. ἐσμὲν οἷον ἐσμὲν] Aristoph. Eq. 332. ὅθεν περ εἰσὶν ἄνδρες οἵπερ εἰσί. D. Joan. XIX. 22. ὁ γέγραφα γέγραφα. Cic. de Orat. II. 28. *Qui sum quantuscunque sum ad judicandum.* Aesch. Choëph. 767. μέλει θεοῖσιν ὡνπερ ἀν μέλη πέρι. Markl. Iph. A. 649. Abresch. ad Aeschyl. Vol. I. p. 253—4. Hermann. ad Viger. p. 709. Burges. Append. ad Troad. 185. A. B. qui mihi communicavit Herodot. I. 206. σπεύδων τὰ σπεύδεις.

929. not. Pors. fin. βεβλήσομαι] Ad Orest. 265.

1002. not. Elmsl. [974.] τρέπω, στρέφω. Araros Athen. III. 95. E. ὁ γάρ θεὸς τὸ ρύγχος ὡς ημᾶς στρέφει.

1008. not. Pors. I. 4. διὰ] In Ion. 286. ed. Musg. lege ob sensum, τι δ' αὐτόν.

1011. not. Pors. I. 43. Euripidem] Herc. F. 19.

Ib. ib. I. 44. Et Diodor. IV. p. 267. B. ed. Rhod.

1086. Totum hunc locum respicere videtur Plato sive alius Alcib. II. p. 142. HSt.

1225. φύσει] ἀνήρ voluit, monente Elmsleio.

Ib. not. Pors. I. 7. Me ad Aristoph. Pac. 1164.

1314. not. Pors. I. 23. Locum similem ex *Timarione*, opere inedito, (vulgato in MSS. du R. IX. p. 164, etc.) attulit Bast. Ep. Crit. p. 184. not. Locus est p. 165. sed hic ex Heliodoro summisse videtur.

Ib. ib. pr. fin. Euthydemus] Plato Euthyd. p. 302. C. HSt. = 82. Routh.

1343. not. Pors. I. 12. De quo versu vide Wyttenbach. ad Plutarch. p. 33. C.

1382. Athen. XIII. 585. E.

1388. δὲ] Ad Phœn. 603.

1410. ὅφελον πρὸς Elmsl. Q. R. XIV. p. 455. citans Aesch.
Pers. 899. Ag. 1530.

HIPPOLYTUS.

(AD NUMEROS EDITIONIS MATTHIÆANÆ.)

V. 49. Plato Repub. v. 450. D. πιστεύοντος—έμοι ἐμοί.

66—7. Troad. 1251. αὐδῶ λοχαγοῖς οἱ τετάχθε. Helen. 1519.
οἱ ναὶτερ οὐράνιοι.

76. μέλισσα ἥρινὸς, *the vernal Bee*. Jortin. Eccl. Hist. II.
p. 181.

77. Non dubito quin aīdōs sit verum. *Religio*.

78. ὅστις διδακτὸν Porsonus, conferens Soph. Antig. 707—9.
et mox 79. ὁμῶς ex membr. In Bacch. 310. idem ὡς
φρονεῖν—ἀλλ' εἰ—άσι, τοῦτο—collato Menandro Stobæi
CVIII. p. 455. Gr. (Cleric. p. 30.)

89. ἡ γάρ, *alioqui*.

105. νυκτιθαύμαστος conjicit.....Imitatur Menander Cleric.
p. 74.

106. Iliad. Γ. 65.

175—265. recitans Porsonus in his fere a textu Valckenæ-
riano discedebat: 187. χειροῖν. 191. ἀμπίσχων. 208. πῶμ.
215. καὶ παρὰ πεύκας (κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν) ἵνα—
vide Schol. Aristoph. Vesp. 748.—218. vide Aristoph.
Athenæi IV. 133. B. (unde colligo in Aristophane legere
Porsonum πρὸς θεῶν ἔραμαι. vide ejus Advss. p. 69.) 223.
μελέτη; 226. δθεν σοι. 231. παράφρων (οὐσα subaud. vide
Hecub.)

208, etc. Confer Xenoph. Hellenic. v. 3. 19.

218—9. In opusculo, *Timarion* cui titulus, MSS. du R. IX. p. 170. ἐνταῦθα καὶ μὴ ἔρωσα τοῦ Ἰππολύτου ἡ Φαιδρα ἐνιππάσαιτο εὐφυῶς καὶ κυτὶ θωῦξαι (MS. ξει) καὶ βαλίας ἐλάφοις ἐγχρίψαιτο.

287. ἄγ—Vide Suppl. 258.

340. Plato Protag. pp. 352—3. HSt. et 353. C. 1.

462, etc. Sublegit, ni fallor, Auctor orat. c. Aristogit. apud Demosth. p. 796, 10. seqq.

471. ἀλλ' εἴ γε πλείω τῶν κακῶν τὰ χρήστ' ἔχεις,—κάρτ' ἀν εὐ—Vide Suppl. 199. πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν είναι κακοῖς.

486. Vide Diatr. p. 256. C.

517. *Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo uti voluit.* Cie. Divin. I. 18.

543—4. Qu. ιέντα θνατοὺς—

568. De constr. Elmsl. Med. 1242.

648. Alex. Ätolus Parthenii p. 373, 8. ed. Gale.

666. λύειν recte Monk. Elmsl. Mus. Cr. 6. p. 292—3.

816. κατακονῷ μὲν οὖν ἀβ. βίου. Mihi vix dubium quin haec sint nil nisi v. l. pro 862—3. κακὸν ἐμοὶ μὲν οὖν ἀβ. βίου. Videndum autem an per metra hoc verum esse possit. (Monk. ad 826.)

817. πόντος ἀγαθῶν Sophron Schol. Aristoph. Plut. 1051. Phœnix Colophonius Athenæi XII. 530.

840. Vide 871.

857. μηδὲ χρυσῆλατον σφειδόνην τοῖς δακτύλοις σου περιθῆς. Constit. Apostol. III. T. I. p. 202.

1057. λύω recte Monk. Elmsl. ubi supra.

1279. Flor. δεῖλ' pro δ ἔσχε. i. e. δ εἰλ'. Lego, φανερὰ δ εἰλέν σ' ἄτα.

1386. Ovid. Met. II. 621. *Neque enim cælestia tangi Ora decet lacrymis.*

1393. ἡσθηματι Κύπρια Ald. μία Κύπρια Lasc. unde verissime Valckenærius ἡσθηματι, μία. quomodo edidit Musgr.

1439. πόνουν forsitan ex hoc loco citat HSt. Thes. I. p. 1178. D.

A L C E S T I S.*

ARGUM. ambo habet Schol. Plat. p. 44. unde adde, *παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποίia.*

V. 3. Plato Polit. III. 408. B. HSt. Pindar. Pyth. III.

48. *οὐδὲ ἀν]* Qu. *ἄρ'*

51. *ἔχω* verte *teneo*, i. e. *intelligo*, ut fere Orest. 747.

[739.] Ob *σέθεν* verte, *teneo rationes istas, et tuum in me studium*, **QUÆ MEMORASTI**, sc. v. 38. ubi λόγους ex hoc loco defendit.

76. MS. *ἄγνιση*, quod malim. Vide R. P.

79. *τις*—*οὐδείς*. Qu. *τοι.*

114. Qu. *Λυκίαν*, ut regatur ab *ἐπὶ* sequente. Vide Phœn. 372.

160. Ex Orest. 1365.

180. *Lego μόνον. Tu, O lecte, solus—*

197. *κατθανάντι τ'—έκφυγάντι τ'*—

204—5. Qu. transponendi? Recte autem Heath. de *βάρος*, ut Bacch. 1168.—Vel, ordine non mutato, *νόσῳ*, *Παρειμένη δὴ*,—

307. *Lege, καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον Οὐκ ἀν—* Qu. *an sic* Valck. ad Phœn. 761.

313. Citat Stobæus Gesn. p. 601, 29. Grot. 491. Ad Fragm. Inc. 79. refert Musgr. ad Meleagrum Valck. Diatr. 140.

326. *Servo ποίας. deinde lego ἡ σοι cum Reisk. et diaφθερεῖ.* *ποίας* idem fere valet ac *πῶς*;

337. Qu. *εὖ πεφυκέναι.*

505. *μέντη πόνους]* MSS. *τοῖς πόνοις.* Malim *τοὺς πόνους.*— Qu. *μήντη* [*pro μέντη*.]

517—9. Malim, *ἡ τόνδε—λέγεις.* Σκληρός—*ἔρχεται.* Ei *χρή*—(hoc e MSS. Musgravius.) Sed [*in v. primo*] non malum *καὶ*, *Et hunc—This labour as well as my former.*

* Una harum annotationum series anno 1810. inchoata est; sed ex schedis tam variis conquisitæ sunt, ut suo quæque tempori adsignari nequeant. J. S.

524. *Malim πολεμίαν.*

539. *ἀλγύνει δ—*

558. *όχληρὸν, εἰ μόλοι ξ.* vide 367. et VV.DD.

560. *Qu. ἀλλ' αἰσχρὰ—vel αἰσχρόν γε.*

569. *προσκειμένης* legendum, ut corrigunt infra 850. *προκειμένη* ξυμφ. est *malum evidens et mox affuturum*; *προσκ. præsens.*

606. not. Monk. *Imo recte capit Scholiastes, sive potius Barnesius.*

650. *σὺ δ]* Qu. *νῦν δ—ut respondeat τῷ τότε v. 649. νῦν δ* *Androm.* 459.

651. *Inter ἀποιμάζη et -ξεις fluctuant MSS.* Nescio an Atticum sit vel *οἴμωζομαι* vel *οἴμωζω*. *Malim igitur -ξει, vel potius -ξεις.*

657. *καὶ μ' οὐ νομίζω, etc.* *Insulsissimus* versus, neque hujus loci. Cum tamen utcunque defendi possit, non temere delendus; loquacitati quippe Euripideæ fortasse tribendum.

695. *ἄγαν υβρίζεις sine μ'* MSS. pars; quod forsan verum, ut Soph. Aj. 589. *ἄγαν γε λυπεῖς.*—Vel prorsus omittendum μ', vel legendum *ἄγαν γε*, ut 826.

766. *ξένου]* Qu. *ξένον.*

819. *συμφορὰ]* Isocr. de Pace p. 178. B. Augustin. Conf. vi. 12. apud Bayl. August. not. B. *Sine quo vita mea—non mihi vita sed pœna videretur.*

834. *δόμοις]* Qu. *δόμοις—for the house to—*

940. Qu. *an aliquis legat ἀριστέων.*

967. Qu. *ξελώσι, will drive me out of company.* Sic *ἐλαύνειν* *Androm.* 906.

1015. *Lege vel τοίσιν, vel τοίας νιν, et φῆμας.*

1020. *Malim δ' ἐν σοῖς.*

1035. *πολλῶν δὲ μόχθων* supra 954.

1068. Qu. *με λέξη.*

1133. *Interpunge, τι λέξω θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε;* Γυναικα λεύσσω (sic MSS. alioqui *malim λεύσσειν*)—*ἐτητύμως, Ἡ κέρτομος, etc.*

A N D R O M A C H E.

V. 14. *Adde locis a Dorvillio citatis Thucyd. vii. 5, 47.*
Dio. Chrysost. LXIV. p. 495, 20.

25. *Lege δεσπότη δ, ut Hec. 532. Troad. 49. lege μέγαν δέ.*
Infra 247. δὲ pro γε Lasc. sed male, ut videtur.

52. *Legō, ἦν—οὐ κτείνει (vel ὄν)—quasi dixisset, ἦν ἐμαίνετο αἴτων Φοῖβον δίκην Ἀχ. ὃν ἔκτεινε.*

53. *Lasc. et MStorum pars οὐ κτείνει. Qu. ὃν κτείνει, ut Bacch. 2. ὃν τίκτει ποθ', etc.*

80. *Scholiastes: νωθῆς] βραδὺς, κ. τ. λ. Sic ed. princ. et P. Steph.—interpolavit Barnesius. Vera videtur illa lectio, cuius γέρων est interpretatio.—Gl. ad Nub. 129. in Cant. 2. γέρων ὁν] ἀσθενῆς ὑπάρχων. Antiphon 138, 38. γέρων μὲν ἔκεινος ὁστε μοι βοηθεῖν.*

101. *τελευταίαν] ἡμέραν δηλονότι, Schol. a cuius exemplari versus sequens abfuisse videtur.*

161. *οὐδέν μ' ὄντει in Alexide Athenæi xv. 693. A. restituit Pierson. ad Mœr. p. 72.*

181. *Collato Valck. ad Phœn. lege ἐπιφθονόν τοι—*

194. *Scal. τῆς Φρυγῶν, quod expendi meretur.*

197. *πόλεως τε μεγέθει, etc. Totus locus impeditissimus. Unum liquet, versum hunc amovendum esse. Nunc malim inter 193. et 194. ponere; ut scopus loci sit, AN urbi, etc. confisa, UTPOTE majori quam Sparta; AN juventuti, etc.—Certum est, 194—198. inquiri, qua FIDUCIA? 199—204. quem in FINEM? Subdubito autem, annon ἡ vel πότερον non requiratur. Vide tamen Electr. 372, seqq.*

Vel hic versus [197.] vel 194—5. delendi. Tolerari possent, si sic collocaretur totus locus:

199—204. 196—198. 194—195.
Et hoc forsitan mallet aliquis, Scholiasta fretus, qui ad totam hanc φῆσιν mirum in modum perturbatus est; ex. gr.

203—204. 199—202. 206—210. 219. 222—223.
229. 214. 211. 217. 220—221.

Sed hæc malim negligentia sive Arsenii sive scribarum tribuere. Hodie ordini accommodavit P. Steph. sive Basil. editor.

Scholia ad posteriorem fabulæ partem mirifice luxata sunt.

[Januar. 1825.] Omnia facillima ratio delere versum
197. πόλεως etc. Exspectares potius γένους quam πόλεως.
220. Corn. Nepos Alcibiad. xi. 4. Ovid. Metam. vi. 459.
227. Hamlet, i. 2.

240. οὐκ ἀν—ἀλγήσεις. Flor. et membr. αν. alias ἀλγήσῃ.

Qu. ἀλγήσαις. vel οὐκον—σεις.

242. καλῶς pro καλὰ mallem ex MSS.—scil. χρῶνται.

254. μὲν Scholiastes, ita forsitan refingendus: εἰ μὲν θανοῦμαι: ἐγκαταλ. τὸ τ. τῆς θεοῦ, ἵνα μὴ ἀποθάνω, καὶ—έντανθα. Utraque lectio proba. μὲν quodammodo firmatur ex 262. Sed dubito de μὲν—γε.

Optime se habet vulgata, quidquid dicat Br. Recte hunc versum exponit Barnesius. Sequentem verte, *Decretum hoc* (i. e. te morituram) *scias*—ut Med. 328. Quod ait Brunckius de Hermiones indole, non verum videtur: erat ea ferox, non callida: vide 159—66.

271. ἀ δ] Mirum ni legendum ἀ δ.

294. ἀλλ' εἴθ' ὑπὲρ Schol.

312. Malim σώσειν.

320—1. Citat Boëthius Consol. III. 6.

324. Forsan, πλὴν τύχη δοκεῖν μόνον. Confer Heracl. 740. seq.

327. Schol. μὴ προκοψάσης τῆς ηλικίας (qu. τῆ—α.) legebat igitur ἀντίπαλος.

331. Schol. τοὺς γάρ φρονίμους περιττοὺς ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Quorsum hæc? Lege autem τύχης ὑπεροχή.

331—3. Mirum ni delendi; adscripti forsitan ad 320. Interim quid sibi vult Scholiastes, περιττὸς pro φρόνιμος dici aiens?

333. Delet Brunckius. Et sane in alio poëta delendus esset. Qu. an natus ex 324. De sententia confer Troad. 413—4.

338. Qu. συνδράν. *Res ipsa te coget participem esse.*

343. Vide Electr. 1050.

366. Qu. ἔξετόξευσας, vel -ξεύσω voce media.

399, etc. τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν “alieno scholio præfixa.” PORS. Opusc. p. 382. Nisi potius ibi relinquas, hic ut ab Arsenio deleta restituas. Tum dicet Scholiastes, *Lamentationem autem ipsam, cuius hæc sunt quasi præludia, orditur Andromache a verbis* Τί δῆτ’—

Non poenitet eorum quæ de Scholiaste disserui in Append. ad Porsoni Opusc. nisi forsan legendum sit, ἀρχὴν δὲ ποιεῖται τοῦ θρηνεῖν, Τί δῆτ' ἐμοὶ ζῆν: ~ Τὰ ἐν ποσὶν οὐκ ἔξικμάζω: quasi dicat, *Andromaches lamentatio non incipit ante 405. priora sunt quasi parenthetica*, (vel, *proæmii loco.*) Sed non dubitandum puto, quin 398—9. loco moti sint; ponendique post *μυμφεύομαι*, 404. De 405—6. res non tam certa.

441. Recte οἴσομεν. Imitatio Homeri Il. X. 365. Vide Virg. Aen. x. 743.

465. Lege ob syntaxin, οὐδέποτε δίδυμα.

473. Qu. an legendum fere cum Duporto, τεκτόνοιν δὲ μνοις συνεργη.

494. Malim αἰματηροῖς.

511. καὶ γὰρ ἄνοια Μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν, [Εξὸν κτείνειν] ἐχθρὸν ed. Lasc. recte, ut videtur, si transponas κτ. et ἔξ. Sed utut hæc sint, lege ἄνοιας μεγάλης ob metrum: sc. ἔργον ἔστι. ut Aesch. Eumen. 330. 341. Thucyd. III. 45, fin. Soph. Electr. 1053. ἐπεὶ Πολλῆς ἄνοιας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.—ἄγνοια vide Philoct. 129. et Br. Trachin. 350. Blomf. Addend. ad Theb. 398. Vel ἄνοια vel ἄγνοια Soph. Fragm. Terei 7.

546. An ἐμπλεύσομαι? *Bear down upon her as if I were under sail.*

580. Post h. v. esse puto lacunam, in qua ultimus versus
fuerit hujusmodi: *γυναικὸς οὐνεκ' εἰς μάχην ἥκεις φίλοις*;

581. Herodot. III. 120. *σὺ γάρ ἐν ἀνδρὸς λόγῳ*;

582. Lege *σοὶ ποῦ*.

600. Pro *τε* malim *γε*, nisi legendum *τελοῦντα*. *You should have let him keep her, and even pay him to keep her from you.*

652. Qu. *ἄμα*?

663. *στένει*, i. e. *eadem res est*, ut Hec. 295. Cogitabam
στένει, *eadem injuria est*.

670. Qu. *ψέγων*.

681. *μεῖζων*, i. e. *potior*. vide 370. *Of greater account, or moment.*

694. *ως*] Malim *ῶν*. *Quorum in numero tu*, etc.

755. *Lego*, *καὶ γέρων εὐψυχος εἰς*—De sententia Aristoph.
Vesp. 1063—5. [1067—9.] Eur. Electr. 388.—*Vulgatam non moveo: ordina, εὐψυχος, καν ἡ γέρων.*

758. *πολυκτήτων*] Qu. *πολυκλείτων?*

796. *φύλακες*] *Nisi valde fallor, legendum φυλακαῖς.*

805. Malim *ἄγγελοῦσα*.

828. Malim cum Lasc. et Ald. *ἀλλ' εἰ σ'*. ut Phœn. 1698.

845. Malim, *ἡ διὰ κνανέας*. Ut enim de constructione taceam,
quare se *Argo* fieri potius vellet quam *navim* simpliciter,
ut supra *ὅρνις*? Sed vide Porsonum ad Med. 542.

852. Malim *φαύλης*.

865. Lege *ῶν σὺ*—Vide Elmsl. Med. p. 287. c. 1.

912. Ridet Comicus incertus in *γνωμ. μονοστ.* post Theocr.
Ald. *πολλῶν ιατρῶν εἴσοδός μ' ἀπώλεσεν*, notante Grotio
Exc. pp. 913. 1001.—imo Stephano ibid.

946—8. *μένων ἐπιστολὰς*, *Εἴ δ——Πέμψων σ'* (hoc Heath.)
supra 943. recte *ἐμμινον*. *Exspectabam—et nunc veni,*
non exspectatio tuo nuncio, sed certus te abigendi, si
modo me audires.

959. Malem *τῆς τ' ἐμῆς*.

978. Certo certius legendum *βρόχοις ἀνικήτοισιν*, quomodo tacite edidit Barnes. Catull. Nupt. Pel. et Thet. *invicto numine*.

994. Recte Matthiæ. *Quare artificem manum fabricationis munere vel officio privantes?*

1012. Qu. ὡς κτανὼν μητρὸς φόνον. (κτενων)

1034. Lege ἀντὶ παιδὶ θ. β.—βουλεύειν τι τινί Hec. 844. 858. De simili verbalium constructione vide Valck. et Pors. ad Phœn. 941 = 948.

1054. Comparat cum Aristoph. Vesp. 990. [996.] Berglerus.

1074. Constructio, ἀρχαὶ τὸ ἐπληροῦντό τε εἰς βουλευτήρια, οἵᾳ τε ἐτάξαντο, ὅσοι (αὐτῶν) ἐφέστασαν. "Οσοι πεμπειν refertur ad ἀρχοντες, quod significat vox ἀρχαὶ. Trajectio particulæ τε nemini mira erit, qui Elmsleium legerit ad Iph. A. 508. Iph. T. 340. Heracl. 131. 622. Addend. 131. 622. Soluta oratione exprimas, οἵ τε ἀρχοντες ἦσαν εἰς τε τὰ βουλευτήρια, πληρώσοντες, εἰς τε τὰ ἱερὰ, φύλακας τάξοντες.

1138. Pro τοῖς ἄλλοις: malim τοῖς "Ελλησι. ἄλλοις in Aristoph. Nub. 413. Br. Diog. Laert. II. 27. In seq. versu τοῖσιν ἄλλοισιν pro πᾶσιν ανοις. Mea ad Demosth. F. Leg. 362, 20.

1183. Recte legebatur ἀπαίδα. νοσφίσας verte *occidens, perdens*; ut Aesch. Choëph. 430. 482.

1194. Qu. φροῦρος οἰχεται.—An κεῖνα legendum pro κεῖνται? Supra 638. certe malim πατρὸς κείνου, πον κλεινοῦ.

1195. Recte Heath. [*retinet vulgatum κόμπῳ μεταρσίῳ*.] Vide Horat. Carm. I. 34, 15.

1207. Malim χάριν σήν.

1224. Forsan Μολοσσίας.

S U P P L I C E S.

(AD EDIT. MARKLAND. GAISF.)

V. 8. *γὰρ* recte interpretatur Markl. Vide Soph. Trach. 298—306.

32. Marklandum miror. Rectissime Heathius. Vide Musgr. et adde Aesch. Choeph. 484. *πέδαις ἀχαλκεύτοις*.

41. Lege *οἵτινες σοφοί*. Si femininum retineas, *γυναικας* legendum erit.

98. Qu. *γόοις*. WHOSE *lamentations*—Vel *τίνας γόοις*, quod facile in *τίνα γόον* mutari potuit, hoc autem in vulgatam. Vide R. P. ad Phœn. 1355.

165. *ταυτι]* Conjeceram *ταῦτ' ἦν. δικαζῶν δ'*—Sed malim *τούτῳ*, quod in *τοῦτο*, deinde in *ταῦτα* mutatum fuerit.

175. *ἔχω, sum*. Bacch. 89.

215. Qu. *ώς γεγωνίσκειν*. Vox occurrit Aesch. Prom. 645. Thucyd. VII. 76.

264. Profectum esse suspicor a glossa ad *δικαστὴν*, nisi mavis *ἰατρὸν* meram esse v. l. pro *όναίμην* 267.

306. Qu. *χρήστ' ἐπη κρ.*—*ἐπη* Hermannus, citante Q. R. (apud Erfurdt. ad Ced. T. 635?)

351. Vide Hippol. 980. [984.]

446. Collato Marklando lege *ταῦθ*.

492. *ἴαντροῦ*. Vide tamen 506. sed hoc parum ad rem.

505. Malim cum Barnesio *ἴβρις οὐς*—

506. Optime Marklandus *οὐτ' ἀρα*—vel potius *οὐτ' ἄρα*. Vide Iph. A. 1189. Soph. Trach. 322.

531. *οὐτως]* Lege *οὐτως*—*would* INDEED.

544. Ps. Lys. Epitaph. p. 193, 1.

590. *δέ τι]* *δέ γ'*

599. *Forsan* spurius.

646. Qu. *ἢν οἱ*—

659. *ἀπόντας*] Bene Musgr. Theocr. xv. 25. *ἰδοῖσα τὸ τῷ μὴ ιδόντι*.

665, etc. Omnino vide Musgr. Per ὡς μὲν ἦν λόγος, intelligo, *Sic enim vocari audiri istum collem*. Sic ὡς λέγονται, v. 116.

669. αὐτὸν δὲ] Cogitabam de ΛΑΟΝ vel φῦλον; sed in Musgravii lectione [*τρίτον*] acquiesco. αὐτὸν δὲ scil. nata sunt e. v. l. eaque vera, pro αὐτόν τε, 666.

709. Lege ξαρ' ἐσ μέσον—i. e. ξυμπαταξάντοιν τοῖν βασιλέων—ut ἔχων 418. De nominativo absoluto Markland. ad v. 1200. Iph. T. 947.

751—4. Junge ὁ δ αὐτὸν Κάδμον λαὸς, et 752. parenthesi include, punctis deletis post λαβὼν et ὡς. Similis positio Aesch. Prom. 1030.—Hæc optime dispungit et vertit Barnesius. Sic Bacch. 1228. τὴν μὲν Ἀγανῆν. Helen. 1031. τὴν μὲν Κύπρον. Electr. 16—9. 781. Soph. Philoct. 371. ὁ δ εἰπ̄ 'Οδυσσεύς.

753. αὐτὸς. Iph. T. 715. Hel. 106. Troad. 97. Sed Hel. 714.

774. Ante hunc versum lacuna est. Quot versus interciderint, nescio; hoc video, proxime ante hæc verba Thesei humanitatem laudavisse Adrastum. Respondet nuncius, Angl. *You might well say so, if you had been by WHEN (ότε, non ὅτι) he was taking care of the dead bodies—not dead PERSONS.* R. P. ad Hec. 665. ἡγάπα Helen. 937. ἀγαπάζων Phœn. 1347.

Lege,

	πόνῳ.									
ΑΔ.	*	*	*	*	*	*	*	*	*	*
ΑΓ. φαιῆς										
ΑΔ. ἐνιψεν—	Qu.	κάνιψεν,	vel	ἢ	νιψεν.					
ΑΓ. κάστρο.										
ΑΔ. δεινὸν										
ΑΓ. τί δ; αἰσχρὸν—	ut	Markl.								

851—5. Priora recte vertit Musgr. Deinde malim εἰπον (imperat. aoristi: vide Ion. 334.)—γάρ εἰ, ΙΔΩΝ ΤΑ ΤΟΥΤΩΝ—*Pulchre enim hos cognosti, ut qui adfueris.* ιδὼν pro ιδον eximie Brunck. Antig. 404. De εἰπον Sturz.

ad Maitt. p. 293. et de Dialecto Alexandrino. Schæf. ad Greg. Cor. p. 482. Idem ad Dionys. p. 436. Xenophonti restituit. *εἰπον* Menandream Etymol. M. p. 302, 27. Simonidem Ursin. p. 161. Brunck. Anal. I. 140. Theocrit. xiv. 11. attulere Fisch. ad Weller. II. p. 383. Kœn. ad Greg. p. 340. ed. nov. Addo Epigram. III. Q. Mœcii. Brunck. Anal. II. p. 237. Platonem Menone p. 71. D. HSt. Me ad Aristoph. Nub. 227.

ένεγκον pro ένεγκε in Anaxippo Athenæi XI. p. 486. F. Porson. Adverss. p. 129.

913. σοφιστῆς—σοφά.] παλαιοτῆς—σοφὸς Valck. ad Hipp.

921. Contra σόφισμα pro παλαισμα in Athen. VII. p. 308.

B. Porsonus Advss. p. 98.

980. τῶνδ'] τάνδ

994. τοῦ καταφθιμένου] τὴν τοῦ φθ.

1001. τάλας] Inepte Duportus τάλως, quæ vox apud Hesychium forsan nil est nisi ΦΑΛΙΟΣ corruptum.

1065. κλεινὸν] Lego KAINON, ut mox 1067. νεοχμόν. νέοις πίναξι Aesch. Suppl. 457. quem locum confer. De κανὸς et κλεινὸς Markl. ad 603. ubi recte statuit Musgravius.

1145. Malim ἔμοὶ τόκων, partuum, ut ὠδίνων πόνον Phœn. 30. Vide etiam Med. 1257. Deinde recte MStorum lectionem divinat Musgr. sed vulgatam frustra, ut videtur, mutat.

1156. ἔλθοι] ἔλθη

1158. αῖ, αῖ· γόων] Lege ἈΛΙΣ γόων. deinde qu. an literæ supplendæ sint, (πότ' οὖν, π)ότ' Ἀσωποῦ—^a

^a Markl. Suppl. ed. nov. p. 258. l. 9. dele πότος.

Ibid p. 209. [not. Gaisf. col. 2. voc. καλλίων, fin.] Nisi legendum ημῖν, ut respiciat Cicero ad Menandrum Stobæi I. p. 200. Heeren. 100. Cler. P. P. D.

IPHIGENIA IN AULIDE.

V. 3. *σπεῦδε*, vel *—σον*. qu. *σπεύσεις*;

14. *τῆδε*] *τήνδε*

23. *γλυκὺ μὲν ἀπὸν* interpretatur Elmsl. Heracl. 131. Vide Ion. 624.

32—3. *κἀ—έσται*] *κεὶ—έστιν* citat R. P. in MSS. sed forsan casu.

43. *παρὰ σοι* R. P. in MSS.

115. Vide 891.

247. *Ἀτθίδας*.

317, etc. Vide Ciceron. Tusc. Disp. iv. 36.

333. *πονηροῦ*.

340. Confer Xenoph. Hellen. v. 1. 14.

357. *ώστε μὴ στερέντας* Musgr. sed male explicat, ut *nos pro ego* dicat Agamemnon. Intelligo, *ne ego et tu, Menelae, amittamus*.

378. *εὐ διαβαλὼν* Thucyd. III. 42. *εὐ λέγων διαβάλλοι* VII. 48.

452. *αὐτις ἀδύνατω* Musgr. *αἰδοῦμαι* frustra defendere videtur Marklandus. Dicere possit Agamemnon, *καὶ δακρύειν καὶ μὴ ἀδύνατον*, vel *ἀλγεινὸν*, (vide Aesch. Prom. 205. 106.) vel *δεινὸν* (infra 1257.) sed non *αἰδοῦμαι*. Quæ enim *αἰδὼς* eum ad lacrymandum impellebat? An *αἰδοῦμαι* ex versu præcedenti in locum alienum illatum est, ut fuerit *οὐκ ἔχω*, vel *οὐ σθένω*?

Lysistr. 713. *αἰσχρὸν εἴπειν καὶ σιωπῆσαι βαρύ*. Antig.

1096. ubi repone *δεινὸν* et *ἀντιστάντα τε*.

508. *διά τ' R. P. not. MS. ad Pac. 649.*

600. Transpone ob *synapheam*, *σφαλερῶς*, *ἀγανῶς* δὲ *χεροῖν* 'Επὶ τὴν γαῖαν—Mox qu. *μὴ ταρβήσῃ* (*τι*) *νεωστὶ μολὼν*—*Καὶ μὴ θόρυβον*—

619. *οἱ δ—*

644. *Dele μ'*

649. Ut Barnes.

652. φῶ σ'.

653. λέγοντος ἀν—ἄγοις.

662. οἰκισθαι. sed v. 706.

664. Dele (;

671. ἔασον

714. ἀπάξεις.

721. ἀ μὲ χρῆ

728. ἄν με Ald. Qu. ὡν μη̄

791, etc. εὐπλοκάμου κ. ῥῦμα δακρυόεν τάκουσαν (hoc fere G. B. Troad. p. 183. C.). τάκεις οἰμαγγάν Soph. El. 123.

801. Arist. Ran. 435. [432.] Soph. Phil. 16.

813. ταῖσδε

838. παρανοῦσα] *Perperam intelligens.* HSt. Thes. II. 1079. D.

844. τὰ παρὰ] τάπο

858. Malim τάδ.

862. παρόντε legendum, et nescio an sic Porsonus. In πάροιθε, quod ex 860. fluxit, acquiescit Elmsleius ad Heracl. 583.

908. Terent. Heaut. v. 4. 1—2.

952, 4. Recte MSS. πόλις, τούμον τ'. Vide me ad Οεδ. Col. 879.

971. Forsan αἰμακταῖς. Vide Iph. T. 644.

1006—7. σε καὶ—σὴν σώζων.

1013. γάρ

1086. ἡσιβόησεσι.

1109. οὐ σον.

1130. δεῖ σ'

1139. Plato Gorg. p. 279, 8. Routh. 519. D. Steph. τούτον τοῦ λόγου τι ἀν ἀλογώτερον εἴη πρᾶγμα;

1144. τι δεῖ—

1168. Μενέλεως

1180. σε δεῖ interrogative.

1190. Cum φέρομεθα, non φέρομεν, dicant Attici, (Dawes. p. 290. ed. Cant. Burneius Tentam. Pierson. ad Mœr.) debuisset Musgravius scribere φέρομαι, enallage frequen-

tissima. Sed qu. εὐφροί ἡσομεν. proferemus, vel eloquemur.

1199. not. Markl. Vide Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd.

1279. οἱ γὰρ μῆτερ ταυτὸν γὰρ δὴ

1298. Qu. ἈΛΣΕΑ.

1330, etc. ἡ πολύμοχθον γένος ἀμερίων. Τί χρῆ δὲ (θεοὺς) Διόσποτοι ἀνθρεστιν ἀνευρεῖν;

1349. ἔγωγε καὶ αὐτὸς Plato Gorg. p. 245, 10. Routh.

1394. ὄρφν] An ὄρων?

1494. ἴνα γε

1502. ἐθρέψαθ'

1558. πόρου

IPHIGENIA IN TAURIS.

V. 50. Legebat R. P. monente J. Cleaver Banksio, μόνος λελεῖφθαι στῦλος ΕἼC ἐδ. μοι.

113. Qu. γείσφ vel γείσα.

258. Putabam, οἴδ, ἀφ' οὐ—Sed verum puto οἴδ, ἐπεὶ—eodem sensu. Ita Seidler. et Erfurdt. Vide R. P. ad Med. 138.

405. περικίονα ναὸν, et supra 403. qu. κούρας, Dianæ. Vide Erechth. Fr. 6.

481. Forsan, ἔσεσθε δὴ κάτω. Vide Hec. 414.

500. Horat. Ep. I. 7. 92—3.

556. παῖς] πῶς Ald. Tum forsitan αὐτὸς legebat Markl. vide eum ad Iph. A. 1139.

587. Forsan, θνήσκειν, θεοῦ δίκαια ταῦθ' ἡγ.

679. Recete, ut videtur, VV.DD. (vide Mus. Cr. 6. p. 292.) σωθεῖς τ'—minore scil. distinctione post μόνος, ut constructio sit, δόξω ράψαι, (ἢ) προδοὺς σωθεῖς τε, ἡ καὶ φονεύσας.

796. Forsan legendum ἀπίστῳ cum Marklando, et interpungendum ἐκπεπληγμένος Ομως, ἀπίστῳ περ.

820. Interpunge, *τί γάρ*; κ. et repete ἀνεδέξω ex 818.

964. Interpunge, *πέρι*, Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν. ut sit anacoluthon, de quo vide Markland. ad 947.

973—5. Confer quæ narrat Herodotus VII. 141.

986. ληψόμεθα ex MSS. lege. Vide R. P. Med. 139. § I.

1025. Optime MSS. ἐκσωθεῖμεν. Sic Æsch. Choëph. 979. ἐκ σοῦ Ald. Turneb. ἐξ οὐ Robort. In Hermesianacte v. 62. ἐξ ὄνυχῶν pro ἘΚΣΥΝΟΧΩΝ Blomfieldius Class. Journ. Parodia Suppl. ἐκσογκοῖτ'.

1027. Qu. ἐνδον ἵεροῦ?

1035. Lege σε cum VV.DD. et ὡστ', quare.

1044. Lege σὺ δ', η τις ἄλλος—ut liquet ex responsione. Vide 1166—7. Nil ad rem 1168—9.

1114. Conjeceram ἀμφ' ἀμφίπ. sed vulgatam defendit Musgr. Mox qu. an legendum, τὰν βωμοὺς μηλοθύτας ζηλοῦσαν, τὰν—

1168. η τι τῶν—

1171. Recte habet τὸν φόνον. THE murder which they had committed was a—

1174. Qu. Ἀπολλον, Οὐδεὶς ἀν, οὐδὲ ἐν βαρβάροις, ἐτλη τόδ ἀν. Ut Ἀπολλον sit extra versum.

1181. καθεῖσαν. Vide Brunck. ad CEd. T. 1405.

1207. κράτα κρ. Musgr. Vide 1218.

1217. Lege ηνίκ' ἀν δ—ut in Aristoph. Nub. 1124. [1108.] ηνίκ' ἀν γὰρ—Sic πρὶν ἀν γε recte Elmsleius Acharn. 296.

1243. βακχεύονταν] ΒΑΚΧΕΥΘΕΙΣΑΝ. Bacch. 1248. ἐξεβακχεύθη πόλις.

1346. ταρσῶν κατήρη π. Vide 1050.

1360. Qu. τίνος, τίς ἀν, (τι) τήνδ—

1387. λαβέσθε, κώπαις τε ρόθια λ. Vide notas.

1437. Qu. ρῦμα τ'. Vide Æsch. Pers. 149.—Sed nil mutandum. κῦμα Æsch. Theb. 64. 108. 1072. ρεῦμα Pers. 90. 414.

1454. Lege γῆς Ταυρικῆς, i. e. Ταύρων.

1458. *Lege, θὲς τόνδ· ὅταν* (hoc MSS.) *έορτάζη λεύς, Τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν* *ἐπισχέτω ξ.*—*ἄποινa, by way of*, etc. ut Alcest. 7. Æsch. Agam. 1393. et alibi passim.

R H E S U S.*

RHESUM Euripidi tribuunt Bentl. et Muret. apud Kidd. Dawes. p. 536. [559.]

V. 3. *Ob vitandam repetitionem syllabæ ον, malim νέαν.*

23. *Lege ὀπλίζου χέρα, συμμάχων, Ἐκτορ, βάθι πρὸς εὐνάς.*

37—8. *φυλακᾶς—στρατιάν dele, ex 18—9. repetita.*

115. *Malim τῆδε μὴ οὐ—subauditō δέδοικα vel ὄρα. Vereor ut hac redire possis.*

187. *Malim αὐτὸς*

239. *Ἄρη* MSS. *ἄρα* Ald. i. e. *ἄρ* pro *ἄρη*. Vide R. P. addend. ad Odyss. Λ. 58. *Lege ἄρην.*

277. *δἰς τόσου recte* MSS. ut Hecub. 392. supra 160. R. P. Med. 1191.

279. *Qu. χάμαξιτον.*

392. *διπλοῦν οὐδὲν* Xenoph. Hellen. iv. 1. 32.

427. *De πέλανος* vide etiam Æsch. Eum. 255.

534. *ἐκηρύχθη]* Forsan *ἐκληρώθη*. Vide 541. Troad. 29. *δεσπότας κληρουμένων.*

542. *Pro ἀιωσιμόεντος qu. ἄιόσι σιμόεντος. ἄιόνας (Σκαμάνδρου)* Æsch. Agam. 1128.

572. *ἔγχος, ensis.* Brunck. ad Ajax. 658.

619. *Qu. πάρες σφε.*

693. *Ulyssi tribui malim.*

740. *Qu. ἀφανῆς φροῦδος, φ.*

745. N. B. Hiatus.

* Jam ad numeros redditur Matthæanos. J. S.

786. Ex *Æsch.* *Agam.* 1360. Vide *Soph. Antig.* 1238. *Aj.* 918—9. 1411—3.

790. Vide notas. Qu. *νείατ'* ἐσ πλευρὰ ξ.

868. δὲ etiam *Ald.* *Lege* δὴ—

921. *κείνῳ*] Possis κλεινῷ. deinde lege κάτυφλώσαμεν ob augmentum. (δέχθαι 521.)

973. *Procl. Chrestom.* p. 479. *Gaisf.*

T R O A D E S.

V. 1. *Ion.* (Schol. *Phœn.* 219. ed. *Valck.*) πόντου πεδίον *Αίγαλον.* *Belleroph.* (Aristoph. *Pac.* 139.) ὑγρὸν πόντιον βάθος.

27. *De θέλει* *Boiss.* *MSS.* du *R. x.* p. 269. et ibi cit. *VV.DD.* ad *Greg. Cor.* p. 135.

36. Qu. *ιστορεῖν?*

49. *Lege* δὲ δαιμ.

72. *ἐπερσάν τ'*] *Lege* *ἐπερσάν γ'*—vide *Pors.* ad *Phœn.* 1638.

98. *Adde locis citatis a R. P. Med.* 325.

101—2. *Citat Stob. cvi.* p. 568. (449.)

102. *πλεῖ κατὰ δαίμονα* forsitan delenda.

128. *In vulgata acquiesco.* πλεκτὰν adjectivum est, ut *Hippol.* 762. *Tortiles funes, quorum usum Græcos docuit Aegyptus* (*Danai pater.*)

139. *Ἀγαμεμνονίας σκ. ἐφ.*

153. *θεοῖς* *Reisk.* sed idem *Φρυγίοις* male.

166. *Collato Musgravio lege, 'HMIX. ἡ μέλεα' μόχθων Ἐπακούσομεναι, Tρ.* *Huc adeste, Troades, ut vestros audiatis labores.* Confer 177, etc.

170, etc. *Deesse quædam videntur.*

171. *Lege πέμψησθ.* Vide *Elmslei. Heracl.* 559.

183. Hæc Hecubæ non dari possunt. 183—6 proferri videntur a persona quadam e Choro, quæ non antea locuta erat.

207. ἔρροι. MS. Lege αύτα. Verte, *pereat talis concubitus, et talis fortuna!* εὐφρόνη pro *concubitu* Hec. 816. infra 667. Sic Latini *nox*.

219. εὐαλδεῖ τ' εὐκαρπείᾳ. εὐαλδεῖς pro εὐθαλεῖς restituit Bentleius Aristoph. Av. 1062.

239. ἐγνωσμένος—γύναι. Spurius videtur.

240. Lege καινὸν, ut Med. 272. supra 55. infra 710. καινὸν legendum liquet vel e 238.

256. νυμφευτήρια, i. e. νύμφην. Sic θουατήριον Rhes. 511. βουλευτήριον Aesch. Theb. 571.

267. Cicero Phil. II. 43. Planc. 40. Callim. in Jov. 8. Aristoph. Thesm. 895. [888.] Epitaph. in Leonidan. Plato Rep. III. p. 391. B.

285. ὁ πάντ' ἔκεισε κάνθάδ' ἄν, καὶ πάλιν αὐθις ἔκεισε,—τιθέμενος. Scil. pro ἀντιπαλ' legendum ἀντίπαλον—Sed multo melius πάντ' ἔκειθεν ἐνθάδ' ἄν καὶ π.—ἔκειθεν ἐνθάδε Ion. 1505. ἔκεισε δεῦρο τ'—πάλιν Androm. 609.

320—3. Recte corrigunt Ἐκάβα. Lego, εἰς αἴγλαν. (ὁ Υμέναις) Σοῦ, παρθ. Verte, I, *lumen ferens*. Hesych. Σοῦ, ίθι, (sic Porsonus pro MSti IOI.) τρέχε, δρόμα. Vide Aesch. Theb. 31. Aristoph. Vesp. 209. 456. [458.] Soph. Aj. 1414.

329. ἀγοῦ, Φοῖβε, νῦν, (τῷ) κατὰ—θυηπόλωφ.

367. πόλιν δὲ δεῖξω recte, sed tacite, Burges.

370. Malim οἵ δῃ

372—4. Vide Iph. A. 1170.

383. ἄλλως recte VV.DD. ἄλλοις esset, *aliis servituros*, ut 488.

385—6. ἡ τοῦδ'] τοιοῦδ' vel καὶ τοῦδ'—σιγῆν δ' α.—Collato Musgr. lego, ἡ τοῦτ' ἐπ. τὸ στρ. ἐπάξιον; *An laude digna?*

390. νεκροί γ'—νπο forsitan spurius et ex 392. natus.

401. τι cum Burgesio, deinde εἰχεν ἄν δόμοις, Elmsl. ad Med. p. 150. οἴκοις Trachin. 732. Vide Reisig ad Aristoph.

413, etc. Vide an respexerit Isocrates de Pace, p. 182. B. Confer Soph. Aj. 1093. et ibi Brunck.

434. De χρυσὸς Wyttenbach. ad Phædon. pp. 180—1.

468. Rectissime Aldus τὰ μὴ φίλα'. Vide Phœn. 828. Bacch. 488. (Confer Herc. F. 308. ex emend. Porson. ad Phœn. 5.) Hec. 282. et R. P. Platon. Stob. v. 70, 47.

482. τύμβον] τύμβῳ malim.

485. πυρὶ, non πυρῷ, præfigitur notæ Barnesii, nescio cur aut unde.

492. Confer Androm. 13.

510. κρήδεμνα, *pulvinaria* Barnesius. κρήδεμν' locum occupavit vocis significantis *lectum, cervical*, vel tale quid; forsan δέμνι', ut στερρόis λέκτροισι supra 114. Optat scil. Hecuba, ut humi projecta, ipso mœrore contabescat. Vide Soph. Electr. 818—9.

535. Si per metrum licet, malim πεύκαν οὐρείαν, scil. *equum Durateum*.

545—9. Malim ἐπεὶ κνέφας——βοὰν ἔμελπον. *Quum autem labori et lætitiae supervenit nox, —puellæ inter saltantes caneabant.* Tum autem in antistrophico 525. legendum erit Τρωϊάδος, quæ forma occurrit Hecub. 94. Cum hoc loco omnino confer Heraclid. 777.

580. Qu. παιᾶνα μοι.

581. Personas divido :

‘EK. αὶ αὶ αὶ αὶ τῶνδ' ἀλγέων.

‘AN. ἡ Ζεῦς καὶ συμφορᾶς.

‘EK. τέκεα, πρίν ποτ' ἡμεν.

‘AN. βέβακεν δλβος. βέβακε Τροία. τλάμων.

‘EK. ἐμῶν τ' εὐγένεια παιῶν. ‘AN. φεῦ, φεῦ. ‘EK. φεῦ δῆτ' ἐμῶν
κακῶν. ‘AN. οἰκτρά γε τύχα. ‘EK. πόλεώς θ' ἀ καπνοῦται.

Vide Alcest. 875—8. 892—5.

609. ἀδάκρυτος forsan delendum, ut sit hexameter. Forsan imitatio est Æschyli apud Stob. Grot. p. 493. quocum Soph. Oed. C. 955. confert Brunck. ad finem Philoctetæ. Vide infra 640—4.

615. *Lege τὸ μηδὲν ὄντα.* Vide 414. Cycl. 355. Heraclid.

167. *Iph. A.* 945. *Electr.* 368.

663, seqq. *Ex Homero Odyss. O.* 20—3.

675. *Pherecrat.* *Plutarch. II.* 1141. *E.* *ibid.* *forsan ἀποχρῶν ἀνήρ.*

705. *Recte Harl.* *Troil.* *Æsch.* *Prom.* 631. *Aristoph.* *Eq.* 833.

720. *καλά.]* *Qu.* *κακά.* *MS.* *Harl.* *λέγειν κακά.*

727. *Recte δεῖν edidit Burgesius ex emend. Jacobsii, Ani-*
madv. ad Eurip. p. 97—8.

730. *Shakspeare, King Lear, II. 4. I pray you, father, being*
weak, seem so.

745. *Vide Alexandræ Fr. 5. (Stob. p. 222, 53.)*

749. *Forsan, οὐ σφάγιον ὡς τέξοντα Δαναΐδαις τέκνου.* *Vide*
Iph. A. 1200.

753. *Certissime legendum πτέρυγος et ἐμῶν.* *Constructio*
est, καὶ εἰσπιτινῶν ἀντέχει πέπλων ἐμῶν, νεοσσὸς ὥσει πτέρυ-
γος. πτέρυξ, it's fostering mother. *Sic πτερὸν Androm.*

442. *ubi recte VV.DD. ἀπὸ πτερῶν.* *Soph. El. 241.*
γονέων πτέρυγας. *Androm. 497. σὰ πτέρυγι.*

Possis, πέπλων, (Νεοσσὸς ὥσει πτέρυγας εἰσπιτινῶν,) ἐμῶν.

1171. *εἰσπίπτων πέπλους.*

Nil mutandum. Vide Herc. F. 71—2.

766. *Citat Plutarchus Ages. p. 603. F. De Superstit. 166.*
A. optime a Bentleio emendatus, Remarks on Collins,
p. 210—4.

776. *καὶ ante ῥίπτετ' Harl. male.* *Lege, (ἀλλ') ἄγετε, φ. ῥ.*
et mox ἐκ τε cum Ald.

Possis εἰ ἄγετε, sed ἀλλ' longe melius. ἀλλ' omissum
Phœn. 803. Aristoph. Av. 1693. [1691.] R. P. cens.
Arist. Br. ex Schol. ad 1565.

790. *Optime ἡμετέρας Tyrwhittus, 784—791 Talthybio*
tribuens. Verte, qui magis immisericors et impudentior
est, QUAM EGO. ἡμετέρας γνώμης, sc. ἡμῶν = ἐμοῦ. ἀνδρὸς
γνώμην = ἀνδρα Cycl. 348.

793. *Quin Aldus, ut videtur, habet ἀδίκως.*

809. ἀφ' Ἑλλάδος. Qu. an *delenda*, ut e seq. *orta*.

833—4. Qu. *νεαραῖς*—*καλλίγλανα*.

856. Post hunc versum excidit alius, ad hunc sensum ex-plendum: *qui multum laboravi, et exercitum Achiorum (huc adduxi.)* Ex. gr.

πρὸς πεδία Τροίας {έναλιψ} {έναλιά} στεῖλας {δορί.} {πλάτη.}

κλειναῖς πορεύσας ναυσὶν εἰς γαῖαν Φρυγῶν.

(Vide *Electr.* 430. *Cycl.* 284.)

κώπη δορίσας ἐναλίᾳ Τροίαν ἔπι.

(Vide *Helen.* 394.)

884. ὄρᾱν Reisk. sed qu.

886. Lege *πίμπρησιν* οἴκους.

889. ἐν γἀρ Flor. sed qu. *πρὸς* δὲ, ut 1204.

905. Paullo melius puto *μάθης*. *Scias* vertitur in ed. Com-melin.

915. Lege *τότε*.

957. Legendum ἐδούλωσ'. *Hic me vi ducit: illi vero, affines inquam et populares mei, pro corona, quam mihi debet Græcia servata, servitutem acerbam imposuerunt.* ἀντὶ νικητηρίων optime explicat locus 925—30. quo respicit *Helena*.

958. *ἐστι σοι τάδε* 3 MSS. Qu. *σοῦ*.

967. Recte defendere videntur Musgr. et Heath.

978. *οὐς* Elmslei. Heracl. 7. Vide an *legendum ησυχος κατ' οὐρανὸν*, ut Hippol. 67. 71.

990. Forsan *ταῖς σαῖς τ'*—*Sed vulgata melior videtur.*

1027. Qu. *κάφελου*, *πρὸς Ἑλλάδος*, *Ψυχῆς τὸ θῆλυ, κεύγενῆς*—*per Graciām obtestamur, animo pelle muliebrem misericordiam, et sic apparebis*, etc. Sic Iph. A. 1208.—Vel potius *πρὸς σ' Ἑλλ.* sed vide *Med.* 64. *Soph. El.* 1208.

1065. *καὶ παννυχίδες θεῶν* Musgr. e MSS. Vide *Helen.* 1365.

1108. Lege *καιναὶ καὶ καινῶν*—ut *Suppl.* 507. sanavit Mark-landus; et *μεταβάλλουσι*.

1114. τάφον natum e 39.

1145. Recte, ut videtur, Reiskius ὄρμήση. Vide Orest.
346.

1150. De καινὸν me vide ad Suppl. 1065. καινὸν non movendum. καινὸν aut νέον est, quodcunque modum excedit. Anglice dices, *a murder not authorized by the laws of war.* Supra 766. ΕΞΕΥΠΕΙΝ κακὰ vocat Euripides, i. e. καινὰ κακὰ εἰσφέρειν.

1155. Interpunge, αἰνῶ, φόβον Ὁστις φ. *Non illum laudo, quicunque timorem concipit*, etc.—Possis, ὅν τις—(vide Theogn. Aristoph. Plut.)—Sed qu. an recte se habeat vulgata: *ejus metum, quicunque—όστις scil. = εἴτις*, ut Helen. 267. et 272. Iph. T. 606. Androm. 185.

1178. Malim πόνοι τ'—ut Suppl. 1145. ad quem locum me vide.

1186. σοὶ pro σὸς Reisk. et Musgr. Malim σῷ.

1194—5. Recte transponit Harl. nec τρόποις mutandum. Vide v. 67.

1195. ἐμπλήκτως et ταραχωδῶς jungit Isocr. Areop. p. 145. D.

1197. Possis πρόχειρον. Sed nil opus: vide Musgr. et adde Iph. A. 36.

1201. Qu. θοιωμένῳ.

1210. χροὸς ex 1208. natum videtur. Malim νεκροῦ.

1235. ἀθλίφ τύμβον νεκρῷ Ald. τύμβῳ νεκρὸν X. II. et MS. Harl. Malim ἀθλιὸν τύμβῳ νεκρόν.

1236. δεῖ σφε.

1271. καὶ τὶ recte Harl. Vide R. P. Or. 412. Phœn. 1373.

1288. Vide 1312.

1297. κροτοῦσα, κρύπτουσα] Qu. δρύπτουσα.

1307. Forsan, θάνατος ἀνοσίων ἀνοσίαις σφαγαῖς. Iph. A.

1318. σφαγαῖσιν ἀνοσίαισιν ἀνοσίοις πατρός.

C Y C L O P S.

V. 39. Qu. κώμοις.

48. Recte, ut videtur, Casaubonus οὐ σαι. Vide 56—62. 206.

91. Malim χθόνα, quod primum in γῆν, deinde in στέγην mutari potuit. Contra, infra 381. priorem Musgravii conjecturam, στέγην, veram puto.

93. Melius τὴν ἀνδροβρῶτα.

124. Longe melius MS. ἄχορον. Et sic legi malim infra 486.

175. Malim διαλαλήσωμεν.

197. Languet οὐ. Malim ποῦ, ut Orest. 792. ubi vide R. P. Vide Heracl. 510.

220. ἐπεὶ τ' ἀν—

244—5. Malim, fere cum Musgr. εὐην, ἀπ' ἀνθρακος Θερμην ἐλόντος δαῖτ' ἀτερ κρεανόμου (vel -μων.)

251. καὶ γὰρ οὐ—

280. μετήλθεθ' verte, pœnas raptus exegistis ab urbe, ut Bacch. 490.

290. Rectissime Aldus νεῶν ἔδρας. Verte, *Qui patrem tuum Neptunum PORTUUM PRÆSIDEM sacravimus.*

325. Lege, καὶ (μόσχον * * * * *
* * * * * ὑπτίαν,
* * * ἀμφορέα) πέπλον

Vide Androm. 1240, seqq.

338, etc. Athen. XII. 545. B. C.

343. λέβηθ', ὅστις vel ὕσπερ

370. Qu. ἐσθίει.

381. στέγην, quod in γῆν, deinde in χθόνα mutari potuit. [Vide ad v. 91.]

386. Recte, opinor, Piersonus ἐστρωσεν. Vitiosum enim esse ἐστησεν patet ex χαμαιπετῆ.—στρῶσαι εὐνὰς Suppl. 776.

415 et 247. Qu. an ἐκπλεως sit Græcum hoc sensu. Forsan ἐμπλεως.

446. *ρυθμοῖσιν*] Forsan *ρυθμῷ τινι*, ut 397.

453. Forsan *ὑπνωσθῆ*.

459. Lege *ώσει τις*.

467. Malim *ώσπερεὶ σπουδῆς θεοῦ, Bacchi*. vel *θεῶν*. Vide *Æschin. F. Leg. p. 39, 16.*

553—5. Male Tyrwhittus. Silenus scilicet, occasionem clam bibendi captans, vinum aqua miscere simulat; Cyclops, qui meracum vult, cyathum poscit *ita ut est*, sc. nondum mixto vino.

562. Malim, λάβ', ὡς ξέν' — τέ μοι γ.

569. Legendum videtur *σπάσης* οὐ *έκλιπτος*.

628. *μακροτέρω* mallem, si exstare vocem constaret.

671. Qu. *ΚΑΤΕΚΛΥΣΕ*. *drowned my senses in liquor.*

677. Soph. *Aj. 875.* et me ibi.

688. *κακῶς* hoc sensu, i. e. = *μάτην* vel *ἄλλως*, insolens videtur. Lego *καλῶς*, ironice. Sed vide *Heracl. 171. et 56.*

699. Lege *συνναύτησι* una voce, ut 424. 702.

B A C C H A E.

V. 32. Recte Ald. *νιν αὐτὰς* Elmsl. Med. 1263.

111. *τ' ἐν ἄντροις* Ald. Malim, *τρικόρυθες* *ἐνθ' ἐν ἄντροις*.

114. *βακχείᾳ δ' ἀνὰ συντόνῳ κέρασαν* (*ἡδυβοῶν* Strabonis MSS.) i. e. *ἀνεκέρασαν αὐτό*.

116. *καλι* in Strabone ortum ex præcedenti *καν*. Aldinus enim Euripides, *ματρός τε ῥεας εἰς χέρα θῆκαν, κτύπον*— sed mox Strabo *εὐασμα* pro Aldino *ἐν τ' ἀσμασι*. Malim *εὐάσμα*

123—4. Malim *ἡδύ γ'—πέσης*

127—8. Transponendi videntur, ο δέξ—
ιέμενος—

134. *καὶ χοροῖς* Ald. Forsan *πλανάταις*.

151. Forsan, *τίς ἐν πύλαις;* Κάδμον ἐκκάλει—in imperativo, ut *Phœn.* 1083—4. (Nil opus videbatur R. P.) *Pac.* 178. *τίς ἐν Διὸς θύραις;* *Vide Helen.* 435. 437.

159. Confer *Hecub.* 1096. et *ως* verte *nam.* Hæc scilicet inter intrandum loquitur Cadmus, non adhuc viso Tiresia.

163. Spurius videtur, et ex δεῖ γάρ, κ. τ. λ. 39—42. et v. 815. conflatus: unde in 815. v. l. *lucramur, πέφηνεν ἀθράποις,* pro *πέφυκεν* ἐν τέλει Aldino. Totus ille locus, qui in corruptissimis est, sic legendum videtur:

—————*ὅς πέφυκεν ἀνοσίοις θεὸς* (vel θεῶν)
δεινότατος, ὄσιοις δὲ ηπιώτατος πέλει.

ἀνοσίοις scilicet loco suo a πέλει motum, sedem τοῦ ὄσιος occupavit; et in *ἀνοις* degeneravit. *Rhes.* 970. *σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.*

169. Palmariam emendationem *ηδέως* Miltono surripuit Barnesius; (vide R. P. Jodrell. *Illustrat. of Euripides,* Vol. II. p. 335. ed. 2.) Barnesio Brunckius.

172. et 174. Interrogative legendi.

181. Qu. de personis. Mox 183. *lego λόγοις.* *Vide mox ad Heraclid.* 614.

274, etc. Interpunge et lege, *ἔθηκε τόνδε ὄμηρον, ἐκδιδοὺς Διόνυσον* 'Ηραι νεικέων. i. e. *ἔθηκε τόνδε τὸν ἀπερρήγιμένον αἰθέρα ὄμηρον νείκεων, ἐκδιδοὺς* 'Ηρα *ως* Διόνυσον. *Vide Helen.* 582. ubi confer 34. cum 611.

279—80. Citat Plutarchus de *Orac.* *Def.* p. 432. F.

295, etc. (Porson. *Advss.* p. 265.) Isocr. *Lochit.* p. 296. E. *καὶ μὴ τοῦτο σκοπεῖν* (*χρῆ*) *εἰ—ἄλλ’ εἰ—*

298—9. Citat C. Cephalas *Præf.* ad *Stratonis Anthol.* (F. Jacobs. *Anthol.* T. vi. p. XLVII.)

308. Qu. *νόσου.*

314. *ἐστι.* Aristoph. *Nub.* 366. 825. [817.] 1472. [1453.] *Livius VIII. 6. Est caeleste numen! Es, magne Jupiter!*

365. Lucian. *Pseudolog.* fin.

371. πρόσω γὰρ ὅμως Δ'ΑΙΘ. ΑΕσχ. Εumen. 287. ελύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὡν θεός. vide et 375. Agam. 925. Odyss. γ. 231. Sophoclem Plutarchi II. 625. C. citat Valck. Diatr. 32. C. 33. B.

424. λάζυσθε ineptissimum est. Brunckii MSS. μαίνεσθε. qu. μέθεσθε. De sensu liquet. λάζυσθε ex 476. natum videtur: certe ex isto loco et sequentibus patet vinculis solutum fuisse Bacchum.

431. Forsan post 428. ponendus, ut ad *comam* referatur. σκηνητροφέουσι (τὰς κεφαλὰς scil.) Herod. III. 12.

435. Dele interrog. post κλύων. Vide Androm. 554.

441. Possis cum Barnesio Σεμέλης—γάμους.

494. Confer Meleagri Epigr. CXIII. Brunck. I. p. 32 = 82. HSt.

497. Lege 10i, Διθ. et 512. ὃς ἔμ' ἐν βρ. vide 571.

499. ἀναφαίνω. 514. δ' ἐντὸς

526. συνάγει, ut τίκτει v. 2. et similia passim. Vide Valck. Diatr. 60. B.

527. Lege μάκαρ, ut Helen. 375. Eubul. Athen. xv. 679. B.

548. εἰδεῖτε, cum interrog. *Vidistis?*

550. Nonnus 44. p. 764. Falck. 1569. ἐπταπύλον δὲ πέδον περιδέδρομε Θήβης.

551. ἀλάλαξε τᾶς—fere ut Tyrwhitt.

608. ὠνείδισας—καλόν. Post hæc deesse videtur aliquid. Sequentia sic personis divido :

Π. κλείειν—

Δ. τί δ';—

Π. σοφός—

Δ. ἀ δεῖ—

κείνου δ'

668. Forsan, τὸν θεὸν ἀν, ὃν νῦν ψέγεις. Herc. F. 249. recte Piers. Electr. 277. Androm. 794.

672. Qu. male ex 623. repetitus?

679. αὐτὰς Elmsl. Heracl. 144. *hiding ourselves from them.*

680. ὡραν. Andocid. 18, 4. Aesch. Eumen. 109. Dem. Philipp. 1. 49, 6. Pherecr. Athen. III. 75. B. Theophrast. ibid. 83. F. Diphilus ib. VI. 228. A. 3. ubi recte Sch.

717. τῶν] τοῖς optime MS.

757. Recte ὁ Brunckius.

775. δοῦ σοι φθονῶ.

790. τε] γε. (Nil opus. R. P.)

795. ἀστέως.

828—9. μοχθοῦσ'—ἀμῆλλαις θρώσκει. 823—7 parenthesis sunt includenda.

875. Qu. μορφὴν

876. Citat Lucian. Pseudolog. T. III. p. 177, 31. ubi vide notas.

954. ἐ (ἐπὶ) σὰ—adversus.

962. Forsan τὸν ἀεὶ

974. Βακχεῦ. 579. Βακχεύς. (Euripidis ætate Βάκχος non Bacchum, sed *bacchantem* significabat. R. P.)

981. Post hunc versum addendum putat R. P. ad Med. 54. κακῶς πιτνοῦντα, καὶ φρενῶν ἀνθάπτεται. Et sane, si illum retineas, hunc addas necesse est. Sed ambo melius abesse puto. ὅμως in sententiæ fine Hec. 831. Med. 282. Herc. F. 100. Electr. 757. Alcest. 939.

1008. Lege κισσὸν κομῆτην—Helen. 1360. κισσῷ στεφθεῖσα.

1018. Sanum putare videtur Elmsl. Med. 1219.

1067. Qu. ιερία. Qu. de quantitate.

1104. ταύτῳ Reisk. Vide Hipp. 349. et Thucyd. VI. 82. fin.

1121. δὴ ὄρθεῖς Ald. Egregie Duportus ΘΡΟΕΙΣ.

1144. Qu. ἄναξ ζαγρεύς.

1156. Forsan τε θυγάτρες.

1172. Lege πεσὸν cum Reisk.

1173. δυσευρέτως.

1178. τὸν παῖδα κατθ. Sed forsitan nil opus. Vide Suppl. 1046.

1220. Forsan κάτι διπετέστερος.

1234. ἀθρητον αὐδ̄ο pro αὐτ̄ο—Qu. αὐτ̄ε

1250. Lege ὑβριν γ'—ὑβρεις defendit Herc. F. 726.

1261. Lege ἀνέβλεφ'

1265. ἀν ἔλαβεν ἀν Elmsl. Med. p. 150. Ipse cogitabam de γ' ἀν vel potius τὰν.

1283. Dedit Schol. MS. Dionys. Perieg. apud Bredow. Epp. Paris. p. 45. Vide an ex hac scena provenerit senarius apud Athen. xiv. 658. F. ἐγώ δὲ φεύξομαι (γ') ἐλεύθερος γεγώσ.

1285. ἡν τ'

1298. Vide Elmsl. Ach. 323. p. 122. οὐκ εἰδότες, si memini, R. P. in not. MSS.

1299. ἐγνώκαμεν.

1310. Malim ἀγρίας. Vide Ion. 992.

H E R A C L I D Æ.

V. 37. Malim ὄντος.

63. Qu. μῆ—ut Aristoph. Ach. 1107. 1112. [1073. 1078.]

Alias τῷδε χερὶ verte, *by this resistance of yours.*

68. Nescio an recte mutata sit [*apud Elmsl. scil.*] vetus lectio νομίζων.

75. 78. Utrobius præfige ἩΜΙΧΟΡΟΣ.

80. Malim σὺ δ, ὡ γ.—δδ e 78. ortum. σὺ δ infra 340. Troad. 423. 1139. Hecub. 607. Phœn. 141. Helen. 1285.

89. σῶμα minime movendum: scribi tamen potuisset non deterius, ὄνομ'.

95. Legendum opinor λόγον. *Quid dictum aut factum expertentes?* Infra 138. 537—8. OEd. T. 72. Sed vide an omitti possit τίνα. Phœn. 1355. Orest. 154.

129. Lego μ' ἐκβαλεῖν, ut Hec. 298. Iph. A. 451. 477. Iph. T. 227. Ion. 924. Helen. 1547. Æol. Fr. xxi. (Et sic forsan Reiskius.)

140. Forsan κιχών.

147. Malim ἀλλ' ἡ—εἰς κίνδυνον, *Sed enim ieti hoc periculum subierunt,—ρίπποντες αὐτὸν*, i. e. τὸν κίνδ. Ceterum, etsi non temere scriberem ita, explico ἀλλ' ἡ per ἀλλ' ἡ—; *an aliud faciunt quam—?* quod plenius aliquando dicitur, ἀλλο τι ἡ.

158. λόγους, *empty words*; ut Bacch. 183. Aristoph. Eq. 210. Wolf. ad Leptin.

161. Lege certissime ἀγῶνος, et forsitan τούσδ.—Quod olim conjecti, etiam nunc arridet, ἀγῶνος τούσδ.

169. Qu. ἐλπίς, ut Helen. 432. *Dices, "Spes est ut eventus faustus sit."* ἐρεῖς, Phœn. 570. ἐρεῖ δὲ δή τις, ibid. 589.

181. Interpunge, χθονί· Εἰπεῖν, ἀκούσατε τοι—De phrasī vide Soph. OEd. Col. 1288.

185. Potuisset, οὐ μέτεσθι—

197. Nescio an mutandum κρινοῦσι, scil. νικᾶν. Vide Aristoph. Eccl. 1147—9. [1155—7.] Aesch. Agam. 456.

213. Si cum Porsono ad Phœn. 372. ἡκεις interpretaris προσήκεις, vide annon legendum erit γένος—*quot ad—* γένος absolute Androm. 656. Cycl. 277. Iph. A. 953. ubi male Marklandus.—Vide an γένος ὡδε ἡκεις sit reddendum, *You come to this degree of relationship*.

217. Qu. annon aliquid post hunc versum desit.

245. Qu. Ἀργείων δ' ὄκτω, ut Μυκηναίου δόρος φόβῳ Phœn.

251. Lege τοῖσδέ τοι—τοῖσιδ. (hoc Musgr.) Sic supra 145. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσιδ—

252. Malim κυρήσειν.

253. ἀλλ' οὐ σοὶ βλάβος. Sic fere Musgr.

260. Aesch. Suppl. 79.

262. τῶν ἐνθ. Reisk. Forsan τῶν γ—

263. βλάπτων γ—

271. τολμήσῃς legendum, quomodo in nota citat Barnesius; edens tamen cum Aldo τολμήσεις.

286. Malim πόλιν. βασιλέως ὑπήκοος Aesch. Pers. 236. Possit versu seq. γῆν pro τῆνδ, sed illud melius.

317. Qu. κατηλλάξαντο.

324. Malim εὐγενῶς.

339. ἔρπει Reisk. male, ut videtur.

352. Legebam δὲ pro γὰρ, parenthesi scilicet includens φημὶ δ—τυχεῖν. Neque pœnitet conjecturæ. Si retineatur γὰρ, referatur necesse est vel ad θεοῖσι δ—άναξ, 347—8. vel ad φημὶ—τυχεῖν, 350—1. Hoc si statuas, ὑπάρχειν legendum erit: si illud mavis, ideo mendosus erit locus, quod non nominatur Pallas in θεοῖσι δ—άναξ.

Retine præsens tempus [ὑπάρχειν] ob τὸ γνωμικόν. Confer Æsch. Theb. 505—15.

355. Lege, ὡς ᾧ γρόθεν ξέν' ἐπελθών.—Qu. ὡς ξέν' αἱργόθεν ἐλθών.

374. οὐτως = ἡδίως. Cum Alcest. loco [682. quem confert Elmsl.] confer supra 268.

386. Forsan εἰσιν, i. e. πορεύεται.

387—8. Ex Æsch. Pers. 823—4. Apostolius XIV. 1.

390. δέ] Lege γὰρ ob metrum. Ceterum non dubito quin tragicum aliquem rideat, forsan Æsch. Theb. 36. 364—

649. etc. ut Phœn. 763. Suspicio etiam 671—2. tangi aliquem.

396. An hic latet γῆς ὄποις? Certe ἀνεν δορὸς alienum videtur.

401—2. Recte transponit Tyrwhittus.—Non obstante Elmsleio, propendo in Tyrwhitti sententiam.

402. Lege σωτήρια adjective, ut Æsch. Theb. 170.

407. Lego πᾶσι pro πάντων, et cum κελεύοντι. (participio) construo.

408—9. κόρη Δήμητρος Barnesii ad 601. melius quam Pier-
soni κόρη Δήμητρί θ.

411. Lege κτενῶ. Vide R. P. ad Orest. 929.

415. πικρὰς ἀν MS. Lego πικνὰς ἀν

416. Qu. δίκαιος ἤ (imperfect.) ut supra 142. ubi Musgr.
I was right in helping.—Possis δίκαιος εἴη. Sed bis peccat hoc, in tempore et in persona.

417. Lego ἐμοῦ, quomodo construere solet Euripides.

418. δράσω τόδε vix potest aliud significare quam εἰν ἀρήξω.
Vide an legendum ἦν δὲ δῆ.

435. *Legendum θέλει.*

437. *Malim, εἰ δὴ (vel forsan δὲ) θεοῖσι δεδόκηται τάδε.*

460. *κάτυχῆς* Tyrwhitt. post Grotium; quomodo citat Barnes. ad Herc. F. 299.

461. *τῶνδε* conjicit, sed non valde audacter, Valck. ad Phœn. 632.

474. *Pro μοι malim μὲν, cui respondet δὲ mox 478.*

479. *γένους* verte *ex familia.* Vide R. P. ad Orest. 887. Musgr. ad Heraclid. 609.

481. *Distingue, μάλιστ',* vel potius ἀλλ' (*εἰμὶ γάρ*—πέρι)

488. *Si hariolari licet, propono:*

————— σημαίνει τόδε. —————

οὐ τ. —————

σφάξαι κελεύειν, ἡτις εὐγενῆς ἔφυ. (vel, ἡτις ἐστὶν εὐγενῆς.)

ἐστι πατρὸς εὐγενοῦς Alc. 333. Temenid. XIII. 1.

σημαίνει vates, κελεύει deus. Vide orac. apud Demosth. Mid. 531, 16—7. 24. In Rhesi loco apud Elmsl. vide an legendum κελεύθου.

491. Bis legendum *χρῆ*—et Helen. 1300. ubi vide 1407. et infra 644. Contra 954. *χρῆν* Reisk.—De *χρῆ* et *χρῆν* Alc. 942. Helen. 1415. 1433. Electr. 1056.

493. *σφάξειν.*

497. *βούλεσθαι* Reisk. *ἡμᾶς* μὲν εὐρίσκειν, αὐτὸς δὲ *βούλεσθαι*. Demosth. Mid. p. 580, 10.

502. *Qu. an ἔτοιμος an ἔτοιμη* fem.

511. Ironice hæc, ut optime Barnesius. (οἶμαι 963.) *κάλλιον*, ut sæpe *ἄμεινον*, quasi superlative. Orest. 771. Iph. A. 1462. Mox lege et distingue, *πεσεῖν*, *Κάπειτα* δεινὰ, ut egregie Tyrwh.

528. *Legendum puto ὅποι,* i. e. ἔκεισε ὅποι, et forsan *ποῖ* 625.

544. *Forsan τῆδε δεῦρο, ἐκ παραλλήλου,* (hunc pleonasmum alibi vidi, nisi fallor)—vel *τάσδε.*

558. *Mendosus proculdubio est locus. Nunc malim ἐλεύθερος θαυεῖ,* scil. *μιάσματος* vel *ἄγονος.* Aesch. Eumen. 324.

ΘΑΝΩΝ δὲ οὐκ ἄγαν ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ. Idem Suppl. 410.
Vide Hipp. 1450.

566. Pro Io. lege ΔΗΜΟΦ. et 564. τοῦδε χρῆστες verte, ab hoc (Demophonte) *impetra*. Demophontem adesse patet ex 488. Sic VV.DD.

614. Qu. an σοφίᾳ. Similiter dubito in Soph. Antig. 605. Eurip. Bacch. 183.

624. Lege, εἰ δὲ σέβεις σύ γε θνατῶν ἄγαθούς,—Totum enim systema dactylicum est, non anapaesticum. (θνάτος, θάνατος, confer Aesch. Eumen. 321.)

644. Lege χρῆ, et mox 646. ητ' ἀρ'—*aliоquin*.

647. Qu. de futuri forma; annon legendum sit προσθίξει. Hipp. 1086. θίξεται. 2 futur. ἔξελω Hel. 1279.

653. Tentabam ησμεν. Sed vide Elmsl. et Aristoph. Eccl. 828. [833.]

675. Sanissimus est versus. Verte, *Et ego tecum ibo; idem enim, ut videtur, cogitamus, ut amicis præsentes opitulemur*. Sic ὡς ἔοικας Med. 338. Iph. T. 591. Helen. 793. ὡς εἴξασιν Iph. A. 848. Helen. 497.

Non contemnendum (v. 676.) Barnesii ἔοικεν.—Male.
Vide mox 677.

677. Dele punctum post ηκιστα, et interrog. post φίλοις.
NUNC. *A te alienum est ita stulte loqui*. IOL. *Æque alienum amicis periclitantibus deesse*.

684. Lege, ἀλλ' οὐν μαχούμεθ' ἀριθμὸν οὐκ ἐλάσσονες. *Well, but I shall fill up the ranks as well as ever.* ἀριθμὸς de uno infra 992. Herodot. II. 6. Voci autem subest notio vilipendendi, ut 992. Troad. 478. Aristoph. Nub. 1205. [1185.]

689. *Forsan ὀπλίτης*, ut Androm. 459.

698. Non cogitandum est de ηβῆς.

706. πόλεμος δὲ ἀνδρεσσι μελήσει.

716. συγκρύπτειν non dici puto, nisi de *secreto* occultando, ut Euripides et Demosth. F. Leg. 419, 15. vel certe si de *corpore*, etc. *tegendo* usurpari posset, συγκρύπτειν πέπλοις, etc. = ἐγκαλύπτειν, to cover UP. Sic συγκαλύπτειν, de

quo Dawesius p. 209. ed. Cant. Malim igitur σὸν κρύπτων δέμας, ut 819. et sæpe.

717. (ἀγὼν vel Ἄρης) γὰρ ἄνδρας οὐ (φιλεῖ vel μένει) λελειμ- μένους.

738. Lege *oīos*, ut Soph. Philoct. 1007. Sic Aldus.

748. Qu. ἀρχέλαν, ut Electr. 1153.

765. Malim καὶ γὰρ, vel fortasse γαῖας pro γᾶς σὸν versu seq.

783. Qu. διήγαγεν, ut ἐλευθέραν ἦγε τὴν Ἑλλάδα Demosth. Philipp. III. 120, 17.

788. ὅδε, *is quem nosti*, ut οὐτοσὶ apud Dem. τόνδε λέβητα Cycl. 343. Sic enim Ald.

794. Malim σημανεῖ.

800. Recte statuit Heathius mutilum esse locum. Necesse est ut Hyllus non minus Demophonta et Athenienses compellarit, quam Eurysthea. Vide modo Phœn. 1234—5.

1238—52. (Sed vide Phœn. 1248—9. Spurius est 1250.)—Deinde quis credit Euripidem, qui in omnes partes disputare solet, argumenta reliquise vix inchoata, atque in unam tantum partem?

λέγοιμ' ἀν ἄλλων. (Valck. ἄλλου.)

846. Ἡβη, Herculis scil. conjugi. Vide 851—2.

847. Malim δίκη, sed vide 877.

851. Lege παιδά θ' cum Reiskio, vel παιδ', ὅσαι σ.

863. Melius homo, quam dies, diceretur φόβου ἐλεύθερος. Possis, νῦν ἔμοι ἔκ δ. tum ἐλεύθερον ἡμαρ recte se habebit, ut ἐλεύθεραν ἡμέραν Rhes. 988. ut Homerum taceam. Vide R. P. Phœn. 550.—Sed multo lenius ἐλεύθερων. Durissimum enim, et satis obscurum, subaudire ἔμε ante ἐλεύθερον, ut Soph. Electr. 479. ὑπεστί μοι θάρσος—κλύνο- σαν. Vulgata orta est ex Homericō.

883. μοι cum Reiskio legendum videtur; neque morandum asyndeton. Vide Burneium Cens. Menstr.

919—20. Recte vertit Musgr. *Cui furor juri prælatus erat.*

927. Qu. πολυπόναι ξὺν αἰσπίδι. πολύμοχθος Ἄρης Phœn. 796.

929. Subaudiendum puto $\psi\hat{\eta}\phi\sigma$. Hac metaphora utitur \mathbb{A} esch. Agam. 789. Eurip. Hel. 1006. Sic autem retinendum erit $\tau\hat{u}\chi\sigma$ 930.

938. Ferri quidem fortasse possit $\acute{\epsilon}\nu\pi\tau\acute{\iota}\sigma\sigma$, et verti, *te coram intuentes*. Sed melius $\acute{\epsilon}\nu\pi\tau\acute{\iota}\sigma\sigma$, ut Hec. 954. Med. 470. vel fortasse $\acute{\epsilon}\nu\pi\tau\acute{\iota}\sigma\sigma$. Vide Suppl. 866.

945. Pro $\kappa\alpha\tau\acute{\iota}\gamma\alpha\gamma\sigma$, 944. Reiskius $\kappa\alpha\tau\omega$ $\tau\epsilon$ $\gamma\hat{\eta}\sigma$, satis eleganter, sed contra historiam; non enim inferos petebat Hercules, cum leonem et hydram interficeret. Malim igitur $\chi\hat{\nu}\delta\sigma\sigma$, ut tres labores, Cerberi, leonis Nemei, et hydræ Lernææ, intelligentur.

957. Dele interrogandi notam.

963. Dele δ.

964. Proxime ad mentem Musgravii lege, $\mu\eta\delta\grave{\epsilon}$ $\phi\hat{\omega}\sigma$ $\acute{\epsilon}\rho\hat{\alpha}\nu$ $\acute{\epsilon}\tau\iota\iota$.

976. Verte, *Gravissimam et venia dignissimam odii causam habes*. Prorsus aberravit Musgraveus.

982. Violenter Elmsl. $\sigma\acute{\iota}\nu\tau\alpha$. Legendum puto $\eta\delta\eta$. *I was well aware—I did not forget*. Eodem sensu, $\theta\alpha\eta\eta\mu\acute{\epsilon}\nu\eta$ $\gamma\grave{\alpha}\rho$ $\acute{\epsilon}\xi\eta\delta\eta$ Soph. Antig. 460.

990. Qu. $\delta\acute{\iota}\omega\sigma\sigma$, *profligatis et cæsis*. Sed vereor ne sic scribendum foret $\delta\acute{\iota}\omega\sigma\acute{\iota}\mu\sigma\sigma$. Qu. $\delta\acute{\iota}\omega\xi\sigma\sigma$. Vide 1002. Iph. T. 1175. In \mathbb{A} esch. Fragm. ap. Elmsl. p. 129. [Prom. Solut. 6.] olim cum Blomf. malebam $\delta\acute{\iota}\omega\xi\sigma\sigma$, nunc $\delta\acute{\iota}\omega\sigma\sigma$.

1000. $\grave{\alpha}\nu$, $\lambda\alpha\beta\sigma\eta\sigma\sigma$ —et sic Reisk.

1021. Legendum $\tau\acute{\iota}\nu\delta\sigma\delta\epsilon$ $\acute{\epsilon}\pi\pi\acute{\iota}\lambda\iota\sigma\sigma$

1025. Melius $\theta\acute{\alpha}\psi\alpha\theta'$

1036. Frustra Reiskius $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\sigma\eta\tau'$. Vide 1027.— $\mu\eta$ $\grave{\rho}\epsilon\hat{\nu}\mu$ $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}\sigma\eta\sigma$ $\acute{\epsilon}\mu\grave{\epsilon}$ $\sigma\tau\acute{\iota}\xi\sigma\pi$ $\pi\sigma\sigma\tau\acute{\iota}\sigma\sigma$ Q. R. *Ne istos sinas*, etc. “ne scil. animam meam placando ista mala effugiant.” Sed quare non victimæ, etiam humane, meminerit? (Polyxena.)

1049. Legendum $\acute{\epsilon}\mu\hat{\omega}\nu$. Quod enim vos facietis, minime reges nostros piaculo obstringet. $\acute{\epsilon}\pi\sigma\delta\sigma\iota$ sunt Almenæ famuli, (δμῶες 1045.) Vulgata significaret, Chorum recusare quominus ipse Eurystheum interficeret; quod longe ineptissimum.

H E L E N A.

V. 8. Malim *τοῖσδε ἐν δώμασιν*, ut Herc. F. 44.

20. Interpunge, ἐξέπραξ, ὑπ' αἰτοῦ Διῶγμα φ.

59. Qu. ἦν μῆ

63. Lege ἐγώ pro ἐμόν.

77. Egregie Reisk. [ἀπόλαυσιν.] Similiter Canterus in Herc. F. 1342.

78. Verte, *Quid autem me ob ejus calamitates odisti, qui-cunque tandem es qui*—Alia ratio loci Phœn. 293.—Malim τι δ; Suppl. 778. (qu. Herc. F. 1203.) Hypallage Herc. F. 1078.

86. τὰ σ' pro τίνος Elmsl. CEd. T. 329. πόθεν ποτ'; nescio quis, Q. R. III. (6.) p. 393. Vide me ad Præf. Hec. 22, 21. Soph. Trach. 242. τοῦ πότ' εἰσι καὶ τίνες; unde vide an, τίνος, πόθεν, τιν' ἐξ. Iph. T. 916. ποδαπὸς καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

Transponendo possis, ἀτάρ σε χρὴ ἔχανδρν, τίς εἰ; πόθεν; τίνος; numeris, etsi non optimis, non plane insolitis. Vide Aesch. Theb. 1040. Soph. El. 1038. (apud R. P. Suppl. Præf. p. 22.)

90. Soph. CEd. Col. 1292. γῆς ἐκ πατρώας ἐξελήλαμαι φυγάς.

97. Lege μανέντ'; (μανεῖσαν Med. 1281.) Vide Herc. F. 1109.

122. καὶ νοῦς ὄρᾳ] Lego, ἦ νῦν σ' ὄρῳ. *quomodo*. Vel, ὡς νῦν σ' ὁ. Vide supra 118. De καὶ et ὡς, i. e. s' et in Markland.*

135. ἡπον Musgr. Legendum esset οὐπον, si constaret hoc Græcum esse pro οὐ τι πον vel οὐ δῆπον. Vide VV.DD. infra ad 575. 791. Herc. F. 1073. 1145. Electr. 233. De πω Ion. 1277.

146. Lege σὺ προξένησον. Vide Ion. 338.

* Vide et ipsum, Advers. T. 1. p. 467. J. S.

176. *Lege et interpunge, φόνια· χάριτας ἦ' ἐπὶ δάκρυσι παρ'*
ἐμέ θ ὑπό τε μ. ut in horum gratiam et apud me et in
inferis nærias in mortuos accipiat. ἐπὶ δάκρυσι Troad.
 315.

228. *Forsan, καὶ θεὰν Χαλκίοικον. scil Minervam; de qua*
vide mox 245. VV.DD. hic et ad 1464.

264. *Recte VV.DD. κακάς. Proximo versu malim ταὶς δὲ*
δὴ καλὰς—

277. *ῶχει citat R. P. ad Orest. 68.—Versu sequente lege*
ἀπαλλάξειν.

334. *οὐ μόλις est omnino. Aesch. Agam. 1049. Junge igitur*
cum θέλουσαν.

344. *Possis ἡ νέκυσι. Sed melius Heath. νέκυς.*

356. *Malim ἄμιλλαν. (ξιφοκτόνον διώγμα et αὐτοσιδάρον ἄμιλ-*
λαν per appositionem.)

358. *Qu. ἀοιδαῖς σέβιζεν.*

360. *Lego ἄλλοις, i. e. ἡμῖν.*

377. *ματρὸς proculdubio mendo sum. Nihil hic de Leda, sed*
a 366. usque ad 392. agitur de nuptiis (imaginis) cum
Paride, et de malis inde ortis. Felices quibus ita
illuserunt superi, ut post dedecus illatum in bestias
mutarint, et qui formam, malorum causam, non retinent,
ut ego!

380. *Lego ἔσχειο λύπης. In choricis enim, præsertim in*
dactylicis, non nimis severe excludendæ sunt formæ
poëticæ.

382. *χρυσοκέρων ἔλ.*

395. *Forsan οὐδέ. Aristoph. Av. 695. γῆ δ, οὐδ' ἀήρ, οὐδ'*
οὐρανὸς ἦν.

419. *Qu. πίπτειν κακίων, subauditio ἔστι.*

446. *Mirum hyperbaton. Qu. σὺ δ αἴτιος πείθει γὰρ οὐδὲν*
ῶν λέγω. Sed non absimile hyperbaton Bacch. 450. qui
tamen vix sanus. Electr. 282. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεζεύ-
χθης νέου.

483—8. *Hæc, ut nunc leguntur, meræ sunt ineptiæ: non*
enim tam stulte uxorius erat Menelaus, ut, Helenam

ipsam possidens, ejus nomen aliis invideret. *Lego*, 484—8.
 κλύω. Ἡ τὴν—δόμοις; Per συμφορὰς 483. intelligit calamitatem quam *timebat*; scil. Helenam ex antro erep-tam esse. *Vide supra* 475.

513. **QUÆRE** an legendum, σοφῶν δέ του

532. Euripidea forma est πεπλευκότα.

540. Recte Musgr. οἴμοι, πόθ' ἡζεις; quanquam lenius esset αἴμοι.

555. φόβον. Valck. ad *Phœn.* 522.

565. Malim ἄρ—Si γάρ retineatur, interrog. post δυστυχ.

580. ἡ τὰ σ'] Lege ἡ σά γ—

581. Frustra Scaligero obloquuntur. Confer *Ion.* 366—7.

586. Cum Scaligero lege Ἡρας, et dispunge ante διάλλαγμ, quod accusativum est. *By way of*—Soph. *Electr.* 564. Eur. *Electr.* 229. 1262.

601. θαυμάστ—έχων Ald. έχον Musgr. sic supra δυσ-πρεπὲς 300. Sed qu. έχει.

620. Pro ἄδην malim μάτην, ut ἄλλως 707. *Vide 1220.*

679. τί δ' ἐσ κρίσιν σοῦσθ' ὡν γ' ἔθηχ' Ἡρα κακῶν; Vel, σοι, τῶν γ' έθ.

696. Forsan ὄτε.

697. Malim εἰ γάρ—*utinam*.—Male: recte vertit Barnesius.

738. Male Musgravius. Verte, et ab aliis vocari *alius cuiuspiam servus*. δοῦλος τῶν πέλας, Soph. *Antig.* 479.

741. Qu. κεὶ τῆσδέ πως

757. Non spernerem ἄριστος, si darent MSS.

765. ἐνὶ λόγῳ, μιᾶς θ' ὁδῷ Piersonus. Confer Diodor. Sic....ex emendat. Porsoni.

766. συμφοράς.] Qu. τύχας.

775. ἐνιαυτὸς est spatium VII. annorum, Vide *Apollodorum*, et supra v. 112.

798. Recte Musgr. ταλαίνας, τάλαιναι στιβάδες respondent αἴθλιοις ἔδραις 797.

842. Legerem κτενῶ, si constaret ἐμὲ κτενῶ dici posse pro ἐμαυτὸν κτενῶ. *Vide 982—3.*

866. De sulphure hic agi liquet, quidquid aiat Musgravius.

892. Recte Scaliger. Servis scilicet suis, quas dimiserat, (vide 871—2.) hæc mandare se fingit Theonoë, se non auditum iri sciens.

905. *εατός*, etc. qu. an delendum.

913. Corrigunt, si memini, ἀποδοίη ποτ' ἀν. Sic certe legendum.

953. Lege γὰς πρόσθε τῆς εὐψυχίας. Vide R. P. ad Med. 722.

955. Recte Reiskius ζητοῦντά μ'. Necessarium est pronomen ob ἐμήν. Similiter emendavi Soph. Antig. 736.

1010. Lege ἀδικοίην νιν ἀν, scil. τὸν πατέρα.

1019. Lego τὴν καστιγ. Vide me ad Ion. 1015. Scal. ad Androm. 194. VV.DD. ad Phoen. 145.

1026-7. Malim εὐνοιαν (hoc alii)—σωτηρίαν, salutarem.

1045. οὐτ' ἀν

1059. Lege παρῆκεν.

1069. Malim σὲ γάρ—

1089. Lege χερός.

1130. Malim ἐνάλοις (hoc Musgr.) ἀκραις. Sed vide Troad. 89.

1133. Lege ὅτι ἔσυτο. Qu. an sic Canterus.

1135. νεφελαν MSS. sed genitivum tuerit locus simillimus Phoen. 820. τέρας Σφιγγός.

1141. Pro δεινὰ legendum δεῦρο. Aristoph. Ran. 1109. [1074.] καὶ πλεῖ δευρὶ καθὼς ἔκεῖσε. Av. 649. et Schol. ad 347. 425. De τὰ θεῶν Elmsl. Heracl. 618.—Hinc autem liquet Troad. 1194—5. recte a VV.DD. transponi.

1142. Qu. ἀμφιλόγοις.

1147. Malim, *ιαχεῖ γάν*—et vocaris in *Græcia*.

1158. Partim cum Musgr. partim cum Duporto, *ἥ*—ἐριπον. *Qua* (contentione)—

1201. Qu. μόλοι δ' ἄρ', οἱ σφ'—eat, quo precor! Scil. ambigu loquitur. Theoclymenus intelligit, eat in malam rem: (vide 1215.) ipsa, patriam incolumis revertatur!—Qu. μόλοιεν δ', οὐς—

1209. Qu. ὑγροῖς ἐν κλ.

1230. εἰ σὺ σῷ πόσει, vel εἰ τις.

1287. πάλιν Reisk. pro πόσις. Qu. ποτε.

1292—3. οἴαν—παύσω—Hos versus transpositos mallem.

1317—8. Forsan οὐρανίων αὐλάν—et forsitan Zeus excidit.
Sed qu. de antistrophico.

1358. Lege νεβρίδων. Phœn. 1768. Glyc. Polysch. pure respondens.

1374. Mendosus. ἀνηρ ³ | πασεν. Vide R. P. Suppl. Praef. p. 23.

1421. Qu. ἄλλως.

1460. Qu. διδόντες.

1470. Lege νύχιον τ' εὐφροσύναν.

1472. Lege τρόχῳ τέρμονι, i. e. ἀτέρμονι. Hec. 914. ἀτέρ-
μονας αὐγάς.

1509. Forsan ποιηθεῖσ'. Qu. de verbo.

1510. Qu. ἐλθοῦσαν ὑπ' Ἰλιον | Φοιβείους τ'—In strophicō

1493. lege Μενέλεως.

1512. Qu. κάκιστα τὰν δόμοις εὐρ. Si sensum assecutus est
Piersonus, possis, κάλλιστά σ', ωναξ—vel, quod longe
melius, ἄναξ, σε κάλλιστ'—Qu. τὰ μάκιστ', de qua voce vide
Br. ad Ced. T. 1301.

1539. Lege ἡσκημένοι. Ion. 329. Vox apud Aesch. Pers.
184.

1555. Barnesius κουφισθέντα. τάλλα sunt vestes, etc. de
quibus supra 1261—65.

1575. Legendum, ΡΟΘΙΑ Δ' ἔξεπίμπλατο Βοῆς, ΚΕΛΕΥΣΜΟΥ
φθέγμαδ' ως ἡκούσαμεν.—Βοὴ scil. remigum erat; κελευ-
σμὸς, κελευστοῦ. Possis etiam κελευστοῦ, quod nescio annon
melius.

1580. Paullo melius videtur σοι quam μοι.

1653. Recte τοῦνομα corrigunt. Vide Iph. A. 128.

1654. γάμοις qu. an ex 1646. natum; ut legendum sit
κακοῖς.

1658. Malim ἔξεσωζομεν ob ἡμεν 1660. Verte, servare
conabantur.

I O N.

V. 41. *Frustra difficultates movet Musgravius: acquiescere debebat in ἀμ' ιππεύοντος ηλίου κύκλῳ, ut mox 122. ἀμ' ηλίου πτέρυγι.*

67. *ἔρωτι παιδῶν*] Vide Danaës Fragm. vi.

79. *Forsan προνάου, una voce.*

99. *Lege ἐλθοῦσιν.*

113. *Malim κάλλιστον. vide 127.*

189. *Lego τῷδε—ut πάντα 203.*

189—216. *Pro Ἰάνῃ et Χορ. ubique pone ἩΜΙΧ. Chorus enim inter se loquuntur.*

206. *Qu. delendum ὡς—Glyc. Polysch. vel lege δερκόμεθ.*

239. *Forsan, παρούσας δὲ ἀμφὶ τὰσδε ἔρωτας—de Creusa, scil.*

240. *Qu. γενναῖος εἰ τις, εἰ τρόπος. vel servato καὶ—*

248. *οὐ Piersonus, quod vertendum cum Musgr. ubi, ut Herc. F. 264.*

254. *Qu. ἐνθάδε οὐσά περ. (πιο sc. pro περ.)*

258. *Recte Musgr. Verte, Quid rei est? num ob aliquid doles, quod mihi non fas est sciscitari?*

259. *τόξα*] Hec. 601. *καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσεν μάτην. τόξα pro τοξεύματα infra 526.*

267. *Dele punctum post τοσαῦτα. Verte, Hoc scilicet est summa nostræ felicitatis. De καὶ, 349. Androm. 888.*

317. *Lege ἡ*

322. *Lege ἡ δὲ—et construe cum 324. Sic mox 417—9. ἄλλοις—οἱ θάσσουσι—ἀριστεῖς. Herc. F. 1185—6. ἄλλοις οἱ—κόραι. Vide et Electr. 32—3.*

327. *Malim, τάλαιν' ἄρ' ἡ τεκοῦσά σ' ἡτις ἦν ποτε. Possis et aliter: (μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα Electr. 262.)*

338. *Lege δὲ ἄλλα*

345. *Qu. οὐ φησιν, et mox lege ἄθλα.*

364. *Frustra καὶ sollicitat Musgr. OEd. C. 1432. Sed legendum λελήσμεθα, plusquam-perfecto.*

385. Malim, ἔνα δὲ ἀν εὐτυχῆ. Vide Med. 1225—7.

388. Lege ἡσπέρ εἰσιν. Subaudi περὶ. Vide R. P. ad Phœn. 1360.—Male.

389. Legendum σύ τ᾽—Sed malim, ὃς γέ οὐτε ἔσωσας—vel εἴγε—

437. Forsan, προσήκει γέ οὐδέν. Vel, προσήκον οὐδέν, ut sæpe alibi et apud Thucyd. vi. 82. et c. 84, init.

440. τί πάσχων (hoc Canterus) Προδίδωσι, παῖδας ἐκτεκνούμενος. Sed qu. de hoc composito.

462. Lege καὶ χρυσέων.

465. Musgravii citationibus adde Soph. ΟΕδ. T. 480. τὰ ΜΕΣΟΜΦΑΛΑ ΓΑΣ—μαντεῖα. Supra 223. μέσον ὄμφαλὸν ΓΑΣ—ubi Barnesius.

475—80. Recte constructionem instituit Heathius. 478. malim καρποφόροις. vel forsan κουροτρόφοις. Vox apud Eurip. Troad. 567. Callimach. H. in Del. 2. 276.

539. Qu. δῶρον ἄλλων;—δῶρον; ὅντα γέ—Sed vide 1532—6.

554. Lege ἐθιάσευστ—θιασεύεται Bacch. 75.

556. Olim emendavi τοῦτο ἐκεῖνον. οὐτε ἐσπάρημεν. et sic Elmslei. ad Med. p. 98. Vide Reisig. Aristoph. p. 279. Eur. Troad. 626. Helen. 622. 788. Aristoph. Ran. 321. [318.] 1381. [1337.] Pac. 288. Av. 353. (non 759.) Plato Rep. I. p. 337. A. HSt. Demosth. Mid. 583, 19. De Latinis Bentl. ad Ter. Andr. I. 1, 99. ἐκεῖνο restituo in MSS. ad Stobæum, p. 204. Contrario modo peccatum erat Helen. 581.

574. οὐδὲ ἡξας ὄρθος, ut Phœn. 1474.

590. Pro πέρι malim πέρι i. e. πάτερ.

612—3. Lege πικρῶς, Πῶς οὐχ—

616—8. Lege, καὶ τὸν συγχέας ἔχης, Πόσας σφαγὰς δὴ, θανασίμων τε φαρμάκων Γυναικες, etc. Sed vide R. P. Ep. ad Dalzel.

622. Legendum puto ἀπαδίᾳ.

623. Huic loco simillima habet Isocrates Helen. p. 214. E.

634. Proxime ad Duporti mentem malim, εἰη δὲ ἔμοιγε—ut Med. 542.

636. *Legō aἰθρώτοις*. Vide infra ad 1510.

645. Qu. *ἀεὶ* pro *εἰραι*.

684. *εἰς ὑμν.*] Dele *εἰς*. Metrum Dochmiacum.

718. Qu. *συμβάκχαις* vel *-χοις*, ut Troad. 502.

792. *πῶς*, corr. *πῶς* pro *πῶς* Ald. in Iph. T. 556.

795. *Lege ἀμπταινην, utinam*—ut Hec. 1083. *αἰθέρ' ἀμπτά-μενος οὐράνιον*.

835. Qu. *κακ τῶνδ', αἰτ.*

841. *γάμων*] Lege *γόνων*, vel *κργόνων*. Aliquem ex Æoli posteris adoptare.

848. *θάτερον* pro *τὸν ἄτερον*.—*Imo pro τὸ ἄτερον*.

855. *οὐδὲis*] Lege *οὐδὲν*—nihil pejor. et El. 941. *οὐδὲν* *lege*. Conf. Markl. ad Iph. A. 1251.

862. *Lege ἀγῶνας*. *Quicum certamus virtute?* i. e. cum quali marito?

863. *Alcest.* 504. *οὐ*, ubi MSS. *εἰ*. Reisk. *οὐ*, male, ut videtur. Qu. an hic legendum *εἰ*. (*εἰ* et *οὐ* Troad. 358.) —*Malim, αρετῆς, Οὐ*—Mox forsitan legendum *στερόμεσθ'*.

874. *Lex. S G.* p. 421, 16. in *ἀπενήσω*, et 432, 28. in *ἀπονησαμένη*.

890. *Malim fere cum Reisk. ἐμφὺς καρποῖσιν, vel λευκοῖσιν δὲ μεφὺς καρποῖς*.

932. Qu. *ποῦν καθεῖναι*.

934. Dele *σ'*.

959. *πῶς* in resp. pro *ὅπως*; *Forsan πῶς γ'*—

964. Qu. *σοὶ δὲ τί δόξεῖς ἐσηλθεν*.

999. *Lege quantocuyus ή τι πον*

1004. *Malim ἔχοντας*.

1012. Qu. *χρῆσθαι*, deleto puncto. *Quomodo eo utendum est, ut*—

1015. *Lege τῶν Γοργόνων*. Qua forma utitur noster Electr.

860. *Herc. F.* 970. *Ereth. Fragm. i. 51.* ubi altera *Γοργόνων* per metrum admitti nequit.—*De Γοργόνων*,—*γονῶν* Valck. *Phœn.* 458.

1095. *Lege ἄροτον*.

1106. *Malim ξέναι γυναικες*, ut *Phœn.* 285.

1115. Qu. ἔξισον μεθ' ὑστ.

1133. Lege σεμνῶν. Supra 805. et 982. σκηνὰς ιερᾶς.

1136. Qu. ἀκτῖνος.

1137. Optime Elmsl. Med. 1150. (a.) εὐγωνιαν.

1146. ὑφαντοῖς Musgr. Vel hoc vel γράμμασιν τοιοῖσδε legendum.

1154. Forsan χρυσήρη πόλον. *Aureum polum versans TAN-QUAM caudam.* Vel, si πόλω retineas, *versans auream caudam apud polum.*

1167. Ex formula lege τὸν θέλοντ' ἐγγωρίων.

1171. (δειπνων,) παρελθῶν etc. Vide 1032.

1177. Qu. ἥκον.

1187. Malim, ἥδειν. ἐν χεροῖν δὲ ἔχοντι δὴ—

1191. Lege εἰς cum Heathio.

1195. Qu. an δρόσου—ιερᾶς cum Musgr. et Reisk.

1213. Sensus proculdubio est, *Senem in turba latentem quæsivit.* Qu. an interpungendum, ἐρευνᾷ γρ. ut, si senem apprehenderet, convinceret, utpote in flagranti delicto. ἔλαι scil. sensu forensi, ἔχοντ' = ὄντα, de quo ad Suppl. 175. Musgravianæ emendationi obest quod mox dicitur, senem *vix tandem confessum* de veneno: qui hoc, si cum veneno deprehensus est?

Si Græcum, facilius esset λαβεῖν—ut fere 331. ἥξας εἰς ἐρευναν ἔξευρεῖν.

1232. Lege σπονδᾶς, ut Here. F. 874—5. et forsitan θοᾶς.

1251. Legendum certissime, ἵνα εἰ τύχης. Helen. 1445. Electr. 236. ubi recte corrigitur συμφορᾶς.

1272. δωμάτων] Melius et signantius esset δικτύων, et magis conveniret τῷ περιβαλοῦσα. Vide Orest. 25.

1279. οὐ Heath. sed malim οὐ. πτήσσειν enim verbum motus hic est. Possis ἥ.

1282. ὑπὲρ ἐμαντῆς, *meo nomine.*

1288. Paullo melius σὺ δὲ οὐκέτι.

1289. Lego vel εὐσεβῆς γε, (ut scil. ad νῦν δὲ ἐγώ referatur, reliquis neglectis, ut 1408.) vel εὐσεβεῖς σύ.

1293. MS. πτανοῖς, unde recte Musgr. πανοῖς. Vide supra 194.

1315. Qu. *τοὺς δέ γ' ἐνδίκους*.

1320. Qu. *θριγκοὺς τούσδ*—

1325. *Malim aīs pro ὡs.*

1333. Qu. *de τοι sic posito. An τις?*

1371. *ἐπέσχεν*, ut 1493. *Androm.* 225. *Nub.* 1385. [1364.]
ὑπέχειν de recipiente, *Acharn.* 1061. [1027.]

1385. Qu. *σέσωκε.*

1397. *Aldus ὄνξεθηκ'*, *pro quo corrigunt φ' ξ.*—ut *infra 1412.*
Sed nulla fere mutatione lege, οὐ ξ.—*ubi sive in quo*, ut *Phœn.* 854.

1415. Qu. *an legendum, ἢ γε τόλμα σου.*

1422. *Lege κεκρασπέδωται τ' ὁ. Possis quidem, κακρασπέδωσά γ'*—*sed hoc deterius.*

1427. *Lege, δώρημ' Ἀθάνας, ἢ τέκν' ἐντρέφειν; λέγε.* (ἢ *Ald.*)
νερτέρων δωρήματα *Orest.* 123. *Supra 25. ὅφεσιν ἐν χρυσηλάτοις Τρέφειν τέκν'*—

1440. *Lege cum Heathio, χθονίων μέτα, Π. quem cum mortuis, et Proserpina existimabam.*

1465. *Certo certius legendum, ΓΑ Δ' ἔχει τ. the house has found it's master, and the country it's king.*

1490. *έμοῦ Barnesius*; *sed multo melius* *έμα* *constructione notissima*, *cujus exempla concessit Valck. ad Phœn.*
1518. p. 515.

1493. Qu. *πόνους. Opus* *vertunt.*

1510. *Lege ἀνθρώποις.* Vide *Soph. Antig.* 388. *Archiloch.*

1523. *Eleganter Musgr.* *sed parenthesin usque ad γάμους continuare debuit.*

1549. *Θεοδότων* *non dicunt Attici, sed θεοσδότων.* *Hoc me docuit Porsonus.* *Lego θυοδόκων*, *ut supra 513. quod melius ad sensum.* *Vix dubito quin ita conjecerit Scaliger.*
Addē Androm. 1134.

1562. Qu. *κομίζοι.*

1570. *Lege ἔζενξα θάρματ'*—*Erravi: recte Scaliger.*

1579. Qu. *an mutilus sit locus.*

1608. *Lege, κεὶ πρὸν τοῦτ' ἄπιστον ἦν ἐμοί.*

1613. *ἐκκρημνάμεσθα* *recte Ald.* *κρημναμέναν* *Æsch.* *Theb.* 218.

HERCULES FURENS.

V. 27. *Lege, Δίρκης (τις) εὐνήτωρ*—ut Med. 681.

35. *Forsan ἀνημένον*. Vide 472.

51. *Lege χρεῖοι, α χρεῖος* adjectivo, quod occurrit infra 1308.
Æsch. Suppl. 198.

62. *Forsan ἐκ θεῶν*.

72. *Forsan ὑφημένη vel ἐφημένη*.

94. *Lege γε pro με*.

107. *Qu. (λιπῶν) ὑπόροφα*—et metra constitue, Iamb. Dim.
Id. Hyp. Iamb. Trim. *ὑπόροφος* Orest. 147. per ω Electr.
1170. sed qu.

112. *Qu. ἐννύχων ἔχων ὄνείρων Τρομερά τε μέλει ἀλλ'*—

119. *Lege, ως δὲ πρὸς, etc.*—*ως βάρος, et serva κώλου* 121.
Verte, *sustinens ejus gravem pedem tactu tuo, more*
plaustrī, provectum. Hinc autem defenditur ἀπήνης
Phœn. 861.

137. *Vel desunt quædam post ξυνάορον, vel, quod crediderim,*
ΛΥΚ. *ponendum est ante τὸν Ἡράκλ. et comma post*
ξυνάορον.

154, seqq. Confer Suppl. 324, seqq.

166. *δίκην ex 721. vel 738. natum videtur.*

180. *Malim ἐκκρίναιεν ἄν.*

188. *Qu. κάν τοῖσι σ.*

233. *Intelligerem, αι τύχαι Θηητοῖς ἔχουσιν, i. e. παρέχουσιν.*
Propius ad literas esset αι πάθαι. Sed vox non est
Euripidea, etsi Sophoclea.

236. Vide Demosth. Leptin. p. 488, 22.

238. *Malim ἐλθόντες.*

243. *ταῦν τάδε.]* Iph. A. 537.

254. *Qu. τῶν ἐμῶν. Vel τῶνδε ἐδῶν, vel potius ἐδέων. (ἐδη plur.*
Æsch. Pers. 406.)

269. *ἐν αἰς σὺ χαίρεις, i. e. αἰς ἐντρυφᾶς.* Electr. 68. (Androm.
210.)

279. *τρόπῳ] Qu. πότμῳ.*

280. *Lege βροτῶν.*

293. *Lege γαιας ὑπερ;*

302. φεύγοντιν φίλοις Ἐν ἡμαρ. Ita lege, ut fere Elmsl.

Med. p. 167. (c.)

306. *Qu.*

* * * * * ἐκμοχθεῖν τύχας

(όκνει * * * * * *)

πρόθυμός ἔστιν, η προθυμία δ ἄφρον.

Sed vide R. P. ad Orest. 626. De πρόθυμος vide Heracl. 615.—Qu. v. 307. προμηθία. V. seq. lege μὴ χρεῶν cum R. P. ad Phœn. 5.

312. *Malim διοίσεις.* Vide Hipp. 1143. Helen. 10.

345. *Citat Athen. XIV. 619. C.—Si per metrum licet, malim εὐηχεῖ.* Sed quomodo cunque hoc se habeat, ἐπὶ non vertendum ob cum Musgr. sed fere otiosum est, ut ἐπὶ δάκρυσι Helen. 176. ubi me vide.

363. *ἔστρωσε Reisk.* ut κατέστρωσεν infra 980. στρῶσαι pro τρῶσαι in Lesbonacte emendavit Valck. ad Phœn. 481.

410. *κόρας Ἀρείας πέπλων χρυσεόστολον φάρος.* Latet participium [*in πέπλων.*] Cogitabam στελῶν. sed qu. ob voc. seq.

435. *Lege ἀλκά. Auxilium. Adessem auxiliator.*

438. *ἔνδυμ'—Qu. de quantitate. An. ἔνδυτ'*?

448. *Ob τέκν' ineleganter positum lege ἀγόμεθα.*

463. *Legendum videtur, κατασπ. με. Patrem meum Creontem.*

465. *Qu. ξύλον κ. δαίδαλον, ψευδῆ δ. irritum donum.*

490. *Qu. χοῖ*

525. *Pro ME. lege AM. Senex scil. loqui cæperat, sed a Megara, v. 528. excipitur.*

535. *Malim καινός.* Vide 561. et Musgr. ad 750. Etiam 38. lego καινός. Liquet de 750. ex παλαιτέρος sequenti.

537. *Malim, στάσει· τὸ Κάδμου δ—*

540. *Qu. προταρβῶν.*

549. *Interpunge, βίᾳ πατήρ—*

609. *Qu. an delendum τ', et vertendum, urbs Hermion, Chthoniæ (Cereri) sacra.* De ἄλσος vide Musgr. ad Soph.

Electr. 5. In Phœn. 1721. dubito annon retinendum
δώμαθ'.

613. Qu. ἐξ Αἴδον, ut hæc sit constructio, ἔχρον. κομ. Θ. ἐξ Αἴδον, ut hæc sit constructio, ἔχρον. κομ. Θ.

630. Interpunge post δάφοροι, et ante ἔχουσιν subintellige οἱ μὲν, de qua ellipsi vide R. P. ad Orest. 891.

648. Quid olim conjecterim, nescio; sed erravi: legendum enim ut Musgr. vel κΤθανόντες τ' εἰς—[Olim sane conjecterat ΚΑΓΑΘΟΙ pro ΚΑΙ ΘΝΑΤΟΙ.]

666. Athen. XIII. 606. F.

675—88. Locus mihi quidem planissimus. Sensus est, *Æque ac Phœbus dignus est Hercules, cuius domus pœanibus salutetur.* Forma locutionis similis est supra

345. Horat. Carm. I. VII.—ἀμφὶ πύλας 676. = ἐπὶ μελάθροις 679. Vide Alcest. 90.

683. Interpunge, ὑπάρχει. Διὸς ὁ παῖς τὰς δ—Ceterum

v. 680. κύκνος ad sacros cycnos alludit, qui in λίμνη προχρείδει Deli versabantur. Vide Ion. 165. Iph. T. 1103. et notas.

702. Melius intelligerem interpungendo, τι χρῆμα; δ.

722. Forsan delendum ὁ.

825—6. Vel φίλοις, vel mox φίλοις, ex altero natum. Qu.

826. φόνοις.

841. Malim πνεύμασι—λάβρος. πνεῦμα, κῦμα confusa Dem. F. Leg. p. 383, 6.

857. Lego μανίάσιν λύσσας, de quo adjectivo R. P. ad Orest.

221. Deinde retinendum ἐναύλοις, ut liquet ex 851. Vide Ruhnken. ad Timæum.

892. Personas pone: ΧΟ. μάντιν—ΑΓ. στενάζεθ'—ΧΟ. δάϊος φόνοι. ΑΓ. οὐκ ἄν—

926. Malim, συντριαυσθαί πάλιν (hoc Scaliger.) Vide Bacch. 329.

936. Lego ὡς ἔχει.

940. κάκηρύσσετο ante Piersonum Barnesius; sed recte Reisk. κάκηρ. Eodem errore mox 946. ἐκβάκχευσε Aldus.

941. Interpunge cum Tyrwhitto post οὐδενὸς, et forsitan legendum ἄκρανθ' ὑπ—Cogitabam de ἀνόηθ'.

958. χόρευμα Musgr. et Tyrwhittus. Illius explicatio vix Græca; hujus durissima. τόξευμα Reiskius; sed tum friget δεινόν. Lego τόρνευμα. *Ille autem puerum a columna avulsum circumagens (terribilem rotationem!) adversus stans*, etc. Senec. Herc. F. 1005. *Dextra precantem rapuit, et circa furens Bis ter ROTATUM misit.* Sensus quasi per transennam vidit Barnesius.—ἐν κύκλῳ βωμοῦ supra 906—7. δεινὸς similiter in metaphoris adhibetur, cum ἀγῶν Iph. A. 1456. Ion. 939. πυρρίχη Androm. 1112. ἐπαθλα Phœn. 1277. πάλαισμα Med. 1211. σήμαντρον Iph. T. 1372.

Non verti potest, *puerum circa columnam INSECUTUS*; nam *tergum*, non ἡπαρ, feriendum esset. Musgr. *cursui DEINDE ejus se opponens*—quod nescio an defendi possit.

τόρνευμα δεινὸν διὰ μέσου, ut κελάδημα Phœn. 220. χόρευμα ibid. 664. ἐργον Orest. 492.

Sed tum puerum solo allisurus fuisse, non sagitta percussurus. Quid si,

οὐδὲ ἔξελίστων κίονος κύκλῳ πόδα,

χόρευμα δεινὸν (cum Musgr.) παῖδ, ἐναντίον σταθεὶς—

971. ἐντὸς—τοξεύματος] Sensus est, *Quum puer proprius accessisset, quam ut arcu uti posset Hercules.* Qu. an legendum ἐκτός.

972. Sensus, *clavam supra caput SUUM attollens, ut mallem faber.* Theocrit. xxv. 255. κόρσης ὑπερ αὐνοὶ αἰρας.

Alia res Androm. 294. ξύλον supra 465.

1005. Malim, τίν' Αἴδα, deleto ēs 1004. si per metrum licet.

1008. κλίνεται Ald. κλίνοντ' Steph. MSS. Malim ΚΛΙΝΘΕΝΤ'.

Sic εὐ ρέοντα Aesch. Suppl. 485. pro quo recte R. P. ΕΥΡΕΘΕΝΤΑ. κλινθεὶς occurrit supra 936.

1013. Lege ἐκ παίδων φόνου.

1029. Certo certius legendum διὰ μὲν ὄλειτε. Vide Orest. 158.

1036. ὑπνον bis Aldus. Lege ὑπνον ἄϋπνον. Vide Soph. Philoct. 848. Iph. T. 832. δάκρυ ἀδάκρυα optime Musgr.

1069. Lego καὶ μῆν

1092. *Lege εἰς ὑποπτον*, ut *Phœn.* 1225.

1118. *Qu. τί δῆτα*—

1128. *φιλτάτων*] *Malim φιλτάτῳ*.

1156—62. *Sic pone*:

1. *τί φήσ*; *τί δράσας*—
2. *πλαγχθεὶς*—*ὑδρας*.
3. *ῳ δ. λέξας*—*πτανοί*.
4. *εὐφημα*, etc.

1177. *Si βάρος pro dignitate tragicum est, hunc versum Theseo tribuerim.*

1182. *ως*] *Qu. ὅτῳ*.

1199. *Imo γε delendum erat, non τῶν. τὰ τῶν θεῶν mox*

1203. *Troad. 27.*

1203. *Retinenda forsan vetus interpunctio, τί δ; οὐ μ.*

Suppl. 778. Electr. 404. (1012. ubi recte Heath.) Alcest.

1092. *Androm. 241.*—*Aliter vereor ne dicendum foret τί δὲ μή*; *De sententia, Soph. Antig. 1044.*

1208. *Lege οὐκτρὸς γάρ εἰμι. Contra Electr. 641. lege ὁδὸν παρ' αὐτήν.*

1211. *Qu. ἄπαν*—

1214. *πρὸς ἐμὲ supplet Barnesius; recte, ut videtur. Non absimilis ellipsis Iph. A. 1183—4.*

1231. *ἐγείνατο*] *Qu. ἔτικτε. Alterum facile oriri potuit ex*

1234.—*Qu. ἔγημε, ut ad Amphitryonem referatur.*

1242. *Lege πόσους.*

1245—7. *Forsan, τὴν δ ἀμφ.——φονεύσας, μυρίων τ' ἄλλων πόνων Ἀγέλας διελθὼν εἰς ν. De participio et verbo pro duobus verbis copula junctis, R. P. ad Hecub. 1161. [p. 143. col. 2. fin.]*

Possis etiam, 1244. ἔξηνυσα, Τὴν ἀμφ.

1250. *Recte Reisk. πόνον. Vide mox 1382—3.*

1251. *θριγκῶσαι*] *Vide Troad. 491. Aesch. Agam. 1254.*

1252, etc. *Confer Soph. OEd. T. 1378—85.*

1257—8. *Seneca Herc. F. 1331. Ubique notus perdidii exilio locum.*

1264. Pro *συγγενώς* reponenda est vox quædam = *συνεχῶς*.
 quod tum ex sensu patet, tum ex simillimo loco Iph.
 T. 1118—22. ubi v. 1120. legendum, fere cum Musgr.
μεταβαλεῖν.

1275. Malim, *κρούοντος* Ὁλύμπου δώματ' ἀρβύλη ποδός.

1287. Qu. ἐν ἀλλήλοισιν, et mox *τυραννίδα.*

1302. Lege θανόντα δ—Mutatum est ob *ζῶντος.*

1311. *πάρεργα*] Vide Helen. 925. Electr. 505.

1314—5. Recte transponit Piersonus: legendum autem
οὐτ' ἄλλον, et forsitan *οὐκ ηξίωσα*—οὐδὲ *πείσομαι.*

1324. *μυρίαν* fidenter legerem, nisi dubitarem ob *μυρίων*
v. seq.

1341—2. Lego, 'άγω *παρεσκεύαζον* ἐκμοχθῶν (sic jam Heath.
 et Reisk.) *βίου. Εὔκλειαν* ὑμῖν, *πατρὸς ἀπόλαυσιν* καλήν.

1362. *τάφον* recte vertit Barnes. Vide Alcest. 96.

1363. Legendum *ἀπαντας* liquet ex seq. *πάντες ἔξολ.*

1379. Interpunge, *ὡς δὴ τι;*—*ἔσσει;*

E L E C T R A.

V. 15. Malim Ἡλέκτραν.

22—3. *παιδί ἀριστέον—ποιατὸρ*, R. P. ad Med. 5. Vide
infra 266. et 26.

36. Qu. οὐδὲ

65. Malim *πόνους δέ ἔχοντα*, ut participium regatur ab
ἀφίστασαι.

96. Malim *πόδα.*

108. ἐν *κεκαρμένῳ*

112 et 127. Lege *συντείνειν ἄρα—*

130. Qu. *τίν' ἀν' οἶκον—*

140. *θὲς*] Malim *θῶ.* *Let me set down.*

143. Malim *ἰαχᾶν.*

148. Vide Troad. 280. Orest. 955. Adde Androm. 1187.

158. *θανάτου*] Qu. *θαλάμου*.

170. Lege ὄρειβάτας. Glycon. purus, cui respondet polyschem. Sic mox 173. Ἀργεῖοι, πᾶσαι δὲ παρ' Ἡρα— respondet ad 195. ἀλλ' εὐχαῖσι θεούς σεβίζουσι—

178. Forsan, οὐδὲ ιστᾶσα χορούς, ut Iph. A. 676. Aristoph. Av. 219.

198. Forsan, ὡς παλαιῶν.

222. ἀν delendum videtur.

233—6. Citat Dio Chrysostom. XIII. p. 420. Reisk.

236. Accentu mutato lege συμφορᾶς. ὅπου συμφορᾶς ἔχεις, *qua fortuna utaris*.

272. Qu. an interpungendum, πρὸς τὸν Ἀργος—

285. ἀρχαῖος non est *grandævus*. Sensus est, *Senex*, *qui Olim*, etc. Sed v. 857.

289. Lege καὶ τῶν—

331. πολλοὶ—Vocem scil. tribuit manibus, et reliquis sui partibus, quas mox enumerat. Vide Hecub. 824. et R. P. 367. Malim, γενναῖον καὶ π. sed vide 527.

375—6. Vide Suppl. 856—62. ubi poëtam nescio quem tangere videtur.

386. Recte δόρυ corrigunt. Vide Heracl. 739. Herc. F. 160. δόρυ Stobæus LXXXIII. p. 492. (353.) ubi κεναὶ βροτῶν e præcedenti βροτούς. Confer Demosth. Philipp. I. p. 34. 34 = 50, 25.

416. Verte, *Cum nostro malo nunciaremus*. Sic πικρῶς Androm. 284. *suo malo*, Versio.

442. ἔφερον longe ineptissimum. Qu. ἔμολον. Sensus enim est, Nereidas et Nymphas ad naves Græcorum et arma Achillis spectanda ex consuetis sedibus venisse.

478. Qu. ἀ μελέα.

500. Lege ἀνέμυησεν. *An mea infortunia tibi in memoriam revocarunt* (domus nostræ mala?)

504. Qu. ἡσχυνόμην. *Non erubui illud ministerium gessisse; neque dubitavi amicitiam erga vestram domum testari, libatione* etc. facta.

539. Malim, ταντὰ νῦν ἔχοι φ.

542. Malim, fere cum Piersono, η $\tau\dot{\eta}\sigma\delta$ $\epsilon\kappa$ $\chi\thetao\nu\sigma$, $\sigma\kappa\dot{\sigma}\tau\sigma$ $\lambda\alpha\beta\omega\nu$.

562. Possis η $\tau\dot{i}$ $\delta\dot{\eta}$ —sed malim, $\kappa\dot{\iota}$ —Forsan, $\epsilon\dot{i}$ $\tau\dot{i}$ $\delta\dot{\eta}$ $\lambda\acute{e}g\acute{e}is$ —*if after all there is any thing in what you say.*
ut *Œd. T. 1475.* Confer mox 564.

611. Lege $\gamma\acute{a}\rho\tau\omega\iota$.

624. Pro *π. legendum* credo *Η.Λ.* usque ad 650. inclus.

638. MSS. *ΔΙΛΩΝ* et *ΑΛΛΩΝ*, unde egregie Porsonus *ΔΜΩΩΝ*.

654. Qu. *ὑπηρετοῖ τὰν, ἐν, δ.*

655. Pro *π. lege* *Ο.Ρ.*

657. Lege *τόκου*.

672. Lege *ἄστ' αὐτά γ'*—*Alcest. 359.* recte Reisk. *ἄστ' η*—

677. Qu. *οἰκτειρον*.

699. *πυρσεύετε, i. e. σημαίνετε.* Quasi *hodie dices, Send me intelligence by TELEGRAPH.*

710. Qu. *χορεῦσαι.* *Sensus, Vetus traditio servatur apud montes Argolicos, FUISSE quondam agnam auream, etc.* Hoc autem amplificans Poëta agnam, adhuc lactentem, ad Panis fistulam lascivientem fingit.

735. Lege *θερμᾶ*.

738. *ἄποροι δρόσου.*

774. Recte *Portus ταῦθ'.*

779. Lege *ἡμεν, ivimus.*

804. Malim, *σφαγεῖον ἔφερον.*

828. Confer *Med. 1178.* et *R. P.*

832. Pro *πέλας* malim *πλέσαι, plenæ.*

872. Pro *ἀμπυχαὶ* Reiskius *ἀμπνοαὶ*—recte quod ad sensum.
Qu. *ἀμψυχαὶ. ἀραψυχαὶ* restitutum *Suppl. 625.* Sed vix sumitur hoc sensu.

907. Demosth. *Leptin. 506, 14.* *οἱς μηδεὶς ἀν νεμεσήσαι.*
V. 906. φθόνῳ contra Tyrwhittum, φθόνος emendantem, defendit Pors. ad Thesm. 902.

941. Certissime lege *οὐδέν. οὐδὲν* pro *οὐδεὶς* *Markl. et Valck.*
legunt in *Iph. A. 1251.* ex *Stobæo.* *οὐδεὶς = οὐδὲν* *Antiop. xxix. 5.* *Beller. XVI. 15.*

959. Vide R. P. ad Orest. 857. de δίκη et ἀγών.

970. Lege ὅχοις γε. Vide R. P. ad Phœn. 1638. et Troad. 72. corripe.

986. Lege οὐ μὴ—πεσεῖ.

991. Lege, εἰ δὲ θεοῖς—et cum Musagr. δὲ οὐχ ἡδὲ—

1019—20. Malim, τὸ πρᾶγμα δὲ Μαθόντας, ἡν—έχη, vel εἰ—έχει. Ad μαθόντας subintellige τοὺς ἀνθρώπους, et ad έχη sub. τὸ πρᾶγμα.

1031. Malim, ὃς τὸν αὐτὸν—et (ejus) qui—scil. Menelai. Hinc mox 1033. τούτων ἔκατι—*for them*.

1038. κατεῖχ' ὁμοῦ emend. Dawes. p. 592. ed. K. pro κατεῖχομεν, quod defendant Burgess. et Kidd.

1044. Punge κακῶς;

1046. Lege certissime, κτανεῖν μέν—χρῆν, κατ. πόσιν M. *An mihi occidendus fuisset Orestes, ut sororis (Helene) maritum servarem?*

1062. Lege ἀρ' οὐν

1066. Malim φέρειν.

1072. οὐ γάρ σοι—

1101—3. Stob. Gesn. LXX. p. 430, 26. (295. Gr.) ubi έχειν pro λέχη.

1148—9. Ex Aesch. Choëph. 892.

1149. Lege τοσήνδ, junctim.

1193. Qu. ἄδικα. Vide Orest. 162.

1196. Legendum videtur ἀπόπρο. Vox occurrit Phœn.

1752.

1231. Optime Reisk. φθλφ bis.

1252. σοι—κτείναντα. Br. ad Soph. El. 480.

1273. Qu. εὐσεβέστι. Clark. ad Iliad. Δ. 242.

1286. Qu. ἐκπαρενέτω. Sed vide de geographia.

1290. Malim ὅχθον. Vide Ion. 12. 1578.

1300. Lege καὶ δὴ φθιμ. ut Suppl. 1124.

1304. τι δέ μέ "Απ.

1305. Qu. ἐθεσαν.

F R A G M E N T A.

SUIDAS V. Εύριπίδης. T. I. p. 906. fin. (vide Valck. Diatr. p. 10.) δράματα δὲ αὐτοῦ κατὰ μέν τινας οὐκ. κατὰ δὲ ἄλλους ἐνενήκοντα δύο. σώζονται δὲ οὐκ. Malim, κατὰ μέν τινας ρε. i. e. 105.

Euripidi tribuit sex versus, quos Antiphani dat margo Stobæi LXXIV. p. 437 = 317. Elmsleius M. C. 6. p. 302. sed Sophocli Porsonus Adv. p. 304.

ῳ παγκάκιστα χθόνια γῆς παιδεύματα. Theodor. Prodrom. Βίων πρ. MSS. du R. VIII. p. 143.

φύσει γάρ ἔχθρὸν τὸ δοῦλον τοῦς δεσπότας. Ibid. An, φύσει γάρ ἔχθρὸν τοῖς δεσπότας {έφυ} {άει} Τὸ δοῦλον. Sed bono

Theodoro ista pro præclaro senario facile se approbassent.

ῳ παὶ, φυλάσσου μὴ σφαλῆς· ηγλωσσά τοι

αὐτὴ (μὲν) οὐδὲν, ηγίκ' ἀν λέγη, πονεῖ·
ὅταν δὲ ἀμάρτη, πολλὰ προσβάλλει κακά.

Inscript. apud Murator. p. 1776.

Euripidis videntur.

Eur. Fragmenta. Beck. p. 496. N°. vi. ex Heraclid. 408. VII. Ib. 389. VIII. Hippol. 223. IX. Phœn. 68. x. Soph. Electr. 466. XI. Vide Valck. et Pors. ad Phœn. 84. XVII. Legendum opinor πλουσίαν vel πολυτελῆ. XXXV. Soph. Electr. 624. XLVII. v. 2. Hec. 799. LIII. Hec. 292. LIV. Phœn. 32. LV. Ib. 972.

ÆGEUS. VII. (Stob. LXXXIII. p. 309. Grot. = LXXI. p. 432, 29. Gesn. Clem. Alex. Str. VI. p. 742.) Malim, ἀντὶ γάρ πυρὸς Πῦρ ἄλλο μεῖζον, δυσμαχώτερον πολὺ, ἐβλάστομεν γυναικες.

ALCMAEON. XI. σὺ δὲ, ὡς γεραιὲ, τήνδε παῖδα δοὺς ἐμοὶ Γ. νομίζει. μὴ δῶς Ph. ex gl. ἦν δῶς, leviter corrupta.

Ib. XIV. Priscian. Ald. επ' οὐτ' ἐκόντος. Putsch. τί τοῦτ' ἐκ. Legē εἰ τοῦ τ.

Ib. XVII. Malim, ὁ σὸς γόνος δὲ ἀπώλεσ', Οἰδίποις, ἐμέ. De Οἰδίποις vocativo Valck. Phœn. p. 483.

ANDROMEDA. II. Collato Rav. malim, ποῖαι λιβάδες, ποῖα σειρήν.

Ib. VII. Andromedæ Fragm. (de quo Lucianus de Hist. Scrib. init.) Athen. XIII. 561. B. 7. Stob. LXII. 399, 5. = 261. Grot. Valck. Diatr. p. 158.

Ibid. v. 1. θεῶν τύραννε κάνθρο. Luc. Stob. ὁ κάκιστε. Forsan κράτιστε.

Ibid. 4. Qu. εὐ τύχας συνεκπόνει.

Ib. XXIX. Achill. Tat. III. p. 169.

ANTIOPA. XXIX. Præter Diphilum (de quo Valck. Diatr. p. 84. R. P. Advss. p. 84. 138.) huc allusisse videtur Eubulus Athen. VI. p. 239. A.

Ib. XXXIV. 4. κράτιστος ex Alcib. II. p. 146. A. HSt. firmat Heindorf.

Ib. XLII. Collatis Schol. Ruhnken. p. 115. et Olympiodoro apud Valck. p. 85. B. liquet hæc omnia de *armis*, non de *foro*, dici debuisse; igitur non Euripiðis, sed Platonis, verba esse.

BELLEROPHONTES. v. Diog. Laërt. IV. 26.

Ib. XXIII. 3. Malim, ὄρωντα μὴ νδίκως.

Ib. XXVII. Apud Schol. Orest. 872. Lege ἐδράσματα.

CHRYSIPPUS. VII. ult. ἐτέραν vertit Lucret. II. 1004. ἴδιαν Vitruvius apud Valck.

CRETENSES. II. 10. ταυροδέτους R. P. ad Toup. p. 490. Vide Lucret. VI. 1069.

DANAÆ. 19—20. Qu.—νικώμενος,

Δανάην πᾶς δὲ ὠνόμασε τῆνδε—i. e. πατὴρ δὲ.

INO. VI. 3—4. Malim, κάν (vel χάν) πρὸς ἄνδρ' εἴπης ἔνα,—οὐς κρύπτειν χ.

Ib. x. 3. Malim, κατ' ὄφθαλμοὺς ἐρεῖ, ut Aristoph. Ran. 636. [625.]

Ib. XIV. 2. Julian. Cæs. p. 328. D. λέγειν θ' ὅπου χρὴ καὶ σιγῆν ὅπη καλόν.

LICYMNIUS. Stob. Canteri p. 129: recte videtur Valckenærius legere, *καὶ Εὐριπίδης Λικυμνίῳ.* (Diatr. p. 17.) Malim in seqq. (Οὐ δὴ) παγαῖς μυρομέναισιν Δακρύων, etc. Proxima, Ἀχέρων ἄχεα πορθμεύει βροτοῖς, Euripidei senarii pars esse videntur.

LYCURGUS. (p. 443—4. Ald. et Plutarchi II. p. 604.)

V. 11. *Lege φύησεν.*

14. Malim, *εἰ δὲ οὐν* (vel *αὐ*) *πάρεργον κομπάσαι γυναικα χρῆ.* Vide Orest. 672. Androm. 365. *εἰ δὲ αὐ πάρεργον χρῆ τι κομπάσαι γύναις* citat Casaubon. ad Athen. IX. 3.

17. Male Musgr. *οὐ*, judice etiam Wyttenbachio in v. ll. ad Plutarch. Vide Thucyd. II. 38.

21. *Lege, ut fere Musgr. πολλοὶ δέ μν Ναίουσι.* Hoc clare MS.

25. Malim, *εἰς ἀν οἰκος—σθένοι—φέροι.*

36. Forsan, *εἰλοντο παιδας sine ζῆν.*

Qu. δύο θ' ὁμοσπόρω *honore afficiet*, ut potius credo; sed vocem non reperio.

59. *Lege ὡς ἔγω, καὶ ut MS.*

MELEAGER. X. 3. Imo certissime legendum, *ἐσθλοῖν δὲ ἀπ' ἀμφοῖν.* Citat ipse Valck. p. 142. Alcmæon. VIII. Adde Antiop. XVIII.

Ib. XI. 3. *Lege ἀν ἐκπεπτωκότες.*

Ib. XII. 2. *θύρασι Trincav.* Malim, *θύραισι δὲ ἀξία.* Vide Electr. 1078.

Ib. XVII. 2. Qu. *οὐδεὶς ἀν οὐδὲ ὄνειρον ἀνθρωπος μόλοι.*

PHRYX. VIII. (Stob. 97, 5 = 50. Vide Valck. Diatr. p. 216.) *ἀνδρὸς οὐκ ἀ. δειλῶ—Dele ἀνδρὸς, quod est v. l. pro ἀνήρ δὲ—et lege, ἀνήρ δὲ εἰναι φησὶν, οὐκ ἀνάξιον—νόσον;* Si hanc lectionem probas, verte, *Nonne indigna res est eo, qui se dicit—Sin ἀνδρὸς, Nonne viro, quem te esse dicas, indigna—*

POLYIDUS. I. 1. Qu. *օρφις—;*

Ibid. 2. Qu. *χερσεύειν.*

SYLEUS. IV. 5. Confer Aesch. Agam. 262.

TELEPHUS. Vide **XANTHE**. An ex prologo Fragm.
viii. et xxii. ut novum istud Fragmentum ante viii.
ponatur: (ἢ κω δέ πτωχός—λαβὼν ῥάκη, Ἀρκτήρια (ψυχούς
forsan legendum,) ————— Δεῖ γάρ —————

Ib. ix. Legendum videtur, καλῶς ἔχοι μοι—Vulgatam
Elmsl. ad Ach. 446.

TEMENIDÆ. ix. *Lego τοῦ δὲ στρατ.*

XANTHE. “Vide Valck. Diatr. p. 11. Ruhnken. Tim.
Blomfield. Mus. Cr. i. p. 145. Boeckh. Trag. p. 29.
Pseudo-Diogen. Ep. ined. 5. p. 241. τῶν τραγῳδοποιῶν
οἵτινες Ἡραν τε τὴν Διὸς παράκοτιν ἔφασαν τὴν ἴέρειαν
μεταμορφωθεῖσαν τοιοῦτον βίον σχῆμα ἀναλαβεῖν νύμφαις
κρήναισιν¹ κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχον Ἀργείας ποταμοῦ
παισὶν βιοδώροις. Τήλεφόν τε τὸν Ἡρακλέους ἥνικα εἰς Ἀργος
παρεγένετο πολὺ χείρονι σχήματι τοῦ ἡμετέρου ἐμφανισθῆναι
πτωχὰ ἀμφίβλητα (sic) σώματος λαβόντα ῥάκη² ἀρκτήρια
τύχης. (1) *Lege κρηναίσιν vel κρηνίσιν.* (2) *Confer Helen.*
1079.” Boissonad. MSS. du R. x. 241. qui et in *Helen.*
—ητα mavult.

FRAGM. INCERT. vi. (Stob. iv. p. 52, 33.) Menandri
potius quam Euripidis.

- ix. (Stob. p. 58, 29.) ἔχθιον κακῆς. *Lege αἰσχιον.*
- xvi. *Lege fere cum Musgr. μέλλη, et forsitan [v. ult.]*
κειμένην.
- xxxiv. *Lege μυρίοις τοι τὰ κ.*
- lxxv. ult. Malim, παραύθ' ὅδ' ησθεῖς—παραντὰ occurrit
Æsch. Agam. 716.
- lxxix. Est Alcest. 312.
- cxxix. Plutarch. de Orac. Def. p. 432. C.
- clv. 3. Qu. αἰθέρα πολιὸν, ut Orest. 1370.
- clxxix. Qu. δ' ὅσοι σοφοί—
- ccxxiv. ccxxvii. Sunt ex Phœn. 903. 511.

IN

ARISTOPHANEM.

QUOD de Joanne Chrysostomo narrat Aldus, ex Scholiasta quodam derivatum suspicabatur Porsonus; et in Chrysostomi dictione Aristophanis imitationem apparere putabat.

PROLEGOMENA.

PAG. XII. l. 42. ed. Kuster. *Lego, Φερεκράτης Α. νικᾶ ἐπὶ Θεοδάρου* (Ol. 85. 3.) γενόμενος δ—αὐτοῦ μὲν τοῦ λ.

Ib. 50. *ἐπιφαίνει*] *An ἀποφαίνει?* scil. *Κρατίνον.*

Ib. col. 2. l. 13. Persuasum habeo excidisse quædam, et pro *Stephano* reponendum esse *Alexin*. Quod magnopere confirmatur ex mentione Demosthenis, qui Diopithi, *Alexidis* fratri, favebat, ut notum est.

XIII. 14. *An, καθ' ὁμωνυμίαν, ὥστε διάφορα εἶναι τὰ νοούμενα, οἷον τὸ, μέτρον.* Nub. 641. *Vel, ὅταν ἡ διάφορα τὰ ν.*

PLUTUS.

PRÆFAT. ad Pors. Aristophanica, p. III. l. 9. *viro summo dictante*] Alienas emendationes mihi dictabat, non ut suas, sed ut rectas.

PRÆFAT. Hemsterhus. p. XIV. In ætate codicis Dorvilliani notanda erravit Hemsterhusius. Nota anni hæc est: *ἔτους Ι^{ου} Μ^{ου} μθου ἡμδικτος* *τε* (Anno Mundi 6959. Indict. 15. sive A. C. 1451.) Scriptus igitur codex intra initium Septembris et finem Decembris. R. PORSONUS.

DRAM. PERS. (Hemst. p. 8.) In Themistii loco apud Hemst. senarius comicus latuit editores, non Grotium Excerpt. p. 925, 11.

V. 6—7. Pearson. ad Symbol. Apost. p. 257. ed. Lat. = 145. Engl. , 16. Ed. Oxon. A. 1843.

11. Pseudo-Demosth. p. 780, 21.

14. Eurip. Orest. 927.

22. Infra 1103. Eccl. 373.

25. πάννο σφόδρα] ἐνδελεχῶς ἀεὶ, mea ad Athen. x. 431. D. τυχὸν ἵσως Boissonad. Eunap. 163, 5. Idem ad Ps. Diog. Ep. ined. p. 253. ubi τυχὸν ἵσως et τάχ' ἵσως ex Ep. Ald. IV.

48. τῷ] Vide Elmsl. Ach. 702.

Ibid. De δοκῷ μοι ἄξειν, etc. Schæfer. ad Dionys. p. 55. Qu. an unquam hoc sensu δοκεῖ μοι λέγειν. Eccles. 123. cum Fabro vertit Brunckius. In Comico incerto (non Philemone) Stob. LV. p. 374, 11. (221.) δοκῷ Trinc. Gesn. Grot. διατηρεῖ Trinc. Niobeidum acutissime Grotius. Vide Eur. Phœn. 161. Lys. 115. Eq. 617. (Cicero Brut. c. 5. sive 18. *Videor jam te ausurus appellare.*) Pac. 305. (709.) Ach. 993. Vesp. 250. δοκῷ μοι cum præs. Lys. 320. Plut. 1188.

Æsch. Agam. 1627. εἰ δοκεῖ τάδ' ἔρδειν Stanl. et Blomf. Hermanni mentem ad Aj. 1061. non intelligo. (Errat idem Hermann. in explicando θανεῖν ibid. 1631. *Accipio omen mortis tuæ.* Materialiter θανεῖν.) δῆλον ὅτι γάρ Andocid. 5, 12. King Lear, IV. 6. *A man may see how this world goes, with no eyes.* Plato Alcib. I. prop. init. καὶ τοῦτο μὲν δὴ παντὶ δῆλον ἴδειν ὅτι οὐ ψεύδει. Isocr. Trapez. 364. C. τόδε ράδιον πᾶσι γνῶναι. (Soph. Philoct. 853.)

Ibid. not. prop. fin. Post πᾶσι γνῶναι adde, ubi sensus idem maneret, si abasset φανερόν. (Phœn. 1491. οὐκτίσαι φίλοις.) Matth. p. 806—7. Andr. 413. σφάζειν, φονεύειν. sed de hoc Elmslei. Cens. Markl. p. 460.

63. Schol. l. 4. ἐκφευκτικὸν] ἐκφοβητικὸν Valck. Lege ἐφεκτικὸν e Suida v. ὄρνις, et MS. apud Kusterum in Hemsterhusii Addendis ad Plut. p. 483. ἐφεκτικὸν occurrit in gl. Leid. ad 1052.

69. κάτα λιπῶν] καὶ ante κάτα in A. 1. 2. præfigi notat Porsonus; κάτα ipsum non mutat. Ergo dicit quidem quod hic; sed vide an voluit, καὶ καταλ. MSS.

Vide Eq. 56. 262. Vesp. 329. Plut. 382—3. 615—6. 1134. Thesm. 502. Av. 502. 1364—6. Eur. Suppl. 894—7. Nub. 1133. ὀμνὺς—θεῖς. Lys. 705. 106. 308—9. Vesp. 329. Bentleii emendationem probat Elmsl. Ach. 127. p. 118. qui de participiis ἀσυνδέτοις apud tragicos videndus, Cens. Markl. p. 452.

75. De ἵημι vide ad Av. 947. μεθίεντες Callinus Stobæi XLIX. p. 355=197. Me ad Stob. CI. p. 552, 18.

79. Schol. Malim, πεφ. οὐ ποιεῖται πρὸς τοὺς θ. τὴν ὑπ.

98. In exempl. edit. Porti conjecterat Porsonus, αὐτοὺς γὰρ οὐχ ἐώρακα πολλοῦ τοῦ χρόνου.

99. Eccles. 344. οὐδὲ ἐγὼ γὰρ tres primæ, et proculdubio Rav. οὐδὲ ἐγωγε Elmsl. Ach. 127. p. 118.

112—3. παρ' ἡμῖν—γενήσετ' ἀγαθὰ 1. 2. 3. 4. A. 6. teste Kidd. Dawes. p. 524. Porsoni sententia de elisione apud Kidd. Ind. Dawes. p. 646. Elmsl. ad Marklandi Iph. A. 407. 1141. De Menandri loco vide me ad p. 278. ed. Cleric. Locus apud Stob. cxv. p. 590, 38. (479, 6. Gr.) ubi lege e Gesneri margine ἐν θυητῷ (-ῶν) γένει. Vulg. e seqq. nata. Thesm. 288. ἀνέρχεθ' ὑπὸ—
ὅσα ἀγαθὰ Herodot. VIII. 106 bis. ὅσον ἀγαθὸν Eq. 187. in Rav.

115. not. c. 2. l. 14. Plato Symp. p. 416, 5. = 196 $\frac{2}{3}$. ἔχει—
Ἐρως Ἀρη. Eurip. Heracl. 981. forsitan, σ' ἔχει νεῖκος, ut distinguatur post τόνδε, et γιγνώσκω καλῶς per se ponantur, ut Med. (230.) 931. Exemplis adde Æsch. Choëph. 744. Pers. 747. sed de Choëph. 744. vide Elmsl. Med. 480. τόδε θαῦμ' ἔχει με Philoct. 687.

118. Eccles. 806. [811.]

119. Qu. ὁ Ζεὺς μὲν οὖν ἔμ' εἰ τὰ τούτων μᾶρ' ἐπη Πύθοιτ' ἀν
ἐπιτρίψετε. (εἰδὼς schol. ad πύθοιτο. vide schol. ad 25. ἔμ'
εἰ in alienum locum e marg.) Nunc in eo sum ut pro-
pendeam in ὁ Ζεὺς μὲν οὖν μ' οἰδ' ως τὰ τούτων μᾶρ' ἐπεὶ
Πύθοιτ', ἀν ἐ.

129. μεῖζον αν μεῖζω] Elmsl. Heracl. 933. Eurip. Heracl.
1013. Aristoph. Nub. 1079. [1065.] Eur. Suppl. 514.
μέγα δύνασθαι Andocid. 30, 24. 32, 1. sed 33, 6. μεῖζον
πάσης, forsitan μεῖζον ἀπάσης. Ran. 141. Aesch. Eumen.
947. (μεῖζον φρονεῖν est, to have higher notions of one's
self. πλεῖν, μᾶλλον, vel ἀμείνον, to be (or think one's self)
more wise. Q. R. IX. (18.) p. 357.) μεῖζω, μεῖζον. Pac.
1081. [1047.]

130. διὰ τίν'] τί Porson. in ex. ed. Porti. Vide 133. Nub.
378.

144. ἔστι, ἔνεστι conf. 763. Nub. 247. [249.] De ἔνεστι,
ἔνεστιν ἐν Reisig. p. 248—50.

148. Qu. divid. δοῦλος γεγένημαι. ΠΛ. διὰ τ.

159. not. l. 7. Imo monente Gaisfordio Porsoni nota spectat
non ad περιπεπεμένοι, sed ad sequentia, καὶ μαστίχην
τράγουντες, ὅζοντες μύρου.

Ibid. l. 17. In Thesm. 2darum loco tempora melius con-
gruerent, si legeretur περιπέττοιεν. Vide ad Plut. 329.
περιπέττοντι forsitan legendum pro παρακεντοῦσι in Batone
Stob. VI. p. 79, 51 = 43.

166. not. p. 19. c. 2. l. 4. Pro addit. πόριος lege, Confer
Maussacum ad την. Ἰωνία. Πόριος, et Hemsterhus. ad
Plut. p. 152. c. 2. In ἐσπαθάτο omnia post σπαθᾶς dele
cum Valesio. De κναφ. vide Blomf. ad Pers. 582.

Ibid. ΚΝΑΦΕΥΕΙ et ΓΝΑΦ. Eustath. Od. μ. p. 1723, 20.
Aristophanes est παλαιᾶς Ἀτθίδος. Ibi agitur de τύπτη et
τύπτει. (Suid. in ἀπτεσθαι, qui corruptus est.) Sed II.
B. 235, fin. παρὰ τοῖς ὕστερον Ἀττικοῖς. An ex Av. 1493?
Od. μ. 1722, 55. οἱ παλαιοὶ γίγνομαι, οἱ ὕστερον γίγνομαι.
Sed II. II. 1064, 2. οἱ ὕστερον Ἀττικοὶ γιγνώσκειν, ως καὶ ὁ
κωμικός—Ομηρος ἀρχαικώτερον υπὸ γ. Optativi εἰμεν, εἰτε,

etc. ἀρχαῖς Ἀτθ. Heraclid. Eustath. Od. φ. 1907, 45. ἀρχ.)(νόστέρα ib. lin. 49—50. οἱ νεώτεροι Ἀτθ. Herodian. Eustath. Π. B. 217, fin. et E. 531, 6 a fin. οἱ παλαιοὶ)(οἱ νεώτεροι Ἀτθ. Π. Σ. 1156, 20. Aristophanes est παλαιᾶς, Eustath. Od. η. 1579, 28—30. Heraclides, vel certe Eustath. Od. ο. 1892, 40—4. οἱ νεώτεροι Ἀτθ. ἀττα, τήμερον, etc. (ubi satis liquet Aristophanem νεωτέροις accenseri,) Π. K. 813, 34—52. Homerus ἀνύειν, οἱ δὲ νόστεροι Ἀττικοὶ ἀνύειν, ἀρύτεσθαι, ἀρύταινα, Π. Υ. 1216, 61.

Demosthenes παλαιᾶς, Dionys. Hal. apud HSt. D. A. p. 237, 15. 238². Si locus est p. 965, Reisk. (vide Steph. p. 236, 1.) quod conjicio ex p. 245¹, ineptit Steph. Vita Thucyd. p. (8.) lin. 41. ed. Duker. χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ. οἱ ἀρχαῖοι Ἀττικοὶ οὐτε, ὡς Ἡρόδοτος, οἱ νόστεροι, Magister v. λογίους. Aristophanes παλαιῶν, Schol. Eq. 789.

168. Vide 147.

173. Schol. med. συνέβαλον] Lege συνέλαβον. Opem tulere sociis deficientibus a Lac. Tum τινὲς δὲ φασὶ—sunt alius Scholiastæ.

178. net. col. 2. In schol. ad Vesp. forsan transposita clausula legendum, μυριάδας δὲ τοὺς δὲ λαβόντας γενέσθαι μυρίους τετρ. διακ. μ. πλὴν τὰ τοῦ ἀριθμοῦ οὐδαμῶς συμφωνεῖ, ἐκάστῳ δοθῆναι μὲν (non πέντε.) Nil expedit Siebelis, Philoch. pp. 51-2. (Psammatichus, *Burckhardt's Travels*.)

179. Schol. p. 56. n. 6. ed. T. H. quo collato lego, διδαχθέντι ἐπ' ιθυκλέους (Ol. xcv. 3. Diod. Sic.) Scil. 17mo anno (post Chabriam.) Paullo ante qu. Φάων [pro Φαῖδρφ.]

190, etc. Similem prorsus alternationem divitis et servi vel parasiti detexit Lennep. ad Phal. p. 321. in Antiph. Athen. III. 100. F. Contra Eccl. 617. vide mea.

196. ἀνίση τις Reisig. p. 234. De ἀνίσασθαι vide Kidd. ad Dawes. p. 373.

197. Vide infra 970. Demosth. Mid. p. 557, ult. Timocr. 744, 19. Epitaph. 1399, 2.

203. Vide Porson. ad Orest. 626.

216. κάν δέν Porson. in ed. Porti. μηδ' εί σε χρη Trachin. 800. Vide Athen. x. 416. F. In Eurip. Inone Fr. 14. male Luzacius κάν—ω. Recentibus concedit κάν δεῖ et similia, sed probatis scriptoribus abjudicat, Schæf. ante Hemsterhusii Plutum p. XXXIX. κεῖ—εῖσ' recte MSS. Nub. 1494. [1475.]

226. μετέχειν μέρος Aesch. Choëph. 283—4. quem locum cum aliis citant VV.DD. ad Bos. p. 174. ed. Ox. Habet Matthiæ. Gr. § 359. Obs. 1.

227. Antiatt. p. 103, 13. κρεάδιον ού φασι δεῖν λέγειν τὸ ὑποκοριστικόν. (Male Schw. in Menandro Athen. iv. 172. et XIV. 644.)

Ib. not. fin. ἄττα] ποδᾶριον Comicus incertus Athen. XIV. 664. D. sed forsan excidit καὶ.—κρεάδι ad Athen. IX. 383. D.

229. De phrasi ἐμοὶ μελήσει τοῦτό γε, vel ταῦτά γε, vide R. P. Thesm. 1219.

237. εἰς de persona dici non posse statuit Elmsleius Acharn. 1222.

240. τι locum sæpe mutare docet Porsonus Hec. 1161. p. 143.

μικρός. Kidd. ad Dawes. p. 34. (Emenda ibi Menandr.) Pors. ad Plut. 147. Hegemon Athen. xv. 698. F. (Vide Kidd. ibid. p. 248.)

253. ταύτον poni pro τὸ αὐτὸν, non τὸν αὐτὸν, monet Brunckius. Vide ad Soph. Philoct. 852. Errat Grotius in Menandro Stob. xcvi. p. 403. (530, 12. Gesn.) ταύτον τρόπον legens. Neque proficit Clericus, τοῦτον τρόπον clam supponens p. 246. ἀτερα in eodem ibid. cxx. p. 608, 29. Gesn. (497.) Bentleius § 147. θατέρων, et pro anapæsto, in Antiphane Grotius Exc. p. 633. Vide Schæf. ad Greg. Cor. p. 303. De Bentleii errore monet Porsonus.

256. παρόντας I. (i. e. Porsoni A.) et alias apud Kidd. Dawes. p. 346. qui in T. (meo 6.) παρόνθ' αμύνειν esse putat.

Transit pluralis in sing. etiam Eccles. 420. Vide Hermann. ad Eur. Suppl. 1141. (1122. Gaisf.) Crates Athen. vi. p. 267. F. τι δῆτα τοῦτ' αὐτοῖς πλέον; B. πρόσεισιν αὐθ' ἔκαστον Τῶν σκευαρίων ὅταν καλὴ τι. ubi ὁ τι ἀν καλὴ τις Elmsleius. Alia dat Reisig. p. 151. et seqq. Elmslej. Med. 552.

Ibid. Demosth. Olynth. II. p. 24, 21. Phil. I. 41, 20. 47, 1.

258. *De ἀνὴρ* omissio vide ad Vesp. 396. et Addend.

263. Antiatfictista Bekkeri p. 97. Ζήσει Πλάτων Πολιτείας ἔκτῳ, οὐ ζήσεται:—quem citat Kiddius ad Dawes. p. 149. et Elmsleum ad Ach. 590.

266. Schol. in μαδῶντα, δυσάδη ἀποκέμποντα] Malim δυσαδί⁴ i. e. δυσαδίαν.

277. Nondum omnia expedio. Qu. an νῦν εἰ (ibis) λαχών? De annua judicum 6000 electione mira habet Matth. p. 252.—Ad hoc γράμμα alludi putat in Eurip. Hipp. 389. Monk. = 387. Beck. Censor Q. R. VIII. (15.) p. 221. In Schol. τὰ λαχόντα Aug. Matth. *Dissert. II. de Athen. Judicis*, in Miscell. Philolog. T. I. p. 255. sed nil expedit. Post Petitum p. 394. de Ephetis somniat Matth. pp. 158. 252. neque melius Siganus p. 83. b. recte reprehensus a Leisn. ad Bos. p. 148.

λαχὸν etiam Harl. 5664. teste Kiddio ad Dawes. p. 613.

Ibid. Schol. Hæc dicit primus Scholiastes, *e quibusvis x judicibus unius venire e quaque tribu*. Ineptissimi autem Græculi notam esse patet e voce ψήφισμα pro tessera electionis (Angl. a return at an election; de qua significatio vide Dueangium: qu. quo sensu Thucyd. I. 84, 99. omnino confer Schol. ad Vesp. 772.) et ex eo quod dicit viros illustiores, ἐπισημοτέρους, ad munus judiciale electos esse; quum potius imam plebis fæcem judicasse constet. Tum ex mentione πέντε ἀνδρῶν probabile admodum est, hæc esse contracta ex eodem gram-

matico, unde sua hausit Scholiastes qui incipit l. 35. ed. Kuster. ἐγράφοντο δὲ ὅτι ἐπεὶ ἦν—et ipse forsan mutilus, certe corruptus. Lego, ἐγράφοντο δὲ οὕτως ἐπεὶ—ἐκληροῦντο πέντε γράμματα. Ἐγράφοντο scil. οἱ δικάζειν μέλλοντες, *nomen suum profitebantur*. Vide Plut. 1168. et Schol. ad 973. Γράμματα etiam Hemsterhusius in notis MSS. Paullo ante lege, καὶ τὰ λαχόντα ἵστα τὸν ἀριθμὸν—scil. γράμματα. Praeterea suspicor verba, τοῦτο οὐν ἔστιν ὁ λέγει—δέον ἐν τῇ Ἡλιαιᾳ, hinc amovenda. Nempe, ut conjicio, is, unde haec profluxere, τὸ γράμμα σου interpretatus, *tesseram litera signatam, quam domo attuleras*, tum λαχὸν legens et male accipiens, quasi τοῦ γράμματός σου λαχόντος, i. e. κληρωθέντος, confundens denique Senatus electionem, vel forsan concessum κατὰ γράμματα, (de quo egregia dat Schol. ad 973.) cum judicum sortitione, talem fere historiam procudit:

“ Ibant tribules, et γράμματα, i. e. tesseras suas, magis “ tratui tradebant. Is tesseras in tot classes dividebat, “ quot erant judicia constituenda; tum ita divisas (τὰ “ λαχόντα) suo quamque tribunali assignabat. Tum apud “ ipsum tribunal denuo sortiebantur, quis judicaturus “ esset, quis domum redditurus. Prima autem illa sortitio “ apud magistratum sic fiebat: si quinque judicia essent “ constituenda, e primis quinque tesseris, prout fors illas “ obtulerat, unam cuique judicio tribuebat; tum quin- “ que alias simili modo distribuebat, et sic porro.”

Sed tota ratio falsissima, primum quia γράμμα non ad tribus sed ad diversa judicia spectat, ut recte Scholiastes secundus; tum quia certum est e Plut. 1168. eundem hominem saepe ἐν πολλοῖς γράφεσθαι γράμματι, quod non potuisse fieri.

Ibid. l. 11. τὸ δ' καὶ τὸ ἐ—ἐν Ἀθήναις. forsan ista verba delenda.

Ibid. l. 25. εἰς τὸ forsan delenda, ex proximis ἔκαστρον nata.

Ibid. l. 37. Ista καὶ οἱ δικάζοντες sunt alias scholii initium.

278. *De τῇ βαστηρίᾳ judicium*, Lex. Rhet. Bekkeri p. 220, 17. ἐβάδιζον ad τὴν ἐκκλησίαν, vide Eccles. 30. ad judicia, Vesp. 232.

279. *Schol. σκληροί*] Vide Schol. Vesp. 9.

286. *Vide ad Thesm. 426. προσελθόντα Demosth. Phil. III. 117, 23. Elmsl. ad OEd. T. 817. 913. 993. ad Heracl. 7. In Heracl. 868. [863.] ἐλεύθερον nescias utrum ad ἐμὲ an ἡμαρ referas. In Heraclid. 7. ἡσύχῳ præfert V.D. QR. ix. (18.) p. 352. citans Soph. El. 366. (παιδὶ em.) ibid. 911. Aesch. Eumen. 888. [850.] γαμόρῳ (sic.) Eubulus aut Philippides Athenæi XIII. 568. F. θεωρήσαντι. sed Xenarchus mox 569. B. ἐκλεξάμενον. Apollodorus Athen. I. p. 3. C. εἰσόντα Sch. in Suppl. ex MS. a. Eurip. Andromed. 10. τί πλέον, τούτων ἀποροῦντι, πλουτεῖν = ἐάν τούτων τις ἀπορῇ, τί πλέον πλουτεῖν, καὶ οὐδέν ἡσσον ἀπορεῖν; Pone ἀποροῦντα, = τί πλέον πλουτεῖν μὲν, ἀπορεῖν δὲ τούτων; Dativus rem ita esse sumit, et futuram esse innuit; accusativus, "si ita futurum sit." Dativus, protaseös; accusativus, apodoseös.*

Ibid. *De ἡμιν vel ἡμῖν* rarissime ab Aeschilo, Euripide, Aristophane, usurpato, vide Porson. Præf. Hec. p. 32. In Lysist. 124. transpone, ἐστιν ἡμῖν. *De Av. 386. vide suo loco. Pac. 582. ἥλθες ἡμῖν R. P.*

294. *κιναβρότων* 4. ab alio in chartula, qua hic resartus est codex.

297. *Contra in Alexide Athenæi XIV. 650. C. pro πεινοντι, quod habent Ald. et MS. πίνοντι debebant, non πεινῶσι, viri docti. πεινῶν pro πίνων recte emendant XV. 694. F.*

314. *not. ὡς*] Alexis Athen. VII. 307. E. νῆστις. X. 421. D. Τῆλεφος. de quo loco vide Tyrwh. ad Arist. Poët. § 44. et Kidd. Dawes. p. 156. XI. 485. C. τέττιξ. XII. 549. C. ὡς. IV. 182. D. μάγαδις Casaubon. (Addit alia Reisig. pp. 35—6.) *παῖς* Κύκης, ut videtur, Athenæi XII. 534. A. Anacreon. Στράτων Av. 943. *κυρβασίαν* Aristoph. Triphal. 7. Poll. x. 162. apud Bentley. ad Hemst. p. 108. ed. pr. Eur. Phœn. 1372. ubi confer cum Porsoni nota

Æsch. Pers. 333. ubi τάδε et κακῶν ὑψιστα non jungenda.
 Lys. 695. κάρθαρος. Choëph. 981. μύραινα, me vide.
 Ach. 228. σχοῖνος. 301. καττύματα, si recte Elmsl. q. v.
 Horat. Ep. II. 2. 28. *vehemens lupus*. male *ut* Markl.
 Forsan et Epig. apud Meinek. Cur. Cr. p. 18.
 Ibid. I. 28. Cum Eurip. Autolyc. compara Plutarchum
 Stobæi p. 875. apud Toup. Em. T. II. p. 532.
 Ibid. I. 41. De trajectione particulæ, quum sit ordinandum
 στρατιώτης τε ἐν τῷ—vide Thucydidea, et Elmsl. ad
 Markl. Iph. A. 508. Adde Ran. 1102.
 Ibid. prop. fin. *the ready money*] Melius forsitan vertissem,
the personal property.

338. Polyb. III. 20. p. 280. Ern. οὐ γὰρ ιστορίας ἀλλὰ
 κουρεακῆς καὶ πανδήμου λαλίας ἔμοιγε δοκοῦσι τάξιν ἔχειν
 καὶ δύναμιν. Charon Athen. XII. 520. E. διελέγοντο ἐν
 τῷ κορσωτηρίῳ ἵζανοντες. Isocr. Areop. 142. D. e MS.
 Urb. C. Callim. 372. E.

343. *νη* pro *μὰ* irrepit Eccles. 1076. et in Philetær. Athen.
 XI. 474. E. Av. 1667. Contra *μὰ* pro *νη* sæpe. vide
 Brunck. ad Eccl. 1084. Lys. 465. Plut. 764. Suppl. ad
 Ran. 41.

361. not. fin. Heniochus Stob. XL. p. 241, 19 = 169. Grot.
 (de quo loco Valck. apud Pors. Eccl. 752. et Br. ad
 Soph. El. 4.) τηνδὶ δὲ τὴν σκηνὴν, ἐκεῖ Σκηνὴν ὄρῳ θεωρικὴν
 νομίζετε. *Fancy that you see.* (Similiter ἡγεῖσθαι, Bentl.
 ad Hemst. p. 102. ed. pr.) Athen. XIII. 566. F. (me ibi,
 sive Addend. ad Plut. 555.) Alexis Athen. XV. 686. B.
 Eq. 1267. Ach. 947. collato Elmsleio malim, βέλτιστε,
 τουτοὶ λαβὼν—Elmsl. ἐκεινοὶ γὰρ Eq. 1193. Pac. 872.
 pro *τις* ἔσθ' αὐτη, ταυτὴ tantum Rav. i. e. opinor *τις* αὐτη.
 Lys. 741. lege τουτοὶ,—

369. Mea ad Athen. XI. 507. D. 1.

374. οὐν suspectum ut gl. Vide ad 438.

384. οὐδὲν διοίσειν Xenoph. Hellen. III. 4. 19.

388. De ἀπαρτὶ adde Harpocr. v. ἀπαρτιλογία, ubi respicitur Herodoti locus VII. 29. Ex Lexico SG. Schol. ad Plut. supple, et vide Hermanni errorem. Doctr. Metr. p. 419.

392. Vide Porson. ad Eccl. 852. ὀποῖόν τι contra metrum Suid. Med. ἐμπονσα, Ran. 391.

423, etc. Lucian. Catapl. 22. T. I. p. 644.

428. ἐνέκραγες] Quod in Thesmoph. secundis apud Athen. xv. conjicit Porsonus Adv. p. 146. οἱ ἐπινευσεν, vereor ut sit Græcum. Vide Elmsleium Addend. ad Ach. 193. οἱα Thesm. 468. nil ad rem.

ἐνεύρηκεν pro ἀνεύρηκεν malim in Ach. 1036. (Neque enim necessario repetitur præpositio: vide Elmsl. Ach. 343.) Sed nullum exemplum istius compositi invenio. Plato Phædr. p. 6, 8. Bekk. = 228. pr. fin. HSt. ἐμμελετὰν. In Phylarcho Athenæi XIII. 593. B. lege ἐνέρραιν τοῦ αἴματος τοῖς βωμοῖς, εὶς Ptolemæi sanguine guttas aris inspergebat, ut scilicet tanto majore piaculo obstringeret Thracas. Posses προσέρραινε, sed alterum simplicius. Similia, ἐνασχημονεῖν, etc. Toup. T. I. p. 350.

438. De ἀν vide Addend. ad 374. Supra οὐν scr. αν in H. (meo 5.) Kidd. ad Dawes. p. 375. et οὐν supra φύγοι in I. (Porson. A.) Soph. Aj. 403. ποὶ τις οὐν φύγη; ποὶ μολὼν μενῶ;

446-7. Vide an legendum, ἐργασομένω, τὸν θεὸν Ἐρημον ἀπολιπόντες εἰ φευξ.

450. Ita δὲ intrusum in locis apud Elmslei. CEd. T. 1490. Theopomp. Longini XLIII. ποία πόλις ἡ ποῖον ἐθνος.

453. In Av. 513. οἱ δὲ ἄρ' ἐστήκει pro οἱ δὲ ἀνεστήκει Brunckius e MSS.

τροπαῖον et τροπαῖος Atticis ubique restituenda. Elmsl. Heracl. 403.

461-2. Nisi me memoria fallit, in Tyrwhitti libro, qui in Museo Britannico servatur, notatur hæc emendatio, addito “P.” i. e. Porsonus.

476. *καὶ*] In Ach. 474. recte Elmsleius, pro ὡ̄ quod om̄ Suid. MS. assumto *καὶ* ex Ravennate, Εὐριπίδιον, ὡ̄ γλυ-
κύτατον *καὶ* φίλτατον. Vulgatum φιλτάτιον non ex φιλα-
τατον depravatum, quod cum Bentleio censem vir quidam
doctissimus, E. Maltby Thes. Prosod. p. 1043. sed ex
φιλτατον, quomodo βρετέττας Eq. 32. Contra Lys. 905.
primum interpolarunt ὡ̄ ante Μυρρίνιδιον, deinde fecerunt
Μυρρίνιον et Μύρριον.

488. Herodot. VII. 52, 78. et notas ad III. 105.

489. Vide ad 48.

492. μόγις εὐρεῖν Diodor. XIII. p. 595, 4. 616, 77.

505—6. Plato Sympos. p. 392, 3. Bekk. = 184½ HSt. μία
δὴ λείπεται—οδὸς, εἰ μέλλει. Sed ibi εἰ alia ratione.
Origen. c. Cels. p. 9. Spencer. ἄλλην οδὸν οὐ μεταδιωκτέον
οὐδενὶ ἡ ταύτην μόνην.

Primus Scholiastes legit, οὐκοῦν εἰναὶ φημ' εἰ παύσει
ταῦτ' ἡν βλέψῃ. ΕΠΙΛΥΣΕΙ merum esse errorem scribε
pro ΕΠΙΛΥΣΕΙ, monui ad Porsonum.

Secundus, (incipiens, κακόμετρος δὲ οὐτος) οὐκοῦν εἰναὶ
φημι, παύσει ταῦτ' ἡν βλέψῃ. Illi autem, qui illo judice
plane ἀμέτρως legebant, forsan exhibebant φημι, παύσει
ταύτην ἡν βλέψῃ. In istis, τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικὸν, (quam
vocem male, ut puto, in ἀποφαντικὸν mutat Hemsterhus.)
major difficultas. Nam verba, ἀποφαντικὸν ὅτι οὐκέτι
κακοδαιμονία εἴη, satis clare indicant lectionem vel, φημ'
ἡ παύσει ταῦτ', ἡ—vel, φημι παύσει ταῦτ' ἡν—certe ταῦτ',
non ταύτην. (Imo forsan ad ταύτην arcessebat homo futile
κακοδαιμονίαν ex v. 501.) His vero interjecta manifesto
explicant aliam lectionem, εἰ παύσει ταύτην. An legendum,
τὸ οὐκοῦν ἀποφαντικὸν—πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαιμονία ἀν
εἴη:—Τὸ ἔχῆς οὐκοῦν—οἱ Πλοῦτος βλέψας (vel βλάψας)
παύσει ταύτην τὴν Πενίαν. Hic Scholiastes legisse videtur,
οὐκοῦν εἰναὶ φημι, ταύτην παύσει βλάψας—certe voculam
post φημι omittit, ut liquet ex istis, ΚΑΙ τὰ ἀγαθὰ, etc.
collatis cum fine scholii secundi. Vel potius, ὅτι, εἴη
βλέψῃ οἱ Πλοῦτος, οὐκέτι κακοδαιμονία εἴη:—τὸ ἔχῆς οὐκοῦν—

Πλούτος βλέψει, παύσει ταύτην, καὶ τὰ ἄγ. Ut hic legerit, οὐκοῦν εἶναι φῆμι, παύσει ταύτην, βλέψει.

Aliud incipit, Ἀλλως. οἱ γράφοντες—Lectio, quae reprehenditur, οὐκοῦν εἶναι φῆμι παύσει ταῦτ' ἦν βλέψη, eadem est quam habet Scholiastes secundus. Ipse Schol. legit, φῆμ' ἡ παύσει ταῦτ' ἦν βλέψη, plane ut nostræ edd. Ceterum omnes οὐκοῦν εἶναι φῆμι, παύσει ταύτην βλέψας—Meiζω scil. explicant ut Hemsterhus. p. 145. col. 1. et τις de suo supplent, non e textu citant, ut in Pac. 567. ubi vide.

Omnibus tentatis redeo ad primam suspicionem, corrigendum in tertio Scholiaste, ἵων ὁ Πλούτος, βλέψας [παύσει] ταύτην, ut ille legerit, Οὐκοῦν εἶναι φῆμι, παύσει ταύτην βλέψας—In scholii initio an legendum ὁ νοῦς pro ὄτι? vel, ὁ νοῦς ὄτι?—Ceterum non puto alias interpretis esse τὸ ἔξης, etc.

506. (τις) Antiphon p. 140, 16. μεταγνωνὶς γάρ ἔτι ἀν ὄρθως βουλεύσατο, nisi ad illud genus referendum de quo ad 256. et intelligendum ὁ ὄργη χρησάμενος.

Ib. Addend. p. (105.) In carmine, quod infeliciter tractavit Herm. Doctr. Metr. p. 480. εἰπεῖν l. ult. i. e. αἰτεῖν, quod ipsum non malum esset.

521. πιστὸς, πλεῖστος. Menander p. 234.

546. Addend. ἄλλως θ' ὄταν καὶ Isocr. Phil. p. 98. A.

550. Schol. Acutissime Hemsterhusius p. 166. Si tamen aliunde quum ex Athen. ix. 373. A. de fabula constaret, pro ἐν τῇ Ἰλιάδι mallem ἐν τῇ Δηλίδι. Vide tamen an ibi legendum ἐν Λημνίαις (vel Φιλοστέφανος ἐν Δηλίαι.) Qu. an ἐν Πολυειδῷ.

578. not. 1. 7. *Aderas*, Terent. Phorm. v. 6. 18.

Ibid. l. 8. ἄρα] Iph. A. 404. male Elmsl. Heracl. 283.

Confer Orest. 710. et loca apud Elmsl. Heracl. 65.

Aristoph. Geryt. ix. 11. apud Pors. Orest. 68. Trachin.

1174. Pythamus Athen. xiv. 625. C. Tragicus apud

Dion. Cass. (Boissonad. ad Tiber. Rhetor.) οὐκ ἔστιν—

ἄρα Alexis Stobæi LXI. p. 387, 36. (243.) φεύγοντα' ἄρα

Eur. ib. LXXV. p. 453. (333.) Elmsl. Med. 1229.

582. ἐπιδεῖξω et διδάξω confusa in Antiph. Athen. pp. 487, 666. Ran. 985. ἐδεῖξα male Suid. ib. 1094. καταδιδάξατος B.

585. ἀσκεῖν] Achæus Athen. x. 418. A. Lys. 1087. ἀσκητῶν ex Urb. Bekkerus in Isocr. ad Nicocl. p. 17. A.

586. Schol. l. 7. Pro ἐν τῷ Πανθείῳ, ἐν τῇ Πόλει A. G. Camus Mem. Institut. Liter. T. II. p. 228. Potuisset, ἐν τῷ Πανδροσίῳ. Vide Meurs. Cecrop. Sed ipse rationes attulit, quare de Attica non esset cogitandum.

Ibid. l. 12. Qu. ξ σταδίους ῥ π̄ pro ῥ π̄. Locus Aristot. est l. 704. G. ed. Casaubon. Recte autem Aristot. παρὰ τὸν ποτ.—ποταμοῖς, πολιτείᾳ confusa T. H. p. 472.

591. ὁν—έσθ. Schæf. ad Trach. 1066. (Stob. cxxiv. p. 619. ult. = cxxvi. p. 515, 5. Grot. lege ζῶν, pro ὁν quod servant Tr. Gesn. Gr.)

596. Quo die, Philochorus Athen. XIV. 645. A.

598. φθείρου—γρυζεῖν] Vide Herodian. Villoisoni p. 88. Πῶς ἐν ἐγκλίσεσι—Eurip. Heracl. 314. καὶ μήποτ' εἰς γῆν ἔχθρὸν αἴρεσθαι δόρυ, Μεμνημένοι τῶνδ', ἀλλὰ φιλτάτην πολὺ Πασῶν νομίζετ'. Ita forsitan legendum pro πόλιν, ut 599. 1013. 1039. De infin. adde Elmsl. ER. 34. p. 495. Menander Suid. ἀποκ. vel Lex. SG. p. 429. Vide quæ ascripsi ad Menand. Cl. p. 186. In Nub. 1355. posses λέγειν ἔχρην π. τ. sed illud simplicius. Lys. 536. Nub. 216.

631. De ellipsi vide Elmslei. ad OEd. T. 701. Adde Trach. 170. ut E. Maltbium monuit Porsonus. Eurip. Heracl. 645. et Elmsl. Adde OEd. C. 355. 662. (Aristoph. Ran. 117. ut videtur.)
τρύπων natum est ex 453.

632. Orest. 846.

652. γεγένηται ἔρω L. et, si collatorem intelligo, versus dividebat, τάγαθ' ἀ νῦν | Γεγ.

680. Thucyd. v. 37. ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδὸν, καὶ ξυγγενόμενοι ἐς λόγους ἡλθον, εἴπως οἱ Βοιωτοὶ σφίσι ξύμ-

μαχαι γένουστο. Vide VV.DD. ad Bos. v. σκοπεῖν. Similem brachylogiam notavit Kusterus ad Nub. 1393. Vide Elmslei. ad CEd. T. 74. Ran. 176. (ubi cum Reisig. servandum puto εἰν,) 342.

689. An legebat Scholiaestes, ἄρασ' ὑφῆρει? i. e. ἄρασα τὴν χεῖρα, ὑφῆρει τὴν χύτραν. Vide Addend. ad Lys. 800.

690. Schol. εἰδος δὲ] Imo pro 7' legendum credo γ

703. Diodor. Athen. vi. 239. F. Plut. 1185. Nub. 292-4.

Ran. 482. Cicero Planc. 40. Soph. et Aeschyl. Athen. i. 17. Phot. v. ὄνου π.

707. μετὰ ταῦτα δε εὐθὺς Thucyd. i. 56. init.

+ 718. not. c. 1. fin. παλάθης Συριακῆς Athen. xi. 500. D. (Ibid. F. vide me.) Alexis ibid. xii. 516. F. τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κιθνίου.

720. διειμένον Alexis Athen. iv. 170. C. διεῖς Sotades, vii. 293. D. E.

721. Recte γυναικας ἐπλασεν Grot. in Menandro Luciani T. II. p. 445. frustra culpatus a Bentleio § 213.

* 725. ὑπόμνησθαι. Eubulus Athen. xi. 494. E. F.

736. δοκεῖ non defendit Nub. 1274.

768. Schol. In Theopompo malim, φέρε δὴ σὺ—ut τὰ sit in arsi, ut Plut. 794. 789.—vel φέρε νῦν.

769. Non spernenda Hemsterhusii suspicio [de ἐγώ illata.]
Forsan erat ὡσπερ—πρέπει. Propius ad literas accederet νόμος, ut 795. (οἰάπερ νόμος, Thesm. 993.) sed non æque sensui satisfaceret. Possit legi, ὄφθαλμοῖσι δεῖ vel χρῆ.

773. ἀναφανδὸν εἰχε Laidem Aristippus: *kept her openly, acknowledged her as his mistress.* Athen. XII. 544. B. sed XIII. 588. non prorsus liquet utro sensu. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔζενξεν, ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων, καὶ κοινογαμίων ὄντων, Clearchus Athen. XIII. 555. D. ἀνέδην, *promiscui*—Schw. melius quam Toup. Emend. T. I. p. 333. *licenter et inverecunde.* Alienā ἀναφανδὸν Lucian. III. 471, 68. Herodot. II. 46. Lucian. II. 116, 32. *φανερῶς* et ἐν τῷ *φανερῷ* Epigr. et Dio apud Pierson. ad Mœr. p. 278. *Palam* Terent. Phorm. I. 3. 17.

797. [Ad collationem, fin.] Nisi statuas Eratosthenem monuisse, tempore Pluti (secundi scil.) non amplius ista præbuisse choregos. Sed ob μέντος illud verum. Ceterum vide Pac. 1022.

816. Animosius ημῖν sine γέγονε. Nub. 206. Pac. 891. ubi recte Brunck. Ach. 193. αὐταὶ τοι σοι. Ib. 341. Alexis Athen. vi. 240. C. (R. P. Adv. p. 80.) Ach. 788. ἀδε τοι. (forsan Nub. 365. ημῖν.) Nub. 364. γάρ μοι Rav. Si quid mutandum, lege γάρ σοι. De Eccles. 136. confer Reisig. p. 25.—Possis et οἴπνος δέ γ' η. ē. Ceterum ἐλεφ. Anacr. Athen. XII. 534. A.

ιπνὸς Vesp. 139. potest esse *culina*; ut πύελος sit *alveus* in quo patellæ, etc. lavantur. Sed vide an sit *balneum*; ut nos, *a stove*.

821. Demosth. c. Aristocr. 642, 18. κάπρου καὶ κριοῦ καὶ ταύρου.

825. An in scholio exciderunt, μετὰ δούλου (ώς δὲ τεροι, τῷ συκοφάντη) οἰς δὲ ἐν τ.

836. εὑρυετηκότες Plato Rep. x. 615. B. HSt.

838. Xenoph. Hellen. iv. 5. 6.

843. δύναται] Strato Athen. ix. 383. B. Antiphan. ibid. x.

459. A. (vide me ibi.) Athen. xi. 478. F. Nub. 674. Fragm. 120. Diphil. Poll. x. 137. (Bentl. ad T. Hemst. p. 65.—104. ed. pr.) Boiss. ad Eunap. p. 155.

852. εἰξ ἡ ἐπτὰ καὶ δέκα Xenoph. Hellenic. iv. 5. 17.

854. Soph. Antig. 1311.

873. ΟEd. T. 319.

874. ὁ συκοφάντης. Schol. prop. fin. τὸν ὄνομάσαντα] Malim τὴν ὄνομασταν, ceteris servatis.—Qu. κατασχεῖν—τοῦνομα. *invaluisse*.

886. οὐκ ἔνεστι Anaxilas Athen. XIII. 558. B.

Ib. not. l. 20. a fin. Aposiopesin defendat, si quis velit, e Lys. 307.

Ibid. l. 16. a fin. Alia ratio istorum οὐκ οἶδα ἀν εἰ, etc. apud Elmslei. Med. 911. Errare videtur Matthei. ibi citatus.

887. Ran. 21.

892. De *ως δὴ* vide Soph. (Ed. C. 809. ubi recte δὸς εὐ reducit Schæf. Blomf. Gloss. Agam. 1623. Trachin. 891. *ως δὴ, quam!* Pors. Opusc. p. 230. In Hoogev. T. II. p. 1185. § 12. *ως εὐτικὸν* affertur ex Iliad. Σ. 107. Theogn. 890. Callimach. Blomf. p. 321.

905. Isaeus Philoctem. § 16.

911. not. fin. Vide Isocr. Antidos. § 51. 105. 106. 338.

C. Sophist. 24.

913. not. In (Ed. T. 824. forsan μή στι τοὺς εἰδ. ε. MSS. sed tum erit legendum μηδὲ εἰμι. si recte statuit Elmslei. ad 817. Aesch. Choëph. 535. recte Porsonus Opusc. p. 211. ὄνφεις ἐμοῖσι, ringente Butlero. Eur. Suppl. 792. ἐμοὶ δὲ ἐμῶν παιδῶν Hermannus, probante Elmsleio. Helen. 961. ζητοῦντά με recte Reiskius. (Ed. T. 250. εὐ τοῖς ἐμοῖσι—ἐμοῦ ζυνειδότος.) Eur. Androm. 678. τοῖς ἐμοῖσι εἰπει φελεῖν Stobæus. In Antig. 736. hæret Elmslei. ad Med. p. 287. col. 1.

Ibid. l. 21. *Dativi usus*] Plato Hipp. Maj. p. 413, 5. Bekk. (Ed. C. 789.

Ibid. l. 37. *nescio an recte*] Lege, vereor ut recte—

917. δικασταὶ) (ιδιῶται Antiphon 144, 11. τὸ βουλεῦσα, ἀρχεῖν Andocid. 12, 40—2. Lycurg. 157, 35. Aeschin. Ctes. 55, 35. Plato Hipp. Maj. 460, 4. Bkr. Arist. Vesp. 585.

918. not. Lys. c. Eratosth. τὴν ἀρχὴν, sed ambigue. Vide Isocr. Phil. 69. Ep. Socr. 28. p. 66, 3.

925. Nub. 424. Cratin. Athen. XIV. 638. F. 4, 5.
οὐδὲ ἀν εἰ—γε, Nub. 108. Ach. 965.

929. Compara Lysistr. 689. (Vide Av. 316—7. de cuius metro Gaisf. p. 331. Herman. p. 510.) ὑμῶν irrepst Nub. 937. ἡμᾶς Plut. 280. 281. 572. qu. ἡμῖν 816. ὑμῶν excidit Lysistr. 507. ἡμῶν Eccles. 45. ἡμεῖς ib. 818. μου, μοι irrepst Plut. 75. 1171. σοι, ib. 278.

946—7. εἰαν δὲ σύζυγον λάβω τινὰ, Καὶ σύκινον] 1. Sensus fere postulat *etiam ferculneum*, i. e. ἀχρεῖον. 2. Si pro *sycophanta* accipias, vix credo recte ponи καὶ. Dixisset

forsan *τῶν συκίνων*. Nescio an legendum κάνει cum Hemst. Lysistr. 113. ἐγώ δέ γέ τὸν κάνει με χρεῖν. Soph. Aj. 1077—8. χρή—δοκεῖν πεσεῖν τὸν, κάνει ἀπὸ σμικροῦ κακοῦ. Pl. 126. εἴναι γέ ἀναβλ. σὺ κάνει σμικρὸν χρόνον. Estne καὶ τὸν αὐτὸν καὶ εἴναι? (Nub. 1128. κάνει ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὅν.) Ran. 593. κάνει με τύπτοις. Ach. 1020. μέτρον—κάνει πέντε ἔτη. Sed κεις Scal. et Elmsl. Eq. 1249. κλέπτης μὲν οὐκέ τὸν μᾶλλον. Sed οὐχὶ μ. Suid. Lys. 673. εἰ γὰρ εἰδώσει—κάνει σμ. λαβήν. Plato Sympos. p. 393, 12. Bekk.=185. A. HSt. κάνει τις—έξαπατηθεῖη.

949. εἰς ὅν μ. Plato Gorg. p. 472. C. 2. 475, ult.

952. Schol. λόγοις δὲ, etc.] Forsan delenda, utpote ad 930. pertinentia.

965. καλέσω] Subj. *Let me*—(Nub. 694. *must*. Sequitur imperativus.) Nub. 729. Ran. 505. Eccles. 33. Pac. 251. 959. 969. Lys. 238. 915. Acharn. 292—3. Vesp. 54. 148. 183. 844. 901. 984. 987. 1149. 1488.

973. Schol. l. 5. ἐν τῷ γραμματείῳ φένει] Lege γράμματι φένει.

976. Vel e glossa supra ννν, vel e nimia de metro cura, (quomodo γέ in Dorv.) oriri potuit δῆ.

980. Pors. ad Phœn. 412. Blomf. Prom. 795. Ran. 945. 951. 955. 958. 979. 981. Equit. 1344. τὰ δέ ὀτάρα γέ τὸν σον optimè Ravennas. Plut. 1141. σ' τὸν tres MSS. Plut. 1012—3.

Ib. not. l. 29. Polybius Valesii p. 109, 9. διπλά MS. δεῖπνα Vales. ut ed. Ald. Athenæi x. 418. B. δεῖπνα MS. δειπνα Cas. et Sch. ex Epit. In scolio Athen. xv. 695. C. ποιοῦσι Schol. Ald. ad Vesp. 1231. i. e. ΓΝΟΥΣ, ΠΙΟΥΣ, ΠΟΙΟΥΣ. Porson. supra ad 138. H pro N. ἐψειη MS. Athen. iv. 158. C.

992. Ad Xenophontis locum, Pæd. l. 6. 3. addit Schn. Platon. Rep. vii. p. 134. (518. A. HSt.) Sed mire cum μεμνώτο comparat χρώτο. (καθῆτο, πικαθῆτο, καθήμεθ' reponenda videntur Ran. 950. 1078. Lys. 149.)

1005. ἐπειδή γε μὲν δῆ Trachin. 484. Antig. 928.

1006. Melius ad sensum vel ἔσθιειν, ut 932. 1081. 1025.
 1123. vel κατεσθίειν, 1129. 1131. 1144. (καταφαγεῖν 1138.
 1175.)

1007. τῷ θ. i. e. Cererem et Proserpinam. Schæf. Mel. Cr.
 p. 30.

1009. ἐπ' ἐκφοράν. Lysias Athen. XIII. 612. D.

1020. ὅπότε προτείνοιεν] Nub. 768. ὅπ. γράφοιτο. Plato
 Rep. x. p. 615. E. ὅπ. ἐπιχειροῖ. Ib. p. 619. D. ὅπ. ἀφι-
 κνοῖτο. Ran. 951. ὅπόθη N. φθέγξατο δῆ. Sed esset, *when
 she would*. Deinde e MSS. legendum puto, τι φθέγξεται.

Ibid. δρᾶχμᾶς] πέπλους Hermipp. Lex. S G. p. 404, 32.
 κῆχλαι, κῦκνοι et γῆτεῖα κρόμμ. Athen. IV. 131. E. F. (sed
 hic l. γῆτειον. vide mea ad Athen. IV. 183. B.) τερειόχρωτες
 in anapæsticis Anaxandrid. Athen. IV. 131. D. πολιόκρο-
 τάφω Alexis Athen. VI. 255. B. in hexametro. ἐρυθρόχρων
 Cratinus Athen. VII. 325. E. παρὰ θρόνον Elmsl. Heracl.
 753. et ad Hermanni Suppl. p. 421. δρᾶχμὴ Plato
 Athen. X. 442. A. (habet Maltbyus, ni fallor.) τέκνον
 Antiph. Athen. X. 446. C. δρᾶχμὴ Machon Athen. XIII.
 581. B. lege χιλίας δραχμᾶς Ἐταξεν. πότνι Philemon
 Athen. XIV. 645. A. (De πότνια Kidd. ad Dawes. p. 359.)
 καπροῦ—ἔβρυχεν Strattis Athen. XIV. 656. B. in ed. Schw.
 sed metrum ibi incertum. Χαβριον mea ad Athen. IV. 165.
 F. ἐτρεφε R. P. Opusc. p. 315. ἀ κρύπτειν Eurip. Ino 6.
 qu. ἀ σε vel οὐς. διαπραξ. Alexis Stobæi, p. 419. (277.)
 ἄγνοια πρ. Soph. Philoct. 129. ἀλλότριοι Menander p. 206.
 ἀφροσιν ibid. p. 274. τετρυπημένη Comicus Luciani T. III.
 • p. 85. ἔδακνεν ibid. p. 98. ἀρᾶχνίων Cratin. Suid. V. ἀράχνη.
 conf. Phot. v. φάλαγξ. κεδρίδας Thesm. 493. Aristophanica
 p. 264. πράγματα πρόνοια emend. Pors. Advss. p. 147. κῆχλων
 Av. 592. ἀγρῶν ibid. 580. ἀγανόφρονος ibid. 1321. (chor.)
 μεγαλόφρονος Lysist. 1291. (chor.) φάγρος Ephipp. Athen.
 VII. 322. E. sed vide 403. B.—ναύβλα Sopater Athen. IV.
 175. C. κῆχλαι Pherecr. VI. 269. E. sed male. ἀπλῶς VII.
 293. C. male. De Epicharmo τετρακες, etc. vide notas ad
 Athen. II. 49. C.

“μικρὸν φρονεῖν Eurip. Heracl. 387. Tragicus Plutarchi II. p. 28. C. Isocrat. Paneg. p. 268. A. = 72. C. HSt. ὀλίγα φρονεῖν Hippoanax ap. Tzetz. ad Lycophr. 579. Menander Inc. 43. ubi μικρὰ Brunck. Poët. Gnom. p. 234.” R. P. MSS.—Addo γεραιὰ φρονῶν Aesch. Suppl. 355. Aeschyl. Stob. xcvi. 532, 7. [Fragm. Inc. 21.] lege ἐφήμερον φρονεῖ pro ἐφημέρᾳ, quod servant Trinc. Gesn. Grot. Seidler. Dochm. p. 386. et Apostolius xix. 19. unde Philemoni affinxit Clericus p. 322.—Qu. ἐφ' ἡμέραν.

1027. Eurip. Iph. A. 1018. ὄναο, συνεχῶς δυστυχοῦντας ὠφελῶν. Vide Demosthenica, De Coron. 247, 5.

1056–7. Eur. Phœn. 725. Lys. 193. 384.

1062. not. prop. fin. Theognetus Athen. III. 104. C. λογαρίων ἀναπεπλησμένος νοσεῖς.

1064, etc. et 170. Respicit Jo. Chrysost. in Eutrop. pp. 345, 11. et 369, 8. ed. Auger.

1084. not. ἀπὸ in Eurip. Phœn. 586. i. e. *de*. Aeneid. III. 288. ΑΠΟΚΥΜΑΣ galea Olympica. Inscr. apud Plutarch. Vit. Alex. p. 673. D. Sed omnino retine νόφ’—quod est, *Talem gloriam nunquam tibi tribuant Græci*.

1089. Soph. El. 802.—Si γοῦν e Rav. adsciscas, personas mutes necesse est.

1094. Schol. πλατείας] Qu. παλαιάς. πλατείας servat Suid. vv. πιττοῦν et ἐπίττονν.

1111. γιγνεται] Vide Thesm. 765. Valck. ad Phœn. 81. 891. Av. 599. 603. (656.)

1112. not. fin. ἀτὰρ—γε. Adde Elmslei. ad Med. p. 93. et Addend. cuius exemplis adde Plut. 572. Nub. 1222. Eq. 425. Vesp. 1136. Thesm. 214. (forsan Nub. 402. ubi vide Addend. sed ibi σὺ MSS.) Nub. 799.

1113. Qu. de ημᾶς.

1115. Antiphon 143, 22. et me ibi. Isocr. de Pace § 105. Ps. Demosth. 772, 6. Recte monet Ulpian. ad Midian. §. 6.

1116. Addend. De ordine nota Av. 141. ἔκυσας, προσεῖπας, προσηγάγου, etc. Cum Pluti loco compara La Fontaine, VIII. 15. *Son chien, son chat, et sa guenon, son perroquet, sa vidile, et toute sa maison.*

1121. πρ. ἔγωγ' εἰχον παρὰ 3. πρ. γὰρ εἰχον π. 4. Malim εἰχον ἄν.

1124. Errat Coray. ad Hippocr. T. II. p. 331.

1132. ἐτι Hemst. Cogitabam περὶ τὰ σπλ. ἔοικε τις στρέφειν. Sed πρὸς forsan recte, ut πρὸς ἡπαρ, etc.

1133. Strato (vel Strattis) Athen. XI. 437. D.

1139. In Thesm. ἐκφορὰ citat Elmsl. Ach. 504. ἐκφορὰ in Apollodor. fr. 1. Br. Gnom. p. 260. ed. nov. ubi emenda, ἐκεῖνο δὲ οὐ.

Ibid. Schol. ὡς ἐνίας] Qu. ὡς ἐν ταῖς.

1140. Legendum puto, ὅπότε γε σκ. et τι ortum vel ex 1146. vel e mera glossa, ut supra 342. In Plut. 237. φειδ. τιν' Junt. 1. Vide Porson. ad Hecub. 1161. pag. 142. et me ibi. Plut. 166. (Nub. 821. in Cant. 3.) Nub. 1216. in Porsoni 2. vel meo 5. Contra Plut. 705. quid est σύ γ; Qu. ἄρα τιν'. Nub. 367. ἔμοιγ'.

* 1155. Kust. Ind. v. ἔργον. Wyttentb. ad Plutarch. S. N. V. p. 11. Soph. Aj. 852.

1171. χρὴ διάκονον in fine senarii (Eurip. Eurysth. fr.) ed. Grot. Stobæi p. 235. = 384, 14. Gesn. loco corruptissimo.

1175-6. Idem jocus in Xenarcho Athen. xv. 693. C. (de quo vide Porson. Adv. p. 147. Opusc. p. 248. ad Vesp. 1281.) similis in Alexide ibid. A. ubi lege Διὸς σύ. Adde Acharn. 71.

1188. νῦν τῆμερον Ach. 1211. τὰ νῦν τάδε Pac. 858. et ibi. ἐκεῖ αὐτοῦ Thucyd. VII. 16. ὡδὲ δεῦρο Ach. 1062. Gataker. de N. T. Stylo.

N U B E S.

QUARE nubicolam finixerit Socratem, Menag. ad Laërt. II.
40.

Argum. § 9. Kust. Malim *τὰ δὲ ἐμπέπλεκται—inserta—vel παραπέπλεκται.*

Ibid. § 11. init. Μέλιτος 5. 6. Μέλητος edd. vett. Luciani T. II. p. 368, 94. Plato Apol. p. 30. C. HSt. Μέλητος Theodoreti MSS. vide Sylburgii indicem. Ter Μέλητος Ald. et MS. A. in Athen. XII. 551. C. Μέλητος vel semper vel plerumque dant MSS. Clark. Platonis, Cripps. Andocidis.

V. 6. In Schol. lege *τὸ δὲ ὅτε*, ut 34. 1219. 1476. Ach. 400. Vesp. 1129.

23. Cum Hipp. confer Bacch. 1249. Matth. Διόνυσος ημᾶς ὠλεστός ἄρτι μανθάνω.

26. Pac. 63. Nub. 1048.

31. Schol. l. 1. *ὑπὲρ*] Lege *περὶ*—Scholiastes putabat se habere in manibus Nubes II. Ita ad 520. 524. 542. 543.

591. In 542. fin. qu. an legendum, *νεφ.* *ταῖς πρώταις.* an hoc vult vulgata?

32. Xenoph. Econ. XI. 18.

45. Athen. III. 110. E. In Schol. et hic et ad Eq. 803. qu. an legendum *περιπρίσματα.*

55. *σπαθᾶς*] Schol. Ran. 432.

64. Χάριππος Andoc. p. 5, 39. Χαίριππος Pors. Adv. p. 142. et apud Ciceron.

Ibid. Schol. l. 1. Lege *οὐ Ξ.* *πῆρος περικλ.*

74. Inepta lectio apud Schol. *τῶν ῥημάτων.*

86. Pseudo-Lucian. T. III. p. 604, 58.

87. Quum *πιθοῦ μοι* det Ravennas, videndum an forte verum sit, *πιθοῦ μοι.* Καὶ τί *πιθωμαι*—ut mox 111.

94. Schol. fin. *ψυχὴ πᾶσα*] Plato Phœdr. p. 344. C. Læmar.

96. Sanissima sunt Scholiastæ verba, quæ sollicitant Hermannus p. 281. et Wolfius.

102—3. Alciphron III. 14. Jacobs. ad Athen. p. 103.

107. *An, γενοῦ σύ μοι, σχ. ιππ.*

133. Schol. l. 5. Παγασητικὸν κόλπον Wesseling. ad Diodor. xix. 53. notante Porsono.

144. Schol. ad *Χαιρεφῶντα*, l. 3.] Ald. φασι Ξενοφῶντα Σωκράτει—τι. Locus est Memor. II. 3. prop. f. (Ut hic, Menagius ad Laërt. II. 37. tum δῆμοι—πυθία—et Democharis vel alias nomen in ὄμολογῶν latere putat.) Democharen mavult Schw. ad Athen. v. 218. E.

161. *Lege διαλεπτοῦ*, i. e. διὰ λεπτοῦ. Sic MSS. In MSS. διαλεπτοῦ vel διὰ λεπτοῦ promiscue scribi solebat. Vide T. Kidd. ad Odyss. A. pp. 310—1. Athen. III. 98. pen. 78. E.

177. Illustrat Davis. ad Cic. N. D. II. 18. p. 170.

180. Schol. l. 6. Legendum videtur, Θάλης Θάλητα χρημάτων ἐλευθεροῖ, errore Scholiastæ pro Κράτης Κράτητα. Vide Menag. ad Laërt. VI. 87. et Boissonad. MSS. du Roi, T. x. pp. 164. 289.

203. *Ægyptios geometria usos* forsitan volebat Scholiastes.

206. γῆς π. Vide Herod. IV. 36. v. 49. p. 395, 47. collato 394, 21.

209. Mallem, ὡς τοῦτ' αἱ Ἀττικὴ τὸ χ. (*Ithace locus. HOR.*)

215. μέγα φροντίζετε alii. Legendum videtur μεταφροντίζετε. καταφρ. infra 855. ἐκφρ. 697.

227. Malim εἰπόν. *dic.* de quo imperativo me vide ad Eur. Suppl. 841, etc. et adde Nicol. Damasc. Stobæi. εἰπας, Lys. 594.—a, Athen. XI. 502. F. εἰπον, ibid. 503. A. B.—Imo servanda vulgata. Vide Heindorf. ad Parmenid. p. 150. B. HSt.

234. Vide Spanhemium; et vide an supplendum, “quomodo corpus exsiccat esus nasturtii, eodem modo animo cogitandi vim exhaustit humus.”

256. Plato Phileb. p. 61. C. = 173, 35. Bas. καθάπερ ημῖν οἰνοχόοις τισι. Callinus Stob. XLIX. p. 356, 15. = 199, 18.

267. κυνῆν] κυνέην Bentl. μὴ κυνῆν ἐλ. ἐμὲ τὸν ταπεινὸν ἔχ. Eustath. Ὁδ. ε. 1542, 42. Vide Eccles. 783. Phylarch. Athen. XII. 536. F.

275. φανερὰὶ minime languet, [*ut censem Herm.*] vide 265. Deorum est φανῆναι. Vesp. 732. παρὼν ἐμφανῆς.

281. Alcman. Imo Ibucus Athen. XIII. 601. B.

288. De ἀθανάταις dubitat Elmsl. Med. p. 207. Quæ forma si expellenda est, falsa est speciosa lectio ἀθανάτας, neque enim per metrum —ov licet reponere.

295. κοιλιοδαίμων dixit Eupolis Athen. III. 97. C. 100. B. νακοδαίμων Stratonicus Athen. VIII. 352. B. 7. κρονοδ. Phryнич. Bekkeri p. 46, 30. σοροδ. Plutarch. II. 13. B. Phryν. Bekkeri p. 63, 10.

301. Schol. l. 6. ὡς Ἡρόδοτος] VIII. 65. Mox lege περὶ [pro παρά.] Paullo ante ταῖς θεαῖς νεφέλαις μυστικαῖς Ald. quæ vel corrupta vel spuria sunt.

319. Euripidem rideri putat R. P. Præf. p. 54. ad Med. 1314. Vide Av. 1445.

323. Cum multi MSS. dent ἡσύχως αὐτὰς, in quibus Rav. Borg. vide an legendum ἡσυχῆ αὐτάς. Nub. 874. Reisig. pp. 95—6. καίτοι ταλάντου γ' αὐτ' ἔμ. 'Υ. 898. -ψω γ' αὐτ' ed. Inv. e Rav. 26. τοῦτ' ἔστι τοῦτο τὸ κακὸν, an, ἔστιν αὐτό? 1048. an, ταῦτ' ἔστιν αὐτ' ἐκεῖνα? vel distinguendum, ἔστι, ταῦτ', ἐκ. 631. malim αὐτ' ἐπιλ. Ran. 1294. καὶ μὴν λογιοῦμαι γ' αὐτὰ mallem, si vel unus codex daret. 491. ἐτερός γ' αὐτ' MSS. 867. αὐτ' alii. Av. 923. malim αὐτῆς. Lysistr. 1123. τούτους, ubi exspectares αὐτούς. sed vide ibi. Ach. 561. ταῦτ' Rav. male. Eq. 461. αὐτὰ recte Burneius. Ran. 983. (1057. qu.) 1273.

325. καθορῶ. ΣΩ. νννὶ μάλ' ἀθρῶν βλέπε πρὸς τὴν εἰσοδον ἥδη R. P. Præf. p. 52. ringente Hermanno Metr. p. 403. Vide MSS. lectiones apud Reisig. p. 157.

329. Vide Schol. 252.

330. οὐ γὰρ μὰ Διὶ οἰσθ' ὅτι—Imo ἥδης dicturus fuisse videtur, ut 328. Qu. οὐ γὰρ μὰ Διὶ, ἀλλ' οἰσθ' ὅτι—

332. Schol. καὶ Κλεομένη] An, καὶ Μέλητα? Pater is Cinesiæ. Plato Gorg. p. 501—2. HSt.

334. Schol. prop. fin. Pro ἐνδ lege ἐντ i. e. ἐνικόν. vel forsan, ἐνικὰ τὰ πάντα. *Omnia ista ὑγρὰν νεφελὰν στρεπτ.* etc. *esse in acc. sing.*

335. ἑκατοντάρχας Æschylus Athenæi I. 11. E.

338. Recte Br. κιχηλᾶν ex Athen. et Eustath. quibus accedit Etymol. p. 516, 12. quem exscribit Phavor. p. 1060. ed. Bas. 1541. Et sic correxerat HSt. Thes. Append. c. 1228. H. R. P. Cens. Br.

347. Multi MSS. ὅτι ἀν βούλωνται. An igitur, πάνθ' ἀν βούλωνται? ut ὅτι fluxerit ex 344.

349. Athen. xiii. 606. B. 8.

352. De B. tacent Porsonus et Lib. Ask. καὶ Κολακώνυμον Reisig. p. 173. Κολακοφοροκλείδης vel Κορ. dictus Hierocles quidam: vide Hesych. in vv. Si idem atque Hierocles in Pace, forsan vera lectio Κορ. Vide Pac. 1125. *qui τοὺς φόρους κόρακος δίκην depeculatus sit.*

361. Schol. l. 3. καὶ Πλάτων] Phædon. prop. f. p. 117. B. HSt. ut liquet e Suida v. τῷ ὄφθ. παρ.

365. ἡμῖν] Annon ὑμῖν?

370. Vide R. P. apud Maltby Thes. v. *aiθρία*. In Machone Athen. xiii. 579. C. οὐσης om. ed. Cas. 2.

385—6. Auctor Philopatridis p. 588, 61.

391. Seneca N. Q. v. 4.

398. Lucian. T. II. p. 638, 75. Lucretii locis adde II. 1100—3. Cicer. Divin. I. 12.

402. εὐ λέγειν tres primæ, Portus, mei septem. σὺ tacite Kusterus, Br. Inv. e MSS. ut puto. εὐ γε Porson. in exempl. Porti; quod per se bonum est: vide Addend. ad Plut. 1112. γε exciderat ante λέγειν Nub. 432.

416. Schol. Lege, τὸ αὐτὸ οὐκ ἐποίει Σ. et mox, φησι Πλάτων πλειστον. Scil. in Symposium p. 185. ed. Fisch. et in fine p. 203. Vide Athen. XI. 504. F. Πλάτων et πάλω Schol. Plut. 174. vide infra ad 663. πλατὺ Schol. Lys. 288.

421. *Æschylus Athen. vii. 303. C.* (Blomf. Gl. ad Pers. 430.)

422. ἀλλ' ἔτι—οὐδὲν (quomodo legit Dawesius p. 227.) corrigit Porsonus, ut videtur, in exempl. ed. Kust. Bibl. Trin. Coll.

438, seqq. *Plato Euthyd. p. 285. C. 8. = 38, 8. R.*

441. Nonne cum Scaligero legendum ἀσκὸν δείρειν? Vide Av. 364. Vesp. 1277.—Lege etiam ῥιγῶν.

444. *De ἵτης Plato Protag. p. 359. B. C. D. ter.*

477. διακίνει] *Athen. ix. 378. C.*

482—3. *Lego, βούλομαι. Ἡ μνημονικὸς—*

489. *Aliud προβάλλω, de quo Boiss. apud S. ad Athen. T. xiii. p. 441.*

491. *Athen. iv. 152. fin.*

503. *Julian. Ep. 1. p. 373. C.*

508. *Schol. l. 11. b. λόγχας ἔχοντες*] *Proculdubio legendum πλακοῦντας, vel aliquid simile. Verum puto (μελι)τούτας. Ceterum compara narrationem de Rhampsinito apud Herodot. ii. 121.*

518. [*Ad Aristoph. v. ἀπλήγνος*] *Confer Lysippum Pollucis vii. 41.*

Ibid. ad exemplum 9. not. παρὰ Μέδοντος] *Vide Plut. 885. Athen. xi. 502. D. E. xv. 689. ult. Vesp. 678. (Pac. 260. forsitan ταχὺ πάνυ.) Lys. 562. Eq. 865. 1187—8. Av. 983.*

Nomina propria oblitterata, et contra. *Athen. ix. 405. D. x. 431. B. xiv. 644. F. Καλλίας Pors. Opusc. p. LVII. et ad Ach. p. 110. Ἀριφράδης, ut videtur, Etymol. Gudian. p. 330, 54.*

[*Exemplis adde*] ¹⁴ *Plato apud Schol. Av. 121. καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυχ· Υπέρβολος, Ωστ' αὐχμότατος ἐστιν.* ¹⁵ *Pherecrates in Lex. SG. p. 473, 9. ὦν ἀφυπνισθῆτ· οὐν ἀκροᾶσθ, ἥδη γάρ καὶ λέξομεν.* ¹⁶ *(Si recte statuit Hermannus apud Matthiæ, Cratinus Schol. Eurip. Hec. 821. (826. Pors.))*

Ibid. not. fin. Errat Hermannus Doctr. Metr. p. 579. cum πολύτονος nunquam dixisse comicos apud viros doctos constet. Vide Athen. III. 108. C. (De ποντίπονος Kidd. ad Dawes. p. 493. [514.] Errat Seidler. Dochm. p. 397.) Etsi non hujus est loci, addo in Sotade Alexandrino legi posse, Stob. Grot. p. 399. ποντίποδα φαγών ωμόν ο Διογένης τεθυηκεν, paullo numerosius; etsi vulgatum ordinem satis defendant ea quae ibidem pp. 444, etc. diligenter disputat Hermannus.

520. Schol. Lege, τῇ ἐν ταῖς Νεφ. ἀ. scil. παραβάσει.

524. οἱ φορτικοὶ erant Aristophanis rivales. *A parcel of buffoons.*

525. Schol. Lege, οὐ Κρατίνου ἀ ἀλλὰ—i. e. μόνον. vide Argum. § 8. ed. Kust. μοναχος semper fere scribebatur ἀ. Ducang. in V.

529. Lysias Athen. XII. 551. F.

530. Schol. Quod de lege dicit Scholiastes, puto esse falsum. Verum erat de Choragis, Aeschin. Timarch. 2, 23. unde forsan fluxit Scholiastæ error.

538. Legendum puto σκυτίον cum MS. ut forsan Scholiastes, et καθημμένον. Idem vitium tollit Valck. not. MSS. e Schol. Ran. 1242.

539. Myrtilus Aspasia ad Aristot. Eth. p. 53. B.

553. Rav. πρότερον. Vide an legendum Μαρικάντα πρῶτον.

556. Sensus est, Eupolis dramati *Marice* anus personam inseruit, sub qua Phrynichi, tragici veteris, Andromedam (Schol. Vesp. 1481.) ridendam proposuit; plane ut ipse Aristophanes Euripideam in Thesmophor. Quod habent Scholiastæ sunt nullius frugi, etiam si sana essent.

Hoc vidisse puto Hermannum, legendum ἐν ὑπερβολῇ ἀν λέγοι. Sensus esse puto, Aristophanem exaggerasse rem dicendo vetulam revera comediam fuisse, quum solum fuerit in periculo.

Ibid. Pac. 835.

562. Schol. καὶ εὔνομοι] Malim, ή εὔνοι, vel εὐνοί μοι.

587. Schol. l. 4. Vide Suid. in Ἀθην. δυσβ. et ibi R. P. Eupolidis locus exstat Athen. x. 425. B.

591. E Nub. prioribus. Schol. ad 549. 552. 580.

593. Pherecrat. Plutarch. II. 1141. F.

594. Formula. Herodot. v. 82, 84. ibid. 114, fin. VII. 8, 25. (viii. 86, 62.)

600. Λυδῶν κόραι Autocrates Ælianii H. A. XII. 9. ex em. Rutgers.

604. Schol. Εὐριπίδειον] Hypsipyle. Vide Ran. 1242.

613. ὥστε καὶ Ach. 143. Antiph. Athen. II. 43. C. 1. Eubulus, III. 100. A. Xenoph. Hellenic. IV. 4. 15. ubi ineptiunt Morus et Schneider. Lys. 701.

614. Σελαναία Plato Cratyl. 409. B. HSt.

624. κάπειθ'] κάτα Plato Gorg. 457. B. ubi citat Heindorfius p. 37. Equit. 391. Adde Lys. 560. et forsitan Av. 1456. Unde defende Platonem Pollucis x. 167. λαβὼν οὖν Τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου, κάπειτα δῆσον αὐτόν.

627. ἀέρα] αἰθέρα Schol. Ran. 919. Vide de αἰθήρ Davis. ad Cic. N. D. 1. 37.

632. De τὸ φῶς Herodot. III. 79. prop. fin.

633. ἔξει—λαβών; Ita οὐκον omittitur in Pac. 258. οἴσεις ἀλετρ. τρέχων; Qu. οἰσ', οἰσ'. (Av. 1571. ἔξεις ἀτρέμας; sed loquitur Triballus.)

641. Aristoph. Amphiar. (Athen. IV. 158. C.)

647. not. Pors. p. 26. l. 3. Alibi notat, in loco Basilii T. II. p. 180. B. interrogationem male addidisse Garnerium.

Ibid. not. fin. κέραμε] ρ et μ Athen. x. 432. E. 3. in exempl. Cas. XI. 475. D. (me ibi.) XIII. 561. E.

653—4. Stratonis Ep. 81. T. II. p. 377. Brunck.

661. Excidisse videntur duo versus, ubi feminina nomina erant, quorum ultimum erat itidem ἀλεκτρωών. R. B.

663. ἀλεκτρωῶ legebatur Porsonus, ut liquet ex Opusc. p. 195. quomodo citat Elmslei. ad Med. 398.

Ib. Schol. Quum Suidas (Phot.) v. ὑπηνέμα, et Athenaeus IX.

374. E. hunc versum ex Aristophanis Dædalo citent, legendum puto, καὶ πΛΛ̄ ἐν Δαιδάλῳ. i. e. πάλιν. (In

Platone acquiescit Toupius in Suid. Part. III. p. 313.)
aνθις Schol. Ran. 1337. In Clementis loco, Str. VI.
p. 253. Heins. = 752. Potter. fabulæ Platonicae nomen
excidisse suspicor.

Ex Schol. Plut. 174. solo citant Platonis Amphiaraum.
Varie emendare possis: Πλάτων φησὶν ἐν Ταις ἀφ' ιερῶν,
(sed tum addidisset fabulæ nomen, vel saltem ὁ κωμικὸς,)
vel, Πλάτων φησὶ, καὶ Ἀμφ. (scil. Ἀριστοφάνης) vel, ὡς καὶ
παλὸς φησὶν Ἀμφ. Vide ad 416.

664. πῶς δὴ φέρε = πῶς; Hermannus φέρ'. = ὄπως; quod
sane usitatius, et sic MS. Harl. 6307. Alia ratio Plut.
349. Acharn. 158. male Brunck. in Addendis. p. 223.

Ran. 1471. ἔχει δὲ — τίνα γνώμην; = τίνα; (Possis inter-
rogationem in eadem oratione geminare, ut Nub. 79.
Ran. 463. Antiph. Athen. VI. 257. E. 8—9. Vesp. 166.
Athen. VIII. 359. C. D. IX. 402. E. 3.) Pac. 847. πόθεν
δὲ ἔλαβες ταῦτα σύ; = πόθεν; ἐκ τῶν οὐρανῶν. Rav. ἐκ
τούρανοῦ (ut supra 199. ubi vide Pors.) et forsitan ταῦτα σύ,
quod legendum, vel αὐτὰ σύ. vide in loco. Av. 609. παρὰ
τοῦ; = παρὰ τοῦ; Ib. 1233—4. ποίοις θεοῖς; = ποίοισιν;
Eccl. 756. πῶς; = πῶς; ῥᾳδίως.

N. B. Qu. an ὄπως; tragicum. Vide Blomf. Gloss. Ag.
259. Elmslei. ad Med. p. 249. (i.) τίνα τρόπον; Athen.
xi. 464. A. vide me ibi.

681. De δὴ γε Mus. Crit. T. I. p. 182. Adde Vesp. 354.
Kidd. ad Dawes. p. 150. c. 2. Herm. ad Viger. p. 825.
Nub. 784. Platon. Euthyd. p. 277. E. 2. = 18, 4. R.

696. Rav. et Borg. ἐντεῦθεν ἀλλ' εἰ γε χρῆ. (male ἐνταῦθεν
in Inv. nota.) Collatis MSS. apud me et Porsonum,
malim, μὴ δῆθ', ικετεύω, ὑταῦθά γ' ἀλλ' εἰπερ γε χρῆ—De
εἰπερ γε vide Ran. 77. ικετεύω sine σε, ut Ran. 11. 757.

Philetær. Athen. VII. 280. C.

717. Mnesimach. Athen. IX. 402, ult.

731. Soph. Aj. 875. et me ibi.

735. πρώτοις lege in Xenoph. Hellen. VI. 3. 6. cum Gram-
mio et F. A. Wolfio.

747. Plato Gorg. p. 513. A. = 228. Heind.

760. Plato Theæt. p. 173. D. HSt. (Valck. Diatr. p. 27. A.)

764. *ηδη ποτ'*—εἰδες Nub. 345. *ηδη πώποτ'* εἰδες Plato Euth. 78, 5. Routh. *πώπ.* εἰδες *ηδη* Nub. 1057. *ηδη πώπ.* ἔκαμες Plato Athen. IX. 385. E. *ηδη ποτε*—διηγρύπνησα Ran. 962. ἐπεθύμησας Ran. 62. *πώπ.* *ηδη τεθέασαι* Nub. 369. *πώποτ'* εἰδες Nub. 1047.

774. Schol. *τετραπλῆ*. Imo *διπλῆ*. Petit. Ll. Att. p. 474. Qu. an hoc legendum pro Δπλῆ, i. e. *τετραπλῆ*.

817. *τὸ Δ.* Valck. de Aristobulo p. 4. Articulum omittit Symmach. apud Schol.

819. *ἀρχαικῶς*, ut videtur, Antiatt. Bekkeri p. 83, 1. *ἀρχαικὰ* per α diserte Lex. SG. p. 449, 12.

831–2. Pseudo-Lucian. T. III. p. 603, 40.

836. De *eluendo* VV.DD. ad Plaut. Asinar. I. 2. 9.

851. Minuc. Felix 22. p. 115.

853. *ὑπὸ πλήθους τῶν ἐπικ. νεῶν*. Thucyd. VIII. 105. init. *ὑπὸ πλήθους κακῶν* Xenoph. Hellen. VI. 3. 15.

856. *ποῖ τέτροφας* Athen. IV. 176. A.

857. Schol. prop. fin. *έφονευσαν*] Qu. *έφυγάδευσαν*.

863. Vide Priscian. f. 235. b. 25. = 1191, 13.

870. Hermannum reprehendit R. P. Med. 675. *κρέμαι* ὡς R. B. (Kidd. p. LXXXIX.) *γε κρέμαι* ὡς, ni fallor, Reisig.

876. Al. *ὸν*—Vide Pac. 1265, 8. Av. 608. Plut. 88.

879. *σίδια*. Alciph. III. 60. p. 426.

881. Vel hic delendus, ut e 113. repetitus; vel inserendus alius, ὃς *τὰδικα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρείττονα*, e MSS. cum Brunckio. Sed illud, opinor, verius.

905. *ἀνάρμοστος*. Vide Herod. III. 80, 37. Telet. Stob. V. p. 68, 47.

907. Epilucus Athen. XIV. 650. F.

909. Plaut. Asinar. I. 3. 3.

910. Torrent. ad Horat. Carm. I. 35. 20. Eccl. 824.

915. *καὶ γν. ποτ' -οις* Inv. *καὶ Ερ.* 829. Thesm. 736.

919. Collat.] Menander Stobæi LXXIX. p. 339, 10. Grot. = 445, 5. Gesn. melius καὶ Grotius quam Bentleius N°. 196. μέγιστον. Menandr. Prisciani, 1190. = 235. a. οὐ καὶ ποιήσειν pro οὐκ ἐποίησεν Pors. Opusc. 251. (καὶ recte transponunt MSS. ἐν ἵσφι καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη, Thucyd. II. 60. ubi mox malim χρήμασι δὲ νικώμενος.)

926. Qu. an unquam γε ita ponatur in responsione post negativam. Exspectassem potius, ή σὺ διδάξεις.

937. Lysias π. τραύμ. p. 102, 9. πότερον πρότερον ἐπλήγην ή ἐπάταξα Bekkerus e MSS. (Markl. πρότερος.) Isocr. Panath. 269. E. ποτέρων διεξίω πρότερον τοὺς κινδύνους. Eurip. Phœn. 1303. πότερος πότερον. Aristoph. Grammaticus de Menandro in Aldi Rhett. πότερον χρὴ πρότερον Lucian. Conviv. T. III. p. 424. Vide Soph. Trach. 949.

958. Ridet coquus ostentator Athenæi IX. 380. F. (Euripid. Orest. 37. ibid. 376. D. Demosthen. 380. C.)

964. Schol. Lamprocles fragmentum sic constituo :

Παλλάδα περσέπολιν, δεινὰν θεὸν, ἐγρεκύδοιμον,
* * * ποτικλῆῖω, πολεμάδοκον, ἀγνὰν,
παῖδα Διὸς μεγάλου δαμάσιππον.

Post 966. ἐν ἀρμονίαις Suid. Med. Malim ή 'ν ἀρμονίᾳ. Sive ipse excogitarit, sive a Democrito aut Theoxenide didicerit. Si opus est articulo, possis θάρμονι. sed vide infra in ARTICULI usus.

969. Ach. Tat. III. p. 167. ed. Salm. προβέβληται τὴν χεῖρα. Nicetas apud Fabric. B. G. T. VI. p. 409, 2. τὸ ρόπαλον προβαλλόμενος. Adde Sch. Ind. in L. Bos. Demosth.

971. προνοεῖσθαι Rav. Vide Eq. 798. Schleusner. v. Sturz. Lex. Xen.

983. προδιδάσκεις Rav. De προδιδάσκειν Heindorf. ad Gorg. ! p. 149. = 489. D. Anti-att. SG. προδιδάξαι ἀντὶ τοῦ διδάξαι. Δημοσθένης περὶ τοῦ ἐπιτριηραρχήματος. Athen. III. 107. E. Pherecr. Stob. cxv. p. 591. = 479.

985. προέχει σ' et cum Schol. ἀμέλει τῆς Τριτογενείης. Biset. προέχειν. Bentl. προέχωσ'. Vide, si tanti est, Dukerum. De constructione vide Vesp. 552. Pac. 639.

Av. 556. Thesm. 797. 805. Eccl. 668. Lys. 1121. Ran. 1107. Supra 971.

987. ἀγοράν. Lys. de Bon. Aristoph. § 60. Bekk. Isaeus de Hær. Cleonym. § 2.

990. σκαιουργεῖν interpretari puto Suidam v. ἀχρηστα. Schol. παρὰ diserte. Et παρὰ et σκαιουργεῖν Rav.

991. De ἀναπλάττειν vide Herodot. VIII. 109, 62. Platon. Alcib. I. p. 121. D. HSt. apud Priscian. 18. p. 1194. (om. Ald.) Alexin Athen. XIII. 568. A. Philemon. Stob. xcvi. p. 538, 53. (354. Cler.) Diodor. XVI. 33. πλάττειν Plato Phæd. p. 43, 7. Wytt.

994. Lysias citatus ad 987.

997. Similis jocus Diogenis, Plutarch. II. p. 526. C. Ib. Schol. Ineptit Reisig. p. 111.

1001. De Ἀκαδημίᾳ Blomfield. Class. Journ. N°. 11. p. 123. Vide ibid. 22. p. 221. Adde Alexin Athenæi XI. 610. E. Maltby, Thes. p. 1122. Ἀκαδημιακὸς Epigr. Aristocreont. Plut. II. p. 1033. E.

1003. Ach. 189. Pac. 526. 529. Eq. (435.) 525. 800. 1031. Ran. 973.

Ibid. μίλακος sine σ̄ diserte Eustath. Οδ. ρ. 1822, 21. ex Aristoph. sed σμ. Rav.

1043. Malim ἀφυκτα.

1046. Hinc profecit Megacles Athen. XII. 512. F. notante Jacobs.

1059. Schol. I. 3. ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ Valck. quem vide. Adde Athen. XI. 460. D. Hellad. Photii p. 1590, 45.

1061. Aristoph. Athen. IV. 171. B. Cratinus Schol. Pac. 191.

οὐκ ἐκ λύχνων edd. Ald. Junt. 1515. (et sic volebat 1525.) MS. Harlei. 6307. οὐκ ἐκ τῶν quinque MSS. apud Br. tres apud Porsonum, alias apud Hermannum, et Harl. 5725. δὲ ἐκ τῶν Vat. si Kustero fides, et edd. Br. et Inv. Sed planissime legendum δὲ οὐκ τῶν λ. ut οὐκ τῶν ὄρνεών Av. 13. (Vesp. 1259.) οὐκ Μελίτης Ran. 504. et Schol. οὐκ τῆς Νιόβης Athen. VIII. 341. D. οὐκ

έγ' ἀλεγον Junt. pro ὄνγω ἀλεγον Lys. 240. οὐκ ὄψωνται
edd. ὄψωνται MSS. Athen. IV. 171. B. Simile est, quod
οὐ in οὐ abiit Eurip. Orest. Achæus Athen. XI. 446. F.
1118. πιέζειν. Thuc. IV. 6. ἄγαν Eurip. Erecth. I. 16.
1123. -σι παισομεν Valck. sed vide Lys. 460. Qu. an v. l.
hic Schol.
1131. Alciphron II. 1. p. 196, 8.
1134. Schol. I. 1. δεκάδας] Lege δεκάτας e Polluce VIII. 38.
1135. Collat.] Vide Albert. ad Hesych. T. I. p. 1242. not.
16. In D. Pauli Epist. ad Cor. I. VI. 7. ἡτγημα Colinæus,
et ἡτγον XI. 17. ἡλατγόμησεν 2 Cor. VIII. 15. ἡλατγον
1 Tim. V. 9. et ssepe in Epist. ad Hebræos.
1147. Pessime Kuster. ad Plut. 55. [ordinat, εἰπέ μοι εἰ ὁ
νὶος ἔκεινος ὁν εἰσήγαγε, etc.]
1153. Ach. 324. -μ' ἄρα Schol. γὰρ ἄρα alter. -μαί τ' ἄρα
Rav. Nunc puto, rectius emendant βοάσομαι τάρα—Vide
Reisig. p. 43.
1154. De ὁβολοστάται Antiph. Athen. III. 108. E.
1156. ἐργάσαισθ citat H. Wolfius ad Demosth. Olynth. I.
T. IX. p. 24. Reisk. AN cum futuro, Amips. Athen. VII.
307. E. Reisig. p. 142.
1165—7. Ex Eurip. Hec. 169. ubi Schol. MS. ad Arist.
apud R. P.
1205. ξυννενημένων Thucyd. VII. 87. νενημένοι Rav. Vide
Eccles. 833. Alexin Athen. XIII. 562. B. 6.
1216. ἀνδρα] Ed. T. 314. Av. 1319.
1216—1305. Quomodo Strepsiades, qui tam hebes fuerat
627—790. subito sophista fit? An tum εἰρωνεύετο? An
ex duabus edd. Nubium confusis explicari debet hæc
ασυστασία?
1237. Demosth. Apatur. 896, 22.—κάν. Rav. καὶ πρ. sine
γ'. Qu. an κει. I would, though it should cost me 2d. extra-
ordinary.
1238. ἐτι] Vide Eur. Alcest. 734.

* Qu. Hecub. 108? J. S.

1239. Schol. l. 8. Lege, οἵνοι γὰρ δεχόμενοι ἄλας—*Salt keeps wine from turning sour.*

1248. Duas lectt. memorat Schol.

I. δράσειν; ἀπ. σοὶ δοκεῖ; interrogative, et ut omnia dicat Pasias.

II. Ut Kusterus.

1250. Ernestus σφαγίδιον, i. e. σφαγείδιον. Qu. σκαφίδιον. Vide HSt. in Magis II. 801.

1267. Schol. fin. χρυσάμπυγες Schol. sed corrupte, ut puto. Lege, καὶ τὸ θραυσάντυγες—Ξενοκλεῖ. Male Hermannus. Et θραυσάντυγες e Xenocle per parodiam (vide mox ad 1275.) sumptum esse, sc. dicit Euphronius.

1281—99. Eurip. Phœn. 556—8.

1282. Lucret. v. 262.

1293. ἔσθ' ὅτε Heindorf. edidit in Gorgia p. 504. E. ὅτι Schol.

1302—3. Primus Scholiastes duas lectt. explicat: αἴξεις; ἐπεὶ ἐλῶ—σε τὸν σειραφόρον. αἴξεις ἐπὶ ἄλω—σὺ τὸν σειραφόρον; et sic postea alius Schol. Tum alii, αἴξεις; ἐπιαλῶ—σε—Denique, αἴξω σ' ἐπιβαλῶν, ut videtur. Corruptissimum scholion. Primo lege, ἐν τῷ διφθογγογραφεῖται, vel τὸ εἴ διφθ. i. e. scribendum ἐπεῖ, non ἐπὶ. (Sic ιωταγραφούμενον Schol. Vesp. 921.) Deinde ista dele. Tum, σειραφόρον εἰς μύλωνα. ἀντὶ τοῦ, ἀπαγε σὺ τὸν ἵππον ἐπὶ τὸ ἀλῆθειν, κάκεῖθεν τ. Deinde ἀλοάσοντα. Deinde, Ἐπιαλῶ] εἴνι μὲν οὕτως ὁ λόγος ἦ, ἡθικῶν vel, εἴνι μὲν οὕτως, ὁ λ. ἡθικός—ἐπιβαλῶ—κεντῶν σὺ—Qui σὺ conjicit Schol. v. 1303. legebat αἴξεις ἐπὶ ἄλω.

1355. Ach. 415. Ad Plut. 598.

1359. Simonides apud Schol. Lege ἐσ εὐθενδρον—ut fere Valckenær. in notis MSS.

1360. Alexis Athen. iv. 164. pen.

ως om. MSS. pars; (quæ vox sæpe est intrusa, ut Eq. 419. Vesp. 101. 368. Pac. 581. 891. Av. 282. vide Pors. Opusc. p. 194.) alii εὐθέως, quod occurrit Eq. 643. Plut. 691. 740. Pac. 836. sed ibi v. l. Nub. 490. 585.

Eupol. Athen. vi. 236. ult. (ex em.) et alibi saepe, ut Vesp. 492. 1076. Sed facile nasci potuit e correctore quodam: sic infra 1376. εὐθέως ἀράττω Cantab. 1. εὐθέως ἔξ. Harl. apud R. P. Deinde ordo verborum valde turbatus in MSS. An legendum,

οὐδὲ εὐθὺς εἶναι φασκεν ἀρχαῖον τι τὸ κ.

Possis etiam, collato Cantab. 1.

οὐδὲ εὐθὺς ἀρχαῖον τὸ ἔφασκ' εἶναι τι τὸ κ.

1363. Vide Herodian. Piersoni p. 441.

1375. Plutarch. Conviv. Sap. p. 149. D. οὐ μὲν οὖν Νειλόξενος, ΑΛΕΞΙΚΑΚΕ εἰπὼν, ἀπεστράφη.

1387. Thucyd. III. 82, 74.

1391. Omnino legendum puto,

ἔξω ἔχενεγκεῖν μὲν ὡς μιάρ' ἀλλ' ἀποπνιγόμενος

αὐτοῦ—ut θύραζε sit e glossa.

1398. ἀλλ' οὐδὲ Lucian. T. I. p. 741, 37. 747, 72. Schol. ad Nub. 76. I. 7. Demosth. Proœm. p. 1455, 18. Laërt. I. 36. Courier. ad Luciani Asinum p. 187.=T. II. p. 574, 35. qui citat locum Qu. Hist. Scrib. T. II. p. 44, 101. Adde Asin. p. 619, 49. Achæus Athen. x. 427. C. XIV. 661. E. Act. Apost. XIX. 2.

1432. Vide Eupolin Athen. vi. 236. E.

1433. Omnino legendum puto σὺν pro καὶ, quod omittunt tres MSS. (Supra 1036. possis τοῖσιν νόμοις sine καὶ. Plato Euthyd. p. 61, 6. ed. Routh. lege, οἰσθα CY ΕΥΘΥΔ.) Sed quid sibi vult τὴν? Tum melius esset καὶ σὺν quam σὺ sine καὶ. Nunc malim, οὐκ ἐσθίεις καντός κόπρον.

1434. οὐδὲ ἀν οὐδὲ εἰ Σ. δοκεῖ Grammaticus Hermanni p. 370. unde posses, ὡς τὰν, οὐδὲ ἀν οὐδὲ εἰ Σ. Sed duas lectt. confudit scriba, οὐδὲ ἀν Σ. et οὐδὲ εἰ Σ. quarum posteriorem fere malim. *Non si ipse diceret Socrates.*

1460. ἐκάστοτε ὄταν τινα (sic) Arundel. ubi vulgatorum errorem contrario errore correxisse videtur: ἐκάστοτε, ἀν τινα.

1472. not. Pors. Thesm. 775. *τίν' οὐν̄ ἄγ.* Junt. et Rav. *τίν' ἀν̄, τίν' ἄ.* Br. ut partim Dorvilius. In Plut. 348. *ένι* secundum om. duo MSS. Θῆβαι δὲ, Θῆβαι in *Æschine* Ctes. 72, 30. MSS. et diserte Demetr. Rhetor. § 280. Fisch. *ἡδὸν* Menander Athen. xv. 691. B. (me ibi.) Ita πῶς cum MSto duplicat Porsonus in Cratino Athen. Advss. p. 129—30. et Opusc. p. 251. Vesp. 456. Plut. 348. in MS. 3. Infra ad Ach. 1150. Forsan *Æsch.* Agam. 1308. St. *έστιν* Pers. 350. *οὐκ ἀπὸ* Elmsl. in Eq. 724. Ita *non* Latini. Vide Gesn. et Forc. in *non*.

1493. *τιν̄]* Lys. 447.

1496. Aliter in Nub. Prior. Schol. ad 543.

1512. *ημῖν]* *εἰναι* Mœris p. 363. de qua locutione vide Bergler. ad Alciphron. init.

R A N Æ.

V. AR. Lectt. apud Schol. 14. 28. (46?) 51. 55. 56. 67. (84. *σοφοῖς?*) 95. 103. 113. 133. 153. 170. 176. 183. 186. 193. 195. 198. 272. 317. sec. 323. (346. *ἰακχ'* ὁ *I.* pro *τικάστων* *'I.*) 350. 354. 365. 418. 424. 497. 525. 557. 575 bis. 586. 620 sæpe. 624. 638. 649. 658. 666. 668. (N. B. *γ'* om.) 730. 750. 753. 757. 787. 854. (862?) (898.) 909. 918. 963. 973. 974. (1294. qu.) (non 1320.) 1346. 1385 bis. 1414. 1455. 1461. 1479. 1485. 1488. 1500. 1515.

V. 1. De *εἰωθότων* vide Spanh. et adde Eupolin apud Hephaest. p. 132, 5. ed. G.

3. Schol. Thesmoph. sec. Fragm. xiv. lege, *φησίν*—*Ως διά γε τοῦτο τοῦπος οὐ δύναμαι φέρειν Σκεύη τ.*

4. *χολή.]* Cratinus Athen. xiv. 638. E.

Ib. Schol. Lege *πικρόν* *έστι* pro *πονηρόν*.

15. *τοῖς σκευοφοροῦσ'* Cantab. 1. *οῖς σκευοφοροῦσ'* Cant. 2. Malim, *οῖς σκευοφοροῦσ'*—*αι κωμῳδίαι*. De v. ll. confer Lys. 44. *τραγῳδία* sine articulo Plut. 423. (Elmsl. Ach. 499.) Me ad Nub. 966.

18. Shaksp. Cymbeline, 1. 2. *Thou heapest A year's age on me.* Confer Louis XIII. Menagiana 1. p. 48. ed. Par. 1729.

21. Mallem, *ἐστὶ πολλὴ, καὶ τρυφή.* Vide Plut. 887.—Imo hoc ipsum est vulgata. Vide Elmslei. Cens. Markl. p. 442.

27. *օῦνος.* Asinus inducitur per allusionem ad illum Sileni.

41. Recte vertit Br. Vide Schol. *πιθανώτερον δὲ—*

48. Male Brunckius, *Clisthenes quasi navis.* Imo trierarchus. Dativus ut in locis ad Plut. 913. et Addend.

64. *Lege ἡ τέρρα, ut Eq. 35.*

73. Schol. fin. *συντηγωνίσατο]* An legendum *αντηγωνίσατο?*

77. *εἰπερ γε* Nub. 927. (1185.) Vide Eq. 365. Vesp. 1148.

78. Schol. 1. 6. *ψοφώδεις]* Lege *ψοφοδεῖς* (sic Valck.) Voce utitur Schol. MS. Paris. 2827. ad Plut. 242. Hesychio v. *Μενέκτηπος* restituit Musurus. Vide ad Greg. Corinth. p. 560. ed. nov.

81. *Lege κάνει ξυναποδρ.*

84. *τοῖς φίλοις]* *τοῖς σοφοῖς* Schol. Hoc quum interpretatio esse nequeat, suspicor esse v. l. adeoque præfigendum *γρ.* Similiter infra 1458. Qu. an *σοφοῖς* et *φίλοις* confusa.—Hic vero *σοφοῖς* verum esse puto, (vide Nub. 526.) et alterum e glossa natum: *σοφοῖς*—lege sequentia scholii: (Φιλοκλῆς et Σοφοκλῆς confusa, Schol. Av. 282.)—vel forsitan ex mero compendio. N. B. *η φ'* Juntina pro *η φίλος* Lys. 580. *ει μ'* Ald. Eccl. 637. pro *ει μελ'*.

95. *προσοντίσαντα* inepte legebat Schol.—Sed Gl. 1. *εὐθυδρομήσαντα* καὶ *ἐπαινεθέντα.*

100. Schol. *πρόβανε πόδα]* *ποὺς* MS. Rav. Recte igitur *προύβανε ποὺς.* Idem MS. Εύριπίδου ἐκ Μελανίππης. Vide

Valck. Diatr. p. 49. qui cum Berglero recte legit *σοφῆς*
pro *Σοφοκλέους*. Vocem om. Rav.

103. Schol. Lege, *εἰς τὸ μὲν οὖν ἡ, οὐκ ἀλλά ὁ καὶ μᾶλλον.*
Quod rectius est.—Vide tamen de *μᾶλλον* ex v. l. errore
pro *μᾶλλα*, ad 620.

Photius Galeanus, *Μάλαν*: *ἀντὶ τοῦ οὐ καλά*:—Sic
etiam descriptsit Porsonus. *Lege ΜΑΛΑ, ΜΑΛΛ.* *Lege,*
Μᾶλλά: *ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀλλά*:—(*οὐκ ἀλλά* pro *οὐ καλά*
Mnesimacho et Cratino restituit Porsonus Advss. pp. 102.
284.) Thesm. 653. lege, οὐκ ἐν γε ταυθί. μὴ, ἀλλά δεῦρ'
ηκει πάλιν. ubi μὴ degeneravit in MN. personæ notam.
(N. B. puncta personas distinguentia.) *Paullo ante 651.*
lege, τοδὶ διέκυψε. Athen. III. 108. C.

Μὴ pro *οὐ* *Av. 195. Eccl. 992. Lys. 916.* cum quo
loco confer *Ran. 511. (Vesp. 610.) μὴ ἀλλά* pro *οὐκ ἀλλά*
Av. 109. et per crasin. Crases, μὴ ἀλλά Ach. 457. μὴ
ἄλλην Thesm. 483.

Ceterum ex iis quæ de *μᾶλλα* dant Scholiastæ, valde
probabilis redditur Elmsleii sententia ad *Œd. T. 1388.*
et ad *Heracl. 460.* statuentis *μὴ ἀπό*, etc. pronuntiata esse
μάπο, etc. Vide et ad Hermanni *H. F. 1410. Suppl.*
420. Vide *Dawes. p. 376. l. 5. ed. K.*

Plato *Alcib. I. p. 53, 5. Etwall. = 114. D. E. HSt.*
Σ. ἀποκρίνον μόνον τὰ ἔρωτά μενα. *Α. μὴ, ἀλλά σὺ αὐτὸς λέγε.*
Menon. p. 75. A. πειρῶ εἰπεῖν—M. μὴ, ἀλλά σὺ, ὁ Σώκρατες,
εἰπέ. *Euthydem. p. 61, 7. Routh. = 294. C. Acharn. 457.*
Quæ non magis *huc* sunt referenda quam *Aristoph.*
Plut. 651. ut *peſſime Kusterus in indice.*

104. *Legerim, ἡ μὴν κόβαλά γ' ἐστίν. ΟΥ καὶ σοὶ δοκεῖ;* ut
Vesp. 928. Plato Euthyphr. p. 12. B. HSt.—Olim
emendabam, neque pœnitet, *ἴσως καὶ σοὶ δοκεῖ. ίσως in ᾧ*
abiit in *Schol. Dem. p. 250. § 417. ed. Par. = 414, 28.*
ἐκακούργησεν, ίσως εἰπών.

105. *Schol. Andromach. 236. ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυπουργίη,*
γύναι, ubi Schol. nostrum citat Gaisford. Sed recte ibi

monet Beckius, e Suida voce μὴ τ. ἐ. supplendum, Ἀνδρομάχη Εύρεπίδου. η̄ οὐτως̄ μὴ τὸν ἐ.

122. Malim, ΞΑ. κρεμάσαντι σαντὸν—ΔΙΟ. παῦε. vel, ΔΙΟ. κρεμάσαντι γ̄ αὐτὸν παῦε—i. e. ἐμαντόν. De ἐαυτὸν pro ἐμ. vide Reisig. p. 206. Blomfield. Ag. Add. Not. 809. ἐαυτὸν Eq. 503.

ἐαυτοῦ, φ̄, ὃν pro ἐμ. vel σα. librariis imputanda putat Hasius MSS. du Roi IX. p. 185. “Nam ex omnibus exemplis a Budæo congestis Comm. p. 32. *ima*, vix unum est quod vetustissimorum codicum ope tueri possis. Apud Platonem recte *Alc.* II. p. 143. C. codices optimi nostri habent τὴν σαντοῦ μητέρα.”

160. Thucyd. IV. 117. ἐς τὸν πλείω χρόνον. Trachin. 733. τὸν π. λόγον, ubi χρόνον ed. 1547.

176. Alii ἵνα. Schol. Vide 342. et 1565. ἵνα Rav. ἦ' ἀν Bar. et pro v. l. Cant. 1.

183. Distingue, τοῦτο, λ. vel τοῦτο; vide Praef. ad Plut. *Rogas, quid hoc?*

186. Schol. λέγουσι δ̄ αὐτοὶ σαπροὶ] Qu. λέγ. δ̄ αὐτὸ οἱ βάτραχοι.—Imo οἱ σάτυροι. apud Achæum scil.

193. Ad lectionem νεκρῶν respicit Apollonius apud Schol. ad 423. Istius lectionis hic meminit Schol. Vide Plutarch. T. II. p. 1087. B.

197. μανθάνω omittit MS. Barocc. Qu. igitur, XA. ἐπὶ ταῖσιν ἀναπαύλαισι. ΔΙ. (hoc Cantab. duo.) μανθάνεις; ΞΑ. πάνν. πάνν μανθ. Av. 1458. Ran. 65.

229. Verte, *Nil estis nisi*—Vide Lys. 139. Schol. ad Ran. 230. prop. f.

288. Lege, ut fere Rav. ποῦ, ποῦ στιν; ΞΑ. ἐξόπισθεν. ΔΙ. ἐξόπισθ' ίθι.

297. Distinguere possis, ΔΙ. νὴ τὸν Ποσειδῶ; ΞΑ. καὶ β. θάτερον. Vide Plut. 395.

301. Schol. Qu. πρὸς τὸ συνεχὲς—ut dicat μ' in versus fine elidi a vocali in sequentis initio, quum continua serie recitarentur.

302. Qu. τοῦτο δ̄ ἐθ' ήττον—sed qu. de ictu.

306. Schol. Collato Schol. Eur. Orest. 279. Musgr. *lego in Stratide,*

* * ποῖ, ποῖ πρὸς θεῶν γαλῆν ὄρῳ;
=γαλῆν; =γαλῆν'.=ἐγὼ δὲ γαλῆν σ' ἔμην λέγειν.

In Sannyrione,

τί* οὖν γενόμενος εἰς ὄπην ἐνδύσομαι;

φερ' εἰ γενοίμην νῦν γαλῆ.

ἀλλ' Ἡγ.—————ο τραγικός·

ως ἀνακράγοιτ' ἀν οὗτος εἰσιδὼν (vel εἰς ἔχθρον) μέγα,
ἐκ κ. γάρ—————

*τι ed. princ. Schol. Eur.

310. Scholion non extrico. Puto tamen Εὐφρόνιος legendum pro Εὔπολις.—Qu. ἀπὸ ^{λλ} i. e. Ἀπολλόδωρος. Vide Schweigh. ad Athen. 688. E. et mox Schol. ad v. 333.

317. Schol. fin. δύο ποιοῦσι· scil. στιγμάς. i. e. *novam personam loqui faciunt*. Vide ad 28. 51. 918. Ach. 899. Sed ubi δύο διπλαῖ, ad Eq. 781. i. e. post καθυβρίσαι, *alia scena*, non *persona*.

323. Vide Eccl. 22. 356. Soph. Electr. 1128. et Schol.

Ib. Schol. l. 3. Lege, οὐχ ως τοὺς θεοὺς—

Ibid. l. 7. τῷ δὲ ζῶντα κομίσαντι δ' lege, i. e. τέτταρα, ex Av. 1078. sed vide Schol. ibi [*ad 1073.*]—Tum pro Φερεκράτης legendum puto Κράτης.

326. Schol. prop. f. Lege, ἐτερον Διονύσου.

Antistrophica 326—339 et 343—356. 387—391 et 392—397.

401—405, 406—411, 412—416 tres pentades:

Stroph. et Antistr.

1, 2.	◡ — ◡ —	◡ — ◡ —	◡ — —
	◡ ◡ ◡	◡ ◡ ◡	
3.	— — ◡ —	— — ◡ —	
4.	◡ — ◡ —	— — ◡ —	◡ — —
5.	trimeter.		

Epod.

1.	— — —	— — —	— — —
2.	— — —	— — —	— — —
3.	— — —	— — —	— — —
4.	— — —	— — —	— — —

5. trimeter.

407. *lege τὸν τε σανδ.*417. *qu. del. μετ' αὐτῆς.*443—446 et 447—450. (443. *del. forsitan ἀνὰ κύκλου.*)

451—456 et 457—462. 537—546 et 547—556.

598—607 et 608—617. (sed qu. an potius 537—556 et 598—617.) 686—697 et 718—729.

720 *dele γ', et 724 τε.*338. *De μέρος* Ibycus Athen. II. 39. B. Panyasis ibid. 37.

A. 3. Alexis II. 46. A. Thucyd. I. 84. Plut. 226.

350. Eustath. II. A. p. 191, 20. *ἐτῶν ἐνιαυτοὺς* hinc habet.*χρονίους τ' ἐτῶν παλαιῶν ἐν.* Rav. *χρονίους* etiam Borg.357. Schol. Collato Schol. ad 375. liquet hic dici: *Aristarchus non putabat hæc uno tenore a Choro proferri, sed in dialogum distributa fuisse.* Qu. igitur an legendum, *εἰς μέρη ἀμοιβαῖα*—*τὸν χορόν.* Scil. 375, etc.365. Schol. init. Qu. *ἀκούοντιν ὡς καὶ ημῖν.* *Intelligunt per τάπορρητα idem quod nunc solemus,* i. e. *secretæ, non prohibita:* sed vide Indic. Schol. in ΠΡΟΣ.372. *οἰστῶν* pro *τούτοισιν* Valck. Qu. an eadem medicina facienda Athen. XIV. 616. A. Vide me ibi.

383—4. Andocid. p. 2, 20.

402. Schol. fin. Alludit ad Eurip. *Phœn.* 701.407. *De εὐτελείᾳ* vide Herodot. II. 92. Thucyd. II. 40, init.432. Schol. *ἱππόπορνε.* Diogenes Athen. XIII. 565. C. Vide Alciphron. I. 38. et Bergler. III. 38. p. 346.

435. Vide Iph. A. 801. et me ibi.

440. Vide Av. 1326.

443—50. *Hæc omnia dicit Ἱερεὺς.* vide *Dramatis Personas,* Schol. 299.

465. *γεύσει* Elmsl. ad Med. 1120. sed vide Nub. 295—6.
ibidem citatum.

476. *έκατοντακέφαλος* non tantum metro adversatur, sed **vix** Atticum videtur: (Elmslei. ER. 37. p. 66.) vide Suid. et Etymol. citatos a Porsono ad Nub. 772. Eq. 1046. Formidabile tamen exemplum *έκατονταρόγυνον* Av. 1131. (Julian. pp. 395—6. sæpe.) *Æschyl.* Athen. I. 11. E. *χάκατοντάρχας*.

478. *Ταρτήστιαι γαλαῖ* Herodot. IV. 192, fin.

486. Malim, ΞΑ. *ἰδού· λαβέ, πρόσθου.* ΔΙ. *ποῦ στιν;*

504. Schol. med. Lege, διὰ τοῦτο οὐκ ὀνομάσθαι. Sequentia verte, *vel quod nomen paullo ante* (scil. 431.) *positum erat*, ideoque non necessarium erat hic repetere. Forsan legendum, ή διὰ τὸ ὅλον.

507. Sic 'μὲ Iph. A. 1410. ex em. R. P. Advss. p. 257. *μοι* Plut. 1172. (Vesp. 1067.) Eq. 459. vide Pac. 20. 76. 'γω Pac. 614. *σοι* Plut. 46. *μ'* Av. 95. vide Pl. 376. 447. Av. 418. Thesm. 1145. (Lys. 376.) ΟEd. Col. 979. Diphil. Athen. VI. 228. A. ult. *μοι* Iph. T. 598. vide R. P. Adv. p. 260.

517. *μι'* Rav. si Invernizio fides. Cogitabam, ήδη νόδον—

523. *αὐτός*. Plato Repub. init. p. 327. B. 7. Hemst. ad Plut. p. 335. Nub. 219. Cicero ad Div. IV. 4.

525. *ποιεῖς* citant Budæus et diserte Stephanus III. p. 947. A. sed malim *ποιεῖ*. et ita, ut videtur, Phot. *σπουδή*.

534. Qu. θυητὸς ὁν καὶ δοῦλος. sed vide 591. Nempe in diis erant δοῦλοι, Apollo (Av. 516.) et Mercurius.

551. *ἀμισ* asp. Attici, teste Bekkeri Lex. SG. p. 380, 27. Vide Schw. ad Athen. Pierson. ad Mœrin p. 179.

562. Timocl. Athen. IV. 240. E. 5.

565. Malim ἐτ' ἀν—*vel* ἀν *γνῶναι*.

573. Recte Brunckii MSS. et alii, ΞΑ. *νὴ Δία, τ.* [In fine *versus*] qu. πως. Mox 576. recte Brunckius.

578. Schol. Dele *ἐν*, *vel* lege *ἐνὶ τῶν θεατῶν*.

591. [Vide ad 534.]

601. *aei* non adeo commodum est ad sensum; et ex 540. natum videtur. Quid si ἀναρέζειν αὐτὸν—

607. *στι* in *τις* corruptum Plut. 807. τύχη *στι* in Apol-
lodorō Stobaei p. 453. Grot. Porsonus Advss. p. 283.
ἢ *τις* pro ἔστι lege in Compar. Men. et Ph. p. 361.
v. 107. Rutg. = 368. v. 315. Cler. *στι* pro *τι* recte Grot.
in Philemone Athen. XIII. 569. F. Eadem correctio
facienda Menandro Stob. xv. p. 152, 21. (fr. incert. 39.)
In Æsch. Choëph. 643. φιλόξενος *τις* Elmsl. ad Med.
p. 207 (r.)

613. Ob præcedens ὅτι malim, εὐ οἰδ̄, οἴδι. Ordo est, ὅτι—
πειράστεται οἴδι, εὐ οίδα.

624—5. Lege, AIA. μὴ ἡλ' ὑπερφυῖ. ΔΙΟΝ. (hoc MSS.)
σχέτλια—In personis olim turbatum fuisse docet Schol.
Sed si hanc solam mutationem excipias, recte Kusteri
editio.

657. Malim, σκόπει νῦν μὲν ἡν παρακιν. ut fere Borgianus.

662—3. Ita videtur legendum proxime ad Rav. ΞΑ. οὐ.
ἀνύστει; iat̄tatai, iat̄tatai. Al. μῶν ὡ.

664. Schol. Forsan, περὶ οὐ φησὶ Δῆμων—

693. Schol. τυροκοίος] Lege λυροκοίος. Vide Taylori Vit.
Lysiæ p. 43.

706. Schol. σημαίνουσαν nihil esse credo nisi (H (i. e. σημειῶ-
σαι) ex margine male assumptum. Lego, διάλ. ιδίαν. τὸ δὲ
εἶναι ἀν εἰη, ὅμοίοις ἡγεῖσθαι. vel sine ἀν εἰη.

710. Schol. l. 5. Lege, καὶ ἐπιτίμους εἶναι.

716. Sic positum καὶ ταῦτα Plat. Repub. I. p. 341. C. = 44.

Massey. Vide Plut. 456. (Ach. 167.) Julian. Cæs. p. 312. 546
B. Diodor. Stob. LXX. p. 429. = 303.

Ib. Schol. fin. Διονυσιακὸς πόλεμος.] An Δεκελεικός? Potius
Πελοποννησιακός.

732. Zeno Laërtii VII. 18.

755. Cum Schol. confer Nub. 6—7.

757. ἰκετεύω] Philetær. Athen. VII. 280. C. Eubulus XII.
519. A.

Ibid. μάλα γέ ἐπ.] μάλιστα γέ. Schol. i. e. μάλλιστα γέ vel μὴ ἡλικία.

771. *γάρ natum est ex πρᾶγμα μέγα, ut videtur; vel vice versa. Alioqui tentarem, ἀ:—πρᾶγμα γάρ τι μέγα κεκίνηται, μέγα.* Ita χαλεπὸν repetit Apollodorus Stobæi Grot. p. 453.

783. Malim ὅτε δὲ—δὴ forsitan fluxit ex 801.

784. *τοῖς ante βαλ. om. MS. Barocc. 127. Forsan legendum, τοῖς λωποδύταισι καὶ βαλ. ut in versu seq. Equit. 320. lege ex Rav. δημοταῖσι καὶ φίλοις, et confer Ran. 1537. Antiph. Athenæi xv. 689. E. τὰς γνάθους καὶ τιτθία.*

787. Pessime luxatum scholion. Nunc malim: *τῶν ἀντιλογιῶν: παρίστησιν αὐτοῦ τὸ περὶ τοὺς λόγους σαθρόν:—λογισμῶν: τουτέστι παραλογισμῶν. γράφεται λυγισμῶν, τῶν καμπῶν. λυγίζειν γάρ τὸ κάμπτειν. ἀμα μὲν πρὸς τὰ μέλη, ἀμα δὲ πρὸς τὸ ἔξελίττειν καὶ ἀναδύεσθαι. Δίδυμος δὲ λυγισμῶν ἀντὶ τῶν συνδέσεων τοῦ λόγου. Ὁμηρος, δίδη μόσχοισι λύγοισι:—στροφῶν: καὶ ἐν ἄλλοις στρεψίμελος τὴν τέχνην Εύριπιδης.*

802. Versum esse delendum pene suspicor. Tolerabilius esset, si Xanthiæ daretur, cum nota interrogationis in fine.

821. Lys. 860.

829. Pseudo-Lucian. III. 613. fin.

833—9. post 846. ponendi videntur.

834. Crates Athen. x. 418. C. ex em. Cas. ἐπη (pro ἐπει) τριπήχη, Θετταλικῶς τετμημένα. Vide Vesp. 479. Pac. 520.

859. An μέγα legebat Porsonus? Possis, μὴ μέγ' αὖ λίαν λέγε. vel, μὴ λέγειν (pro λέγε) λίαν μέγα. Infra 1475. μέγαλα δὲ βλάπτειν recte MS.—μέγαλα agnoscit Pseudo-Lucian. III. 613, 87. μέγα Rav. Borg. Vide Heindorf. ad Plat. Hipp. Maj. p. 295. A.

864. Schol. Lege παρὰ τὰ Εύριπιδον.

881. Plato Gorg. p. 462. A. Steph. = 133, 3. Routh.

890. Melius potuisset Br. ἐβουλόμην μὲν ο. ἐ. ἐνθάδ' ἄν. Ceterum ineptit Hermannus ad Nub. p. 230.

916. Hecub. 759. Class. Journ. 27. p. 187. Lobeck. Aj. p. 343. et Add.

919. Schol. fin. Qu. an τὴν φρόνησιν.

920. ῥίνα κριτικὴν Posidipp. Athen. XIV. 662. A.

940. Malim οἴως, de qua voce vide R. P. Adv. p. 201. Contra 1280. malim ἔχω γ' οἵ—

942. Malim, γὰρ ἔνα τιν' ἀν καθίζειν, vel potius τιν' ἐγκαθίζειν.—Imo illud longe melius.

944. Julian. Cæs. p. 310. C. ἔστι γὰρ ἐκείνων δίχα τοντὶ τὸ τῆς τραγῳδίας δορυφόρημα, μικροῦ δέω φάναι, καὶ ἀψυχον.

949. Schol. Lege ἐπιδεικτικῶς.

951. τι φθέγγειτο pro φθ. δὴ Barocc. et Cant. I. φθέγγεται Rav. Lege τι φθέγγεται. Sic 1289. μέμψεται restitutum e MSS.

960. Legendum puto ὡς ῥήμαθ—Ceterum in Schol. legendum suspicor, ποῦ μᾶλλον συναπτέον τὸ ὡς π' ἀ. ut quæratur utrum distinguendum, ἐπόντας, γ. Si hoc verum est, per ἐπ' ἀ. ε. intelligebant Scholiastæ *mortuos in clypeo gestatos*.

963. Schol. γένος τι λάβης (qu.)—αὐτῷ ὅμοιον. Lego ἀτῷ i. e. αὐτῷ. Deinde forsitan, ἐν τῇ σημασίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ ἀσπίδι. *in vexillo*. Vide Du Cang.

965. De Philoxeno vide Sch. ad Athen. I. 6. B.

968. Lege, οὐχὶ μὰ Δί' ἵππ. Sic μὴ Δία trajectum Eq. 319.

973. Schol. in περιπάτοις.] Lege, εἰώθασι γὰρ οἱ κενούμενοι—*ii qui purgantur*.

975. Aristoph. Athen. III. 99. F.

995. Malim, κάμονς ἐκατέρου μαθ. (Eurip. Helen. 1451. ὑμέναιον Ἐλένης κάμον.) Recte mox 998. οὐμοὶ, non οὐμός. Imo οὐμοὶ, ut Borg. sine articulo.

1030. Eur. Med. 524.

1044. Plut. 499. et ibi Schol.

1048. Pseudo-Lucian. III. p. 613, 87.

1060. Schol. l. 12. Lege, Ἡρόδικος (vel potius Ἡρωδιανὸς)—διττὰς—τὰς θέσεις (vel καθέσεις. vide Kust.) ut mox. Tum l. 18. lege, ἀντὶ τοῦ Ξέρχου, ὅτι—Denique pro ἐκεῖ qu. ἐκείνου.

Ib. ib. Miror Blomfieldium (Præf. ad Pers pp. xxv—vi. ed. 2.) non vidisse, Dicæarchi nomen latere apud auctorem de Vita Æschyli, p. 13. ed. Robortell. φασὶν ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι τὸν πέρσα (sic) ἐν σικελίας (sic), καὶ λίαν ἐκ τῆς μουσικῆς ιστορίας. Ita Robort. εὐδοκιμεῖν post λίαν addit Stanlei. p. 692. e MS. ut videtur. Forsan, φησὶν—ΣΙΚΕΛΙΑΙ (ΔΙ)ΚΑΙΑΡΧ ΕΝ ἐκτῇ μουσικῆς ιστορίας. De Dicæarcho vide Fabric. III. 8. Adde Schol. Platon. Gaisf. p. 72. (Porson. Opusc. p. 268.) et quære an ejus περὶ Διονυσιακῶν ἀγώνων (nisi legendum Μουσικῶν) fuerit pars laborum π. μουσικῆς, vel μουσικῶν ἀγώνων.

Obiter noto, εὐδοκιμεῖν non esse in Robortello, ut affirmat Butlerus, qui similia peccata ibidem commisit. Deinde frustra probare conatur Blomfieldius, ἀναδιδάξαι necessario diversum esse a διασκευάζειν, ut liquet ex Argum. ad Nub. ab ipso laudato.

1061. Hinc cum Blomfieldio emenda Æschyl. Pers. 665. 674.

1069. πέμπειν absolute, *pompam duco.*

1073. θυμολεόντων adjective cepit Pseudo-Lucian. III. 613, 88.

1076. οἰδ̄ οὐδεὶς R. P. e Rav. Philetærus Athen. XIII. 587. E. 7. Eccles. 589.

1077. An, οὐδέ γ' ἐπῆν? Vide ad Lys. 933.

1100. παρά] περὶ Vat. probante Kustero et Piersono ad Mœrin. p. 416. ex MS. (eodem, puto) Scholiastæ et Suidæ interpretationibus; sed recte vulgatam tuetur Br.

1116. Schol. l. 3. ὄλεθρος] Demosth. de Cor. 269, 16.

1137. Qu. ἀνά τε δέρετον.

1167. Nunc malim, ΔΙΟ. ὄρᾶς ὅτι ληρεῖς; Al.

1175. ἐκεῖνον] Malim ἐκεῖνό γ'—scil. ἐφη ex 1174. Vel ἐκεῖνος, ut supra 800.

Ib. Schol. l. 2. Qu. πρὸς τὴν ἐτυμοῦ (i. e. ἐτυμολογίαν) τοῦ Ἐριουν. scil. ab ἐρα.

1190. Pherecr. Lex. SG. p. 358, 9. Bekk. *πρόσωρε τὸ κανοῦν εἰ δὲ βούλει, πρόσφερε.*

1243. Recte Παρνασσὸν per σσ Kusterus, ni fallor, quamvis negante Brunckio. Omnia ista locorum nomina in ησσὸς Ionice, ηττὸς Attice, ασσὸς Dorice et ΑΕolice, exivisse videntur. Eurip. Phœn. 1105. (1116. Pors.) non decernit Valck. inter Τευμησὸς et -σσὸς. Vide Blomf. ad Prom. 751. Unde Λυκαβηττὸς 1088. reponendum. Ita Τιταρησὸς apud Homerum legendum suspicor.

Ibid. Schol. Hoc, opinor, dicit Timarchidas, καθαπτὸς passivum esse, κάθαπτος activum. Vide Hesych.

1251. Recte Kusterus δοκεῖ. Vide ad Eq. 1308.

1253. Lege οὐ τὰν

1260. Ach. 812. 815. Pac. 1260. Phryнич. Athen. XIV.

654. B. περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου. Vide Dinarch. Harpocrat. v. ὄχειον, et Elmsl. Addend. ad Ach. 812.

1261. ἔξω] Lege ἔχω. E seqq. ortum ἔξω.

1280. ἔχω γ'] Forsan ἔγωγ'. MS. Elb. ἔγ'.

1294. Malim, καὶ μὴν λογιοῦμαί γ' αὐτά.

Ib. Schol. An isti, quos reprehendit Eratosthenes, legebant τὸν ψῆφον?

1306. πέλας. Aesch. Choëph. 869.

1316. προστίθει] Vide Nub. 63.

1319–20. Schol. Tolle distinctiones, et lege, προσθέσεις. σφ. δὲ δυσαμεριαν, τὴν—

1336. not. ap. Pors. p. 78. πορνιδίων, οὐσιδίων] ποτηρίδια, ubi p̄i anceps, Menander p. 10. Cleric. = 5. Bentl. τιτθίδιον Aristoph. Pollucis VII. 66. (Thesm. 2. Fr. VII.) ἐλαῖδιον Sotades Athen. VII. 293. E. σικῦδιον Phryнич. Athen. III. 74. A. ex MS. A. κρεᾶδιον. male Brunck. in Arist.

Fragm. Inc. γραμματίδιον Menander Harpocr. v. παράστασις. λυχνίδιον Aristoph. Pollucis X. 119. (Δράμ. F. XI.) πορνίδιον Pors. ad Nub. 993. καλιδίοις Eupolis Pollucis X.

161. (sed καλιά.) βοτρύδιον Alexis Athen. XII. 516. F. καρῦδια Phillyllius Athen. XIV. 641. B. κωβῖδια Athen. VII.

293. D. me ibi. *ἰχθῦδιον* Xenarch. Athen. VII. 319. A. loco corrupto, qui partim corrigendus, ἐν μὲν π. τοῖς θ. ἐ. κ. Ἰχθ. Qu. *an sic alii. σηπιδιον* Aristoph. Danaid. IV. Addit Maltbius in Thesauro Ephipp. Athen. IX. 370. D. *Tibicen* = *tibiicen*, Priscian. I. p. 8a Ald. = 553. Putsch.

1337. Schol. med. Ita etiam Schol. Vesp. 1231. Sed vide an legendum, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων (vel πάντων ἀμα) ἀδόμενον· τὸ δὲ καθ' ἓνα ἔξης.

1340. Schol. fin. Vide Athen. XIV. 636. D. E.

1358. Malim *ποὺς* de pede humano intelligere: forsitan verba sunt Telephi ad Achillem.

1376. Schol. Lege, ἐκ τῶν Τημενιδῶν.

1385. Schol. init. Vide an delendum *Εὐριπίδου* post *Ξαντρίων*, ut *Æschyli* drama citetur. Ista enim, οὐδὲ παρ' *Αἰσχύλου*, etc. videntur esse grammatici, Apollonii sententiam damnantis. *Εὐριπ'* forsitan natum est ex εὐρε paullo post.

Ibid. I. 2. An, εὐρε — ἐν τινι τῶν διασωθέντων [αὐτογράφων.] Mox lege, ἀνυπότακτα ἄλλως sine distinctione.

1433—4. *έριοπωλικῶς* — *ῶσπερ τάρια*] Lucian. Ver. Hist. I. 25. p. 90. καὶ ἔργαζονται τὸν χαλκὸν ὑποβρέχαντες, *ῶσπερ τὰ τέρια*.

1453. *οὖς*] *ὼς* Brunck. forsitan e MSS. unde facias *ὅσ'*, quod sane mallem.

1456. Athen. I. 3. A.

1470. Pseudo-Lucian. T. III. 612, 64.

1485. Septem versus, 1485—9. et 1500—1. certissime vindicantur loco movendi, Aristophanei tamen.

1498. Lege, *τάναντί* ἀν. πρ.

1526. Schol. *Ιππολύτου*] Legendum videtur Πολυίδου. Est ibi Fr. 2.

1561. Schol. I. 4. *παραγεγραμμένον*] Lege *παρεγγεγραμμένον*. *Falso inscriptus civis.*

E Q U I T E S.

VAR. Lectt. apud Schol. 4. 35. 41 secund. 68. (100.) 187.
 197. 210. 240. 242. 243. (278?) 294. 313. 330. 345. 384.
 386. 393. 406. 435. 524. 670. 677. 713. 739. 757. 784.
 883. (915. qu. de personis.) 917. 1038 male. 1043 male.
 1146. (1148 qu.) 1178 male. 1193. 1282. 1299 legèbat
 Χαλκηδών. 1316. 1318 male. 1378.

V. 6. De *πρῶτος* Bergler. ad Alciphr. II. 2. p. 217. Diphil.
 Athen. VII. 292. D. 6.

9. Οὐλύμπου] Nomina propria veteris linguae tenacia. (Herman. *Class. Journ.* 35. p. 5.) Νεοπτόλεμος Demosth. Αρχεπτόλ. Eq. 791. (qui idem esse videtur, qui diu postea ut proditor cum Antiphonte damnatus est, Plutarch. T. II. p. 833. A. E.) Infirnum ergo argumentum Elmsleii *Œd.* T. 361.

Quin in communibus, *πουλύπους*, (οστρεῖα?) f. 155. n. vii.
 19. διασκανδικίσαι Teleclid. Athen. II. 56. D.

20. Athen. XIV. 629. C.—Si vitiosum est *τιν'* in arsi, qu.
 an *νῆπον*. Nisi *εὐρετέος* vel *-ον* hic latet.

21. Plato Cratylo p. 404. C.

26—9. Artemidor. I. 80. fin.

32. Trachin. 427.—Nunc in eo sum ut legam, *ποῖον βρέτας*,
 ω̄ *τᾶν*, *έτεόν*; ut Lys. 1180. si constaret de *βρέτας* in
 thesi. Ach. 761. *ποῖα|σκόροδ*; *ν|μεῖς*—411. *ράκι|έκ|τ*.

34. Idem jocus Ciceron. Pison. 25.

35. Malim *πη*, ut Schol. pro v. l.

39. Schol. Lege, *πᾶν γάρ μέτρον ἔπος λ.* Vide Schol. ad
 505.

42. Πυκνίτης] κν Schol. Suid. v. *πύκνη*, Rav. Thucyd. VIII.
 97. et Duker.

55, 7. Sublegit Agathias Proœm. ad Antholog. 30, 1.
 (Jacobs. T. VI. p. LIII.)

72. Eupolis Hephaest. p. 109. Gaisf.

103. Schol. *τὰ δὲ ἄλφιτα*] Lege, *τὸ δὲ δημιόπρατα, τὰ δημι*
πιπρασκόμενα.

Ib. Schol. secund. *Lege*, δῆμενομένων—ΟΥΣΙΩΝ.

111. Distingue, ταῦτ' ατάρ—cum Elmsl. ad Ach. 815.

114. Male repetitus e 96. agnoscit tamen Scholiastes.
Delet Hotibius.

131. εἰς θ' Rav. Malim εἰς γ'—

134. *Lege* ἀνὴρ ἔτερος, ut 328. ἔτερος αὐτὸς. Bentlei. vide 945. ἔτερος ἀνὴρ Ran. 491.

155. Idem versus Pac. 886.

184. Vide Lysist. 595. et me ibi, et de εἰ μὴ ad Av. 1679.

188—9. *Quinctilian.* Lib. x. 18. ed. Gesn.

197. ἀργυροχεῖλης] -χῆλης Schol. Vide *Alciph.* III. 59. p. 423.

204. *Lege*, τι δὲ ἀγκυλ. Vide Av. 58. et me ad Demosth. F. Leg. 391, 6. Sed vide 203. 1019. 1072. 1070. ubi qu. δὲ η—Si vulgatam servas, intellige ὁ Παφλαγῶν.

212—9. *Plato Gorg.* imprimis p. 519. A.

214. De χορδεύειν VV.DD. ad Herodot. vi. 75.

249. “ Hippol. 664.” BERGLER. Adde Androm. 944.

262. διαλαβῶν *Casaubon.* Vide Eccles. 1082. infra 494.

Ib. Schol. ἐκ Χερρ. fin. αὐτοὺς σ.] *Lege*, αὐτοῦ τοὺς σ. Tum
ποχ, καταγαγών: κατάξας, μετακαλεσάμενος: ~ ἀγκυρίσας: ὑποσκελίσας. παλαιστρικὰ δὲ εἰσι ταῦτα, καὶ τὸ διαλαβῶν, καὶ τὸ ἀγκυρίσας: ~ ἀγκυρίσας: οἷον τῇ ἀγκύρᾳ καταβαλών (vel—λαβών.) η καταπαλαίσας. ἀγκύρισμα εἶδος παλαίσματος, καὶ ἀγκύρα σκένος ἀγρευτικὸν σύκων. Vide Hemst. Valck. et Suid.

270. ἥδον] Valde formidabilis videbatur locus Menandri, sive alius: vide Burnei. MR. 1799. p. 440. vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 209. ob ordinem verborum a Cicerone servatum. Sed quid si apud illum legatur ημῖν, ut alludat ad alium versum, ταῦτα ημῖν ἀφανὲς ὃν συλλαμβάνει? Vide Stob. Heeren. p. 200.=139 Grot.

291. Herodot. v. 86, 62.

294. Schol. οὐτοι γάρ sc. οι βυρσοδέψαι. T. H. Imo οι μάγειροι. *Lego*, deletis verbis e v. ll. natis, Διαφορήσω] διασπάσω, διολέσω, διασχίσω: ~ Κοπροφορήσω] τὴν κόπρον

έκφορήσω (et forsan addendum, τύπτων σε. vide Schol. 295.) ἔπαιξε παρὰ τὸ διαφορεῖν. καλῶς δὲ καὶ οὐκ ἀχαρίτως (imo ἀχρήστως. vide Schol. ad 365.) κέχρηται τῇ λέξει ἐπὶ μ. καὶ ἀλλ. οὐτα γάρ, etc. Tum in fine scholii 295. forsan, ἡ ὡς βύρσαν δέψω. ὅτι κόπρῳ—σθεράπενον. Hoc Hemst. 298. γ' ἐμβλεπόντων R. P. ad Ach. 739. Vide Aeschin. 67, 11.

Stroph. I. 303—13.

Antistr. I. 381—89.

II. 322—80.

II. 396—454.

Vide Hermann. de Metris p. 189—90. V. 304. malim κατακεκράκτα. Qu. κεκράκθ' οὐ τοῦ θρ. vel ὡ μαρὲ καὶ κυκλοβορητὰ, τοῦ σοῦ θρ. vel ὡ μ. καὶ βδελ. κράκτα, τοῦ σ. vide Polluc. v. 90. In Plutarcho apud HSt. II. 229. A. lege κεκράκτης. V. 325. πρ. ρήτορος.

300. καὶ σε φανῶ] Lege, καὶ φανῶ σε.

313. Quamvis omnes, quod sciām, libri plurale habeant, legendum puto κάπο τῆς πέτρας, ut 751. Deinde qu. an restituendum φόρους. Vide Vesp. 655. 669.

321. Athen. XII. 537. C.

335. οὐκ αὐ] Malim οὐκόνν. Vulgata fluxisse videtur e 338.

347. Schol. ἴδιως] Qu. ἴδια. i. e. conviviis abstinent.

350. 412. Shaksp. Jul. Cæsar I. 2. *Upon what meat does this our Cæsar feed; That he is grown so great?*

356. κάτ' servat Athen. sed malim κάπεκπιῶν, ut κάπεκροφ.

698. ἐπεγκ. 491. κάτ' ἐπιπιῶν Rav. et sic legebat Suid. vide Porsonum. Sed hoc natum ex 353. ἐπέπιες restitue Theophilo Athen. x. 417. B. ἐπεκπίει forsan restituendum Eripho Athen. xv. 693. C. Vide Porson. ad Pac.

744. quem male statuere puto de Cyclop. 327. Infra 697. σ' ἦν μὴ κπίω tres primea edd. Vulgatam e Porti interpolatione natam suspicor. Alioqui facile posses, μὴ κάκπιω. Sed verum puto, σ' ἦν μὴ πεκπίω.

362. Forsan ἐπεισπεσῶν Schol. Vide OEd. Col. 915. Suidam v. ἐπεισπέπαικεν, Hesych. v. εἰσπεπαικότες, Eurip. Hec. 1025. Sed vulgatam defendit Aristoph. Eq. 542.

365. Qu. annon *νη* significat *non, per—*

366. Malim 'ν τῷ ξύλῳ. Vide Porson. et me ad 1046. Eq. 393. 702. (Nub. 592.)

369. Recte Schol. Vide Ach. 935—7. Nub. 441.

370. Herodot. vii. 33.

401. *περὶ πάντ'.* Athen. vii. 278. E. F.

412—3. *ἀπομαγδαλίας* imitatione sua confirmat Alciphron III. 44. p. 372.

414. Κυνοκαράνῳ G. Burges. e Scholiastæ collatione cum Hesiod. Theog. 287. probante Blomfieldio. Vide Sluiter. Lect. Andoc. p. 42. Photium v. *κυνοκ.* Bekker. Anecd. 49, 19. Athen. x. 450. l. 1. Herm. ad Orph. Arg. 979. *κυνοκέφαλοι* Aeschyl. Prom. Solut. Fr. 13. (Strab. i. p. 62, 1. vii. 432, 11. ed. Ox.) *τετρακέφαλοι* Eustathii Il. Ω. p. 1353, 8.—1487, 7. hexameter. *άμφικέφαλοι* Eubul. Athen. x. 450. A. in MSS.

420. Schol. l. 6. *μνίας*] An *ποίας*, ut quædam exciderint? Nam Aristotelis locus, H. Anim. iv. 5. p. 204. ed. Cam. est de animali.

422. Si ultima in scholio ejusdem grammatici sunt, procul-dubio legebat ut vulg. An leg. *τῷ κοχώνα* in duali?

428. De λαμπρὸς R. P. Advss. p. 102. Anaxandrid. Athen. vi. 242. E. Demosth. de Cor. 329, 24. Herodot. II. 96. Lennep. ad Phalar. p. 87.
κατιέναι de vento dicitur, ut Thucyd. II. 84, 37. ibid. 25, 13. De torrente Aristophanes, ut videtur, apud Schol. ad Eq. 137. Vide de utroque, vento et fluctu, VV.DD. ad Thucyd. VI. 2. *κατελθόντος—ρεύματος* IV. 75. fin.

429. Schol. init. Lege ΠΑΝ.

435. Nisi forsan *συκοφαντίας* pro ficto nomine acceperit; *ἄνεμος συκοφαντίας*, ut *χειμῶν ὄρνιθίας*.—Servandum καὶ non dubito. Vide 342. 800. 870. 525. 1031. (ubi confer Vesp. 920.) 1205. Pac. 525. 595. Nub. 1003. Ach. 189. Ran. 973.

Ib. Schol. fin. Aristot. Probl. **xxvi. 32.** p. 461. E. Meteorol. **ii. 6.** p. 348. A. ed. 1590. Theophrast. de Ventis p. 65. Plin. H. N. **ii. 48.** Gellius **ii. 22.** Plutarch. Polit. Praec. p. 823. C. Diogenian. **iv. 66.**

436. Schol. l. 5. $\omega\acute{s}$ καὶ ἐφ' $\omega\nu$] Lege ΣΦΩΝ.

440. Schol. fin. δίκας δέκα.] Lege δίκας δέκα (τονταλάντους.)

472. Schol. λέγει δὲ ὅτι εὐθὺς καὶ παραχρῆμα. Pro ταῦτ' forsitan legebat αὐτίκα. Qu. etiam an leg. ὅπως ἐγὼ οὐκ ἔνν 'Αθ. φρ. Vide ad Athen. **vi. 267.** Sed forsitan pertinet scholium ad seq. αὐτίκα μάλιστα.

488. Schol. fin. Forsitan βοτούλους.

514. Shaksp. Ant. and Cleopatra **ii. 6.** *Courtiers of beauteous freedom.*

524. ἀφύων v. l. Schol. Qu. an ibi legendum ἀφύτων. vel ἀφιών ab ἀφνήσ.

526. Malim οὐδὲ ἡν. δὲ οὐδὲ ut in locis ad Ran. **1076.**

555. Respici puto Neptunum ταράξιππου, de quo Pausanias **vi. 20.** p. 504. et Visconti apud Boissonad. MSS. du Roi **x.** p. 229.

571. ἐρόμενος. Lys. **64. 1069.**—Qu. ἐλόμενος, sc. φίλον vel προστάτην ut Demosth.

574. Aesch. Theb. **14.**

615. Vesp. **634.**

621. Schol. l. **11.** Lege δτι τραχέως—et mox forsitan delendum $\omega\acute{s}$ ταχεῖαν.

624—5. ἡρειδε—έρειδων] Vide an ἡλαυνει vel ἐλαύνων, quod tamen ejusdem culpae affine. Neque ex Scholiastæ verbis, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασιβροντα, argumentum petendum est; sed ille supplendus, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐλασιβροντ' αναρρόγυνος ἐπη.

Ἡρειδε spectat Phot. in v.

631. Schol. Σκίτων servus, Herodot. **iii. 130.**

632. κοάλεμοι Schol. et Mόθων. An igitur legebat Βερέσχεθοι, κοάλεμοι τε, καὶ Μόθων—

650. ἡδεθ, i. e. ἡδερο. Unde defende ἡδόμην in Eurip. Bacch.

657. Ἀγροτέρᾳ. Xenoph. Hellen. IV. 2. 20.
κατά. Dionys. Halic. T. I. p. 62, 3. R.

677. Schol. Lege, 'Υπερεπύππαζόν τε με] γράφεται χύπερε-
πυππάζοντό με. καὶ ὑπερεπλ. Vide Suid. in ὑπερεπυππ.

697. Supra ad 356.

704. Schol. ἀποφράξω. ἀποκλείσω. (Ita Ald.) Ista non habet
Suidas in ἀπονυχιῶ. Sunt aliis Scholiastæ, qui videtur
legisse ἀπομυχιῶ. *I will lock up the bread and butter
out of your way.* ἐνδομυχοῦντα Schol. Vesp. 964.

753. Schol. fin. Lege θοῦρος Ἀρης. Alludit ad Homerum,
qui semper θοῦρος, non -ιος.

757. Confer Diphilum Photii v. ῥαγδαῖος, Τί ποτ' ἔστιν;
ὡς ῥαγδαῖος ἔξελήλυθεν.

781. οὐχ ἀσπερ ἐγώ—εὐάχονν Plato Gorg. p. 522. A. ubi
Heindorf. p. 259. Herodot. IX. 67. (locus dubius.) De-
mosth. Mid. 584, 14.

782. Plato Gorg. p. 516. D. (241. Heind.) Thesm. 813.
Thucyd. II. 34.

784. τοῦτό γε τοι σου τοῦργον, et om. ἔστιν, R. P. Praef.
p. 54. τοῦτό γε τοι infra 1051. confert idem Opusc. p. 31.
τοι agnoscit Schol. ad 783. qui vide an legat πρῶτον pro
τοῦργον.

795. Lege πεντωβόλου, et Pac. 253. τετρωβόλου. hoc e
Kusteri em. in notis MSS. illud ex ejusdem notis
editis.

802. Lege ἥ—

812. Schol. fin. ἀπὸ πέντε. i. e. quinque millia passuum
distans ab Athenis. Vide Ducang. v. σημεῖον.

818. Lege, οὐτος, καὶ μή μοι σκ.

831. Schol. l. 11. Qu. οὐδενὸς—τῷ Κλέωνι παρακελευο-
μένῳ—vel, καὶ, οὐδενὸς ἀντιλέγοντος, τοῦ Κλ.

850. συγκεκυφός.] Vide Herodot. III. 82, 91. et Wess. et
in Phrynicho Athen. IV. 165. C. lege συγκύψαντες ἀπαν-
τες. Hoc MS. A. συγκ. Schæf. apud Seidler. Dochm.
p. 397.

873. Schol. τὸ τυχὸν servat, sed non explicat, Hemst.

Vult, opinor, Scholiastes, *rooted every atom of vice out of the state cum pulvisculo.*—Qu. οἱ μὲν Γρύποι ἀντὶ τοῦ τὸ τυχὸν, παρὰ τὸν ἐν τοῖς ὄν.—λέγουσι γρύ. οἱ δὲ Γρύπτοι (scil. γράφουσι.) τῶν ἐπὶ μ.—οἱ Γρύπτοι. Ista, τῆς πορνείας ἔξαλείψας, vel delenda, vel ita legenda: ἔξαλείψας] τῆς πολιτείας.

895. Schol. Κόπρος.—νῆσος τῆς Ἀ. Lege Δ^H i. e. δῆμος.

An somniabat de *Cropia*?—Ν^H et Δ^H confusa [alibi.]

918. ταυτὴ, scil. τῇ τορύνῃ, quam forsan vice ensis gerebat in cingulo. (et χύτραν pro scuto Av. 356, etc. ut puto.) Vide Schol. et Eupolin apud Schol. ad 980. ζωμὸν 356. ἀφεψήσας 1319. 1333.

959. Phaïnus apud Schol. videtur transtulisse ad Hippemolgos, quae tradit Herodotus de Arimaspis.

965. Quae de Smycithe Thrace rege dicit Scholiastes, mihi sunt valde suspecta. An voluit Miltocythen, de quo Xenophon Anabas. II. 2. 7.

975. Schol. 1. 2. Lege, ἀπορεῖται γάρ φησιν—Qu. an παρατηρητέον.

980. Schol. 1. 5. Lege εἰ μὴ e Schol. ad Av. 78.

985, 992. Machon Athen. XIV. 582. B. 1.

1016*. κανὸν μὴ δρᾶς, ut recte Hotib. *ni eum serves.*

1045-7. Qu. distinguendum, ΔΗ. πῶς δῆτα; ΑΛ. τοῦτο ἔφραζεν ὁ θεός· τουτονὶ—Tum 1047. an ταύτη?

1046. ἐκέλευ· ἐν Porsonus. Vide Herodot. IX. 37, 67. Xenoph. Hellen. III. 3. fin. Schol. ad Nub. 186. qui forsan ex Eq. 393.

1066. Nunc malim, οἰσθας τοῦθ' ὁ τι ἔστι;—Qu. οἰσθ' ὁ τι τουτογί ἔστι;

1106. Eccl. 466. Plato Politico p. 266. E. HSt. Alciphron III. 61. p. 428.

* 1015. “Pro τρόσθεν malim πρὸ σέθεν. V. 1020. πρὸ σοῦ γὰρ αἴτιον.” P. P. D. Jul. 20. ± 1808. Probabat Porsonus.”

Confer Porsoni Aristophanica p. 99. Hinc autem collige amicum ibi in Porsoni nota laudatum fuisse Dobræum. J. S.

1111. Isocr. Areop. p. 144. fin. Cic. de Repub. I. 43.
III. 33.

1131. *τούτῳ*] Forsan *οὗτῳ*.

1132, etc. Hinc Livius VI. 17.

1147. Schol. l. 4. Lege, *σχοίνιον ήθυὸν καλεῖ*. Tum. l. 5. *lege ἀμφορεῖς δύο*.

1162. De *φιλαίτερος* Bentley. ad Ach. 474. (ubi reddendum putat, cum Maltby, Thes. p. 1043. sed ibi recte Elmslei. quem vide in Addendis. Vide Addend. ad Plut. 476.) *ἰδιαίτερος* Hesych. v. *Σαμιακὸς τρόπος*.

1175. *όβριμοπ*. Athen. III. 94. D.

1197. Usitatus participium post *γε*. Quare forsitan legendum *ὑφαρπάσας*, ut *φράζων* 1228. Sed vulgatam defende ex 1177. Vesp. 46.

1211. Valde interpolatus. Qu. *τί ἔνεστιν ἐνθάδ'* (vel *ἐτεόν;*)
ΑΛ. *οὐχ*—Vel, *τί οὖν* (sed de *οὖν* qu. Nub. 93.) *ἔνεστιν*;
ΑΛ. *οὐχ ὄρφας*—vel, ἀλλ' *όρ*. Certe ἀλλ' *όρφας* et *οὐχ ὄρφας* conflata videntur in vulgatum. Quin ἀλλὰ ex ΑΛ. oriri potuit. Vide me ad Lysistr. 833.

1253. Schol. Distingue,—*οὗτος. τῶν πάντων σπανίων ὄνομα κύριον. Est nomen proprium, quod rarissime occurrit.*
In fine an. δ. δὲ *γενομένου ἐγκλήματος, ἔγραφον*—

1261—1312. sua esse dicebat Eupolis. Vide Schol. ad 1288.

1278, seqq. Schol. Luciani T. III. p. 164. Cicero pro P. Quintio c. 18. Andoc. p. 12, 40.

1285—6. Epigram. p. 180. HSt. Athen. XI. 482. C.

1300. *Χαλκηδόνα* ex conjectura Palmerii ed. Br. et sic legisse videtur Schol. Vulgatam defendit Grayius e Thucyd. VI. 15. Magis apposite Plutarchus Pericl. T. I. p. 634, 1. Reisk.

1308—9. *δοκεῖ πλεούσας* Reisk. et Br. probante Porsono Cens. Br. In Herodot. III. 62. *έμοὶ δοκεῖ μεταδιέχαντας—έξετάζειν* recte Aldus;—*τες* Wesselung. typorum vitio, ut videtur. Vide Thucyd. II. 93, 27. Ran. 1251. *στάντες* in Vesp. 270. Schol.

1309. Schol. *Lege ἵετῶν, ἵκέται.*
 1320. 1324. *ἀρχαίασιν.* Qu. an ex vicinis orta.
 1328. *στηλοκόπας* Herodicus Athen. vi. 234. D. Vide Elmsl. ad Ach. 567.
 1343. *Lege, τοιαῦτ' ἔδρων μ'* — Non assequor Elmsleii^{*} mentem ad Ach. 178. p. 120.
 1355—7. Lysias c. Epicraten init.
 1966. *Dele articulum ante πολίτης.*

A C H A R N E N S E S.

HISTORIA. Legatio Lacedæmoniorum ad Persam, v. 647. Acta Lenæis, Elmsl. Ach. 1224. Ol. 88, 3. Euthydemus Archonte, Elmsl. ad Med. p. 70. Post Euripidis Alcestin, ibid.

Var. Lectt. apud Schol. 18. 26. 54. ubi ΠΡΥ. non KH. 71. 102. 106. 112. 137. male 199. 210. 233. 256. 295. (qu. 320.) 345. (347.) 456. (520. vide P. E.) 546 in Ald. forsan error typorum. 570 in Ald. 610. 665. 683. 687. 690. 706. 707 male Ald. 742. 744. 832. 833. 838. 858. 899. 900 in Ald. 911 Ald. 929 Ald. 938. 964 male Ald. 984 Ald. male. 996 Ald. 1019 Ald. male. 1075 male Ald. 1082. 1108. 1154 vide Elmsl. sed quære. 1176. 1178. Ald. 1215. 1226.

V. 1. Imitatur Synesius apud Grammat. Herman. p. 369. 1. 3.

2. Qu. *πάνν τι β.*

3. *ψαμακοσίους* Athen. iii. 113. E. vi. 230. D. xv. 671. A.

Ib. Schol. prop. fin. *τὴν πρὸς τὸ κ.]* Lege, *τὴν τοῦ γ* e Suida; et hæc refer ad seqq. de *κάρκαιρε*, quæ supplenda e Suida v. *Ψαμμοκ.*

* “ *ταντὶ μ' ἔδρων* Rav.” spondeo scil. in secunda sede. J. S.

8. Schol. In Euripide forsitan, ὁλοίατ· ἄξιον—

24. An, εἰτα διωστιοῦνται? (Qu. de rhythmo.) Scholio præfigitur quidem vulgata; sed exponit διωθήσονται. διαγρυπνήσας pro δ in Athenæo. διημάθυνον debebat Blomf. Ed. Rev. 29. p. 155. in Æschylo Schol. Ven. Il. I. 589. Sed omnino vide Lysistr. 330.

42. Aristides T. III. p. 159. fin.

54 et 59. Pro KH. lege ΠΡΥ. ob vv. 56. 60. Priore loco sic Scholiastes.

60. Quum γε omittat Schol. malim τι πρωτ.

61. Schol. l. 5. πέρασι] Lege γέρασι, ut Thucyd. I. 13.

68. Nescio an legendum trisyll. Καυστρίων, ut verbum detorserit, ut Κλωπιδῶν, etc.

88. Plato Repub. IV. 422. C. 8. διπλασίοις τε καὶ τριπλασίοις αὐτῶν. ibid. 423. B. 2.

104. Ἰάον, αὐτὸν Schol. ad 106. *Iones* contumeliose dictum. Herodot. I. 143. v. 69, 90. Thucyd. VII. 5.

111. Vide Lysistr. 1008. σὺ, ut quamproxime Elmsleius, est interpres, ἐμοὶ dativus commodi. Τοντονί, Pseudartabam. *Here, Mr Interpreter, do me the favour to say this for me to Mr Ambassador.*

128. Andocid. p. 19, 43.

138, seqq. Alexis Athen. III. 123. F.

142-3. Bis ἡν. Cogitabam 143. ως ἀληθῶς. Sed ἀληθῆς Rav. quod non videtur temere spernendum.

145. Schol. Qu. Σιτάλκει, ὃς ἡν σύμμαχος Ἀθηναίων. μέμνηται Θ.—Pace virorum doctorum forsitan legendum, Σύμμαχος δὲ, Ἀθηναῖος vel -ῆναος. i. e. Symmachus dicit adolescentis nomen fuisse Ἀθ. Sic Cimon suos vocavit Λακεδαιμόνιον, Ἡλεῖον, Θεσσαλόν. Plutarch. I. 647. Reisk.

155. Thucyd. v. 6.

161. De thranitis insignis locus Thucyd. VI. 31.

192. διατριβῆς] διατριβῆναι Herodot. VII. 120. et Wess.

193. σοι σπ. Rav. unde fere malim cum Hotib. p. 89. τοι σοι τρ. Vide Av. 355. Schol. Plut. 701. Sophoc. Athen. III. 122. C. in MS. A. ἀλλά τοι Trachin. 1241.

200. ἐγὼ δὲ πολέμου τε καὶ Rav. Malim, — Ἀχαρνέας, Ἐγώ· πολέμου δὲ καὶ — Certe vitiosum est ἐγὼ δὲ, quum transitionem notat. An transponendum, ἈΜΦ. ἐγὼ δὲ φ. ΔΙ. ἐγὼ δὲ πολ — Ἀξω, etc. — Sed quum ἐγὼ δὲ ex sequentibus oriri potuerit, qu. an legendum ἥδη δὲ —

203. Schol. Lege, ἐντεῦθεν η πάροδος, ut in Schol. ad Eq. 247.

210. Schol. ἐκ τῶν πεζῶν ἔργων] Legendum vel. πεζοὶ i. e. παρακειμένων, vel πεζοὶ i. e. παρεληλυθότων.

238. An legebat Scholiastes οὗτος, οὗτος? an potius ad 280. pertinet?

257. Machon Athen. XIII. 579. D.

292. Malim οὐκ ἴστε μ᾽.

295. Rav. πρὶν γ' ἀκούσητ'. Lege πρὶν ἄν γ' ἀκ. Confer Vesp. 915. Eq. 957.

311. ἥδη forsitan ex 314. Malim οὗτω.

319. Schol. Luxata ita conjunge: εἰπεν ως ἐπὶ ιματίου. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι — Intermedia sunt alias grammatici, qui legebat ἐν φοινικίᾳ, et interpretabatur, *hunc quasi-Lacunem. This vile red-coat.* Vide Lys. 1142. et Vesp. 473—5.

332. Dele articulum. Λάρκος fictum nomen viri, ut Ἐγχελυν Lys. 703. puellæ.

346. Vide an legendum, εμ. ἄρα πάντως ἀνήσειν τῆς βοῆς, collato P. E.

353. Cratinus Athen. x. 426. B.

390. εἰτ' ἐξάνοιγε] ἀλλ' ἐξ. Elmsl. e Suida, ut 363. neque damno. Sed qu. εἰ —

395—6. Si constaret εἰ γε conjunctim ab Atticis dici, ut sane dicitur divisim, (vide Pors. ad Phœn. 1366. Med. 510.) fiderem legerem εἰγ' οὐκ ε. Eq. 1347. νὴ ΔΙ' εἴγε δύο R. P. sed alia ratione. (vide ad Av. 370.) εἰ γε μέντοι Plut. 1203. (εἰ γε, sed corruptum, Eq. 1155.) Pac. 711.

N. B. Plut. εἰ γε λαθεῖν δεῖ, versu suspecto. εἰ γε Orest.

1104. 1527. in v. ll. Nub. 696.

406-7. ἀλλ' οὐ σχολὴ——ἀλλ' ὅμως spuria esse suspicor, ex 401. et 408. conflata. Certe 408. respondet ad κατάβα, non ad ἐκκυκλήθητι.

428. Interpunge χωλός πρ.— ἀλλὰ—χωλός sunt διὰ μέσου.

435. Spurium esse credo, non 383. Dicæopolis scilicet lacera vestimenta admirans hoc διὰ μέσου exclamat. Vide Schol. et confer Ran. 762.

445. In Schol. lege, καλῶς ἔχοι μοι. Et sic, vel εὐ σοι γένοιτο, reponendum videtur pro εὐδαιμονίῃ, quod ex 456. ortum.

453. γε] Quantocytus repone σὺ ex Schol.—Imo quum ἔχει habeant omnes, certe prim. legendum σε τοῦδ' ἔχει cum Bentleio, ut Elmslei.

507. Spurius est, monente Valckenærio; (nil suspicatur Wesseling. ad Petit. Ll. Att. p. 246. valde dubito an habuerit Scholiastes, etsi citat Suidas v. μέτοικος) ob has rationes, ut conjicio, quamvis nullas memoraverit:

1. πτίσσειν est τὰ πίτυρα eximere, non τὰ ἄχυρα. Athen. x. 455. E.

2. Ergo aberant μέτοικοι, quod ineptum est.—Nescio an alicubi legerim, τοὺς μετοίκους, alias admissos, Lenæorum tempore arceri solitos. Sed hoc non magis crediderim, quam quod de iisdem χορηγοῦσιν. Schol. Plut. 954. ubi vide Hemst. (De μετοίκοις omnino vide Valck. ad Ammon. Anim. p. 110.)

3. Ergo ξένοι = μέτοικοι, quod falsum est. (ξένοι sunt οἱ ξύμμαχοι οἱ Ἀθηναῖς φοιτῶντες.) Thucyd. i. 143, init. Male Bentleii. ad Plut. 800. Vide Pac. 296. Lysistr. 580. Av. 1431. 1454. 1458. Ran. 461. (ubi τοὺς ξ. Rav.) Eq. 1195. cf. 1194. Schol. secund. ad Ach. 634. Ita simpliciter πόλεις, infra 643. Vesp. 655. 668. 705. Av. 1425. Andocid. 30, 39. ubi errat Sluiterus, p. 224. Photius p. 167. Kios.

4. Non tanti erant μέτοικοι, ut coram illis male audire puderet populum Atheniensem.

510. Vide Thucyd. i. 23, 70. v. 45, fin. 50, fin. vi. 95, init.

518. Elmslejo adde Xenoph. Mem. II. 7. 6. = 440, 17. HSt.

520. De χόνδρος Herodot. IV. 181. 185. Lex. SG. p. 381, 6. ἀλα· ἀντὶ τοῦ ἀλε. Φιλύλλιος: ~

527. Nonne ἀρχὴ et 821. ἀρχά? — N. B. ἐντεῦθεν 527. 529. 534. 538.

529. Athen. x. 436. F. XII. 533. C. XIII. 589. D.

536. Plutarch. Pericl. p. 168. D. 4.

555. Malim ἡμῖν. (ἡμῶν pro ὑμῶν recte Br. e MSS. Nub. 213.)

558. Vel male vel ambiguus vertit Hermannus not. 306. ad Viger. Recte vertit Brunckius, *exprobras*, nobis scil.

582. προσένεγκε μοι Elmsleius, contra sensum, ut equidem puto. Dicæopolis ridere videtur tragicum quendam, qui scenam ex Iliad. Z. efficerit; ut Astydamas apud Porsonum ad Hec. 533. In proximo versu nescio an melius esset κατάθεσ, ut Lys. 202. ὑπτίαν intelligebat Lamachus, ne visa *Gorgone terrear*; sed volebat Dicæopolis, ut vice λεκάνης in eam vomam.

Ib. Schol. Forsan legendum, Μορμῶν μορμόνος, ὡς τρυγῶν τρυγόνος· ἀλλαχοῦ δὲ (Eq. 690.) μορμῶ μορμοῦς, ὡς Σαπφῶ Σ. Vide Suid. v. μορμόνα.

606. Imitatur Athenæus VII. 314. F. notante ibi R. P.

610. Vide an legendum ἐνη, i. e. εἰς ἐνην. *Jamjam futurus canus*.

642. Recte, opinor, Scholiastes alter. Lacedæmonii scilicet semper αὐτονομίαν clamabant. Vide Thucyd. I. 144. et alibi. Xenoph. Hellen. VI. 3. 7—9.

655. Malim ἀφῆθ' cum Elmsleio, et ὃς κωμ. *illum qui*—

671. Schol. I. 2. σῶμα] Forsan πῶμα, *operculum*, ut in sequente scholio.—Imo στόμα e Suid. v. Θαρσίαν, qui mox οὐδέπω γάρ τότε.

Ibid. I. 6. Voces divide, Κράτης eldes ex Athenæo IV. 164. D. deinde pro Κράτης ex eodem Athenæo corrige Κρατῖνος.

672. *μάττουσιν* servari forsitan potest, solo 670. parenthesi inclusa. Supra 373. *λαιθάνουσ'* recte edd. Vide Vesp. 604—9. Elmslei. ad Markl. Iph. A. 1171. Av. 1241—3. 1454—9. 133. sed qu. ob Elmslei. ad Med.

684. Qu. *τιν' ἡλύγην.*—Qu. *οὐδὲν ἄλλ' ἢ*—

685. *νεανίας* accusativum esse vidit Elmsleius: sed ob 715. malim *νεανίαν.*

693. Malim *παρὰ κλεψύδραν*, ut *παρ' ασπίδα.*

710. *μέν γ' ἀν* malim. Lysistr. 721. Vide ad Demosth. de Cor. 257, 10.

718. Herodot. III. 53, 87.

720. Qu. *όθεν καὶ ἡ* K. *ἐστι τοῦ Π. ἀττικῶ* i. e. *Ἀττικωτέρα.*—
An, *ἡ ἐπὶ τοῦ Π. Ἀττικίζει.*

722. Recte delet Elmsleius.

733. An legendum *ποτεχέμεν*, infin. pro imperat. Vide ad Plut. 598. Scil. *ποτεχέμεν* (*τε* pro glossa, ut in Menandro Athen. IV. 132. R. P. Opusc. p. 237.)—Non necessarium est pronomen: Plut. 113. 151. Nub. 635.

739. *χοίρως γάρ νῦν ἡ σκευάστας, φασῶ φέρεν* (*χοίρως.*) Duplex constructio, i. e. vox primum expressa, deinde subaudita. Valck. Phœn. 1378. p. 466. de Androm. 1087. Matth. Gr. Gr. § 612. II. (qui in primo loco e Thucyd. VII. 68. fallitur: *οὐ ἀν = ὅταν τινές.*) Corruptus locus Xen. Hellen. II. 3. 48.

753. Qu. *οἱ Μεγ. νννί;* = *σὰ δη;* i. e. *τίνα;*—Nunc suspicor retinendam vulgatam, ut sensus sit, *πράσσομες οὐα δη πράσσομες.*

757—8. Personas recte, ut puto, ed. Kust. Vide Nub. 1084. 1450.

759. Lege *παρ' ἄμμι* vel *ἄμι*, ut 903. Elmslei.

822. *Μεγαρεῖς.* Angl. *I'll MEGARA you, Sirrah!* Vide Scaligerum ad Priapeia p. 188, 9. ed. 1595. citantem Thesm. 624. Adde 929. Lys. 587. Pac. 1072. Av. 1466. Vesp. 650. Simile est *διασκανδικίσης* Eq. 19. *λυδίζ.* *ψην.* ib. 520. *έφενάκιζες* Ach. 90. *καταιθαλάσσεις* Av. 1261.

τράχυν' Ἀesch. Theb. 1039. ubi male Blomf. [1047.] καταλυκουργίζοντες Alciph. II. 1. p. 206. Non absimilia τοὺς Οὐχὶ πρ. Vesp. 664. ὡς ψῆττα Lys. 131. Ἀναξαγόρας ὁ νοῦς Diog. Laërt. etc. τῷ κοαλέμῳ Eq. 221. αἰετοῦ ἐν Νεφ. Av. 988. τὸν Βάκιν Pac. 1119. Ὁλυμπίαν Vesp. 1378. τῷ Μελανίωνι Lys. 808. Phot. τίζειν. Suid. ἀδελφίζειν. ἀμφιανακτίζειν. Schol. Ran. 442. παῖς τὸν Διὸς Κόρωνθον. Comicus apud Lex. SG. 3527. v. Αἰγιάζειν. Coray. ad Isocr. T. II. p. 281.

In mimo Anglo (Agreeable Surprise, ni fallor) alteri dicenti, *Domine Felix*, respondet alter, *Don't Domine me. W. of Windsor, I'll conjure you; I'll fortune-tell you. Romeo and Jul. III. 5. Thank me no thankings, nor proud me no prouds.*

843. Plato Gorg. p. 525. init. = 293, 7.

863. Recte Schol. τὸν πρ. κυνὸς, cantilenæ nomen. Vide Porson. ad Lys. 1239. Adde Ach. 977.

867. Olim corrigebam Ἰόλαν ex Dawesio p. 113. (190. K.) et Virgilio Ecl. II. 47. Vide Kidd. ibid. p. 446. Nunc subdubito annon potius Ἰόλειον. vide Kidd. ibid. p. 190. et 108. Certe trisyllabon.

877. Legisse videri possit Schol. Pac. 1003. ὡσπερεὶ χειμῶν ἄρα Eis τὴν ἀγορὰν ὄρνιθι εἰσῆλθες (vel ἐλήλυθας) φέρων.

880. ἐνύδρους] ἐνύδριας Elmsl. ex emend. Scal. Vide Herodot. IV. 109.

Ib. Schol. Malim, collato Elmsleio, ικτίδας, ἐνύδρεις] εἶδος ζώου ἡ ἐνύδρις, ἔστι δὲ ιχθυοφάγον ὡς οἱ κάστορες.

892. Recte Schol. [διὰ τὸ ἐπιξενίζεσθαι.] Vide Eurip. Cyclop. 342. Plutarch. T. II. p. 1068. B. vel Gaisf. ad Heph. p. 29.

900—4. Philemon Athen. XIII. 590. A. Hegesander ibid. XIV. 652. F.

905. Vide Pors. ad 928. Nunc quæro de hoc etiam versu: nondum enim agitur de modo auferendi.

912. κακὸν defende e Porsono ad Herodot. III. 62.

915. Oratores irridere videtur. Vide Dem. de Cor. p. 293, 23.

920. Vix satisfacit Elmsleii explicatio. An hoc vult?
Ellychnium in straminis fasciculo illigatum, et per canalem, aquæ scilicet innatando, navali illapsum.

928. Cum καὶ μὴ emendavisset Porsonus, nostram tamen suspicionem, spurium esse versum, judicio suo plane comprobavit.*

947. συνθέριζε καὶ deleo, collato Elmsleio, et lego τοντονί.

950. Qu. an vertendum, et cum quovis alio sycophanta audacter COMPARA. Lego enim πρόσβαλλ' cum Elmsleio. Qu. an sic προσβάλλω Herodotus.

959. Malim ταυτησὶ δραχμῆς. Vide R. P. et Elmsl. ad 1048.

964. Aesch. Theb. 379.

966. Malim ἐπὶ ταρίχει. Jocus παρὰ προσδοκίαν pro φαγέτω. Brunck. ad. Plut. 1005. et Eq. 707. Ach. 835. Fragm. Inc. 124. Pac. 1116: τὴν Σιβυλλαν ἔσθιε. vide Nub. 813.

981. Schol. l. 3. χώρας] Forsan χάρακας.

991. Plutarch. Anton. p. 927. B. = v. 145. Reisk.

1002—3. οὐκ ἡκούσατε;—οὐκ ἀκούετε; Sed pro priore malim, οὐκονν ἀνύστετε; ut Ran. 662.—Qu. interpolata?

1029. δημοσιεύων] Vide Plutarch. II. 34. C.

1047. Lege Δικαιόπολι, Δικαιόπολι. Δι. τὶς οὐτοσὶ; Vide 823.

1048. ταυτὶ] Latini, *eccum*. Terent. *There goes—here comes*. i. e. *see where*. In Thesm. 1215. apud Elmsl. παιδάριον est vocativus, ut Pac. 1287. τουτὶ, i. e. θοιμάτιον, *vestem anilem*. *Tu, O Teredon, hanc vestem quantocuyus aufer*. Graviter errat Reisig. p. 84. (Plut. 227. male Elmsl. Cens. Markl. p. 449.)

De ὁδε in tragicis Elmsl. Cens. Markl. p. 446. et 460. ad Heracl. 81. (omnino vide Aesch. Agam. 1300. St.)

* Vide Porsoni Aristophanica p. 119. et amicum ibi citatum de Dobræo intellige. J. S.

Elmsl. Med. 154. Schæfer. Mel. Cr. p. 77–8. *ταντὶ τὰ κρέας αὐτῷ π. γ. τ. φέρω* Arist. Suidæ v. *του* (sic ed. Med.) In Plut. 1000. *τὸν ἄμητα* MS. recte, ut 996. sed bona vulgata. Lysistr. 66. malim *αιδὶς* δ. 728. *ηδὶς γοῦν*. 1080. *ηδὶς η* ξυμφ.

1068. *τὰς ὄφρυς ἀνεσπακῶς*] Nescio an legendum *συνεσπακῶς*. vide ad Plut. 756. *ἀνέλκειν*, *συνέλκη*. confusa, Pollux II. 49. ubi lege, *ἡ αἰωρῶν ἡ ἀνέλκων ἡ ἀνατείνων*, ὡς ‘*Υπερίδης φῶν*’. *έχειν* *έπανω τῆς κορ.* Vide Lucian. I. 373. II. 457.

όφρυς ἀνασπᾶν Demosth. F. L. 442, 11. Suid. v. *όφρυς ανασπᾶν*. Alex. Athen. VI. 224. F. Equit. 628. Xenoph. Sympos. 3, 10 = 513, 32. *συσπᾶν* Bergler. p. 149. *αἴρειν* Menander p. 15. et 213. (Walpole ad Com. p. 86.) *έπαίρειν* Baton Athen. (Walpole, p. 7.) Bergler. p. 194. Hemst. p. 373. Amphis, (apud D. L. III. 28. Suid. v. *σκυθ.* Cum Amphide confer Ammian. Marcell. xx. 1.) et Pollux IV. 137. fin. (sed de hoc qu.) *ὑπεραίρειν* Lucian. Amor. 54. T. II. p. 457, 85. *ἀνάγειν* Aristæn. *συνάγειν* Nub. 582. Ran. 842. (Pollux IV. 149. p. 439, 3. conferendus cum § 144.) *τοξοποιεῖν* Lysistr. 8. *χαλᾶν* Vesp. 653. Pricæus ad Apul. 9. p. 525. “*Ad Aves scholiis τὰς ὄφρυς αἴρειν ἔθος τοῖς ὄργιζομένοις.*” Imo ad Vesp. 653.

N. B. *ἀνατείνειν* erat *τῶν κακοήθων*, non *νωθρῶν*. Vide Polluc. IV. 144. 148.

Tollere supervicia Catull. ad Januam, 46. Quid? Victorius V. L. 16, 14. Cicero c. Pison.

1082. Malim ἀ ἀ. vide Schol. Confer 1204.

1090. Xenoph. Mem. I. 5. 4.

1106. 1112. Qu. transposita?

1128. Pherecrat. Plutarchi II. p. 1141. F. = 668, 6. T. v. I. Wytt.

1150. *τὸν μέλεον τῶν μελ.* π. Elmsl. Paullo melius *τῶν μελέων τὸν μέλεον*.

1154. Retinendum puto *ἀπέλυστον*. Choragi erat artificibus victum, eumque lautissimum, præbere. (Vide Valck.

MSS. ad Antiphont. *περὶ τ. χορ.*) *Sent me away empty-bellied, (when the shew was over.)*

1180. Dele, ex 573. petitum. Tolerari posset si ἔξηλειψε, ἔξετριψε, etc. restitueres; sed cum πτίλον δὲ ad τῆς κ. pertineant, recte statui hæc delenda.

1183. Malim, πανύστατ' εἰσιδῶν—φάος σὲ—Vide Elmsl. ad Markl. Iph. A. 171. Sed tragici, quos hic ridet Noster, singulari fere utuntur. Hippol. 57. et Beckii Ind. vv. πανύστατος et ὑστατος. Soph. Aj. 858.

1185, etc. Quid hæc faciunt de ὑδρορόῳ? Quomodo ἐλαύνειν potuit hostes, qui τὸ σφυρὸν ἔξεκόκκισεν? Si hæc sana sunt, forsitan ridet aliquam Euripidis ἀσυστασίαν.

1204. Ante h. v. deesse putat Hotib. p. 96. ὡς ξυμφορὰ μάκαιρα τῶν ἐμῶν καλῶν. καλὰ substantive positum Soph. Electr. 919. Demosth. de Cor. 323, 20. 257, ult. 260, 2. 246, 4.

1219. Σκοτοδεῖνη meretrix, Archedicus Athen. xi. 467. F.

V E S P A E.

ARGUM. prop. fin. Pro ἐν τῇ ποδὶ Ολυμπιάδος βῆν, sic enim Rav. lege, ἐπὶ τῆς ποδὸς Ολυμπιάδος, ὡς βῆν. *Qui Philonides secundum locum obtinuit.* Vide Argum. Avium § 2.—Vel Ολυμπ. καὶ δεύτερος ἦν. Deinde πρῶτος, i. e. ἀ, forsitan mera est repetitio literæ ex ἐνίκα.

Paullo ante forsitan, καὶ πλήγτουσιν αὐτῷ:—Τὸ δράμα τῶν χαριέντων. Εδιδάχθη—Vide Arg. Ran. § 7.

Var. Lectt. apud Schol. 20. 30. 49 male. 62. 73. 101. 108. 185. (194?) 214. 220. 234. 235. 270 forsitan error typorum. 279 forsitan error. 281. 324. 337. 341. 354. 364 male. 369. 380 male. 413 male bis. 450. 491. 503. 559 male. 563. 575. 592 male Ald. 641. 692. 708. 769 bis. 780 Ald. f. male. 787. 800. 829 male. 885 schol. om.

Kust. 898. 909. 912 qu. an luxatum. 1025 male. 1036 male Ald. 1045. 1060 male. 1067. 1127. 1186. 1246. 1252. 1272 male. 1287. 1342 male. 1466. 1478 male. 1487 qu.

V. 3. Antiphon p. 136, 26.

4. *οἰσθας* Br. e MS. de quo vide Photium, Pierson. ad Mærin. et me ad Eq. 1066.

5. *μεριμῆρας* Theognis 1325. Bekker.

8. Lege ἀλλ' ἢ—cum interrog. Vide Valckenær. Hippol. 932.

15—9. Hinc profecisse videtur Alciphron III. 59. Vide infra v. 24. et 52—3.

19, etc. Ut cunque possis sensum extricare, intelligens ὡς Κλεώνυμον. *Deinde aquilam more Cleonymi abjecisse clypeum.* Vel etiam, jungendo ἐδόκουν Κλεώνυμον(ως) ἀετὸν καταπτ. Sed quum ex ipso loco, tum ex imitatione satis manifesta Alciphronis, liquet aquilam versam esse in Cleonymum, deinde abjecisse scutum. An mutilus est locus, ad hunc sensum supplendus? Κάπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν [έξ ἀετοῦ Γενόμενον αὐτὸν ἔξαπινης] Κλεώνυμον.

21. Vide an sit Xanthiæ. *Quomodo me vis reliqua enunciare, si unquam istum griphum proposuero?*

22—3. Athen. x. 453. B. XIII. 579. C. 1.

23. Qu. κάτ' ἐν θαλ. Vide Eq. 607.

53. Si dent libri σοφῶς pro σαφῶς, neutrum statim spernendum; sed melius σαφῶς.

57. κέκλαμμα Athen. ix. 409. C. ubi nostrum citat R. P. Per a diserte Schol. e Br. Inv.

78. *Σωσίας.* Demosth. Macart. 1075, 29. Sosias est spectatoris nomen. Pro Sosia in Xenoph. Anab. I. 2. 9. *Sosin* ponit Burmann. post Dorv. Sic. p. 504. sed is Syracusius. Sosias Atheniensis, Antiphon 137, 33. et, ni memoria fallit, in catalogo belli cæsorum (Inscr.)—Servos spectavisse innuit Plato Gorg. p. 502. D. (192. Heind.) [sed hoc] nil ad rem.

94. *An τῶν ψήφων, ut τῶν λίθων* Ach. 183, etc. Suspectum saltem γε.

118. *καὶ μάλα* Herodot. VIII. 66, 70.

125. *Vel legendum cum Porsono ἔξεφροῦμεν ἀν, vel ἐντεῦθεν οὐν ὁ μὲν οὐκέτ' αὐτὸν ἔξεφρει.*—*Sed nunc malim, ἐντεῦθεν οὐκέτ' οὐδαμόσ' αὐτὸν ἔξεφρει.*

186. *Putabam, οὗτοι*—*Οὗτι, χ. sed nunc cum Brunckio capio, οὗτι χαιρήσων ἔστι Οὗτι. i. e. Οὗτις εἶναι φήσεις, personam ages; ut 1219. Thesm. 1021. Ran. 498. 589. Horatius, Adversarius EST frater. This is my body.*
*Valckenærius ἔστι vertit *ingredieris*: male ob sensum; tum εἴσει, non ἔστι.*

Hodie lego, οὗτοι—*Οὗτι, χαιρήσων γε σύ. γε σὺ, sed οὗτι diserte, Elmsl. Ach. 563. De γε σὺ Ach. 827. Eccl. 1019. Rav.*

194. Schol. *Qu. ὅταν, φησὶ, γραφῆς. In jus vocatus fueris.*
Vel τράγη.

201. Thucyd. IV. 67, 68. et notas.—*Distinguendum puto, προσθεὶς, τὸν—And putting the door to, with the beam against it, roll the great mortar to the foot of the beam.* Sed nonnihil dubito, an non legendum τὴν δοκόν. Vide Schol.

202. *Lege προσκύλι: ίώ μοι.*

217. *όψε γάρ] γ' ἀρ' recte alii. ἀρα non interrogans, Valck. Phœn. 569. Boissonade MSS. du Roi x. p. 176. dat, "Straton. Athen. IX. 382. E. [ubi tollendam puto interrogationem;] ἀρα scribit Gaisf. in Hesiod. Opp. 370. Defendit Aesch. Pers. 346." Addo Plut. 877. Lys. 932. (Aesch. in not. ad Plut. 314. ubi Boiss. l. c. servat ἀρα.) Plut. 921. γ' ἀρα. ἀρα Nub. 1304. Pac. 892. 1239. Lys. 932. Ach. 346. (sed corrupt.) Vesp. 458. (sed interrogandum videtur, ut Lys. 649.) Thesm. 175. Vesp. 835. 888.*

220. *Qu. an ἀρχαιομελῆ Σιδῶν. ut πόδα τυφλόποουν* Phœn. 1565. *μετωποσώφρονα πρόσωπα* Aesch. apud R. P. Praef.

p. 34. Ceterum Phrynichi versus, quibus τῆς θυμέλης ἄρχεται (Hesych. v. Γλυκ. Σαδ.) imitatus esse videtur Euripides in suis Phoenissis, 209. unde in Phryniccho λιποῦσα servari poterit. Vide Pors. Opusc. p. 283.

228. Qu. ὡς ἐὰν ἄπαξ (vide 893.) λίθους ἔχω—vel, ἡν μόνον.

235. ὁ δὴ Schol. et Brunckii MS. B. Lege vel ὁ δὴ ὅστις λοιπὸν, vel ὁ λ. ἔστι ΔΗ, ΠΑΠΑΙ—

239. ἡψετο Epich. Athen. iv. 158. C. ἡψε Alcæus ix. 370. F. Euphron 379. E.

278. Legendum ἀνεπείθετ' junctim. Vide 101. 566. 584. 966. Eq. 68. 471. Pac. 621. Nub. 873. et ad Lys. 171.

282. Αθηναῖς Pherecrat. Eustathii ad Odyss. γ. p. 1456, 52. Porson. et me ad Pac. 144.

283. Schol. l. 2. Περικλέους] Lege Τιμοκλέους. Ol. 84, 4.

296. Mendorus videtur Burneio Cens. Hecub. (vel apud Gaisf. ad Suppl. p. 208.) Qu. ὡς παππίδιον, ut ἡδιον γάρ ^{Ἡδιον τρ} sint e margine. (παππίδιον i. e. γράφεται παππῆδιον.) Vide Porson. ad Odyss. i. 199.

297. κρέμοισθε] Lege κρέμαισθε. Barbarum alterum.

338. Ni ratio metrorum omnino repugnat, (antistrophica enim hæc omnia esse satis patet,) delendus hic versus cum Hemsterhusio. In Scholiaste lego, Τοῦ δὲ ἔφεξεν] (vel potius ἔφεξιν) γράφεται καὶ ὑφεξιν. οἷον ὑπόσχεσιν. τί ὑποσχνούμενος: ~ Τοῦ δὲ ἔφεξεν] τί ἐπίσχει σε, η τίνος χάριν. τί πραφασιζόμενος συγκλείει σε. παρὰ δὲ (vel γάρ) τοῖς τραγικοῖς ἔφεξις η πρόφασις. καὶ τὸ παρ' Ομήρῳ, etc. Elliptice scil. accipiebat Grammaticus, τίνος ὑφεξιν, scil. κατὰ, ut sæpiissime πρόφασιν Attici. Tum Hesychium, a Fl. Christiano citatum, a falsa lectione deceptum puto, et Euripidem dedisse ὑφεξις, non ἔφ.

In superiore versu forsan legendum τοῦ δὲ ἔφεξων, i. e. παύσων. Scholiastes autem legebat ἔφεξιν, quod per Homericum ἐπισχεσίην interpretatur. ἔφεξιν etiam Rav. quod forsan verum: *By way of a prevention from what?* De hoc accusativo vide ad Plut. 314.

351. Schol. l. 3. *Κρατῖνος*] Legendum puto *Κράτης*.

364. Malim ἀλλὰ καινὴν—Nub. 479—80. μηχανὰς καινάς.

1028. καινόν. Sed vide Pac. 315. Ran. 746.

383. Collato Brunckio lego, εἴργειν ἔσται τοιάντα—Vide Nub. 1123. Pors. ad Med. 716.

401. Qu. πότ' ἄρ' εἰ—Confer Lys. 304.

413—6. —γετε, ΧΟ.—ΒΔΕ. ὡς τοῦδε—ΦΙ. ταῦτα δῆτ'—ΧΟ. ὡς πόλις. Sed ob 462. 485—6. forsan præstat ταῦτα δῆτ' Choro dare, ut Grayius. ὡς πόλις certissime Chorus.

416. Ob metrum creticum lege θεοισεχθρία, et in Archippo apud Schol. θεοισεχθρία contracte.—Valde dubito an unquam vel θεος vel πόλεως comici. πτερίνοις θεοῖς recte MS. Rav. Av. 904. Ineptit Reisig. Eq. 32.

430. Legendum puto cum Fl. Christiano, κεντεῖτε καὶ τοὺς δακτύλους. Particulas καταλλήλους continuabat librarius, ut in Horat. *malus aut fur*, (ubi Bentlei.) ἢ in Vesp. 548. κάφημέροις Prometh. 966. recte, ut puto, Porsonus; et in hanc emendationem propendet Elmsl. Cens. Blomf. E. R. 33. p. 241. Adde Elmsl. Cens. Markl. Suppl. 882. et Cens. Porson. E. R. 37. p. 85. Soph. Electr. 689. alii ἔργα οὐδὲ κράτη.

478. πού ὅστις] Lege σοῦστιν, i. e. σοι ἔστιν. De constructione vide Eq. 87. Vesp. 240. De crasi Eccles. 410. et Burneium (*Month. Rev.* Feb. 1796. p. 131.) Lysias c. Eratosth. p. 127, 5. ὁ λόγος om. MSS. Isocr. Euthyn. § 15. recte περὶ τούτου Coraës.

494. Conjiciebam ἥδυσμά τις vel -ύσματα. Sed forsan non opus. Qu. autem an recte ἀφύαις sit disyllabon.

518. Confer 575.

522. ἥν γ' ὁ δεῖνα Valck. recte, tollatur modo γ'. Vide Ran. 949.

363. Forsan καὶ—Vide v. ll. ad Eq. καὶ κακὰ κακῶς.

570-1. Crates Athen. ix. 396. E.

598. Confer Athen. viii. 351. A.

610. *Vel verte, And may I never need to—(sed, si Blomfieldio fidendum, oporteret optativ.) vel lege, /κού μή με δεῖσει.*

612. *Malim, ἀλλην ἦν μὴ ταχὺ μάξη. Sed longe melius Elmsl. ἀλλ' ἦν, modo de ceteris liqueret.*

632. *οὐτος Dawes. probat R. P. Advss. p. 229. et sic Br. Inv. Vide Dem. Macart. 1077, 17. Lysiam 150, 35. 174, 32. et me ad Dem. Fals. Leg. 352, 13.*

641. *Athen. xiii. 568. E.*

657. *πρυτανεῖα] Xenoph. Rep. Ath. i. 16. Qu. Thucyd. vi. 91. fin.*

661. *Schol. τρωίβ. τοῦ μηνὸς] Lege ᾧ Ημέρᾳ i. e. τῆς ημέρας.*

663. *Distingue, ΦΙ. καὶ ποι—ΒΔΕ. εἰς τούτους—άει σὺ γάρ—ut Hotibius p. 105.*

672. *Schol. Nunc lego, Σύρφακα ἐκ κηθ. λαγαριζόμενον] τὸ—συρφετώδη ἐξ εὐ. τρεφόμενον. κηθάριον—κοσκινῶδες,—τῶν ψῆφων. ἡ κηθάρια τὰ ὀξύβ—ἦν ταῦτα. λαγαριζόμενον δὲ τὰ λαγ.—εὐθρανστα (vel εὐθλαστα) τινά. ἈΛΛΩΣ. ἐκ κηθαρίου] ἐκπέταλα τρύβλια, ὡς Εὐφρόνιος, τὰ κήθια. (Vel, ἐκ κηθαρίου] Εὐφρόνιος κήθια, τὰ ἐκ. τρ.) Quæ sequuntur, servanda ruto. Tum, οἷον ὡς ἀπὸ τοῦ ψηφοφορεῖν μόνον τρεφόμενον.—Μυρμηκανθρώπῳ (vel -οις) * * * (Exemplum e Pherecrate, ad probandum κήθιον id fere fuisse quod ὁ νάρταλος—lege κάρταλος) τὸν μισθὸν ἡ ἐξ ἄγγους—κάρταλος, τραγαλιζόμενον, ὡς ἀν πένητα:—λαγαριζόμενον] ἀντὶ τοῦ, etc.*

677. *Lucian. Dial. Meretr. T. III. p. 321, 5.*

682. *σοὶ defendi potest e R. P. ad Med. 734. Vide 675-6.*

692. *Qu. ἀντενέδωκεν, remittit. De av et ev ad Plut. 428. et Add. Legendum autem πρίονθ—*a couple of sawyers*—e Scholiasta. Sic Reisig.*

699. *Scholium dispone,—ὅ φορεῖς ἰμάτιον. ἐκ γὰρ τοῦ τριωβόλου τρεφόμενοι, (sic lege)—τοῦ ἰματίου. τὸ δὲ ἀκαρές—καὶ οἰκτρόν: (suspecta vox, neque extrico quid in textu habuerit ille Schol.)—καὶ τοῦτ' ἐ. σοι: ἀπὸ μετα-*

φορᾶς——έλαιον καταβραχύ. Ille legebat ἔλαιον, monente Kuster ad Suid. v. ἀκαρές. Alius ad 700. ἄλευρον.

700. Schol. Vide Dem. Olynth. III. 37, 25. et quæ notavi.

* 707. Qu. δύο μυριάδ' ἀν τῶν δ.

713. Schol. fin. Forsan, κατανεμεῖν μεδίμνων ὑ. τοῦτο ἐν σχ.

717. Si vel unus codex daret κριθᾶς, libens acciperem. Vide etiam an distinguendum, μεδίμνους (καὶ——φεύγων) ἔλαιβες, καὶ χοίνικα, κριθᾶς. *And mere barley after all.* Et nescio an sic legerit Schol.

754. Schol. In Euripide ἐνδίας etiam Ald. Si de quantitate mediæ syllabæ constaret, legendum putarem εὐδίας.

764. Qu. ἀ κάκει, ut Eccles. 135.

769. Schol. Lege, ἐλη ή τοῦ ηλ. αὐγὴ, δασέως, ληφθέντος δὲ τοῦ ἵ, ψιλῶς. (i. e. ἐλη per asperam, εἰλη per lenem;)——τὸ δὲ ηλ——προενεκτέον, παρὰ τὴν εἰλην. ἀντὶ τοῦ πρὸς ηλιον δικάσεις. ἀμα δὲ——τῆς ηλιαίας ὄνομ. Ista enim, τὸ δὲ ηλιάσεις, etc. usque ad διὰ τοῦ ἵ εἰλην λέγουσι, et ultima, οὕτω Διόνυμος, etc. duo sunt scholia indidem ducta.

770. ην ξυννεφῆ δὲ——Vide Av. 1502. Infra 1342. ἐὰν δὲ γένη Schol.

772. Schol. l. 3. ὅν] ὡν Valck. qui in his decem thesmothesit nullam fraudem videtur suspicatus. Mox fin. qu. an ἔξηγεισθαι.

773. δικιδίον εἰπας Eq. 346.

780. Athen. xiv. 647. B.

824. η θράττα] Hæc dicit vel Xanthias vel Sosias.

833. Lego ἀναρπάσας, ut 17. Anaxilas Athen. VII. 307. D. vel VIII. 342. D.

843. Qu. τιμῶν, ut 895.

851. Athen. x. 424. C.

870. Ἐρμῆς προπύλαιος Pausan. I. p. 58. προπύλαια ἀκροπόλεως Thucyd. II. 13. Lex. Rh. Bekk. p. 202, 30. Ἀετὸς προπύλαιος: τὸῦτο λεγόμενον αἴτωμα η δέλτα. Ad quæ tamen confer p. 348, 3. 361, 17.

888. Malim *οἰον*, *ἀλώσεται*, ut 1320, etc. Et qu. an distinguendum, *φεύγων*; BΔ. *οὐτος*. ΦΙ. *οἰον*—

895. *ως* δὲ καὶ Euphron Athen. IX. 377. F.

897. Qu. *ποῦ στὶν ὁ δ.* (§') Vide ad Av. 167. Possis, *ποῦ*, *ποῦ σθ'* ut Plut. 865. Ran. 288.

898. Malim, ΦΙ. *έτερος*. *This is such another thief as Labes.* Et 899. *forsan* BΔΕ. *ἀγαθός γ'*—Imo 899. certissime Philocleonis. *κάθιζε* 900. dici liquet ad judicem.

912. Qu. *οὐδὲ τῶν κοινῶν ἐμοί*.

922. Schol. l. 4. *Forsan*, δύ' ἐριθάκους οὐκ ἀν τρέφοι λόχηη μία. Vel potius, οὐκ ἀν τρέφοι δύ' ἐρ. λ. μ.

933. Si constaret *προσκαλεῖσθαι* dici de testibus, mallem *προσκεκλημένα*. Vide Demosth. Aphob. III. 850, 14.—*πρὸς* hic valet *præterea*. Recte igitur conjeci.

934. Distinguere mallem cum MS. Rav. *οὐδέπω*; ΦΙ. *τοῦτον*—Vide Pac. 326.—Qu. an, *κού καθίζεις*; ΦΙ. *οὐδέπω τοῦτον* δέ γ'—ut Brunck. Tum distingue, BΔ. οὐκ αὐ σὺ π. ΦΙ. *ἀλλ'* οὐκ ἔ. BΔ. οὐκ *ἀλλ'*—ΦΙ. *κλέπτης*—ut Br.

936. οὐκ αὐ Rav. ut Eq. 335, 8. Vide Thesm. 899. Lys. 171. 989. qu. Vesp. 917. Eur. Androm. 239. MS.

951. Qu. *ὅ τι; σοῦ*—

977. Schol. init. *κοινὸν*] i. e. *ἀνθρώπινον*. Non opus est legere *καινόν*.

978. *οὐδέν ποτ'* Rav. Qu. o. π. *εἰ μὴ*—Vide ad Av. 1679. *οὐδέν ποτ' εἰ μὴ* Aeschyl. Agam. 1108.

985. Lege *ἐνταῦθ' ἔνι*. ut Soph. OEd. T. 598. Nub. 211.

990. Eq. 128. Cratin. Pollucis x. 140. ubi lege, *ἘΝΕΙΣΙ δὲ ἐνταυθὶ*—Sed vide Eccles. 169.

987. Qu. an dist. personas,
ΘΕΡ. (Thesmoothæ personam gerens) *φέρ' ἔξερ.*
ΦΙΛ. *πῶς γάρ*—(vel totus servi, si mox *ἔσικας* legas cum Rav.)
BΔΕ. *δεῖξειν* ἔ.

989. ΦΙ. *οἷμοι*. BΔ. *ποῦ σθ' ὑδωρ*; *ἔπ.*

1014. Plutarch. de Orac. Def. p. 414. E. Athenæus I.
19. E.

1015. Qu. *eis τ*—

1020. Schol. l. 1. ἔξωλης] Qu. an intelligit *exoletus*?

1021. ἔαυτοῦ] An ἔαυτὸν Schol. ad v. præced. i. e. κωμῳδεῖσθαι ὡς παιδικά. Et qu. an aliud legerit pro ἔραστης.

Ib. Schol. In Cratino malim,

* * * * * μισεῖς γάρ πάνυ
τὰς γυναικας, πρὸς δὲ παιδικόν αὐτέπει νῦν — —

Sed vide Bibl. Coisl. p. 474. Porson. ad Av. 718. Sed nonne oportet τὰ παιδικά? Sine articulo Plato Phædr. p. 304. Bip. apud Matthi. Gr. p. 627.

1027. Schol. l. 1. κατὰ Κ.] Lege καὶ Κ. et integriora vide in Schol. Pac. 754.

1028. Pac. 755. Demosth. Lacrit. 938, init.

1032. Malim, μετ' αὐτὸν, sc. Cleonem.

1052. Athen. III. 83. E. 84. A. 3.

1071. Hinc Ἀττικοὶ σφῆκες Alciphr. II. 4. p. 262. Vide 1085.

Ibid. εὐγενεῖς] An ἐγγενεῖς?—Imo vide Thesm. 337.

1082. Aeschyl. Pers. 426.

1086. Malim πάντα μέν δ.

1106. Schol. l. 3. An, η πυελὶς η περικειμένη?

1111. τὸν γόνον] τὰ τῶν μελισσῶν ἔργα ἐσθίουσι Schol. An legebat τὸν ΠΟΝΟΝ?

1113. Lege ἐκροφῆ. Vide Equit. 698. 901. Acharn. 277. In Juliano Cæsar. p. 318. C. ἐκφορήσωσι male ed. 1583. p. 48. Qu an alicubi in Athenæo emendaverim, ἐκροφῆ τὰ σίτια.

1164. Vide Gaisf. Hephaest. p. 70. et Herman. de Metr. p. 128. et Add. ed. 2. σαλακῶνια Alciphr. II. 3. p. 224.

Ib. Schol. l. 7 et 9. Forsan Αὐτολύκου et Αὐτόλυκου. Sed omnia longe difficillima.

1178. ἐφη] Parenthesis, subauditio ὡς. φασὶν Lysistr. 188. Pors. Advss. p. 287. Antiph. Athen. XIV. 655. B. ἐσικε Thesm. 38. λέγω Plut. 445. forsitan Athen. X. 446. A.

1183. Lucian. Timon. 50. p. 164, 29.

1185. ἐμαχέσατ αὐτίκα, ut 1374. Verte, *exempli gratia*.

1188. Collato Ravennate, qu. *καὶ λαγόνα καὶ—καὶ* in versus fine; sed de Ione Chio Athen. xi. 501. fin.

1203. Malim *προμάνθανε*. Vide ad Nub. 983.

1216. Schol. *τὸν δὲ Μυσὸν* citat Vales. ad Harpocr. p. 297. notante Hemsterhusio. Forsan, *τὸν δὲ Ἀκέστορα τὸν Μυσὸν* ἀν. ἀκ. Vel, *τὸν δὲ Μυσὸν Ἀκέστορο'* ἀν. ἀκ. ἐμοί. Καὶ Εὔπολις, *Ω πολῖται—έστι νῦν, Πλὴν ἄρ' οὐ—* Confer Eupolin Aristidis III. 215. C. ed. Canter. ubi distingue, *νῦν τίς;* ὡρ—Ultima verte, *Callias's brood of bastards*. Ejusdem, ut videtur, Calliæ Hipponici filii, quem ut mulierosum ridet noster Av. 287. *τὸν νόθον* ut Eurip. Hippol. 962. Antig. Fr. 9.

1218. *δεδέξεται* glossa esse videtur. Qu. *ἄληθες*; *ως γε Διακρίων* ἀν *οὐδὲν* ἀν *εἰς*. De ἀν vide Av. 1147. Lys. 361. F. res incerta.

1221–2. Ambo versus sunt Philocleonis.

1223. *τοῦτ' εἰ* optime Porsonus; sed male distinguit [*post παραπολεῖ.*]

1231. Schol. l. 6. Malim, *καὶ τὸν Ἀδμητον ἀναγέγραφεν, παραθεὶς τὰ* (vel *τὸ*) *Κρατ.* Quod præcedit Ἀρμόδιος, vitiōsum puto: forsitan *Ηρόδικος*. Vide Athenæum.—Ni me omnia fallunt, legendum *Ἀρτεμίδωρος* *ἐν—*

1236. Vide an legendum *κάντάστεται*, et 1225. *ἔτερό ἀντάσσομαι.* vide Eccl. 882. *ἔτέραν* non prorsus malum, sc. φόδην. Sed potius *σκόλιον* subintelligitur quam φόδη. Optimum ad sensum *ἔτερον ἀντάσ.* et quum suspectum sit *εάν γέ*, hoc ipsum forsitan latet.

1251. Philo Jud. Vit. Mos. i. p. 603. A. *Συβαριτικῆς ἀσελγείας.*

1265. Theopomp. Comic. Athen. vi. 264. A.

1284. Qu. *πλευραῖς τέγους.* Vide Rav. [*στέγειν.*] Mox *τὰς πληγὰς στέγειν*, ut Br. Verte, *to keep out.* (*τὰς πλευρὰς* leguisse videtur Schol. ex ejus interpretatione, *συνέχειν.*)

1315. *δὴ καὶ tres primæ. καὶ omittit* Schol. An *καὶ δὴ?*

1317. Schol. fin. *Lege, οὐτω πάντες ὄμως δὲ ὑστερεῖ—vel, πάντες ὄμοιος ὑστερεῖ δὲ—Verte, Ita omnes grammatici, Didymus puta, Symmachus, etc.*

1322. *Vide Polluc. VIII. 18.*

1323. *Non Bdelycleon, sed unus τῶν ἐπακολουθούντων, 1319.*

1337. Schol. Strattis: *Lege, ἡ ταύτην—Deinde, δέ γ' vel δὲ ὄπερ—ἄπερ χοὶ Λέσβιοι. ἐπὶ τοῦ αἰ. τ.*

1382. *Malim τεττάρων.*

1404. *Malim κλητεύων ἔοικας. Ordo est, σὺν κλητεύων ἐ. γυναικὶ θαψ. In pallorem ridetur Chærephon, non mulier.*

1422. *Stratonicus Athen. VIII. 351. E. ubi ἄρδοι Coray.*

1425. *Lege, μέμνησ', αὐτὸς ἀπ. Scil. ὁ κλητήρ.*

1434—5. *εἰσω et οἰσω sunt v. ll.*

1441. *Qu. γε pro σε.*

1444—6. *μεταπεσεῖτ' Bentl. Lege,*
 ————— *ἀντιμαθὼν*
ἥθη, μεταπεσεῖται
ἐπὶ τὸ τρ. καὶ μ.

Versus 1445. non est trochaicus; sed brachycatalecticus ejusdem generis cuius ceteri.

1478. *Melius ὑπὰ vel ὑπὸ ρύμης.*

1487. *Lege, οὐκ εὖ; cum interrog. (vide Pac. 1229.) et seni continuatum. Deinde, BΔE. μὰ Δ. οὐ—*

P A X.

HISTORIA. Schol. ad 435. Schol. Rav. ad 476. e Philochoro.
 Omnia vide vv. 978—98.

Var. Lectt. apud Schol. 5, ut videtur. 7, ut videtur. 13 male.
 36 male. 43 male. 48, ut videtur. 108 male. 245. 258.
 259 male, ut videtur, χ pro χ. 309. 382. ἀγλαοῦμεν, sed
 casu. 464. 495. 506 qu. 552 male. 556 male. 593. 615.
 617. 632. 642. 643. 647 male. 662. 674 male. 694. 698.

714. 721 male. 725. 752 bis male. 754 male. 831, ubi qu. 836. 874. 923. 938. 1026. 1050. 1064. 1078. 1109 male. 1112. 1115 male. 1131. 1143 male. 1144. 1147. (1164?) 1176, ut videtur. 1199. (1215?) 1223. 1246 male. 1285. 1296. 1337.

V. 1—20. Personas distingue: (N. B. A est δ παρατιθεὶς,

B. δ μάττων.)

1. A. $\alpha\bar{\iota}\rho'$ —
2. B. $\iota\delta\omega\acute{\iota}$. $\delta\bar{\iota}\sigma$ —
4. A. $\delta\bar{\iota}\sigma$ μ. $\acute{\epsilon}\tau$.—
5. B. $\iota\delta\omega\acute{\iota}$ μάλ' αὐθις. ποῦ γάρ—
6. ————— A. μὰ τὸν Δ.—

9. B. ἄνδρες—
11. A. ἐτέραν—

12. ————— B. $\iota\delta\omega\acute{\iota}$.

15. A. $\alpha\bar{\iota}\beta\bar{\iota}\bar{\iota}\bar{\iota}$ —

16. ————— B. μὰ τὸν 'A.—

18. A. αὐτὴν $\alpha\bar{\iota}\rho'$ — (et qu. an interrogative?)

19. B. η τὸν Δ.— et pergit 20, etc.

2. Sic αὐτὸν τὸν ἀλαζόνα infra 1121. Vide Ran. 1152.

7. Schol. l. 1. Qu. περισύρας. tum περικυλ.

16. γε om. Rav. An. ἐτέρας αὐ?

21. εἰ μὴ φέροι πως ὡτα μὴ τετρημένα Agath. Proœm. Anthol. (Jacobs. T. 6. p. LII.)

25. Athen. XIV. 650. A.

27. Schw. ad Athen. IV. 173. A.

39. προσβολή.] Antiphon 123, 22.

40. Distinguendum suspicor,

———— προσβολή,
 $\omega\bar{\iota}\kappa$ οἰδ̄————
———— τοῦ γάρ ἐστ'; A. $\omega\bar{\iota}\kappa$ ἐσθ' ὅπως

B. $\omega\bar{\iota}\kappa\omega\bar{\iota}\bar{\iota}$ ———— etc. ad 48. $\acute{\epsilon}\sigma\theta\acute{\iota}\acute{\iota}\acute{\iota}$.

A. ἀλλ' εἰσιών————

B. ἐγώ δὲ————

47. δοκέω μὲν Ananius Athen. VII. 282. C.

47—8. Lege αἰνίσσεται, ἀναιδέως (Rav.) ἔσθιεν. Hoc forsan Schol.

97. Malim, ἀνθρώποις φράζειν. i. e. φράζε. Possis φράζω, ut φράζομεν Av. 1085. φράζω Trachin. 468.

103. ὡς—έσ.] Demosth. Pantæn. 979, 26. εἰς ἀγύρον ὡς αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ἐπικλήρους. Polycl. 1221, 20. Thucyd. IV. 79, init. εἰς θεοὺς Pac. 131. Av. 844.

142. Citat Athen. XI. 486. E. ubi R. P. Advss. p. 129.

160. Forsan, ὄρθος χώρει, ut ἀνῆξε δόρθος Phœn. 1474.

162. Qu. ἀμερίων. i. e. ἀνθρωπείων.

164. Vide Iseum Philoct. § 24. Bekk.

170. Plutarch. II. p. 233. init.

179. Athen. XIII. 565. E.

184. ἔστι ὄνομ'. Vide Av. 274. 278. 645. 1203. 1527. me ad Av. 813.

188. εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομ' ὁ τι ποτ' ἔστι σοι. (πόθεν τὸ φίτυ; τί τὸ γένος; τίς η σπορά;) Sic forsan inserendum versus ex Eustath. ad II. Ψ. p. 1291, 26. ed. Rom. Aliud fragmentum apud Polluc. x. 188. p. 1381. τήνδ (al. γοῦν) ἀσπίδα Ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθεις εὐθέως, verba sunt Πολέμου ad Κυδοιμὸν, vel Trygæi ad ἀσπιδοπηγόν. Vide 1208—63. sed illud præstat.

195. Usitatus οὐδὲ ἔμελλεν.

198. Vide an hinc emendandus Julian. Cæsar. p. 307. B.

214. Lege Ἀττικ. Supra 213. Ἀττικίων est οἱ Α. Sed qu. an asp. ob Laconicam dialectum. Vide Kidd. ad Dawes. p. 225. ed. nov.

237—8. Distinctionibus sublatis lege, πλάτους Ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Π. τοῦ βλ.

240. Vide ad Demosth. F. Leg. 442, 15. et Hemst. ad Lucian. I. p. 365, 59.

241. Perspicue legendum τρὶς ἀθλιαι.

250. Corruptus. Trygæo dandus, ut puto. Nempe τυρὸν Σικελικὸν κατέκνα Polemus.

254. Κυδοιμὸς deus. Empedocles Athen. XII. 510. D.

260. Collato Elmsleio Ach. 759. p. 127. suspicor legendum, *παρ' Ἀθηναίων μεταθρέξει ταχὺ πάνυ*. Numeri similiter fracti in Plut. 881.

266. Schol. *τῶν ἐν τῇ ΕΙΡΗΝΗΙ*] Lege ΣΚΗΝΗΙ.

272. *ἢ πρὶν γε*] Qu.—*ει πρ.* Schol. ad 270. vel *εἴπερ γε πρὶν μ.*

279. Malim μάλ' αὐτόν. Lege autem κατ', non κατ'.^a

304. *ἀρχιτεκτόνει*] Athen. IX. 379. A.

311. Schol. *τὴν πόλιν*] Lege τὸν πόλεμον i. e. τὸν πόλεμον.

315. Qu. *οὐτὶ νῦν γ' ἔτ' ἔστιν*—Eurip. Heracl. 976—7.

317. De constructione vide Thucyd. v. 32, med. VII. 43, fin. *ἀνέντων τῆς ἐφόδου*.

319. Eschyl. Prom. 1015.

347. *ἔλαχε*] Eurip. Orest. 313. 952.

362. Κιλλικῶν Suid. in voce, Καλλιφῶν in πονηροῖς, Καλλικῶν diserte Eustathius ad Odyss. κ. p. 1669, 56. vide notas ad Hesych. v. Κιλλικῶν. Qu. an luxatus Suidas in Κιλίκων, ut duo sint: 1. Achæus, cognomine Κιλίκων (vel Κιλικίων) dives et fatuus; 2. Κιλλικῶν, Miletus vel Sami proditor. Sed eundem putant Eustathius et paræmiographi Schotti.

363. Malim, οὐκ, ἦν μηλάχω. Confer Lysistr. 208.

370. Eurip. Electr. 33. *χρυσὸν εἰφ' ὃς ἀν κτάνη*.

387. In ed. Porti νόμιζε ἐν τοιῷδε, ni fallor, emendabat [*Porsonus*,] relictis τῷ πράγματι, quomodo male curatur metrum. Inde autem posses, νομίζειν ἐν τοιῷδε πράγματι, ut infinitivus ponatur loco imperativi. Vide ad Plut. 598.

417. *τήνδε ξυνανέλκυσον*. Hoc vel συνεξέλκυσον necessarium ad sensum. Vide ad 468.

440—57. Collato Schol. distingue,—*βούλεται*,

441. XO. *μηδέποτε*—

443. TP. *κείτις ἐπιθ.*—*μάχαις*,

445. XO. *πάσχω γε*—

446. TP. *κείτις δορυξ*.—*μαχῶν*,

^a Supra T. i. p. 170. ad Antiphont. 131, 22. J. S.

448. XO. ληφθεῖς—

449. TP. κείτις στρατηγοῦ.—παρεσκευασμένος,

451. XO. ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ'—.

452. TP. ἡμῖν δ'

453. XO. ἄφελε

454. TP. ίη, ίη τοίνυν—Ἄρει δὲ,

456. XO. μή, μή. TP. μηδὲ Εν. γε; XO. μή.

457. TP. vel EP. ὑπότεινε

N. B. 440. 443, 6, 9. 454. Trygæi orationem abrumpit
Chorus. Deinde 458—601. dispiciendum de personis.

453. Confer omen Pæonum apud Herodot. v. 1.

468. Lego, ἀλλ' ἄγετε, ξυνανέλκετε καὶ σφῶ. Nil frequentius,
quam in bicompositis verbis alterutram præpositionem
excidere. Mox 470. κάμπιπτω Suidas ed. Kuster. v. ἔξαρ-
τήσας, et Aristophanes Junt. 1515. sed recte in Suida
κάπεμπίπτω ed. Med. et MS. C. C. C. apud Porsonum.
Hoc ipsum verbum paullo ante 416. restituendum.

Ceterum quamvis sæpe plurale pro duali irrep sit, non
nunquam vice versa erratum est; ut in Acharn. 733.

ἀλλ' ἄγετε Lysistr. 665. De ἀλλὰ ad Lysistr. 833.
Plut. 229. Phœniss. 803.

506. Qu. an legerit Schol. ἀπὸ τῆς θαλάττης.

512. ὁμοῦ γενέσθαι Thesm. 579. Xenoph. Hellen. iv. 5. 15.

514. Plerumque flectunt -ως, ὅτερον, ὅτατα. vide R. P.
Opusc. p. 222. ἐχθροτέρως Demosth. de Pace 61, 26.
χαλεπώτερως Thucyd. II. 50, init. VIII. 40. σωφρονεστέρως
Iph. A. 379. εὐρυτέρως Lysistr. 420. ἀσφαλεστέρως Thucyd.
IV. 71, fin. μαλακωτέρως VIII. 50, med. ὑποδεεστέρως ib.
87³. μειζόνως IV. 98. ἐρρωμενεστέρως Xenoph. Hellen. III.
5. 14. μεγαλειοτέρως ib. 4. 19. ἐχθροτέρως e Thucydide
Antiatticista Bekkeri p. 92, 24. ἐπιτηδειοτέρως idem
grammaticus ibid.

Quum metrum iamb. dim. esse videatur, vide an hic
legendum ἀνδρικωτέρως: (sed metro facile succurses le-
gendo 515. καὶ δῆ, de quibus particulis vide ad Eccl.

510.) et in Eq. 451. ἀνδρικωτάτως. Sed de superlativo etiam atque etiam considerandum.

528. *Lege ἐρυγμίας*, et sic forsitan Schol. *-υρε-* servant Suid. ed. Med. v. *κροι.* et Phryni. Bekk. 56, 19.

531. *Qu. κλαύσει γε σύ.* Vide Eccl. 1019.

565. *De σφύρα* Gaisf. ad Hephaest. p. 18. Hesiodum Opp. et D. 423. (*σφύρήλατος* Epigr. Phot. v. *Κυψ. ἀναθ.*) Gram. Hermanni p. 437. n. 73.

567. Prior Scholiastes ita capit: *Optime aliquis per eos* (αὐτῶν, τῶν γεωργῶν) *duceret μετόρχιον.* i. e. *agmine denso stant agricolæ, tanquam ὄρχος arborum.* (*Lege, μεταξὺ ποιῆσαι μετόρχιον ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσιν. ἵνα—*) Alter legebat τῶν μετορχίων, et intelligebat, *Nunc facile aliquis ἀπὸ τῶν μετορχίων transferret τὰ φυτὰ in suum locum, ope scil. agricolarum.* Unde facile posses, η̄ καλῶς ἀν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειέ τις. (*Sensum loci exprimeres, η̄ καλῶς ἀν τῶνδε ἀπαλλάξειέ τις μετόρχιον.*) Sed quum τις de suo suppleant Scholiastæ, ut in Plut. 505. verum puto, η̄ καλῶς ἀν τῶν μετορχίων ἀπαλλάξειαν ἀν, scilicet οἵδε οἱ γεωργοί. *Facile sane isti μετόρχια aliquot profligarint.* De isto genitivo vide Brunckium ad ... Sic τῶν λίθων Ach. 183.

573. *παλλασίων*] *An λαπάθων* Schol.?

577. *φρέατι.* Vide Athen. III. 123. F. 124. D. 125. A. Eccl. 996.

604. Schol. I. 3. *ἔχον*] *Qu. ἔλκον.*

608. Schol. I. 4. *ἐπλεξεν*] *Lege ἐπέπληξεν.*

609—10. Plaut. Asinar. III. 3, 29.

618. Schol. med. *An legendum, ὅτε μὲν δέος η̄ν τῆς εἰρήνης αὐτοὺς ἀποτυχεῖν?*

631. *κάτα δὲ τρεῖς* primæ, Inv. Br. et omnes. Certissime legendum *κάνθαδ*, *Athenis* scil. Nescio autem annon alii antea id viderint. De *κάνθαδ* vide Porsonum et me ad 855. *Contra ἐνθάδ vitiosum* Av. 764. ubi vide. *ταῦτα, ἐνταῦθα, vel ἐντεῦθεν* conf. Nub. 62. Rav. 697. apud Pors..

637. Vide Thucyd. iv. 41. fin.

662. *εἰέν γ'] γ'* om. Rav. et Schol. Vide Aesch. Choëph. 664. Blomf. *Ed. Rev.* 38. p. 488.—Qu. *εἰ' εἰεν*, ἀκ. *Age—recte, intelligo.*

665. Schol. Qu. *κιστίδας δὲ ἐκάλουν*—

675. *ὅπερ* Sch. *ὅπερ* Rav. (i. e. *οὐπερ*, ut recte Inverniz.) *Lege, οὐπερ φησίν εἰν' αὐτὸν πατρός. τοῦ non Græcum esse* videtur. Vide p. 70.

693—4. Qu.—*τότε*, *Πρωτον ὁ τι πράττοι*—ut sit constructio pendens; idem fere ac si dixisset, *περὶ τῶν ἀρχαίων*.

691. Schol. Cratinus: *'Υπέρβολον δὲ ἀποσθέσας, ἐν τοῖς λύχνοις θάψω. Ita χρεῶν et θεῶν confusa, etc.*

731. *σὺ* om. Rav. *Lege vel φυλάττετε*⁴ vel *-τειν.*

733. Thucyd. v. 50, med. Herodot. VIII. 59. et Valckenær.

740. Schol. l. 2. *εἰς Εὐριπίδην*, *lege Εὔπολιν.*

760. *μοι* deest in 3 primis edd. et uno MS. Brunckii. Qu. *an ἀνταποδοῦναι. Quod compositum alibi in his notis restitui, ni fallor: qu. an in Thesm. 820. Vide ad Thesm. ult.*

785—6. *Lege ὑπάκουε, servato ἔλθης, ut Lysistr. 734.*

835. Schol. Ion, *ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου. Ineptit, de Creusæ filio cogitans.*

847. Nunc malim, *πόθεν δὲ λαβεῖς ταύτα σύ; πόθεν; TP. ἐκ τούρανοῦ.* Vide Rav. et me ad Nub. 664. Sed qu. annon Attici *τούτω et αὐτῷ semper dixerint.* Matth. Gr. § 436.

849. Qu. *τριώβολον. η̄—βροτοί;*

854. Schol. *παραιτοῦνται.* i. e. *reprehendunt.* Vide Av. 1215. et Schol.

858. Iph. A. 537. Herodot. VII. 104. prop. init. Schæf. ad Greg. Cor. p. 121. Elmsl. Heracl. 641.

869. Malim *σησαμίς*—Vide Eupolin Athen. XIV. 646. F. Sed *-μῆ* diserte Schol.

⁴ Hoc voluit Bekker. sed typographi incuria dedit divisim *φυλάττε τε.* J. S.

873—5. Distingue, ΘΕ. ἡν̄ ημεῖς—ὑποπεπωκότες; ΤΡ. σάφ̄
ισθι.

886. Vide Eq. 155.

890. Schol. fin. Qu. τινὲς δὲ φασὶ Πᾶνα παρ.—έν ἀγρ. sed
quære de historia.

891. Ut Kust. tres primæ et Rav. nisi quod hic ημῖν.
Malim igitur, τοιτὶ δ, ὥρατ', ὀπτάνιον ὑμῖν· ως καλόν.

921—33. Pro xo. ubique restituendum ΘΕΡ. (duo famuli,
ii qui fabulam ordiuntur.)

941. Lege, ωστ̄ αὐτὰ δῆλα—

945. Aeschyl. Theb. 703. λήματος ἀν τροπαία disjunge cum
Heath. servato ἀν ἔλθαι. Vide Blomf. Gloss. et Ag.
212.

948. Schol. Platonis locum lege, φέρε τοῦτο δὴ Δεῖξον τὸ
κανοῦν μοι δεῦρο· μὴ μάχαιρ' ἔν;

1002. E Megaride scilicet. Vide Elmsl. Ach. 519.

1027. Strophe 942. Herman. de Metris, p. 418. qui ineptit.

1043. ΤΡ. ὅπτα καλῶς νῦν ταῦτα. ΘΕ. καὶ μὴν οὐτοσὶ¹
προσέρχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.

ΤΡ. τις ἄρα ποτ̄ ἐστίν; ως ἀλαζών φαίνεται.

μάντις τις ἐστίν. ΘΕ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης.

ΤΡ. αὐτός γε πούσθ, ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὁρεοῦ.

ΘΕ. τί ποτ̄ ἄρα λέξει; ΤΡ. δῆλος ἐσθ' οὐτός γ', ὅτι
ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΘΕ. οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.

ΤΡ. μὴ νῦν ὥραν δοκῶμεν αὐτόν. ΘΕ. εὐ λέγεις.

Sed quum οὐτός γε ποῦ 1047. det Rav. vide an,

ΘΕ. μάντις τις ἐστίν. ΤΡ. οὐ μὰ Δί' ἀλλ' Ἱεροκλέης
οὐτός γε πούσθ. ΘΕ. ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὁρεοῦ;
τί ποτ̄—

Videndum an v. 1043. καὶ γὰρ defendi possit e Ran.
412.

1056. Delendum puto IE. Certe 1061. delendum, et pro
ΘΕ. reponendum.

1072. Malim ἀπολεῖ γ'—plane ut Ran. 1276. Dē γε Elmsl.
ad Acharn.

1090. *νέφος ὁξὺ* Schol. 922. *έχθρον* ad 923. Vide de *νέφος* Herodot. IX. 109, 50.

1094. Schol. l. 4. *κύσθον*] *Lege κύαθον.*

1107. *Vel hic lege τότε πρῶτον, vel 1074. τόδε πρότερον.*

1125. *Distingue, ὡς θυηπόλε; ἡκουσας; ΤΡΥ. ὁ κ.*

1134. *οὐ κεαστῶν* Fl. Christian. sed v. l. *οὐκ ἔξει τῶν.* Sed diserte in notis conjicit *εἰκεαστῶν*, et e duobus MSS. citat *οὐκ ἔάσω.*

1136. Sextus Empir. Pyrrh. Hyp. I. p. 29. indicante Bentleio. Confer Eccl. 45. 602. Platon. Rep. II. p. 372. C.

1144. Schol. *Alii, ἀφανον, ἀντὶ τοῦ ζέσον.* *Vel lege ξήρασον,* vel forsan isti legebant ΑΛΛΑΦΛΥΣΟΝ, quo dicit ἀλλ' ἀφελε Suidæ ed. Med. v. *φασηλ.* Qu. an legendum, ἀλλὰ φανε. Vide Pierson. ad Mœrin. p. 398.

1148. *τυντλάζειν.* Athen. IX. 378. D.

1164. *φύσει* Suid. Med. et MS. v. *φίτνη*, et Rav. Vide Nub. 875. Thesm. 538. Lysistr. 1037. Isæum Tyrwhitti, p. 6, 13. Eur. Med. 1225.

Ibid. Qu. an legebat Schol. *πρῷμον*, ut Vesp. 264.

1176. *βάμμα Κυζικηνικόν.* Si de κυσός et ejus quantitate constaret, possis etiam *κυσικηνικόν*, vel etiam *κυσοκηνικόν.* Hesychius: *κυσοχηνή*—οι δὲ εύρυπρωκτίαν.

1189. Schol. *Lege, ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἀλώπεκες,* ut Kuhn. ad Äelian. V. H. XIII. 9. Vide an versus factus in Laconas καθομιλοῦντας Tissaphernem, (Thucyd. VIII, etc.) Ioniæ Satrapam. Confer Athen. xv. 681. C. XII. 535. E. Quæ si vera sunt, iste versus ex Aristophane, vel potius ex proverbio quod expressit Aristophanes, detortus.

1194. *ἐπισφόρει* Rav. *Lege ἐπιφόρει. pile up.*

1200. *Forsan, πεντήκοντά γέρει μπολῶ δρ.*

1215. Schol. fin. *An hoc vult, alios legere mox 1216. ισχάδας, τρ. χ.*

1243. *Nonne legendum, τῶν κατακτῶν κότταβος,* ut θύμον τε τῶν Ὑμηττίων in Eubulo aut Antiphane Pollucis VI. 67. Athenæi I. 28. D. (Pors. Opusc. p. 233.) In Eccles. 405. dubito annon legendum τῶν Λακωνικῶν.

1270. ὀπλοτέρους om. Rav. Puto fuisse ὅπλ' ἡμῖν φόνων.

Passim ita ludit in verbis Noster, ut se ipse interpretetur.

παίειν supra 453. quod miror Elmsleio suspectum esse.

1306. ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε Καὶ σμώχετ' — Rav. ἐμβάλλετον. Qu. σμώχοντες?

1339. Schol. Qu. τὰ Δέ μέτρα. i. e. om. alii v. 1337—40.

1347. συκολογοῦντες] Herodot. I. 71. Athen. VIII. 334.

B. IX. 408. A.

A V E S.

HISTORIA. Nicias. Vide Schol. 13. 186. 362. 1369. Acta hyeme, 105. τάπι Θράκη, 1369.

Argum. § 3 et 4. Kust. [l. 3. et 15. Bekk.] Pro προεστώτων et -τῶτας qu. an legendum προστατῶν et -τας.

Ib. § 5. [l. 23.] ὁ μὲν καθόλον στίχος. Lege στόχος. The general aim of the poet.

Dram. Pers. Semper legendum puto ΠΕΙΣΕΤΑΙΡΟΣ, sine Θ. ut Πεισανδρος, Πεισίστρατος. vel saltem Πισθέταιρος, ut Schol. 1271. Sed quum ἡγεμονικὸς omnino sit ille, magis convenit nomen ei dare ως πείθοντι τοὺς ἑταίρους, quam ut πιστῷ ἑταίρῳ.

Var. Lectt. apud Schol. 7 male. 14. 19. 23. 45. 63. 66 ἔρον, ἔρω, ἔρωτα. 157. 168. 235. 282. 304. 347. 358. 359. 374 male. 400 male. 417. 442 male. 444. 456, ubi vide. 462 male. 463 male. 520 male. 527. 567. 568. 604 male. 646. 652. 686 male. 688. 718. 791 προκ. pro προκ. 810. 826. 836 male. 837 male. 873. 903. 953 legebat πολύπορα, ut videtur. 1002 male. 1008 (qu. an legebat ἀστέρων.) 1012. 1021. 1069. (1078?) 1099 qu. λευκότρυφα. 1100 male. 1114. 1115. 1121. 1203. 1213 male. 1218 male. 1269 male. 1326. 1335. 1342. 1372. 1381. 1392 male.

1404 male. 1468. 1478 male. 1480 male. 1490. 1502 male. 1551. 1558 qu. 1597 qu. 1655. 1712 male.

V. 11. Schol. l. 7. *Lege, καὶ ἔτερος. * * ἔχων λύραν* 'E. Tum,

A. μεγάλους πιθήκους ολδ̄ ἔτέρους τινὰς λέγειν,
Λυκέαν, —

B. ἀνωμάλους εἰπας πιθήκους * *
ο μέν γε δειλὸς¹, ο δὲ κύλαξ², ο δὲ ξένος³,
ο δὲ νόθος.

1. Pisander. 2. Teleas. 3. Execestides.

Sic ἔστι δὲ καὶ ἔτερος Schol. Leid. ad 1700.

13. Schol. l. 3. *Lege πρὸ ἔτων δ.*

15. Scholia distingue:—τῆς ὁδοῦ, καὶ δεῖξαι ημῖν αὐτόν. (sc. Tereum.):—Ἐκ τῶν ὄρνεων] οἰον ἐκ τοῦ συστ. Prior iste jungebat ὃς ἔφασκε τώδε ἐκ τῶν ὄρνεων. Tum διαιροῦσί τινες, etc. hoc vult: *alii distinguunt post ἐγένετ', et jungunt ἀπέδοτο ἐκ τῶν ὄρνεων τὸν μὲν Θαρ.* (An legebant, ἐγένετ' ἐκ τῶν δ' ὄρνεων Ἀπέδ.) Sed ista, βιαιώς γάρ, etc. non expedio. Hoc video, legendum σημανεῖν—δεῖξαντας. An legendum, σημανεῖν ημῖν τὸν ἔποπα, ὃς ὄρνις ἔστιν, δεῖξαντας:—Ἐκ τῶν ὄρνεων] παρ' ὑπόν. εἰρηκε.

31. Schol. In Callia lege, καὶ Σάκας (vel -av) ὄν χ. In Cratino malim συστραφῆ.

35. Schol. τὸ δὲ ἀ. π. ἐκ τῶν ὄρνεων, ἀντὶ τοῦ] Qu. ἐκ τῶν ἀνῶν (ἀνθρώπων.)

40. κραδῶν. Schw. ad Athen. xv. 682. D.

55. Aristoph. Athen. II. 53. A.

58. De τοῦ παιδὸς vide me ad Demosth. F. L. 391, 6.

67—8. Athen. IX. 387. A.

96. Schol. Lege, ἐπεὶ ἐφόβει αὐτούς. Putabat Schol. hæc a Pisthætero ad Euelpidem dici, vel vice versa.

102. Athen. IX. 397. E. quem e MSS. corrigunt.

106. τε κανθις tres primæ. Malim κατ' ανθις, sine τε.

108. Herman. Metr. p. 137-8. Infra 1128. 1699. Thucyd. I.

24, 93. Herodot. IV. 147, 40. Eur. Iph. A. 953.—Nunc suspicor legendum, ποδαπῶ γένος; Adde Herodot. I. 6. in

multis libris, Ctesiam Athen. XII. 528. F. Aeschyl. apud Etymol. v. *αἰδοιεστατος* p. 31, 5. Eurip. Bacch. 989. Athenaeus x. 425. D. 1. Ἀλεξανδρεὺς δὲ γένος. XI. 461. F. γένος Λυδοῦ MSS. XII. 516. C. Duris ibid. XIII. 560. B. Θηβαῖαν γένος, ὄνομα Θεαντί. Epigr. ibid. XIII. 576. C. Athen. XIII. 606. C. XIV. 636. F. 648. E. Herodot. III. 4. Aesch. Suppl. 270. Inscr. Wilkins. (Chandler. II. 1.) semper μῆκος, πλάτος, πάχος sine articulo. ὑψος Euang. Athen. 644. F.

111. De σπέρμα vide Athen. VI. 256. B. 2. Pseudo-Demosth. 784, 29.

149. Schol. I. 2. πολὺ] Qu. Πύλου, πόλις—

150. ὡς οὐκ ἴδων Schol. Pac. 803. i. e. oīa δῆ. Vide Schutzii Hooge. p. 762. Viger. ὄσα γε Thesm. 917. Pac. 857. ὄσον γ' Nub. 1254. In OEd. Col. 125. ὡς ἐπεικάσαι. Si constaret ὄσα dici, quomodo certe dicitur ὄσα γε, facile curaretur metrum, — ὄσ' ἐπεικάσαι. Sin minus, potes ὄσα γ' εἰκάσαι.

|| 163. Malim ἡ, quomodo.

167-9. Vitiosum videtur ὄρνις 168. et e proximis petitum. Forsan, τίς ἔστιν οὐτος—facillime enim excidere potuit γε i. e. ἔστιν per compendium scriptum, ut mox excidit 277. In Vesp. 383. ἔσται probabiliter Brunck. ubi me vide. Adde Vesp. 897. Sæpiissime quidem omittitur verbum substantivum; sed recte additur, ut mox 271.

Possit etiam, τίς οὐτος; εὐθὺς ὁ T. Ceterum Suidas v. Τελέας in fine ita supplendus: τοὺς πετομένους ἡν ἔρη τίς ὄρνις οὐτος;

180. Recte damnat, ni fallor, vulgatam Brunckius. Vide Ran. 1189.

182. Forsan, διὰ τοῦτο κ. vel διὰ δὴ τοῦτο κ.

194. Schol. fin. Lege, μὰ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμοὺς, μὰ νάματα. Demosthenes Demetrii Phalerei apud Plutarch. Demosth. p. 850. B.

251. Schol. prop. fin. παρὰ τῷ Σίλλῳ] Qu. παρὰ τῷ αἴΓΙΑΛῳ. Ovid. Met. XI. 710.

271. *οὐτος αὐτὸς* est avis quæ modo advenerat; quod absurdum est. Lege igitur *αὐτὸς*—*Hic* (Erops) *eas* (aves) *singulas nobis indicabit*.

282-3. Sensus videtur esse, Ego sum Sophoclis Erops; cuius filius fuit Philoclis Erops; cuius filius est hic Erops de quo loquimur: ergo sum hujus avus. Et forsitan recte se habet vulgata, si construas, ἐκ Φιλοκλέους Ἐποκος. Vertit Hemsterhusius quasi esset τοῦ ξ Ἐποκος; et hoc fortasse verum: Hic est filius Philoclis, ex (me) *Eope prognati*; ut statuamus Eopem minorem esse ipsum Philoclis Terea.—Sed expende locum 1295. ubi Philocles non vocatur Ἐποψ, sed κορυδός.

Ib. Schol. l. 5. Lege, ἐγὼ δὲ πάππος, ἀντὶ τοῦ—

291. ΕΥ. et 292. ΠΕΙ. distingue. EUELP. *Imo si esset Cleonymus, nonne abjecisset—?*

300. Schol. l. 2. Alcman Antigoni Caryst. xxvii. (Casaub. ad Athen. ix. 394. D.)

303-5. Schol. Tribus scholiis in unum junctis lege, καὶ η πορφυρὶς, καὶ η κολυμβὶς, καὶ η φήνη, καὶ ο δρύοψ, καὶ η ἀμπελὶς, κερχνής δὲ οὐ ἀλλὰ κέρχνη. Διδύμος δὲ—φησί. κεβληπυρὶς δὲ μῆποτε, etc. In Hermippo qu. an legendum κοπρώνης. Nescio; sed credo, ὡς τις ὡν κοπρ. Tum mox lege, περὶ τὴν γραφήν.

309. Timocles Athen. vi. 241. A. 8.—Pro οἷμοι lege οἶμαι.

317. φίλος MS. Suidæ. Lege φίλος.

337. τὴν δίκην δοῦναι non Græcum puto, præsertim absolute positum ut hic. Possis, τῶνδε δοῦναι, quod ipsum non puto dici posse, quamvis τῶνδε δοῦναι δίκην rectissimum sit, ut Vesp. 1323. (ib. 451. lege τούτω e Schol.) Sed omnino legendum puto νῦν pro τὴν vel ob sensum. Potuisse δεῖν.

Sed vide Xenoph. Hellen. II. 3. 29. δ. τὴν δ. ibid. III. 3. fin. δὴ τῆς δ. ε. recte VV.DD. ibid. III. 4. 25. vi. 2. 34. ΟΕδ. T. 552. Eur. Heracl. 1025.

357. Malim, *νώ παφελήσει*; Vide Nub. 1444. et ibi v. ll. Thucyd. v. 23, init. *νών* defendi potest ex Aeschyl. Prom. [350.]

Ibid. *γλαυξ οὐ πρ.* An quod ignem gestabant in *ταῖς χύτραις*, ut Lysistr. 297. 308. Xenoph. Hellen. iv. 5. 4.

370. Malim *εἴγε*. *Certe, siquidem.* Vide ad Ach. 395-6. [Vel] lege *οὐδε τὴν φ.*

378. Schol. Lege, *οὐ—Αθηναίους—ταπεινὰς—τὰς πρώρας.*

381. Malim, *μάθοις γάρ ἀν τι.* Vel certe, si vulgatam servas, lege *σοφά.*

385. Malim,

*ἄγουσ' η—
μὲν ἔθε· ὁστε—still more. επι Thesm. 467. (1197.)*

Lysist. 20.

390. Xenoph. Anab. III. p. 181, 24. 184, 5. HSt.

436. Schol. l. 5. *μεγαρικὰ* Ald. Falsa, sed notabilis, lectio.

437. Malim, *ἐφ' οὐσπερ καὶ λόγοις—ob quæ ipsa—τοῖς certe vitiosum.* Vide ad Pac. 675.

450. Schol. *φυλετῶν*] Lege *φυλάρχων.* Ceterum bene locum explicat: *The troops are to march back to quarters, and look out for further orders.*

451—9. Antistr. 539—48.

1. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>υ-</i>	<i>— —</i>	2. Antistr. spond. in 3 ^o loco.
2. <i>υ-</i>	<i>υ-</i>	<i>υ-</i>	<i>υ-</i>		
3. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>			
4. <i>υ-</i>	<i>— —</i>	<i>υ-</i>	<i>— —</i>		
5. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>—</i>			
6. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>—</i>			
7. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>			
8. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>			
9. <i>υ-</i>	<i>υ-</i>	<i>— υ</i>			
10. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>—</i>			
11. <i>υυ-</i>	<i>υυ-</i>	<i>—</i>			
12. <i>υ-</i>	<i>υ-</i>	<i>—</i>			

Infra 1313—24. et antistr. 1325—34.

1.	u u -	u u -	u u -	u u -		
2.	u -	u -	—	—		
3.	u -	u -	u -	—	3. Antistr.	— u- u- —
4.	u u -	u u -	u u -	u u -		
5.	u -	u -	u -	—	5.	— u- u- —
6.	u u -	u u -	—	—		
7.	u u -	u u -	—	—		
8.	u u -	u u -	u u -	u u -		
9.	u u -	u u -	u u -	u u -		
10.	—	u -	u -	—	10.	u- u- u- —

De metro vide Burnei. Metr. Aeschyl. Prom. p. 16. et de hoc metro,

u u - | u u - | u u - | u - | u - | u - | —

Hephæst. Gaisf. p. 341.

Quod autem vult Porsonus vv. 1323—4. post 1334. repetere, vide Eccles. 947. 954. 953. 960. 964. 968. Lysistr. 295. 305.

u - | — | u - | u - | u - | — supra 629—30.

463. De κωλύει Thucyd. I. 144, 93.

471. Plato apud Schol. hic et ad Vesp. 1251. Legendum puto, ψυχὴν δὲ ἐπανήκειν. (hoc Burgess. ad Dawes.) cetera obscura.

481. τοίνυν τῶν ἀνθρώπων ἥρχον Ald. J. I. 2. Lege, τοίνυν ἥρχον τῶν ἀ.

485. Athen. XIV. 655. A.

495. Lege, καὶ προκαθεῦδον. quæ vox occurrit Vesp. 104. Deinde jocatur in ἥσεν, quasi gallus fuisse asotus quidam, qui jam inter potandum caneret, antequam cœnandi hora esset. *He had got noisy before supper-time.* Omnino confer Danaid. Fr. 6. et Demosth. Conon. 1257, 12. Retinendum enim δειπνεῖν. ὑπέπινον scil. post prandium, non cœnam. Vide Xenoph. Hellenic. v. 4. 40. VI. 4. 8. Aristoph. Athenæi, Pors. Advss. pp. 117. 281.

514. Qu. Ζεὺς γὰρ ὁ νυνὶ βασιλεύων. Sed vide de Ζεὺς et ὁ Ζεύς.

525. Malim, κάν τοῖς γ' ιεροῖς. *In the very temples.* Vide de γε R. P. Praef. Eur. p. 46.

557. Schol. 1. 2. Lege βουλομένους, et forsan πρὸς Δελφούς. Vide sequentia, et Thucydidis locum.

565. ὁ ἀν tres primæ, recte ὁς ἀν MSS. De constructione vide R. P. Orest. 887.

566-7. Huc alludit Athenæus VII. 325. B. ubi φαλαρίδα (non η) edd. MSS.

567. Schol. ἦν δὲ Ποσειδῶνι βοῦν τις θύη. Qu. an Attice dici possit Ποσειδῶ pro -ῶνι, ut sane potest pro -ῶνα. Vide Greg. Cor. p. 164. et 309. T. Kidd. *Cr. Rev.* 1803. p. 9. Τύφω dativum e Lys. 973. citat Pierson. ad Mœr. p. 177. γέλω Ran. 45. MS. Cant. 1.

568. βοῦν forsan omittit Rav. certe mera esse v. l. in versu præcedenti videtur. Deinde, qui producitur λάρω? Qu. ἦν δὲ Ἡρακλέει θύη, ναστοὺς ὄρνιθι λάρω μ. Vide Odyss. ε. 51.—Qu. ἦν δὲ Ἡρακλέει βοῦν τις, ναστοὺς θύειν λάρω ἦ μ.

576. Qu. an legendum, Ἡρην δέ γ' Ὁμηρος ἔφασκ' ικέλην ιέναι τρ. π. Vide Bentlei.

581. Demosth. c. Phorm. 918, 11. Athen. v. 214. C. F.

585. Malim, εἴθ' Ἀπόλλων. Verte autem, *si revera est medicus.*

592. κιχλῶν] Qu. κίγκλων.

605. Distinguere malim, EY. σάφ' ισθι. 'Ως—

606. Soph. Creusa, Fr. 4.

611. Recte puto Brunck. βαβαὶ pro αἰβοῖ. Quod autem dicit αἰβοῖ semper esse abominantis vel contemnentis, dubito: vide 1342.

613. ————— καὶ πρῶτα μὲν οὐκ
⁵αὐτοῖσι ⁶νεώς ³οἰκοδομεῖν ⁴δεῖ
¹λιθίνους ²ημᾶς—(πρῶτα MS. καὶ add. Brunck.)
 vel eo ordine qui signis numeralibus indicatur. Sed concinnius ut posui. Vide tamen annon οἰκοδομεῖν δεῖ finem faciat tetrametri catalecticī. Cave interea ne ita constituas,

οὐ γάρ πολλῷ; πρῶτα μὲν ἡμᾶς οὐχὶ νεώς οἰκοδομεῖν δεῖ.
 Cum enim 5 tus pes est dactylus, 6 tus spondeus, ultima
 spondei syllaba est vocis vel ultima vel penultima.
 Supra 570.

σέρφον ἐνόρχην | σφαγιάζειν

Vesp. 671. — καὶ τραγαλίζοντα τὸ μῆδέν.

Hoc an semper verum, nescio; plerumque certe. Vide
 etiam an servari possit ordo vulgatus, καὶ πρῶτα μὲν οὐ
 Ναοὺς, etc. Vide Thesm. 39. ubi forsan λαός.

641. Lege, πρῶτον δέ γε — νεοττίαν τε.

657. An, ΕΠ. ἄγε δὴ, Ξανθία. vide 1311. 1329. Sed potius
 videntur Man. et Xan. esse Pisetæri et Euelpidis
 servi.

669. Hinc explica Cratinum Athen. I. 29. D. de quo recte
 Elmsl. ad Ach. 354.

672. Lege κάν φιλῆσαι. (Isæus Tyrwh. p. 10. l. 14. δακῶ
 Orell.) Ran. 1468.

673. Rectissime vulgata, quam bene vertit Hemst. Sic
 κρόκης χόλιξ Vesp. 1139.

694—5. Auctor Philopatridis (Lucian. T. III. p. 598.)

698. Schol. πτεροῦ τοῦ] Lege πτερωτοῦ.

704. ἡμεῖς δὲ ως omnes, ut videtur; certe tres primæ: sed
 lege, μακάρων ἡμεῖς ως δὲ ἐσμὲν Ἐρωτος—

705. Confer Alexin Athen. XIII. 562. D.

718. πρὸς ἀπαντα (Schol. ἔργα.) ἐπὶ ἔργον ἀπήσαν Lucian.
 T. II. p. 589, 18. συνετάπτοντο ἐπ' ἔργον ibid. 605, 32.
 Vide Arist. Av. 490. ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον. Tragicus apud Gail. Philolog. Part. 4. p. 107. εἰς ἔργα κυναγοὶ¹
 στείχουσι θηροφόνοι. Forsan 'ΕΠ. ἐπ' ἔργον Diphil. Athen.
 VII. 291. F. Pors. Adv. p. 95. πρὸς ἔργον Pac. 554.
 Cratini locum [apud Pors. citatum] aliter tentat Blom-
 field. Mus. Cr. Part. 2. p. 143.

720. Malim, ὅσαπερ πέρι μαντεία δ.

723. Athen. II. 66. C. Jortin. Eccl. Hist. III. 80. ed. 1805.
 (Jo. Chrysostomi locus est Homil. 12. in Ephes. IV. Tom.

xi. p. 94. B. C. D. Montf. ubi κάνει δύος ἀνακράξης, κάνει ἀλεκτρυών, κάνει πτάρη τις.

731. Schol. Lege, Παιδων π. πλουθυγείαν] τὰ δύο sunt πλοῦτος et ὑγεία.

738. Strophe 738—53. Antistr. 770—85.

755. Euphron Stobæi xcvi. p. 528. = 399.

764. ἐνθάδι est Athenis, non Nephelococcygia, quod hic requiritur. Vide 756. 758. Possis, Σπινθάρου Ἐνθάδι, ὅρνις φρυγίλος ἔσται, sc. ἔκει. Sed puto legendum, φρ. ὅρνις ἔσται. vel εὐθὺς ἔσται. Contra ἐνθάδι restituo Pac. 631. ubi vide.

799. Lege, ὅστε Διτρεφής γε—(ως ὁ Δ. credo, emendatur.) Διτρεφῆ Cratinus apud Schol. 767. locus dubius.—Imo vide Elmsl. ad Med. [p. 139. not. qui Διειτρεφής.]

813. ὄνομα vel οὐν. MSS. omnes, ut videtur. Qu. ὄνομα ἄρα ἔσται. Sed multo simplicissimum τούνομα cum Bentleio et Brunck. i. e. ὄνομα.—Vide 818. et ad Pac. 184. Adde Theopomp. Athen. xi. 470. fin.

817. Quid est πάνυ γε? Et omittitur in Jungermanni MS. Pollucis x. 37. Qu. an legendum, σὺ δὲ ἀν χαμενή; ΕΥΕΛΠ. πάνυ γε, κ. ἔ. Sed nil hic expedio: dubito etiam de personis 810—37.

822—4. —————— αὐτῆς Νεφ.

ἴνα τοῦ τε Θ.——————

τοῦ τ. Αἰσ. τὰ πάντα;

824. Vide Eur. Heracl. 1021.

825. Φλέγρας πεδίον. Memorat Schol. Lysistr. 912. Φλεγρεώδη λειμῶνα, ut prope Atheniensium acropolim. Qu.

852. συνθέλω forsitan reddendum Xenophonti Hellen. II. 3. 14.

859. Schol. In Pherecrate lego, μετά τὸν Μέλητα δὲ ήν—

860—1. Qu. τοιτὶ τί ήν Τὸ κακὸν;

871. ὄρτυγομήτρα. Athen. ix. 392. fin.

873. Schol. Qu. θῦσαι αὐτῆς ἔκει κριὸν κόλον. In vulgata acquiescit Bentlei. Callim. Fr. 76.

877. Præfige ΠΕΙ. et 888. IEP. Supra 869—70. similiter.
(Male X. 869. Br.) Deinde 896. lege X. non IEP. ut
in stropha supra 852—9.

900. Malim μάκαρά σ'

908. Vulgata utcunque defendi posset, ut τις esset encliticum post ποδαπός. vide similia apud Porsonum ad Nub. 1263. Sed a libris non discedendum. Nescio an etiam posses, τουτὶ τί πρᾶγμα;

947. συνηῆμι Sophocl. El. 131. (in choro.) Strato Athen. IX.
382. C. 2. Oraculum Herodot. I. 47. ἀφῆμι et ἀφίημι Lex. SG. p. 471, 10. μεθῆμι Eurip. Helen. 1252. (1266. M.) habet Br. Male igitur Brunck. ad Lysistr. 157. Ran. 1462. et hunc loc. Vide ad Cratinum Stobæi c. p. 552, 18.

957. Malim, τουτὶ μὰ Δία τὸ κακὸν ἐγὼ οὐδέποτ' ἥλπισ' ἀν, vel potius, τουτὶ τὸ κακὸν μὰ τὸν Δῖ οὐδ.

980. Ineptissimum est ἀετὸς, quod ex 979. ortum est. Requiritur nomen vilis cuiusdam aviculæ. Qu. ἀμπελίς, αἴθυια. Melius οὐκ quam οὐδ. Sed vide omnino Av. 587. (In fr. Thesmoph. II. apud Athen. I. 29. A. lege οὐχι, non οὐδε ut interpolat Brunck.)

989. Schol. Amipsiam lege,

————— ὥστε ποιῦντες
χρησμοὺς αὐτοὶ διδόαστ ἀδειν
Διωπείθει τῷ παραμαινομένῳ.

998. Schol. I. 5. Malim ἀδηλον, servato γάρ. Tum I. 9. lege, ἔκεινο πᾶν (ut mox) φέ περιλαμβάνεται η Πνύξ, Κολωνός ἐστιν, οὐ ἔτερος ὁ Μίσθιος λεγόμενος. Sensus est: Alii quærunt an sita fuerit Pnyx in demo Colono, a quo diversus fuerit alter Colonus ὁ Μίσθιος. De ἔτερος cum genitivo vide Philippic. IV. 142, 26.

Mox, καθεῖται δὲ ὁ Μονότροπος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ως εἴρηται. scil. in fabulæ arguento.

1008. Sanissima MStorum lectio, modo legas ἀστέρες. Et ut quum sit (medium) rotundum sicut stellæ, radii undique divergant. Si abesset articulus, deberet esse

ἀστήρ, *like a star*, non, *like stars*. Infra 1145. ὡσπερ ταῖς ἄμαις. sed locus suspectus. Pac. 36. ὡσπερ οἱ τὰ σχ. Lege Av. 749. ὡσπερεὶ μέλιττα, Fragm. apud Polluc. ὡσπερεὶ θεράπαινα.

De constructione Attica, αὐτοῦ κυκλ. ὄντος. ὡσπερ οἱ ἀστέρες, vide R. P. Opusc. p. 210. ad Aesch. Agam. 1393. [1363.] Sophoclem Iphigenia Athen. XIII. 513. D. Opusc. p. 243. Citat Ran. 305. Adde Vesp. 504. 884. Av. 1115. 1128. Lys. 188. si legatur *φασιν*.

(De structura non dissimili, ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος, Hemst. ad Lucian. p. 3—4. Thucyd. I. 126. τῶν πάλαι εὐγενῆς καὶ δυνατός. De ἐν τοῖς πρώτη, etc. Reiz. Prosod. p. 17. ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ ΟΕδ. C. 743. nisi cum Elmsl. distinguas τῶν, μ.)

Eccles. 465. malim, τοῖσιν ἡλίκοισι νῷ, i. e. τοῖς τηλικούτοις ἡλίκοι νῷ, ut Acharn. 601. νεανίας οἵους σύ. In Athenæi II. 59. C. Hermippo lege, τὴν κεφαλὴν ἔχει ὅσην κολοκύντη. Plut. 655. εἰ τιν' ἄλλον μακάριον κεύδαιμονα. Lys. 1257. ἀπέρ τῷς κάπρως θάγοντας—τὸν ὁδόντα. Thesm. 1117. ΟΕδ. T. 923. ΟΕδ. C. 734. Aj. 488. Pherecr. Athen. VII. 316. E. F. Nub. 1361. Ran. 882. Lys. 115. ψῆτταν, sed qu. Fragm. incert. 105. ὄμφακα, sed qu. de quantitate et de loci sensu. Lys. 1085. Ach. 703. ἡλίκον Θουκυδίδης. Omnino vide Matthiæ. Gr. § 473. Obs. 1. Plato Hipp. Maj. T. v. p. 448, 6. Bekk. ἡδονὰς οὔσας οὐδὲν ἡττον ἡ ἐκείνας. Heindorf. ad Protag. p. 208, 17. Bekk. οὐχ ὡσπερ ἐγώ—Demosth. F. Leg. 383, 11. οἷον αὐτὸς δὴ MSS. An i. e. τοιοῦτον οἷος? Recte plures MSti in Aesch. F. Leg. 48, 20. κιναίδους οἴουσπερ σύ. Plato vel alius Alcib. II. p. 295, 12. οἷον κακὸν τοκιστήν. Demosth. 617, 25. recte MSS. οὐδὲ οἴουσπερ σὺ χρώμενοι συμβούλοις. Contra recte Bekkerus 613, 10. τοὺς οἴόσπερ οὐτος. Antiphon 197, 37. τοὺς δὲ νεωτέρους (οἰμαι) πυνθάνεσθαι ὡσπερ ἐμέ.

N. B. ὡσπερ cum *participii* accusativo: Andocides 8, 26. χρὴ—ἐκλογίζεσθαι ὡσπερ ἀν αὐτὸν ὄντα—sed vix tolerandum ἀν, nisi legatur αὐτοὶ ὄντες.

In *Latinis*, damnant Bentl. et Davis. in Cic. *Tuscul.* I. 17. *Platonem ferunt sensisse idem quod Pythagoras.* Vide Epp. Sodal. Socrat. p. 263. Vide etiam *Lucret.* III. 457. ed. Eichst. *Dissolvi naturam—ut fumus.*

I. Thucyd. I. 69, 23. τοὺς Ἀθηναίους οὐχ ἐκὰς, ὡσπερ ἐκείνου—όντας. III. 64. οὐτε ἄκοντες,—καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου, ὡσπερ ἡμᾶς. v. 99. ητοιώτας—ώσπερ ἡμᾶς. (Vide Blomfield. ad *Æsch.* *Theb.* 243.) vi. 68. vii. 21. ib. 85. ἀτε οὐκ—ώσπερ τῶν—ληφθέντων. Pherecrates Athen. VII. 316. F. ὡσπερεὶ τοὺς πουλύποδας. Thucyd. IV. 62. ἡ δοκεῖτε—οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἡ πόλεμος—παῦσαι, etc. malim ἡσυχίαν. Aristoph. *Frag.* 129. ἐστῶτας ὡσπερ τοὺς ὄφεωκόμους ἄθρους. ἄθροι v. 1. Ach. Possit audaculus quis, ἐστῶτας ἀθρόους ὡσπερ ὄφεωκομοι. Plato *Protag.* p. 202, 15. Bekk. ὡσπερ τοὺς φαυλοτάτους. Auctor Alcib. II. p. 277, 16. Bekk. ὡσπερ ἐκείνου. 280, 9. ἥπερ ἐκείνους. 295, 12. οἷον κακὸν τοκιστήν. sed 279, 6. ἥπερ ἐκείνος.

II. Thucyd. I. 82. ἀνεπίφθονον—ὅσοι ὡσπερ καὶ ημεῖς—ἐπιβούλευομεθα—διασωθῆναι. III. 67, fin. ἡν οἱ ἡγεμόνες ὡσπερ νῦν ὑμεῖς—διαγνώμας ποιήσοσθε. Lege ποιήσοσθε. Vide R. P. ad *Orest.* 1035. Aristoph. *Eq.* 365. *Lysistr.* 1119. Thucyd. IV. 17, 68. delendum suspicor γάρ. v. 100. ὑμεῖς τε—καὶ οἱ δ.—ποιοῦνται. vi. 79. prop. init. ὅταν νῦν ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ, ὡσπερ νῦν, ἀδικῶσιν. Malim ἀδικοῦσιν, quanquam vide 78, fin. ὡσπερ νῦν, ξυμμαχεῖν. VII. 4, 8. ὡσπερ νῦν—ποιήσοσθαι. Demosth. *Phil.* I. 43, 18. ἥπερ—βέλτιον ἡ ημεῖς—ἐπιμελούμεθα. F. *Leg.* 434, 8. οὐδὲ φοβεῖ με Φλιττός, ἡν τὰ παρ' ὑμῶν ὑγιαίνη. *Intelligo*, Φλ. ὑγιαίνων. *Æschin.* F. *Leg.* 44, 5. τοὺς γὰρ μικροπολίτας, ὡσπερ αὐτὸς, φοβεῖν.

Quum post conjunctionem vel relativum forma orationis obliqua in directam, vel directa in obliquam, mutatur, libentius in nova forma pergunt Attici, quam ad veterem revertuntur. *Contra Iones.*

III. *Constructio continua per verba in appositione.* Thucyd. v. 6. οὐκ ἀν ἔλαθεν ὄφεωκόμενος ὁ Κλέων—όπερ

προσεδέχετο ποιήσειν αὐτὸν,—άναβήσεσθαι. VI. 91. εἰ μὴ ποιήσετε τάδε ἐν τάχει, στρατιὰν—πέμψετε. Ibid. 12. ὅπερ πεπόνθατε·—έφιεσθε. VII. 42. οὐδὲ παθεῖν ὅπερ ὁ Νικίας (έπαθεν) ἀφικόμενος (γάρ)—ὑπερώφθη. (Ibid. 61. οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι—οἱ—έχουσιν.) VI. 18. τῷ δὲ εἰωθότι κόσμῳ, ὥσπερ καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἂμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες, ἐς τάδε ἡραν αὐτὰ, καὶ νῦν τῷ αὐτῷ τρόπῳ πειρᾶσθε προαγαγεῖν τὴν πόλιν. Demosth. F. L. 449, 29. ἔχοντα—ώσπερ ἐγώ—οὐκ ἔθαύμασα. Antiphon 129, 38. αἰτήσομαι οὐχ ἄπερ—αἴτοῦνται—ἀπιστοῦντες. Plato Sympos. p. 383, 16. Bekk. οὐχ ὡσπερ Ἀχιλλέα—έτιμησαν. Aristoph. Av. 558—9. μὴ διαφοιτᾶν ὡσπερ—κατέβαινον. Lysistr. 1119. μήθ̄ ὡσπερ—έδρων. Eubul. Athen. XIII. 557. οὐχ ὡσπερ ὑμεῖς—κεχρισμέναι, κανὸν ἔξιητε. Idem ibid. 571. F. οὐχ ὡσπερ ἄλλαι—έσπαττον. Vespr. 940—2. δοκεῖ πεπονθέναι, "Οπερ—έπαθε καὶ Θουκυδίδης· Ἀπόπληκτος—έγενετο. Soph. Trach. 31. οὐς κεῖνός ποτε Γήτης ὅπως ἄρουραν, etc. D. Joh. vi. 58. Paul. Rom. III. 8. 2 Cor. III. 13. D. Joh. 1 Ep. III. 12.

N. B. Ad hanc rationem refer ellipses apud Elmslei. Addend. Heracl. 131. p. 135.

Vide an ex hac transitione explicari possit ἐνδώσετε, Plut. 488.

IV. ταῦτ' ἔστιν Ἐλένης βρώματα Ἀ φησιν οὗτος μανίδας καὶ τριγλίδας, Antiphanes Athen. VIII. 358. F. VII. 313. C. ita bis MSS. θεοῖς servandum Ran. 916. Thesm. 509. Ach. 703. ἄνδρα κυφὸν, ἥλικον Θουκυδίδην. Potuisset δῆς. Xenoph. Anab. IV. p. 319. ed. Cantab. εἰχον—μαχαίριον δοσον ξυήλη Pors. e Phot. Isocr. Philipp. 21. οὐς εἰκὸς—μᾶλλον ἡ σὲ γιγνώσκειν. Demosth. F. L. 421, 16. τοὺς οἷς οὗτος ἀνθρώπους. In Xenoph. Hellenic. I. 4. 16. malim, οὐκ ἔφασαν δὲ τῶν, οἵς περ αὐτὸς, ὄντων, scilicet ἄργον εἶναι. (de qua ellipsi vide Demosthenica ad F. L.) *Non esse talium virorum proprium.* Forsan delendum ὄντων. Deinde, τοῖς δὲ—τοιούτοις δοκεῖν εἶναι οἰοίπερ πρότερον, ὑστερον δὲ δυνασθεῖσιν ἀπολλύναι, etc. ubi errant

Reizius et Schneiderus. Vide Reiz. de Prosod. Gr. p. 71, etc. Sturz. Lex. T. III. p. 260. c. 1. In loco II. 3. 25. quem citat Schneiderus, illi assentior legenti, *οἰοίπερ ήμεις*, etc. Antiphon 138, 31. non huc trahendus videtur.

1010. Lege, ἄνθρωπος Θαλῆς. *The fellow's a second Thales.*

1028. Qu. ἐκκλησιάσαι γοῦν.

1036. ἐὰν δ] Soluta oratio, ut videtur. Vide Archipp. Athen. VII. 329. C. Thesm. 302.

1061. “οὐτεύω non est in usu.” VALCK. Lego, πᾶσαν γὰρ γαῖαν ἐποπτεύω.

1064—9. Lege, ἄ (Brunck. ex em.) πάντ' ἐν γαιᾳ ἐκ κάλυκος αὐξανόμενον (MSS.) γένυσι παμφάγοις, (mea conj.)

δένδρεσιν ἐφημένα, (conj.) καρπὸν ἀπ.

* * * * *

έρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ' ὄσαπερ
έστιν—(πάνθ' ὄσαπερ supra 119. 720.)

1078. Collatis Schol. ad 1073. in fine et Bentleio, lege ζῶντ' ἄγη τις, τ.

1087. αὐθις αὖ, si sana sunt, = *in your turn.*

1091. Schol. Lege, τοῦ πνίγους κατὰ γενικήν—οὐδὲ η θ. θερμασία ἐπίκειται—Putabat ipse πνίγους esse adjectivum, cum ημᾶς jungendum. Nisi legerit, θέρμης πνίγος vel θέρμη πνίγος.

1115. Cleomedes περὶ μετεώρων, p. 514. ed. Basil. 1561. η σελήνη, ὅταν η σιγμοειδής τῷ σχήματι, μὴν καλεῖται. Quare, si constaret σιγμοειδεῖs fuisse τοὺς μηνίσκους, proponerem, ὡςπερ ἀνδρίαντες· ὡς ὑμῶν ὃς ἀν μὴ μῆν' ἔχῃ.

1119. Qu. ἄλλως δ ἀπὸ—ἄλλ' ὡς tres primæ, et ceteri libri, quod sciām, servant. ἄλλως non placet; οὐκ pro ὡς rem expediret. ἄλλ' ὡς servat Elmslei. Add. ad Ach. 179.

1139. 1149—51. 1. Bis πλινθοφορεῖν, 1139. 1149. 2. Nulla constructio. 3. Nil commune inter ὑπαγωγ. et παιδία. Capere videtur Hemsterhus. *Capite gestabant τὸν ὑπαγ.* *sicut pueruli humeris gestant ea quæ adulti manu tractant.*

Vide an legendum 1139. ἐλιθοφόρον. Vide Polluc. VII.

118. Thucyd. VI. 98. Nempe θεμελίους lapides e Libya advexerant; minores ex vicinia adsumebant. Tum deesse quiddam puto; ut ultimorum sensus sit, *Hirundines lutum in ore prius subactum τοῖς πλινθοφόροις dabant, quomodo nutrices puerulis ψωμίζουσι*. Vide Eq. 713. et Porsonum. (De hirundinibus pullos pascentibus, Oppian. Piscat. III. 243, etc. Theocrit. XIV. 39. apud C. Gesnerum de Avibus p. 560.) Dicit quidem Aelianus N. A. III. 24. ὅταν εὐποροίη πηλοῦ, τοῖς ὄνυξι φέρει. Sed Aristoteles H. A. IX. 27. quem iste compilat, nil de unguibus.

Illud etiam videndum, an exciderit nomen avis, quæ portarit τὸν ὑπαγωγέα, ut lateres, instrumenta, et lutum, singulis avibus tribuantur.

1150. Schol. penult. πηλὸν] πηλον, *porter's knot*. HSt. Thes. I. 90. H. e Suida. Contra ibi πηλὸν Kust. e MS.

1208. Lege, ἀτοπόν γε τοντὶ πρᾶγμα, vel τοῦτο. *An odd business this*. Sic Elmsleius Addend. ad Ach. p. 120, med. sed male comparat cum Ach. 1049. (1048. K.) Vide Plut. 118. Cyclop. 638. Nub. 492. Thucyd. II. 91, 83. et v. ll. Si alioqui de voce constaret, recte legi posset τίς ὄρνις οὗτος supra 168. et forsitan τοντὶ τί πρᾶγμα 908.

1242. Schol. Qu. οἱ μὲν Καλλίστρατος γράφων τοῦτο ἐκ Λικυνίου Σοφοκλέους φησὶν, ταίτης αἱ διδασκαλίαι οὐ μέμνηται.

1258. Schol. Comicus apud Lucian. Amor. prop. fin. Sed vide an Menandri verba sint mutila, et ista Ἀρης ἐπ. sint ex Nostri Eq. 1127.

1262. Qu. ἀποκεκλήκαμεν ab ἀποκλείω.

1271. σοφώτατε hic vel 1272. in locum alicujus vocis irreppisse puto, forsitan δεινότατε. Sed utut hæc sunt, puto ὡς κατακέλευσον vel ab Epope vel a Choro dici. Recte autem vim verbi explicat Scholiastes. Verte, *Huic importuno silentium impone, O Pisthetere*. De ὡς vide Pac. 458, etc. Ceterum in vocum ordine cum Rav. consentit Suid. v. κατακέλευσον.

Vulgatam non ferendam esse vidit Jortinus, *Tracts.*
Nisi obstaret auctoritas Ravennatis et Suidæ, libenter
legerem,

ω Πεισέταιρ', ω Πεισέταιρ', ω μακάριε,
ω κλ. ω σοφ. ω γλ.
ω τρὶς μακάρι.—ΧΟ. (vel ΕΠΟΨ) ω κατακέλευσον. ΠΕΙ.
τι σν—

Nempe iteraturus erat Præco, ω τρὶς κλειν. etc. nisi a
Pisetæro impetratum esset, ut ei silentium imponeret.
Vide Polluc. IV. 93.

1281. Schol. ως λιπαρὸν] Lege ρυπαρόν.

1283. Schol. I. 8. Comici alicujus (imo forsitan lyrici) verba,
in quibus vide an lateat vox πανσικάπη.—Qu. ην παισθῆ
βάκτρῳ καλλίων—ut sensus idem sit atque in proverbio
apud Suid. Φρυξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων, etc.

1284. Athen. XI. 464. D.

1289. An hoc dicit Scholiastes: *Alii legunt ἀπένεμον ταῦ-
ταῦθα, alii ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα vel -οντο ταῦτα.*

1297. Eupolis apud Schol. Lege τειχίων. Vide de voce
Pierson. ad Mœrin p. 365. Thucyd. VI. 66. init. 81 $\frac{3}{4}$.

1313. [Supra ad 451.]

1343. Hoc, opinor, dicit Scholiastes: *In aliis MSS. est
lacuna post γλυκύτερον, quam supplet Aristophanes
Grammaticus ita, ἐρῶ δ—Spurium equidem puto.*

1356. πελαργιδεῖς] Dicunt grammatici ἑας accusativum
nominum in εὐς non contrahi in εἰς ab Atticis. Vide
Mœrin p. 204. Maittair. pp. 36—7. ed. Sturz. qui turpiter
errat de Soph. Electr. 1066. γραφεῖς Alexis Athen. XII.
562. E. γονεῖς Philemon et Menander Stobæi LXXIX.
p. 341. Grot.=455. Gesn. Sed in tribus locis γονέας
patitur metrum. Quod ibidem citatur ut ex Chæremone
trago, forsitan est anapæstici metri:
(ἀεὶ δέ) βεβαιοτάτην (-τέραν ed. Trinc.) ἔχε τὴν φιλίαν πρὸς
τοὺς γονέας.

Vide Porsoni Advss. p. 315. γονεῖς in fine senarii Grot.

Excerpt. p. 929. e Gnom. μονοστ. τοὺς γονεῖς Eurip. Antiop. 4. (Stob. Grot. I. p. 5.) sed dubito an locus sit Euripidis.

1358. Sic tres primæ. Brunck. tacite, ἀπέλανσά μην, γάρ νὴ Δἰ'—sed recte Ravennas, ἀπέλανσα γάρ ἀν νὴ Δἰ'—modo litera male repetita deleatur: ἀπέλανσα γ' ἀρα νὴ Δἰ'—vel τάρα.—Nunc credo servandum ἀν, ob 1691. Ran. 755. Supra 1018. lege, ὑπάγοιμι γ' ἀρ' ἀν νὴ Δἰ'—vel τάρ' ἀν cum Elmsl. Ach. p. 120.

1372. Julian. Ep. 18. p. 386. B.

1407. Forsan Κερκοπίδα.

1438. Vide an legendum πάντες τοι—

1440. Recte statuit Beckius, non ad pueros, sed de iis, dici. Forsan legendum τῶν μειρακίων. Possis, sed inconcinne, ἐν τοῖσι κουρείοις τὰ μειράκια ταῦθι, hac constructione, λέγουσι τὰ μειρ. *de filiis*, ταῦθι.—Nunc tento:

ὅταν τὰ μειράκια λέγωσ' ἐκάστοτε
ἐν τοῖσι κουρείοισιν οἱ πατέρες ταῦθι.

1456. Lege κατ' αὐ πέτ. tmesis pro καταπέτ. *fly back*. Vide T. H. ad Vespa. 435. Sed de κατ' vide Nub. 624.

1463. τοιαντὶ] Lege ταυταγί.—Sed si = ταῦτα γε, non ταῦτα, cadit emendatio.

1490. De Heroibus Athen. XI. 461. C.

1529. Interroga post ἐγένετο.

1537. Al. κεραμεύει. vide Eccl. 253. ταμιεύει Rav.

1540. ἐκ τῶν ναυκληρικῶν] ναυκραρικῶν legendum videtur. Vide Harpocr.

1541. ἀπαντά γ' ἀρ'—Frigidiusculus versus post 1538. quare vide an delendus sit 1538. Sed omnino reponendum 1537. κεραμεύει. (alludit ad fictiles deorum statuas. qu.) ταμιεύει optimum, ut Soph. Antig. 949. sed nimis serium, et forsitan ex 1541.

1538. minime delendus: sed de γ' ἀρ' 1541. dubito. Exspectasses ὄντως, aut tale quid. De κεραμεύει recte Br. et Beck.

1550. Schol. *Lego*, Νικοφῶν δε ἘγχειρογάστορCIN·
ω γεννάΔΑ, ΣΥ Δ' αὐτὸς ὀλίγον ἀνάγαγε
ἀπὸ—

vel [pro σὺ δ] νῦν, vel δεῦρ'.

1555. Schol. *Hermippus*:

ἐνέβαινε σιγῇ — — Πείσανδρος ὁ μέγας οὐτος,
ώσπερ Διονυσίοισιν ὄψι τῶν ξύλων ἐλαύνων
ηρεισεν ὄνον κανθήλιον. (vel ηρρήσεν.)

Ultima dubia; sed illud fere liquet, tetrametros iambicos esse. ὄψι τῶν ξύλων, scil. ἄρχων, *Lord Chamberlain*. ξύλα, *seats*, ut *Acharn.* init. etc. ὁ μέγας οὐτος *Vesp.*
590.

Deinde qu. an, διὰ τοντωνί δῶρ' αἰτοῦντές σ'—

1558. *Possis*, ἀμνὸν καμήλου τιν', ut forsitan Schol. Sed ἀμνὸς
adj. esse videtur. (1552. *lege τοῖς*.) Tum qu. πρὸς δὲ θαῖμ'
a. κάτωθεν ἀντανηλθε—

1581. ἐπικνᾶ legisse videtur Schol. certe in imperativo. Vide
sequentia scholii.

1586. 1590. Utramque orationem puto Neptuni esse, 1. ut
senioris, etc. 2. quia Hercules nidore captus nil nisi
patinas cogitabat.—Imo 1580. forsitan Neptuni, 1582.
certe Herculis, et 1584. De 1586. dubito; 1590. cer-
tissime est Neptuni.

1589. *Lege*, ὄρνιθεια λιπάρ'—

1600. *Lego*, κάν διαλλαττώμεθα Ἐπὶ τοῖσδε, τ.

1613. σὺ om. Ald. Junt. utraque, pro quo ται Rav. Verum
puto τανταγὶ καλῶς λ. ut *Eccl.* 189. Ita Porsonus.

1628. Qu. φησὶ μ' εὐ λέγειν π.

1643. *Melius ad sensum*, σοῦ δ ἀπαντα—

1655. νόθωξαπ. vel νόθωξ. edd. et MSS. ut videtur, quamvis
e Rav. τὰ νόθωξ. notaverit Inv. Dele literas male
repetitas, et cum Schol. *lege νοθεῖ* sine articulo. Ipse
recte exponit ως νόθωξ, e qua glossa nata vulgata. Simile
accidit *Vesp.* 140. ubi vide Schol. *Locus Pollucis* apud
Bisetum est III. 21. Confer *Demosth.* *Ol.* III. p. 22, 22.
ed. 1547.

1677. Scholia ad 1677. 1679. 1680. pessum dedit Kusterus.

Usque ad τὴν δευτέραν ἔξέτειν in ed. Ald. scholion est grammatici subaudientis λέγοντος post χελιδόνες. Tum τὸ τελευταῖον, etc. spectant ad 1681. Tum recte Ald. Ωσπερ αἱ χ. Σύμμαχος, etc.—β. eis Νεφελοκοκκυγίαν. Recte quidem transposuit scholion Kai μέγαλα, sed inepte interpolavit.

1678—9. Nunc malim, λέγει, Εἰ μὴ τιτυβίζει γ'—collato loco Vesp. 180—1. ubi qu. an, εἰ μὴ φέρεις γ' Ὁδυσσέα τιν'—ea scil. licentia, de qua Valck. ad Phœn. p. 331. Burnei. ad Hec. 508. Elisio in fine versus, δοκεῖν σ' Nub. 1176. in MS. Cantab. 3. et Bar. 127. Pors. Opusc. p. 244. Vide Av. 1713. et ibi Br. sed illud e tragico. Eccles. 351. ἐμοὶ δ—Ran. 300—1.

De εἰ μὴ vide Acharn. 684. Elmsl. Addend. ad 47. οὐ—ἀλλ' ἡ Eq. 777. οὐδέν ἄλλ' εἰ μὴ 1103. οὐδέν μέγ' ἀλλ' ἡ 1394. οὐδέν ποτ' (ita Rav.) ἀλλ' ἡ τῆς φακῆς ἐμπλήμενος (ἀπεδάκρυσα) Vesp. 978. me ibi. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ ξυθανουμένην Agam. 1108. οὐδέν ποῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν Lysistr. 428. ἀλλ' ἡ: ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἡ—Lex. SG. p. 376, 8. Bekk.

ΑΛΛ' Η. Aiunt ἀλλ' ἡ esse *nisi*, *profecto*; ἀλλ' ἡ, *num*? Vide Valck. ad Ph. 1698. Hipp. 932. Mihi vera videtur esse sententia Zeunii ad Viger. p. 476. statuentis ἀλλ' esse ἄλλο, non ἀλλά. ἀλλ' ἡ ἀκήκοας; i. e. ἄλλο πεποίκας ἡ—; Locus Pac. 475. si sanus est, ita potest explicari, *nil aliud faciebant quam*—In Ach. 1110—1. et similibus, verte, *quid nisi?* ἄλλο τι ἡ—; vide Wytt. ad Phædon. p. 201. τι ἄλλο γ' ἡ—; Nub. 1084. 1450. (οὐδέν ἄλλο, Matthi. Gr. § 612.)

1693. Schol. l. 8. κρήνη ἐν Ἀργει. Imo ἀκροπόλει, ut mox. Qu. ἄστει. Vide Hesych. v. πεδώ.

1750. An, διὰ σκῆπτρα κρατήσας? Vide Valck. Brunck. et Porson. ad Phœn. 594.=600. σκῆπτρα in Bacch. 372. Elmsl.

E C C L E S I A Z U S Æ.

V. 1. SCHOL. *Lege, Δικαιογένους, Δεῖ τὰς ἔτ. ἐγκαθιζομένας* [λαθεῖν] ὃ πρὸς οὐδὲν εἰπεν. vel, διὰ τί τὰς ἔτ. ἐγκαθιζομένας; scil. εἰπεν.—πρὸς οὐδὲν, ut in Schol. de Telea ad Av. 168. Vel potius illa usque ad Δικαιογένους pertinent ad v. 1. sequentia vero ad 23. referenda esse liquet.

2. Schol. *εὐρημένον. An legebat ἐζητημένον, ex cogitatum?*

22. De Φυρόμαχος vide Athen. x. 414. E. Schw. ad vi. 245. E.

53. ὃ τι περ ἦν ὄφελος Xenoph. Hellen. v. 3. 6. et alia loca apud Hemst. ad Lucian. p. 171. οἱ θέντες ὄφελός τι αὐτῶν εἶναι Xenoph. Hell. vi. 2. 23. Vide Herodot. viii. 68, fin.

91. Malim ἄμα Ξαίνουσα;

95—7 alii mulieri; 98—101 Praxagoræ; 102—4 alii mul. denique 105, etc. Praxagoræ tribuo.

109. θεῖν. Xenoph. Hellen. vi. 2. 29.

123. ἦν τι μοι δόξῃ λέγειν.] Vertit Fab. *si forte quid dicere mihi videbitur necesse, et exscribunt Bergl. et Br. Græcum quidem; vide Plut. 4, etc. sed non minus Græcum pro, si quid ad rem dicere visa fuerit ea, quæ nunc dictura est.* Nonnihil dubito de personis. Versum 122. Praxagoræ non posse adimi puto, quippe quæ totius negotii curam suscipiens, coronas attulerit. Si constaret καύτη dici posse pro ἐγώ δὲ, mallem, ΓΥ. καύτη—ea scilicet quæ rei diffidebat, v. 110. 115.

190. ὡμονοσας Bentleius: debebat ὡμοσας, quod verum videtur.

219. *εἰ τοῦτο χρηστός εἰχεν*] Hic valde se torquet Valckenærius. Malim, *εἰ πον τι χρ. If any thing had happened to be in the best possible order, the Athenians would think the country could never be saved till that was altered.*—N. B. ταῦτ' ἦν Μεγαρικὰ, etc. Vide ad Vesp. 186.

220. Schol. Lege, Φρύγονσι] λ. τὸ κριθάς.

243. φυγαὶ sunt *proscriptiones* a xxx viris factæ: ergo fabula acta post Ol. 94, 1. τὴν φυγὴν ταύτην Plato Apolog. (N. B. ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς 583.)

In scholiis ita fere malim: Ἐν πυκνί: τόπος τοῦ δικαστηρίου, ἀποκεκρυμμένος:—Ἐν πυκνί: ἀντὶ τοῦ—έκει κρύπτεσθαι:—Ἐν ταῖς φυγαῖς: ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

286. Vide an *legendum*, λέγειν, μὴ καὶ ποτ' ἔξολισθη. καὶ μὴ Elmsl. Mus. Cr. T. 1. p. 483.

296–7. Lys. 472.

302. ἐν τοῖς στεφανώμασιν Ravennas. Vide Athen. xv. 685. B.

315. Ut insanabilem citat Hermannus de Metris p. 137–8. ed. 2. Lege, τὰς ἐμβάδας καὶ θοιμάτιον ἐν τῷ σκότῳ Ζητῶν λαβεῖν, ὅτε δὴ δ—

364. Recte emendant τῶν κατὰ πρωκτόν. Sic τῶν κατ' οἰκίαν Vesp. 1175–6. Ach. 939. Herodot. II. 84. οἱ τῶν κατὰ νηδὸν οἰητροί. ubi nescio an τῶν omittendum cum 2 MSS.

374. Malim, τί τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;

381. Collato Br. forsan *legendum*, ἀλλ' ὑστερος ἡλθον ὥστ' ἔχων αἰσχύνομαι Μὰ τὸν Δί' οὐδὲν—Sed aliquid gravioris corruptelæ latere suspicor. An, τονδὶ *frustra ferens* τὸν θύλακον? μὰ recte quidem per se; vide me ad Plut. 715. sed facile ex prava emendatione oriri potuit, ut supra 167.

405. Malim τῶν Λακωνικῶν, ut 878.

406. Qu. σαντῷ περιαλείφειν βλ. sed παραλείφειν utitur Aristoteles apud R. P. ad Eq. 713. Possis etiam, τὰ βλ. σαντῷ περιαλείφειν ἐσπέρας. (ἐσπ. Nub. 175.)

409–10. Hippoloch. Athen. IV. 129. A.

433. Malim γ' ἄρ' vel ἄρ', ut Av. 1371. Infra 554. certissime *legendum* γ' ἄρ'.

442. An hæc latent apud Suidam v. ἀπόρρητα?

453. Qu. ἄλλα πολλά· κάγαθά· Ἐτερ' ἔτι πλ. vel ἔτερά γε— sed forsan cum codicibus standum, distinguendo, ἄλλα πολλὰ κάγαθά· ἔτερά τε—

465. Vide ad Av. 1008.

493. *χήμων ἵσως κατείπη]* Suspectum *ἵσως* pro *ἥν τύχη forte*; cum soleat esse *forsan*. An *ἴών*, de quo ad Eq. 472.

499. Malim *πάλιν*. Certe *τὸ σχῆμα ταύτ'*. *τοῦτο est vestis virilis*, ideoque aperte mendosum.

510. *Lego κεῖται καὶ δὴ*—Vide Pac. 941. Eccl. 496. 577.

Thesm. 273. 776. Lys. 65. 77. 601. 908. Vesp. 490.

1474. Plato Gorg. 513. D. = 265. Heind. Soph. Ed. C. 173. Plut. 563. in MS. Cant.

617. Malim, *οὐχὶ μαχοῦνται, περὶ σοῦ* (ita Junt. 1. 2.) *θάρρει*. *μὴ δείσητε, οὐχὶ μαχοῦνται* Περὶ τοῦ *μὴ σοὶ ξυγκαταδαρθεῖν*—*omnia scilicet Praxagoræ. περὶ τίνος δεδίέναι, θαρρεῖν*, Vesp. 1349. *τινι*, Eq. 27.

659. *Forsan legendum cum Sanctamando τὰς αἰκίας*, ut *αἰκίας* sit genitivus. *Vix puto articulum unquam addi in αἰκίας, ὑβρεως, etc. δίκη*.—*Melius τὴν, non obstante plurali*. Porson. et Elmsl. ad Med.

665. ΒΛ. *οὐδὲ πρότερον*; ΠΡ. *βίορος*—

719. *Lego κατωνάκην, (ut sunt αἱ κατωνάκαι,)* qua constructione *μοιχὸν* Ach. 849. *σκάφιον* Av. 807. Thesm. 845. *δέλτα* *forsan* Lys. 151. *λόφους* Herodot. IV. 175. *χειρόμακτρον* Athen. IX. 410. C. *σύμβολον* Hermipp. Pollucis IX. 71. *ubi κεκάρθαι*, etc. sunt Pollucis verba, non comici. Hinc autem liquet symboli formam fuisse hujusmodi, D quum capiti semiraso comparetur. In Eubuli versu apud Schol. Eurip. Med. 613. (Reisig. Aristoph. p. 278.) lege *ωσπερεὶ τὰ σ.* cum Elmsleio Med. 600. Sed hic de tessera, non nummo agitur. In Pherecr. Athen. VI. 269. B. vide an legendum, *καὶ ρόδον κεκαρμέναι*, de quo loco idem dubito ac in Lys. 151. Vide Valck. ad Theocr. p. 281. B. et Heinsium ibi citatum.

731. (Vide me ad Plut. 886. p. 109.) Post *μέλαινεται* deest versus: *Non nigrior fuisse, si in te coctum fuisse*, etc. Nunc quæro an legi possit, *νη̄ Δία μέλαινά γ', οίδα μη̄*

τὸ—; *An in te coctum est?* oīda Soph. Aj. 556. Sed non affirmarim oīda ita poni: oīd' ὅτι sæpe occurrit.

738. θαλλοὶ forsan sunt scopæ e vimine oleagino.

742. Vide 1095.

795. Lego ex 857. ἦν δὲ κωλύσωσι, τί; Superius ἦν κομίσωσι idem valere puto ac ἦν κομίσῃ τις. Vide etiam an post 797. inserenda ex 859. καλούμεθ' αὐτούς—ἦν δὲ καταγελῶσι, τί; Διαρόγα. Certe longe aptiora hic quam illic.

824. Erycii Epigr. XI. Brunck. Anal. II. p. 297. Athen. XII. 524. A. B. Lamb. ad Lucret. III. 1030. Juven. I. 155.

876. Lege, παῖζουσα· πῶς ἀν περιβάλλομ—Verbum venatorium. Solon Plutarchi in Vita p. 86. A. Menander. Pollucis X. 132. An hoc trahendum Demosthenis προσ-περιβάλλεται?

894. ὅτῳ | περ ξυνέίην |

909. Qu. καὶ τὰλλα μ' οὐδὲν τὰ μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν. Vide Rav.

922. τί γὰρ ἀν γραῦς τὰ καίν' ἀν ἔτι λέγοι; vide Rav.—vel, γραῦ,—λέγοις; (Simile prorsus scommata Ep. Socr. XXVIII. p. 60—1. *Isocratem senem decet vetera tractare*, inepte vertit Allatius.) Ceterum tolle notam interrogandi post ἐκφοράν γε 921. Puellam alloquitur anus, ut vetulas solent juniores; vide Vesp. 1344—50. et præsertim 1361. et alicubi in Fragm. ni fallor. Recte hic Scholiastes. Vide Plut. 1009—10.

965. Julian. Ep. 18. p. 386. C.

972. Lege, ut fere Bentleius et Reisigius (p. XIII.) οὐ τὸν Σεβῖνόν γ'. *At non Sebinum.* Vide Kidd. Addend. ad Dawes. p. 211.

1029. εἰσ- in εἰσάγω ex præcedenti ἡς natum videtur. An legendum εἰξέλκεις—ἄγω? Vide de ἄγω Porsoni Opusc. p. 218. et me ad Plut. 913.

1082. Equit. 262. Wyttenb. ad Phædon. p. 41, 7. qui ad Plutarch. de S. N. V. citat Herodot. I. 114. Vide Xenoph.

Œconom. xi. 25. Bekker. Anecd. p. 36, 3. Plat. Rep. x. 615, fin. HSt. Herodot. iv. 68. (Reisk. Anim. T. III. p. 126.)

1104. Manifesto vitiosum ἔγω. An, εὐδαιμων δὲ γῆ? πόλις εὐδαιμων Av. 37. Eupolis Prisciani XVIII. p. 1330. = 285, b.—Suspicio γῆ ita positum tragicī sermonis esse. Sed forsitan e tragœdia sumtus versus.

1109. μεμύρωμαι] -ισμαι Athen. xi. 691. B.

1148. τὸν γέλων] τὸ γελᾷν R. P. Präf. p. 44. improbante Herm. Metr. p. 86. qui διὰ monosyllabon esse putat!

1151. Malim ἄπαντας. vel μεμνημένον.

THESMOPHORIAZUSÆ.

HISTORIA. Acta est anno post cccc virorum tyrannidem, ut liquet ex v. 815. Ergo Ol. 92, 2. χειμῶνος, 73. πρυτάνεις, 661. 771. 930. (Thucyd. VII. 70.) βουλὴ, 85. 950. (vide Thucyd. VIII. 86, 70.) Cleophon, 812. Charminus, 811. Proteas, 883.

Quum Scholiastes ad Ran. 53. dicat Euripideam Andromedam ὄγδοφ ἔτει actam fuisse ante Ranas, (i. e. Ol. 93, 3.) istam tragœdiā Ol. 91, 2. ponit Bentleius Phalar. p. 215. (sed 92, 3. voluisse puto;) Ol. 91, 3. Valckenær. Präf. Phœniss. p. VII. Sed ex Thesmoph. 1069–70. recte colligit Musgravius, Andromedam anno ante Thesmoph. actam: quare virorum summorum sententia vera esse non potest, quum isto pacto actas esse sequeretur Thesm. Ol. 91, 4. Quare in Schol. ad Ran. 53. legendum puto εβδόμην pro ὄγδοφ, et interpretandum, non *septem annos ante*, sed *septimo anno*, i. e. quinque annis integris intercedentibus inter eum quo Andromeda, et eum quo Ranæ. Ergo Androm. Ol. 92, 1. Thesm. 92, 2.

V. 5. Distingue *σε*, *πάνθ' ὁς*—

12. Qu. MN. *τοῦ*—*όρφν*; EY. *σάφ'*—

18. Sic Junt. et, ut videtur, MSS. sed malim, *ἀκοῆ δὲ χοάνην*—*bored the ears by way of funnel for the hearing.* *ἀκοῆς δὲ χοάνην* Scaliger. vide Pors. ad Med. 247.

23—4. *ὅπως ἔτι προσμάθοι μὴ χ.* Junt. Lege, *πῶς ἀν—έξενύρουμ'* *ὅπως Ἐτι προσμάθοιμ' ἀν χ.* Ironia est in *ἀγαθοῖς*, ut in Pac. 369. ubi ineptit Brunckius, obscoeno sensu accipiens. Vide Plut. 657. Ran. 1224.

Si Monkii observatio ad Alc. 117. ad Comicos pertinet, nulla fere mutatione leg. *ἔτι προσμάθοιμ χ.*

27. Malim *σιώπα*. Nil ad rem Eq. 171.

31. Vide 628.

61. Vide Pac. 464.

76. Pro MNH. lego EY. pro EY, ΘΕ. et 77. præfige EY. ut edidit Inverniz.

80. Vel hic versus in Euripidis orationem sequentem transferendus, legendo scil. *χρη*, ut hoc dicat Euripides, *non me oportet hanc gratiam tibi negare, cum sis meus affinis*; vel, quod malim, legendum *ἐμε*, ut Br. et Valck.

100. Eq. 277.

102. Qu. MN. *καὶ ποῦ στιν*; EY. *οὗτος, αὐτὸς*—*There he is swinging out, in propria persona.* Vulgata vertenda, *But who is that Agathon?* ut supra 30. quod hic ineptissimum.

109. Recte Kusterus *πατρία -θε βοῶ*.

117. An legendum, *καλλίστας ἀοιδᾶς*? Ordo est *γέρας ἀοιδᾶς*.—Sed subaudiendum forsitan *ἐμαῖς*, ut Nub. 273.

142. *Λυκουργεῖας*, ut *Ὀρεστεῖας* Ran.

193. Aliter distinguit Brunck. quo parum aut nihil proficitur. Lege *σοφῶς*.

211. *υκτερήσια* scribendum videtur, ut *ημερήσιον* Aesch. Agam. 22.

223. Vulgatam non ferendam esse statuit Elmsleius Ach.
 338. Quod si verum est, possis, πρᾶτθ' ἀ σοι δοκεῖ. Imo
 ἀν σοὶ δοκῇ. ἀν acceptum pro ἀν, i. e. ἐὰν, deinde solenni
 vitio in εἰ mutatum.

224. Nunc malim, πιδοῦναι γ' αὐτὸς—

237. Qu. ἔχ' ἀτρέμας αὐτοῦ.

240. φανεῖ Junt. Br. Inv. Sed lege φαίνει.

270. Distingue, MN. ἀρ' ἀρι. μοι; χαλαρά γοῦν χαίρεις
 φορῶν. ΑΓ. σὺ——ῶν δέει, Εἰσω——*Tu sane (O Agathon)*
omnia laxa gestare gaudes. Rectissime Bisetus obsecen-
 tatem hic latere suspicatur. χαλάσαι Epigr. apud Jacobs.
 Scommate offensus Agathon a scena discedit.—γ' οὐ χ.
 Junt. Rav. γοῦν MS. Brunck. που posses, sed recte
 γοῦν.

Præcedentia a v. 260. ita distingue: MN. τί οὐν λ.
 ΕΥ. (vel forsan ΑΓ.) ὁ τι; τὸν κ. MN. νὴ τὴν—ΕΥ. ξύζωσον—
 MN. ιδού, ιθι. (vel, ΑΓ. ιδού. MN. ιθι.) ΕΥ. κεκρυφ. ΑΓ. ηδὶ
 μὲν οὐν—(226. ΕΥ. vel MN.) ΕΥ. νὴ Δί' ἀλλ' ἀρ. ἔχει φέρ'
 ἔγ. ΑΓ. τουτὶ λ. ΕΥ. ὑποδημ. ΑΓ. τάμα—

307. τῇ Γῇ delenda videntur. De Κουροτρόφῳ vide Meurs.
 Athen. Att. II. 27. Thucydidis locus ibi citatus est
 II. 15.

326. An dividendi versus, πόλιν | οἰκ. vel legendum ἔχοντα,
 ut 1151. (unde πολιοῦχος.)

345—6. Andocid. 13, 12.

373. οὐνεκ' ἐπὶ βλάβῃ sensu cassa sunt, et e 367. arcessita
 videntur. Deesse videntur verba ad hunc sensum, χώρας,
 [ὅστατερ προσήκει] ἀδικοῦσιν, etc. scil. γενέσθαι. vide 362.
 qui ipse locus vix usquequaque sanus: *To meet with*
what those deserve who offend against—Sed ἐπὶ βλάβῃ
 373. defenditur ex 344.

383. Recte Br. e MS. ἡ μάλισθ' ἡ. σχ. De re vide Athen.
 VII. 307. F.

388. Distingue, ΚΗ. σίγα, σιώπα. ΓΥ. ΤΙΣ. πρόσεχε—

400. οινομάχλη Clem. Alex. Pæd. II. 2. p. 38, pen. ed. pr.
 Pollux VI. 21.

405. ἀσπερ] Malim ἀσπερ.

407. Legendum puto, ἐάν τις καὶ πλέκη—Only just—Possis τῷ τις vel τις τινα, sed illud melius.

411. Qu. οὐ τῷ. sed valde dubito.

426. Legendum suspicor, αὐταῖς ταμενούσαις, προαιρούσας λαθεῖν. Vide ad Equit. 1308. Hermann. ad Viger. not.

216. (Diversa confudit Br. ad Electr. 480. ibi laudatus.) Kusterum ad Lysistr. 179.

αἴραις non damno; sed qu. αὐτοῖς. ταμεν. qu. diff. activi et medii. Activ. Eq. 944. 955. Av. (1537.) 1541. Lys. 494, 5, 6. Vesp. 958. Med. Eccl. 596.

De προαιρεῖσθαι vide Thucyd. VIII. 90, fin. Pherecr. Athen. XIV. 653. A.

468. Lege, οὐα κύστωμύλατο. Tum qu. καὶ τι παλύπλακον νόημι, Οὐδὲ ἀσύνετον οὐδέν, ἀλλὰ—

493. Schol. Nicandri p. 31, 2. apud notas ad Hesych. T. I. p. 386. ἀνήσοιο: διὰ δύο νν ἀττικῶς, ἥγουν ἀνήσον:—Quod si verum est, legendum patet ἀνησον vel ἀνησον. In Alexide Athenæi IV. 170. B. vera videtur Pollucis lectio VI. 66. ὄριγανου, γήτειον, ἀνησον, θύμον. (σκόροδον natum videtur e seqq. οὐ σκόροδον, οὐ σίραιον.) Lex. SG. p. 403, 3. Ἀνησττον: τὸ ἀνησττον ἐν τοῖς δύο νν καὶ δύο ττ. quare in Nicandro legendum videtur ἀνησοιο, in Aristophane ἀνησττον.

494. Beaum. et Fl. *Pilgrim*, II. prop. init.

501. Athen. III. 75. C. (Blomf. Prom. 795.)

534. Macho Athen. VI. 246. C. Herodot. IV. 195, 37. v. 9, 97.

562. Vide an legendum, μὰ Δὶ' οὐδέπω τὴν μυρ.—Qu. μὰ Δὶ' οὐδὲ τὴν τρισμυρ. —μὰ τὸν Δὶ' οὐ τὴν Br. e conjectura. Sed melius οὐδὲ quam οὐ.

570. Lege ἄχαρνική.

571. Lege ἄρρεν in neutro.

577. Dubito, 1. an Atticum sit χεσεῖν pro χεσεῖσθαι. Eccles.

1054. Vesp. 935. Lysistr. 441-2. 2. an ποιῆσω χεσεῖν pro

χέζειν vel χέσαι. Plut. 401. 460. Eq. 908. Lysistr. 686.
An igitur legendum χέσαι, ut Eccl. 352. 803. In Eq. 1054. χέσαι γὰρ ἀν vel χ. τάν. χέσαι Strattis Athen. iv. 169. B.

587. μὴ καὶ Porsonus. Vide Platon. Rep. II. p. 365. B. 7. v. 453. A. 6. ut ibid. B. 8.

628. Vide 31.

637. Toton versus est Mnesilochi. φέρ' ίδω fere est se ipsum interrogantis, ut Vesp. 561. Acharn. 4. Nub. 21. 785. Vide tamen Lysistr. 574. Av. 1620. Vesp. 145. 759. Nub. 494.—[*Porsoni emendationem, τι μέντοι π.*] inepte reprehendit Meinekius p. 24.

651. Lege, ΓΥ. τοδὶ διέκυψε. Personas ut Br.

653. Qu. μὴ ἀλλὰ νῦν

670. Qu. μάτεν πάντα πανταχῆ. Sed forsan alicubi in v. seq. excidit ἀνήρ, quanquam non id necessarium. Vide 695. 664.

679. Qu. φῆσει ^{τε} δὲ θεοὺς εἶναι φανερῶς.

690. ἔστιν] Legendum ἔσται.

707. Manifesto legendum, τι τόδε δέρκομαι, ut infra 1116. Eurip. Hec. 721. Orest. 327. 780. 1340. Hippol. 232. (unde paullo ante 223. malim τόδε.) Troad. 702. Aesch. Agam. 1132. Soph. Oed. T. 2. Odyss. v. 191. 351. Rarius ὁδε τις, Orest. 1263.

714. Qu. τις πρὸς ταῦθ', ὅτε

722. Ex Eurip. Hippol. 673. ubi recte Monk.

726. Lege ἔτ' ἐννυθρίσεις. Vide R. P. Advss. p. 37. Infra 894. forsan γ' ἔτι. (γέ τοι Junt. taceat Br.) ἔτι in votis, præsagiis, imprecationibus, etc. = ποτε.

743. ὑμῖν pro ὑμῖν αὐταῖς. Recte ὑμεῖς Junt. Rav.

761. δὸς τό σφαγεῖον—Delet τὸ [non μοι] R. P.

775. Forsan, φαίνεται πω—

778. Malim, ἀλλ' οὐ γὰρ εἰσὶ μοι. Sed ferri potest vulgata.

Lys. 1135. Menander Ἀνεψιοῖς Athen. xv. 700. E. Plato Gorg. 495. C. = 160. Heind. Vesp. 828. 852.

797. ἐγκύπτειν est *sese incurvare*, ut Ran. 428. Nub. 191.
 Lege ἐκκύψασαν, ut Eccles. 1044.

801. Theognis Bekkeri 423—4.

804. Lege cum J. Kaye, τὸ κακὸν ζητεῖτε θεᾶσθαι.

811. μὲν ἡττων] Lege μέν γ'—Vide Lys. 589. 721. 1238.

817. Ex Iliad. Δ. 405.

859. Qu. τί σὺ κυρκανῆς αὖ, καὶ τί κ. ἔ.

877. ἐλπίδος] ημέρας male Schol. Eurip. Hec. 225. apud R. P. Phœn. 1651. Herodot. IX. 61, fin. ἐπικαλέσασθαι τὴν θεὸν, χρηζοντα μηδαμῶς σφέας ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος. Vide R. P. Hec. 1166.

881. ποίου Πρωτέως forsan danda mulieri. *What do you mean by*—Eq. 162.

886. τούτῳ τῷ ed. Brubach. Qu. πείθει τι τούτῳ τῷ κάκιστ'—

895. Vide ad Eur. Troad. 267.

905. εἰμι] Junt. εἰ μή. Forisan ἐγώ.^a

935. αὐτῇ μὲν, etc. potius est Mnesilochi.

941. ὡς νῦν δή γ'—νῦν δή est modo, sed νῦν δῆτα vereor ut sit Græcum.

951. παριοῦσι Rav. Vide Vesp. 621.

964—5. Si sint trochaici, qu. χερὶ—χέρα—καρπάλιμα.

993. Lege *μητεύομεν*. *Jejunamus utique*. De πάντως vide 858. 1021. Av. 936. Lys. 496.

1022. δῆλον οὖν ἐμοῦσθ'—vel τοῦτ' ἔσθ'.

1028. προσεδοῦσσαι—άντρος, sic Junt. & scil. inter impri-
mendum transposito (imo e MS. nam προσαιδοῦσσαι Rav.)
Brunckii MS. προσαιδοῦσσα. Lege προσέδοουσα. Infra 1068.
ἥχω λόγων αἰτιώδος. (τὰς J. et omnes, ut videtur. Qu.)

1065, etc. Non puto Echūs personam egisse Euripidem.
 Vide 1070.

1107. λαβὲ, scil. πληγὴν vel μάστιγα, ut 1146.

1189. Mallem ἤρχεθ', *she was going*; ut ἔμελλεν.

^a Hodie vero, recte se habere εἰ μή, in confessio est. Vide Elmsl. ad Acharn. 47. p. 115. et, si tanti est, me ad Div. Luc. IV. 26—7. (*Hints for an Improved Translation.*) J. S.

1197. *Distingue, θάττον ἔτι δέδ.*

1210. *Totus versus Scythæ esse videtur, quanquam verba non expedio. Intelligo, Take my quiver (or dart) in pawn, and I'll settle with you another time.* Qu. κόμιζι σ' αὐτις. i. e. κομῶ σοι αὐθις. *Posthac argentum tibi solvam.* *Vel, κομίζις. Et posthac mihi reddes pharetram, quum argentum persolvero.*

1213. *Ἀρτομονξία.] Ἀρτεμονοσ[ίας]* Marm. Oxon. Chandleri l. 1, 19.

1215. *Quis est σύ?*

1232 et 1235. *Sunt duarum feminarum contrarias vias indicantium. Vide 1236.*

1245. *ἀνταδοῖτον* Junt. Aug. Rav. Recte *ἀνταδοῖτην* Porsonus. *Vide Antiatt. Bekkeri p. 78, 1.*

L Y S I S T R A T A.

HISTORIA et Chronologia. *Fabula quando acta, patet ex προβούλῳ persona.* Schol. ad 422. 610. *Vide etiam Schol. 1096.* (590. de Thrasybulo non cogitandum.) *Pylus, Eucrates, 103—4. 1165. Miletus, 108. Βουλὴ, 1010. Carystii, 1058. 1183. Megara, 1172. τοὺς πλοῦντας ἐαυτοὺς, etc. 577.* Confer Thucyd. VIII. 54. 65—6. πλεῖν ἐς Σικελίαν, 392. qu. ἐν Σάμῳ στρατηγοί. *Sed sensus est, Hinc illæ ejulationes, etc. So then this is the secret of all the noise that the women made 4 years ago.* (Vide Plutarchi loca.)

Ex 1165. (adde 103.) colligit Musgravius actam circa Ol. 92, 4. quo tempore recepta est Pylos a Lacedæmoniis (Diodor. XIII. 65.) Dicere debuit, non potuisse fabulam *post id tempus doceri.* Qu. an rideat Aristophanes legationem Endii (Diodor. XIII. 53.) quæ 92, 3. contigit.

Callia Archonte, Schol. 173. collato Thucyd. VIII. 15.
quatuor annis post Hermocop. Schol. ad 1096.

Dram. Pers. Λαμπιδὼ Plato Alcib. I. p. 75. Etwall.

Var. Lectt. apud Schol. 20 bis. 22, qu. συνεκάλεις. 45. 56.
116. 157. 170. 254. 282. 291. 294. 330. 338. 376. 387.
396. 409. 454. 467. 476. 488. 490. 530. 564. 601. 603.
614. 643. 674. 677. 758. 760. (979.) 1013. 1026. 1085.
1315.

V. 12. καὶ γὰρ] Plato Cratyl. p. 400. B.

17. Schol. ἐστράτευσεν et mox καὶ Χάριτες] Lege ἐστράγ-
γευσεν, κέχρηται.

27. Schol. γεγυμνασμένον καὶ ἐρρίμμενον.

31. Suspicio legendum, ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' ἄρα. Vide
Porson. ad Orest. 68.

33. μῆδε] Lege μήτε. Aliter intelligendum esset, μηκέτ'
εἶναι τὴν πόλιν. quod falsum esse liquet e 37.

46. Hic versus primo omissus est, deinde alieno loco re-
positus ob περιβαρίδες et -δας. Sed valde suspicio 44. ex
219. in alias versus locum invasisse, aut saltem vocem
κεκαλλωπισμέναι inde invectam. Non inficio tales paren-
theses aliquando apud Euripidem inveniri; sed quæro de
Aristophane. Vide 535. ubi sensus est, λαβών ἔχε τὸ
κάλυμμα καὶ τὸν κ.

66. Forsan, ΛΥ. αἰδὶ δὲ ἔτεραι χωροῦσι τινες. ΚΛ. ιοὺς ιού.
Πόθεν—Ineptit Reisig. p. 23. cum suo αὐτε, quod poëti-
cum est. Non obstat Vesp. 1010.

83. τὸ χρῆμα τῶν τιτθίων Junt. et Rav. τῶν τιτθῶν Scal.
Vide Valck. ad Phœn. 206. Spanhem. ad Nub. 2. Infra
1087. Ach. 150. ὅσον τὸ χρ. παρνόπων.

113. δέ γ' ε sequentibus ortum. Qu. ἔγωγ' ἀν οὖν, ut fere
Scaliger. ἔγω μὲν ἀν Bentlei. sed pejus.

118. ὅπα, ut videtur, libri omnes: alias mallem ὅσεν vel
ὅποσεν. *I'd climb to the top of Taygetus to get a prospect
of peace.*

130. *Lege, οὐδὲ ἔγωγ' ἀν*—Supra 81. *si plane constaret ἀν*
Lacænæ dari posse, legerem μάλα γ' ἀν. sc ἄγγειν. I think
I should indeed.

132. *παρατεμεῖν* *edd.* *sed lege παραταμεῖν.* *Sed qu. ἔτεμον an*
-αμον. *per a 116.*

136. *Non ΛΑ. i. e. Λαμπτιώ, sed ΑΛ. i. e. ἄλλη γυνή.*

141. *ἀνασωσάμεσθ' ἐτ' ἀν* Br. *De ἀνασώζειν* *vide me ad*
Xenoph. Hellen. I. 4. 20.

144. *μάλ' εὖ* Plato Theæt. p. 156. A. 2. 169. B. 7. *εὖ μάλα*
Repub. v. 457. E. Euthyphr. 4. A. Phæd. 95. 4. b.
Wytt. Gorg. 496. C. = 169, 9. Heind. Alexis. Athen. III.
117. D.

167. *Vide Av. 1629.*

171. *Malim, πᾶς* (iota bis minimum addit Rav. παῖ Inv.)
κά τις ἀναπείσειν αὐ μὴ πλαδδιῆν; *tum τριήριες,* 173.
ὑμνιῶμες, 1307. *hoc Valck. Vide ad Vesp. 278. Infra 385.*
forsan ἀναβλαστανεῖς, non ἀν βλαστάνης *cum Brunckio.*

180. *Qu. πάντ' εὖ κ' ἔχοι, deinde τὰδε recte Br. et Inv. (De*
Dorico παντά Herodian. apud Schol. Pind. Pyth. III. 65.)

194. *Nescio an gravitati Lysistratæ conveniat jusjurandum :*
adde quod magis probabiliter, et magis comice, mutetur
persona, mutato consilio. Forsan legendum MY. i. e.
Μυρρίνη. Deinde 197. qu. ὁμόσωμεν, ΚΑΛ. ἐς——ὑδωρ;

199. *Distingue, ΛΥ. φερέτω—MY. (vel ΚΑΛ.) ὁ φ. Qu. de*
personis in seqq.

208. *Schol. κλήρῳ π. ἔλαχον.*

240. *ταῦτ' ἐκεῖν'] Lege τοῦτ' ἐκεῖν'*—

281. *Suspicio legendum, οὗτω ἔξεπολιόρκησ'—so completely*
did I reduce him.

282. *ἀσπίδων* Trin. in textu, sed -das Schol. præf. ἐπὶ ὄκτω
νέας Herodot. VII. 188. τάξις ὀλίγας VI. 111, fin. τάξις
πλεῦνας IX. 31, init. Genitiv. Thucyd. II. 90, init.

295. *φῦ hinc, ut puto, Auctor Philopatridis Lucian. T. III.*
p. 587.

299. *Λήμνιον] Herodot. VI. 138, fin. Aesch. Choëph. 620. et*
Stanl. Soph. Philoct. 800.

304. *εἰποτ']* Vel *ἢ πότ'* cum Hotibio, p. 79. vel *'πει πότ'*—
Vide Av. 369. Confer Vesp. 401.

322. Athen. xiv. 619. E.

331. *σπιγματίας* edd. vett. certe 1515. *μαστιγίας* e MSS.
Vat. et Voss. Kusterus tacite. *Lego, μαστιγίας * * **
σπιγματίας θ'. Deest choriambus. vide antistrophica
345–6.

N. B. Antistrophæ desunt vv. 1, 2. tertius est 335.
(sextus 338. strophicò 324. non respondet.)

374–5. Insignis locus, *ἴνα—νφάψω—κατασβέσαιμι.* [Ad
Dawes. p. 82.]

376. *οὐκ οἴδα, σ' ει—* Non infrequens ista positio, ut Eq. 697.
ubi me vide.

389. Schol. l. 6. *Ζακυνθίων ἀπαντας]* Lege *σπλιτας* e 395.

390. Plutarch. Alcib. p. 200. B. C.

392. *μὴ ὄραιστι]* Infra 1036. Th. Simoc. Ep. 17.

399. Vide 407. Demosth. c. Lacrit. 930, 13. *ἀκολαστάματα*
ex Aristoph. citat Lex. SG. p. 367, 21. Lege *ἀκολαστάσ-*
ματα.

401. Conjeceram, *αἴ γ' ἄλλα θ'*—quod esset, *have done other*
insolent things; sed præstat vulgata, quæ= *ἄλλως τε καὶ*—
have been altogether insolent, and particularly have
soused me all over.

407. Æsch. Theb. 590.

418. Si exstat compositum *συμπιέζω*, forsitan hic restitendum est.

444. Lysistratæ opponuntur duo lictores, tertius Stratyllidi

442. Prodit deinde *tertia mulier* 444. (forsitan legendum
ΜΥρρίνη,) cui assignatur quartus lictor 446. Tum prodeunte quarta muliere 448. (non *ΣΤΡ.*) exclamat Probulus
deficere lictores sibi (*ἐπιλείψουσι* Vesp. 1436.) Quatuor
autem esse Scythas liquet e *καὶ*, v. 454.

451. Eustath. Il. I. p. 759, 39.=662, 36. Br. ad Plut.

1085. Conferunt Soph. Ant. 678. Adde Eur. Bacch.
785.

460. Lege *ἀράξετε;*

479. Collato Hermanno D. M. p. 383. *lege, οὐ γὰρ ἔτι ἀνεκτέα ταῦθι—Vide OEd. Col. 883.*

506. *γραῦς* non fuisse videtur *Lysistrata*: vide 177. 1160. sed *Chorus* erat *γραῶν*. vide 636. 638. 798. 826. *Lege igitur 505. ΧΟ. pro ΛΥ.—Imo hoc per se patet ex σὺ δέ.*

509. *Suspicio καίτ' οὐκ*, i. e. *καίτοι*.

517. *ποιηρότερον τούτον βούλευμαν* Porsonus; δῆπον Br. male, quamvis e MS. Putabam, αὐθις δὲ ἔτερον—

520. Eur. *Heracl.* 711.

524. *Audiebamus aliquem dicentem, οὐκ*—χώρα, et alium respondentem, μὰ Δί' οὐ δῆτα. Si constaret ἡ δὲ ἔτερός τις pro ἡ δὲ δὲς ἔτερός τις dici, ut 514. hoc mallem. Interim tento, μὰ Δί' οὐ δῆτ' εἰφέτητος, vel ἡδε—ἡδε, i. e. εἰπεν. *Brachylogia* non dissimilis *Av. 75-8.*
Sed quid si, οὐ δῆτ' εἰσθ—*Audiebamus hunc dicentem,—illum respondentem, Recte negas, nemo est aliis.* Vide *Plut. 106. 407-8.* Eadem *brachylogia* *Strato Athen. IX. 382.* de coquo.

530. Terent. *Phorm. v. 9, 11. Scelus, tibi narret?*

535. Qu. *τοῦτόν μου τὸν κ. et 604. τοῦτόν μου λ.*

539. ἀπάρετ' emendat Brunck. De voce vide *Thucyd. v. 85, fin.*

542. ἐλεῖ futurum secundum, emendatum ἐλοι.

563. Possis, δέ γε Θρ. Elmsl. Ach. 160. δὲ αὐ.

571. ἐκ τῶν ἐρ. καὶ Elmsl. E. R. 37. p. 95. male. Si omnino mutandum, possis, εἰτ' ἐξ ἐρ. καὶ—

572. ὡς ἀνόητοι] Lego, ὡς ἀνόητοι, scil. ἐστέ. ut Eq. 703. 1387. (Vide Eq. 101. Eccl. 517. Ach. 105. Ran. 38. ubi ὡς cum adverbiosis.) *Anagyro Fr. 6. ὡς δὲ ὥρθοπλήξ.* vide me ibi.

578. Qu. an vertendum, *discerpere apud tribunalia.*

581. Schol. ἐπιτύμους] Ita *Trin. Lege ἐπιτύμους.*

595. Legendum suspicio, ἀλλ' οὐ μὲν οἴκων. Vide *Pors. ad Eq. 184.*

600. χωρίου ἐστι] Qu. ωρίου οὖ σοι.

605. *τοῦ δέει*] *Lego, τοῦ δεῖ; quo est opus?* ut Av. 1419.
 ὅτου δεῖ, χρὴ λ.

606–8. *Forsan delendum eis.* Eurip. Alc. 254–6. citat Bergler. Vide Machon. Athen. VIII. 341. D. Hegem. IX. 406. F. sive xv. 699. A. Thesm. 789. Porson. ad Phœn. 831. Soph. Athen. XIII. 587. B.

625. *καταλαβεῖν.* Qu. *Jam satis liquido scire poterat senex ex 489, etc.*

637. *Malim, οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ'*—Nota, ob *οὗτ' ἄρ'*—Nub. 121. *οὐκ ἄρα.*

644. *Lego, εἰτ' ἀλετρὶς ἡ, δεκέτις οὐσα, τάρχηγέτις κατ'*
ἔχουσα τὸν κρ.—*καταχέουσα* natum ex *κατάχουσα.* (Mox 648. *καλὴ χονσ'*—non ut Br. *σχοῦσ'*.) Aliter tamen cepit Didymus, ut videtur, apud Harpocr. v. *δεκατεύειν.* Confer *ἀρκτεῦσαι*, et Bekkeri *Anecdot.* p. 235, 1. 444, 30.

658. *Lege τῷδε σ'*—*duplex accusativus, de quo R. P. Hec. 800.*

667. *Acharn.* 698.

692. Qu. *ως ἐμ' Εἴ μόνον—*

710. *περιπατεῖν τ' ἄνω*] *Malim delere τ'.* Pessime *τάνω* Br.

714. *Æsch.* Prom. 106. 205. Iph. Aul. (452.) 1257.
Demosth. Leptin. 501, 3.

728. *ἔλκουσιν*] Qu. *πλέκουσιν.* *Legendum autem ηδε pro ηδη.*
Imo ηδί.

759. *Dicit mulier quæ galeam habebat: mox 761. alia loquitur.*

762. Qu. *κακκαβαζούσων.* Vide Av. 262. et Schol. MS. Tr. *κακκαβαζούσων*, e qua v. lectione orta vulgata. Hodie, teste Dodwello, Itin. T. II. p. 43. *κουκουβαγία* vocatur Athenis *Strix passerina*, cuius carmen ista vox accurate imitatur.

765. *Malim, ἐκείνους; ἀργαλέας γ'*—

773. *Plutarch.* II. p. 216. B.—*ὑπέρτερα νέρτερα θ. omnes.*
 Sed si superiora dejiciat Jupiter, erit malorum non παῦλα, sed ἀρχή. *Legendum proculdubio τὰ δὲ νέρτερον* *ὑπέρτερα θήσει, quod vel ex responso liquet.*

777. καταπυγούστερον debuit. An legendum, καταπυγότερον.
 ποτ' ἀν εἶναι? κατάπυγος Sophron Etymol. M. p. 72, 51.
 Athenæi VII. 281. E.

779. Malim, ΛΥ. μὴ νῦν—Personas recte Kust. ed. 770.

813. Demades Athen. III. 9. Suid. Ἐριννών ἀπ.

818. Malim. ὑμᾶς.

833. Lego, εἰλημμένον· Ἄλλ' ὁ πότνια, Κυπρον, K. deleta
 persona [ΑΛ. ΓΥ.] quæ in Juntina notatur per Αλ. nil
 amplius; i. e. ut puto, ἀλλ' depravatum. Vide de Eccl.
 369. Lys. 743. R. P. Opusc. pp. 35—6. In Ran. 662.
 ιαττατΑΙ, ΙΑΤταται. (vide Ravenn.) ἀλλ' excidit Plut. 316.
 in Rav. Vide ad Pac. 468.

839. σὸν ἀν ἔργον, vel σὸν ἔργον ἀν—

843. Lege, συνηπεροπεύσω σοι (hoc Porson.) περιμένουσ'—
 eum opperiens.

855. διὰ στόμα] Herodot. III. 157. ἐν στόμασι. et VI. 136.

888. Qu. ταῦτ' αὐτὰ δὴ κασθ' ἀμ'—vide 47.

905. οὐ κατεκλίνης, Μυρρινίδιον;

912. Stuart. *Athens*, T. I. p. 15. Dodwell. *Greece*, I. /
 p. 373.

922. Recte ἐπὶ τόνου γε post Batavos Kusterus. Pollux x.
 37. ὁ δὲ τόνος ἐν τῇ Λυσιστράτῃ, ubi recte h. l. legit
 Jungermannus. Vide Herodot. VII. 36, 10 et 26. IX.
 118. et Wess. Schol. ad Equit. 529. Athen. XIV. 637.
 F. (xv. 672. E.)

932. Schol. διεφθάρμένον ἴμάτιον. Lege διφθεριόν.

933. Malim, οὐδὲ δέομαι γ'—Vide ad Ran. 1077.

978. Polyb. I. 22, 6.

1004. Malim πρίν κα—κα 117. 1101.

1017. Ex Hippol. 664.

1019. ὅρα γὰρ lege.

1024. Lege, κεῖ με μὴ λύπεις—

1078. Qu. τί δῆ, i. e. δεῖ.

1090. Lego νόσος. Ita Reisig. p. 180. (καὶ αὐτῇ η ἐτέρα
 νόσος η τῶν Ἀθ. ξυνάρδει ταῦτη τῇ τῶν Λακ.) Vide Porson.

ad 1169. *Sed cur bis καὶ?* Possis, sed non valde placet,
 χαῦτη ξυνάδει θατέρᾳ πάντῃ νόσῳ.

1123. *Malim, τούτου λαβομένη, taking hold of whatever they offer you.* (Vel, *taking them by what*—vide Ach. 1212.)

1151. *Lego μὲν οἴει; Putasne me vos Athenienses sine reprehensione dimissuram?*

1166. *Tentabam, ὥπερ.* Sed vide annon semper τῶπερ.

1218. *Qu. τὴν θύραν σύ π.*

1221. *ΧΟ. ΓΕΡ.* εἰ δὲ πάνυ—sc. τοὺς ἀγοραίους ἀποσοβεῖν.
ΧΟ. ΓΥΝ. χῆμεσις—
ΘΕ. οὐκ ἄπιτε; κωκ.
ΧΟ. οὐκ ἄπιθ' ὄπως—

1289. *Qu. ἐπιμάρτυσι* una voce, ut Odyss. a. 273.

F R A G M E N T A.

Αἰολοσίκων.

Fr. II. *Athen.* vii. διὰ νυκτὸς Aristophanis, cetera Athenæi.
 Recte δεῖπνα; ἵσως distinguit MS. A.
VI. ὅπερ λοιπὸν μόνον ἦν ἐν τῇ γνάθῳ διώβ. γένηται μοι
 Pollux Aldi. Post μοι addit Falckenb. ἴδικολλοικόν (sic)
 ubi latere videtur κόλλυβος.

IX. Choriambicus, ut videtur. Forsan ad xiii. pertinet.

XI. *Athen.* xv. 699. F. in ed. S. ubi MS. ορωμοιωσπερ.

Ἀμφιάραος.

v. Ex eodem choro unde xvi. forsitan sic subjungendus:
 κούχι λέληθ' ἐμαυτόν (Οστις) ἀφ' οὐ κωμ.
 Metrum vidit R. P. Advss. p. 279.

vii. *Imo ἔρειξον.*

ix. *Senarius*, ut videt Seidlerus Dochm. p. 399. Sed καὶ
 male præfigit. Vide Polluc. x. 35. 41. 192. apud Bentl.
 ad Hemst.

xx. *Fragm. Inc. x.*

'Αιάγυρος.

v. *Omnia ut hic Etym. pp. 207-8. An, ψῆχ' ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ Τὸν κοππατίαν.*

vi. πέφυκε γὰρ δ. Photius Porsoni et Galei. Ex Kusteri conjectura provenit καὶ. Distinguue, A. ὡς δ ὁρθοπλήξ. B. πέφυκε γὰρ δυσγάργαλις.

vii. *Lege μάλα vel μάλ' αὐ. μάλ' εὐ servat Phot. Gal. et Pors.*

xvi. *Distinguue, δύ' ὁβολῶ καὶ ξύμβολον. B. ὑπὸ τῷ—*

Αὐτόλικος.

“Eupolin cum Aristophane confudisse videtur Erotianus.”
SEIDLER. p. 24. qui recte monet Autolycum apud Schol. Vesp. 1020. esse Eupolidis.

Pro ἈCEβιον suspicor legendum ΛΕCβιον. Sed nil expedio. Λέσβιον poculi genus apud Athen. XI. 486. A. B.

Imo separandum forsan βιον. Sensus videtur esse, μοχθηρὸν ἔτριβες βιον, etc. ACΕ e præcedentibus literis forsan orta.

In Galeno forsan legendum, ἐπισκώπτων τινὰ, “Ηδη πολλῶν—

Βαβυλώνιοι.

i. Vide Fragm. Inc. LXXXIII.

v. ἡ δ. Ald. cetera ut hic. Si constaret de elisione in tetrametri cæsura, mallem, ἡ—αιτοῦντές σ’—

vii. Vide Νίκαι.

ix. Ναυλόχιον ἐν τῷ μέσῳ: Ἀρ. Βαβ. Photius Porsoni.

x. Vide iv.

xxiv. Photius. Ὁρκωμοτεῖν.

xxv. ἡπου κατὰ στοίχους κεκράξονται τι βαρβαριστί. Phot. v. στοιχος.

xxvi. ὁ Ζεῦ, τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ὡς καλόν. Phot. Νεολ.

xxvii. στιγών: ὁ στιγματίας. Βαβυλωνίοις. Phot.

Γεωργοί.

x. Saltem μελητέ, sed latet nomen proprium.

xx. Στρεψαίος. Phot.

Γῆρας.

Ἄριστ. ἐν τῷ θ γῆρα. Ἐγὼ δὲ ἀπολογίζειν τε κἀτ' ἀπ' ἀνθράκων. Lex. SG. p. 430, 16. (Sic p. 399, 25. θρασυλέοντι γ ἡ δ.)

I. v. 2. κριβ. πάνυ λευκοὺς ὡς τέκνον Ald. κριβ. ὡς τέκνον sine πάνυ λ. MS. A. Epitome tantum, κριβανίτας δὲ λευκοὺς ἄρτους Ἀριστ. που φησι. Unde suspicatur Schw. eum λευκοὺς pro θερμοὺς legisse. Quare aut restitue MSti A. lectionem; aut lege,

ΑΡΤ. τοντὶ τί ἦν

τὸ πρᾶγμα; ΓΕΡ. θερμοὺς κριβανίτας, ὡς τέκνον. ἢ λευκοὺς API. ἀλλ' ἡ παραφρονεῖς;

XIV. Qu. σὲ δὲ ἀν οὐχὶ γήμαι μ', οὐδὲ ἀν ὀλίγας ημέρας.

Γηρυτάδης.

I. ἀκροκάλι', ἄρτοι, κάρ. Senarii initium.

XXIV. Lege χαριεντίζει.

XXX. Athen. XIV. 650. E. e MS.

Γλαῦκος.

Reisig. p. 116. Forsan, καλυψάμενος τριβωνίψ Διεπαρθ. (vel κεκαλυμμένος.)

Δαιδάλος.

I. Jocus, ut videtur, qualis Pac. 173.

VII. περὶ τοῦ γὰρ ὑμῖν ὁ πόλ. νῦν ε. Phot. Gal. et Pors.

Vide an sint duo dimetri.

VIII. εἰδεν] Lege οἰδεν.

Δαιταλεῖς.

III. Brunck. Addend. p. 166. Unde lin. 2. lege, Ὁμηρείᾳ γλώττῃ τί καλοῦσι κόρυμβα. Sic, nisi quod Ὁμηρεῖη, Meinek. Cur. Crit. p. II.

Ib. I. 8. Ellipsin defendit, sed frustra, opinor, Seidlerus ex Av. 212. Eur. Alc. 628. Barn. Deinde optime legit, *τι καλοῦσιν ίδνιον*; ex Hesych. et Alberti nota. Pergere debebat, *εἴτα ἐφεξῆς*.

Ib. 9. Hic latere *τούπνειν* suspicor.

Ib. 21. *τερύεται*] Lege *τερατεύεται*.

IV. *τάριχον, hominem nequam, a pickle.* R. P. Toup. p. 502. Sic Θασία ἄλμη Cratinus Athen. IV. 164. E.

V. E prologo, ut videtur.

XIV. *τοῦτ' ἔστι κ. non esse Aristophanis monet Schw.*
Finis et initium duorum trochaicorum.

XVIII. *Senem.* Vide Athen. XIII. 585. E.—Forsan legendum *με. I nunc et me irride.* Pater ad filium asotum. Confer Eur. Med. 1355.

XXXIV. Inepte Suidæ glossas poëtæ affingit. Suspicor, ^{κάττη} έθέλω βάψας *πρὸς ναυτοδίκας Ξαίνειν* (εὖ καὶ καταπλύνειν.) Cf. Lysistr. 575. *I'll plunge you into the alien-office, and then card and comb you.* Ut scilicet ἔξαιφνης ortum sit *εἰςαίνειν*. Vel, ξένον ἔξαιφνης (ἀποφῆναι.) Apud Suidam lege, Βάψας: *τὴν κώπην πλεύσας ἐλθὼν πρὸς*—

XXXVI. *ω πρόνοια*] Lege *ω ἀπόνοια*

XXXVIII. Schol. Acharn. 271. Pors. Advss. p. 280. ubi pro καὶ κόρη *ως* legendum videtur καὶ ὡρικῶς.

XXXIX. Phot. v. Νεθλάρετοι.

XL. *ὅτε τὰς ὥσας ἵσας ἐποιήσατο.* Phot. *ὅσαι.*

XLI. Phot. *ὅρτυγας.*

Δαναῖδες.

II. *De κυλλαστις* VV.DD. ad Herodot. II. 77.

VII. *αὐτὸν*] autòν, ni fallor: tum præclare μῆθ' ἀρμονιῶν ἐγκ. R. P. Opusc. p. 247.

VIII. Vel senarii. Vide an legendum *οὐτος*, ut ex Eccl. 361. sumserit Pollux.

XVI. *αὐλείας ἔχίνου κεφαλῆς* (-ην Br. tacite e Kusteri em.) Lege CXINOY, et forsitan *αὐλείου.* (αὐλεία Pac. 982.) *σχῖνος* sive *σκίλλα* in re magica erat usui. Clem. Alex. Strom. VII.

p. 305. ed. prim. = 512, 3. Heins. Theophrast. Hist. Pl. VII. 12. p. 866, 35. ed. 1644. λέγεται δὲ καὶ πρὸ τῶν θυρῶν τῆς εἰσόδου φυτευθεῖσαν (τὴν σκῦλαν) ἀλεξητήριον εἶναι τῆς ἐπιφερομένης δηλήσεως. Citat Stapel. p. 873. (male not. 851.) Dioscoridem II. 102. Plinium XX. 9. = 39. fin. ed. Brotier.

Hæc diu scripseram, quum eandem conjecturam comperi in mentem venisse Georgio Burges. Et nunc Meinekius, Quæst. Menand. p. 37.

παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας dixit Hermipp. Athen. XV. 668. A.

xviii. λέξαι citat Porson. MSS. sine suspicione, et in Photio servat. Manifesto legendum ἐλέγξαι.

Δις Ναυαγός.

Possunt etiam esse trochaici, τι με 'Ω πονήρ', ἔξω 'ξορίζεις— ut Nub. ἔξω ἔξενεγκε. Nil decernit Bentleius Ep. 2. ad T. H. Qu.

Δράματα ἢ Νιόβη.

xiv. τὸν σφυρυμὸν] Cogitabam an τὸ σφυρόν.

xviii. Polluc. III. 74. Pors. Advss. p. 280. MS. ἀνοιγέτω τις δάματ', αὐτὸς ἔρχεται. ubi, nisi tragicos imitaretur, maluisse, ἀνοιγέ τις τὰ δ.

xx. Ἀριστοφ. ἐν δευτέρῳ Νιόβῳ Athen. xv. 699. F.

xxi. αὐτοῖς σταθμοῖς ἔξεβαλε τὰς σταγόνας Phot. in Σταθμοί.

Vide Pors. Opusc.

Εἰρήνη B.

Eustathii locus est ad II. Ψ. p. 1291, 26. An respexit grammaticus quem exscripsit ille, ad Pac. 1164. et excidit nomen fabulæ unde sumta sunt πόθεν τὸ φ. etc. Qu. an legendum εἴρυ i. e. εἴρηκε.

Ex Aristophanis Pace locum habet Stobæus 54=56. ubi titulus e sequenti loco Pac. 555. retractus videtur. Paci secundæ tribuit Seidlerus p. 25.

'Ηρωες.

x. Senarius: fors^{αν} *ισως* *ην*.

xi. *μήποτ'*—*έκχειτε* Elmslei. Ach. 616. *An μηκέτ'*?

Θεσμοφοριάζονται B.

v. *Lege ἐνέπνευστ'*—Vide de *οἶον* Suid. in v.

viii. 9. Versum omittit Clemens. Potuisset Brunck. εἴτα τί 'Ετερον; *ὅσ'*—

Ib. 14. ἄλλ' ἀφ' ὧν οὐδὲ ἀν λέγων λέξαις Pollux. Ήσεν om. Clemens. Vide Eubul. Athen. iv. 169. fin.

Λημνίαι.

i. ii. *Forsan cohærebant:*

οὐ κρανίον—*πρίασθαι*,

οὐκ ἔγχελυν—Metrum indicat Pors. Præf. Hecub.

xiii. *An legendum, η καρδιώττεις*;

xviii. Phot. *μεγάλην θεόν*.

xix. Phot. *νεαλής*: *έκτείνεται τὸ αἱ Ἀριστ. Λημνίαις* *ἔως νεαλής* *ἐστιν αὐτὴν τὴν ἀκμήν.* Μένανδρος:~

Νεφέλαι A.

iv. *μηδὲ στέψω κοτυλίσκον.* Athen. xi. 479. C. Vide Nub. 425.

Νῆσοι.

Facete Grotius Stob. p. 212. Aristoph. *Anatibus.* Quasi νῆσσαι.

ii. *Distinguit* Porson. in MSS. *ποῦ Αἰδί;* cum deberet, *ποῦ;* B. *Αἰδί*—ut Reisig.

'Ολκάδες.

xvi. *Proclive est, σμινύας vel σμινύδια.* (Fr. Inc. 65.)

xvii. Vide Πελαργ. Fr. v.

xxiii. Schol. *Lysistr.* 723.

Πελαργοί.

vi. *Verte, Dixi in commentario ad Πελαργοὺς, et lege ὅτι vel ως.* Sunt Scholiastæ verba.

Προαγών.

Per Philonidem commissa videtur *Proagon*, Ol. 89, 2.

Vide Argum. Vesparum.

v. *An, ἐκτέα λογίζεται?*

Σκηνὰς καταλαμβάνοντας.

ii. In Athenseo vii. 287. init. βοάκων delet Schw. ut scilicet trochaicum efficiat. Recte servat Etymol. p. 218, 30. Divide,—γαστέρα Μεστην—ἔχουσι, ni fallor, MS. Dorv. teste Porsono.

xiii. Vide Δράμ. Fr. xvii.

xv. Fr. Inc. 119.

xvi. καὶ μὴν ἄκουσον, ὡς γύναι, θυμοῦ δίχα Καὶ κρῖνον αὐτὴν μὴ μετ' ὄξυρεγμίας. Phot. v. ὄξυρεγμ. ex em. Porsoni. ἄκουσιον—αὐτὴν MS.

xvii. Phot. πεζίδα.

Ταγηνισταί.

xvi. νείαν Καὶ τὸ ἔξαιρων—

xvii. An, νεβρίδα, λίθους τὸ πωρίνους, κηρ.

xxii. Apud Apostolium scilicet, sive ipsius sive librarii errore, coaluerunt duo articuli. Lege παρεξόρουσον. Vide Phot. p. 378, 13. 383, 21. Pors.

xxviii. Photius v. ἐρείδειν. Porson. Adv. p. 281.

xxix. Phot. v. παραιξορουσον.

xxx. Phot. v. σπινός.

Τελμισσεῖς.

Telmiss. memorat Aristides T. I. p. 277. Jebb.

i. λέγεται καὶ τετρ. Steph. recte, ni mavis. δὲ καὶ—tum lege, ὡς ὁ αὐτὸς ἐν τῷ αὐτῷ (vel, ἐν τῷ), ὡς ἀν τις ἀνονν τι ποιήσας, ὡς T. Μοχ χρή μ' recte Br. pro χρῆμ'.

vii. Primum lege ἐπὶ τῶν cum Heinsio. Deinde delendum videtur Πύλαι, ut ad præcedens Πυλαγόροις (ita enim MS.) referantur. Postremo non Πυλαγόρους, sed Πυλαροὺς, dixisse comicum suspicor.

Τριφάλης.

χιι. Schol. Plat. p. 10. ἡ γάρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσα φησί,—λάβεσθε, καὶ γάρ ἐσθ ὁμοῦ. (λαβέσθαι ed. Ruhnk.) Simillimus locus Menandri v. 'Ομοῦ, nisi forte ibi excidit nomen Aristophanis.

Ὄραι.

I. Personas pono: ΘΕΟΣ. ὄψει—

ΑΝΘΡΩΠΟΣ. μέγιστον—

Θ. κακὸν—

Α. ἐγὼ δὲ—

Θ. κάγωγε—

Α. ἀπέλαυσαν—

Θ. τιή τι—

Α. Αἴγυπτον—

Ib. 2. ἡ αὶ καὶ ρόδα Diodor. Athen. vi. 239. F. 1. ἵων ἡ ρόδων Demosth. Androt. 615, 11. μῆλον ἡ ρόδον ἡ κρίνον Herodot. I. 195. ὅζει ἵων ὅζει δὲ ρόδων Hermipp. Ath. I. 29. F.

Ib. 5. ὁ χ. φθάσας Elmslei. ER. 37. Subaudi ᾧ γε θεὸς, ut Menand. Athen. VIII. 364. E.

F R A G M E N T A I N C E R T A.

III. VIDE Telmissensium Fr. IV.

XXXVIII. Collato Porsono Advss. p. 282. lege, χρὴ καὶ τὸν ἀποπλῦναι, καὶ τὸν ἐκπλῦναι, καὶ καταπλῦναι, καὶ δι.

XLIII. -νκειάν τάρα—ροιάν Elmsl. Ach. 323. An sensus est, Nondum maturæ puellæ vim paras? Horat. Carm. II. 5, 10. *Immitis uox.*

LXV. Vide Ὀλκάδ. Fr. XVI.

LXXIII. Vide Βαβυλών. I.

LXXXII. Hoc Fragmentum vel citat vel respicit Schol. MS. Platonis apud Harles. Fabric. T. II. p. XVII. ubi ἐκδεικνύναι.

LXXXIII. Vide LXXXIX.

LXXXVII. Zenob. III. 36. ut hic, nisi quod ποδόνιπτρον. Vide Schottum. Sed ob Helladii locum (Phot. Bibl. p. 1589, 31.) suspicor Aristophanem grammaticum citari, non comicum. Zenob. I. 52. forsitan legendum, Ἀριστοφάνης (grammaticus) ἐν τετάρτῳ ἀμέτρων, vel potius ἐν ταῖς ἀμέτροις.

LXXXIX. Collato Suida v. ἀπεσκοτ. legit R. P. (MSS. ad Suid.) ἀπόμακτρα τῶν σκυτάλων ἀπεσκοτωμένα. Quod verum esse demonstrat Bekkeri Lex. SG. p. 431, 26. a Seidlero citatus p. 23. qui ineptit.

XCIV. Acharn. 263.

CVI. Legendum suspicor, ἐκβαίνετον ὡς τὸν πατέρα τοῖς ὄρχήμασι, Καταντιβολεῖτόν τ'—Conjungendi certe duo versiculi.

CIX. Posses, ἔουκέναι γάρ αὐτὸν οἷμαι κόλλοπι. Sed simplicius, κόλλοπι ἔουκέναι, vel εἰκέναι.

CXIX. Confer Schol. MS. Clark. ad Platon. (Kidd. Pors. Opusc. p. 268.) unde discimus esse ex Σκ. καταλαμβ. χρῶμαι—στρογγύλῳ τοὺς νοῦς δὲ ἀγοραίους ἡγγονοῦ κεῖνος πω. Vide Bekkeri Lex. SG. p. 339, 10.

CXXVII. παρ'] Lege γάρ vel γ' ἀν.

CXXXVI. Vide Βαβυλώνοις XXVII.

CXLIII. ἔσθοντας Philippid. Athen. VI. 280. A. ἐπῆσθεν Pherecrat. XIV. 645. A. (Hemst. ad Plut. p. 359.) ἔδω Alcæus ibid. VII. 316. C. Sositheus x. 415. B. ἔσθαι Plato VIII. 344. E. ἔσθουσι Auctor Agenis XIII. 596. A.

CLV. Schol. ad Ran. 787. apud Pors. Advss. p. 282. στρεψίμελος contra analogiam. An legendum, (καὶ) στρεψίμελής τις, τὴν τέχνην Εὐριπίδης. *As clever as Euripides.*

[*Fragmentis a Porsono Advss. pp. 281—2. et Aristophanic. p. 246. citatis*] Ipse addo:

Vit. Aristoph. p. XIV. c. 2. ed. Kust. τὴν γυναικα δὲ Αἰσχύνομαι, τῷ τ' οὐ φρονοῦντε παιδίῳ. Ita Bentleius apud Kust. p. 321.

Athen. II. 53. A. ἄγε νῦν τὰς ἀμυγδαλὰς λαβὼν Τασδὶ κάταξον τὴν κεφαλὴν (lege τῇ -λῇ) σαυτοῦ λίθῳ.

Ib. II. 56. B.

Mœris, χαίρειν. ubi κωμικός. sed vide Pierson.

Athen. VII. 311. A. λάβραξ ὁ πάντων ἰχθύων σοφώτατος.

Suid. v. λογάρια, sed falso, ut videtur. Vide Kusterum.

Schol. Pindar. Pyth. II. 125. (Hemst. Plut. p. 447.) ubi ὁ κωμικός.

Cicero Ll. II. 15. *Ut apud eum (Aristoph.) Sabaxius et quidam alii Di peregrini iudicati e civitate ejiciantur.*

Vide Lemn. XII. quo refert Valesius hunc Ciceronis locum.

Priscianus XVIII. f. 235. a. = 1190. οὗτε μέκτωρ παύεται Οὗτε ημέραν.

Grammaticus Hermanni p. 436, 3. τὸ δράψ—κείμενον παρ' Ἀριστοφάνει.

Ibid. p. 321. Πικρότατον οἶνον τήμερον πίη. Ex Athenæo summis, x. 446. E. ubi πίει (sic) MS. A. Indidem habet Eustath. II. X. init.

Athen. XI. 502. B. ex Epit. apud Cas. p. 820. ἐπτάποντος γοῦν η σκιά στι, etc.

False ascripta Aristophani loca apud Suid. vv. βουλομένῳ, ἐμβεβλημένῳ, ἐμβολάδᾳ, ἐπιστροφῇ, Antiatt. Bekker. p. 106, 24. Lex. SG. ib. p. 383, 16. ubi pro Ἀρ. Τηρεῖ, vel Ἀρ. Γῆρᾳ, vel pro Ἀριστ. alius comici nomen repone. “Tereos scripsere Anaxandrides, Philetærus, Cantharus.” SEIDLER. p. 24—5. N. B. Forsan Tereus ab aliis Aristophani, ab aliis Philetæro tribuebatur.

Ad comicum refero Photium vv. ἀδδίξ. κάνδυτος. ὄρογνιας. πανός. σπατάγγαι. (vide 'Ολκ. I.) συρβάβυττα.

Schol. Eurip. Med. 45. ἐβάδιζέ μοι τὸ μειράκιον ἐξ ἀποτρόχων. Ita Elmslei. pro βαδίζει.

Suid. v. Νέμεσις, Eurip. Phœn. 187. quasi Aristophanis citat; quod Seidlero imposuit, Dochm. p. 252. Lege, Εὐρίφοιον.

Schol. MS. Platonis apud Harlesium Præf. ad Fabric. T. II. p. 17. “έγγαστριμύθους καὶ πίθων σὺ τυγχάνεις.

Arist. *Vesp.* "έγγαστρίμυθος καὶ πύθων Ch. La Rochette T. II. p. 442. Vide *Vesp.* 1014. et Schol. unde satis liquet ista, sive sunt ipsius grammatici sive alius, certe non esse Aristophanis.

Etymol. *Gud.* p. 330, 52. παρατατητέον δὲ τοὺς γράφοντας (in *Equit.* 768.) κατακνησθείην περὶ τε Ἀριστοφάνους ἀναγνώσεως ἀλλὰ ρίμφα δέδοικα μὴ τὰ πράγματα ημῶν διακνήσει.

Forsan, καὶ παρὰ τῷ Ἀριστοφάνους Ἀναγύρῳ.

Ἄλλα Ἀριφράδη δέδοικα—

Ἡμῶν διακναίσῃ.

Allusio ad κνᾶν (ut *Plut.* 975.) vel κνίζειν, et πράγματα, obscen. ut nos, *affair*. Vide *Pac.* 883, etc. Sed servari potest διακνήσῃ.

Hesych. Μεσαύχενας νέκυας vide me ad *Phot.* p. 736. [T. I. p. 601.] Nempe Philoxeni phrasin de suspensis per collum cadaveribus ad utres per jocum transtulit.

M I S C E L L A N E A.

"AN. *Trach.* 314. τι δ' ολδ' ἔγω; τι δ' ἄν με καὶ κρίνοις; Qu. an, *Why should?* ubi in prima certe persona subjunctivo utuntur. *Œd.* T. 964. τι—ἄν σκοποῖτό τι;

— subauditum post imperfecta et aorista. ἔδει. ἔχρην.

προσῆκεν. ὥφελε. ἦν, *Athen.* XII. 510. B. *Demosth. Cor.* 268, 6. 295, 1. 303, 5. *Phil.* II. 32. *Thucyd.* I. 38. *Nub.* 1217. *Ecc.* 145. *Vesp.* 209. ἥλπισεν, *Athen.* XIII. 611.

D. *ηὐχοντ*, *Æsch. Suppl.* 324. ἐβουλόμην, *Ran.* [890.] qu. 240, *poly.* ἔξηρκει, *Demosth. Cor.* 293, 25. εἴην, *Thucyd.* I. 37. εἰ ησαν—ἔξην ὅστις δὴ (δὴ om. *Rav.*) τ. ἐνουθέτει *Vesp.* 731. ηξίονν, *Antiphon* p. 139, 32. τις δ' οὐτως ἀνὴρ Ἡλίθιος, ὅστις—ηνειχετο, ubi ὅστις fere=ὅπως, *Thesm.* 599. εἰ μὴ ἔτυγχανεν,—εἰσηγησάμην *Diphil.* *Athen.* IV. 165. F. *Lys.* 301. recte *Br.* οὐ γὰρ ἄν ποθ'. (MSS. pars οὐ γάρ

ποθ', quod supplerunt οὐδὲ γάρ.) Vesp. 707. ἔχων ἐν π. servandum forsan: ἐν, ut Ach. 1025. Pac. 521. οὐ γάρ εἰχον οἰκοθεν, loco imprimis notando: an = ἔχομι ἀν?

— post optativum. Av. 180. ὥσπερ εἴποι τις, τόπος. Vide an legendum, ὥσπερ εἴγ' εἴποις—(Sed qu. an oportuerit ὥσπερ γ' εἰ—ut Ran. 1189.) Vel forsan, ὥσπερ ἀν εἴποι τις. Sic Diphil. Pollucis x. 137. apud Bentley. ad Hemst. p. 104. ed. pr.

— post ὄπου, etc. cum subjunctivo, R. P. Orest. 141. Aristoph. Ran. 1194. sed *Eschylus* loquitur.

— 'ΩΣΤΕ—ἀν. ΟΕδ. T. 374, ὥστε μήτ' ἐμὲ—βλάψαι ποτ' ἀν. Antiph. Athenaei XIV. 623. A. ὥστε μηδὲ ἀν—έξελθεῖν. Soph. Trach. 671. ὥστε μὴ ἀν παρανέσαι.

— cum indicativo. (vide in εἰ.) Av. 1591—3. ἀν εἰχετ',—ὄντες φίλοι. Heracl. 1005. οὐκ οὖν σύ γ' ἀν λαβοῦσα τὰς ἐμὰς τύχας Ἡλιονες ἀν—ἀλλὰ—Εἰασας—Antiph. Stobæi p. 454 = 337. ὥστις—ποιεῖ, ἀν—καταφρόνησε. sed forsan καταφρονήσαι. Porson. ad Dawes. p. 487. ed. Kidd. Omnino expende Priscianum f. 219. a. = 1148. Bekker. Anecd. p. 126. ἀν. 144. εἰ. De εἰ Hermanni Gr. p. 331. n. 82.

— cum infinitivo, *would have*. Thucydidea, Indic. in v. Eq. 1172. οἵει γάρ οἰκεῖσθ' ἀν—that it should exist, if—not—Eur. Med. θωπεῦσαι ποτ' ἀν—*would have*—

N. B. Eq. 411—2. ή μάτην γ' ἀν—έκτραφείν, confer Elmslei. Heracl. 283. et Arist. Lysist. 253.

ARTICULI usus.

Omissus in ἀνθρωποι. Plut. 465. Eq. 92. (N. B. Lys. 663. ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ ἄνδρος ὄζειν.) ὄφρυς Plut. 756. (qu. an δακτύλους Vesp. 430. cum Porsono; sed vide ibi.) τὸ χρῆμα τιτθίων Lys. 83. τιτθίδια Thesm. II. Fr. 7. βλεφαρίδ' Eccl. 402. qu. βλέφαρα forsan ibid. 406. πόδ' Vesp. τραγικὸν λῆρον Ran. 1037. πρὸς χορὸν Nub. 1355. sed qu. βασιλεὺς Eq. 476. πόλις Lys. 755. 759. 911. ἀγορὰ Pl. 787. Nub. 1051. Eupolis Plutarchi I. p. 525. F. βουλὴ Eq. 166. 719. καινθάρῳ forsan quasi propr.

Pac. 1. *ut λάρκος Ach. ποῦ πρόξενοι* Av. 1022. *ποῦ 'σθ' ή σκύθαινα* Lys. 184. ὁ τ. 434. *ποῦ 'σθ' ὕδωρ* Vesp. 989. *ποῦ στιν ἔτ. τοξότης* Lys. 442. *ποῦ τοξότης* ib. 446. *οὐ ποντικός ἐπ' Αἰγαίον*

Ante ΠΑΣ. Eccles. 634. loco suspecto. Apud Athen. *τὸν πανταχόν εργάτην* ix. 372. B. ex emend. Porsoni Advss. p. 109. sed quam postea repudiavit.

ΕΙ. (Vide in 'AN. Kidd. ad Dawes. pp. 131. 423. Br. Ind. Aristoph. v. *ei*.) *εἰ μεθεῖμεν*—άν *ἢν* Eurip. Or. 1130. *εἰ ἐπεποίθειν*—άν *ἢν* Nub. 1350. *εἰ μὴ πεπύσμην*, οὐκάν *ἢλθον* Thesm. 603. *εἰ ἐβοηθήσαμεν*—νῦν *ἄν ἔχωμεθα* Olynth. I. 11, 21. *εἰ ἢν*—άν *ἐπράττετε*—νέβρικεi Olynth. III. 32, 12—5. *εἰ ἔσχε*—άν *ἐπραξεν* Phil. I. 41, 18. *εἰ κατήδη*, κάν *πάλαι* παρῆν Trachin. 86. *εἰ ἐλευσσει*—άν *φέτισας* ib. 898. *εἰ ἔκοψεν*—οὐκάν *εἰχον* Lys. 360—1. κάν *φύωμεθα* γ' *εἰ μὴ σίγας* ib. 516.

N. B. *εἰ δὲ ησθα μέτριος*, τάλλα γ' *ηδίστη θεῶν πέφυκας* Helen. 1111. apud Elmsl. Med. 616. ubi sensus esse videtur, *ησθα* ἀν *εὐμενεστάτη θεῶν*, *ἐπεὶ τάλλα*—

— *κεί*, κάν. (Ad Plut. 216. et Addend. Herm. ad Nub. 1156.) *κεί*, *though—should*. Eurip. Andr. 275. (*but in fact does not*) κάν, *though—should* (*and in fact does*). Demosth. Phil. III. 115, 12.

ENCLITICA.

1. Iph. A. 1410. (Pors. Advss. p. 257.) *παῦσαι· μὲ μὴ κάκιζε*.
2. Plut. 1172. *τίς ἀν φράσει ποῦ στι Χρέμυλός μοι σαφῶς*;
3. Vesp. 1067. *εἴτα θαυμάζει μέ όρων μέσον διεσφηκωμένον*. Qu. transponendum, μέσον μέ όρ.
4. Eq. 459. *ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρά μέ οὐκ ἐλάνθανε*. Lege ἔμ.
5. Pac. 20. *ὑμῶν δέ γ' εἴτις οἰδε, μοι κατειπάτω*. Malim ἔμοι.
6. Ib. 76. *ὅπως πετήσει μέ εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών*.
7. Plut. 46. *φράζουσαν, ὡς σκαιότατέ, σοι σαφέστατα*.

8. Av. 95. τίνες είσι μ' οι ζητοῦντες;
9. Plut. 376. κατηγορεῖς γάρ, πρὶν μαθεῖν τὸ πρᾶγμά, μον. R. P.
10. Ib. 447. ἔρημον ἀπολιπόντε, ποι φευξούμεθα.
11. Av. 418. ὅτῳ πέποιθέ, μοι ξυνών. Malim ἐμοί.
12. Thesm. 1145. μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.
13. Lys. 376. οὐκ οἰδά, σ' εἰ. vide R. P.
14. ΟΕd. Col. 979. γάμους, Οὔσης ὁμαίμου σῆς, μ' ἀναγκάζων λέγειν;
15. Diphil. Athen. VI. 228. Α. ult. οὐχὶ μετρίως, βέλτιστε, σ' ἀλλ' ὑπερηφάνως.
16. Iph. T. 598. τὸ γάρ σφαγῆναι τόνδε μοι βάρος μέγα. τόνδ' ἐμοὶ R. P. Adv. 260. Vide eum ad 674. Adv. ib.
17. Ran. 507. η γάρ θεὸς, σ' ὡς ἐπ.
18. Eq. 356. Ex emendatione σ' ην μὴ πεκ.
19. Ib. 770. ἐβούλευνον, σοι—Qu. σᾶ, ut Lys. 489.
20. Ib. 847. τουτονί, σοι.
21. Lys. 754. ἵνα, μ' εἰ κατ.
22. Ib. 904. καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλῶ. apud Suid. v. καίτοι.
23. Soph. (Philoct.?)^{*}
24. Eurip. Alcest. 360. ὑμνοισι κηλήσαντά, σ' ἔξ—
25. Acharn. 430. ἀντιβολῶ σέ, μοι τὰ σπ.

[*Vide ad Ran. 507.*]

ΓΑΡ. (Advss. ad Athenæum. Porson. ad Vesp. 741. et ad Lys. 20. Schæfer. Mel. Crit. p. 76.)

- Plut. 1206. ταῖς μὲν ἄλλαις γάρ—(γάρ ἄλλαις μὲν alii.)
- Av. 1544. ἀεί ποτ' ἀνθρώποισι γάρ εὔνους εἴμ' ἐγώ.
- Ib. 1545. μόνον θεῶν γάρ—ut in Aeschyl. (Ran. 1439.)
- Lys. 490. διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;
- Thesm. 476. καύτῃ γάρ—
- Ib. 643. οὐδὲν ὑγιὲς γάρ λέγει.

* Forsan respexit Electr. 648. καὶ μή, με πλούτου. J. S.

Vesp. 778. καὶ λέγεται γὰρ τούτοις.

Ib. 810. αὐτοῦ μένων γάρ. et 965.

Pherecr. Plutarchi II. 1142. εἰς τοὺς κ. χοροὺς γὰρ ε.

Heracl. 140. Ἀργεῖος ὁν γὰρ αὐτὸς Ἀργεῖον ἄγω.

Iph. T. 1036. ὑποπτεύω τι γάρ. Sensus quidem contra Markl. vindicat Seidler. sed qu. an, ὑποπτεύοι γὰρ ἀν (rex.)

Trachin. 338. τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.

HIATUS. (Kidd. ad Dawes. pp. 390. 620.)

Strattis Athen. XI. 473. D. οἱ δὲ ἐκ καδίσκου ἵσον ἵσφι κεκραμένον. σὸν Porson. Adv. p. 126.

Euphron Athen. IX. 380. A. pessime Hemst. ad Plut. p. 435.

Apollodorus Stobæi XLVI. p. 179. Grot. = 308, 2. Gesn. ὑπὸ λαισποδιῶν ὅσαι εἰσιν ἀνατετραμέναι, ex emendatione Salmasii partim dubia partim falsa citat Brunck. ad Av. 1569.

Alexis Athen. X. 431. A. τῆς φιλοτησίας ἐγώ Μεστὰς προπίνω ἵσον ἵσφι κεκραμένας. Ita et Aldus; tacet de MS. Schw.

Idem ibid. B. ἀπνευστὶ ἐκπιάνω.

Post τι, etiam si interroget, hiatum respuunt tragici, judice Porsono ad Phœn. 892. Vide Blomf. ad Aesch. Theb. 193. Kidd. ad Dawes. p. 618.

Post τι encliticum ne Menandro quidem licuit hiatum relinquere. Porson. ad Dawes. p. 388. XXIII. ed. K. (Excipe ὄτιον, ἀλλοτιοῦν.)

τίνα pro τι tragici. Soph. Trach. 1205. τίν' εἰπας; Ald. Br. Eurip. ed. Beck. Iph. A. 1140. Helen. 463. Ion. 223. Electr. 414. In Phœn. 892. ed. Pors. recte supplet ἐργα Elmsl. ad Herm. Suppl. 504. Demosth. Aphob. I. 823, 7. τίνα γὰρ ἀν εἰργάζοντο;

OPTATIVUS. (Thucydidea, Indic. p. 118. Hermann. Viger. p. 909. Post ὄπότε, Dawes. p. 216. = 389. Post ει, Elmsl. Med. 1185.) *Quoties, si quando, etc.* (Dawes. p. 256 = 452. ex Acharn. 519. Trachin. 909. post ει.) Pac. 642. ἀττα

Σεμει. 852. διαβάλοι, vel λλ. Lys. 508. suspicor, ἄττα ποοῖτε. Ib. 1238. εἰ μέν γέ τις—ἄδοι. Eccl. 270. ὅτ' εἰς ἐ. Μέλλοι β. (Alia, sed ex em. Elmsleius Ach. 338. p. 123.) Pl. 978. εἰ—δεηθείην. Av. 508. εἰ—βασιλεύοι. Ib. 510, 513. δ τι δωροδακοίη. Elmsl. Heracl. 19. πέμποις ὅποι—πυνθάνοιτο. Cratin. Schol. Plat. Ruhnk. p. 88. ἔδει (δε) παρέχειν ὅ τι τις εὐχαῖτ' ἐμβραχν. Eurip. Fr. 81. εἴ τιν' εἰσίδοι'. (Eq. 778. χαρισαίμην recte D. ni dedisset R. -ιοίμην.) Nub. 1385. εἰ—εἴποις. Ach. 637. κάπειδη—εἴποι Rav. 639. εἰ—καλέσειν. Nub. 962. κεὶ κρ. κατανίφοι. 852. δ τι μάθοιμ'. 1384. δ τι νοοῖης.

— post particulas loci vel temporis; ubi reddendum *might* vel *should*. (*Rogabat*) ὅπου κίχοι ΟΕd. T. 1256—7. σημείον, ὅπότε χρείν ἀνάγεσθαι, ἥρθη Thucyd. VIII. 95. (ubi χρῆ vel χρῆν libri.) μένοντες ἔως ποιήσειαν v. 35. *Dictum est imperfectum iri ab eo, ὅστις γένοιτ'* ΟΕd. T. 714. ήνικα ἀπείν Trachin. 164. (ubi contra, εἰπε—ὅτι χρείν—, εἰπε δὲ ἡν—νέμοις verte, *me oportere,—assignaret*, non, *assignaturus esset.*) ἔως ἀρμόσαι μι ib. 689. ex em. Elmsl. ἐνθα—εἰσίδοι 905. ἐνθα μή ποτ' ὄψοιμην ΟΕd. T. 796. ὡστ' ἀμηχανεῖν 'Οποι τράποιντο Pers. 460. ὅτ' ἐκ νεῶν—ἐκσωζοίατο 452. ex em. Elmsleii.

— post ἔσθ' ὅπως, Monk. ad Alcest. 117. (vide Vesp. 469.) Elmsl. Med. p. 99. (m.) Vesp. 212. κούκ ἔσθ' ὅπως—ἄν—λάθοι.

— post relativum, etc. 1. ubi = ἄν et subjunct. 2. *might* or *should*, sensu fut. obliquo. 3. *quoties*, etc. (vide supra.) 4. Latin. *qui* cum subjunct. = ὅστις cum fut.

1. ἀφ' ὧν ἔχοι ὠφελεῖν ΟΕd. T. 315.

ὅπως δύναιτο τις ζῆν ib. 979.

ὄν πόλις στήσειε Antig. 666.

ἐπεὶ πύθοιτο Trach. 93.

ὅποι τύχοιμεν Στρατευόμεσθ' Eupolis Stob. p. 239.=165.

ἔως ἀφίκοιτο Ran. 778. } Confer optativ. post εἰ. ἔως γένοιτο Eq. 134—5. }

οὐκ ἄν ἀποδοίην—ὅστις καλέσειε Nub. 1252.

χώστις—ξυλλάθοι Pac. 436.

2. ὅτῳ ξυναντήσαιμι Plut. 41.

(qu.) ὅστις πέλοι Trach. 1163.

ώς πάθοισθ' ὁ τι δρῶν—ρυσαίμην ΟΕd. T. 72.

3. ὅτου ψαύσειν Trach. 907—8.

4. μὴ γένοιτο ὄλβος ὅστις κνίζοι Eur. Med. 586. et Elmslei.

(qu.) τίς ταῦτ' ἀν., ὅστις μὴ νοσοῖ, ἔλοιτο Trach. 1237.

παρ' φ—ἀποκλαύσειν Philoct. 693. Vide ad Thesm.

23—4. et in AN omissum cum optativo.

N.B. Pac. 520—1. πόθεν ἀν λ.—ὅτῳ προσείπω σ'. Lysias
i. τ. Ἀδυνάτον, init. ἔχων πρόφασιν ἐφ' ἣς (lege ἥ)—λόγου
δοίην. ΟΕd. Col. 560. δεινὴν γάρ τιν' ἀν πρᾶξιν τύχοις Λέξας,
οποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ. Ib. 1172. καὶ τίς ποτ' ἐστὶν, ὃν γ'
ἐγώ ψέξαιμι τι; Plato Hipp. Maj. p. 415, 7. Bekk. ἀρ'
οὐκ ἀν λαμβάνοι,—ὅπου—σπουδάζοιτο;

— EI cum optativo post præsens, fere = εάν. (Thucydidea,
Indic. p. 112. Herman. Aj. 904.)

Lys. 235—6. et Av. 447. εἰ δὲ παραβαῖν = εάν Ran. 594.

Compara γένοιτο—ίνα γνοίεν, etc. Soph. Aj. 1217. et
Elmsl. M. C. T. I. p. 484. Pac. 1072. ἀπόλοι', εἰ μὴ
παύσαιο. Nempe optativus optativo respondet, eodem
sensu, quicunque sit, quo prior. Άesch. Suppl. 902. κλάσις
ἀν εἰ ψαύσεις, i. e. κλαύσει εἰ ψαύσεις, ut e præcedenti
liquet; quidquid dicat Hermannus. Eq. 691. εἰ μὴ σ'
ἀπολέσαιμ—Antiph. sive Theoph. apud Walpole, p. 31.
εἴ τις ἀφέλοι—καταλείπετ(αι) οὐδέν. Vide Άeschin. Ctesiph.
p. 86, 29. HSt. Philemon Stob. Gr. p. 403.—Cler. 354.
ἐστι—εἴ τις—έξετάζοι. Imprecatio, εἰ ἀπολίποιμ Orest.
1086. αἰτήσαιμ Ach. 475.

— post præterita. *If—should.* Trachin. 610—1. ηὐ-
γμην, εἰ—ίδοιμι. Prom. 685. κει μὴ θέλοι, πυρωπὸν ἀν Διὸς
μολεῖν—ita Elmslei.

— *If I were to—* Nub. 747. εἰ—καθέλοιμ. 767. εἰ—
ἐκτηγάσαιμ.

— *AN omissum cum optativo. (ποι τις φύγοι, etc. Herman.
Aj. 904. Viger. n. 108. Monk. Alc. 117. Blomf.
Agam. 603. 1016. 1299. 1345. Reisig. p. ix. Elmslei.

Med. pp. 150. 159. 173. 290. Heracl. 595. Dawes. p. 374—7. ed. Kidd. Matthiæ. Gr. Gram. p. 760.) Soph. Trach. 112—5. πολλὰ γάρ—ίδοι. In Æsch. Choëph. 585. requiri ἀν, monet Herm. Aj. p. 110. Lys. 840. σὸν ἔργον εἶη, malim ἩΔΗ. Eurip. Hel. 442—3. τις ἀν—μόλοι, ὅστις διαγγείλειε; Vide supra in 4. post relativum. Choëph. 336. κομίσειεν, sed ex præcedentibus ἀν tacite repetendum; ut τρώγοιμι Antiph. Athen. xiv. 641. ult. ἐπιθείην Nub. 425. ξυμβάλοι Vesp. 72. (Per se bonum Ravennatis καὶ Nub. 1237. vide ibi.) Av. 180. ὡσπερ εἴποι τις. Lys. 911. καὶ πῶς—ἀνέλθοιμ. Helen. 1152. τις φαίη—sed v. ll.

*¹ν additur, ubi ex Hermanni sententia deesse deberet, Lys. 961. ποῖος γάρ ἀν ἡ νέφρος ἀντίσχοι;

ΟΥ MH *cum futuro* per interrogationem vetant; *cum aoristo utrovis subjunctivi*, simpliciter negant. Ita Elmsleius ad Markl. p. 453—4. ad Med. p. 251. (Kidd. p. 396—7. Elmsl. Mus. Cr. T. II. p. 298. CEd. T. 870. Cens. Herm. H. F. 884.) In Eurip. Electr. 383. lege, οὐκ εὐ φρονήσεθ—; In Ran. 511. qu. an delendum οὐ, ut in locis apud me in Addendis ad Porson. ad Ran. 103. [supra p. 166.] Huc etiam retuleram Vesp. 610. καὶ μή με δεήσει (ita legebam), sed nescio an verius Elmsleius, κεὶ μή με δεήσει.

SCHOLIASTÆ. Vocabula insigniora, technica, etc. apud eos: ἄνω, *supra*. Pl. 57. Av. 590. (ἄνω, *supra lineam*, Gl. Paris. 2827. apud Schæfer. p. 517.) ἀνωτέρω, *supra*. Av. 1442.

Ἀττικὴ συνήθεια Vesp. 1115. συνήθεια Vesp. 1164. qu. an legendum συν i. e. σύνταξις.

Commentarii veteres, emendatores, etc. (ὑπομνήματα.) Av. 1075. Eos reprehendit Schol. Ran. 305. ubi αὐτοσχεδίως. ἀποσχεδίαζοντες Vesp. 542. De voce vide Kust. ad Ran. 78. ad Suid. v. Φρύνις, et Suidam v. σχέδιον. εὐ ἐνίοις ὑπομνήμασιν Av. 282.

διασκευὴ, Proleg. p. xi. περὶ διαφ. κωμ. *Cratinus felix in*

*comœdiarum ἐπιβολαῖς (the idea) καὶ διασκεναῖς (qu. the set out, i. e. *apparatu scenico*; i. e. *chori constitutione, scenarum et ornamentorum inventione*, etc.) εἰτα προϊὼν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις.* Ibid. p. XII. et XIII. διασκενὴ veteris comœdiæ et novæ differentia; quod illa chorum habebat, hæc non.

ἐκλέλοιπε, i. e. *e MSS. excidit.* Ran. 346. [343.] Nub. 886. τοῦ δὲ χοροῦ τὸ πρόσωπον ἐκλέλοιπεν.

ἐμπροσθεν *Av.* 989. loco suspecto. ibid. 563. εἰς τὸ ἐμπροσθεν, *posthac.* ibid. 590. ἐν τοῖς πρόσθεν. qu.

μέτρον = στίχος. Pac. 1339.

ξένον, i. e. *mirum, inusitatum.* Vesp. 941. prop. init. = καινὸν apud Demosthenem.

οἱδεν = *occurrit apud.* Plut. 550. Athen. XIV. 648. D. 653. E. XV. 673. F. et 674. A. Strabo VIII. p. 537, 18. Oxon.

δπισθεν, *supra.* Ran. 1488. Nub. 1186.

ὸπισω, *supra.* Ran. 504.

ὸρθη, *nominativus.* Harpocr. v. χερνίβων.

παραγραφή. [*Vide in παρατροπή.*]

παραθεις Vesp. 1231. παρατιθεις Strabo x. p. 711. ubi Theilius, in chartula quam casu emi, citat 1. Hemst. ad Plut. p. 244. 2. Toup. Em. Suid. III. p. 474. = T. II. p. 243. Oxon. 3. Schneid. ad Demetr. 86. 4. Schæfer. ad Dionys. p. 84. 5. Marx. ad Ephor. Fr. p. 65. n. 29. Sed de medio, non activo, 1. 2. 4. de activo 5.

παράθεσις) (σύνθεσις, Hermann. Gr. p. 462, 194.

παραπεποίηκε παρὰ *Av.* 1562. Vide Athen. XII. 513. A.

παρατροπή. Nub. 653. τὴν παρατροπὴν ἔατέον. Sic Ald. Kust. περιτροπὴν Hermann. ex Ernesti conjectura Praef. ad Nub. p. XXVII. An παραγραφὴν, ut in Schol. ad Pac. 443. Utut hoc sit, videtur hoc nomine designare duo puncta (:) quibus ad personas distinguendas utebantur; vel potius linea miniata, de quibus Brunck. ad Vesp. 940. Vide ad Ran. 317. Praef. Lucian. p. xv. Fæhse p. XXV. Schæfer. post Plutum p. 501. Robortell. Praef. Æschyl.

Beck. Comm. Soc. T. III. p. 122. (N. B. στῖξον in Cant. 1. Nub. 674. distinguit orationem, non personas.)

In Schol. Ran. 1478. *lege*, μετὰ τὸ πρῶτον παραγραφή· ὥστε εἶναι——Εὐριπῶς ἔστιν ἀποφαινόμενος, ἢ ὁ Δ. ἀπὸ τοῦ ἀκούειν ἐκείνου αὐτὸς λέγων καὶ ταῦτὸ ἐπεξεργαζόμενος τῷ παρ’ Αἰ. λεγομένῳ. παραγραφὴ in obscuro loco. Calliæ Athen. x. 453. C. et F. personas distinguit, ut puto. Nempe in priore loco dicebat *Coryphæus*, βῆτα, ἄλφα. Deinde personæ chori duæ, quarum altera vicem defendebat τοῦ ἄ, altera τοῦ β, junctim respondebant, βα. In posteriore loco dialogum esse constat. Vide an hoc de Medea dicat; Primum Euripidem introduxisse chori personas in ipsa παρόδῳ per vices cantantes, non simul omnes. (De hodierna Medea falsum hoc.)

| παρηγόρημα Ran. 213. *Lege παραχορήγημα.*

ποιήματα = ἐπη. *versus*. Arg. ad Pac. § 4.

| πολέμιος, i. e. -κὸς, *bellicosus*. Lys. 524. si sana est lectio.

πολιτεία, a *magistrate*. Nub. 37.

πρὸς. πρὸς Λυκόφρονα, Vesp. 91. et 239. i. e. *hinc refellitur Lycophron*. πρὸς ιστορίαν, Vesp. 941. prop. fin. πρὸς τὴν συνήθειαν, ibid. 1177. τὸ ἔθος, Plut. 768. 795. Av. 1702. Ran. 697. τὴν—διάρεσιν, Av. 1714. τοὺς χρόνους, Ran. 33. τὸ σύνηθες (malim ἀσύνηθες) Ran. 301. τὴν διαφορὰν, Ran. 1507. πρὸς τοὺς, etc. Pac. 380. 456. σημειοῦται——οἱ Μόχθος πρὸς τοὺς—Pac. 778. πρὸς τοὺς, Vesp. 504. (loco non nihil corrupto.) Ran. 35. πρὸς τοὺς ἀξιοῦντας. (Ran. 360. πρὸς τοὺς περὶ—legendum, ut exciderit Ζ' i. e. πρὸς. Interpolavit K. ex Suida.) Ran. 365. πρὸς τοὺς ποιήσαντας (εἰς) τοὺς Φ. Πέρσας. τὰ γὰρ ἀπόρρητα ἡκουσεν—(*in eum sensum cepit*, poëta scil.) Ita lego. Vide in loco. Ran. 482. πρὸς οἱ ἔξειλεκται. Athen. x. 455. C. τοῦτο σημειώσατ' ἀν τις πρὸς τοὺς νοθεύοντας Λάσου—Eccl. 306. πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἔθος σεσημείωται. Av. 1177. πρὸς τὴν ἐν Ἰλιάδι γραφήν. πρὸς οὐδὲν Av. 168. Eccl. 1.

τόπος, *locus auctoris*. Av. 1646. Ran. 476. Valck. ad

Herodot. *χωρίον* (*topic*, Thucyd. I. 97.) *Locus auctoris*, Athen. xv. 671. ult.

ὑπομνήματα. [Vide Commentarii.]

χρῆσις = *σύνηθεσις*. Nub. 609. 643. Hemst. Plut. p. 226.

ψιλὸν, ut puto, *simplex litera*, oppositum diphthongo.

Acharn. 1082: *ε* *ψιλὸν*, Nub. 1359.

THEATRA.

Agryrhius τὸν μασθὸν τῶν ποιητῶν συνέτεμε, Schol. Eccles. 102. Vide Schol. ad Ran. 406.

βροντεῖον. Nub. 291.

εἰσοδος. Av. 297.

έμμελεια. Ran. 924.

κριταὶ quinque. Av. 445. Zenob. III. 64.

An mulieres spectabant? Eccles. 22. *An servi?* Vide ad Vesp. 78.

πάροδος, *λόγιον*. Eq. 149.

Reges Tragici. Nub. 70.

Sortiebantur poëtæ. Eccl. 1151.

Spectatores bibebant et bellaria edebant. Athen. XI. 464. F.

Unitas temporis. Lysistr. 726. 746. 759. 766. 881.

ὑπόχρησις. Ran. 924.

ψῶσιον, (*rehearsal-theatre*.) Vesp. 1104.

VERSUS REPETITI.

Plut. 138. 1116. Spurius 1116.

Nub. 113. 881. sed spurius 881. et qui in MSS. sequitur, *δε ταῦτα*.

— 118. 1252. Uterque genuinus, sed forsitan ex geminis Nubibus.

— 666. 849. verbo mutato.

— 801. 841. verbo mutato.

— 863. 1244. initium idem.

Ran. 100. 313. consulto.

— 468-9. et Pac. 181-2. Vide R. P. Opusc. p. 35.

Equit. 96. 114. “Spurius 114.” HOTIB.

— 155. Pac. 886.

Acharn. 383. 435. Vide ad 435.
 — 557. 577. 593. Delet 577. Br.
 — 573. 1180. paucis mutatis.
 — 625. 722. verbo mutato. "Spurius 722." ELM. SL.
 — 905. 928. 930. "Spurius 928." R. P.
 Vesp. 1433. Thesm. 232. ex em. Pors. et fere Nub. 812.
 Av. 192. 1218.
 Lysistr. 44. 219.

IN

M E N A N D R U M.

SENARIUS, ut videtur, de Menandro apud Schol. Dionys. Thracis, p. 749, 13. ed. Bekk. ὁς ἀστρον ἐστὶ τῆς νέας κωμῳδίας.

Schol. Eurip. Phœn. 61. ρητέον ὅτι πᾶσα γυνὴ πρὸς θάνατον δειλὸν μὲν ἀνδρὸς, ὀκνεῖ δὲ νοῦν ἔχουσα ίσως ἀεὶ γὰρ τοῖς παροῦσι δακρύοις ἐμποιεῖ τὸ θηλὺ τῆς ψυχῆς ἀναβολὴν τῷ πάθει. (Ita ed. princeps; δειλοτέρα Barnes.) Scholiastæ verba esse censem Valck. ad locum et Diatrib. p. 195. Mihi videtur legendum Μένανδρος. De prioribus non plane liquet: sequentia divide, ίσως Άεὶ δὲ τοῖς — εἰποιεῖ — Μενάνδρειον pro μὲν ἀνδρεῖον optime Valck. Diatr. p. 284.

Ἄδελφοι.

Fr. 5. [Clerici.] ὁ σοφώτατος Bentleius. Vide Menandr. Μισουμ. Fr. 4. Eur. Andr. 552. Pors. ad Dawes. p. 387. vel Advss. p. 291.

6. λέγων est Burmanni correctio in erratis, prorsus contra Bentleii mentem, ut monet Clericus Praef. ad Philargyr. in eo tamen, ut solet, errans, quod ait, ex hac lectione sequi, verba καὶ τοῦ νοῦ, etc. esse Menandri. λέγων correxerat Portus, monente Clerico; et hoc verissimum.

11. ὁτιὴ γυναικ' οὐ Bentleius. Possis et ὁστις. ὁσπερ Cleric.

Præf. Philargyr. p. 37.

13. Locus est Menandri, sed mutilus. Vide Toup. ad Longin. Sect. III. Stob. IV. 54. 26. = 33. Grot. Clericum p. 206.

Ἀλιεῖς.

12. Recte Heringa p. 240. probata Kusteri emendatione, verba in unum trochaicum redigit; de προελθὼν dubitans. Sed retinendum προελθών. τοῦτο est τὸ θυρίον.

Ανδρία.

2. καὶ τεττάρων ὀῶν, etc. forsan sunt obstetricis: vide Terent. III. 2, 4.

Ανεψιοί.

2. Similis lusus in *ferre* et *auferrī*, Cicer. Orat. ad Br. c. 8.

3. De μόνον vide Philem. Fragm. 67. v. 1.—Quod ait Bentleius, πανὸν, λύχνον, λυχνοῦχον diversa ejusdem rei nomina esse, non verum est. Vide Athen. xv. 700. B. I. D. 2. 3. Phrynicum Bekk. p. 50, 23. Lege, repetita syllaba, Μένανδρος Ἀνεψιοῖς, (οἵσ') εἰσιών—(vel etiam οἵσ' ίῶν—) et ποιεῖ cum Clerico. *Go in, and bring us whatever you can lay hands upon, torch, candle, lanthorn; only make plenty of light.* In Anaxippo Athen. iv. 169. B. qu. φέρ', οἵσ', pro φέροις.

Αρρηφόροι.

1. μι' ἀσφάλει'] μι', quod in thesi valde inelegans est, deest ed. 1559.

4. πάντ' ἔστι] πάντη ὁστι—

6. p. 16. Bentl. ed. 2dæ. v. 3. ἀν τις χαλκίον. 4. παράψηθ' ο παρών. Vide Platon. Euthyd. p. 300. B. = 449, 10. Bekk.

Ασπίς.

3. ἔργον εὑρεῖν Adelph. Fragm. 2. Photius: ἔργον εἰπεῖν. χαλεπὸν εἰπ. Dem. pro Rhodiis, 118, 16. τοῦτ' ἔργον εὑρεῖν. Vide Leptineam, 469, 20. Vide et Menandr. Fragm. 240.

Βοιωτία.

5. πεντεκτενῆ Bentl. An —ουσ—περινήσας? Photii MS. Galleanus πεντεκτένζ, quod compendium adeo simile est τῷ ζ (i. e. ουσ) ut vix dignoscas. sed ζ esse puto, i. e. ουσ.

Γεωργός.

2. ult. Eodem joco Archias Anthol. I. 35. 1. (Br. T. II. p. 95. xv.) τις ἐμεῦ γλῶσσα δικαιοτέρη; Quintil. XII. 10. 25. Gesn. *Quos ego existimo, si quod in his finibus uberioris invenerint solum fertilioremve segetem, negaturos Atticam esse, quod plus quam acceperit seminis reddat; quia hanc ejus terrae fidem Menander eludit.* Huc “forsan” respicere putat R. P. MSS.
 3. Comic. Incert. Athenæi x. 458. B.
 6. Confer Aristoph. Pac. 292. si tamen verba ἐν μάχαις sunt Menandri, non Scholiastæ.

Γλυκέρα.

Lege cum Casaubono ad Theophr. 13. Berglero ad Alciph. II. 13. Porsono Adv. p. 293. Γλυκέρα, τί κλάεις; ὅμη. unde Glyceram fabulam nullam fuisse patet. Hoc fragmentum forsitan referendum ad Μισογύνην. Versus recte dispertit Bentlei.

Δακτύλιος.

3. Μαλιμ, ἐπεὶ οὐδεεὶς οὔτως γε κ. ἔφυ.

Δεισιδαίμων.

1. μὴ πονηρᾶς Trinc. Gesn. οὐ πονηρᾶς Grotii MS. Lege, ὅταν μετ' εὐνοίας τι, μὴ πονηρίᾳ, (vel κού π.)—αἰσχρόν ἔστι τοῦτο γὰρ πάντα.

Δύσκολος.

Julianus Misopog. p. 349. C. ἐνόμισας. ἀν Συμκρίνην ὄραν ἡ Θρασυλέοντα, δύσκολον πρεσβύτην ἡ στρατιώτην ἀνόητον. Idem Cæs. p. 311. A. Συμκρίνην vocat Vespasianum

1. v. 2. Confer *Comicum apud Plutarch. T. II. p. 110. E.* quem Menandrum esse putat Meinekius *Q. M. p. 29.*

Ib. 5. Malim, fere cum Grotio, *εἰ μὴ δὲ ἐαυτοῦ*—

Ib. 9. *ἔγωγε φῆμι*—

4. 25. *Etymol. p. 468, 28. Μένανδρος* οἱ δὲ τὴν ὁ. ἀ. θύσαντες: quæ huc recte, ut videtur, refert *Clericus*, sui oblitus *infra p. 116. Mox. v. ult. (πάντα) τὰλλα κατέπιον. —τὸ λοιπὸν ἄπαν Epitomator apud Schw.* Vide v. II. in *Dem. Philipp. I. 43.*

5. Errat Bentleius.

9. *νομίζετ* Valesius ad *Harpoer. p. 198. Errat Bentleius.* Vide me ad *Plut. 361. et Addend. ad Eccles. 752. νομίζειν* Athen. I. 34. D. Aristoph. Av. 1366. Ps. *Thespis* Bentl. *Phalar. p. 245. Menander Rutgers. p. 360. v. 98. = 274, 676. Cler. Athen. VI. 238. C. ibid. D.*

Ἐαυτοντιμωρούμενος.

3. *Imo dele καὶ ex κα natum, et lege, sensu multo meliore, ἀμυγδάλας Παρέθηκεν ἔγω τῶν—Sed qu.*

4. Bentl. *Longe numerosius*] *Imo pessimis numeris. Nam primum anapæstus tribrachyn sequitur; deinde ἐκρέματο in ultima ictum habet. Lege ἐξ ισταρίου δ—ut Elmsl. E. R. 37. p. 68.*

Ἐμπιπραμένη.

1. Malim *σεμνύνης*, quod tamen falso tribuitur Grotio. *-νη ille in nota, ut vulgo.*

Ἐπίκλητος.

1. *Legendum videtur, ἡ δεῖ (ut Proverb. Scholti p. 84. ἡ δεῖ χελ.) μόνον Ζῆν, ἡ γενόμενον πατέρα παιδῶν ἀποθανεῖν. Οὐτω—Stobæus, ἡ μόνον δεῖ Ζῆν, ἡ παιδῶν γεννωμένων πατέρας. Menander Cleric. p. 60. vel Stob. p. 448. (327.) τὸ γενέσθαι τίνος πατέρα—Lege τέκνων, nisi mavis τίνα. Menander apud Stob. ibid. i. e. p. 329. Grot. οίου τὸ*

γενέσθαι πατέρα παῖδων—Ibid. ὃς ἀν $\hat{\eta}$ πλ. π. π. (Trochaeos esse censem Heringa, p. 245.) Idem LXVIII. p. 283. Grot. = p. 228. v. 230. Cleric. εἰναι π. πατ. Plutarchus T. I. p. 610. C. (vel II. p. 213. E.) Julian. Ep. 1. fin. Eurip. Med. 345. Æschines F. L. 52, 20. τέκνων Diodorus Sic. XIII. 15, 45.

3. φησὶ om. Eustath. Od. β. p. 1440, 50. Qu. (ο δε εὐθὺς) οὐ—τὰς Ὀρν.

4 et 5. conjunge.

Ἐπιτρέποντες.

3. ἀθλ. concoquit censor Act. Lips. 1711. p. 369. Simocattæ locus apud Bentleium est Ep. LXI. quæ incipit, Ἐπειδὴ σοι πολλὰ καὶ θαυμαστά. Elmsleius E. R. 37. p. 68. legit ἀχρ. διπλάσια δ—Metrum violat Bentleius, notante R. P. ad Dawes. An διπλᾶ γάρ?

4. ἐλ. τὸ καταγ. παραπολὺ Bentl. Potuisset γάρ πολύ. Deinde malim αἰσχιστον, vel forsan ἀλγιστον.

7. Schol. Ach. 1114. ubi ἐν ἐπιτροπε ᵉ (sic) Ald. i. e. ἐπιτρέποντι, ut recte Clericus. Deinde ἐπ. τινι Ἐστι—

Ἐταιραι.

Sed pro ἐταιραι lege apud Suidam ἐτέραις, κωμῳδίαις scilicet.

Ἐφέσιος.

5. “Vel οὐν vel μοι dele.” BENTL. Vel, μὲν οὐν δή.

Ἡνιοχος.

1. Ineptissime Jacobs. ad Athen. p. 187. Recte, ut puto, Bentleius. [Sed] Articulus desiderari videtur: forsan, μὴ στιν ο τρ. αἴτιος.

2. Confer Eurip. Hippol. 105. Matth.

Ἡρως.

2. δεῖ abundare monet Gesnerus. “Recte Trinc. τὸ κ. ut Gr. dein lege τούλευθερον δέ.” BENTL. Euripidis esse suspicor.

Θετταλί.

2. Bentl. *Tibie*] Proverbiorum Appendix Vatic. II. 71. τὸν δὲ Τίβην οἱ Μένανδρος συνεχῶς Τίβιον ὀνομάζει. — συνήθως conjicit, sed non fidenter, Hemsterhusius ad Luciani Timon. 22. p. 133. ubi de *Tibio* agitur.

Θρασυλέων.

2. Lege e Suida v. Δεύτ. πλοῦς, 'Οτ' ἀποτ. τις οὐρίου, κ. πλεῖ. Vide Porson. MS. ad locum.

4. φιλοσοφεῖν. Lysias π. τοῦ Ἀδυν. p. 169, 9.

Ιέρεια.

2. 2. τὴν αὐλιον Porson. ad Dawes. p. 387. et Bentleium notat. Trincavellus et Grotii MS. A. διὰ τὴν αὐλὰν λίαν. Gesnerus in edd. 1. 2. διὰ τὴν αὐλὰν, sine λίαν, et *per atrium* vertit. In ed. 2. 3. marg. "lego δὶ αὐδίαν." Forsan voluit αὐθαδίαν, ut e Salmasii conjectura Grotius. Ceterum omnino confer Synes. de Prov. I. p. 105. D. apud Baylium, *Judith*. (15.)

Καρχηδόνιος.

2. Nihil mutandum videtur nisi βορέα κρεαδίον (ιωρεα ιρεα), et ἐψήσω.

[*Huic fabulæ*] adde Fragm. incert. 157.

Κεκρύφαλος.

1. Vide ad Eurip. Suppl. supra p. 82. not. Pors. Advss. p. 235.

Ib. 2—3. Disjunge a prioribus.

Λευκαδία.

7. ζάκορος] η ζάκ. Bentlei. post Sylburgium. Ceterum fabulæ nomen e suo supposuit Clericus, ut solet.

Μέθη.

1. v. 1. Sensus debet esse, *Non sacra facimus pro ceteri apparatus splendore.*

Ib. penult. Lege *τιν' ἔγχ.* Ult. male cepit Bentleius.
 Callimedon anguillæ cognatus dicitur, ὅτι φιλίχθυς ἦν.
 Sic φράτορες τριωβόλου, etc. Vide Athen. VIII. 340.
 D. E.

Μισογύνης.

1. vv. 3—4. E Menandro sine fabulæ nomine Trinc. *ρρ'*. (Gesner. p. 570, 20. Grot. p. 455. ex Misogyne, sed sine fab. nom. ed. 1543.) et recte addunt ea quæ in Fragm. 2. posuit Clerici stupor.
4. Imo ἐκεῖσε junctim Maussacus, Blancard. Gron. E Suidæ versione clam sumsit suum ἐκεῖ σε bonus Clericus. Deinde non Maussacus, sed Blancardus, ita versus distribuit. Ille autem tantum ἐλκει—δίθυρον (senarium scilicet) a verbis grammatici separat.—γραμματίδια δίθυρα Alciphron III. 62. ex egregia emendatione Hemsterhusii Obs. Misc. v. p. 18.
6. Male Bentleius: pejus etiam Toupius Emend. T. IV. p. 405. γ' ὡς πολλῷ χ. R. P. Opusc. p. 250. ὡς χαῖρε, Γλυκερά: καὶ σύ: πολλοστῷ χ. Vide ad Dawes. p. 388. XXVII. ad Pac. 558. πολλοστῷ χρόνῳ Demosth. Timocr. 761, 20. Eubulid. 1304, 9. ἔτει Cratinus Junior Athen. XI. 460. F.
8. Bentl. “τοῦτο. Lege τούτῳ”] Imo τοῦτο retinendum; et vertendum, γῆρας. *cur etiam hoc verbo usus*—τοῦτο εἰπών jungenda sunt. Neque quidquam excidit.

Μισούμενος.

- παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Μισουμένῃ, Εἴσελθε καν νῦν, ὡς μακάριε. Schol. Isocr. T. I. p. 441. ed. Coray. ut exemplum pravi usus τοῦ καν.
6. Suidas ἀπαμφιεῖ. Toup. I. c.
7. Arrian. Epict. III. 26. (IV. 1. 20. Sch.) Clem. Alex. Str. II. p. 463. παϊδισκάριόν με, (φησι, sc. Thrasonides) καταδεδούλωκεν * * Εὐτελέσ, ὃν οὐδεὶς τῶν πολεμίων πάποτε. In fine prioris versus Γέτα supplet Croziers apud Bergler. ad Alciphron. p. 360. ed. Wagner.

8. Plutarch. T. II. p. 525. A.
9. Suidas v. ἀπεκτάκασι, Lex. SG. p. 429, 27. Toup. l. c.
Legendum puto, μισοῦσι μὲν = Θρασωνίδην, ὡς π.

Ναύκληρος.

3. ult. οἰσθας ed. 1. [Bentleii,] errore typorum, qui in libri fine corrigitur. Hinc autem Piersonus ad Mœrin p. 283. emendationem Bentleio tribuit, quam ille adeo non excogitavit, ut ne sibi quidem oblatam agnoverit. οὐδὲν οἰσθ' ἀρ' Act. Lips. 1711. p. 34. Lege οὐδὲν οἰσθας, collato Piersono et Photio v. οἰσθα.

Ξενολογία.

1. v. 3. Quære an spurius sit versus.

Ὀργὴ.

7. Recte Bentlei. οὐ μὰ τὴν. Emendationem ejus contra Bosium defendit Hemsterhusius ad Plut. p. 120. Vide Huschke Anal. Crit. p. 39. Brunck. ad Ran. 1374. (1421. Kust.) Kœn. ad Greg. p. 150. ed. Schæf. Ad Suid. in νῇ τὴν Bentleio adstipulatur R. P. Vide Suid. in ναὶ μὰ τὸν bis, et ναὶ μὰ τό. infra No. 274.

Παιδίον.

1. Si ἔσται retineatur, μαθῆσεται erit pene necessarium: quare legendum ἔστι. Et v. ult. βελτίον —

Περινθία.

1. v. 2. ἶσον οἰκον male Bentl. secuto licet Brunckio Gnom. p. 265. Sensus est, *Divitis corpus semel in cineres redactum non majus quam pauperis*: quod nunc video vidisse Clericum.
2. Videlur esse servi, qui emuncto sene gloriatur, et alios emunctores præ se contemnit. Quare servandum οἴδε τι.

Ib. ult. τόν ποτε ἀβέλτ. ed. Med. Kust. τόν ποτ' ὄντ[·]
 Scaliger: (οτ) quomodo Machonem Athen. xiii. 582. F.
 sanavit Porsonus:

ὅτι τὸν μέγαν πότ[·] ἔραστην κατέφαγε.

Ceterum confer Ciceron. Phil. iii. 9. = 22. Terent. ii.
 2. 23.

Πλόκιον.

3. v. 3. Sensus videtur esse, *Qui neque necessarios suos tutari potest.* Vide Philemon. 51. v. 4. Menandr. Incert. 216.

Ib. 5. -ιάσαι Tr. Gesn. Transpone, δύναιτο τοῦτο, cum Gellii ed. pr.

Σικνώνιος.

Σικνώνιος an Σικνωνία, Chardon La Rochette, T. II. p. 423.
 quem non intelligo.

4. ult. Lege τρέφει et ἐλευθέραν. Deinde respondere videtur alius, ἀπιστον· φύην, etc. vel ἀπιστά γ'. Vide Fragm. *Ἄπιστος.*

Συνέφηβοι.

Verba Zenobii sunt, Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων: αὗτη τέτακται ἐπὶ τῶν βουλομένων εὐ ποιεῖν. οἱ γάρ ἡρωες κακοῦν ἔτοιμοι μᾶλλον ἡ εὐεργετεῖν, ὡς φησι καὶ M. ἐν Σ. Exciderunt Menandi verba, eadem nempe ad quae alludit Schol. Av. 1490. quare fabularum numero eximenda Συνέριθοι.

Τροφώνιος.

2. De καὶ vide Ἀλιεὺς Fr. 3.

3. v. 1. Malim, ὑποδοχή. B. τίνος; Ποδαποῦ;

Ib. penult. Lege πιῶν, et supple ἀλίσκεται, quanquam πιῶν alibi citat Athen. xii. 517. A. = 212, 23. Ald.

Ib. ult. ὑποβ. βρώματα Athen. I. 9. C.

Ὑποβολιμαῖος.

1. Lege, πιάσασθε νοῦν ἔχοντες· οὐδὲν γάρ πλέον Ἀιθράπινος νοῦς ἔστιν, ἀλλὰ τὸ (ό) τῆς τύχης. *Desinete consilio uti:*

nihil enim humano consilio proficitur, sed fortuna. Hæc est, quæ—τὸ τῆς τύχης notissima est locutio, ipsi Menandro usurpata, e. g. apud Stob. Eclog. p. 139, 10. Grot. Euripidi Alcest. 788. Demosth. F. Leg. 414, 8. qu. τὸ τοῦ ἔθους. De τὰ τῆς τύχης vide Elmsl. CEd. T. 977. qui τὰ τῆς in Alcest.

Porro interpunge, *τύχης, Τοῦτο*—Vide *Æsch. c. Timarch.* p. 27, 8.

Ib. v. 10. *τὴν θεὸν* sanum videtur: defendit contra Bentleium Censor in Act. Lips. p. 34. Sed vv. 9–11. male cohærent cum præcedentibus, et separandi videntur.

4. Confer Fr. Incert. 166.

5. Ita Tr. Gesn. Gr. *Lege δυσγενείᾳ* et *πονηρίᾳ* cum Bentleio.

7. v. 9. *ἐπιδημίαν ἀθρώπῳ*, Bentl. *ἄνω*] Galat. IV. 26. η δὲ ἀθρώπῳ Ἰερουσαλὴμ MS. Colbertin. apud Montf. Pal. 342. “τὴν ἐπιδ. ἄνω male Bentl. pro ἐπ. τὴν ἄνω.” ACT. LIPS. p. 35. ἐν φὶ Porsonus in Append. Suid. diu ante Jacobs. ad Athen. p. 33. η πιδ. Pors.

Ib. 11. *πρῶτ’ ἀπ. καταλύσεις, βελτίονα* Pors. et Burnei. MR. 1799. p. 430. qui de *κατάλυσις* videndus.

10. Recte Bentleius.

Fragmentis adde, Grotianæ marginis auctoritate, locum e Stob. LXXII. (LXXIV) infra Incert. 159.

ως μηδὲν ἀποκρινούμενα δὲ οὕτω λαλεῖν. Suid. ἀποκριθ. et Lex. SG. p. 429. qui -νω δ. -μεθ', ἀν—λαλῆς Porson. ad Toup. p. 486. Sed recte Lex. SG. *Loquere quantum libet, modo ego ne respondeam.* Debebat insuper Porsonus οὐδέν.

Ammonius Λέμβοι.—γέρων ἀμέμπτ’ ἄθλιος λέμφος. Vide Toup. Em. T. II. p. 449.

Φανός.

1. Pessime [Bentleius] ὑπελήλυθέ. Lege, ὑπελήλυθεν δέ μου Ὀλον τὸ δέρμα νάρκα τις.

Φιλάδελφος.

1. Ita Tr. Gesn. Gr. Malim, ἦν—ἡ. Similis fere orationis forma, Gnom. *εἰς βίον*. Βίος ἔστιν ἀν τις φί βίῳ χαίρει, βιψ. Ita lege.

Χαλκεῖα.

2. τὴν μεγάλην ψυκτ.—αὐτοῖς Bentl. qui male de *ministris*, opinor, accipit; convivæ potius *προπίνειν*.

Ψευδηρακλῆς.

3. Lege v. 13. καὶ κίχλας τραγήματα cum MS. A. et v. ult. δειπνεῖ—μελίπηκτα τὰς κίχλας. *By way of, instead of.* R. P.

FRAGMEN TA INCERTA.

5. CONFER Fr. 162.

15. Cf. Ἀλεύς Fr. 3. Τροφών. 2.—V. 3. γάρ καλοὺς.

20. Ita Stob. p. 53, 37. = 31. Φιλουμένη,—ά μὴ Bentl. illud recte, hoc male.

24. Ut incerti, Stob. Grot. p. 35. sed Euripidis esse videtur. Confer Gesn. p. 63.

25. Suspicer versus auctorem dedisse, η σώφρων γυνή. Vide Alexandrum, (Alexandrum Ætolum esse statuit Naekius apud Beck. Act. Semin. T. II. p. 393. qu Anaxandriden?) Stob. LXV. p. 411, 46. = 277. Ut hic, Gnom. *εἰς ἀρετὴν*.

42. ἔπαισχύνου Bentl. Deinde lego δέ τι, et v. 2, 3—4. ab invicem et a 1. separandos puto. 3. lege ω τρὶς κ. ut Πλόκ. Fr. 3. ἔχειν φόβον, *incutere*, Συναριστ. Fr. 2. Incertus Stob. p. 563, 17. = 441. Gr.

46. Forsan, ὄργη λογισμὸς γάρ ποτ' οὐδεὶς φύεται. Deinde κατόψεται τι Stob. Tr. et Gesn. probante Bentleio. Malim τις.

52. Cum superioribus conjugne.

53. vv. 1-4. ut Euripidis Stob. Gesn. p. 187. ubi v. 1. om. δ. Corrupte Comp. Men. et Phil. p. 360. Rutg. Corruptius Antonius p. 141. ed. 1546. - 52. ed. 1608. qui addit v. 5. (ubi ἴνα καὶ μ.)

54. v. 3. Apicibus tantum mutatis lege, τοῦ διεντυχῆσ' ὄταν τύχη; *An te curis enecabis, idque ut quandoque fortunæ vi opprimaris?* Aliter Bentlei. qui mox καθεύδησ, ἦ—ut Κεκρύφ. 1.

55. v. 4-6. Stob. CXVII. p. 599, 30. = 487. In ed. Gr. tribuntur *Gubernatori*. ικανὰ λ. ἀλλ' ἀποθανῆ καὶ τ. κ. τινι edd. ibi. Male Bentleius.

Ib. v. 10. Ita Gesn. Malim τοῦ διεντυχεῖν δ. Vide 201. v. 3.

63. Sensum loci non assecutus est Bentleius. *Stultum stulta loqui*, hoc quidem, Bentlei, *non est turpe, magis miserum est*. Sed optime γνώμη sub γλώσσῃ latere vidi, probante Porsono Adv. p. 236. (de vocum permutatione vide Kuster. ad Ran. 358.) legendum enim vel sic, vel quamproxime: αἰσχρόν γ' ὄταν τις ποικίλος γνώμησι φύει—In voce nihili, φυεῖς, εἴ ex γ male repetitum est. Contra ἀπολλεῖ pro ἀπολλύῃ 101. Ceterum tragicī est fragmentum; quare forma Ionica γνώμησι admitti potest.

Qu. καίπερ ὡν γνώμη σοφός. γνώμη σοφὸς Eurip. Chrysippo Fr. III. (Stob. Grot. p. 271.) εὐεπής γλώσση φυεῖs Valck. Diatr. p. 262. A. qui dubitat an versus sint Menandri. (De φυεῖs Koppius p. 55.) φυῆναι Phylarch. Athen. III. 73. B. 8. φυῆ Eurip. Eurystheo Stob. LXXVII. p. 333. Grot. = LXXV. p. 453. Gesn. Plato Rep. III. p. 415. C. HSt. φυῶσι Rep. x. 597. C. Sed φύωσι citat Elmslei. CEd. T. 870. Vide Matthiæ. Gr. Gr. p. 369.

67. Stob. 220, 1. = 147. ὅσα Trinc. Deesse videtur ultimus pes versui. Male Bentleius χῶσα.

73. v. 3. πᾶν τὸ λυμανόμεν' (λυμανόμενόν) ἔστιν. 4. recte Grotius [transponit, τὸν σίδηρον, ἀν σκοπῆς.] 5. ὁ δὲ θρὶψ τὸ—Male Bentleius. Confer Demosth. Megalop. 208, 14. Xenoph. Memor. I. 3. 6.

Nunc video legendum, καὶ πάντα τὸ λυμανόμενόν ἔστιν ἐνδόθεν. *The bane of all things is something within.* Deinde vide an. v. 6. Σὲ δὲ τὸ κάκ.

77. Male Bentleius. Non ferri potest articulus. *Lege, κοινὸν ἀγαθὸν τοῦτ' ἔστι, χρ. εὐτ.*

79. Ex collatione Apostolii xix. 83. cum Diogeniano vii. 28. et Vatican. Append. iii. 34. liquet, hæc verba spectare ad locum Menandri, quod transtulit Horatius A. P. 434. *Reges dicuntur multis urgere culullis, Et torquere mero, quem perspexisse laborant, An sit amicitia dignus.—Reges, PERSARUM scilicet.*

101. τί διακενή εἰ χρηστὸς, ὡς ὁ δεσπότης Πάντ' αὐτὸς ἀπολύη, σὺ δὲ μηδὲν λαμβάνης; (Deest ὡς. ἀπόλλει. μὴ λαμβάνεις.)

104. v. 7. ἀπόλωλεν ἔτερος. 8. Recte Wyttenbach. ad Plutarch. l. c. *eis* ὁ δεῖ pro *vulg.* εἴσω δῆ. Priora bene Bentleius.

109. ἀγαθὸν μέγ' ἔξεις Bentlei. Hunc locum [*Bentl. not. l. 7.*] forsitan ridet Johnsonus Aristarch. *Antibentl.* p. 110. l. 2.

Vide Ennium Ciceronis Fin. ii. 13. Infra 116, ult. Sophocl. Stobæi Grot. p. 405. (et forsitan Plutarch. T. ii. p. 471. B. 4.)

112. Aristoph. Eccl. 173—8.

122. Versus ultimus tragicorum, forsitan Euripidis, videtur. *Lego cum Bentleio πιστὴ, et versum a superioribus disjungo. ἀπληστίαν pro ἀπιστίᾳ Malelas T. ii. p. 127. penult.*

125. Forsitan huc spectat Athenæus xiii. 594. D. citatus a Clerico ad Glyceram Fr. 1.

126. ἔστι Stob. Gesn. p. 433, 46. = Gr. 311. Malim, φύσει δυσήνιον τι καὶ πικρὸν γυνή. Ut hic Brunck. Gnom. p. 308.

129. Stob. lxxii. 440, 28. = 323. “Euripi tribui compere.” HSt. Com. Gr. p. 141. qui contulit cum Ovidio Amor. iii. 4. dudum ante Walpolium (*Scarce Translations*, p. 155.)

Ib. v. 2-3. δεῖ. Ἐκπυνθάνεσθαι τάρσένων δὲ ημᾶς δέον. Lips. Act. 1711. p. 37. Nisi me omnia fallunt, ημᾶς σέθεν servandum me monuit Porsonus, et δὲ delendum. Et sic Steph. δὲ ημᾶς σέθεν Trinc. Gesn.

133. v. 2. Numerosius νιὸν οἰδε. Imo lege ὄνθ' pro νιὸν ex Eustath. Od. a. p. 1412, 14. qui Euripidi tribuit. Vide Fr. Inc. 57. Indicat Meinek. p. 41. sed ineptit.

151. Ita Stobæi editiones, et Compar. Rutg. p. 359. Malim, ὁ μὲν γὰρ Ἐπ. θεοὺς—

159. Est *Hypobolimai*. Vide Bentlei. n. 202. contra quem Grotium defendit Porsonus ad Dawes.

160. Confer Philem. Incert. 56. Diphilum Stob. p. 527. = 397. Gr. ([*hos*] citat Porsonus Advss. p. 290. addens Plutarch. T. II. p. 117. C. πᾶσα πρόφασις ἵκανη πρὸς τὸ τὰς λύπας καὶ τὸν θρίγονος συνεγείρειν.) Theodecten Stob. Heeren. p. 116. = 123. Gr. Eurip. Stob. XXII. p. 187, 22. = 111. Menandr. Ἀσπιδ. Fr. 3. Κονιζομ. 1. Stob. IV. p. 56, 9. Gesn. Cleric. supra pp. 82, 3. (πρόφασιν ἔχεν ρίσκομεν Philemon Stob. Grot. p. 401. = 354, 163. Cleric. occasionem Clericus, melius quam Grot. causatio. Sed idem ibid. ἀνευρίσκοντος ἀεὶ πρόφασιν, recte Cleric. *prætextum*.)

178. ult. Saltem lege ἀ μήτε. Sed spondeus est in 4to loco.

180. Bentl. not. *neque vero ἐγχώροις*] ἐγχώρος legitur in Soph. Philoct. 692.

181. Lego, καὶ σωθεῖμεν ἄν. Auctar. ad R. P. Opusc. p. 382. Vide Pors. ad Ran. 1496.

195. v. 5. Rectissime Grotius, γυναικας ἐπλασεν. Quod enim ait Bentleius, Prometheus *unicam mulierem, non plures, formasse*, hoc quidem est verba cavillari. Formasse mulieres recte dicitur, qui eam mulierem formavit, unde ceteræ prognatae sunt. Hoc primum. Deinde, potuit Menander eos auctores sequi, qui Prometheus non solum Pandoram, sed plures feminas finxisse narrant:

quæ fuit sententia Phædri, Fab. iv. 14. Sed utut haec sunt, recte dicitur *γυναικας πλάττειν*. Philemon Stob. II. 13. Grot. ὁ Προμηθεὺς, ὃν λέγουσ' ἡμᾶς πλάσαι. Callimach. Fragm. 133. εἰ σε Προμηθεὺς Ἐπλασε—de quo loco Ruhnkenius Ep. Crit. II. p. 183. Adde Horat. Carm. I. 16. 16. *stomacho nostro*. Et pluralem numerum postulant sequentia, ἔθνος μιαρόν.

200. No. 215. Bentl. Locus exstat Athen. VI. 270. D.

201. v. 1. Verte, *natus es*. 2. qu. ἐφ' ω τε. 8. recte Plutarchus, *ἴνα σοι καὶ τρόπον*.

205. Ultima forsan legenda, *ἀπαντα δὲ ἀγαθὸν οἴομεν εἶναι τὸν θεόν*. Aliter paullo Bentleius.

207. Not. Bentl. Certo certius error est Grotii: vide ejus versionem, Excerpt. p. 754.

211. “*Resp. Plut. T. II. p. 318. D. et Symp. III. 6. 4.*” TOUP. T. I. p. 282. Vide an locus e Symposio legendus, *καίτοι τὸ κράτιστον αὐτῆς τῆς θεοῦ μετεῖναι φησίν*.

221. *ώραιζεθ', etc.*] Senarius est, cui deest prima syllaba.

223. Porson. ad Orest. 228. (*κατὰ Μένανδρον* citat Bentleius, non ex Gregorio, quem non inspexisse videtur.) A quo-
quam sumtum negat, ipsi Gregorio tribuens, Gatakerus A. M. P. 9. p. 499.

225. Sic ed. Steph. Confer Dionys. Hal. A. R. I. 78. p. 198, 12. Reisk.

231. Παμφίλη, *Ἐλευθέρα* Porsonus Adv. p. 291. e Cyril. p. 229. Palladius de Vita S. Chrysost. p. 142. ed. Bigot. (apud Villoison. in Epistola præmissa Sturzii Empedocleis, p. L.) δεινὸν κολακεία, κατὰ τὸν κωμικὸν Μένανδρον, μετὰ δυστροπίας συγκεκλωσμένη, καθὼς λέγει· χαλεπὸν, Παμφίλη,—μάχεσθαι πλείονα οἰδεν· πλείονα κακουργεῖ· αἰσχύνεται οὐδένα κολακεύει μᾶλλον. Quæ si omnia sunt Menandri, utcunque in senarios redigas: πλείονα κακουργεῖ· πλείον οἰδεν· οὐδένα (οὐδεέν) Αἰσχύνεται μᾶλλον κολακεύει. Vel potius, οὐδὲ· αἰσχύνεται Οὐδέν· κολ. μᾶλλον.—Omnia sunt Menandri, ut inspecto Palladio comperi.

234. [Vide Aristophanica ad Ach. 234.]

235. Male Porsonus Adv. p. 316.

236. Confer Terent. Andr. III. 3. 11—2.

237. Præclare Porsonus οὐ καὶ ποιήσειν, Opusc. p. 251.

251. Malim τοῖς ἀφροσιν.

257. Malim τι παθεῖν, v. 2. καὶ προσδιδάσκεις, 4.

261. v. 2. τὴν μακρ. 3. ἐὰν δ—

262. Malim, τὴν δ εἰς τὸ θεῖον προμελετᾶ. Vide Aristoph. Eccl. 117. Aliter Bentlei. n. 237. Omittitur ἄργε, ut in Eurip. Bacch. 225. ed. Beck.

264. Tum res ipsa, tum Plauti locus suadet, ut contracta hæc ab Hermogene putem. Forsan, Διονυσίων (μὲν ἦν) Πορπῆ * * * κολακεύων (έμε τε καὶ) Τὴν μητέρ' ἔγνω μ'. “Recte Bentl. ὁ δέ μ' ἡκολ.” R. P. Opusc. p. 252. quem vide. In ceteris male Bentleius: τὴν μητέρα postulat Græcismus.

266. Optime Bentleius. δεύτερον, i. e. ū, nihil est nisi v. l. pro ū in κάδον.

273. “πολλῷ ὕειν Pausan. IV. 20. p. 102, 3. Ald. = 329, 15. Kuhn. Xenoph. Hellen. I. p. 252, 12. HSt. Menander Fr. Incert. 273.” R. P. MSS. Idem alibi: “ὁ Ζεὺς δὲ ὕων οἴνῳ καπνίᾳ Pherecrates Athen. VI. 269. D. ὕστε χρυσῷ ροδίοις Menander [Rhetor scil.] in Aldi Rhetoribus T. I. p. 607, 29. Cratinus Photii v. ὕσταφίδα. Suid. ὕστας. ὕσται τέφραι ὁ θεὸς Pausan. IX. 6. f. p. 724.” Idem in Hellenicorum exemplari: “Lege πολλοῦ ex Eustathio ad Od. ξ. p. 557, 29.” Postea addidit: “Recte πολλῷ. Pausan. IV. 20. Herodot. I. 193. ubi ὀλίγον Arch. ὕστατος πολὺ τὸν Διὸς Etym. M. ed. et MS. p. 615, 41.”

ὕστατα τὸν θεὸν ἵχθύσι Athen. VIII. 333. A. et mox ἵχθύας. Ἀelian. H. A. 12, 30. Ζεὺς δὲ Λαβρανδεὺς ὕστας λάβρῳ καὶ πολλῷ, etc.

274. Vide Ὁργ. Fr. 7. Male Bentleius. Proculdubio legendum, μαρτύρομαι, ναὶ μὰ τὸν Ἀ. τουτονὶ Καὶ τ. θ.

275. Bentl. κακόν.] κακῶν retinendum, ex lemmate patet.

286. Male Bentleius. Etym. μικροῦ μὲν ἀρραβώνα μὲν ἐπεισεν εὐθὺς καταβαλεῖν. Verum puto, ἀρραβώνα μετ' Ἐπεισεν—Finis est senarii, et initium alterius.

“κακῶς” γάρ “ἀκούων” καὶ πάσχων “οἵστις οὐκ ὄργιζεται, πονηρίας πλείστον (vel potius πλείστης) τεκμήριον φέρει,” κατὰ τὸν Μένανδρον. MSS. Hercul. p. 74. ed. Ox.

Alexander Rhetor Aldi p. 586. περὶ ἀντιμεταθέσεως, etc. χάριεν ἔστι τὸ ἀνθρωπὸς δικαίως τὸ ζῆν ἀν τις ὡς δεῖ ζῆν μάθη. Lege, ἡ χάριέν ἔστι τὸ ἀνθρωπός, εὰν ἀνθρωπός ἡ. καὶ Ὡς τὸ ζῆν, —

Priorem versum, ni fallor, habet Plutarchus. Imo Stob. v. 11. Gaisf. Frustra apud Meinekium quæsivi. Habet Clem. Alex. Str. VIII. p. 916. sine auctoris nomine; unde Grotius Exc. p. 911. Ὡς χάριεν Clem.^a

IN

PHILEMONEM.

Αγροίκος.

2. v. 1. ὡς πᾶς] Malim, ὄντως πονηρόν.

Ib. 4. Male Bentlei. Eximio Gesnerus, θηρίων ἀνόν; οὐδὲ— Deinde forsitan legendum, τοῦτον ἔστιν ὄρθὸν, πλάγια τὰλλα θηρία.

Ἐπιδικαζόμενος.

1. Hunc locum, ut videtur, παραφράζει Jo. Chrysostomus Homil. II. ad Antiochenos, p. 33. D. ed. Montefalc.

Θηβαῖοι.

Φιλήμονος Tr. *Philemonis in Thebanis*, Gesn. *Philiscus Thebanis*, Grot. ex emend. An, Ἀντιφάνης Φιλοθηβαῖος?

^a Vide Aeschyl. Fragm. Incert. 10. et confer Gaisf. ad Stobæi locum. J. S.

V. 4. δὲ om. Tr. Gesn. habet Grot. e conj. “ob versum!”
 Concinnius, *οἱ βασιλεῖς*. Sed tum oporteret *οἱ θεοὶ* δὲ
 ἀνάγκης.

v. 6. *ἡττόνων* δὲ *μείζονα* Trinc. Gesn. Mutavit Grot. ex
 emend. Scal. male. Vide an legendum, *ἡττον'*, ὡν δὲ,
μείζονα pro *τῶν μὲν*, *τῶν δέ*.

Ult. Malim, *οὐτως*—*πάντα*.

Ιατρός.

2, 3. Integrius apud Grot. p. 15. 21. Tria fragmenta
 constitue,

I. ἀρ̄—χρήσιμος;
 II. ὡς σπλ.—τεθὲν
 τὴν φλ.—οὐτω καὶ λόγος
 εὐκαρπος—φίλων. vel potius φίλον.
 III. ψυχῆς πόνος γάρ οὐπὸ λόγου κουφίζεται.

Κορυθία.

1. Alexidis est, non Philemonis.

Μετιών.

1. ἐφθός] οὐφθός

Παγκρατιστής.

Notæ Cleric. No. 1. Philemoni *non* tribuit Grotius. 3. *Non* omittit Grotius. Is scilicet, Excerpt. p. 768. Stobæum ECL. 175. (non FL.) citat. Clericus vero festinans FLORILEGIUM Grotii p. 175. inspicit; et quum versus, δει τῶν πολιτῶν, etc. invenisset sub nomine *Menandri* citatos, eos Philemoni tribuendos Grotium conjectisse conjiciens, continuo in suam farraginem alieno loco intrudit. His positis, facile est alterius erroris causam aperire: nam No. 3. est fragmentum quo respexit Grotius, et exstat ECL. 175.

Ceterum vix videtur hic locus esse vel Menandri vel comici cuiuspam.

Πανήγυρις.

Male Bentl. Vide me Pors. Opusc. p. 383.

Πιττοκοπούμενος.

2. Hæret Bentleius § 271. Vide Append. ad Porsoni Aristophanica, p. 60.

Πτερύξ.

1. vv. 6-7. Sunt Aeschyli Stob. xcvi. p. 532. = 409. [Fr. *Incert. 21.*] ἐφημέρια Stob. Apostol.

Πυρρός.

1. v. 5. Ita Trinc. Grot. λέγουσι πάντα Br. Vide Timoel. Athen. vi. 224. F.

Σάρδιος.

2. v. 7-8. Porsoni Opusc. p. 255. Vide quos citant R. Walpole Com. Fragm. p. 109. et ejus censor (M. Rev. 1806. p. 234.) Pessime Bentleius. N. B. Syllaba non *redundat*. V. 6. rectissime Stobæus πορεύεται.

Nunc malim in ultimo versu, ὡσπερ τὰ δένδρα, τοῦτο καρπὸν, τὸ δάκρυν. *Hoc pro fructu habent, lacrymam scilicet.* (1816.)

Σικελικός.

3. v. 1. φόμην τῇ Σικελίᾳ.

Ib. 4. Qu. ὁ πυρὸς ὅτι κράτιστος, αἵ τε περιστεραί. (πυρὸς, Pherecr. Suidæ v. ἄξιος.)

Στρατιώτης.

V. 10—3. Acute, sed falso, Bentleius. Recte Meinek. Q. M. p. 49.

17. Lege, ἘΞΗΛΘ' ΟΛΟΛΥΖΩΝ.

ult. Pessime Bentl. ὅταν. (“Lege ὅταν περ.” R. P.)

'Υποβολιμαιός.

Clemens Str. vi. p. 752. ed. Potter. ex em. Casauboni: τὸν μέντοι Κώκαλον, τὸν ποιηθέντα Ἀραρότι τῷ Ἀριστοφάνους νιεῖ, Φιλήμων ὁ κωμικὸς ὑπαλλάξας ἐν 'Υποβολιμαιῷ ἐκωμώδησεν.

Φιλόσοφα.

Recte Clemens *et al. ἄρτος*. Vide Alexin Athen. iv. 161. C.

FRAGMENTA INCERTA.

5. v. 2. ἄλλο γ' ἦ Act. Lips. p. 38. Sed ἦ intrusit Clericus pro τοῦ Rutgersii, Canteri, et Grotii. Verte, *quærendo nil proficis*. Vide Valck. Diatr. p. 150. Errat Bentleius § 280.

9. ult. ἐτέροισιν ἀλκεις.

15. Vide Menandr. Fr. Inc. 160.

21. penult. Confer Euripidem, vel potius comicum, Stobæi CXIV. p. 584, 41. = 473.

27. v. 4. λαχάνων τ' ἀεί τι—

28. v. 1. γεωργῶ corruxi Append. ad R. P. Aristoph. p. 66. Ib. 9. Ter peccat Bentleius. Miror eum non legisse ρῆμα.

Omen verterat Gesnerus. Legendum videtur, ἐστράτευσαν, μοι δοκεῖ, Τὸ—(έμοι δοκεῖν) Lysipp. Athen. iv. 124. E. έμοι δοκεῖ Pac. 1265. Av. 1225. *Reliqui septem modii, instar septem ducum istorum, illuc iverunt nunquam reddituri.* Tragicum, opinor, ridet, qui e septem ducibus prope septem Niobes filias sepultis antitheton captarit. Deinde personæ erunt dividendæ cum Grotio.

Imo vide an retinendum δοκῶ, ut in Clearcho Athen. I. 28. E. (ubi confert Schw. Hippolochum ibid. iv. 129. A.) Plotino Ennead. I. 6. 8. citatis a Wetstenio ad Act. xxvi. 9. Suppeditat Lexicon Xenophonticum Cyrop. v.

3. 15. (31. Schn.) v. 4. 17. (37. S.) Hellen. vi. 2. 27. (39. S.) Ec. xv. 6. (4. S.) sed omnia controversa. μεν δοκῶ Eq. 1318. de quo vide ad Plut. 286. δοκῶ pro δοκεῖ e Cyropæd. i. 6. 18. citat Wetsten. l. c.

36. Vide Menandr. Fr. Inc. 143.

38. v. 2. ἐγὼ πρότερόν πως, vel μὲν, vel ἐγωγε. 6. εἰσορῶ.

39. v. 6. Vix Atticum λεῖψαι προ λιπεῖν.

43. v. 4. Malim, τε πλεῖστα.

44. Confer Menandr. Incert. 166.

49. οὐδὲ τάναγκαῖα.

56. εἰ δήποτεν ε Stob. tum, ὧν ἐστ' —

59. “ἀρεῖον usurpat Aristoteles Plutarchi T. II. p. 115. D.”
 Act. Lips. p. 297. sed nil decernit. Κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἡ ζῆν αἰθλίως, Gnom. eis θάνατον. Male Bentleius; sed non melius, qui illum acerbe reprehendit, Thirlbiius ad Justin. Mart. p. 18. Evidem malim, κρεῖσσον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἡ τὸ ζῆν κακῶς, deleto altero versu, τὸ μὴ γὰρ εἶναι, etc. Habet Brunck. Fragm. Incert. Sophocl. 31.

74. vv. 4–6. Euripidis esse suspicor. Vide ad Plut. 689.

81. Lege, ποιήσας, οὐ καλῶς ὄνειδίσας, Ἐργον καθ. πλ. πτ. λόγῳ. Deinde incipit aliud excerptum. οὐ Grot. et ἔργων operarum culpa; cetera ut Cler. An legendum, λόγῳ στρατηγὸς γέγονας, ὧν ἔργῳ φονεύς?

90. fin. Qu. πάρακολουθοῦντά τε Μέγ' ἐγκατιλλώπτειν. ut Aesch. Eumen. 113.

92. Male ξοάνου Bentlei. § 316. Vide Herodot. III. 88. (I. 203. et IV. 88. apud Eustath. Il. Z. p. 626, 54.) Porson. Advss. p. 139. Schw. ad Athen. XII. 510. D. Adde v. 196. F. In testam. Epictetæ, Mus. Veron. p. 14. l. 11. intellige *Musarum statuas*.

93. ἐξ ἔχων Bentlei. sed vereor ut recte vertat, *rependet*. Annon potius, *secum auferet*?

96. Julianus Ep. 12. p. 381. D. ἐπήνεσα γὰρ ἐμαυτὸν ὥσπερ Ἀστυδάμας.

101. τὸ pro αὐτὸ Benteleus. Forsan, αὐτὸ τὸ θέρος, ὁ γύναι, Λαλεῖ. ut τὴν ὥραιαν αὐτὴν Demosth. Phil. III. 123, 16.

IN

COMPARATIONEM MENANDRI ET PHILEMONIS.

(RUTGERS. p. 356, etc.)

V. 18. A superioribus disjunge. Forsan, μὴ Λύπει σεαυτόν.
 21. 30. 81. 84. 90. 92. 102. 145. 149. 165. 167. 169. a superioribus disjunge.
 22. τύχην] τύχη.
 24. Forsan, οὐδὲν ἀθλιώτερον.
 37. Dele; deinde forsan legendum, μόνον, Τὸν Πλοῦτον ἡ τις χειραγωγίσοντ' ἔχῃ. Tum 40—2. conflati ex Philemene apud Stob. cxv. p. 591, 24. Gesn. ubi Grotius p. 481. versum καλὸν τὸ θν. ex hac Comparatione adjecit; quum contra delendus sit, utpote ex 38. natus.—41. qu. μηδὲν ἔτ' ἐρώτα.
 62. μόνα vel μόνον adde.
 70. εἴτ' bis.
 72. Forsan, οὐ θέλει σε.
 75. Dele καιρό, ex seq.
 107. Lege ἡ τις, ut Orest. 1537.
 121. Dele, ut glossam sequentis.
 152. Qu. κέχρηκε vel κεχάρικε, et transponendum τύχη κεχ.
 170. Forsan, γράμματ', οὐ καλῶς ποιεῖ, Ἀσπίδι πονηρῷ προσπορίζων φάρμακον. Vel, Ἀσπίδα πονηρὰν προσποτίζων φάρμακον, ut fere Rutg. et Heins.
 172. Lege λαλῆ.
 178—81. Lege, γυνώμην πενηρὰν—γυνώμη γὰρ ιδία—ceteris deletis.

182. Forsan, τι γὰρ ἀν ωφελοῖ, vel ἐπωφελεῖ.

184. Quære. ὡ τὰν Heinsius p. 410. de quo videndum. Melius posuisset, τι κόσμῳ π. στεφ. Sed quum στεφανοῦν Græculum oleat, (vide Porson. ad Hec. 319.) malim, ὡ τὰν, τι κοσμεῖς ποικίλῳ κόσμῳ τάφον; Τὸν ζῶντα σαυτὸν τοῖς στεφάνοις παρηγόρει. (τὸν ζ. recte, ut Demosth. de Cor. 330, fin.)—Cogitabam, Μάτην τάφον στεφάνοισι κοσμεῖς ποικίλοις.

188—9. Suspicor delendos esse. Forsan glossa fuit,—αὐτὸς στεφάνῳ καὶ μύρῳ, ad 185. Vide tamen an, στέφανον (vel στεφάνον) σεαυτῷ ζῶντι πάρεχε—tum aισθ. μεθ' ηδονῆς, cum Heinsio.

190. Malim, πηχέων ἡς κύριος, Θαυμώ—

192. καν τὴν ὄφρὺν μέχρι τῶν νεφέων ἀν.

195. Qu. an delendus. Vel, πράττειν εὖ, τὸ κακῶς (πάσχειν) σκόπει.

199. Malim, νοσοῦντα σώζων αὐτὸς ἀποθνήσκει νοσῶν, Θυήσκει δ ὁ θυήσκων, etc. ceteris deletis. Confer infra 218—9. et Eurip. Alcest. 672—5. Beck.

Etiam 198. suspectum habeo: glossam puto fuisse hujusmodi, ἡν γὰρ νοσῆ ὁ σώζων.

IN

A T H E N E U M.

“**Α**ΤΗΝ**Ε**Ι Dipn. Lib. 15. cum MSS. contulit [H. Scrimgerus,] unde omnia sua hauserat magni momenti Henricus [sic] Casaubonus. Strabonem etiam cum MS. volebat emittere, ut ex epistolis ipsius MSS. planum est; sed cum codex in manus Isaaci Casauboni venisset, mirum quam fidenter alienæ operæ nomen suum apposuit: hoc certe candide Henricus Stephanus profitetur,

etsi non bene cum Scrimgero conveniret." DEMPSTERUS, Hist. Eccles. Scot. p. 587. unde habet Georg. Mackenzie, *Scotch Writers*, Vol. II. p. 474. qui, cum addidisset Dempsterus, reliquise Scrimgerum exemplar Diog. Laërtii, *ad multa exemplaria correctum et observationibus illustratum*, ait, *This falling with the rest of his MSS. into the hands of I. C. it's highly probable they were very useful to him*, etc.

IN LIBRUM I.

P. 4. A. B. "Eurip. Troad. 1. Andr. 449. 245. Phœniss. 1523." PORSON. apud G. W. i. e. notæ MSS. Porsoni in exemplari hujus editionis [*nempe Casaubonianæ*] penes Gualterum Whiterum, qui mihi ejus usum benigne concessit.

5. A. Qu. δῆμον "Αεὶ θ' ὅπερ Ὀλυμπ." Ceterum ὅπερ ποιεῖν ταῖς μνίαις = προκατακόπτειν ταῖς μ. Itaque bene construitur cum dativo. Infra Aristoph. Ωραις IX. 372. D. ταῖς πόλεσι δρῶν (vel δρῶ) est, χρίσας ἀφαιροῦμαι. Demosth. (F. L. opinor, vel Lept.)

Ib. E. 1. Malim, παύσεις σε που. Imo vide Elmsl. Ach. 93. παύσεις γε, ut hæc interpellans dicat alter. Sane supra C. ult. οἴμαι separandum videtur.

6. C. 3. ἐν ταλάρῳ Schw. ex Eustath. Od. ε. p. 1528, 1. = 213, 30. Sed vulgatum defendit T. XIII. p. 391.

7. E. Euphron, 7. Pors. Advss. p. 44. ἐσ igitur [*Herod. IV. 148.*] delebat Porsonus. Omnino vide Xenoph. Hellen. I. 7. 24.

8. D. 8. Antiphanes: μακάριος ὁ βίος δεῖ δ' αεὶ κ. π. Εὐρεῖν ἔμ,—

14. E. 1. Ἀγαλλίς meretrix XIII. 583. E.

15. A. (Deest 3 edd. prioribus. Porson. Advss. p. 47.) Qu. βραχεῖαν ἀπόδος· ἐγκαταστρέφει—*Give me back a SHORT BALL.*

17. D. 1. Chœrilus *infra* xi. 464. B. *Alia dat Jacobs.*
 Ib. E. 3. *προὶ egregie Elmali. Mus. Crit. I. p. 473.* quem
 miror non legisse ἔξενρες.—*πρῶτον* pro *πρῶτον* Suid. M.
 v. φίτῳ ex Pac. 1143. *πρῶτα* κεκομι. ex Ecel. 290. *Contra*
πρῶτα in πρῳ abiit Lys. 1176.

18. D. 1. οὐδὲ ἀν καλυμβῶν

20. C. 8. φιλόσοφον servandum. Μοχ οὐτος D. 5. est ὁ
 ὄρχηστής, non Athenæus.
 φιλόσοφος Xenarchus vi. 225. C. φιλοσοφεῖν Macho
 XIII. 581. F. Lysias περὶ τοῦ Ἀδυνάτου.

Ib. E. 1. Vide omnino Photium vv. σηκιννὶς et σικιννὶς, ubi
 Ἀριστόξενος ἐν ἀ περὶ τραγικῆς ὄρχησεως, consentientibus
 Etymol. v. σικ. Harpocr. v. κορδ. Grammatic. Montefalc.
 B. Coisl. p. 160. laudatis a Mahne Aristox. p. 131.

21. D. Alexis, 4. δεῖ Casaubon. pro δί, et ἐτέρῳ. μήτε δί
 ἐτέρων λαβεῖν τιμὴν δόντας Suid. v. ἀναλαμβ. qui cum
 Schweighæuseri MSS. omittit εὐ. Lego,

— πράττοιτ' ἀν τέλος
 μηδεὶς ἀν ἡμᾶς, μήτε τιμὴν δόντα δεῖ
 ἐτέρῳ λαβεῖν. φέρει δὲ τοῖς μὲν χρωμένοις—

Opponuntur τέλος et τιμὴ. τιμὴν δοῦνα, ut Alexis III.
 76. E. De δόντα vide ad Plut. 256. De πράττεσθαι
 (Porson. Opusc. p. 283.) vide Thucyd. vi. 54.

Ib. F. Forsan, πολλὰ τοιαντὶ, ταύτῃ κείνῃ, καὶ δεῦρο σχῆμα.

23. B. Si Σίκων est Eubuli, non Athenæi, intelligi potest
 ὡς, ut in Sophocle II. 68. init. *Here I am, drunk as*
Sico.

Ib. C. Philippides: ἀεὶ Ἀνακ. * * * ἀνδρίαντος εἰστία, ut
 τέττυγας Nub. 1342.

Ib. D. φησὶν ἐπικαιόμενος τῷ Ἡρακλεῖ, “ἀνακειμένῳ Μέσον—”
 Satyri Herculis ἔρασται, Achæus xv. 668. B.

Ib. F. Lege, οὐκ ἐθέλεσκες ἀμ' ἀλλῳ—ἐν μ. ex Iliad. I. 482-3.
 (male Schweighæuseri MSS. ἐθελον.) Locus Homeri
 contracte citatur: non fingenda v. l.

Ibid. ult. ὡς ἀν—verte, *Ut fieri necesse est quando—*

25. C. Eubulus, penult. Legc οἴα λαβόντες. i. e. βίᾳ.

27. F. Hermippus: ὅτι δίχα edd. MSS. *Lege* ὅτι^η δίχα.

28. C. Critias: Qu. ΓΡΑΜΜΑΤΑΔΕΞΙΑΟΓΑ. *sermonem excipientia*. Quo sensu solenne est δέχεσθαι. Sed ἀλεξίλογα agnoscit Lex. Bekkeri SG. p. 382, 19.

Ib. E. 3. Vide Porsoni Opusc. p. 389. Tum forsitan, ἔγχει λαβὼν Θάσιον· ὃ γάρ ἄν μου καταφάγη.

Ibid. fin. (Porson. Advss. p. 50.) Qu.

ἥδης γ' ὁ ΒρόμιΟCΕCTIN, ἀτέλειαν ποιῶν
τοῖς Λέσβιον οἰνον εἰσάγοντιν ἐνθάδε.

Ib. F. 4—5. Dele γε et ἄγαν, et lege Πράμνειον.

29. D. Vide Elmslei. ad Ach. 354. De vino novello tanquam de pulchro puerlo loquitur Cratinus: *sic κράτα et χαίτα* hac pag. B. 4. στόματος F. 2. Verte, *quam candidus et tener!* Ut Aristoph. Av. 669. Deinde τρία alludere potest ad τὸ τριέρβολον, ut puto Acharn. 993. N. B. φέρειν *de aqua*, II. 46. D.

Ib. E. Hermippus. Malim, Μενδαῖον μέν—vel Μενδαῖον. Mox lin. 9. lege θεσπεσίην. In Panyaside II. 138. antep. Schw. (om. Ald. Cas.) lege ἀργαλέη.

32. C. 3. Lego, “οὐδὲν” γάρ “ἀποβλ.” ut II. 40. C.

34. D. Eubulus: ράφανόν με νομίσασ’ MSS. hoc omnino recte. Possis, γύναι, ‘Ράφ. με νομίσασ’, οὐς ἐμέ σαν τὴν κρ. You take me for a cabbage to sober you: ut recte capit Jacobs. Vide mox Amphidem in pagina fine; ubi lego, ἔξελαύνει γάρ ταχὺ Σφόδρα, λῆρον ὥστε τὰς ράφ. ὄντως δοκεῖν. (De ὥστε sic posito vide R. P. Advss. p. 264. ad Bacch. 285.) λῆρον MSS.

IN LIBRUM II.

P. 35. B. 1. ἐπώνυμον δέσπ. MSS. Qu. δὲ δέσπ.

36. D. Epicharmus. *Lege*, ἐγένεθ' ὥναία Ἐκ δ' ὥναίας—(vel ἐγένεθ') scil. ἐγένετο^{θ'} ὥναία. (Deinde recte emendant σφαλός, *compedes*.) Infra xiv. 642. E. τραγήμαθ' pro ματαθ' (i. e. ματα^θ) R. P. apud me.

Ibid. 9. κατὰ γὰρ τὸν Εὐριπίδην] Cycl. 532. (534.) quod non latuit Musgravium.

37. A. Panyasis, 5. Lege δεδεγμένον.

40. C. 1. συνεχῶς μὲν γὰρ.] Delendum potius γὰρ quam μὲν, cetera recte Cas.—Imo γὰρ est Athenæi [citantis; μὲν poëtæ. Vide 1. 32. C. iv. 156. F. (Schw. ad 158. A. E.) vi. 270. E. 2. 271. A. x. 427. F. xv. 667. B.

Ibid. 3. Alexis: οὐδὲ μεθ. τὴν φρ. ἀλλὰ τοιοῦτον μ.

Ib. E. Alexis, 5. Rectius ὡν εὐ π. quam ὡν μέν.

Ib. F. οὐ χαίρει——έθισθεις Λό

Ibid. ηδὸν γὰρ] γὰρ om. MSS. Lege ηδύ τοι—

43. B. fin.—βοσκήματ', ἔρια, μύρτα, θύμα, τυροὺς, ὕδωρ, Ωστε—πύροις MS. A. sed melius alterum ob ἄρτους. διαφέρον ex superioribus repetitum delevi, et θύματα mutavi in θύμα, quo usus Eupolis Plutarchi II. p. 662. apud Gaisf. Heph. p. 278. Hippoloch. Athen. IV. 130. D. Alexis XIV. 652. D.

44. fin. ἀπέστησαν] ηπίστησαν frusta VV.DD. quicquid dicat Schw. T. VII. p. 656. et XIII. 399. Vide Aristoph. Vesp. 693.

46. C. 8. οὐδὲ ητις ἐστι διαφορά] Qu. ητισῷ i. e. ητισοῦν.

48. A. Amphis: ποτὲ Τὸ τρίκλ.

Ib. C. Ephippus: — πάλαι

μύροις

λοῦμαι—et mirere Schweighæuserum.

49. C. Epicharmus. Malim,

A. τί—ἐστι; B. δηλαδὴ τρίποντος. A. τί μάν; οὐχεὶ πόδας—vel potius, ὥχει Dorice. (Imo οὐ natum ex MStorum τίμανον, i. e. τί μαν' pro τί μάν, quod recte Eust.) Ceterum τέτραπ. Epicharm. ut τέτρακες II. 65. B. μᾶκρ. III. 85. D. 9. 105. B. 1. λῦχνον VI. 236. A. (πλευρᾶς VII. 286. C.) δέ τρ. VII. 288. A. 5. χρυσόφρυνες 304. C. ἐρῦθροπ. 322. B. (συναγρ. ibid.)

Ib. E. ὕπνοις et νικητικὸν MS. A. ἐνύπνιον timide conjicit Schw. p. 509. Possis, καὶ μῆν τί γ' ἐν ὕπνοις οἴομαι νικητικὸν

Ἐορακέναι. In fine delendum puto πεπόνων, utpote a sequentibus ortum.

Ib. F. Alexis. Collato Censore Edinburgensi No. 5. lege,
 ἔορακας ἥδη πώποτ' ἐσκευασμένον
 ἥνυστρον, ἡ σπλῆν ὄπτὸν ὠνθυλευμένον;
 ἥδη πώποτε Menander Athen. x. 446. D. ἥδη ποτ' Ran.
 62. 931. Br. sive Hippol. 377. M.

50. E. Forsan, Ἀριστοφάνης (qu. an Ἀριστοτέλης) [locus omissus, ubi memorabatur aliquis ab esu mīmēculi κεφαλαλγής.] Sequentia physici alicujus verba esse videntur. Obiter moneo legendum αὐτόματα vel αὐτομάτως, i. e. αὐτομάτωσι.—Possis quidem,
 — — — τοῖσιν ὄρεσιν αὐτόματα μιμαίκυλα
 φυέται πόλλ᾽—

Aristophani tribuit Porsonus, ut videtur, Adv. p. 282.
 φῦν, Aesch. Theb.

50. F. ὠρικωτάτη. Dele quatuor literas e seqq. natas, et lege ὠρικά.

51. D. μιλτοπρέποις Ald. -πτοις MS. B. recte. -πεις A. ut putat Schw. qui -πέπεσι. Male: ambabus formis utitur Aeschylus.

52. B. ἀμύγδαλα, vel -άλαι, *almonds*.

Ἡρακλεωτικὰ, Ποντικὰ, Διὸς βάλανοι = Ποντικὰ 53. C.
 = Ἡρακλ. ib. E. *filberts*.

Περσικὰ, βασιλικὰ, *walnuts*.

πλατέα, (Σαρδιανὰ 54. D.) Εὐβοικὰ = καστ. 54. B. κάστανα, λόπιμα κάρυν, *chesnuts*.

53. A. [Vide ad Plut. 314.] *With your head by way of a stone.* Idem jocus Av. 55.

Ib. B. μουκηρόβατον] Malim μουκηρόβάκταν, a Laconico βάγνυμι, i. e. Φάγν. Vide Hesych. in Βάγος.

Ib. C. Collato ipso Nicandri loco mox p. 54. D. (ubi in proximo versu sequebatur τὴν Διὸς vel Ζηνὸς,) legendum suspicor: ΠΟΝΤΙΚΑ. Ὄτι τῶν Διὸς βαλάνων καλουμένων κ.

54. C. 8. ἔστι γὰρ τοῦτο τὸ χείριστον.

Ib. E. Qu. ἐκοττάβιζον. B. καυκὸν ὅλως. τράγημα δὲ Ἐστιν—
Ib. F. Sophilus: Lege,—μέγιστός ἐστι τίς Κρεῖος—τις
etiam post superlativum, ut Ran. 294.

55. C. Alexis. Mutilus, opinor, locus: sensum ita sup-
pleo:

— A. μάλιστα δὲ
πρώτιστος ἔχόλοιτο πολὺ Κλεαίνετος.
B. Κλεαίνετος μὲν—

Sic πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος Lysistr. 270.

56. C. Hermippus: ἐμβάλλοντις ἀεὶ (MS.)—vel poteris
ἐμβαλοῦσιν, ut loquatur Deus aliquis: et sic R. P. Eccl.
275.

Ib. F. Plato: φυλλεῖον, et qu. ῥαφανίδιον, ut Plut. 544.

57. D. Aristophanis verba transpone post ἵπηρέμα E. ult.
Hic autem fuisse puto Vesp. 560. vel Av. 736. 1672.

60. A. ult. In constellationum nominibus ludit Argentarius
Ep. 16. Brunck. II. p. 269.

Ib. D. Οὐδεὶς κρέως—Initium aliis citationis.

Ib. E. Lege, τῷ παροιμίᾳ ἀθροῖσαι. Mox in Antiphane
saltem legendum εἰ τῶν ὑμ.

62. D. *Thynnūm* Nat. Comes. Valde arridet θύNNον ob
Aristoph. VII. 302. D. (Aristot. H. A. VIII. 13.) *Thymus* erat cibus pauperum et frugalium, quod hic non
habet locum. Omnino vide p. 108. F. 60. D. 130. D. et
me infra ad 303. A.

63. B. Achæus: ἀλτη τρέφει Ald. non φέρει. In Αἴτη
consentire videntur S. MSS. Explicandum forsitan ex
Aristoph. Pac. 72. et ΟΕd. Col.

Ib. C. Epicharmus. Forsitan, ἀντάλλασσε τὸ, Κόχλον (MS.)
sed vide Schw.

Ib. D. πικραῖς παροψίσι, *strong, pungent*; ut mox Philemon

64. E. Sed ob ἱεροσύλοις malim πικραῖς. (τοιχώρυχον XI.

499. E.)

Ib. F. Xenarchus. ἀστύτοισι etiam Ald. ἀσυντάτοισι MSS.
quod non temere movendum. Sed quum facillime permu-
tentur ἀσυντ. et ἀβιώτ. (Porson. ad Aristoph. p. 225.) de

hoc disquirendum. An, φθίνει Δόμος ἀβιώτοις? ἀβιώτος βίου τύχα Hippol. 868. ed. Beck. (Ineptissime hic ψυχᾶις.) Deinde qu. an, ἀλάστωρ εἰσπέπαικε Πελοπιδῶν Ἀστυτος οἴκοις. Deinde mox 64. l. 3. qu. στεγυνοσώματον.

65. D. (Porson. Advss. p. 57.) Legendum puto, τι οὖν ἀγοράσω; in aoristo.

66. D. Antiphanes: ἀν μὲν ἄρα πέπερι πράμενός τις εἰσφέρῃ.

67. A. ult. ὁ μόνον ἄριστον ἐστι τῶν ἡδυσμάτων senarius e comico quodam, ut puto, sumtus, et nescio an ab ipso Athenæo repetitus paullo infra C. 8.

68. D. Plato Laïo: ὅτι Μελέαγρος ὁ Γλ. vide R. P. Advss. p. 58. Sed Λέαγρος, non Μελέαγρος, vocabatur: vide Herodot. IX. 75. et notas. Andocides de Mysteriis sæpe.

Nunc malim, ὅτι Ὁ μὲν Λέαγρος, Γλαύκωνος ὁν, μεγ.— ὁ μὲν Μενέλεως lege, ut fere Schw. VIII. 343. E.

69. B. 5. ἡν vel ἡς καταφαγῶν mavult Baylius v. *Adonis*, repugnante ibidem B. La Monnoye, item Clerico Bib. Univ. T. III. p. 28. qui Nicandrum erroris insimulat, quasi Phœnicum ῥτρων (berathin), i. e. *abietes*, pro *lactucis* ceperit.

Ib. C. 6.. κρύψειν, i. e. *mortuum composit*, injectis pro veste lactucæ foliis. Vide Valck. ad Hippol. 1458. Vide mox D. 3—4. sed qu. de D. 7.

Ibid. 8. Εὔβουλος ἐν Ἀστύτοις φησι. Error hic est Epitomatoris, ni fallor. Dixerat Athenæus, Eubulum ἐν ἀστύτοις, i. e. inter cibos Venerem extinguentes, numerasse lactucam; quod pro comœdiæ nomine cepit Epitomator.

70. fin. Epicharmus: αὐτὸς ἘΠ' αὐτοῦ. Philem. II. 64. E.

IN LIBRUM III.

P. 75. B. τὰς μεσημβρίας. Recte; ut τοὺς ὄρθρους Lysist. 965.

76. B. Archilochus. Forsan est trochaicus: ἔα monosyll.

77. A. Hermippus:—A. ἡ τῶν φιβαλέων;
B. μάλιστά γ'.

Ib. D. ἔστι γὰρ παρ' αὐτόν. Ald. et MSS. ut videtur; i. e. ΓΑΡ
Lege igitur, ἔστιν παρ'—cum Porsono Advss.

81. D. Stesichorus. Dele μέν. Dactylici sunt. Vide Burneum Praef. ad Metr. Aeschyl. p. 64.

1. Dactyl. Heptam.
2. _____ Trim.
3. _____ Trim.
4. _____ Trim.

Stesich. iv. 172. E. F. bis.

82. A. ult. Pro νωμήσατο Ald. νωμήσσατο, sed MS. νε-
μέσσατο. Lego ἐνεμάσσετο, vel ἐνεμάξατο, quod melius. Ex
fabula de Ctesylla et Hermochare, quam e Nicandri
ἐτεροιονυμ. contraxit Anton. Liberalis initio, hæc sumta
videntur. De ἀπομάττεσθαι Schw. ad v. 186. E.

Ib. B. Malim, φίλτερος εἴαρι μῆλων. Vide mox C. 6. Sed
non vere maturescunt mala.

83. C. 7. Λιβυκαῖσι βίβλ. E poëta desumtum putat Casaub.
Infra p. 113. A. (quocum confer iv. 158. D. ult.) ἀλφί-
τοισι. ubi possis, ημεῖς γὰρ οὐκέτ' ἀλφ. χαίρομεν. (III. 96.
A. ἐρίθοισιν.) iv. 174. F. γιγγραῖνοισι MS. A: οῖσι Cli-
tarch. iv. 148. E. F. Coquus loquax ix. 376. D. αὐταῖσι
μῆτραις καὶ καλῶν ζωμῶν πλέας. x. 420. C. τοῖσι δὲ οὐδέπω
κόρος. vide Schw. v. 193. A. 3. οὐχ ἀσπερ ημεῖς, ἀλλὰ
μεστὸν τὸν σκύφον. qu. Vide Dorvill. ad Chariton. p. 237.
ed. 4to. Porsonum Opusc. p. 325. Adde Platon. Gorg.
p. 497. D. = 223, 6. Routh. 458. D. = 41. Heind. Re-
publ. i. 330. B. 8. Legg. x. init. ubi περιπέττειν. Athen.
xi. 499. A. 5. in edd. Cas. et S. non Ald.

Ibid. ἔτι τε MS. A. ut iv. 162. B. 184. B. vi. 231. C. 274.
F. 5. vii. 279. E. 282. E. x. 428. E. xi. 506. B. xii. 516.
C. xiv. 613. D. 614. E. προσέτι τε iv. 176. E. προσέτι
τε καὶ xiii. 599. F.

Ib. D. ὁ φιλόσοφος. i. e. Theophrastus, ut ii. 50. D. iii. 77.
F. Xenophon, ix. 368. A. κωμικὸς, i. e. Alexis, iii. 107.

B. ποιητὴς, (i. e. forsan scoliographus. R. P.) XIII. 604. B. ῥήτωρ, (i. e. *Athenaeus*) II. 50. pen.

84. C. MS. εἰ πολὺ, non οὐ. Qu. ὁβολὸν ἢ πολὺ Τίθημι;

86. A. fin. Sophron. *Imo, νησοῦνται*. Qu. νεισ- et -εῦν-

87. A. Pors. *Advss.* p. 60. [όμοίως] παραπλησίως. ὁμοία καὶ παραπλήσια *Thucyd.* I. 140. ίσον καὶ π. VII. 42. τοιαῦτα καὶ π. I. 143.

88. E. F. Ob sequentia malim ἀφίασιν, sc. αἱ πορφ.

90. B. Malim, ὅστρει, ἀκαλήφας, καὶ λ.

Ib. F. οἱ μεῖζονες καὶ ἘΝΕΑΡΙΟΙ. Qu. ΕΥΣΑΡΚΟΙ. σάρξ 93.

D. F. 94. A. VII. 295. F. et ὄστεον olivæ, etc. XIV.

650. A.

92. F. Sublata distinctione lege, ως ὄρυεον Πλ.

95. B. Qu. πολὺ μεῖζον.

Ib. C. Axionicus, v. 5. Putabam, ῥύγχος εἰς ὄξος πιέζων. sed qu. πάντας ὀστόν ἀν ὄμ.

Ib. D. Qu. ῥύγχος σε περικεκαυμένον. Sed locum non intelligo.

98. F. Malim τόδε, ut Casaub. deinde ἢ—ερεῖς; in parenthesis. Mox de εἰναι et γίγνεσθαι vide *Platon. Theætet.*

99. A. 5. Qu. οὐκ ἔσθ' ἔωσπερ γέγ.

101. A. Collato Schw. qu. ἀλλὰ λοπάς μ' εὐφραν', ἢ—δέλφαξ τρ—

Ib. D. ἀπορρώγα] Sic MS. Ep. Vide *Lysistr.* 813.

102. A. Damoxenus: ποῖος μάγ. Verte, *Qui, malum, coquus?* (Anglice, *Cook, indeed!*) *Naturæ scientia omnis artis principium est.* ποῖος est indignantis, ut sæpe. φύσεως ἐντὸς, i. e. φυσικῆς ἐπιστήμης, *infra E.*

Ib. C. Collato S. et Porsono lego, κινήσεις, κακὸν Ἡλίβατον ἀνθρώποισιν, ἀλλοιώματα Ἐν ταῖς τροφαῖς—

Ib. E. Intelligerem ἀλμῆν pro ὄσμήν. *Fish-sauce.* Num, οἴα στιν· οὐς ἀλμῆν ἀν ίδοις ἔξ ιχθύων—

Ibid. κέχρησαι] Forsan κεχρισαι, i. e. κεχάρισαι. ut *Eccles. 1037.* et *Dionys. Athen.* IX. 404. (Porson. *Advss.* p. 114.) Deinde forsan, ἔστω εὐφυοῦς τέχνης, Οὐ τοῦ δ. (hoc certum.)

[*Mox.*] B. ἀλλὰ τί; A. θεωρῶ ————— ἔτεροι. B. σὺ δέ; A. λέγω ————— ἄφες. B. ἀρμονικὸς, οὐ μάγ. A. ἐπ. Sic personas, et usque ad τέχνη cum Schw.

Ib. F. ult. Forsan, ἐπιτείνων—Ομάλιζε τοῖσι τάχεσιν. ή πρ.

103. A. 5. Qu. B. πῶς; A. ἔστιν αὐτοῖς ἀ—πάλιν. *You must know that some (ἔστιν ἀ) have this proportion to each other, and some that proportion: well, I join them, etc.*

Ib. B. 6. Confer Ran. 28. et de re ipsa Isocr. Permut. p. 61, 10. ed. Mediol.

Ib. D. v. 10. Vide Eurip. Athen. x. 413. C. (Autolyc. II. 3.)

104. F. Aristoph. Malim, οὐδὲ χόρι', —οὐδὲ σχαδ.

106. F. ἐπίπλοιν] Imo dixit ἐπίπλοον, ut videtur.

107. E. ἀπόλωλα. Vel Agamemnonis vel Herculis esse potuerunt.

108. B. τηγάνων σύντροφα servandum omnino putem. Vide Aristoph. Av. 680. *Mox φύλακας habet etiam p. 228. F. sed ibi φλόγας MS. Ep. Ἡφαίστου κύνες sunt scintillæ, ut ad IX. 379. C. monet Schw. Deinde, κοιλὴν φάραγγα—σύρει, τριήρους ἐμβολὰς μ.*

Ib. C. fin. Malim, ἌΛΛΑ (vel μάλλα) ταχέως αὐτῷ (hoc Jacobs.) πρίω Πουλύπονν—

109. A. καλῶς. B. ξένος γε χαρίεις. ή μέγας καὶ λαμπρὸς ήν; vel, εἰ—ήν.

Ib. E. συναυλίαν ὁμοῦ πρ. MS. A. συν. ὥστε πρ. MS. Ep. συν. ὥστε ὁμοῦ πρ. Schw. quod forsitan verum. Verte autem προσβιαζόμενος ut in Pluti initio: *obliges one to eat it.*

111. B. Pherecrates: σπόδιν MS. A. i. e. σποδεῖν. *Eat away at the wafer; never mind the bread.* σποδεῖν, ut Pac. prop. fin.

113. E. οἱ ἑαντοῦς αὐτῷ μαθητὰς π.

Ib. F. Sic πρόγονος iv. 157. B. forsitan προπάτωρ 160. C.—Nescio an recte Porsonus Adv. p. 66. Hoc video, legendum οὐ χω πρ.

114. D. *Lege, —* μόλις

οπτωμένους κατέλαβον. B. ἔξολοι. ἀτάρ
πόσους φέρεις; A. ἐκκαίδεκ'. B. οἰσε δεῦρό μοι.
A. λευκῶν—

115. B. *Forsan deleto καὶ post εἰρηκέναι, vertendum, et addidisset, Menandrum—*

117. B. *Malim, ποντίας χελώνης.* Sensus autem est *in olla coriacea*, i. e. in testudinis testa, *elephantinum*, i. e. maximum *frustum testudinis marinæ coquebat* nescio quis.
Cooked a huge turtle in its own shell.

Ib. E. 2. *Recte cepit Schw. Sed distinguere malim, ἐψῶν ποτὲ Μυελὸν ἀφ. Stewed it and at last took it off the fire reduced to a perfect marrow.*

Ibid. 4. *καθ' ἐν ἔκαστον δῆς λόγον, vel, ἐὰν Μή καθ' ἐν ἔκαστον νῦν ἀπάντων δῆς λόγον, vel, quod omnium est optimum, παρ' ἐμοῦ δ' ἐὰν Μή μοι (καταλέγηται) καθ' ἐν ἔκαστον ΠΑΝΘ' ΑΠΛΩΣ—Sensus vidit Schw. T. VII. p. 323. De ἀπλῶς vide Jacobs. ad Athen. p. 44. me ad Aesch. Suppl. 458. καθ' ἐν ἔκαστον III. 137. D.*

Ibid. fin. *Collatis VV. DD. lego, ἀβάκιον ψήφων. λέγε.*

118. A. *Malim, οὐκ οἰσθας ὁ. Deinde lege τὰ λάχαν' αἱ τρ. Deinde qu. ὡσπερ πυρετός μ' ἀνήκεν, εἰτ' ἐπέτεινεν αὐ. MS. ut edd.*

Ib. F. *Nicostratus seu Philetærus. (Pors. Advss. p. 67.) Valde inelegans ΚΑΤΑφάγουμεν—ΚΑΤεσθίοντες. Pro ΤΡΙΩΝΗΔΗ (sic enim etiam MS. A.) tento, ΤΡΙΩΝ ΑΝ, et lego, τριῶν ἀν ἐσθίοντες. (De ΑΝ et ΔΗ R. P. ad collationem MS. Homeri.)*

119. C. *Sophoclis versum distinguo, νεκρὸς, τάριχος εἰσ. a corpse looking like an Egyptian mummy.*

Ib. F. *Collato Schw. T. XIII. p. 418. malim, ἀλας Ἐπὶ τὸ τάριχος ἐπέπασ', ἀν—inspergere soleo.*

124. A. *τάκ τῆς τροφῆς MS. sed malim τὰ τῆς. Deinde γλιχ. τὴν μὲν μ.*

Ib. D. φρέαρ μοι δοκεῖν MS. A. Lego,

A. ————— ἔχομεν; B. τί δ————

———— φρέαρ (έμοὶ δοκεῖν
ώσπερ τὸν οἶνον τοῦ θέρους) καθεῖκέ με.

126. B. Malim, ἡὲ καὶ————έφοπλίζηαι (-ζει MS. Ep.)
Deinde tota paraphrasis, quam omittit Epit. spuria
videtur.

127. B. τὶ ποτ' ἐ.] ἀρ' forsan addendum, ut Eur. Bacch.
639. Arist. Vesp. 143. Vide Burneium ad Hec. 69.

Ib. C. Forsan τῆς Φοινίκης, etc. ex sequentibus retracta
sunt. Verum autem videtur ἐξηττημένη ab ἐξαττάν. Qu.
an versum incipiat σεμίδαλις.

IN LIBRUM IV.

P. 129. B. περίχρυνσος ὅσος δ. sine ὥστε MS. Ep. Malim
τέχρυνσος, ὅσος δ. (ἐπίχρυνσος, gilt; περίχρυνσος, gold-rimmed.)
Sed forsan verum est περίχρυνσος, quod infra 130. B. 2.
χρυσομίτρων dicit.

Ibid. pen. Forsan, κίχλαι καὶ νῆτται.

Ib. C. 1. Forsan, ἀ καὶ ἐκάστω πεπυρωμένα. (hoc MS. A.)

130. D. μόνον om Ep. forsan v. l. pro μένων.

Ib. E. φυλλοτρῶγες] Malim φυλλεπιτρῶγες, ut θυμβρεπίδει-
πνον Nub.

Ib. F. παρὰ δὲ ἡμετέροις] Apud Asiaticos, unde venerunt
nostri avi. Deinde malim θερμῆς—καμῆλον.

131. A. 9. ὄμοιως] Jacobs. ὄμοιοι. Explica autem, *longe*
magnificentioribus quam istis Iphicrateis. Vide infra
C. D. Lysiam c. Alcib. i. p. 141, 22.

Ib. C. Transpone, κέγχρων τε σιρὸν, βολβῶν τε χύτραν δωδ.—
βολβῶν χυτ. Aristoph. Eccl. 1083. Confer Toup. ad
Longin. § 43.

Ib. E. 6. γῆτειον (vide ad p. 183. B.)—τοχ τέττιξ ὄπτος, vel forsan τέττιγες, ὄπτος,—F. οἶνοι δέ γε σοι γλυκὺς—ut λευκὸς sit v. l.

Ib. ult. Distingue, δεῖπνοις. B. ἀηδ.—Ἄττική; A. ὥσπερ ξ.—ἀηδία, *inconciinnitas*, *bad taste*; ut ἀηδὸς p. 172. A. Deinde forsan, πινακίσκους ἄνω, i. e. ἐπάνω.

132. D. πρὸς σέ; B. τοῦ μαγείρου—αὐτὴ, πάτερ.

134. A. 6. συμφορὰν λέγεις ἄκραν. B. φαινεῖς ἄν—*ηστείας* ἄκρας Diphilus IV. 156. B.

Ib. B. 2. Lege, ἥδιστ' ἀν αναπήξαιμ' ἐπὶ ξύλου λαβών.

135. B. 1. Quum λιπαραὶ perpetuo epitheto dicantur ἀφύαι, unde etiam jocus Aristoph. Ach. 640. (vide etiam Tagenist. Fr. 1.) potius legerim λιπαρὰ κρῆδ.—λιπαρὸς et ρυπαρὸς vide ad XIII. 580. E. Sed omnino confer VII.

285. B. 3. Schol. Av. 1281. et Hemster. ad Plut. 758.

Ib. D. ἐννεόργυαι] Suspicio legendum εινορόγυαι.

137. F. πάντας τοὺς ιερ.] Lege πάντα.

139. B. Corruptus locus, ut liquet vel ex articuli positura; vulgata enim sonat, *Quod Lacones vocant αἴκλον, id ceteri Dores vocant δεῖπνον*. Vide me ad Demosth. Aristocr. 630, 28. et infra ad VI. 263. ult. Qu. τὸ δὲ αἴκλον, *quod attinet ad*—οὗτω καλεῖται τὸ δ. (τὸ Epit.) ut mox

140. C.

Ib. F. Forsan delendum καμαρωτῶν ξυλίνων ἀρμάτων.

140. C. Forsan, ΛακεδαιΜΟΝΙΩΝΜΟΝΩΝ. Sed totus locus secum pugnat. Vide Schw.

143. C. τῶν παρόντων] Verte *cibi appositi*, ut mox 144. C.

Ib. D. κοινὸς] Malim, τοῖς δὲ παισὶ ΕΙC MONOC. vel forsan, 'ΑΟΙΝΟC.

Ib. E. εὐσιτοῦσι] Lege συσιτοῦσι. Mox, καὶ ὅτι ἀβ. τ. ὁ παρατίθεται dele e seqq. orta.

Ib. F. Qu. καὶ αὖθ' ἔκαστα.

146. E. Collato VIII. 364. malim, τυρὸν, Θάσιον, Μενδαιον, ἐγχέλεις, μέλι.

147. A. 6. ἀλλ' ἀλλοτλατεῖς MS. Qu. ἈΛΛΑ ΛΟΠΑΣ ΤΙΣ.

Ib. D. 6. Qu. ρύγχη, κεφαλαῖα, ποδὸς τεχναμάτιον τι σεσδα-
φιωμένον. σιλφωτὰ vel σιλφιωτὰ dixit Aristoph. Γῆρα
Fr. vi. De κεφαλαῖα VII. 293. B. 295. F.

Possis etiam, ποδός τε χναυμάτιον τι σεσ. Vide vi. 268.
D. ix. 368. E. 381. B.

149. F. ἄρτος καθαρὸς, i. e. *plain bread*, ut mox 161. C.

156. penult. ἥν om. MS. A. ante ἀνθηρὸν ponit Epit. et om.
τό. Malim,

A. τὸ δειπνάριον τάνθηρὸν ἡ γλαφυρὸν σφόδρ' ἥν;

B. φακῆς—

vel, A. τὸ δειπνάριον ἀνθηρόν. B. ἡ γλαφυρὸν σφόδρα;

A. φακῆς—

Mox, ἐπὶ ταῦτῃ; φέρε—*What next? come, (tell me.)*

158. A. MS. A. Ἀρχάγαθος ἔφη πο γεγραφέναι. (Archagathus dictus est Cæcilius Rhetor: vide Suid. Καικ.)
Legō,

(ἀλλὰ) τραγικὸν ἡ φακῆ σθ' ἡς φασὶν Ἀγάθαρχόν ποτε
γεγραφέναι ροφοῦντ—

i. e. ^{αρχ} ^α φακῆς φασὶν ποτε γεγραφέναι—

ut γὰρ sit Athenæi. Agatharcum, pictorem celebrem, de quo Junius in Catalogo (Lex. SG. Bekker. p. 324, 1.) et Bentleius Addend. ad Dissert. Phalarid. Totus enim locus est Sophili, picturam quandam ridentis. Confer Aristoph. Plut. 385. Lys. 680.

159. E. Pherecrat. 1. Lege εἰσφερε. vide p. 49. C. ult.

161. C. 1. Philemon Laërtii VII. 27. (Cler. p. 336.)

Ib. D. 4. Lege ὁποῖον ἀν cum S. et ἔχης.

Ib. E. Forsan, —τροφάς Athenæus; deinde Comicus,

—σκόροδα, τυρὸν, κρόμμια,

κάππαριν, (έλαιας·) ἀνηθον· πάντα ταῦτ' ἔστιν δραχμῆς.

Sed, ni fallor, supra citatur idem fragmentum.

162. C. Forsan delendum φιλόσοφος. ὁς est ὁ Περσαῖος, ut recte S.

Ib. D. ὁ σοφὸς πάντων] πάντως MS. Ep. quod forsan verum, ut καὶ sit *etiam*: sed malim πάντ'.

163. C. 2. Lego αὐτοῦ. De hoc genitivo vide *Æsch. Pers.*

164. Aristoph. *Vesp.* 356. *Lys.* 1127.

Ibid. Baton, ult. Ex horologio antiquo egregie illustrat *Paciaudius Monum. Peloponn.* p. 52.

164. B. ult. Qu. παράλαβε, vel παῖ, λαβέ?

165. C. Malim, συγκύψαντες ἀπαντες. illud Schæfer. hoc MS. A. Vide *Equit.* 850.

Ib. F. Malim, Φαιδίμ', ἡμᾶς ὅν ἐτύγχανεν i. e.

εἰ μὴ συνήθης ἔτυχεν ἡμῖν, Φαιδίμε,
ὅν ὁ X.

vel ημῶν. vide *Athen.* iv. 176. E.

Nunc lego, εἰ μὴ συνήθης, Φαιδίμ', ὅν ἐτύγχανεν Υἱὸς Χαβρίου Κ.—νιὸς excidit, Aristoph. *Vesp.* 98. (Dætal. Fr. 3?) τέκος, Hesiod. *Scut.* 216. παιδῶν om. Rav. Nub. 1044.

N. B. ὅν ad sensum et metrum requiritur: qu. annon et ἀν ante εἰσηγησάμην.

166. C. 7. Cicero *Phil.* II. § 6.—Qu. an legendum, οὐτοσὶ Ω Βαλλίων. Mox qu. pro ἀποτυμπανισχάς I. τὰ τύμπαν' ἔχοντα, vel τύμπανον ἔχ.—ποθι pro ποθι MS. *Flor. in Hippol.* 233. *Valck.*

167. A. 7. τοῦ] Lege τοῦδε, vel potius τούτου.

169. C. Antiphanes, Φιλοθηβ. 4. Pro μιχθεῖσα infra XIV.

623. A. τμηθεῖσα. Malim, si de vocis forma constaret, πιχθεῖσα, *stewed*. Sed optimum est τμηθεῖσα, ut mox Antiph. πουλύπονος τετμημένος.

Ib. F. ult. Qu. κούκ ἀν λέγων λήξαιμι. Sed omnino vide Aristoph. *Thesm.* II. Fr. 8. fin. ut est apud Polluc. VII. 96.

170. A. ἀλλὰ λέγοντα οὐ δεῖ MS. A. i. e. ἀλλὰ λέγ' ὅτου δεῖ. ut Aristoph. *Av.* 1419. (λέγ' ὅτου 'πιθυμεῖς Eupol.

Bekk. Anecd. p. 462. A.) *Deinde, ὁρίγανον, σκορόδια, γῆτειον, θύμον.*^{*}

Ib. B. C. *Lege, οὐχὶ βολβὸν, οὐ Γῆτειον*—

171. B. *Verum puto dixisse Ἀλιον Dionysium Eustathii ad Od. a. et id ipsum ante oculos habuisse Athenæum; sed per errorem ΕΛΕΑΤΡΟΝ pro ΕΔΕΑΤΡΟΝ legisse. ἐκάλονν δὲ, φησὶ, ΚΑΙ τοὺς προγεύστας.*

172. D. E. *Lege et distingue, εἰρηκότος φέρεσθαι τῇ π. δῶρα, “Σασαμίδας”*—

175. A. *Qu. οὐδεὶς πώποτε Ἐδειξ Ἀθην.*

Ib. D. *Philemon. [Omnia ordinat ut Dindorf. Deinde, de ὁ δὲ νάβλας, contra Porsonum Adv. p. 73.] Vide iv. 164.*

D. x. 420. E. *Polluc. x. 20. 137. Amphid. hic paullo ante. Infra vii. 323. B. 7. ix. 383. A. 2. Nub. 378. 1289. Alex. vi. 223. F. in MS. Reisig. p. 85.*

176. E. *ῥαπαύλας*] *Qu. ῥιπαύλας?*

178. B. *ult. Plato Sympos. p. 174. A. HSt. Athen. i. 8. A.*

183. B. *Lege ob metrum σκινδαψὸν—in his enim enumerationibus numeros passim variant poëtæ. Vide me ad iv. 131. E. 6. xiv. 640. C. ὑάκινθος. ibid. D. 5. τράγημα, πλακοῦς. 646. F. lege, σησαμίδας ἡ μελίπηκτον, (vel ἡ σησαμίδη) Vide an hinc defendatur μήκωνα Arist. Av. 160. collato Eq. 632. Eupolis apud Gaisf. Heph. θύμα, θύμβρον.*

184. F. *Aristoph. Δαιταλεῦσι. Similis jocus Vesp. 1345—50.*

IN LIBRUM V.

P. 185. C. init. *μαρτυρίας*] *Demosth. Onet. i. 869, 15 etc.*

186. F. 1. *Ἀριστοτέλης—φησὶν*] *Recte omittit Epit. Male petitæ ex p. 178. F.*

* *Vide supra ad Aristoph. Thesmoph. 493. J. S.*

Ibid. antep. Malim, si de adjectivo Βοιωτικὸς pro Βοιώτιος constaret, Βοιωτικῆς, ut sit allusio ad proverbium, de quo Demosth. de Pac. 61, 1. de Coron. 240, 10.

195. D. Sanus videtur locus, et vertendus, *Hæ autem (pelves) erant numero xv. et totidem (aliæ pelves) cinnamonomini*, etc.

197. init. Conjuriebam ἀνθινὸν, sed vide p. 202. A. 205. F. 244. B. vii. 277. C. Xenoph. Anabas.

199. D. Forsan, ὡν αἱ γωνίαι * * * τετραμέτρητοι ὑδρίαι —Lacunam supplere possis, ζῶα εἰχον τετορευμένα. Vide p. 202. C. τετραμέτρητοι, ut mox E. 5.

200. fin. παιδισκάρια verte *puellulæ*, ut mox 211. F. Bacchæ scil. referebant puellæ. (παιδισκος, p. 195. ult.)

205. B. 2. Quid si εὐαύγειαν?

210. C. Lege, καὶ ὁ (μὲν) Ἡγήσανδρος ταῦτα (non ταυτά) λέγει· ἡμεῖς δὲ—vide vi. 253. D.

213. B. ult. θεὸν τὸν βασιλέα.

219. D. init. Imo οὐκ ἐθελήτως.

IN LIBRUM VI.

P. 223. E. Malim, ἀπέλαβεν δσαπερ ἔλαβεν.

Ib. F. ἔστιν, ut videtur, [pro ἔστι τι] R. P. Adv. p. 95. Reisig. ad Aristoph. p. 49, 50. ἀπόλαβε: τι δὲ τοῦτ' ἔστιν; : δ—Sed vide ad iv. 175. D. Nunc puto ante δ excidisse hemistichium.

224. A. Timocles, 4. Lege, ὄργιζόμενος. ~ο ποῖος; ~όποῖος; ο βρ.—Prius, ο ποῖος disjunctum; alterum conjunctum οποῖος.

Ib. B. 6. πλῆθος (ὑπερφυὲς) ὅσον—vel θαυμαστὸν, etc.

225. E. 3. Debuisset Coray. τὸ μὴ γάρ—Sed dubito.

226. A. Alexis, 4. An μόνον ε glossa supra οὐχι, ut sit, φόρους (ἐκάστοτε.)

Ib. D. Antiphanes, 4. οὐ—vel, εἰσάγ. τιτθὰς, vel μὰ Δί' οὐχι—

Ib. E. 3. (μάλιστα) μετά γε τοὺς τρ. ἔθνος. Vel, ὄρθως γε, etc. Sed istud τις—γε valde suspectum: qu. τοὺς ιχθυοπώλας τοὺς θεοῖς ἔχθροὺς λέγειν Βούλοιτο, μετά γε—

236. A. Epicharmus, 8. ἀπειμι, abeo. [Notat ad Dawes. de εἰμι futuro.]

Ibid. ib. 12. παῖεν nescio an Elmsl. Ach. 835. cuius mentem non assequor. Tum —γῶντι.

Ib. C. Diphil. 6. χαίρω τε καὶ γέγ. καὶ πτ.

Ib. E. Eupolis, 3. ὅτοις [ex Porsoni em.] Alibi in MSS. citat ὅτων ex ΟEd. T. 414. ὅτοις Aristoph. Eq. 755. et φ τινι ΟEd. C. 1671. ἡς τιως Άesch. Agam. 1329. ἡ τινι Aristoph. Nub. 957. οῖς τισι Pac. 1278.

237. C. Alexis, 3. Transpono,

————— B. θάτερον ζητῶ γένος.

A. σεμνοπαράσιτον ἐκ μέσου καλούμενον,
σατράπας παρασίτους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς
ὑποκρινόμενον—

Sed ἐκ μέσου non intelligo, et παρασίτους [post σατράπας] corruptum puto. Possis μεγίστους vel ζαπλούτους, qua voce præter Euripidem et Herodotum utitur Athenæus vi. 272. E. Deinde in fine distingue,

————— Ναυσίνικ'; B. οὐκ ἀστόχως·

ἀλλ' ἀν σ' ἐπαινῷ μᾶλλον, αἰτήσεις μέ τι.

Et sic, ut videtur, Dutheil. apud S.

239. A. 6. Confer vi. 247. C. (Porson. Adv. pp. 84. 138.

260.) Ad eundem Euripidis locum, Antiop. Fr. 29. hic respici suspicor.

Ib. C. 2. ἡδη συγκατακλιθεὶς κοσμίως

Ib. F. init. κατακείμενος Τούτων, προσ. τὴν ρῖν', ἐδεῖτ' αὐτοῦ—

Cum aliquo horum (parasitorum) accumbens, tum (parasitus) ab eo petebat ut diceret—

240. C. Alexis: ὅδε σὸς πενίστης, ὡ γλ. ingeniosissime

R. P. Advss. p. 80. Malim præterea, ὅδε σοι—There is

a P. for you. Demosth. F. Leg. 442, 16. *τῶν Φιλίππου φ. καὶ ξ. εἰς οὐτος ὑμῖν ἥδη.*

Ib. F. Antiphanes: *γάρ ἐτητὸ προῖκα* MS. A. *sine καὶ.*
Lege igitur Τυρρήνωι, ἀρετὴ τὸ πρ. It is a merit to—

241. A. Timocl. 5. *Lege οἷμαι. Some four chalci—*

242. A. fin. *Lege, ἡρώτησαν Εὐκράτη (vel την) τινὲς—Scil. ποτε ε sequenti versu ortum est.*

Ib. B. Collatis VV.DD. *malim, ὃν ὁ μὲν Εὐκλ. ἀποφθ. οὐκ ἀνάξια—ἐν τοῖς δλοις—καὶ γάρ τοι συνέβη (accordingly) τὸν μὲν Εὐ. καθ' αὐτὸν βιοῦν,—*

243. C. Timocl. 5. *Forsan, καὶ μὴν ἔτι ΓΕ—sed locum non intelligo.*

Ibid. Antiphanes. *Malim,*
οὐκοῦν, εἰ δοκεῖ, ἐπὶ κῶμον ἴωμεν ὀσπερ ἔχομεν, δῷδα καὶ στεφάνους λαβόντες. Χαιρεφῶν γάρ (vel γοῦν) οὐτοσὶ μεμάθηκε κωμάζειν ἄδ. vel, -θηκ' ἐπικωμ.

Vel, οὐκοῦν δῷδα καὶ στεφάνους λαβόντες, ὀσπερ ἔχομεν, εἰ δοκεῖ, ἐπὶ κῶμον ἴωμεν. Χαιρ.

Vide an legendum ἴμεν, ibimus.

244. A. 1. *καὶ μὴν]* Lege *καὶ γάρ, vel καὶ πᾶν.*

245. B. Timocl. 3. *βούληθ' ὁ γυν. τὸν ἀριθμὸν λαμβάνειν.*

Ib. F. *τὸ εἰς τὸν οἶνον scil. συμβαλλόμενον. I can't stand the wine. I know you can't—nor the wine-bill.* Luditur in voce φέρειν. Omnia sana. Recte explicat Jacobs. Vide x. 449. A.

246. C. *πάντα φασὶ γίνεσθ* MS. A. *π. φησὶ κανὰ γίνεται* MS. Ep. Malim, *πάντα, φασὶ, γίγνεθ—collato Aristoph. Thesm. 534. [527. Bekk.]*

247. B. C. Diphilus. (Valck. Diatr. p. 84.) *Euripidem Helen. ridere videtur.*

250. B. *τῶν Φρυνίχου lege.* Deinde *τῶν ναυτῶν* MS. A. *quare forsitan legendum cum Schw. τινὲς—De ἀναλαμβάνειν vide p. 260. D. 7.*

Ib. E. Σεῦτλον, i. e. *mollem*. Boissonad. MSS. du Roi x. p. 142. ex Diog. Laërt. vi. 45. 61.

253. E. init. Horat. Serm. i. 7. 23. Pericles Pr. of Tyre, Suppl. to Shaksp. II. 3. *Had princes sit like stars about his throne, And he the sun for them to reverence.*

254. A. 7. Forsan,—νίκη. B. καλῶς. A. Καὶ τοῦ—

Ib. E. Diphil. 2. Quid huc faciant οἱ φίλοι, νεσεῖο; neque ferendum puto articulum ante πόλεις. Vide an dederit poëta,

καὶ στρατηγὸν καὶ δυνάστην καὶ τύραννον καὶ πόλιν.

Majus est τύραννος quam δυνάστης. Vide 239. E. 2. XIII.

575. C. et omnino compara Lysiam c. Andocid. p. 105, 39.

257. E. Antiphan. 10. σύχν' οἶον φ. Personus Adv. p. 88. nisi vulgata nata sit ex duabus lectt. σύχν' οὐ φ. et σύχν' οὐ φ. et legendum οὐπέρ φ.

258. E. Antiphan. ult. Qu. οὐχ ἥδε;—ut δεινὰ dicunt pro δεινόν.

259. F. init. πολλοὺς αἰκισάμενος] αἰκισάμενος ex sequenti natum est. Lege κτείνας, κατακόψας, vel simile verbum.

260. A. 7. Vide an pro καὶ legendum sit ἡ—*plus temporis inter jocandum dispendebat, quam negotiis tractandis impendebat*. Sed ob ista quæ de Thrasydæo et Agathocle narrat idem Theopompus, (Athen. vi. 249. C. 259. F.) vulgata se tueri potest, etsi res ipsa incredibilis sit.

Ib. B. C. Ita fere legendum: ἐπειράτο, καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεθυσκόμενος, καὶ ὄρχούμενος, —— ὑπομένων ἦν δὲ καὶ φύσει βωμολόχος, καὶ χαίρων—(πρὸς τὰῦτα intellige, πρὸς τὸ βωμολόχον.)

Ib. F. init. In vocibus ἑταῖρος et ἑταῖρα ludit Alciph. III. 64. p. 436. Satyrus supra IV. 168. D. Menander XIII. 571. D. E.

Ibid. 8. ἑζήτουν] Lege ἑζήλουν. Vide Demosth. Phil. III. 121, 8. ἑζήλον pro ἑδήλον restituo Diodoro Siculo. (De i. e. τ in MS. Athen. vide Schw. T. VII. p. 163.)

* Supra T. I. p. 139. J. S.

262. D. 4. *παῖς παῖ]* Aristoph. Vesp. 1298.

263. ult. Lege, *τοὺς δὲ ὑπηκόους περιοίκους*. Vide supra ad iv. 139. B. 213. B. ult. et mox ad 264. A. 8.

264. A. Theopomp. Comic. Vel lege, *φησὶν ἐπὶ δεσπότου*,—
Πενέστ. vel potius, *φησὶν Δεσποτοπενέστων*—i. e. δεσποτῶν πενήτων. Vide Aristoph. Vesp. 1265. δεσποτοπ. non -Απ. vide vii. 287. B. et Schw. T. ix. p. 256. me ad xi 500. E.

Ibid. 8. Qu. an, *καλεῖσθαι φῆσι πενέστας καὶ τοὺς Θετταλῶν οἰκέτας*. Vide præcedentia.

267. F. prop. fin. Lege διάνιζις ιοῦσα. De iῶν vide me ad xv.

666. D. Aristophanica ad Equit. 472. Athen. viii. 342.

F. In Hermippo Suidæ v. ἀγῆλαι lege ιοῦσ' pro οἴου. De διανίζειν Pierson. ad Mœr. p. 423. Damox. Athen. iii. p. 102. F.

268. antep. Pherecrates. σίζοντες hic delet, et pro ζέοντες in v. præcedenti reponit, Piersonus notis MSS. ad Polluc. vi. 58. conferens Crateta (sive Magneta) ibid. 79. vel Athen. xiv. 646. E. Vide infra vii. 324. C. Equit. 926.—Hoc assumto lego, *παρὰ τοῖς ποταμοῖσιν, vel τοῖσι ποταμοῖς*] ἐξεκέχυντ'—vel ἐξέκειντ', quod forsan melius.

Deinde 269. A. 6. χόνδρος δὲ παρῆν. Denique C. 2. ἔκασθ' ὅσ' ή φάγοι—

269. A. v. 15. not. Schw. Imo ἀπεξανθ. est ab ἀποξανθίζω, ἀπεξηνθ. ab ἀπεξανθίζω.

Ib. E. init. τὰ δὲ δὴ δένδρη τὰν τοῖς ὄρεσιν χορδαῖς ὀπταῖς ἐρ. (όπταις Ald. et MSS. et ed. Cas. 1. casu om. ed. Cas. [2da et 3tia.]) deinde ἀπαλοῖσι.—Male R. P. Advss. p. 90. ab ed. scil. Casaub. deceptus.

IN LIBRUM VII.

P. 280. D. Forsan ἀποκλεῖσαι. Sed in superiore versu omnia non expedio.

282. ult. μηνύσαι—άμύνω MS. A. Malim, μήνυσεν—άμύνων. hoc cum Gesnero et Schw.

284. init. Qu. *παιήσα*. Sed nil liquet.

285. B. 2. Forsan inserendum *πρὸς* [*post* διαστέλλων.]

286. D. init. et 323. A. Forsan, *κέστραν* *βότιν*. *cestram voracem*.

289. A. 5. Confer ix. 392. E.

290. B. Hegesippus, 5. Ad hunc sensum *lege*, *εὐρηκέναι* *νόμισόν* *με τῶν* (*ὄντων*) *μόνον*. Possis *τῶν νυνὶ*, *τῶν ζώντων*, *τῶν πάντων*.

291. A. 3. *πότερ'—τυχόντος* : heri sunt interrogantis.

Ib. B. Nicom. 18. *Lege, γεωμετρικὴν, ιατρικὴν, ἀστρολογικὴν.*
Vel, ιατρ. γεωμ. Mox enim ἐντεῦθεν est ἐκ τῆς ἀστρολ.
Vide Damox. III. 102. B. C.

Ibid. 19. *τέχνας* e *præcedentibus* ortum. Forsan *τροφάς*.
Vide Damox. ubi supra.

Ibid. 32. *Lege, ἔχοντ' ἐνὶ ἔστιν—scil. ἐνια τῶν βρωμ.*

292. C. Diphil. 31. *Malim ἀγοραίνω, et jungo cum τις.*
De coquis ἀγοραίοις vide ad xiv. 659. D.

Ib. E. *μαγειρίσκος*] *Malim μαγειρικός.*

Ib. F. Archedicus, 11. *έλαδίου κοτύλη τε παραναλωμένη.*

293. C. 5. *Lege certissime, ἀστεῖον ἐφθή τ. ὠνθ.* Καὶ πτ. *ἀπαλῶς σηπ. ὠπτημένα.* Primum de *ἐφθή* et *ὠνθυλ.* *conjunctionis* vide II. 49. F. (ubi, ni fallor, *ὠνθυλ.* Elmslei.) VII.

314. D. *De ἀπαλῶς ὄπταιν* Coray. apud Schw. ad p. 311.

B. *Adde* VII. 288. E. 5.

Ib. C. fin. Qu. *ἐψητὸν δὲ μετὰ ταύτας τινά.* *Vide p. 301. C. 1.*

Ib. D. fin. *Lego e MS. A. ταύτην, ἀλας ὁλ. διεῖς, Ἐσπ. Salem oleo maceravi, et piscem, oleo salso perunctum, involvi, etc.*

294. C. *Lege, ἀπωλλύμην, “Κατέδοντ’ ἐκεῖνοι τοῦτο,” πρὸς ἐμ. λέγων.*

295. D. *Personas divide,*

A. *οὐκοῦν* ——————
————— *ἀλμη* ; B. *φημί.* A. *τὸ δὲ λαβρό.*

Coquus est, dominum suum obtundens, ægre et brevissime respondentem, ut liquet vel ex xiv. 662. C. 2.

Ib. E. Eubulus. Malim :

τὴν τ' εὐπρόσ. λοπάδα, τοῦ θαλαττίου
(αὐτοῦ) φέροντα γλαῦκον εὐγ.

*Glaucum, nobiliorem ipso Glauco, deo marino. Sic Ποσειδῶν
οὐ θαλάττιος Aristoph. Plut. 396. Infra 296. F. τὸν θαλάσ-
σιον ΓΛΑΥΚΟΝ. Vide ad VIII. 338. A. De sensu loci
non dubito : (idem jocus mox in Nausicr. 296. A.) de
verbis nil affirmo.*

Ibid. Anaxandrides. Lege τοῦ τ' ἀμύμονος. Homerice lo-
quitur, ut ex. gr. VIII. 343. B. ult. ἡ Νεῖλον βίᾳ. Her-
mippus I. 29. E.

296. A. Forsan, ἀπαλοὶ καὶ καλοὶ (Παῖδες θεοῦ) τοῦ —

Ib. D. κατὰ δὲ Διὸς βούλησιν] Hæc mutila, et forsitan inter-
polata e p. 297. A. Sensus est, Glaucum a Jove in mare
deturbatum esse, et deum marinum factum ; deinde soli
Jasoni apparuisse.

Ib. E. 6. λιτὸς semper longum, ni fallor ; ut 293. B.

300. B. In Timoclis fragmento v. 2. prius θεοὺς [*eis* θεοὺς τοὺς]
recte omittit fragmentum MSti ex Herculaneo eruti
p. 10, 30. (Herculanensia, Lond. 1810. p. 154.) Idem
v. ult. ε in αἰελούρου servat : (ΤΙΝΑ Ε ΟΥΠΟΝ.) Ceterum
fragmentum Herculaneense hæc citat ex Timocle ἐν
Αἰγύπτῳ, non -ίοις.

302. E. Qu. Ἐμφος ἐν Μελιβοίᾳ ταῦτα γράφει
— οἱ πένητες —

Sed nescio an unquam γράφει sic ponat Athenæus.

303. A. ΘΥΝΝΟΥ scripsisse Athenæum, non est dubitandum.
(Errores alii ipsius Athenæi, IV. 171. C. XI. 472. E.)
Sed lectione falsa deceptum puto ; certe male fragmenti
cepisse sensum, qui hic est : *Iste olim, cum pauper esset,
vilissimo quoque cibo contentus erat ; nunc dives factus
vel lauta opsonia aspernatur.* Lego igitur, οὗτος πρότερον,
κεφαλήν τιν' εἰ λάβοι θύμον — De θύμον vide ad II. 62. D.
Adde I. 5. B. C. βολβοῖο et θύμον ibi posita puto pro,
a vilissimo ad lautissimum. Crates Laërtii VI. 85.

Ib. C. *Æschylus. Lege, κάπιχαλκεύειν μύδρος*—eadem constructione qua *ἄκμων* VII. 238. C. et eadem pagina sæpe.

303—4. *Antiphanes. Collato* III. 120. A. suspicor hunc locum fuisse ex scena apud *Salsamentarium*. Utut hæc sint, nunc malim v. 2. forsan ἐσθίειν θέλει cum Jacobs. p. 177. qui in ceteris ineptit: [*deinde*,]

πλὴν τῶν (cum MS. *Epit.*) π. γ. γύγγρ. τ. ἡ ν. τιν' ἡ

θ. τὰ πρὸς τὴν¹ B. ποῖα; A. τὰ κάτ. λέγω.

B. τούτους φάγοις ἄν; Γ. τοὺς γὰρ ἄλλους νενόμικα
ἀνθρωποφάγους ἵχθυς. A. τὸ δεῖνα² δὲ ἐσθίεις;

B. τί τὸ κακόν; A. φ³ τὰ πλοῖα, Γ. Κωπάδας λέγεις.

B. ἀγρίως γε. Γ. παρὰ Διμηνὴν γεωργῶν⁴ τυγχάνω,
τὰ δὲ ἐγχέλεια γράψουμαι⁵ λιποταξίου,
κομ.

Ubi A. est stupidus quidam Butalion, ut puto; B. forsan *Salsamentarius*; Γ. *agricola Boeotus*; (forsan *Atheniensis*, ex *Philippi κληρούχοις*. Demosth. de Cor. 239, 28.)

1. τῆς MS. A. Emendavit Schw. *Villebrunium* secutus.

2. δὲ MS. A. Emendavit Schw. Vide IX. 408. A. δὲῖνα, *heus tu*, x. 423. E. 3. Ita fidenter lego. 4. Jacobs.

5. *Porsonus*.

Omnino confer IX. 402. E. et me ibi.

305. B. *Cratinus: ἐδηδοκοίη [ex em. Pors.] ἐσβεβλήκοιεν*
Thucyd. II. 48. *πεποιήκοι VIII. 108. παραδεδώκοιεν VII. 83.*
ἐπειδὰν ὁμωμόκωσιν *lege in Andoc.* p. 11, 31.

307. E. γέ ἀν οὖν] Qu. ἡττον γὰρ οὖν—Certe solœca est *vulgata*.

308. B. *Θετταλὸν σόφισμα* scripsit alicubi *Porsonus*: vide ejus *Advss.* p. 98. forsan ex *Eustathio II. B.* p. 331, 36. Vide *Eurip. Suppl.* 913.²

309. C. *ἀγροιωτικῷ θωλυνοπλύται* Ald. et MS. A. *Fac*
scriptum καθωνοπλύται i. e. var. *lect.* *καθωνοπλύνται*. po-

¹ Vide et *Phœn.* 1422. J. S.

tuit alias librarius accipere, quasi λν inserenda essent ante ν, i. e. scribendum καθωλυνοπλύται.

311. B. Archestratus, 9. χρηστῶς] Mox v. 12. Aristoph. Eq. 344. infra p. 322. D. 5.

312. C. init. Quum congri juxta Hicesium p. 288. C. minus nutrient quam anguillæ, dele οὐχ, et verte ut Schw. delecto haud.

316. C. init. οι δὲ πουλύποδα——ποδὶ πόδα. Hæc vel alio transferenda, vel potius delenda.

Ibid. Eupolis. Forsan, πουλύποντις τοὺς τρόπονς.

Ib. F. Diphilus. Forsan, ἐστιν (ένδον,) φιλτάτη. Reliqua ut Schw. De ἔνδον vide R. P. Adv. p. 69. fin.

319. A. Timocl. 1. Ob μὴ, v. 4. videtur potius ει quam εἰτα in τι latere. Qu. εἰπερ——ἄκρος Σοφίαν, παγ.

Ib. B. Sophocles. Dele prius πάροικος e secundo natum.

321. A. 1. Lege, ἔὰν μὴ Ἡι μείζων—

326. D. περιπλεύσας MS. Ep. καὶ om. A. Scilicet variæ lectiones, περιελθὼν et περιπλεύσας, quæ vera est lectio, ut III. 116. F.

IN LIBRUM VIII.

P. 333. A. 4. Lego, ἔορακέναι τινάς· πολλάκις δὲ καὶ ΓΥΡΙΝΟΙΣ τοῦ αὐτοῦ συμβαίνοντος· Ἡρακλεῖδης—ceteris deletis. Sed præterea malim, τὲ αὐτὸ συμβαίνον, scil. οίδα.

De γυρίνοις Hesych. et Plato Theætet. p. 161. D.

336. F. Sotion, ult. Lege σποδὸς—All else is dust.

338. A. οὐ θεῶν. Non repugno Porsono explicanti Advss. p. 102. ex XIV. 642. B. Sed nescio an luditur in nominibus Orphei et Glauci; (vide ad VII. 295. E.) De γόγγρος non plane liquet; sed conferri meretur locus VII. 289. A. Adde IX. 379. E. Diodor. Eclog. ex lib. XXXII. 1. p. 519. T. II. τὸν τόπον τὸν ἐνεγκόντα θεὸν δίμορφον. a hermaphrodite.

340. C. Ἀντιφάνης ἐν Γοργύθῳ] Ingeniose corrigit Γεργιθίῳ
ex vi. 255. C. D. Qu. tamen an legendum ἐν Γυργάθῳ.

Ib. D. 5. Qu. ὥστ' ἀνεῖναι μηδεέν. *Without intermission.*
μεῖναι Corayius, i. e. λειφθῆναι, quo sensu non Græcum
esse puto.

Ibid. 7. πρὸς—τῶν νεανίσκων MS. A. et ἐγχέλιον. Qu.

παῖς δὲ (minister) φιλοτίμως πρὸς αὐτὸν τῶν νεανικῶν (πάνυ)
ἐγχέλειον παρατέθηκε.

Ut τῶν Σικυωνίων 349. F. 3. ἰχθύων 404. D. 1. φιλοτίμου
δοχῆς Macho VIII. 348. F.

De νεανικὸς aliquid, ut puto, supra notavi; sed nunc
non reperio. Sed hæc omnia incerta. Mox distingue,
χρηστὴ, πατρίδιον; πῶς—

341. antep. Lege Δῆμων τι, quod fugit Valesium ad Har-
pocr. p. 129.

342. A. Qu.

τὸν δὲ ἰχθυόρρονν¹—περᾶς,
ὅς ἡπίαις² φωναῖσιν—
κομψὸς παφλάζων αἰμύλοις³ πυκνώμασι
‘πρὸς πᾶν ἀναιδεύσατ’ ἀν, εὐφυῶς δὲ ἔχει
μισθωτὸς ἄρδειν—

1. MSS. Ep. et A. Alias suspicabar ἰχθυηρόν. 2. Jacobs.
apud S. 3. Vulgatum ἡπίαις e superioribus natum esse
conjicit S. Verte, *versutis strophis*. 4. Vide Aristoph.
Eq. 396.

Parodiam Prometheus 726, etc. sagaciter detexit Jacobs.
apud Schw. Addo Theopomp. Theseo apud Bekk. Anecd.
p. 323. vel Suid. in Ἀβυρτάκη. Thesea ex inferis redi-
turum alloquitur Hercules.

Ib. F. Antiphanes, 3. Qu. ἐλογίζετ’ ΙΩΝ τῶν πρ. Tum
v. 11. qu. ἀντιποιεῖσθαι πάλαι Ἡμᾶς (Athenienses,) vel,
ἀντιποιεῖσθαι τινα Μάτην, (vel νήσων τ')—“Οψον δὲ
δεῦρο μ. In sequentibus errat Porsonus. Tum versus
5. ἄνδρες πάλαι ὄψοφάγοι τοιοῦτοι τινες, forsitan delendus.
Deinde qu. 17. χάμα Διογείτων.

ΙΩΝ. Vide ad p. 267. F. Sed negat Elmsleius Mus. Cr. I. pp. 356, 7. *ιὼν* cum præteritis jungi. Qu. an Musgravii mentem ad Aj. 304. recte exposuerit.

ιὼν cum præteritis. Sturz. Lex. Xenoph. p. 560. § 7. T. II. (Vesp. 99. aoristus de re ssepius facta.) ἐστᾶσ' ιόντες Pac. 972. ιόντες—κλέπτουσι, i. e. ἐκλεψαν, Ach. 524. φκησας—*ιὼν* Vesp. 390.

345. A. fin. Lege, ὄψοφάγει, Κλειοῖ· quod forsan volebat Brunck. Imo sic plane Analect. T. II. p. 527. ὄψοφάγε debetur Schweighæuseri stupori. ὄψοφάγε Heraldi est emendatio.

Ib. F. οἱ ἵχθυς ἐσθ. Confer Herodot. v. 16.

346. A. 3. Malim, αὐτοῦ γὰρ οὐκ ἔσται κακός. (Qu. tamen an sic dicant pro ἔξει κακῶς.) Tum 5. lege vel κούκ vel οὐτ—Tum, προσένεγκον. ἐπιδεῖται τίνος Ἐτέρου; (MS. A.) πάλιν γενόν.

347. C. 4. Vide Antiph. I. 8. D. XI. 471. D. XIII. 584. F. III. 117. F. Toup. Emend. T. IV. p. 271-2.

348. F. Post διπλάσιον excidisse puto versum, ut sensus sit, *videns (servum qui in vestibulo vestes juvenum asservabat,) adeo spleneticum ut splenem ventre majorem diceret*—ἔχοντας male Porsonus, (vel editores,) ut ex Stratonici joco liquet. Paullo ante, v. 5. qu. τῶν μειρακίσκων παρὰ τὸ πῦρ, et postea 12. forsan εὐφυῶς, ἵνα—

349. B. 5. An κήρυκα=κηρύκειον, *caduceum*? Hoc enim sensu videor alicubi legisse.

350. D. An hic latet δοκὸς pro δόκησις, de qua Aristophanes Gramm. apud Eustath. Od. ξ. p. 1761, 35. = 546. 13. Heeren. Stob. T. II. p. 15. not.

352. B. C. Suspicor, deletis ceteris, (partim e lemmate marginali, partim e p. 351. C. ortis,) legendum, Κυρηναῖος, χρώματι μὲν διαλλ.—ἡδονῆς εἰκάζων.

358. E. Collato Porsono Advss. p. 99. et 107 bis, ita nunc malim:

— A. καὶ μὴν ἔστ. τήμερον
νῦμᾶς ἐ. — λαβὼν,
Πίστ', ἀργύριον. ΠΙΣΤ. ἄλλως γ. ο. ἐπίσταμαι
¹ χρηστῶς ἀγοράζειν. A. φρᾶζε δὴ, Φιλούμενον,
δύψιν ρίνην χαίρεις; Φ. πᾶσι. A. καθ' ἐ. λέγει·
ἰχθὺν — φάγοις ἄν; Φ. εἰς ἀγρόν
ἡλθεν —
καὶ τριγλίδας —
ἡμῖν ἄκασιν. A. εἰτα —
τούτων φάγοις ἄν; Φ. κάν τις ἀ. μ. ἦ.
τοὺς γάρ —
ἀνθρωποφάγους ιχθῦς.² A. τί φης, ὁ φίλτατε;
ἀνθρωποφάγους; πῶς οὖν ἄν ἀνθρωπος φάγοι;

ΠΙΣΤ. δηλονότι. ταῦτα δ —

Sed nunc video MS. A. exhibere, ἀνθρωποφάγους πῶς ὁς
ἀνθρωποφάγοι. Unde patet legendum, πῶς; ΠΙΣΤ. ὁν
γ' ἄν ἀνθρωπος φάγοι, Δῆλον ὅτι· ταῦτα δ — Ludit
servus in anticipi significatione vocis ἀνθρωποφάγους.—
Denique μαινίδας καὶ τριγλίδας in accusativo legendum,
cum MS. A. Vide me, *Class. Journ.* No. 27. p. 187.

1. Possunt etiam personæ A. tribui, ut infinitivus
ponatur pro imperativo.

2. Vel, A. ιχθῦς; τι φῆς — vel etiam quartæ personæ
possunt esse: nam in scena patet fuisse τὸν ἔστιωντα,
duo minimum ἔστιωμένους, (ejus liberi, ut puto,) et
servum Pistum. Sed ιχθῦς superioribus conjunxi ob
p. 304. A. de quo vide in loco. Vide etiam ad xi.
464. A.

359. B. 7. Lege,

B. ὁς μικρολόγος εἰ. A. σὺ δέ γε λίαν πολυτελῆς
πάντως κρέες ημῖν ἔστι. B. πότερός ἐπεμψέ τις;

A. οὐκ, ἀλλ' ἔθυσεν η γυνή. B. τὸ μοσχίον —

δέ γε et ἔθυσεν Scaliger apud Grot. Exc. p. 996, 14.

Ib. F. 1. Nil equidem decernere ausim; sed vide an
legendum, ἡ ἄρτον τινα ημίαιθον. Mox 360. A. 4. πλείωνα

τῶν γέ ἔω, quoquo modo ista legenda sint, sunt Athenæi, non Phœnicis; quod etiam censuisse videtur Gaisford.

360. E. καὶ δαιτὸς ἐγκρατεῖς ὄντες. *Commeatu non carens* vertit S. sed non temere crediderim vel δαιτὸς vel ἐγκρατεῖς sic sumi posse. Vix dubito quin légendum, καὶ ΘΑΛΑΤΤΗΣ ἐγκρ. Vel certe hoc sensu. Qu. ναυτοκράτορες?

364. E. Menander, 5. τυρὸν, Θάσιον, Μενδαιὸν, ἐγχέλεις, μέλι—Ordo concinnior quam apud Porsoni Advss. p. 108. Pessime autem Bentleius p. 48.

Ibid. 9. An legendum ἀντανελεῖν, set off against? ut Demosth. de Cor. 304, 19.

365. A. Crobylus, 3. ἔστιν. B. ἡς ἔχθες π. Κνάθους ἀκράτου μ'—Verte, *Philumenam*, (non *amicam*,) ut recte Cas. et Dalecamp. Ceterum initio fragmenti desunt quædam. X. *Te quærebam, Laches. LACH. Et ego te. X. πρόαγε. Λ. ποι;*

IN LIBRUM IX.

P. 367. A. 1. Lege καθλεπτε.

370. F. Diphil. 3. Qu. τοῖς ἐμοῖς ΒΛΙΤΟΙΣ (hoc acutissime Schw. e seqq. ΚΑΙ ΤΟΙΣ.) Καὶ τοῖσι σοῖς ὅμοια πράγματ'—hoc Ald. et MS.

375. A. 7. Cratinus. Finis iambici tetrametri. Exoletos quosdam dicit. Martialis: *Vir aliis,—puer—mihi.*

376. D. ὄνομάζειν αἰδοῦμαι] Eurip. Orest. 37.

Ib. F. Posidippus. σχεδόν τι Soph. OEd. T. 736. Antig.

470. Tr. 43. El. 609. σχεδόν τι αὐτῶν τοὺς πλείστους Plato Rep. x. 615. D. “Corruptum in σχεδόν τοι.” PORS. Xenoph. Hellen. VII. 3. 1.

378. D. Sosip. 38. ἐγὼ δὲ ἐθαύμαστ MS. A. Sed legendum puto, ἐγὼ οὐκ ἐθαύμαστ—ob ὅμως. et sic Jacobs.

Ib. E. v. 43. Ιμο τοῖς ὅψοισιν.

379. B. Alexis. Distingue et lege, ducibus Porsono et aliis, v. 5. B. *ποῖόν τι*;—A. *Τὸν ὄψοτοιὸν—Δεῖ τοῦψον*, (hoc certum; male Porson.) deinde, *ἢ μὴ διοπτῆσαντα—Ceterum κρίνειν* v. 8. prima brevi, vitiosum; sed emendare nequeo. Quære denique an coqui aut auditoris sit v. 14. *εἰς τὸν σοφιστάς—*

Ib. E. Euphron, 10. *ἀρίστων* Ald. MS. Qu. an sit ab *ἀριστον*, per appositionem ad *ἀλλάντας* et *φακῆν*.

380. A. Euphron, 25. An *τὼν νεφρῶν*? et mox qu.

Ib. F. *λέξω τοίνυν*] Aristoph. Nub. 958.

382. B. An, *ώγκυλλετο ἐπὶ τῇ νίκῃ ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς π.* Eundem sensum efficies, modo transponas, *ώγκύλλετο ὡς ἐπὶ τῇ τέχνῃ ὡς π.*

Ib. E. Strato, 23. Suppleo, *τὰ μῆλα πρόβατα· μανθάνεις*; B. *οὐ μανθάνω*. De *μανθ.* Gaisf. ad Suppl. p. 185. Tum forsan *ἔγωγε* cum Casaub. Deinde qu. v. 29. *τὰ λοιπά μοι· Ομηρικὸς γάρ.* B. *διανοεῖ—Φιλητᾶ*, 43. vide ad xi. 503. A.

383. D. 1. Potius, *λαβὼν ἦν—έγχέης—ένθης.*

Ib. E. fin. Lege, B. *ὁ λέγεις, εὐ λέγεις, Τέχνην δ—Handsomely said of you, Sir; but I will not accept of a compliment at the expense of my profession.*

Ib. F. “*ἔγω δέ γ' ὑμῖν*” κατὰ τὸν *ἡδιστον* Δίφιλον “*παρατ.* Tum *σύμπικτον* MS. A. an *σύμπτυκτον?* vide Pherecraten Hephaestionis pp. 56, 102. ed. G.

384. A. Epigenes: *ἀλλ' εἴτις ἀσπερ χῆν' ἐμὲ—Ετρεφε λαβὼν σιτευτόν.* R. P. Opusc. p. 315. Sic *σαπροῦ* Acharn. 1100. *σαπρὸν* Plut. 542. (καλὸν Eccl. 70. ex em. Pors. ad Ach. 1048.) *ἄβυσσον* Ran. 138. Menander Pisc. Fr. 8. ex em. Porsoni, *καλὸν πάνυ.* Vesp. 16, 18. *μέγαν, ἐπίχαλκον.* Fragm. Danaid. apud Schol. Ven. Hom. *ἀπείρονα.*

386. A. B. C. Alexis. Felicius solito Schweighæuserus, sed in v. 3. nil expedit. An, *τι λέγεις σύ;* *ποδαπός* (vide Aristoph. Av. 908. sed *ἄνθρ. οὐτος* Plut. 111. Eccl. 806.) *οὐτοσὶ· Ανθρωπος;* *οὐκ ἐπίσταται—*hoc Jacobsius, nescio

an recte. Tres ultimos versus recte Schw. nisi quod δῆλον ὅτι sunt domini, et μή μοι δῆλον coqui. *And a chimney? = To be sure. = Don't be too sure.*

Ceterum hinc patet δῆλον ὅτι disjunctim scribenda.

388. B. fin. ἀκάδας omittit Ep. Quid si ortum sit ex
ἀκάδας?

396. D. fin. Crates. Vide Jacobs. p. 208. qui apud S. T. xiii. p. 472. παιδ. ἀλις χορῶν. Vide Aristoph. Vesp. 570-1. de loci sensu, et de ὅπωσπερ ad Soph. Philoct. 1402.

Ib. E. 4. ίὰ στεφάνου et οἱ στ. Epitomes MSS. i. e. ιοστεφάνου. Puto fuisse νύμφαι vel μοῦσαι ιωστέφανοι.

399. D. Archestratus, 1. Malim, πολλαὶ τε θέσεις σοι Σκενασίας—. σοι ut mox λυπείτω δέ Σ' ὄρωντα, et ita passim Archestratus.

402. E. Antiphanes. B. τίνος; —τυρός. A. ἀρνός, φ. B. τῶν τ' αἰγιδῶν —τυρὸν ποιεῖ. A. ἐρίφου. B. διὰ τὴν —φαῦλ' αἰέχουμαι. Vide mea ad vii. 303-4.

403. A. Mnesimachus, 18. λέπεται σκόρδαξ, ni valde fallor, alicubi Porsonus. Tum πάντως δὲ ἐνδον τὰ κ. Jacobs. Malim, πάντ' ἐστ' ἐνδον τ. Deinde, χάσκεις, οὐτος (Schw.) βλέψυον δευρί. πῶς αὐτὰ φράσεις; (MSS.)

Ibid. 53. εὗει] Forsan ἀφεύει.

404. init. Saltem debebat Toupius τοῖς τοιούτοις. vide eum C. N. p. 170. et Porsonum p. 505. Præcedenti versu hoc video, jungenda ἔχρατο πάντα.

[*Nunc*] lego, πάντ' ἀφεῖλον, εἶναι θὲ ύπέλαβον Τὸν τοῖς τοιούτοις, παντοπώλην, χρώμενον. *The cook who used all these was no better than—ἀφεῖλον* ut Ran. 972.

Ib. D. Anthippus, 40. Potius crediderim distinguendum, σπάρον. Ὄταν ἐγγὺς ἡ δὲ ὁ—ut ista, quoquo modo legenda, ad τελώνην referantur. ΣΤΑΥΡΟΣ forsan supplendum: Ὄταν ἐγγὺς ἡ δὲ ὁ σταυρὸς—Et hoc verum. Swiftius, *Advice to Servants: When you are going to be hanged, etc.*

Ib. F. Dionysius. Sex primos versus recte distinguit Schw. Emendationes autem assumo Porsoni Adv. p. 114. Opusc. p. 240. Simmias, qui cœnæ parandæ coquum adhibiturus erat, modo convivas, etc. coquo enarraverat.

Nunc lego,

κατὰ τρόπον πῶς δεῖ, τίνα
τρόπον παραθεῖναι δ', ή πότ', ή πῶς σκευάσαι,
μήτε προϊδηται τοῦτο, μήτε φροντίσῃ,
οὐκ ἔστι μάγειρος, ὄψοποιὸς δ' ἔστιν. οὐ
ταύτον γάρ ἔστι—(sic MS. nisi quod forsan habeat
ταύτον δ' ε. Aldus δ').

405. B. v. 21. Supple, οὐ τοῦ τυχόντος πάντα μὲν, etc.
Vide VII. 291. A.

Ib. C. v. 27. In desperato loco tentaverim,

μάνθανε
τῶν βιβλίων ὡσθ' ἔνεκα τῶν γεγραμμένων
κενὰ μᾶλλον, etc. (e MS. A.)

Ibid. v. 35. B. (i. e. Simmias:) ἀνθρωπε, μέγας γ' εἰ. A. (i. e. coquus:) τοντονὶ δ (convivam peregrinum,) —— ἐπιλα-
θέσθαι, Σιμμία, πάντων π. Aliquando cogitabam σήμερα,
sed quanquam in his recentioribus Atticismus non est
semper servatus, oporteret τήμερα. (N. B. τήμερα et Lat.
hodie in minis et jactationibus.)

406. A. 2. Lege ρόδωνιὰν, rosetum.

407. A. 2. Possis, ἀγαθὸν δὲ κάν χειμῶνι κάν θέρει φακῆ.

Ib. D. ἦν δὲ καὶ τραγῳδίας MS. A. Ut in re incerta, vide an
legendum τραγῳδός.

408. A. B. Heniochus. Lege, φῆς, τὸ δεῖνα, προσλελαλη-
κέναι, etc. Ter emendat solito acumine Boissonadius
(Schw. T. XIII. p. 466.) Prima e MS. A. dedi. Tum
forsan, σοφιστής. Τέλος τοιούτων πολλῶν λεγομένων, etc.
ut comici verba desinant in σοφιστής.

IN LIBRUM X.

P. 413. F. Euripides, 23. Saltem lege χρῆν τοὺς σ. ut Iph. A. 345-6.

Ibid. fin. Xenophanes. Constructionem minus percepit Schw. quae hæc est: εἰ μὲν τις ἄροιτο, etc. εἴη κε κυδρότερος. *Si vinceret Olympia, honores consequeretur.* Distingue autem post καιμήλιον εἴη.

416. C. Alcman. Qu. φ' κ' ἐνὶ πλέοι τριήρης. *Large enough for a 74 to float in.*

417. B. v. 6. Qu. Ἀπολλον, Ὁρε, καὶ Σαβάζιε.

Ib. C. Eubulus, 1. Laconis verba, ni fallor. Quare φαγεῖν μὲν εἰ seqq. ortum videtur. μεν non in μάλ' mutandum, cum sit infinitivi cuiusdam terminatio. Alias possis, φρονῆν μέγ'. Μοx καρτερὴ μὲν τοῖς δ' Ἀθηναίοις MS. Lege καρτερῆμεν, a καρτερῆμi.

Ib. D. 6. ἐσθίων] Saltem ἐμφαγών. Quid si πολλὰ δὲ στένων?

Ib. E. Diphilus. Corrupta hæc. Qu. πρὸς ἐσπέραν?

418. D. Hermippus, 2. Vide p. 446. A. 1.

Ib. E. Xenarchus. Lege,

έπτὰ δὲ καπάνας ἐτρεφον εἰς Ὀλυμπίαν.

B. τί λέγεις, καπάνας; A. ναὶ καπάνας Θετταλοὶ—

De ναὶ vide xi. 471. A. 472. F. xiv. 642. A. Vide an eodem modo supplenda lacuna in Alexide 516. D.

419. D. fin. ὡς αὐτὸς] Lege, ὡς ὁ αὐτός.

421. A. 4. "Forsan, ἀτελὲς δὲ—*non sumptuosa.*" SCHW. γάρ Athenæi est, non poëtæ.

422. A. B. In Alexide loquitur parasitus, artis suæ pertæsus. V. 4. ιβρίζοιτ' ἀν ἐκών—verte, BE *injured or insulted.*

Ib. B. v. 4. Conjiciebam, frustra, ut nunc puto; εἰς ἦν πάντ' ἀν ἐμβάλοις ἀμα,—sed infra 9. malim, εἰσφόρει Ἀπανθ' ἀμ', αὐτοῖς etc.

423. A. *Legendum videtur, καὶ παριστάναι Τούτῳ—deleto ἀριστάναι.*

Ib. C. *Antiphanes, 2. ἀκρατον οὐχὶ παιδικὸν* forsan *legendum, ut Arist. Lysistr. 416.*

425. B. *Eupolis, 1. Vide Schol. Nub. 587. Suid. v. Ἀθ. δυσβ. Confer Pseudo-Demosth. p. 785, 13.—v. 2. λεύσ-σομεν om. MSS. Qu. στρατηγοῖς χρώμεθ. vide Ran. 737, etc.*

426. init. [*Vide Addenda ad Porsoni Aristoph. p. (113).]* *Vide Critiam mox p. 432. E. 2. Suppl. lib. xi. Cas. An. p. 782, 48. Schw. T. iv. 217. Eubul. xi. 471. E. 487. A. 8. xv. 668. B. (ibid. 692. F. ἐπιλεγόντων.)*

Ib. B. fin. ἔγω δ] *Lege ἔγωγ'. Loquitur Cratinus. Vide Elmsl. Ach. 354.*

Ib. C. *Anaxilas. ἥδιον, aqua vino scil.*

Ib. D. *Alexis. Lege, ἔγγέω, Κρίτων, πολύν; KP. βέλτιον ἔ. Mox forsan, πιθανὸν λέγε τι καὶ διατρ.*

Ibid. *Diocles, 2. Lege, δεῖ με; B. τέτταρα καὶ δύο.*

427. A. *Anacreon, 6. ἄνα, ut Homerus et alii: vide Porson. ad Euripid. [Med. 325.] δεῦτε, Pindar. Athen. XIII. 573. ult. Anacr. ibid. 599. C. D.*

Ib. C. *Achæus, 2. λῆξαι] λεῖξαι. λείχειν de liquidis Aesch. Agam. 801. = λάπτειν x. 443. E. λαψάμενος XI. 485. E. λέλαφας ib. A.*

430. E. *Lege, ————— ἀπόθες, ὁ Γλύκη.*
 B. *ὑδαρῆ τέχεέν σοι; A. παντάπασι μὲν οὖν ὑδωρ.*
 B. *τί ειργάσω; πῶς, ὁ κατάρατ', αὐτ' ἐνέχεας;*
 Г. *δύ' ὑδατος, ὁ—*

Vel, ἀπόθες. B. ὁ Γλύκη, ὁδ. De ὑδαρῆs Blomf. Gloss. Agam. 771.

431. B. *Alexis: ————— Βρόμιος, Τρύφη;*
 TR. *Θάσιος. ΞΕ. δύοιον.*

All one, i. e. I have no objection. Vide Aesch. Agam. 1375. Τρύφη, Menander p. 162. Cl. § 131. Bentl. ex em. Scal.

Ib. D. Diodorus. *Lege*, ————— δέκα,
 ἀεὶ παρ' ἔκαστον ἐνδελεχῶς τὸ ποτήριον,
 πίνει τὸ λοιπὸν, τὸν λογισμὸν δ' ἔξεμει.

Wine in, wit out. *De* ἐνδελεχῶς ἀεὶ *vide* Pors. *Phœn.* 1422. *Opusc.* pp. 252—3. ἀεὶ *excidit* *Athen.* xiii. 571. B. 1.

Vide ἔξεμεις p. 443. E. *loco suspecto*, *ubi malim, οἶνον πολὺν, Οὐ κεκραμένον, σὺ π.*

432. C. Epinicus, 7. *νασμὸν* Schw. e Fiorilli conjectura; male. *Pro νασμὸν* manibus pedibusque nititur E. H. Barkerus ad *HSt. Thes.* p. 99.

Ib. E. Critias, 5. *χειρευννασίατο γενῆ sine καὶ* MS. *Quare collato Porsono Adv. p. 120. lege, Ἄγγε' ἀ Λυδὴ χεὶρ εὐρ' Ἀσιατογένης.*

437. E. Eubulides. Hariolabar, *σῦκα δειπνῶν ἐντρυφᾶς, fastidis.* *Sed nunc displicet.*

σῦκα, vilis cibus, Hippoanax vii. 304.

438. E. Ptolemæus: *τοὺς Ἰνδικοὺς κώμους*] *Vide* p. 437. A. *Sed suspicor Ἰωνικούς.* *vide* 440. B.

Ibid. fin. *λιθοὺς*] *Qu. pretiosos?*

441. E. init. *οὗτι φύετ' ἄμπελος*] *Qu. οὐχί.*

Ib. F. Plato, 10. *Qu. τἄλλα δὲ Ἡδη τὰ μετὰ ταῦτ' εὐτελῆ στ.*

443. E. Alexis, 3. *ἥ (τις) Τιμοκλῆς.* *Me ad Pors. Hec. p. 142. col. 1. l. 31. Sed solent τις subjecere, non præponere.*

445. B. *ἥ διὰ τῶν συνθέτων ὄνομάτων ποίησις.* *Recte, ut puto, Schw. non metro astricta, sed oratione rhythmica composita.* *Addo, obsœni argumenti.*

446. A. Antiphanes, 4. *στροφὴ λόγων παρελθέτω τις. ηδύ τοι Ἐστίν*—Porson. *Or. 228. Vide Adv. p. 120. Nescio tamen an recte Schw. ηδύ τοι, λέγω,—Vide Aristoph. Plut. 445.*

Ib. C. et xi. 494. D. Antiphanes, 4. *Vide an legendum, τοῦ τῆς ἐορτῆς, οὐ μενοῦμεν.*

Ib. F. καὶ τῇ πίε καὶ πῖνε πῖνε καὶ σὺ—Ald. *Totus locus forsan legendus: πίε δὲ (vel δὲ αἱ) συνεσταλμένως. Μένανδρος*—καὶ, “τῇ πίε.” καὶ σὺ οὖν, ὡ—, “τούτῳ πρόπιθι,” ἵνα καὶ—

447. A. *Lege, ἀνίσωμα*—ώς εἰς τούπισω μέλλων καταπεσεῖσθαι.

448. F. *Antiphanes. Lege, ὅπότε προστάττοιτο τις. et forsan v. 4. φέροι.* Deinde *lege et distingue. λῆρον.* οὐκ ἀν γενόμενον Οὐδέποτέ γ' φύμην—*hoc Grot.*

449. D. B. *σμύρναν είπε, μὴ μακράν.* A. *μηδὲ τοιοῦτ' ἄλλο μηδέν;* B. *μὴ ἄλλὰ τοῦμπαλιν λέγε, vel λέγω.*

450. B. init. *Pessumdat Jacobs. ad Anthol. T. XII. p. 348. sed recte confert Sophocl. Plutarchi T. II. 1100. (Lex. Soph. v. πάππος.) Arnaldum Lect. Gr. p. 33.*

Ib. E. *Antiphanes, 18. Malim, ἦν, οὐκ ἦν ὁ λόγος, πρὸς δὲ αὐτὰς, πολλὰ λαλούσας.* Irrepsisse αὐτὰς puto ex vicinis. Vide an superiora, v. 7. ἔστι τις δὲ τὰ μὲν ὄντα διδοὺς, explicari possint per Priapeia Scalig. pp. 62-3. ut puer quidam sese prostituerit σενιγμatum discendorum gratia.

Ib. F. *Antiphanes, 4. Verte, Aliis autem, quamvis præsentibus, non licet audire.* Possis, τοῖς δὲ αὐτὸν παρεοῦσιν ἀκούειν Οὐκ ἔστιν. Vel, οὐδὲ παροῦσιν—έξ.

453. E. 6. *Sophocles a Callia didicit διελεῖν τὸ ποίημα τῷ μέτρῳ, etc. Qu. πνεῦμα vel ρῆμα.* De elisione in fine versus loquitur Athenæus, vel potius Clearchus.

Ib. F. *Callias. Personas distingue:*

A. *ἄλφα μόνον—*

μόνον λέγειν χρή; ΧΟΡ. *καὶ τρίτον μόνον γ' ἔρεις.*

A. *ἡτ' ἄρα φήσω.* ΧΟΡ. *τό τε τέταρτον αὐτὸν μόνον*

i. π. οὖν, τό θ' ἔκτον ὃ λέγε (vel, μόνον Λέγειν) μόνον. τὸ λοίσθιον δέ σοι φανῶ τὸ ὡ.

454. A. 5, etc. *An hoc facit Phot. v. ψό?*

455. F. init. *λινοσάρκους.* Et de caseo ineptum.

Ibid. *Anaxandrides. Lege et distingue,*

Τιμόθεος ἔφη ποτ', ἄνδρες, τὴν χύτραν, οἷμαι, λέγων.

(οἵμαι, Aristophanica.) Qu. an, ἐν περικτίτοισι γαῖς? γαῖ plurale alicubi notavi, e Strabone ni fallor.

456. E. F. Simonides. Imo nescio an τὸ τέττιγος ἀεθλον fuerit η δρόσος, i. e. τὸν οὐκ ἐθέλοντα ὑδρευσόμενον παραγενέσθαι.

457. C. An supplendum, φιάλην (ἀλσὶν) κεκερασμένην? vide 458. F. (vel ἀλμη.)

Ib. E. fin. ὅσα ἀπὸ ——— ἔχεται. Omitti solet præpositio. An, ὅσαπερ?

459. A. Antiphanes, 5. Recte τοῦτον. vide Demosthenica, Philipp. p. 49. V. 6. εἰ ἔξοιδά τιντι δύν. MS. Lege, εἰ ξύνοιδά τι, Ἡ τί δύναται τὸ ὅθεν; B. ἔξω——ταχέως. A. ποῖον; Tum ut Schw. nisi quod v. 10. servandum περιφέρειν, *to put round*. V. 7. verte, *Is this a riddle, or what is it?*

De totius loci sensu misere cæcutiunt interpretes. κρέμασθαι est, *suspendi per collum*. Vide Aristoph. Ran. 122. (Nub. 868. Vesp. 297. Aristophon Athen. IV. 161. ult.) Antiochus Athen. XII. 547. B. Etymol. v. κρήμην p. 537. (Non quod ita semper significat: Ran. 632. Thesm. 1121. (Plut. 312.) Pollux II. 41. III. 79.) Hinc jocus, XIII. 585. F. Quare coronæ κρέμανται? Quia ψυχαγωγοῦσι. *Because they ENCHANT people; vel, raise spirits.* Vide Aristoph. Av. 1554. Athen. XIII. 595. ult.

Deinde in ἐνέχυρον, v. 12. latet nescio quis jocus: vide an ambigue, ut nos, *pledge*. Ceterum vide an aliquid lucis eliciendum e Menandro Athen. VI. 223. fin. (ubi qu. an delendum οὐκ.) Hermipp. XI. 478. C. apud Porson. ad Plut. 451. Gnathænii jocus XIII. 585. B.

IN LIBRUM XI.

P. 463. C. D. Lege, partim cum VV.DD.

————οὐδὲ εἰς ἄν εὐλόγως
ημὲν φθονήσαι νοῦν ἔχων, οὐ τῶν πέλας
οὐδὲν ἀδικοῦμεν οὐδέν. ἀρ' οὐκ οἰσθ' (vel ἀρά γ.)

Tum χαρίεν διατριβῆς Grot. quod notare neglexit Schw.
Sed stare potest vulgata: *Scin' illud, quod ludi jocique
causa dictum est vita, merum esse nomen?* Confer Eurip.
Fragm. Incert. (Plutarchi T. II. p. 120. A.)

Deinde D. 5. lege φήσει, et forsitan, ἔχοιμ' ἀν σοι φράσαι,
Ἐγνωκα δ' οὐν—

464. init. Anaxandrides: παρεσκευασμέναι

πίνειν τρόπον ἔστε νυνὶ; λέγετε.⁴ B. τίνα τρόπον⁵
ήμεις; τοιοῦτον οἶον ἀν καὶ σοὶ δοκῆ.

A. βούλεσθε δῆπου τὸν ἐπιδέξι. B. ὦ πάτερ,
τί φῆς⁶; ἐπὶ τῷ πίνοντι τὸν ἐπιδέξια
λέγεις;⁷ Ἀπολλονι—

In his partim consentit Jacobs.

1. Delevi πίνειν. (Quære an recte τίνα pro ὄντινα. Vide Aristophanica ad Nub. 664.) 2. 3. λέγειν bis vulgo. Possit etiam, B. βούλεσθε—λέγειν; A. ἐπὶ τῷ π.

Ceterum omnino confer VIII. 358. E. et me ibi.

Ib. D. Chrysippus, ab Horatio versus, Sat. II. 3.

781. D. (post 466. E. Suppl. in Schw. p. 211. vel Cas. Anim. p. 781. D.) τῷ κληθέντι] τῷ κριθέντι ἀρίστῳ. Paullo post, ἐλευθέριον δὲ φησὶ ex senariis contracta videntur.

782. A. = 214. Anacreon. ὡς μὴ πρὸς—Malim ὡς ⁸AN.

783. E. = 221. Amipsias. Lege et distingue,

—A. αὐλεὶ μοι μέλος,
σὺ δὲ ἀδε πρὸς τήν. (scil. τὴν αὐλητρίδα.) ἐκπίομαι δὲ
ἔγω τέως.

B. αὐλεὶ σύ καὶ σὺ (ita Jacobs.) τὴν δὲ λάμβανε.

Deinde pergit cantare B. οὐ χρῆ, etc. ut recte Schw.

467. C. Eubulus. Vide an, μισῶ κάκιστα. vide Ran. 1504.
deinde lege, ἀτὰρ φέγγος—cetera ut Porsonus. Sensum exple, ταῦτα φιλῶ, vel τοιοῦτον δός.

468. B. Antimachus, pen. Lege, ἐν σχερῷ ἐστηῶσι, nulla
fere mutatione. Sic Jacobs.

⁴ Exscripsit Dobræus, παρεσκευασμέναι | π. τ. ε. ν. λέγετε—nihil notans de quarto pede. J. S.

Ib. C. Ion. Πελίου μέγ' ἀθλον. *Lege μάν.*

471. A. Theopompus, 7. ξύνδουλον ὡτοσὶ καλῶ Σπινθήρ.
Θ. τάλαν, (Jacobs.) πειρῆς με. Σ. ναὶ—Vel, ὡτωσὶ καλῶς.
Θ. Σπινθήρ τάλαν,—Ultima recte Schw. Spinther coquus,
Anthol. Palat. Jacobs. vi. 306, 9. mimi nomen apud
Quinctilian. et Plinum.

πειρῶν λαθεῖν recte MSS. in Theophr. iv. p. 20, 3.

Needh. Recte exponit Schneiderus p. 103.

Ultima forsitan legenda, ποιῶσα δὲ πρῶτον ὅποσον ἄν σοι
θυμὸς ἦ, Ἐμοὶ παράδος.

Ib. D. καθαρώτατον] καθαρώτερον MS. A. Mœris et Mag.
in Θηρικ. Bentleius Phalar. p. 119. qui sensum loci non
vidit. Dicit parasitus, *Adeo diligenter omnia absume-
bam, ut fictilia redderem puriora quam*, etc. Ludit in
εργάζεσθαι, ut Crates Stob. cxv. Gesn. p. 591, 52.=
cxvii. 483. Grot.

Ibid. Id. Aleator. 2. παρά] Qu. πάνν. Sed πάνν qu. an
participis jungatur.

Ib. E. Araros, 1. Male hæc tractavit Lobeck. ad Aj.
p. 345. Seneca Hippol. 1169.

—membra quis sævus Sinis,
Aut quis Procrustes sparsit, aut quis Cressius
Dædalea vasto claustra mugitu replens
Taurus biformis, ore cornigero ferox,
Divulsit?

ποῖος Κιθαιρῶν ΟΕδ. T. 421.

472. E. ΙΣΘΜΙΟΝ ipsius Athenæi errorem esse puto, (qu.
an antiqui interpolatoris,) pro ΗΘΜΟΝ, (de quo p. 501.
E. et Schw. ad 480. B.) vel ΗΘΑΝΙΟΝ. p. 470. D. ρυσις
et χρυσις p. 496. F. ψαγδας et σαγδας xv. 690. E.
691. C.

Ib. F. Epigenes. Collato Schweigh. lege,

—έστι γάρ κρουνεῖα; || ναὶ[·]
|| λοντήρι· ἀλλά—
—|| Βασιλέως νιόν τινα
λέγεις ἀφίχθαι; || δηλαδὴ, Πιξ.

Ibid. ult. Hedylus, 1. *καὶ γάρ τι semel delendum: quid substituendum, alia quæstio.*

473. A. Hedylus: *Πασισωκλῆς] Lege, πάλι Σωκλῆς.* Deinde qu. an *οἴχεται* valet, *vino succumbit*, ut nos, *gone*. Sic ἀπώλεσε *ναύτην*.

Ib. D. Amipsias. *Lege η Μαρία.* Sed vide x. 431. E. (imo 480. E. F.)

Ib. F. ult. *ἄγωμεν]* Vide an legendum *ἀνάγωμεν*. Certe ad res nauticas hic alludi videtur. An *πέλαγος* pro *πάλιν*?

474. B. Phrynicus. (Vide Porson. Advss. p. 127.) *Pro τῷ, ἐκάστης* Grotfend. et alia mutat. An legendum,

*ἄν οἴκοι σωφρόνως Χαιρέστρατος
πένθ' ἐκάστης ἡμέρας ἄν εἴλκεν.*

Nescio an jocus hic lateat in *κεραμεύειν*. In Agathoclis dicto p. 446. A. per *κεραμεύειν* intelligo *machinari*. Vide Aristoph. Av. 1537. (hanc enim lectionem potiorem puto.) Adde Eccles. 253.

Ibid. Nicostratus, 3. *Lege περανῶ.* Ita Jacobs. Demosth. Phil. I. 47, 27. Arist. Ran. 1201. 1316. Athen. XI. 503. E. notæ ad XIV. 622. B. Deinde v. 4. *τι κεκεραμευμένον, nisi delendus versus.*

Ib. fin. Vertit Macrobius v. 21. *Asclepiades—ait—navalis veli partem inferiorem πτέρναν, etc.* Legebant iste *ιστίου* pro *ιστοῦ*.

475. A. 1. Vide an legendum *ἄνωθεν, νενούσας—*

Ib. E. Antimachus: *κύρικας δὲ ἄρα τοῖσι φ.*

476. A. 1. *τοὺς πρώτους]* An excidit *ἀνθρώπους*?

Ib. B. *καλοῦσι γοῦν ἔνιοι οὗτοι (vel forsitan τοῦτο) τὰ ῥυτά.*
Vide p. 497. B.

477. A. Forsan, *τοῦτο γάρ, φησὶ, λ. ἐ. σ'. ἀγρ. ἐνθα προσήκει μάλιστα τὸ κισσύβιον, ut τὸ ξύλ. ποτήριον primum irreperserint e sequentibus, deinde κισσύβιον in margine pro emendatione positum in alienam sedem migrarit. Dicit igitur Neoptolemus, Cissybium describi, etsi non nominari in Euripidis loco.*

Ib. F. ult. Qu. ὅρπις ἔχων καὶ γρῦπας. Vide Aristoph. Ran.

968. ut *Persæ* e seqq. venerint. Deinde ψυκτηρίδιον, vel transpone, καὶ κυμβίον καὶ κόνδυν καὶ ψυκτῆρα, ut desit syllaba in fine.

478. A. Pancrates: ἐν πρώτῳ Κογχορηῖδος] Quum de Αἴγυπτο sermo sit, an Βογχορηῖδος? (ιι ιι)

479. D. Recte, ut puto, ed. Cas. εὐδειπνίας, ut ὑγιείας, etc. *A good appetite.* Vide iv. 149. B.

480. C. 1. κυλικηγορεῖν. Vide p. 461. E. 6.

Ibid. Pindarus, 1. Qu. ἄχημ—

Ib. F. Hipponactis grammatici mentionem nemo, ut videatur, fecit. An legendum Ἐρμώναξ?

481. A. B. Pherecrates: φάρνγα. B. δῶ σοι π. (N. B. δώσων p. 480. B.)

A. γλισχρόν γε μούστι τὸ σι.

B. ἄλλ' ἡ λάβω σοι τὴν κοτυλίσκην;—

ut fere Cas. κυρι ἐ marginē ex v. l. κυρίσκην.

Ib. F. Anaxandrides: μεστ'.] μέστ' ἔστιν optime Scaliger Euripi restituit Cycl. 637. pro μέτεστιν.

481-2. Alexis: ————— τά τε κυμβία
ἀρ' ἦν πρ. ————— παρθένων;

B. μὴ τὸν Δί', ἦν γάρ. A. ὁ τάλ. ἐγώ κακῶν.

482. C. An poëtam respici recte neget Antiochus, nescio; sed ob quid male audiebat iste Euripides, explicandum puto ex Aristoph. Eq. 1286. ubi me vide.

Ib. D. Anaxandrides: τὸν χόα Αὐτῷ σὺ, Κῶμε? An deus aut dæmon aliquis apud veteres audierit Comus, non vacat quærere. Sed potuit induci ut persona allegorica.

483. E. 6. ἐγώ γάρ ἀν—πίοιμι manifesto legendum. Ceterum collum erat reflectendum, ob cothonis ἀμβωτας. Vide C. 1.

484. B. 6. περιχεάμενος] παραχύται XII. 518. C. παραχέων xv. 665. B.

Ib. D. In Menandri loco prorsus cespito. Qu. tamen an -πώματ' εὐπρόσωπα.

Ib. E. Hipparchus: ὁ λαβρός. — ὅρνις; B. Ἡράκλ. *Prodigii instar* Schw. *Imo, an avis est?* Plane idem jocus in loco proximo Diphili; Antiphane, 500. F. 3. Aristoph. Nub. 1289. *forsan* Philemon. XIII. 590. A.

Ibid. Diphilus: — λαβρώνιος.

B. ἀνδραπόδι 'ΗΔΗ ταῦθ', ὄρφας; A. ἥκιστά γε,
ἐκπωμ. δ' ὄνόματα. B. πρὸς τῆς Ἐστίας;
A. ὁ λαβρώνιος χρυσοῦς δὲ — i. e. ὁ δὲ λαβρός.

485. B. Philyllius:

— πάντα γάρ ἦν
μέστ' ἀνδρῶν καὶ μειρακίων
πινόντων, ἀμα δ' ἄλλα
γράδι' ἦν μεγάλαισιν οἴ-
νου χαίροντα λεπάσταις.

V. 2. Egregie Jacobs. p. 262. 3—4. Vel, ὁμοῦ (vel ὅμαδος)
δὲ λάλων γραδίων.

Ib. C. Theopompus: κέρμα φ. διαδοὺς, *distribuens*.

Ib. D. Pherecrates. Si cum Toupio mavis ὅστις ἀν, legendum erit χαρυβδεῖ. Sed potius existimo λαψάμενος μεστὴν ἔχ. esse initium hexametri.

487. E. xv. 666. F. Vide an legendum, ἐγώ διδάξω (vel ἐπιδείξω.) καθ' ὃς ἀν—Tum distingue, B. πλ. ποιαν; A. τοῦτο—μικρόν. B. τὸ πιν. λέγεις; A.—

490. B. ὡς πολλοὶ] Lege, ὡς οἱ π. ut D. 1.

491. E. fin. ἀναστάσεως] Qu. ἀνατάσεως.

494. E. Eubulus. Verte, (In eo erat quidam, ut) *publice ebiberet certam mensuram utriusque* (vini et aceti) *seorsim: at jurejurando interposito hoc refugiebat vinum, dicens se non esse vinum*, etc. Lege αὐτὸ μᾶλλον cum Coratio, et ὅξος αὐτὸς—nisi mavis αὐτὸν et αὐτό. Sensus ultimorum vidit Villebrunius. Potuissent Coraius et Schw. ὅτι ὁ μὲν οἶνος ὅξος εἴη γν.—οἶνος—Sed illud verum.

497. A. *Epinicus*, 3. *κρουνιζόμενου*.¹ B. *ἀμφότερα δὲ οἰων.*²

* A. *ἔστι δὲ ἐλέφας*, A. *ἐλέφαντα περιάγει*;³ B. *ρύτὸν χωροῦν δύο χόας*, οἷον οὐδὲ ἀντί *ἐκπίοι* *ἐλέφας*. A. *έγω τοῦτ' ἐκπέπικα πολλάκις*.

1. *Verte, salientem liquorem ore excipiendo.* 2. *I will bet.* Sed qu. an. Γ. *loquatur. vide mox B. 8.* 3. *Does our host lead elephants about?* 4. *Sed qu. an divelli possint οὐδὲ ἀν et ἐλέφας.*

Deinde, *περὶ δὲ τοῦ τρίτου λέγων φησὶν*,

498. C. *Anaximander*. *αὐτῷ καὶ πάλιν delenda, ut ex ΑΠΟΠΛΕΙ nata. Distingue, ὃν εἴλετο, (τὸν δὲ σκ. Πτερέλεφ) τοῦτον ἔχων ἀπέπλωεν. hoc Ald.*

499. F. *Sensus*: *Σκύφος derivatur a σκαφὶς, nisi forte a Σκύθης, unde et σκυθίζω: quanquam scio Hieronymum hoc a σκύφος, non a Σκύθης derivasse.*

500. E. *Antiphanes*. *Lege, τῷ σατραποπλούτῳ. Vide ad vi. 264. A.*

Ib. F. *Antiphanes*, ult. *Malim, ὅσοι προγάστορες. Cadi ventricosi vocantur gauli.* Distingue autem, B. *πλοῖα*; A. *τοὺς κ.*

Ibid. *Rhinthon*: *ἐν ὑστιακῷ τε καθαρὸν ἐλατῆρ' ἀλφίτων ἀπερρόφεις.*

Certe duæ lectiones simul textum occupant.

502. B. (Cas. *Anim. 820, 4.*) *Alexis*: *κοινὴ κύλικα προπίουμαι. —τὴνδε v. præc. est ecce.*

Ib. E. *In Menandri loco non mihi satisfacit Bentlei. § 153. Quid si, προῦπινεν αὐτὸν (vel ἀν) τοὺς ἀθλίους ἀπολλύων?*

Ibid. *Strattis*, ult. *Lege κοτύλη δὲ —Sensus videtur esse, Prae inopia mensuram sui panis adeo contrahit, ut pro quoque chaenice tantum cotylen ponat.* Vide 478. F.

Ib. F. *Alexis, 2. ἡσόνην*] *Sensus est, Me audacter et cum magna ostentatione intuli cauponæ. I went into the inn with an air. αἴθων est audax, non niger.*

* Ita MS. Utrum consulto an per errorem A bis præfixerit, vix scio. J. S.

503. A. 4. Distingue, ὄνομάζουσιν. Τοὺς δὲ ————— ὄνομα, Εὐφ. Deinde, τὸ τευτλίον δὲ σεῦτλα Schw. “Sed vide iv. 170. E.” SCHW. Voluit 169. E. Adde xiv. 621. E. ubi lege, ἐὰν δὲ σεῦτλον,

Ibid. Εὐφορίων. Legendum suspicor Εὐφρων. De Euphorione vide Fabric. Harl. II. p. 304. Toup. Em. T. II. pp. 601, etc. In Cratetis Epigram. ibid. (Br. II. p. 3. Jacobs. II. p. 383.) certissime legendum, καὶ τὰ Φιλητᾶ Ἀτρεκέως ἥδε. Et nescio an hoc aliquis monuerit.—De Phileta Fabric. IV. 490. VI. 376. Ruhnken. Ep. Cr. supra ad IX. 382. E.

Euphorion ἐν τῷ Ἀπολλόδωρῳ, apud Harpocr. v. ὁ κατ. νόμος. qu. ἐν ἀπόδιῃ i. e. ἀποδιδούσῃ: vel (ἢ, καὶ, ἢτοι, etc.) Ἀπολλόδωρος.

Ib. B. Antiphanes Ἰππ.. Saltem legendum et distinguendum,

————— B. τὸ μὲν ἐφίππιον
————— δὲ καλὸς πῖλος, κάδος,
ψυκτήρ, τί βούλει; πάντ', Ἀμαλθ. κ.

Sed de καλὸς subdubito. Ironice dici videtur.

————— Καρίνη. (Ita Schw.) Nisi desit vox post οἴνον, transpone,

————— τρίποδα καὶ
οἴνου κάδον παραθέμενος ψυκτήρα τε
μεθύσκεται.

Deinde qu. an,

————— ἔσται πότος
σφοδρότερος. οὐκον εἰ φράσων τις; οὐκ ἔτι
ἔξεστι, κναθίζειν γάρ—————
τὸν δὲ κάδον ἔξω καὶ τὸ ποτήριον. λαβὼν—————

Ib. D. 2. Euripides. Qu. ΔΕΝΔΡ' ΕΝ φίλ. Sed hæreo in ψυκτήρια adjectivo. Melius δένδρων.

Ib. E. Antiphanes, 2. Lege τις. ἔχε—

505. C. Aristoteles. Nil extricant Fabric. Harles. T. III. p. 69. Sensus esse videtur, *Igitur aut negemus necesse*

est, Sophronis qui vocantur mimos, scriptos illos oratione soluta, esse imitationem sermonis ope factam; aut si hoc concedamus, concedamus etiam, imitationem, etc. esse Alexameni dialogos. Jungo οὐδὲ ἐμέτρους cum Valekenærio ad Theocr. pp. 194. 200. (qui male διαλόγους καὶ μιμήσεις,) et ante τὸν Ἀλεξαμενοῦ γερετο φῶμεν. Hoc certe liquet, tum ex hoc loco tum ex Arist. Poët. p. 3. ed. Tyrwh. Sophronem et Alexamenum ad idem μιμήσεως genus referri. *Epopœam* esse hoc genus, miror quomodo sibi persuaserit Tyrwhittus. Locus de Poëtica p. 3. ita accipiendus: *Quod si ad eandem classem referre nolimus eos qui eodem imitationis instrumento utuntur, ne Sophronis quidem mimi, et Socratici dialogi, ad eandem classem referendi erunt.* Hoc non dicit quasi vel hos vel illos ad poësin, nedum ad epopœam, referat; sed ut suam de poësi theoriam exemplis aliunde petitis, (ut alibi a pictura, musica, etc.) illustret.

Deinde, quod imprimis notandum, πρώτους γραφέντας τῶν Σ. διαλόγων fortasse reddenda, *scriptos ante Socratis dialogos*, ut πρώτος μου in N. T. (Athen. XIV. 630. B. C.) Sed donec hæc forma ex profanis scriptoribus defendatur, satius erit legere προτέρους.—Atque ista conjecteram. Sed nunc puto Aristotelem ita vocare per prolepsin quandam Alexameni dialogos: non quasi iste Socraten introducat loquentem, quippe quem suspicer Socrate antiquorem fuisse (Laërt. III. 48.); sed quia omnes dialogi, formæ dramaticæ, argumenti philosophici, Socratici vocati sunt.

Ib. E. ἤκουσε παρὰ Πλάτωνος] Σωκράτους Sch. Melius absent duo verba. Sed nescio an lib. III. aut v. hoc narret Athenæus.

506. C. 2. εἰς φῶς λέγεσθαι. Qu. an ἄγεσθαι.

Ibid. 7. Evidem suspicor delenda esse ista, ὅτι δὲ εὐπρόσωπον, quanquam ne sic quidem persanatus locus.

Ib. D. 7. Potius suspicor, τῆς Ἀριστείδου καὶ Μυρωνίδου. vel potius, τῆς Περικλέους καὶ Μ. ut in Epit. Περικλέους ε

marginē alienum locum invaserit, ut ὅζει pro χέζει xiv.
 646. F. nisi statuas Περικλέους pro Σοφοκλέους mox
 reponendum. Sed omnia quæ hic de libris Platonicis
 tradit noster, meræ tenebræ.

507. D. 1. *κρατεῖν*] *κροτεῖν* Coray. Vide an *κράζειν*. Vide
 Aristoph. Av. 24. *κράζειν* Jacobs. vero proxime.

508. D. τὰ κατὰ τὸν ἄνθρωπον, i. e. τὰνθρώπεια, ut recte
 Schw. Opponuntur istis, τὰ κατὰ φύσιν, etc. supra C.
 Deinde ὅπερ ante οὐχ.

509. C. D. *Ephippus*, 1. ἔπειτ' ἀναστὰς (ita Jacobs.)
εὐτροχος v. (vide R. P. Adv. p. 275.)

8. ————— πόδα τιθεὶς ὑποξύλῳ,

[εὐ δὲ περιδούμενος ἄρθρα]
 κνήμης ιμάντων—

πέδιλον ὑπόξυλον, *cothurnus* est *basi lignea instructus*.
 Vide Schw. ad xii. 535. F. p. 454. *Subere* utebantur
 mulieres. xiii. 568. B.

σχῆμα, 11. *Alciphron* i. 34.

IN LIBRUM XII.

P. 510. D. *κυδοιμὸς*] Aristoph. Pac. 254.

511. D. *τῶν νῦν*] Lege τὸν νῦν, vel τὸν τῶν νῦν.

514. B. *χρῆται* δὲ αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς * * *con-*
cubit. Deinde sequebatur aliquid de comitatu et
 apparatu regis, qui regia exire solebat διὰ τῆς—αὐλῆς.

516. D. E. F. *Alexis*. Initium mutilum. Vide ad x. 418.

E. *Tum, οὐκ Ἐδήδοκ—πάνυ πολὺν corrupta*: qu. *πάνυ*,
 καὶ *ποικίλον*. “Ο γέ ήν παραθῶ—Vel ποικίλον πάνυ—*Tum*
forsan, αὐτῷ γε χαιρῶν.

B. ἄνθρωπε, ποίει λευκὰ, καὶ βλέπ’ εἰς (τὸ πῦρ.) *Make*
your wool, as you call it, as white as you please; only
mind your cooking, and don’t prate.

A. ἐπάν ἀπὸ τῶν κ. τάρεχος ἵχθύων,
κρεῶν βατάνιον εὐθέως * *
δίπυρον π. —————

πυὸν, μέλιτος ὁξύβαφον ἐπὶ ταγηνιῶν,

(vide Polluc. vi. 79. vel Athen. xiv. 646. E.)

τυροῦ τροφάλια χλωρὰ Κυθνίου π.

βοτρύδιον τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ

γλυκύν. τὸ —————

B. ἄνθρωπ', ἐπίπαιζε, μόνον ἀπαλλάγηθι μου.

(τοὺς σοὺς δὲ) κανδάλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια πᾶσαν (ἀφανεῖς) τὴν ἡδονήν.

πᾶσαν τὴν ἡδονὴν præcedentibus adjungit Aldina, etsi
primum inspicienti cui aliter videri possit.

517. E. Transpone, ἀλλὰ παρ' οἷς ἀν τύχωσι, καὶ προπ. οἷς ἀν
βουλ. τῶν παρόντων. Possis, τύχωσι, καὶ τῶν παρόντων
προπ. possis et aliter. Deinde ἀφροδισιάζηται est, Ve-
nerem patitur, non exercet.

519. fin. *Salubres esse τοὺς ποταμούς*. Manifesto legendum
τοὺς πότους. Vide 526. B. C.

520. D. E. ηαρις MS. Vide an legendum Νάρις, ὁ Νάρις.

524. F. Callias sive Diocles. Si senarii sunt, malim εἰπὸν
ὁ τι—Vide Aristophanica ad Nub. 227.

524—5. In Hermippo videre videor metri vestigia Ionici
maj. Qu.

χαῖρ', ὁ διαπόντιον

στράτευμα. τί πράττομεν; (ut in proxime præce-
denti Calliæ loco.)

κόμη τε νεανικῆ

σφρίγει τε βραχιόνων.

Quæ si vera sunt, recte Aldus τὸν Ἀβυδον. Ἀβυδος XIII.

586. A. Ceterum κόμη, etc. explicanda ex Eurip. Fragm.

51. In μαλακῷ latet μάλα . . . ὡς. forsä μάλα καλῶς. Sed
vide Xenoph. Hellenic. III. 4. 19.

Nempe ξεναγὸς quidam milites Asiaticos, specie egre-
gios, re ignavos, contraxerat.

526. A. ult. ἀφροσύνας] *Lego ἀβροσύνας.* Vide mox D. 8.
 Ib. B. init. *Ad aliquem ex auctoribus hic citatis respicere*
videtur Cicero Nonii (Rep. vi. p. 308. ed. Maii.)

530. E. Phoenix, 4. οὐ δίζων ἔδιζ. MS. ισως Scal. unde patet
 suum *fortasse* habere Dalecampium. *And perhaps he*
never desired it, vertit Jer. Taylorus, *Holy Dying*, p. 10.
 in sequentibus identidem errans.—*Imo Dalecampium,*
non Phoenicem, vertit Mercurius ille Christianus. Sed
 in ultimo versu, *σποδὸς δὲ πολλὴ*, ex ipsa vi sententiae
 posuit, *a little heap of dust.* *Verte, mere dust.* Vide me
 ad Agam. 429.

540. C. 6. Recte Schw. *imbutæ odoribus*; et confert 514.
 A. Ita Theocr. i. 129. ἐκ καρῶ σύριγγα, *cera compacta.*

542. E. fin. *perhibetur* Schw. *Imo male audiens apud*
Antipatrum. Aristoph. Vesp. 504. Athen. XIII. 584.
 A. 4.

545. A. 1. *φαιὸς χιτωνίσκος.* Malim *φανός.*

549. C. *ἴδιον ἐπιθυμῶ.* *I wish to die in a peculiar*
way.

551. C. Platonis comici locus de Cinesia, quem indicat
 Cas. in Galeni L. VII. ad Hipp. Aphorism. est T. v.
 p. 322. ed. Bas.

Ib. D. *νοσώδης, morbosus,* i. e. *impudicus.* Br. ad Av.
 1378.

552. A. B. Plato Rep. III. p. 404. A. B.

Ib. E. 4. Numerosius *ἐν ὀλίγαις ημέραις.*

553. fin. *προϋπογράφειν*] Forsan *προσυπογρ.* *et simul in-*
nuere. Confer Epigr. apud Scalig. Catalect. p. 63. *Quam*
puero legem.

IN LIBRUM XIII.

P. 558. C. Anaxilas, 14. ὡστ' (vel τοῖς τ') ἀπαλλαγεῖσι ταύτης—*Si vetulam effugeris, in juvenculam incidis, duplex malum.* Deinde v. 25. si sanum est σκίμπους, forsitan transponendum,

εἰτά μοι σκίμπους γένοιτο, φησὶ, τετράπους, ή θρ.

Suspicio e seqq. orta φησὶ την προς, (nam ita MSS.) et excidisse hemistichium; ut fuerit fere,

η μὲν οὖν ἡτησε· τετράπους μοι γένοιτο τις θρόνος.

Nempe quum in utroque versu φησὶ casu omisisset scriba codicis, unde fluxit is quo usus est Aldus, et in posteriore quidem versu errorem suum animadvertisset, in margine posuit εἰτα φησὶ παιδίσκη δίπους, cum nota quadam (·/· puta vel s), cuius similis alia poni debuit supra εἰτα in contextu. Sed quum nota non supra εἰτα παιδίσκη, sed supra εἰτα τετράπους posita esset, errorem errore auxit alius scriba, pro supplemento accipiens meram correctionem; quasi loco prioris εἰτα ponendæ essent quatuor voces.

Ib. F. 4. Recte explicat Cas. Ineptit Jacobs.

559. C. Eubulus, 8. Distinguere malum μέντοι τις, ut τις sit encliticum.

Ib. D. Antiphanes: σὺ τί λέγεις; i. e. tu, quid dicens?

Imo quid ais? Quare transponendum suspicio, τί σὺ λ. Sed vide Aristoph. Plut. 909.

561. C. Euripides, 5. τίμιος θεοῖς ἔστι. Imo sensus poscit βροτοῖς vel θυητοῖς. Nisi forte θεῶν, de quo vide mea Addenda ad Porsoni Aristoph. p. 130.

562. C. Alexis, ult. ἐγγύης τ' εἰμί που τοῦ πράγματος. Vide Aristoph. Plut. 861. Propius ad literas σχῆματος, vel χρῆματος, (ONOM, CXHM, XPHM.) sed πράγμα. verum.

Ib. E. ο ποιητὴς οὐτος] An delendum οὐτος? Sed nunc suspicio ista inde ab οὐτως ο Ἐπος ab Euripide derivata, forsitan e Med. 651. et vicinis.

Ib. E. F. Chæremonis esse *Traumatiam*, vix puto; neque multum esset hærendum, nisi locus II. 35. F. plane esset e comœdia sumtus. An igitur Athenæus, vel auctor unde hæc sumsit, Theophrasti verba male cepit; et quum ille e Chæremone citasset *οἶνος τῶν χρωμένων*, etc. deinde ex aliis, forsan non nominatis, reliqua, putavit ista quoque ut Chæremonis citari?—In eodem Theophrasti loco forsan sequebatur *ρῆσις* de vino (Athen. II. 35. F.): sane ea, quæ ibi de vino dicuntur, facile ad amorem trahi possunt.—Interim constat sive Athenæi ipsius, sive alius, errore Chæremoni tribui verba Euripidis.

In fragmento FORSAN *εἰ δεῖ γε—εὖ πόρους—ἀλκιμωτάτους.*

563. C. Amphis. Lege, *τι φῆς σύ; ταυτὶ*—*ωραῖον φιλῶν* (Jacobs.) *παρεὶς σώφρων τ' ἀλ.*

Ib. E. *παδοπῖπαι ὄντες* est interlocutoris, non Hermiæ.

Ib. F. *ἐπιδεικνύντα*] Vertunt Dal. et Schw. quasi *ἐπιδεικνύμενον*. Verte, *Atheniensem quendam, qui jam grandem Dorum quendam ostentabat.*

565. B. Alexis. Forsan, —— *ἐὰν* vel *ὅταν*
τῶν πιττοκοπουμένων τιν' ἡ ξηρουμένων
τούτων ὄρφς, νόμιζε πάσχειν θάτερον.

Non diffiteor *τούτων* me malle cum θάτερον jungere, si per metrum liceret. In vulgatis displicet *τι θάτερον*, et *ἔχειν* sine *κακὸν* positum. Deinde cum Jacobsio in *στρατεύειν* latere [puto] verbum=πασχητικόν.—νόμιζε, ut 572. C.

566. E. Lege, “*ταυτὶ καὶ τολμᾶς σὺ λέγειν*,” οὐ, “*ροδοδάκτυλος οὐσα*,” κατὰ τὸν Κρατίνον, ἀλλὰ “*βολίτινον*—Hæc ex Aristoph. Ran. 297. Priora, quæ faciunt hexametrum, ex Cratino. De οὐ isto vide Addend. ad Plut. 555. [Porsoni Aristoph. p. (106).]

567. F. Timocles. Ridetur tragici cujusdam (Æschyli, ut *puto*; vide Eumen. 46, etc.) *descriptio Orestis in templo Delphico inter dormientes Furias sedentis*. Hinc autem

patet fabulæ argumentum versatum esse in comparandis per parodiam Oreste et Autocleida.

568. B. Alexis, 12. ἔχει; Τιτθί' ἐστ' αὐταῖς Jacobs. Quare adjuncta Sylburgii emendatione, forsitan nil quærendum ultra:

κοιλίαν αἰδρὰν ἔχει;
τιτθί' ἐστ' αὐταῖς τούτων ὡν ἔχουσ' οι κωμικοί.
ὅρθὰ προστιθεῖσα ταῦτα, ΤΟΥΝΔΥΤΟΝ τ. κ.
ώσπερεὶ κ. τ. εἰς τὸ πρ. ἀπήγαγεν.

Venter adducitur, ita ut superne tumeat; quo mammosa videatur.

Ib. D. 27. Si ista sunt Alexidis, facile potes,
τὰς μὲν ὄψεις διὰ τοιούτων σκευοποιοῦσιν τεχνῶν.

Ib. E. init. Forsan, πατρός σου πολλά σε—

Ibid. 5. Bellum epitheton scorti, φειδωλούς. Lege φιλόδοους.
Nempe αὐλητρίδας intelligit, (non πεζὰς ἑταῖρας. Vide Porson. Advss.)

Ib. E. F. Loca ex Pannychide et Nannio manifesto ex Euripide adumbrata.

569. B. Xenarchus, 3. Cogitabam, ως οὐ παρουσῶν. Sed ωσπερ, vel παρούσας, oporteret, ni fallor.

Ibid. 11. κάτωθεν εἰσδύναι—to creep in at the kitchen-window (vel, cellar-window.) Deinde lege αὐταὶ βιάζ. Deinde, 18. qu. an, ἂς δὲ οὐκ ἰδεῖν ἐστ', οὐδὲ ὄρωντ' ἥδη συφῶς. Sed ἰδεῖν potius est aspicere, ὄρρην videre. Quare in promptu esset, οὐτ' ἰδεῖν ἐστ', οὐτ' ἰδόνθ' ὄρρην σαφῶς. Sed, nisi fallor, temporum ratio repugnat.

Vide Sophocl. Stobæi p. 52, 32. (Fr. Inc. 10, 2.)

Butler. ad Aesch. Prom. 446.

Ib. E. Philemon, 2. σὲ γάρ—πρ. βροτῶν parenthesi include, et junge εὑρες πρᾶγμα.

Ibid. 8. Non persuadet Bentleius verum esse τοι. An που? (jungendo scil. πριάμενόν που.) Neque magis placet Bentleii ἐστυκότως, v. 12. Morbi cujusdam nomen, forsitan σπασμὸς vel τέτανος, ut apud Aristoph. Lysistr. 845. hic

latere videtur. An, *τυγχάνεις ἔχων* ισως *Σπασμός τις* ἐλαβεν;—Vide Horat. Serm. 1. 2. 33. 116. qui in ista Satira hinc profecit.

570. A. Malim, παρασημαίνεται ὅτι Περικλῆς—θεραπίαν
ὑπὸ Μεγαρέων τὸ δεινὸν ἀνερρίπτισε, [λέγων τὸν Πελ. πό-
λεμον.] ubi ultima omnino delenda. Qu. an τὸ δεινὸν
ex Aristoph. Pac. habuerit?

Quod ad verba in MS. A. addita, fac scriptum,
θεραπαίνας ὑπὸ μεγαρέων αὐτορρίπτειε ὑπὸ μ. τὸ δεινὸν
Per se intelligitur erroris progressus.

Ib. C. Epicrates, 11. Malim, ὅπότ' ἔτ' ἦν, [Meinek.] vel,
ὅπότ' ἦν ἔτι, vel demum, ὅτε ποτ' ἦν.

Ib. E. Anaxandrides, 4. Malim,

—— ήνθει καὶ Λαγίσκη. καὶ τότε (vel, τότ' ἦν· Ή) ἦν Θεολύτη μάλ' εὐ. καὶ καλὴ,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δὲ Ωκιμον λαμπρὰ πάνυ.

ΔΕ ita positum, Pors. Advss. p. 77. Alexis XIII. 574. C. 581. D. ibid. E. XIV. 642. D. (622. A. 3.) XV. 678. E. me ibi. IX. 404. D. me ibi. ibid. E. VI. 224. F. VII. 294. C. ult. Menander Stob. Gr. CXVII. p. 479. = 254. Cleric.

572. C. Ephippus. *Puto, ὅταν* γὰρ “τις ὁν νέος—ut γὰρ
sit Athenæi. Vide ad 40. C. 1.

574. B. init. λέξοντι ύμοι δεσπόται.

576. D. Quidquid dicat Schneiderus, Xenophontis nomen hic latere puto cum Schw. An, συστρατευομένην, ὡς Ξενοφῶν φησιν· ἡν * * φησὶ, vel ἡν φασὶ—ut Xenophon tantum citetur in istis, τὴν Φωκαΐδα—γενομένην.

577. F. init. *νάρδον*—*εὐχερῆ*. Ita MS. Qu. *parabilis, vilis?*
An legendum *εὐτελῆ*?

578. C. Macho, 6. Lege κωλύσαι. Sensus forsitan est, *Pari jure ipsæ artium nutrices Athenæ barbaro quodam cognomine donari possent.*

Ib. D. Macho, 14. ὅπου δὲ περὶ γυναικὸς, vel γυναικῶν. Vide Aristoph. Lysistr. 858. Deinde in ἐπίρρημ', v. 21. latere suspicor ἡρέμ' —

Ib. E. v. 26. *Lege, ἐνοθετήθη τοῦτό περ*—monita est a Diphilo, Gnathænam προίεσθαι.

Ib. F. Macho, 2. Qu. ΣΥΝΗΝ αὐτῇ—

579. B. v. 22. *Suspicio constructionem esse ἐπικροῦσαι εἰς δασύποδα*, ut 580. F. 2. ἀνισταμένης, qu. an, *mictum exire*?

Ib. C. v. 31. Collato Jacobs. malim, ἐμέμψατ' αὐτῇν, vel αὐτῇ.

580. C. v. 45. Qu. αὐτὴν ἔστιναι?

Ib. D. v. 55. λοπάδας ἐνάλμους τ', εὐ ξ. (hoc cum Jacobs.)

Ib. E. v. 64. λιπαρὸν] *Lege ρυπαρόν*. Vide ad iv. 135. B. 1.

Ib. F. Post τὴν τῷ θεῷ excidit versus; *Debueram potius hunc vocare * * (qu. μελάνουρον) quam Adonin*. Nescio an de Adonide pisce (vide viii. 382. C. et Hesych. v. ἔζωκοιτος) cogitarit muliercula.

Ibid. v. 72. *Lege, πρὸς ἔω γενόμενον*.

581. C. v. 14. εἰπεν δὲ, ναὶ, δὸς ὅσον ἀν ἐπιθυμῆς, π. (ΕΙΠΕΝΔΕΝΕΔΟC.) Sed melius, εἰπεν δ', ἐμοὶ δὸς—

582. A. B. Ridet tragici locum, ubi epitheta κοῖλον et Δωρικὸν Argis tribuebantur. Vide CEd. Col. 391. 1366. ed. Musgr.

Ib. F. 2. Vide 583. D. xv. 679. D.

583. B. v. 45. ἀλλὰ κοτύλας τις ἐγχεάτω μοι τέτταρας εἰς τὴν μεγάλην. ἔπειτεν ὁ β.

584. A. ἐμέ τε ᾧσαντως. Miror in his Jacobsium non suspicatum latere ἀσωτίᾳ. Sed non nimis severe agendum cum Athenæo, quum aliena verba contrahit. Verte, *You ruin them, and so do I, that's all*.

Ib. D. τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει. Nonne τοῖς -οις?

Ib. fin. Vide ad viii. 347. C.

585. F. init. Vide ad x. 459. A.

587. D. Nicostratus. *Lege*,

————— ὁδοῦ

πρὸς Ἀ. ἐλθ. π. στρώματα
αὐτῇν κέλευε, φησὶ, καὶ παρ' Ὡκιμον
χαλκ.

588. E. ὀνειδιζόμενος ὑπὸ τινὸς οἰκέτου] Malum οἰκείου. *familiari.*

591. E. F. Posidippus, 1, 5. *Lege πρό γ' ἡμῶν—eis Ἡλιαίαν ἥλθε.* Formula forensis, εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς.—*Ἡλιαία sine articulo, ut Equit. 893.*

592. B. fin. εἰχεν ἐρωμένην καὶ καλήν. *Bella locutio, et Lysia digna! An legendum παλλάκην?*

Ib. C. fin. Parenthesi include, ο δὲ νόμεν. *ἐπιτήδειος. Pulchre convenit.*

593. B. [*Vide supra ad Aristoph. Plut. 428.*]

594. D. Μένανδρος] *Vide Menandrum Clerici p. 234.*

596. D. Posidippus, 4. ὄρθρινων. *Imo τοι. Deinde ultimo versu, ἔστ' ἀν ἔη (vel ἔης), et qu. στεγανή.* Sensus est, *dum Naucratis perfugium navibus dabit.*

599. C. init. φεύγων οὐδὲ μένων—*Confer Oraculum apud Herodot. I. 55. Athen. xiv. 630. E. R. P. MSS.*

Ib. E. *Æschylus*, 1. ἐν πλείσιν, sc. μάρτυσι. *Prorsus ineptiunt Dal. et Schw.*

600. E. Critias, 6. *Respicit Cleobuli vel alias hexametrum apud Longin. § 36. ἔστ' ἀν ὑδωρ τε ρέη, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη.*

606. B. 8. *Vide Aristoph. Nub. 349.*

Ib. E. καὶ παραστησάμενος, et compos ejus factus: sed potius credo legendum παραιτησ. *quum impetrasset.*

Ib. F. penult. *Forsan sensus est, Neque ab elephante divelli sustinebat infans, neque elephas sine dolore infantis conspectu privari.* An legendum, οὐτε—αὐτό τε, εἰ μή—

607. A. *Vel τοῦ καλάμου, vel ἐκ τῶν παρατ.*

608. B. Chæremon, 6. λευκὸν μελαίνη στέρνον ἀντηγει σκιφ. *Sed qu. de constructione.*

8. ἄλλης πρ. recte MS. 12. ὑπνώμεναι δέ—16. ἐκτριβεῖς ἀμάρακος.

Ceterum recte monet Schw. Chæremonis eclogas esse transponendas.

Mox D. ult. *lege ἐκπεπλασμένου*, E. 6. τὰ (λευκά) λειμώνων τ.

610. E. Alexis, ult. *Pro ἔρρειν φασὶν lege ἔρριφασιν*.

611. B. init. *εξατηθεὶς, accusatus*, Schw. Potius, *exposcente Zenone*. Menagii locus est x. 4.

612. A. Pherecrates, 1. *κάτα μυροπωλεῖν τί παθόντ'*; ἀν δὲ χρῆ, καθήμενον— 3. *σὺν μειρακίοις?* Sed potius, ξυνέδρ. τοῖς μειρ. ἐλλαλεῖν—*to prate in*—ut post ημέρας abrum-patur oratio.

IN LIBRUM XIV.

P. 615. F. Dionysius, 4. *Si de aliis constaret, facile posses, ὃν ἐντυχόντα, vel, deleto τοῦτον, ἐντυγχάνοντα*. Vide me ad Plut.

616. A. 2. *Delendum suspicor αὐτός*.

617. A. Telestes, 9. *Forsan, ἀπερ παρθ. vel delendum γάρ*.

Ib. B. Collatis VV.DD. *vide an legendum*,

Λυδὸν ὃς ἡρμοσε πρῶτος,
Δωρίδος ἀντίπαλον μούσης, νόμον αἰολον, ὄμφα—
ut jungatur ἡρμοσε Λυδὸν νόμον, et ἀμφιπλ. αὐραν *flatum tibiæ, ὄμφα humanae voci*.

Ib. F. Pratinas, 16. *Possis χύπὸ τ. Sed potius dele θυπα e v. l. orta*.

618. A. Ephippus, 1. *An exstat μειρακίδιον?*

Ib. B. Antiphanes, 6. *Qu. ἥδη τι κοινόν ἐστιν, οὐ χωρίς*.

620. E. [Ιωνικὸς λόγος] *Lege Ιωνικολόγος*.

621. E. *De Laconica dialecto accipit Hemst. ad Lucian. Jud. Voc. 8. p. 93.*

622. E. ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος] *Mira structura. Saltem debebat ὁ μάγειρος.—Σόφων 662. C.*

623. A. Antiphanes, 8. *Distingue, B. λέγεις μάγ. ζῶντα; A. πλ. 10. κεστρεὺς λεπισθεὶς σπασθεὶς vel πασθεὶς* MS. A. Malim, *λεπισθεὶς, ἘΚΠΛΥΘΕΙς*. Vide Cas. deinde *χρωσθεὶς servandum: fried brown and turned in the pan*.

Deinde qu. 11. πρὸς τέλος δρόμου (vel δρόμου) περῶν, μέλος Ἡχεῖ—ρανῶν, *ut conspergat*. Nempe servus hero dicit, se alicunde parasse unde cœnent *οἱ τρεῖς*, adolescens, amica, cui scil. nomen erat Boeotia, (ἢ ἔνδον οὐσα,) et ipse servus. Miratus adolescens eum alloquitur ut magum et incantatorem.—Partim bene, partim secus explicat Jacobs.

Ib. F. In Anaxila καινὸν ex superioribus natum videtur.

625. C. fin. πλὴν χρυσὸς] Lege πλὴν ὁ χρ. et de metro vide Gaisf. ad Heph. p. 357. Herm. Elem. Metr. 111.

16. 22. Ceterum in superiore scazonte χρυσὸν accusativum Atticum esse puto, qualis in εἰπὲ τὸν νιὸν εἰ μεράθηκεν, etc.—Vide an hic Pythermus memoretur ab Herodoto 1. 152.

633. A. Λάκων ὁ τέττιξ. Malim conjunctim, Λακωνοτέττιξ.

634. E. Didymi ἀντεξηγήσεις πρὸς Ionem puto fuisse commentarium, in quo ipsius Ionis errores notabantur. Vide xi. 468. E.

Ib. F. Ion, 1. Qu. παλαιφάτων.

635. A. Theophilus. Verte, *Malum est hoc, canere filium*, etc. Minanti cuidam tormenta respondet servus, *Frustra torquebis; nil confitebimur*.

638. D. Suspicio apud poëtam οὐκ ἀν præcessisse.

Ibid. v. 4. μεστός. Qu. an, *Quum satis cantaveris. When I have had enough of your music.*

Ib. E. Cratinus. Ad Ran. 4. de χολή. An legendum, Γνήσιππέ πω?

640. D. Sophilus. Pace Casauboni, istud οὐχὶ vitiosum puto. Malim, οὐ Χίου δύο——ἐπίχει.

Ib. F. Philyllius. Lege, ἀμνγδάλαι (vel -λα) καὶ κάρ. In Archippi verbis lege, ιτρίοις ἄλλοισι τ' ἐπιφορήμασι Γέμουσα.

642. A. 1. Hoc videre videor, legendum ἀν. A. ἄλλον δεῖ τινος;

Ibid. Amphis, 1. Lege, collato Schw. βίον Ἀληλεμένον; B. ναί. A. τοῦτ' ἔκειν' ἔστιν σαφῶς. De ναὶ III. 117.

Ib. B. Anaxandrides, 4. Qu. οὗτω παρέζων, Χρυσίς, οὐκ (vel, Χρηστὲ, κούκ) ἔζων τότε.

Ib. C. 1. Clearchus, 2. Lege, χεῖρον. Ἡ παῖς, ἐπιτίθει—

Ib. E. Ephippus, 5. Forsan, εὐ τε κανδρικῶς.

Ib. F. Alexis. Forsan, ἀρτέος Τράπεζ, ἀπονίψασθαι δ.

643. B. fin. Qu. σταιτινὸς—

Ib. D. Antiphanes, 2. Lege πρώτιστα. Deinde, 7. κισσόπλεκτα.

644. D. In Euangeli loco videtur colloqui ἀλαζῶν quidam cum coquo, cui extollit suam liberalitatem. V. 6. μόσχον ἐλαβες ad coquum dicuntur. 5. forsan,

τῶν μὲν οὖν ἐλαῶν ἄφ. πάνθ' ὅσ' ἀν βούλῃ γένη.

650. D. ὁ Χῖος (vel forsan ὁ Κεῖος)—ποεῖ. *Nescis quo pacto Chii (vel Cei) amamalidas suas educent? How they grow their pears?* Vide Indic. Demosth. v. ποεῖν. mox ad 658. B.

651. F. Melanippides. Distingue et lege: περὶ αὐτῶν τῶν Δαναΐδων. “οὐ γάρ—Deinde qu. an, μορφᾶν εἰδος· οὐδὲ τὰν διαιταν γυναικείαν ἔχον. Deinde lege, ἀν' εὐήλι' ἄλσεα π. θύραις (hoc Porson. Adv. p. 39.) φρένα τ.—ἀν' ἀνήλια ἄλσεα Jacobs.—ἄλσεα, saltus vel rura.

652. E. In Phœnicidæ loco ridetur quidam peregrinus, qui προπύλαια edulium esse putat. Inde explica historiam de Indo rege, mox F. Vide et ad Acharn. 900.

654. B. Nicostratus. Malim, ταῦτ' ἄξι' ἦν, Τούρνιθ.

Ib. E. Antiphanes. Qu. σπάνιον ὄν τι χρ. et dele δ [post πλείους.] ως verte cum Schw. *ex quo.*

Ib. F. Alexis: —————(οὐκ ἀν) καταφαγεῖν

αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον εἶχον, οὐδὲ ἀν εἰ λαγῶς,

Vel potius,

κατ. αὐ. τοσοῦτον ἀργύριον οὐκ εἶχον ἀν,

Οὐδὲ ἀν εἰ λαγῶς—

Certe ineptum est γάλα, et vel e margine pro λαγῷ vel ex ἈΝ corruptum.

655. A. Anaxandrides, 2. τοιούτους ἴδον MS. A. τουτοισὶ δύ

MS. Ep. Unde patet, quam acutus fuerit Hermannus, qui non viderit sub his latere τοιουτονοσί. Doctr. Metr. p. 136. Sed ne sic quidem omnia plana. Nescio an legendum, ut fere Corayus, τοσοντονὶ δύο. *Quum non pluris constarent duæ statuæ.* Interim et hoc cogito; annon hic rideatur Euripides Electr. 388. ἀγάλματ' ἀγορᾶς, (confer πόλεως ἀγ. Autolyc. fr. 3.) et legendum sit, εἴχον τοιουτονὶ λαβεῖν Ἀγάλματ' ἀγορᾶς. *What a fool one must be to feed peacocks at home, when (for less money one can buy) fine ones like these, the pride of the whole market!* Confer Demosth. Mid. 563, 7.—ἀγαλμάτης ἀγορᾶς Metagenes Schol. Plat. Clark. (Gaisford. Catal. p. 73.)

656. B. Strattidis et Archippi loca vix expedio. κάπρου φλογίδες apud alterutrum delenda suspicor.

Ib. F. Ἀντιφάνης] Neque Physiognomicon neque Protrepticon fuisse potest Antiphonis. Qu. Ἀντιφῶν; Sed hæc valde turbata videntur.

658. B. In Philemone malim τοὺς πυρούς. De ποιεῖν vide ad 650. D.

Ib. F. antep. Vide ad Eurip. Bacch. 1283.

659. D. Lege,

B. ἐντὸς πυλῶν γὰρ ἀν μένων ἀδειπνος ἦν.

A. πότερον οὐν ἀφεῖσαι; B. κατ' ἀγ.

A. *Num igitur manu missus es?* B. *Minime: emit me quidam eorum qui apud forum profitentur.* Nempe quidam ruri degens hunc coquum apud forum isto die conduxerat. Vide ad VII. 292. C.

661. B. Athenion, 30. Forsan, ejecto ἀκριβῶς, legendum, ἔριφιον ἐτακέρωσε πυκτὸν, διέλαβεν περικομματίφ, διεγύγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ, ἰχθῦν παρεισεκύκλησεν,—

Vel distingue γλυκεῖ Ἰχθῦν, παρεισεκύκλησεν οὐχ ὄρ. Acute vidit Grotius γίγγρας hic latere. Vide Porsonum Advss. p. 94. fin. et confer Machonem VIII. 346. A. B. Damoxenum III. 102.

Ib. D. v. 45. ἄφεις] Forsan ἄφεις, ut constructio sit, πάνσαι λέγων ὑπὲρ εὐσεβείας, ἄφεις ἐμὲ νέλ τὸν λόγον. Deinde,

A. ἡμαρτον. B. ἀλλὰ δεῦρο σὺ ξυνείσιθι
έμοι.

Ib. F. Forsan, Σικελικός.” Παραπλ. ὁσμὴν λέγει ἀμφοῖν (ο
Κτατῖνος scil.) καὶ ὁ γλυκὺς Ἀντιφάνης—

662. A. B. Forsan,

τὰ τῶν ἀπόντων πάντα καθ' ἔκαστον κακά.
ἀντεργολαβοῦντες ἔλεγον, οἱ μὲν ὡς οὐκ ἔχοι
ρίνα κρ. πρ. τ. ὁ δὲ ὅτιὴ στόμα—

Pro ἔνιά τε, 6. putabam ἀνεῖτο, sed nunc displicet. In ult.
τοῦ τε πυρὸς ἐλ.

Ib. C. Bato, 2. In MSS. notat [Porsonus,] forsan huc
respiciens, ἀναγράφειν et βασανίζειν jungi in Harpocr. et
Suida, (v. βάσανος.)

Ib. D. 1. Σόφων] P. 622. E.

663. B. 1. τὰ μάλιστα. Latet vox a verbo μάσασθαι fluens.

IN LIBRUM XV.

P. 665. D. πόρρω πίνειν Plato Sympos. p. 377, 18. Bekk.=
176³ HSt.

Ib. E. penult. Verte, *hoc non esse e veteri instituto.*

666. D. Plato, 1. ἐγὼ Ἰων τὸ δ. σκευάσω. (De iων vide
ad vi. 267. F.)

Ib. E. [ποίων φιλημάτων;] ἀγεννῶς οὐκ ἐώ Παιζειν, τίθεμαι δὲ
κότταβεῖα. Hæc omnia servi.

667. B. 5. Legendum videtur, “Ἄγκυλοῦντα” γὰρ “δεῖ
σφόδρα Τὴν χεῖρα πέμπειν εὐρύθμως τὸν κ.” Supra XI. 479.
E. non sunt ipsa Dicæarchi verba, sed eorum sensus
verbis Hegesandri. De γὰρ vide ad II. 40. C.

Ib. D. 1. Recte suspicatur Schw. κότταβος meram esse
v. l. vocis κόσσαβος. Malim, ην μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς αἱ

τούμὸν κάρα (hoc certissime VV. DD.) Quæ sequuntur, hoc forsitan dicebant: *et pro κοτταβίῳ matula utebantur.* Vide I. 17. D. (ubi ὁστρακονένη coaluit ex ὁστράκον et alio verbo quod non nunc reperio; forsitan βολὴ—vide Lycophron. 778.) quod inepte Butlerus ad *Cabiro*s refert p. 241. Verba videntur esse Ulyssis, Eurymacho mortuo insultantis, et ex eodem dramate unde fragmentum de cottabo.—Huc alludere videtur Tzetzes apud Butlerum p. 208. collato Athenæo 17. F.

In ultimo versu ἐμῶν latet, ut puto. Qu.

τοῖς δὲ ἀγκυλητοῖς κωστάθοις ἐπίσκοπα
ὅσσων ἐμῶν ἡβῶσα χείρ ἐφίετο.

Ib. E. Transpone, πεσεῖν πλάστιγγα, πληγεῖσαν τῷ κοττάβῳ.

Ib. F. μὲν τῷ πόν.] An μέτωπον, i. e. χαλκέον κάρα, sive Manem.

668. B. init. Lege, ὅ τι καλλιστον, i. e. ὅποτε τι τῶν καλλίστων λάβοιεν. Loquitur Linus. Vide Alexin iv. 164. B. Vide ad I. 23. D. de Satyris.

672. E. init. Lege, ὅτι τισὶν τόνοις συνέβη περιειλ. De τόνος vide ad Lysistr. 922.

678. E. Alexis. Forsitan, οὐτοσὶ Σύκων ἔχει στέφ. κυλ. ἀλλὰ γὰρ—Vel transponendo οὐτος δ, servanda vulgata. Vide ad XIII. 570. E.

679. B. In monstrosis istis, ὡς μάκαρ ἥτις, etc. vide an λεπτότατον περὶ et ἡδυπότατον περὶ sint v. ll.

Ib. D. Eubulus, 1. “Scorti nomen, ut scimus e lib. XIII.” CASAUBON. p. 960, 55. Recte; Nico verum nomen mulierculæ. Vide XIII. 582. F. 583. D.

Ib. E. R. P. Advss. p. 145. ubi quæ Viro magno exciderunt, ipse repudiaverit necesse est. [Vide ad Plut. 361. *Aristophanica* p. 44. col. 1.] Posses etiam, πωλεῖν ἀπαντα. Præclare idem [*Porsonus*] in Aristoph. Av. 1364. Br.—Ineptit Reisig. p. 61. quasi non posset, πότερον μυρτίνους ἢ ρπνλλίνους.

686. fin. Virgil. Georg. II. 464—5.

688. B. Anaxandrides, 2. ἐπιχαιρέκακον ὡς εἰ] Forsan, -κόν πῶς εἰ.

Ib. C. Archilochus. Hinc in Hesychio lege, Ἐσμυρισμέναι. Athenæi locus manifesto mutilus. Sensus fuisse videtur, A diversis formis μύρον et σμύρον fluxere μύρρα et σμύρνα. Vel potius, μύρον et σμύρον a μύρρα et σμύρνα.

689. F. Cephisodorus, ult. Collato Corayo lege, λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν; et verte, *potius quidvis patiar*. λαικάσει idem restituit IX. 383. A.

690. B. Achæus. ψυκτ. πτεροῖς verte *flabello*. Vide Orest. 1427.

Ib. D. Pherecratis locum non intelligo: metrum resarcire licet,

————— καὶ
ἐκέλευον (αὐτὸν) ἐγχέασθαι νῷν μύρον
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιοῦσιν ἐγχέη.

Ib. F. Strattis: φέρεις αὐτῇ μύρον. Medeæ verba sunt ad famulum, vel potius unum ex suis liberis, quem ad novam sponsam cum exitiali dono mittebat. Eurip. Med. 965.

691. B. Menander:

παιδάριον. (vel, πτᾶ, NH ΔΙ') ηδύν πῶς γάρ οὐ;
Vel, ————— μύρον,
παιδάριον.—ηδύν πῶς γάρ οὐχί; νάρδινον.
Vel, ————— παιδίον,
νη τὸν ΔΙ' ηδύν πῶς γάρ οὐχί; νάρδινον.

Ib. E. Alexis, 4. τὴν αὐτὴν manifesto vitiosum, et ex ταυτὸν natum. An, τὴν ὄσμήν? *quod ad*—

Ib. F. v. 7. Ex Euripidis Telepho. Elmsl. Ach. 497. p. 125.

693. A. 1. Lege, Διὸς σὺ—

Ibid. 4. οὐδέν σ' ὄνήσει Eurip. Androm. 161.

Ib. C. Eriphus, 1. ἐκπεπιη δεκας corruptum ex

ἐκπίη δὲ καὶ ἐπ

i. e. ἐπεκπίει δὲ καὶ—Cetera non expedio.

694. D. 8. *Lege cum VV.DD.* εὐφροσύναις, ἀοιδᾶς κεχ.
Leviter corruptum est ἀειδε ex ἀοιδᾶ, quæ potior lectio
videtur.

695. E. *Kῆδων.* Diodor. xv. 34. [Tum] *lege, ἡ χρὴ τοῖς—*
δὴ forsan natum e v. l. δεῖ.

698. C. 2. *Vide an ἐγγαστριχίμαιραν.*

Ib. E. *Hegemon,* 9. ἀνδρῶν, *sycophantarum.* *Vide IX.*
407. B.

699. B. 3. In ἐγχείησιν alludit ad ἐγχεῖν, *infundere.*

Ib. C. *Alexander,* penult. ὁς δὲ Βοιωτοῦ Schw. ex em. Jac.
Qu. de sensu, qui esse potest, *ne minimum quidem.*

700. D. fin. *Potius,* τὸ στρ. λυχνεῖον, “σύνθετον,” οὐ. ὁν.
Ib. E. init. Qu. A. τι δὲξεν ἐν τῇ δεξιᾷ; B. λυχνίδιον.
Nisi potius τι δεξιὸν delenda sunt ut v. l. et legendum τῇ
δεξιᾷ λ.

Ibid. *Menander:* μόνον πολὺ ποίει⁴] μόνον, *vide Alexin XII.*
516. F. *ποιῶ φλόγα* *Archedic.* VII. 292. F.

I N D E X.

ἀγαπητὸς, *vix unus.* XII. 477. IV. 146. E.
ἀγγεῖον, *bird-cage.* IX. 387. D. (sive v. 201. B.)
αἴξ. *eis alγας ἀγρίας, wild-goose chace.* III. 83. A.
ἀναγραφαὶ, *dramatic register.* VIII. 336. E.
ἀνθίζεσθαι, *flavescere torrendo.* XIV. 655. F.
ἀντιστοιχία, *literarum permutatio.* XI. 501. B.
ἄνω. τάνω κάτω. *Menander* Stob. XLII. p. 276. = 171. Nico-
laus ibid. XIII. p. 148. 26. = 85. *Vide Herodot.* III. 3.
Philemon. Stob. Grot. p. 403. *Cleric.* p. 354. forsan
Aristoph. *Lys.* 710.

⁴ *Vide supra* p. 271. *ad Menandri locum.* J. S.

ἀπογράφεσθαι = *ἀναγρ.* vi. 245. C. F. vii. 293. F. *συναπογρ.*

v. 214. E. ix. 385. C.

ἀποδιδόναι, xi. 495. C. *reddere*, i. e. *interpretari*, xi. 487. C.

Diverse citata eadem loca apud Athenæum. iii. 96. D. δέλφακος *ἡρινῆς*. ix. 374. F. *όπωρινῆς*. (Qu. *ἐπιχύτους* iv. 172. B. *έγχυτους* xiv. 644. D.)

δυνάμεις, *vires, properties*, ix. 378. A. *drugs*, Plutarch. ii. p. 436. B. (Bekkeri Anecdota T. i. ni fallor.) *βρωτικαὶ καὶ συνονοσ. provocatives*, viii. 335. E.

ἐπίγραμμα dialogi, *titulus*: xi. 506. E. Alexis iv. 164. C. *ἐπιρραπίζειν*, *a rap on the knuckles*, i. e. *a jobation*: Schw. iv. 168. F. vide v. 219. A. x. 422. D. xiii. 571. A.

ΓΑΡ, longe ab orationis initio: Alexis ii. 60. A. 8. Idem iv. 164. B. vi. 237. E. 1. 257. E. 8. viii. 339. E. ix. 377. D. 6. 405. B. 3. x. 422. C. sed ex em. xii. 516. F. 9. xiv. 633. F. 640. E. 642. D. 659. C. 660. F. xv. 679. E. Menander Cler. p. 40. 174. 210. fr. 46. e conj. Timoc. Stob. p. 616.=509. et Ath. p. 223. ex MS. Athen.

γεγγαῖος ὄρνις, *a game-cock*. xiv. 655. C. (Aristoph. Av. 286.) Menander Stob. Grot. p. 443.=248. Cler.

γῆρας, *senium*, i. e. *moroseness*. ix. 374. B.

Grammaticis propriæ voces:

ἀκούειν, xi. 494. D. ix. 383. A. Valck. Sch. N. T. ii. p. 313.

ἀφωνα, *φωνοῦντα*. Eurip. Stob. p. 469.=343.

γράφεται δὲ καὶ, xiv. 649. D. sed forsitan e marg. xv. 684. D.

ὄνομαστικὴ, *συνήρηται*, *περισπαστέον*, xiv. 644. A. B.

παράδοσις (medicorum), xv. 665. penult.

συλλαβὴ, Eurip. Stob. p. 469.=343.

κάραβος, *craw-fish*; ἀστακὸς, *lobster*. Aristot. H. A. iv. 2. καταισιμοῦν, x. 432. C. xiv. 622. F. (id est, *totum in aīsimā, i. e. portiones distribuere*,) viii. 365. E. κατέχω δεδειπνηκὼς, *memini*. (Lycophron.) x. 420. B. et notas. Cas. ad i. 5. E. et Schw. T. xiii. p. 391. κρᾶσις, *de mero vino, ut videtur*. xv. 693. E. κναθίζειν, xi. 503. C. xiv. 634. B. ubi verterim, *haurire mare navibus demersis, deinde in aërem sublatis, ut cyatho vinum*. Omnino vide Diphilum Stobæi cii. p. 558. = 429. κωβῖδια, vii. 293. D. (iii. 105. F. corrupt.)

Lectiones duæ in textu, iii. 109. C. 114. E. (iv. 130. D.?) Schw. ad vi. 269. D. 297. F. Vide me ad vii. 326. D.

λόγος, *the idea or notion*. xi. 490. E. 507. F. ὁ περὶ β. λόγος, xi. 496. C. 1.

λοπᾶς, *de pisce assato*. vii. 288. F.

μέγας εἰ, *a great man*. 380. B. μέγα μεγέθει, ii. 50. B. xii. 563. A. viii. 347. fin. μεῖζων, 346. F.

μέτρον, i. e. ἔπος. vii. 313. ult.

μῆλα στρούθια, *genus Kυδωνίων*. iii. 81. A. C. D. F. et Schw. Περσικὰ, *citria*. iii. 83—5.

μητρόπολις *malorum vinum*. x. 443. D. Vide Diog. Laërt. vi. 50.

Olivæ prandium, xii. 542. F. (Diog. Laërt. vi. 50.) xiv. 644. E.

οὔτως in citationibus, Schw. ad x. 445. F. 1. T. x. p. 487. x. 422. E. e MS. Schw. ad xiv. 651. F. de formula, φοίνικας τὸν κάρπον οὔτως ὄνομάζει. xiv. 654. A. B. xv. 679. C. 700. E.

πατάξαι, *injicere*, etc. iv. 170. D. x. 446. A.

περίστασις, *pomp and circumstance*. xii. 547. F.

πλάγια διὰ μήκους, *crosswise at the two ends*.

πλὴν εἰς τις apud in πλὴν εἰς mutandum putabam :
vide Aristophanica. Sed qu. ob Eurip. Stob. LII. p. 360,
6. — 205.

POCULA:

ἀγαθοῦ δαίμονος. XI. 486—7. XV. 675. B. 692. F.
Διὸς σωτῆρος. XI. 487. XV. 675. B.
μετάνιπτρον (vel -ις). X. 423. D. XI. 486—7. XV. 692—3.
ὄνομαζειν, ἐπον. *to give the toast.* Schw. IV. 162. C. vel
potius Toup. Add. in Theocr. II. 151. κνάθοντις τινὸς, X.
423. C. 426. init. Plutarch. T. II. p. 454. E. Athen. XI.
502. B. (Horatius, *cyathos amici sospitis.*) XIV. 640.
D. E. VIII. 365. A.
σπονδὴ, XI. 486. F.
ὑγείας, XI. 487. A.

Prima verba citationis repetita. IV. 161. D. E. VII. 280.
init. IX. 405. E. F.

προάγεσθαι = τιμᾶσθαι. XI. 506. A.

Ptolemæi Corintho oriundi? 201. D.

στρατεύειν pro -εσθαι, vox suspecta. XIII. 565. B.
συνήθεια, III. 121. F. 122. A. (Meus index in Schol. Aristophanis. Wyttenbach. ad Plutarch. p. 22. C.) IX. 373.
A. 5. B. 4. C. 2. 408. B. C. η καινὴ συνήθεια, XI.
494. B.

τευθῖς, III. 106. C. sed vide 96. B. 6. VII. 293. C. VIII. 340.
D. (vide Hermann. Gr. p. 325. n. 411.) XIV. 622. F.

τυραννικὸς, *insolent, overbearing.* XIII. 580. F. XI. 508. D.
τυραννίς, Lucian. Rhet. Proem.

ὑπόνοια, i. e. *allegory.* I. 19. E.

χλιαρός, XIV. 646. E. bis. χλιαρός Nicander apud Maltby.
Epich. XIV. 648. D. ut videtur.

JACOBSSII EMENDATIONES IN ATHENÆUM.

ERRAT de Idæis Dactylis, p. 5. de πόλεος, 23. νεῶν κατάλογον, 25. μύκρὸν, 102. βιψές ἔτι, 106. δοίδυκα, 111.

P. 214. Quantillum erat in Etymologo corrigere, μή μοι βαιών· κακὸς ἰχθύς, etiam si non ita legeretur in eo ipso loco Athenæi quem citas, VII. 288. A.

IN

S T O B Æ U M.

T. III. P. 35, 43.=15, 21. Lege, ἄρ' ἐστιν ἀγαθῶν πᾶσι πλείστων αἰτία.

xvii. 156, 20. Male, ut puto, distraxit Gr. Certe pessime mutavit ἐνταῦθ' ὑπάρχει. Verte, *Ibi virtæ dux est temperantia ad ceteras virtutes.* Vide Valck. ad Phœn. 1576.

xxix. 199, 52. (Sophocl. Fr. Inc. 17.) πόνου μεταλλαγθέντος οἱ πόνοι γλυκεῖς. Απ λόγοι, vel η μηδιμη γλυκύ?

lvii. 376, 45. Lenius potuisset Grotius, B. τῶν γὰρ—τις;—Collatis VV.DD. apud Gaisf. nunc malim:

A. δύστηνος—

B. τῶν γὰρ πλεόντων ζῆν τιν' οἴει;

Deinde, alterum fragmentum, vel forsitan idem,—σταδία γὰρ (vel δὲ) ἑκατὸν περιελθεῖν κρ.

lviii. 378. Simylus, 3. πάλι Sotades Stobæi xcvi. p. 528, 34.=399, 19. sed ex Grotii em.

lx. 384, 5. (Eurip. Alex. Fr. 7.) Lege, τῇ φύσει κεκτημένοι, προ τύχῃ.

LXI. 387, 36. Omnia occupata. Vide Gaisf. [Scil. duo fragmenta ordinaverat, ut *Tyrwhittus apud Gaisf. deinde*,] προστάττει, *Amor* hos monet, ut juvenes ἀφοσιῶνται.

LXIV. 409, 43. νοῦν χρὴ θεάσασθαι οὐδέν τι tres edd. nisi quod Gr. θεάσθ. Malim, cum Elmsleio ad Medeam p. 179. νοῦν χρὴ θεάσθαι, νοῦν τί τῆς εύμ. —— ἔχη; Vide de vocis repetitione Addenda ad Nub.

LXV. 411, 21. Euripides ΟEd. fr. Lego, χρημάτων Γυνή στι κρεῖσσον. Sensus vidisse puto Heathium.

LXVI. τὰς γὰρ εὐθ. μόνοι Ἐφημερινὰς τὰς τοῦ βίου κεκτ.

LXXIII. 439, 36. Antiphanes, 2. Porson. Adv. p. 304. διαφέρειν οἵει Plato Rep. II. p. 375. A. HSt. v. 467. B. Euthyphr. p. 8. B. 48. Antiphan. Pollucis x. 106. R. P. MSS.

οἵει τι διαφέρειν τούτους ἔκείνων Plato Gorg. p. 520. A. 6. HSt. Philemon Ἀγροίκῳ Stob. II. p. 31, 8. γυναιξὶ διαφέρειν οἵει δὲ τί; Antig. Caryst. Athen. I. fin. οἵει δὲ διαφέρειν ἑταῖρας σοφιστήν; Alciphron. I. 34. p. 144.

LXXXIII. 483, 33. Euripides: ΠΡΟΣΠΟΛΟΝΝΕΜΕΙΝ, καὶ κατ' ὄφθ. ἔρει.

LXXXIX. 503, 16. Euripides Palam. fr. 3. Malim, Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἱ τύχαι μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δὲ εἰς ἐν τόδε τούτου δὲ πάντες,

ut constructio sit, πάντες μοχθοῦσι ὑπὲρ τούτου, δηλαδὴ ὑπὲρ χρημάτων.

XCI. 507, 13. Euripides:

δεινόν γε τοῦθ' ὡς ἔμφυτον,
τοῦδε ταῖτιον;
συνηρετμεῖ,

XCVI. 528, 9. Sotades, 6.

ἢ μηχανικόν τι ποίημ', ἢ
ὅτε πιὰν τέθηκε.

πουλύποδα Trinc. Qu. Numerosius, sed non necesse, (vide Herm. Doctr. Metr. p. 444, etc.)

πουλύποδα φαγών ὡμὸν ὁ Διογένης τέθηκε.

Mox 528, 31. possis, si opus sit, δεῖ φύσει τὸν—Vide me ad Porsoni Aristophanica p. 98.

Ib. 530, 2. Philemon: ἀσπερ τὸν χρέους κεφ. vel potius, ἀσπερ κατάχρεως, τὸν κεφ.

xcvii. 539, 16. Antiphanes. Optime cepit Gr. Lege,

λύπη γὰρ ἀνθρ. καὶ τὸ ζῆν κακῶς,

ἀσπερ πονηρῷ ζωγράφῳ,—

like two bad painters.

ci. 552, 18. Cratinus. ἀνοίγει] Grotii MS. ἀνίεται. Lege, αὐτόματα δὲ αὐτοῖς (vel, αὐτοῖς τούτοις) θ. ἀνίει τάγαθά.

(hoc Br. ad Lysistr. 157.) Confer Aristoph. Ran. 1510. eundem apud Stob. p. 609, 24.

ciii. 562, 18. Clitomachus. Videtur philosophus duo senarios citare, deinde soluta oratione uti.—Ita Gaisford. cv. 29.

cvi. 567, 46. Ita totus locus videtur concinnandus:

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ. Μηδὲ ἔθελε λυπεῖν—

(Menandri.) ὅτι καὶ τὸ λ.

καὶ τὸ κ.

ΕΥΡ. ΑΝΤΙΓ. Οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι—

ΧΑΙΡΗΜ. Πειρῶ τύχης—

ΜΕΝΑΝΔΡ. Ἀνδρα τὸν ἀληθῶς—ita R. P. Adv. p. 290.

Ib. 569, 13. Antiphanes: τὸ λυποῦν ἥγαγ' εἰς παράστασιν.

An περίστασιν? i. e. *luctum fovendo in calamitatem incidit.*

cxv. 592, 13. Apollodorus, 3.

ἀλλ' ἐν μέγα τοῦθ' οἱ πατ. ἥλ.

5. ὁ πατὴρ πρόθυμον, vel προθύμως,

cxvi. 594, 33. Anaxandrides. Qu.

4. ὁ δὲ εὐκόλως, ἐνίστε κοιμίζειν (hoc Trinc.) ποιεῖ.

7. κοῦφόν τε ποιῶν, εἴτι δυσκόλως ἔχει.

Vulgata e superiori nata.

CXVIII. 601, 45. Apollodorus. *τοῦτ', ἐκεῖνο δὲ οὐ*. Similem errorem sustuli Eurip. Ion. 556. ubi vide.

CXXI. 10. Gaisf. p. 608. (Om. Gesn.) Menander:

οὐδὲν τὸ θν. — (an καλῷ?)

— τὴν ἀγανάκτησιν φέρει.

DE EPICHARMI FRAGMENTIS.

NOVEM fragmenta vertit Cumberlandius, *Observer*, LXXXIII. præfatus: *I have reason to believe they are the whole amount of what can be picked up from the wreck of this once valuable poet.*—Memini Burneium putavisse Bentleium alicubi, in collectione fragmentorum MSta, genuina Epicharmeia a spuriis distinxisse, et inde profecisse Cumberlandium. Postea, edita vita sua, Cumberlandius fassus est Bentleianis chartis se usum esse. Alioqui fidenter statuerem, eum ad Epicharmum memorie vitio transtulisse quæ de Archiloco dicit Bentleius Phalar. p. 197.

De Pseud-Epich. vide Fabric. T. II. pp. 302—3. ed. H.

Novem ista fragmenta sunt:

1. Apud Stob. Grot. p. 353. Tit. 86. n. 6. Gaisford. Non est Epicharmi.

2. Grot. Excerpt. p. 477. Hutch. p. 282. *δαμάστης ἔρως.* Vix puto esse Epicharmi.

3. Stob. 3. Gr. p. 25. *νῦφε.* E Clem. Alex. petivisse videtur Grotius.

4. Stob. 1. 14. p. 6. Gaisf. *οὐ μετανοεῖν.*

5. Stob. 20, 8. p. 103. *μὴ πι—νόμον.*

6. Stob. 29, 8 et 54. p. 131. *ἀ δὲ μελέτα—et Stob. Gr. p. 125. τῶν πόνων.*

7. Stob. 38, 21. p. 151. Gr. *τίς δὲ βουλοίη*—duo priores versus.

8. *ώς πολὺν* Grot. Excerpt. p. 477.

9. Stob. Gr. p. 289. (69, 17. Gaisf.) et male subnectit locum apud Stob. Gr. p. 281. (68, 9.)

CRATINUS Eunidis Stobæi LII. p. 201. Gr. = I. 358. Gesn.

Synes. Epist. 129. p. 265. B. R. P. MSS. (ubi, καὶ στένομεν μεμνημένοι Ἡβῆς τ' ἔκεινης νοῦ τ' ἔκεινου καὶ φρενῶν. Ipse addo Julian. Misopog. p. 339. fin.)

Eupolis apud Galen. T. vi. p. 530. ed. Charter. = I. 175 a. 47. Ald. ή μὲν φύσις τὸ μέγιστον, ἔπειτα δὲ κάγω τὴν φύσιν προθύμως συνελάμβανον. Verba sunt Aristidis ad Nician. R. P. MSS.

Menander Fragm. Porson. Advss. p. 294. [Vide Opusc. p. 254.] v. 5. “Forsan προσέβαλεν.” R. P. προέπιεν Stephanus Athenæi xi. 469. B. (sed vide Pierson. ad Mœr. p. 302.) προέρχομαι Menander Harpocr. v. Φυλή. προέλε Pherecr. Athen. XIV. 653. A.

v. 7. ἀντέχεσθαι R. P. Scil. infinitivus pro imperativo. Sed illi non hic locus.

IN

ANTHOLOGIAM GRÆCAM.

(ED. JACOBS. LIPS. 1813.)

Том. II. Pag. 321. n. 8. Addit Murator. (p. 1321.)

τοῦτ' ἔσομαι γὰρ ἐγώ, σὺ δὲ τούτοις γῆν ἐπιχώσας εἴφι, ὅπερ ἦν οὐκ ὥν, τοῦτο πάλιν γέγονα.

* Addidit etiam Gaisfordius. J. S.

Ita lego. *What I was when I was not*, i. e. *existed not*.

P. 553. n. 22. μὴ λέγε, καὶ λέξεις—Significatur ΟΥΔΕΝ. *Ne dicas, tum dices, meum nomen, et te necesse est (id) dicere, (non dicentem:) contra non, si dicas meum nomen, dices.* i. e. Si taces, nil dicis: si dicis “Nil,” non nil dicis.

651. 92. Vide Corsin. Diss. *Herculis Quies*, p. 40. ubi proculdubio præfigendus versus, Οὐς ποθ' ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀναγκασθεὶς [έτελεσσε.]

799. 122. Confer Reines. p. 683. Ceterum Gruterus p. 676. n. 6. habet ἩΡΠΑΣΕϹ ἈΦΝΩ, et ἈΦΝΩ Gorius Inscr. Dorian. p. 363. e MS. Fulv. Ursini.

824. 215, v. 7. Lege οἰω. V. ult. recte Br. σώσαθ
ἔως—

842. 268. Sed ex Muratorii versione liquet excidisse quædam: v. 6. *Nuper in ergastulo, parentum spe fraudata, (7.) neque hæredibus scriptis, nec viginti*, etc.

846. 281, v. 4. ΠΡΟΤΕΤΙΜΗΤΑΙ ΣΕ ΣΑΡΑΠΙΣ, ΣΗ ΤΕ—Post ἀνασταν̄ adde, ΠΑΝ ΔΕ.. Η ΜΕΓΑΛΟ Θ..... ΤΕ ΤΟΙΣΙ—Vide Choiseul-Gouffier's *Catalogue*, p. 74.

IN

OPUSCULA RUHNKENIANA.

(ED. KIDD. 1807.)

ANTIPHON.

P. 12. l. 10. Simplicius est, deletis ceteris, legere, οὐπερ οἱ περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι. ἐγώ δὲ—Annotarat ad verba, ὅσοι τ. ὅμοιοι, studiosus lector; οἱ δημηγορικοὶ,

καὶ ὁ περὶ ὄμονοίας, καὶ ὁ πολιτικός. Quæ e margine in textum irrepserunt. Infra p. 20, περὶ ὄμονοίας Rhamnusio dat Ruhnkenius. Argumentum fuisse suspicor, cccc virorum commendationem. Vocis vim declarabit Andocid. p. 10, 12.

IN

BENTLEII EPISTOLAM AD MILLIUM.

(EDITIONIS 1713.)

P. 4. In Orphei loco apud Mal. p. 89. legerim *χρυσέησιν*,
et σεῦ φαμένοι, σὲ δ' αὐτὸν

11. Nescio an verba Malelæ corrupta sint; et ἀληθείας
εἶναι depravata sint ex ἀληθείαισιν. ut αἱ ex ε sequente
natum sit.

12. Aliud argumentum adferre potuerat Bentleius, Sopho-
clem scilicet de Diis patriis longe reverentius semper
loqui, quam ut hujus *ρήσεως* auctor esse possit.

17. *Alcmaeonida* carmen epicum fuisse, longe probabilius
est: quæ est sententia Heynii ad Apollodorum.

20. prop. fin. PORPHYRIUS, ἀπέχεσθαι—διὰ τούτων. Forsan,
ΑΕΙ τ.

32. In Homero Il. E. 487. legisse videtur Hesychius
ἀψίσι λίνοι, quomodo constaret metrum.—N. B. λίνον
πανάγροιο Φαλόντες Bentleius, unice probante Heynio,
qui ait ἀλόντες aliquoties citari apud Eustathium.

38. De Ennii loco apud Jul. Rufin. (p. 222. ed. Ruhnken.)
non liquet. Primum, *ego* melius in *arsi* collocaretur.
Deinde, modus subjunctivus per omnia servari debere
videtur. Et *delinquas* quidem habet ed. B. Rhenani,
quæ sola ex MSS. petita est. An legendum, *Egone*

plectar, quod tu peccas? delinquas tu, ego arguar?
Sed, ne quid dissimulem, valde displicent TU EGO in
thesi: quare ampliandum.

40. Pollux vii. 45. Postea, Dissert. Phalarid. 2da p. 245.
expedivit Pseudo-Thespidis locum, *νευρίδ' ἔχειν*. Sed
forsan non delendum, sed transponendum *σ.* *νεβρίδ'*
ἔχειν σ' pro *νεβρίδα σ'* *ἔχειν*.

42. PORPHYRIUS, l. 5. *καὶ ιχθὺς, κ. τ. λ.* Hæc verba,
gravissime corrupta, ad hunc fere modum sunt legenda:
καὶ τὸ μὲν χθυπτῆς ιχθὺς, τὸ δὲ φλεγμώ φλεγόμενος, τὸ
δὲ δρόψ—N. B. *τὸ* (i. e. *δ'*) *infra*, *τὸ κναξβῖ*, etc.

48. fin. In fragmento Omphales, Athen. vi. 258. F.
lege, *τὴν ἑορτὴν δεῖ μ' ἀγειν*. Mox Athen. XIV. 634.
ult.=271, 36. Ald. (non lib. x. ut male Bentleius,) qu.
an legendum, *τὸν ξένον κοιμήσατε. quamvis ferri possit*
vulgata.

50. prop. fin. Malim, *καὶ οἱ αὐτὸς*—*καὶ τάχ' ἀν κεραυνία*
Πέμφιξ σε βροντῆς καὶ δυσοσμίας βάλοι. κεραυνία πέμφιξ
βροντῆς, ut *etesia flabra aquilonum*, etc. supra p. 37.

51. l. 14. Recte Bentleius *ῥανίδος* (*ρανίδος*.) Deinde Ibuci
locus Sophocleo ex Salmoneo præponendus. Hoc certum;
et ita extra dubium ponitur eximia illa emendatio,
ὅψιν ἀγγέλῳ πυρός. Quæ enim sequuntur, sunt istorum
verborum explicationes. In Callimacheis forsitan legen-
dum *ἔω*. *In clouds brings on the day*. In Euphorione
malim ΗΠΕΔΑΝΟΙ. Qu. θανόντι?

56. med. In Etymol. dele *λόγχας*, vel potius *λόγχης*.
Agros dividere.

58. fin. in *Τριαγμοῖς*] Malim, *λόγου παντὸς*—*ἔλασσον*
τούτων (omisso *τριῶν*), vel *τῶν τριῶν*. In fine lege *τρία*
pro *τριάς*. Pro *ἐν τούτῳ* qu. *ἐκ τούτων*.

ON

BENTLEY's DISSERTATION ON PHALARIS.

(ED. 1699.)

P. 40. init. Simonides. Lege,

ὅς ————— δουρὶ πάντας
 νίκασε νέους υπὲρ δι—
 νάεντα βαλὼν Ἀναυρον, κ. τ. λ.

Sunt sex Ionici a majore.

41. fin. Forsan, ἡρχεν Ἀδείμαντος μὲν—sed vide.

52. not. m. Forsan, προβῆναι εἰς τοὺς—

87. not. d. Lenius est, περιτετυχώς.

206. init. ἐν Ἀθήνησ' Homer. Il. B. 549. ἐν ταῖς Ἀθήναις
 Eur. Phœn. 1719. ἐν Ἀθήναις Thucyd. v. 18. ibid. 23. ἐν
 Ἀθήνησι, see p. 372—3.

357. I would read the Locrian song thus:

μὴ προδῆς ἄμ¹ ικετεύω·
 πρὶν ἡ² μόλεν κείνον ἀνίστω,
 μὴ κακὸν μέγα ποιή—
 σης κάμε τὰν δειλάκραν· ἀ—
 μέρα γάρ³ ἥδη· διὰ τᾶς
 θυρίδος τὸ φῶς οὐκ ἐσορῆς;⁴

1. ἄμμι 2. καὶ 3. καὶ ἥδη τὸ φ. διὰ τὰς θ. 4. ἐσορῆς
 MS. A. i. e. EICOPH. Et paullo ante pro ἥδεως τι
 πάσχειν, ἥδεω τι πάσχεις.

372. fin. They do indeed say ἐν Ἀθήναις: see p. 206. ἐν
 Ἀθήνησι seems to have crept into use in later times.
 See examples in Bast. Ep. Crit. p. 189. and Wyttenbach
 (on Plutarch, S. N. V. p. 16.) there quoted. These two
 learned men should however have left out the instances
 from Herodotus.

386. and note q. Warburton, *Divine Legation*, II. 3. and
Letters to Hurd, p. 10. 8vo. allows that Jamblichus's
 words, *without reference to the context*, naturally give

Bentley's meaning; but that *with* such reference they must mean what Vizzanius makes them mean. Hence he concludes, that Bentley, having only seen the detached sentence, *as quoted in Vizzanius*, understood it in a way which he afterwards discovered to be wrong, when he looked into Jamblichus himself. This precious hypothesis is destroyed by the single fact, that Vizzanius does not quote the words, but only refers to the passage.—N. B. Vizzanius, Amst. 1661. is an exact re-print of ed. Bononiæ, 1646.

484. init. Plato Ion. p. 146. B. Læmar. μέλος de *Homeri* versibus.

IN

SCRIPTORES LATINOS.

VOL. II.

3 A

N O T A E

IN

C I C E R O N E M.

Ab eoque, etc. non aque, inque, etc. semper Ciceronem scribere, monuit me, ni fallor, R. P. Vide Opusc. p. 391.

D E O R A T O R E.

Hos libros scripsit Cicero A. U. C. 698. A. C. 55.
ætatis 51.

LIB. I. 4, prop. fin. hominibus omnium] Malim *omnibus omnium*.

II. 38, 15. uniuscujusque rationis] Lege *orationis*.

Ib. 39, 11. Vel ista, *qui* — *definiat*, delenda sunt; vel ante *qui* exciderunt quædam.

Ib. 53, fin. contrariis] Lege *e contrariis*.

Ib. 58, 18. Locus autem et regio] $\tau\omega\hat{\nu}$ *aiσχρο\acute{u}* *ἐστι* $\tau\omega\hat{\nu}$ *γελο\acute{u}* *μόριο\acute{u}*.^a

III. 3, med. cui mœrori] Vide an *mœrori* natum sit ex capitis fine.

Ib. 19, init. sapientium] Lege *sapientiae*. Vide 15, init. 16. init.

Ibid. 4. Dele *Ionium*. Ineptit Ernestus. Locum recte explicat Harlesius.

Ib. 23, 35. Malim, *agitatio rerum sit infinita, cognitio facilis. Mediocris* — *licet autem semper addiscere*.

Ib. 25, fin. natura, non mente] Cogitabam, *natura monente*. Sed nunc potior videtur Ernesti sententia.

Ib. 31, 12. rhetorum] Recte *oratorum* Schutz.

^a Aristot. Poëtic. §. 11, init. J. S.

O R A T O R.

C. 48, med. Distingue et lege, *libri* (*nec enim—aut barbaris—loqui*) *tamen*—deleto *tantum*. Hoc dicit Cicero: *Bruges* dicebant, non *Bryges*; ne, cum genitivo et dativo utendum esset, cogerentur aut *y* servato, monstrum quiddam vocis Græco-Latinæ efformare; aut *u* assumto, in obliquis a recto discrepare. Ista, *nec enim—loqui*, ad *y* et *z*, non ad *h*, spectare vidit Lægomarsini ad Pogiani Epistolas, T. I. pp. 189—194. citatus a Th. Kidd. ad Dawes. pp. 182—6. sed ab isto *tantum* deceptus valde erravit. Recte vero citat, *nunquam PYRRHUM*; non *Pyrrum*, ut pessime hæc editio. [sc. Olivet. Patavii, 1753.]

A C A D E M I C A.

LIB. I. cap. 5, sub fin. Jam *virtus*, etc.] Corruptas esse voces *virtus* et *naturæ* patet. Pro illo posses *vis*. Sensus apertus: *Sunt, præter corporis et animi bona, alia vita conjuncta*. Sed quid attinuit *ταυτολογεῖν*? Evidem spuria puto. *Vita* videtur = Angl. *society*. Intelligit patriam, propinquos, amicos. Vide De Fin. v. 23.

D E F I N I B U S.

LIB. III. 5, med. Quod habeant—veritatem] Vel transponenda post *appellemus licet*, vel delenda. Ratio redditur vocabuli *κατάληψις*, seu *comprehensio*. Ceterum Goerenzius e libris supplet *cognitiones*, *quas vel comprehensiones, vel perceptiones, vel si*, etc.

TUSCULANÆ QUÆSTIONES.

LIB. III. 13, 13. Delenda videntur *opinionem mali*. Deinde
vide an legendum *naturæ*, ut cap. 15, 16.

Ib. 22, med. de Andromacha] *qe. Androm.* (quæ). Alias
intellige, desumta e tragœdia Andromache.

Ib. 28, 18. n. 2. [Davisii.] Vel potius dele *atque causam*.

Ib. 31, 15. n. 7. provinciæ Græciæ] Dele *Græcia*. Est
v. l. pro inseque *Græci*.

Ib. 34, 16. aliunde] Lege *alicunde*.

iv. 11, 2. eaque] Lege *ut ea*.

Ib. 20, fin. et 21, init. Gravissima corruptela. In 21, 4.
pertineat, Peripatetici; respondetur—

Ib. 26, prop. fin. *et cui nihil* delenda puto. *Cui nihil*
scholium ad *quid*. *Et* vel ex præcedente *e* ortum, vel ob
constructionem insertum. Possis etiam, *Cui quid potest*
accidere tale quod—vel etiam, *cui nihil potest a. t.*
quod—Sed verum est quod primo loco posui. Ceterum
confer 17, 12, etc.

Ib. 36, 3. Fluxerunt ex Agamemnonis et Menelai jurgio,
Iph. Aul. 317, etc.

DE NATURA DEORUM.

LIB. I. 13, 26. *vagis*] Lege *vagi*. Latine = πλανήτας.

Ib. 26, prop. fin. *semel*] Qu. *similia*?

DE DIVINATIONE.

LIB. I. 9. med. *σχῖνος* [*apud Aratum in n. 2. Divisi*] = *len-*
tiscus.

Ib. 12, 4. Nubes, 400. ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεών βάλλει.

Ib. 18, med. Non enim me Deus ista scire, sed his tantummodo uti voluit] Hippol. 517. ed. Matth. ὄνασθαι, μὴ μαθεῖν.

Ib. 28, med. te tamen] *Lege se tamen.*

Ib. 31, 14. *Mater OPTUMARUM mulier multo melior mulierum*, Porsonus in MSS. citans Soph. Philoct. 65. Vat. Append. Prov. iv. 5. Mihi vix dubium quin legendum, *Optima optimarum mater matrum, mulier mulierum.*

DE OFFICIIS.

LIB. I. 4, 10. Glossa videtur *quodque præsens est.*

Ibid. 20. Ingeneratque, etc.] Recte Facciol. [ad grammaticum auctorem refert.]

Ibid. fin. Recte [Heusing. ut glossam expungit, faciat; tum in omnibus et opinionibus et factis—retinet ne quid libidinose]; etsi de *nequid libidinose* retinendis valde dubito.

Ib. 25, 21. *Neque opes aut potentiam consectabitur dele.*

DE AMICITIA.

CAP. 13. l. 13. fugiendas esse nimias amicitias] Totus locus ex Euripidis Hippolyto sumtus.

15, 22. Non enim solum ipsa fortuna cæca est] Menander: τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς, etc.

16, 38. ut si aliquando esset osurus] Soph. Aj. 679. ὁ τὸν ἔχθρὸς ημῖν, etc.

PARADOXA.

VI. 1, med. Aut ne exspectas quidem, [atque ipse supponis.] Vide Liv. XL. 54.

ORATIONES.

PRO ROSCIO AMERINO. c. 11, 21. libenter] Qu. *fidenter*?

Ib. 24, 13. *Furiarum tædis*] Pison. 20. De Legg. I. 14.

Ib. 38, fin. minime] An, *MAXIME videtur grave?* Si dixisset, *officium simulas*, vel *fidem violas*, intelligerem vulgatam.

IN CATILINAM IV. 10, prop. fin. æternæ victoriæ] Lege *externæ*.

PRO MURÆNA. 17, prop. fin. Demosth. [F. Leg. 383, 5.] *ἀσταθμητότατον*.

Ib. 34, init. proferendi] Qu. *profidendi*?

PRO ARCHIA. 6, 3. hoc nomine] Lege *homine*.

PRO PLANCIO. 6, fin. assequerer] Lege *assequerere* cum Grutero.

Ib. 40, init. Lego *aram* pro *arcem*. Sequitur, *lapidemque e sepulcro venerari pro Deo. Arces* pro *aras* Bentleius (not. MS.) legit in Virg. Aen. I. 109. Stat. Sylv. III. 2. 112.

PRO SEXTIO. 4, 19. puerilis] Lege, *ut jam pene* (vel *prope*) *virilis*.

Ib. 7, fin. facilius—proposueritis] Dele ista.

Ib. 13, 9. *aut edicto* delet Lambinus. Vide 12, fin. *edixitque*.

Ib. 14, init. [aut concilium] v. l. pro *consilium*.

Ibid. 10. Delenda videntur *quod tantum homines* *sefelliisti*.

Ib. 19. 11. effusam] An, *fusam illam ac dissipatam*?

Ib. 28, 5. An, *atque exul hæret in patria*?

Ib. 43, fin. nec, dum vos de vobis aliquid timebitis, etc.] Qu. e Demosthene? Similis fere locus Lysiae c. Ergocl. [imo c. *Philocr.*] p. 182, 18. Vide Isocrat. Philipp. § 82, etc. Aeschin. F. Leg. p. 52.^a

* Non prorsus absimile illud Thucydidis I. 36, init. quod male intellexerunt interpretes, quantum sciam, omnes; πρὸς ἵσχυρας τοὺς ἔχθρους

Ib. 52, 18. *adolescens gravis*] *Dele gravis.*

Ib. 55, 3. *S. C. ore ipsi*] *An, SCO, rei ipsi?*

Ib. 58, 11. *Populum Romanum*] *Lege Populus Romanus.*
 Error e compendio, P. R.

Ib. 61, init. *Notavit suspectum. An nobilitavit?*

Ib. 67, fin. non aliud sit] Forsan, *optabilius sit.* Vide 68, 6.

IN PISONEM. 14, 15. Demosth. de Corona p. 294, 23.
 $\pi\alpha\pi\alpha\delta\circ\sigma\alpha\epsilon\pi\epsilon\pi\alpha\pi\alpha$.

Ib. 25, 13. *Dele perfectus.*

Ibid. 18. not. [*Grævii*] in *Tibi enim*, etc. Aristoph.
 Equit. 34.

Ibid. prop. fin. *Dele perscriptis rationibus.*

Ib. 41, init. *Dele dicere audes, et distingue, pendere, te indemnatum*—Constructio, *An tu mihi te indemnatum videri putas?*

PRO MILONE. 5, 13. *Quæ quidem si*] Vide an respexerit
 Demosth. de Cor. p. 318, 9.

Ib. 8, 14. *quamvis atrociter*] Omnes, quod sciam, interpretantur, *quamvis atrocem legem tulisset*; forsitan recte. Vide tamen an sensus sit, *quamvis graviter tulisset Clodii mortem.*

Ib. 9, 6. *An, et ii lecti?*

Ib. 16, fin. Ex Dem. Olynth. I. p. 16, 24. ut videtur.

Ib. 18, 14. Delenda videntur *quoniam*—*mansurus*, et fortasse *ad cædem*. Vel, istis servatis, dele *non ante fuisse*, hoc sensu: *si quidem exiturum fuisse dicunt Milonis patroni.* Sed priorem rationem malo.

ἐχθρὸς ἀδέστερον ἐσόμενον ubi scilicet, Scholiasten secuti, ἀδέστερον
reddunt *minus* *formidandum*. Imo proprio illius vocis sensu servato,
verte, *His confidence will be more free from alarm when he ought to be*
most alarmed, viz. *when his enemies are mighty*. De hoc usu verborum
πρὸς ισχύοντας τοὺς ἐχθρὸς confer III. 11, init. πρὸς τὸ πλεῖον ἥπιον εἴκον,
when the greater part is already in submission, (dele Bekkeri punctum
post εἴκον), et ib. 43, prop. fin. πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκροστικ. J. S.

Ib. 19, 19. Quod ut sciret] Vide an, *quod ut nesciret Milo, suspicari*—ut deleatur illud, *illum Ariciæ fuisse*, quod ex interpretatione falsa irrepserit.—Nunc malim cum Grævio stare; dum *quod* pro conjunctione capiatur, ut in *quod si, quod ubi*, etc. Cogitabam, *Aricia exivisse*.

Ib. 21, 13. Distingue, *Milo, contra illum ut*—et confer Soph. Aj. 1123.

Ib. 25, 12. instituta] Vide an forte legendum *instructa*.

Ib. 32, 21. capere ejus amentiam] Demosth. Midian. p. 579, 3. et ibi adscripta.

PRO DEIOTARO. 11, 18. fit in dominatu servitus] *τούτοις γὰρ ὄντες δεσπόται δουλεύομεν*, olim citare memini Personum. Unde sumtum? E Sophocle Plutarchi, Tom. I. p. 795, 3. *Ποιμένες*, Fr. 5.

PHILIPPICA II. 6, 19. Ballioni] Athenæus. [sc. IV. 166. C. *ubi vide Dindorf. et ipsum Dobræum.*]

Ib. 22, 20. Demosth. de Coron. p. 280, ult.

DE REPUBLICA.

LIB. I. c. I. l. 8. avolsum] Malim *avorsum*.

Ib. 2, 11. civitatibus] Lege *civitatum* vel *civitatum*, ut II. 4, 29. et alibi.

Ib. 13, prop. fin. excello] Lege *excellis*.

Ib. 14, fin. not (b.) Malim, *et in cælo et in sphæra*, vel potius delendum *cælo*.

Ib. 17, 7. E Xenophonte Memorab.—Imo et in Memorab. et in Platonis utroque Alcibiade frustra quæsivi: est apud Ælian. Var. Hist. III. 28. quæ unde sumta?

Ib. 18, 6. Dele hexametrum, et mox vocem *catus*.

Ib. 19, prop. fin. aut scire] An *sciri?* ut repetatur *potest*.

Ib. 26. prop. fin. et aliut] Lege *ut aliut*.

Ib. 28, 11. Non intelligo. An legendum, *ad immutandam animi sententiam?* ut sensus sit, “rursus quum animum subit Phalaridis immanitas, mutamus sententiam, et regna damnamus.”

Ibid. fin. Comparat Atheniensium democratiam, non bonam sed neque pessimam, (vide pp. 74—75.) cum statu Romæ, furente plebe.

Ib. 33, 4. Forsan respicit Athenienses. (Schol. Nub. 2.) Isocr. ad Philipp. ni fallor, indignatur Persarum regem vocari *βασιλέα*, Jovis proprio titulo.

Ib. 36, 8. Quid?] An, *quid tum?* vel, *quid ita?*

Ibid. 13. ut ait totum Ol. Homerus] An, *ait ille, totum Ol. converteret?* Mira certe collocatio.

Ib. 37, 7. ut urbis] Nos, *for. Brevis ætas, si de civitatum etate loquamur.* Maii mentem non capio.

II. 2, 9. Mirum ni transponendum, *non solum ingenio esse divino.*

Ib. 4, 2. *morum* e seqq. ortum suspicor.

Ibid. 28. natant] Idem jocus N. D. [scil. III. 24, *prop. fin.*]

Ib. 5, 1. *divinitus*] *Lege divinius.*

Ib. 9, 6. *quasi senatu*] Malim, *et senatu quasi fultus.*

Ib. 11, ult. *persequentem*] *Lege persequente.*

Ib. 19, 3. *quidem*] *quidam.*

III. 5, 3. Aut ironice loquitur, aut potius excidit negatio.

Ib. 6, 6. *Ipsa Lucilii verba.* *Lege Carneaden et orcu'.*

Ib. 9, 27. An post *instituta* deest *justitia?*

VI. 2, 8. Ex aliquo ex auctoribus citatis ab Athenæo XII. p. 526. B. C. D.

IN

L I V I U M.

LIB. III. c. 68. Pleraque e Demosthene, Olynth. I. p. 13.

Phil. I. fin. et alibi.

IV. 2, 28. Lege *creet*; *creaturus*—

Ib. 35, 13. hospitum, ad quod] Potuisset Gronovius, *publice consensum erat*. Vide an, *hospitii, ad quod, publice consensum, venerant*:

Ibid. 21. Demosth. Olynth. III. p. 31, 18. seqq.

Ib. 43, prop. fin. resisti] An *sisti*? Vide Gronov. ad IV. 12.

Ib. 48, 23. cum primoribus] Lege *tum*, i. e. quum ordini, *tum primoribus*.

Ib. 58, 8. ex incommodo alieno] An ex Demosth. Olynth. I. p. 16, 5?

Ib. 60, 14. Patribus universis] Malim, *lætum Patribus, universis prosperum*. Nisi nec transponis cum Creverio, *Patribus nec univ.*

Ibid. 17. An delendum *aliis*?

V. 11, fin. quibus iratos, etc.] Demosth. F. Leg. p. 363, 19 etc.

Ib. 21, prop. fin. Legisse videtur Plutarchus, *lenire quam minimo suo privato incommodo, populo Romano liceret*; et intellexisse, *privato Camilli, et eo quam minimo*.

Ib. 38, 18. In altera acie nihil simile Romanis] *Romanis explica e cap. 39. l. 32. similis illi quæ ad Alliam*, etc. sed præstat delere, nisi hoc servato deleas *in altera acie*, ut e seqq. orta.

Ib. 50, 21. Operarum esse errorem pro *ex quo*, monet Drakenb. Sed constructio non procedit. Imo, *quod acceperant* (aurum) *a matronis collatum* (eo consilio) *ut abst.*

VI. 11, 16. spem pacis] Malim *spe*.

Ib. 14, 38. Malim abesse *an et jecit*.

Ib. 17, 8. *saginare plebem*] Ex Aristoph. Equit. 1132. seqq.

Ib. 18, 26. *Transpone, habeatis. Quot enim—eritis. Si singuli*—Imitationem Homeri Il. B. 123. sensit Victorius.

Ib. 24, 40. *in fluctuantem aciem*] Possis et *fluctuante acie*.

Ib. 36, fin. *quam sorte*] Vera lectio videtur ea quam casu ediderunt Oxon. 1814. *plebem potius quam forte, rather than pay as they might*.

vii. 9, prop. fin. *incertis viribus*] An *integris*?

Ib. 16, 8. *pugnatum est*] Mirum ni legendum *pugnatum esset*.

Ib. 21, 30. *Lege, aut saltem intellige, ita ut populo, vel, ut tamen populo. Nos, with this proviso.*

Ib. 33, 7. Non repugno quo minus cum Sigonio interpres, *pro re nata*: potest tamen accipi, *pro facultatibus et opibus suis*; quantum res (*his property*) pateretur.

Ib. 34, fin. *Hæc omnia*] An, *Hinc omnia*? i. e. dehinc, deinde.

Ib. 40, 33. *ut neque*] *ut ex præcedente ur natum videtur.*

viii. 7, prop. fin. Male in Drakenb. distinguitur plenius *post stetissent*. Non opus transpositione, modo *velut—animo* in parenthesi positum ad sequentia referas.

ix. 8, 34. *modo. et Fabri not.*] An *ultra*?

Ib. 19, 14. *Dele Samnites, nisi forte legendum omnes.*

Ibid. prop. fin. *Absit invidia verbo [Vet. Lib. vero. Sigon.] Non malum vero*; i. e. Nemo mihi succenseat vera dicenti.

Ibid. Vide an e glossa sint *nunquam ab equite hostile, nunquam a pedite*. Quum mox legissent *equis*, potuerunt verba *nunquam aperta acie* de pedite explicare, atque ita margini adscribere *nunquam a pedite, nunquam ab equite*.

xxi. 9, fin. An, *gratificari P. R. posset*?

Ib. 18, 21. *Lege, discerni non placet*; nempe, *discerni ab invicem*. Nisi fuerit *secerni*, nempe *a disceptatione*.

Ib. 27, prop. fin. *Dele propter equos nantes*.

xxv. 26, 42. *diu] nam diu*.

xxvi. 19, 11. *nocturnas visa species] An, nocturna visa et species—mota?* Vide c. 41, 58.

xxxii. 7, 25. *accessio] Vide in Indic. Demosth. προσθήκη*.

Ib. 48, 25. Dem. Phil. i. p. 50, 25. Thucyd. i. 142, init.

xxxiii. 5, 27. *acuti] Lege arcti*.

Ib. 21, 10—1. *Certissime transponendum, præstitit; mitis—fuit; uxorem—habuit*.

xxxiv. 2, 22. *Lege magis et pudor, quam—i. e. nisi magis singulas vererer. E v. l. natum majestatis*.

Ib. 58, 26. *Lege unquam, ut xxxv. 16, 27. aliquando*.

xxxv. 19, 14. *Malim, aliam materiam ex me quærant; vel etiam sine ex me. Possis et, si quibus tuorum alienis criminibus—aliam materiam ex me quærant*.

Ib. 49, 3—4. Demosth. Chers. p. 97, fin. 98, init.

xxxvi. 21, 11. *Creusa] XLII. 56. XLIV. 1. Κρενσις Xenoph.*

Ib. 25, 9. *Optime Crev. e libris, despectat, oppido quam—*

Ib. 29, 12. *Vide xxxvii. 4.*

Ib. 43, 14. *varietate] Lege virtute. Vide xxxv. 48, 15.*

Ib. 44, 14. *An delendum erant?*

xxxvii. 23, 23. *Lege sinistro cornu, sine Ab regio. Possis, Apud regios sin. cornu; sed illud melius.*

Ib. 56, 6. *Cariam] An Cariæ?*

xxxviii. 17, 12. *An, assuetis jam vanitates?*

Ib. 34, 14. *Lacedæmoniis adscriptos] Νεοδαμωδεις, ni fallor, intelligit.*

xxxix. 25, 36. *Dele cum Crev. non parentem.*

xl. 9, 20. *Malim, invicem vitam jam diu—nisi ritu, more, modo, aut simile mavis.*

Ib. 51, 8. *insuerat] An miscuerat?*

Ib. 54, 8. *Cicero Paradox. vi. 1.*

XLII. 38, 5. *Macedonibus] An intelligit legatos?*

Ib. 41, 7. Vide Demosth. de Cor. p. 268, 16.
 Ibid. 19. Dele *ero*.
 Ib. 42, 23. Demosth. F. Leg. p. 450, 15.
 Ib. 52, 23. septem millia] An, *non plus* xxvii?
 Ib. 62, 18. Nunquam] Vide an *nequaquam*.
 XLIII. 2, 15. An, *Gallum*; *qui M. Tit.* Primo fartum
quum, deinde *cum*.
 Ib. 3, 9. uti numero] Lege *ut e num.* vel *ut in num.*
 XLIV. 25, 2. invadere] Legendum *juvare*.
 Ib. 26, prop. fin. institit] An *instituit*?
 XLV. 23, 42. Atheniensium] Ex Thucyd. 1. 70. ut ibi
 monent.

IN

QUINCTILIANUM.

(ED. GESNER. OXON. 1806.)

LIB. I. c. 4. § 9. Dele *†* et *‡* cum Gibsoni MSS. et forsan
 etiam *notam*, ut MSS. pars. Tum lege cum ed. Burman.
et Q. cuius—sine *an*, quod nescio unde hauserit Gesne-
 rius. Denique *Kappa* (vel *Koppa*) probabiliter delet
 Gallæus apud Burm.
 Ibid. 13. *lases*, i. e. pro *lares*. Q. T. Scaurus p. 2252, 16.
 ed. P.
 Ibid. 14. Vide eundem, p. 2250. et 2258, fin. E locis
 p. 2252. l. 6. 2230, 19. conjicio apud Quinctil. delendum
 esse *vau* (vel *val.*) Vide ipsum Quinctil. XII. 10. 29.
 Ibid. *φ* recte deest MSS. parti et edd. plerisque apud
 Burm.
 XII. 10. 25. Menander. scil. Cleric. p. 32.
 Ibid. 27–8. Lege et distingue, *spirant*,—*utimur*: *efficient*.
Et—succedunt—Hoc dicit Quinctilianus: Latinae lin-

gusæ sonus est durior quam Græcæ; quum Latina careat duabus literis Græcis suavissimis, Y et Z; et proprias habeat tres asperrimas, F, V, Q. Non dicit, ut putat Gesnerus, novas has Latinas singillatim Græcis respondere, sed alphabeti defectum his quodammodo suppleri: non, *in locum earum*; sed, *velut in locum*.

IN

T A C I T U M.

AGRICOLA. c. 20. fin. Qu. *ut, nulla acie, Brit.* So that, without taking the field, he preserved, etc.

44, init. nihil metus] Anglice, nothing imposing, commanding.

46. Nescio an respiciat Isocratem Evag. p. 206. C.

IN

T E R E N T I U M.

ANDRIA. Prolog. l. 11. Qu. *Ita non dissimili*—

EUNUCHUS. Prolog. 41. Bentl. Phalar. p. 194.

Ac. iv. Sc. 3. l. 13. Æschyl. Prom. 971. [993.] et ibi Stanl.

HEAUTONTIMORUMENOS. Prolog. 4. i. e. novam ex in-contaminata. Vide Ruhnken.

i. 1, 10. Quid quæris] Porson's Tracts, p. 250.

ii. 2, 59. Nam disciplina] Græce, *ταύτην ἔχουσι τέχνην*.

iv. 7, 10. An deest versus, hoc sensu? *Egone?* *illam meretricem esse amicam Clinia.*

v. 1, fin. *Hic ita ut liberos*] Demosth. Cherson. p. 102, 19.
 —3, 18. *Convinces—probe*. Spurius versus.
 —4, 1—2. Eurip. Iph. Aul. 908. ed. Gaisf.
HECYRA. III. 5, 40. *An ad Eur. Alcest. respexit Apollo-dorus?* [scil. apud Benit. *Locus Euripidis est v. 183.*]
PHORMIO. II. 2, 21. *Explicat Daceria: Fuerit ille, qui fuerit: tu videoas; quid nostra?* Vide v. 88. Sed forsitan omnia Getæ: *In that case, the devil take you both.*
 v. 5, 40. *Ait—dare*. Spurium versum suspicor.

IN

H O R A T I U M.

OD. I. 1, 5. *Si vitata rotis* recte Withofius. R. P.
 3, 18. *RECTIS oculis* unice verum putat R. Porsonus. In Langobardico charactere s, c simillimæ sunt τοῖς r, t, eodem monente.
 7, 7. i. e. undique laudem venari ex argumentis Atticis: sibi petere coronam (Lucret.) ex sacra oliva, μορίᾳ.
 14. *De solenni metaphora* VV.DD. ad Cic. pro P. Sextio c. 20. Vide Jortin. Eccles. Hist. T. I. p. 194.
 15, 31. Menander Athen. XIII. p. 549. D. et ibi Clericus p. 10. Bentlei. Ep. I. ad Hemst. Eurip. Herc. Fur. 1093. Barn. μετάρσι', οὐ βέβαια anhelo. Unde verte, *fluttering*; et in A. P. 165. *slightly*.
 28. Qu. ubi infit Archytas. Loquitur Nauta v. 14.
 35, 11. *Qui regum matres barbarorum* commemorat, videatur respexisse ad similem comparationem in oratione Atossa, *Æsch.* Pers. 163.
 ————— οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐσ' ἀδείμαντος, φῦλοι,
 μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
 ὄλβον ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινος.

II. 14, 27. πλακοῦντα ὑβριστὴν Archestrat. Athen. III.
101. E. Vide Alexin ibid. II. 60. A. 6.

III. 20, 15—6. "Pastor ab Ida. BENTLEIUS. ATTERBURY,
puer aut aquosa." Beaupre Bell in not. MS. in Bibl.
Coll. Trin.

24, 22. Citat Johnsonus in fronte N°. 17. τοῦ Rambler,
alterius TORI. Quod notandum. Eurip. Med. 638, 9.
Θυμὸν ἐκπλήξασ' ἐτέροις ἐπὶ λέκτροις.

Ib. 30. *Clarus* defendere videtur Mimnermus Stobæi cxxvi.
515. Grot.

IV. 5, 23. Hesiod. Op. et D. 233.=218. Br. τίκτουσιν δὲ
γυναικες ἔουκότα τέκνα γονεῦσιν. Nossis Br. Anal. I. 195.
VII. ἡ καλὸν ὄκκα πέλει τέκνα γονεῦσιν ἵσα. Longe sua-
vissime Catullus, Epith. Jul. et Manl. *Sit suo SIMILIS
PATRI Manlio, et facile insciis Noscitetur ab omnibus,
Et PUDICITIAM SUÆ MATRIS INDICET ORE.*

8. Pindarum respicit, Nem. v. οὐκ ἀνδριαντοποίος εἰμ'.

10, 1. Epigr. Br. T. III. p. 155. ἀλλὰ φρονεῖτε Μηδὲν ὑπὲρ
θυητούς, ὡς νέοι· εἰσὶ τρίχες.

EPOD. xv. 1. Respexisse Horatium ad nobilissimum Sap-
phüs fragmentum, Hephaest. p. 36. vidit Dorvill. Crit.
Vann. p. 446.

SAT. I. 3, 7. Bentleium notat Pearcius ad Cic. de Orat. I.
59. p. 119.

Ib. 91. i. e. veterem et nullius pretii.

4, 70. Nihil in notis ad Horatium mutavit Bentleius, nisi
quod sententiam de Caprī aboleverit. R. P.

5, 7. Julian. Misop. p. 340. B. C.

6, 39. Quidam apud HSteph. Thes. Ling. Gr. v. φυμὸς, IV.
160. H. *tradere* САМО legunt; sc. τῷ φυμῷ.

7, 24. Carmen Atheniensium ad Demetrium, Athen. VI.
253. E. Toup. ad Suid. T. II. p. 617. σεμνὸς ὅθι φαί-
νουθ' οἱ φίλοι πάντες κύκλῳ, Ἐν μέσοις δὲ αὐτὸς, Ὁμοιος
ῶσπερ εἰ φίλοι μὲν ἀστέρες, Ἡλιος δὲ ἐκεῖνος.—Contulit
Wetsten. ad N. T. I. p. 292.

II. 3, 44. Vide Chrysippum Athen. XI. 464. D.

Ib. 96. Similem locum habet Lucian. Micyll. 13. *οἰς ἀνταρῆ* [οἱ χρυσὸς] καλούς τε αὐτοὺς καὶ σοφοὺς ἀπεργάζεται, τιμὴν καὶ δόξαν συνάπτων, καὶ ἐξ ἀφανῶν καὶ ἀδόξων ἐνιώτε περιβλέπτους καὶ σοιδίμους ἐν βραχεῖ τίθησι.

5, 41. Cum Aristoph. Acharn. 140. contulit, si memini, Scaliger ad Catalecta. Vide Kust. ad Acharn.

Ib. 80. Theocr. x. 11. Alciphron III. 47. p. 380.

EPIST. i. 1, 19. Qu. *NUNC me rebus*— i. e. (Nunc) *mihi res, nunc me rebus*, ut ἄλλοτε Hecub. 28.

Ib. 22. *Custodia PATRUM*, Beaupre Bell. Nondum enim mulieres legitimæ tutrices factæ sunt.

2, 46–54. Lucret. II. 20–52. VI. 16.

19, 48–9. Similis locus Alexidis Athenæi x. 421. A. B. Grot. Excerpt. p. 581.

ARS POET. 26. *Lenia*, prout mavult Bentleius, citat Erasmus in Ciceroniano p. 285. ed. Bas. 1528.

96. Antiph. Athen. VI. 223. A.

127. Nobilem, quam vocat, Hurdii conjecturam, AUT *sibi constet*, magnopere laudat Parrius, *Remarks on the Statement of Dr C. Combe*; By an occasional Writer in the Brit. Crit. Lond. 1795. p. 77.

359. Vide Epp. Sodal. Socrat. Amst. 1813. pp. 404–5. ubi imitationem esse Ciceronis apud Quintil. x. 1. pp. 884 et 1050. putat Wyttenbachius. Ibidem Nannii interpretationem probat Mahnus.^a

378. Cic. de Oratore, I. 26.^b

^a Contra quem, ad Fabri editionem provocantem, in ipso Epistolærum loco ita disputat Dobræus:

“ Imo in Fabri edit. Lips. 1717. diserte refutatur eorum sententia, qui *quandoque* in Horat. A. P. 359. pro *interdum* capiunt. Neque de Quintiliani citatione verbum additur. An Gesneri editionem intelligit? Vix opinor, quum et ille in Novo Thesauro primum interpretetur *sicubi*, deinde moneat Quintilianum dicere quid sequatur ex Horatii verbis, non ipsa verba adnumerare.”

^b Virgil. Æn. II. 196. *lacrymisque coacti* notaverat ad Dawes. p. 91. “Æschyl. *ἀναγκόδακρυς* apud Phrynic. Bekker. p. 20, 13. Dicitur ut athletarum *ἀναγκοφαγία*. Qu. de *ἀναγκόστος* apud Athen.” Vox *ἀναγκόδακρυς* adjicienda, ni me memoria fallit, Æschyl fragmentis. J. S.

IN

J U V E N A L E M.

SAT. I. 14. Spurius videtur.

Ib. 15. Interpretantur Epistolæ Sodal. Socrat. p. 24. *Et nos ergo in potestate magistri fuimus. I too have flinched under the ferule.* Secus Rupertus.

Ib. 83. Non satis intelligo notam [*Achamtrii, Lutet. 1810.*] Tres MSS. apud Heins. ad Ov. Met. vi. 312. habent, *paulatimque animas*, quod probat ille; nisi quis malit, *paulatim, inque animas.*

Ib. 157. *Sulcum dant lucis*, ut sit imitatio Virgil. *AEn. II. 697*, Adolescens quidam.

II. 120. *Sed et citat Muretus V. L. ix. 8.* Vide Markland. apud T. Kidd. Crit. Rev. Dec. 1804. p. 410.

IV. 27. Ovid. Met. VIII. 283. *sed habent Sicula arva minores.*

VI. 30. [*Vide Pors. Opusc. p. 304. ubi Dobræus,*] Ὡ φίλε, γαμεῖς σὺ σχοινίων πωλουμένων; Salmas. (apud Grot. ad Stob. LIX.) qui Apollodoro tribuit.

Ibid. 65. Dele et, et distingue post *longum*. Gannitum edit subitum, miserabilem, longum. *Attendit*, et inde novas nequicias discit mima *Thymele*, mera *rustica*, si cum illis matronis comparetur.

Ib. 321. Posidonius Athenæi IV. 154. B.

Ib. 323. Spurius, ni fallor.

VII. 120. Bulbi Ægyptii omnium pessimi. Athen. II. 64. B.

VIII. 192. *Funera suspecta vox. An munera?*

Ib. 258. Vide an delendus versus, *Pluris enim*, etc.

A P P E N D I X.

A P P E N D I X.

N O T A E

IN

P L A T O N E M.¹

PROTAGORAS.

P. 325. 1. 12. *Corruptum puto cum Heindorf. An, ὡς θαυμάσιον vel θαυμάσια γίγνοιτ' ἄν, sine οἷς ἀγαθοί;*

326, 11. *πᾶς γὰρ ὁ βίος—εὐρυθμίας τε καὶ εὐαρμοστίας δεῖται.]*

Vide an hinc profecerit Molerius (Bourgeois Gentilhomme, I. 2.)

328, 10. *Legendum, οἷμαι—ἄν—όνησαι τινα, pro νοῆσαι.*

332, 10. *An, πράττουσι; Nai. καὶ—*

335, fin. *Importune satis inferuntur ista δρομεῖ ἀκμάζοντι, et scholion sapiunt. Vide mea ad Demosth. Midian. 537, 15.*

340, fin. *Videtur Pro dici σοφία θεία τις εἶναι πάλαι, inde a Simonide, etc. Κεία acute Grayius, sed non opus puto. θεῖος vocatur poëta aut philosophus apud Platonem; sed locus non in promptu. Vide et Heindorf. ad Phædr. p. 234. D. Compara Eurip. Bacch. 779. Matth. καὶ τις εἰ πάλαι σοφός.*

¹ Serius quidem et inopinato in hæs annotationes incidi, cum aliis paucis in Sophoclem et Euripidem latentes; quas omnes Vir desideratissimus intra annum vitæ nimium brevis ultimum scripserat in libello qui solos Athenæum et Stobæum complecti profitebatur. Et quæ ad tragicos istos pertinent, suo loco reperies: quæ autem ad Platonem, pro appendice accipias. J. S.

360, 13. Defendere queas θρασεῖς vertendo, *impudentes*.

Sed de his nullibi agitur in hoc dialogo. Dele igitur, καὶ οἱ θρασεῖς. Hoc dicit: *Timidi, de quibus modo dixi; insani, de quibus paullo ante* (p. 350.); *hi male audent, illi male timent.*

A L C I B I A D E S II.

SATIS corrupta sunt hujus dialogi exemplaria.

P. 138. l. 10. οἱς μὲν αὐτῶν] αὐτῶν utrum quasi per negligentiam pro ημῶν, an referendum ad τούτων?

138-9. Ex Protagora forsan ducta.

139, 13. An intelligendum μόνον, quasi dicat, *that the possibilities are either—or?* Sed potius lacunam esse suspicor.

Ib. 37. χαίροντας—εἰναι] An iέναι? ιθι χαίρων, etc. nota sunt.

141, 11. Graviter corruptus locus. Hujusmodi fuit sensus, ut suspicor: καὶ μὴ τοῦτο μόνον ὑποσταιη, ἀλλ' αὐθήμερον, σοῦ βουλομένου, ἄπαντας ἀνθρώπους αἰσθήσεοθαι ὅτι Ἀ.—τύρ. ἔστιν αὐτῶν, οἶμαι—Omnino confer Alcib. i. 105, 10 seqq.

Ib. 33. ἔνια γε] Malim ἔκεινά γε. vel τά γε.

142, 5. Lege ἐν αὐτῇ τῇ στρ.

Ib. 14, seqq. Euripidi Med. 1086. etc. sublegisse videtur.

143, 16. Ut cunque vertas, *Nisi hoc addamus, quarundam rerum ignorantiam—esse bonum.* Sed potius existimo lacunam hic esse, ita fere explendam: προσθεῖμεν (τίνος τε καὶ τίσι καὶ ἔχουσι πῶς ᾧς) τὴν ἔστιν ὥν—ἀγαθὸν δν, ὥσπερ—Ceterum confer p. 144, 30.

144, 4. Saltem lege δόξειε. (Ita Buttmannus.) Sed delendas puto duas voces, legendumque ἀλλ' εἰ, οἶμαι ὅπερ—(οἶμαι p. 146, 22.) Ceterum quum dixisset, *quod fieri potest, urbane detorquet orationem, nempe ut QUIVIS (non tu).*

Ib. 37. Lege vel intellige, *ἄνευ τῆς τοῦ β.* Vide 145, 25. ib. fin. 146, 42.

144, 40. *οὐκ ἀναγκαῖον tibi videtur esse,—οἰηθῆναι δεῖν—et mox 146, 14.* (Vide Buttmann. Indic. v. *οἰεσθαι*.) Tentabam δὴ, sed forsan ferri potest in colloquio constructionis quædam negligentia; quæ quidem in hoc dialogo quæsita pene videtur.

145, 30. *An, τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον, τά.* Ita Schneiderus.

Ib. prop. fin. Malim, *ἀναμεμιγμένων δὲ ἐν τούτοις ὅν (vel οὐς) ἄρτι εἰρ.*

146, 19. Vide Buttmannum. *παρέχεται* forsan conjiciebat Ficinus. Mox corruptum *ημᾶς*.

147, 9. *βίον θέων vel θεῶν*] Corrupta. “Poëtæ verba.” BUTTMANN. Dubito.

Ib. prop. fin. *πάλιν αὐτὸν δοκεῖ.* E MSS. accesserunt. An vertendum, *I say again, that is my opinion; ut apud tragicos μάλ’ αὐθις.*

148, 8. *μάργον*] *μέρμερον* elegantissime Heindorf. Paraphasi, ut potest, incrustat Ficinus. Vix mihi dubium, quin hic lateat *έργον*, vel *μέγα έργον*. Forsan, *μούργόν τε δοκεῖ εἶναι—sed mihi et res magna esse videtur, et opus esse multa cautione.*

Ib. 14. *έπεμνήσθην*] Scil. p. 143, init.

HIPPias MAJOR.

P. 297, 3 et 12. *οὐ γάρ που τό γε αἴτιον αἰτίον αἴτιον ἀνεῖην*] Vide an legendum *αὐτοῦ*.

[*Adde et sequentia, suis locis omissa.*]

IN

E U R I P I D E M.

ALCEST. 130. δὴ—ἥδη Thucyd. I. 49. VIII. 1. (Eurip. Med. 1289. sed qu. an corrupt.)

ANDROM. 176. οὐδὲν αἰσχρὸν Apollodorus Stobæi XLIV. p. 307, 45. = 179. Gr. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν ἐστιν αὐτοῖς ἀποτυχεῖν Πράττουσι πάντα. (αὐτοῖς recte Gesner.) Aristoph. Av. 769.

SUPPLIC. 149. ἀπαιδος ἀρρένων παῖδων MS. in Dionys. Hal. T. I. p. 110, 11. Reisk. παιδῶν om. Rav. Nub. 1044. De Trach. 98. vide Porson. ad Hec. 1030. τέκος excidit Hesiod. Scut. 216. νιὸς Vesp. 98.

— 532-3. εἰς τὸ φῶς] Plato Rep. v. 461. C. HSt. εἰς φῶς ἐκφέρειν κύημα μηδέν.

БАССИ. 710. συῆνος σοφίας Plato Cratylo p. 401. E. HSt. ἐσμὸς λόγων Rep. v. init. p. 450. A. B. Basil. de leg. Gr. lib. p. 92, 2. Grot. καὶ πάντα ἐσμὸν ἥδονῆς ἐξηρτημένην ἄγειν. *apparatum* Gr.

— 859. Διόνυσον ὩΣ—Vide Aristoph. Nub. 840. ὡς in δὲ migravit in Eurip. Antig. apud Schol. in Pind. Pyth. III. 177. Soph. Ed. C. 1192. 1261. Aj. 848. R. P. MSS.

— 919. κέρατα Aristoph. Av. 903. κέρατος Hermippus Athen. XI. 476. D. κέρας: Aeschylus paullo ante, qui locus imposuit Blomfieldio Præf. ad Persas p. xxvii. κερατίνην Comicus Diog. Laërtii Euclid. II. 108. Suidæ ρούβοστω μ. Vide Maltby Thes. Prosod. p. LXXX.

CYCL. 204. Porson. Advss. p. 268. οὐχ ὁ Δ. Malim οὐχί, ut Cycl. 63. Androm. 168.

HERC. FUR. 149. Porson. p. 271. *τὶ δῆτα*—Male. Bacch. 492. Lysistr. 366. *Œd. Col.* 598. Chrysost. Orat. I. de Paulo p. 32, 8. ed. Valck. Verte, *Quid est illud egregium facinus, quod de marito prædicas?* Sic *τὰ δεινὰ* Phœn. 184. Iph. T. 617.

ELECTR. 1081. Porson. p. 273. *θύμασιν*. Aristoph. Thesm. 799.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

PAG. 4. Il. Z. 479. *ἀνιόντα.*] Per *περὶ* hanc constructionem explicat Greg. Cor. de D. A. § 62. ubi pessime Bastius, Kœnio frustra obloquens, ut e Schol. Aristoph. liquet. Adde Schol. ad Av. 167. Ad Dawesii mentem [*de eo*] Homeri locum interpretatur Schol. Venet. probante F. A. Wolfio apud Bast. ibid. [*Ad Dawes. p. 148.*]

—50. [*Ad v. 818. post τὴνέ γ' ἀλλὰ insere,*] (pessime; et Porsonus, ni memoria fallor, acriter explosit :)

—112. [*Ad v. 556. pro ad Stobæum, p. 204. lege,*] ad Stobæum CXVIII. 601, 45.

—181. l. ult. Bacch. [178 ?]

—284. l. ult. *Ach.* 254.

I N D I C E S.

INDEX AUCTORUM.

A.

ACHILLES Tatius. 21. 58. 126. 159.
Ælianuſ. 227. 377.
Æſchines. 61. 69. 95. 155.
Æſchyluſ.
 Agamemnon. 37. 38. 43. 50. 58.
 66. 67. 71. 87. 88. 97. 100.
 105. 107. 120. 127. 128. 130.
 201. 231.
 Choēphoræ. 5. 37. 49. 50. 66.
 70. 79. 80. 86. 124. 131. 134.
 138. 145. 171. 175. 210.
 244.
 Eumenides. 38. 77. 87. 97. 98.
 102. 103. 132. 137. 290.
 342.
 Persæ. 56. 66. 68. 71. 86. 100.
 101. 116. 138. 174. 384.
Prometheus. 5. 36. 48. 66. 67.
 80. 81. 83. 91. 217. 318.
 383.
Septem contra Thebas. 4. 35. 67.
 86. 89. 101. 106. 115. 211.
Supplices. 35. 40. 47. 56. 59. 62.
 67. 68. 82. 100. 103. 116. 119.
 259. 265.
Fragmenta. 8. 33. 35. 60. 90.
 105. 154. 170. 180. 286. 288.
 316. 386.
Agathias. 14.
Agenis Auctor ap. Athenæum. 48.
Alexander Ætolus. 72.
 Alexis Athenæi. 25. 28. 29. 36. 56.
 61. 75. 129. 137. 138. 141. 143.
 149. 162. 386.
 Anaxilas Athenæi. 21.
 Anaxippus Athenæi. 82. 271.
 Andocides. 63. 64. 98. 130. 132.
 145. 299.
 Antiphanes Athenæi. 20. 58. 133.
 172. 225. 260. 386.
 ——— Stobæi. 260.
 Antipho. 75. 141. 145. 205. 259.
 Apollodorus Athenæi. 137.
 ——— Stobæi. 4. 394.
 Araros Athenæi. 70.
 Archilochus. 6.
 Aristarchus Stobæi. 15.
 Aristophanes.
 Acharnenses. 35. 42. 58. 67. 69.
 115. 130. 138. 146. 231. 241.
 305. 319. 322. 386.
 Aves. 30. 32. 39. 40. 42. 52. 59.
 69. 89. 91. 107. 112. 122.
 137. 149. 289. 295. 297. 308.
 329.
 Ecclesiazusæ. 5. 29. 48. 58. 61.
 100. 103. 130. 131. 282.
 304.
 Equites. 16. 19. 53. 67. 69. 70.
 91. 100. 231. 380.
 Lysistratæ. 28. 36. 42. 58. 64. 67.
 83. 130. 146. 231. 266. 299.
 344.

Nubes. 18. 38. 44. 53. 60. 64. 65. 67. 69. 86. 96. 103. 115. 142. 175. 322. 334. 378.

Pax. 17. 19. 20. 51. 60. 67. 96. 112. 130. 153. 192. 223. 251. 272. 289. 319. 338.

Plutus. 30. 34. 57. 63. 64. 66. 69. 225. 302. 341.

Ranæ. 42. 46. 51. 56. 69. 84. 109. 112. 126. 146. 259. 326. 329. 332.

Thesmophoriazusæ. 60. 89. 192. 259.

Vespæ. 13. 31. 51. 57. 58. 59. 62. 67. 78. 79. 89. 152. 220. 231. 259. 266. 296. 308. 313. 319. 322. 340.

Fragmenta. 51. 58. 69. 132. 218. 224. 293.

Aristophon Athenæi. 66.

Aristoteles. 7. 23. 60. 64. 67. 180. 227. 371.

Astydamas Stobæi. 59. 68.

Athenæus. 6. 7. 8. 13. 14. 23. 28. 31. 42. 56. 64. 65. 69. 70. 71. 82. 94. 99. 118. 126. 137. 143. 185. 378. 385.

Augustinus. 74.

C.

Callimachus. 6. 8. 38. 53. 89. 112. 284.

Callistratus. 15.

Catullus. 79. 193. 385.

Chæremon Athenæi. 15. 22.

Charon Athenæi. 138.

Chrysostomus, Joannes. 129. 220.

Cicero. 3. 6. 49. 53. 58. 70. 72. 82. 83. 89. 130. 153. 177. 178. 224. 258. 271. 381. 386.

Clearchus Athenæi. 148.

Clemens Alexandrinus. 28. 276. 286. 289.

Cornelius Nepos. 76.

Crates Athenæi 48. 135. 172.

Cratinus Athenæi. 19. 62. 164. 220.

D.

Demosthenes. 15. 37. 41. 55. 57. 58. 62. 63. 64. 65. 66. 72. 98. 102. 104. 112. 116. 118. 122. 123. 130. 138. 135. 137. 144. 161. 193. 200. 215. 218. 223. 224. 235. 256. 259. 261. 279. 292. 309. 311. 316. 321. 326. 332. 350. 375. 376. 377. 379. 381. 382.

Dio Chrysostomus. 68.

Diocles ap. Lex. SG. 61.

Diodorus Athenæi. 67. 256.

Diodorus Siculus. 17. 67. 70. 108. 140.

Diogenes Laërtius. 62. 69.

Diogenes, Pseud. 7.

Dionysius Halicarnassensis. 33.

Diphilus Athenæi. 59. 69. 98. 126. 259.

E.

Epicharmus. 36. 64.

Eubulus Athenæi. 29. 57. 61. 67. 97. 126. 197. 180. 212. 225. 254.

Eupolis Athenæi. 152.

Euripides.

Alcestis. 87. 90. 98. 101. 102. 118. 121. 123. 128. 292. 384.

Andromache. 16. 23. 31. 47. 51. 65. 66. 67. 69. 74. 89. 90. 91. 93. 94. 97. 100. 115. 116. 119. 121. 122. 127. 130. 145. 261. 353.

Bacchæ. 47. 56. 57. 59. 66. 69. 71. 73. 80. 81. 86. 90. 94. 100. 103. 107. 150. 181. 285. 391.

Cyclops. 44. 91. 92. 100. 104. 333.

Electra. 63. 67. 75. 77. 78. 81. 91. 92. 97. 98. 102. 104. 108. 111. 113. 114. 116. 120. 121. 207. 266. 350.

Hecuba. 16. 23. 26. 52. 57. 66. 71. 75. 78. 79. 85. 87. 89. 90. 96. 98. 99. 105. 110. 113. 122. 125.

Helena. 25. 56. 59. 64. 71. 81. 92. 93. 96. 97. 98. 99. 100. 102. 108. 105. 112. 114. 117. 121. 127. 261.

Heraclidæ. 16. 20. 35. 36. 40. 57. 59. 60. 66. 76. 90. 91. 94. 95. 122. 125. 131. 187. 142. 221.

Hercules Furens. 30. 31. 36. 70. 90. 91. 97. 98. 99. 106. 111. 113. 122. 384.

Hippolytus. 4. 15. 20. 22. 25. 33. 57. 63. 66. 80. 88. 92. 98. 103. 117. 125. 194. 374.

Ion. 56. 66. 70. 81. 83. 89. 99. 106. 108. 110. 118. 119. 124.

Iphigenia Aul. 21. 29. 35. 39. 50. 63. 67. 80. 89. 91. 92. 98. 99. 100. 103. 110. 116. 119. 122. 123. 148. 373. 384.

Iphigenia Taur. 19. 26. 66. 67. 81. 84. 98. 99. 103. 105. 106. 113. 118. 119. 121.

Medea. 19. 23. 27. 28. 36. 40. 55. 76. 82. 87. 89. 92. 98. 103. 105. 112. 119. 260. 353. 385.

Orestes. 16. 22. 25. 33. 59. 65. 66. 67. 73. 92. 99. 114. 115. 116. 119. 121. 127. 128. 180. 321. 353.

Phoenissæ. 16. 18. 19. 22. 23. 24. 27. 32. 36. 38. 41. 62. 81. 82. 90. 91. 96. 99. 100. 104. 106. 110. 115. 116. 118. 119. 125. 180. 197.

Rhesus. 26. 33. 34. 89. 96. 102.

Supplices. 15. 18. 24. 25. 31. 65. 66. 72. 92. 93. 94. 98. 105. 106. 116. 120. 122. 124. 145.

Troades. 5. 34. 38. 44. 46. 61. 67. 71. 75. 77. 81. 87. 103. 107. 109. 112. 113. 120. 121.

Fragmenta. 34. 55. 56. 57. 66. 67. 69. 70. 85. 88. 99. 102. 111. 113. 123. 141. 156. 289. 310. 339.

G.
Gorgias. 16.
Gregorius Nazianzenus. 63.

H.
Heliodorus. 70.
Heniochus Stobæi. 138.
Heraclides Ponticus. 61.
Hermesianax. 86.
Hermippus Athenæi. 253. 256.
Herodotus. 4. 7. 19. 20. 33. 34. 37. 39. 47. 55. 60. 62. 65. 66. 70. 78. 86. 97. 103. 140. 151. 154. 156. 170. 189. 212. 233. 244. 256. 293. 299. 319.
Hesiodus. 385.
Hesychius. 18. 22. 29.
Hippias Athenæi. 58.
Homerus. 6. 16. 18. 23. 27. 38. 48. 71. 77. 91. 97. 103. 219. 294.
Horatius. 16. 67. 79. 85. 118. 138. 151. 196. 198. 256. 282. 284. 312. 380. 344. 357.

I.
Ibycus. 7. 152.
Ion Chius. 68.
Isæus. 48. 49. 145.
Isocrates. 23. 55. 58. 59. 63. 65. 66. 69. 74. 90. 93. 96. 112. 130. 138. 141. 145. 159. 225. 375. 378. 383.

J.

Joannes, *Div.* 57. 70. 225. 387.
 Judas, *Div.* 15.
 Julianus. 6. 7. 8. 126. 178. 272.
 290. 362. 385.

L.

Livius. 20. 44. 96. 184. 374.
 Longinus. 24.
 Lucas, *Div.* 6. 241.
 Lucianus. 19. 37. 65. 67. 96. 98.
 139. 153. 159. 176. 386.
 Lucretius. 126. 153. 224. 386.
 Lycurgus. 58.
 Lysias. 20. 48. 58. 59. 64. 67.
 69. 80. 312. 375.

M.

Macho Athenæi. 48. 153.
 Martialis. 26. 321.
 Mason, *Gul.* 17.
 Matthæus, *Div.* 196.
 Menander. 20. 36. 51. 62. 71. 82.
 127. 131. 141. 178. 374.
 Myrtilus. 60.

N.

Nicarchus. 4.
 Nicostratus Athenæi. 66.
 Nossis. 385.

O.

Ovidius. 5. 9. 24. 38. 59. 61. 62.
 65. 66. 72. 76. 215. 387.

P.

Pancrates Athenæi. 64.
 Paulus, *Div.* 225.
 Pausanias. 200.
 Pearsonus. 130.
 Pherecrates. 19. 63. 91. 98. 234.
 Philemon. 56. 57. 59. 284. 359.
 Philo Judæus. 62. 203.
 Phœnix Athenæi. 24. 72.

Phrynicus Athenæi. 175.

Phylarchus Athenæi. 139.

Pindarus. 22. 41. 385.

Plato. 3. 7. 15. 17. 19. 21. 22. 25.
 28. 33. 51. 57. 58. 61. 63. 67.
 69. 70. 71. 72. 73. 82. 84. 85.
 89. 90. 112. 126. 130. 131. 139.
 140. 144. 145. 146. 150. 153.
 154. 158. 163. 166. 182. 186.
 211. 218. 223. 224. 233. 340.
 351. 359. 367.

Plato Comicus. 19.

Plautus. 17. 66.

Plutarchus. 6. 13. 22. 31. 37. 61.
 62. 66. 91. 96. 163. 283.

Polybius. 138.

Posidippus Athenæi. 173.

Q.

Quinctilianus. 272.

S.

Sannyrion. 168.
 Seneca. 38. 119. 120. 381.
 Shakspearius. 18. 63. 76. 91. 130.
 165. 179. 181. 191. 312.
 Simonides. 29. 82.
 Simylus. 10.
 Sodalium Socraticorum Epistolæ.
 386. 387.
 Solon. 68.
 Sophocles:
 Ajax. 20. 26. 31. 37. 46. 47. 49.
 67. 69. 74. 88. 89. 90. 95. 139.
 146. 157. 194. 374. 377.
 Antigone. 18. 20. 26. 29. 32. 36.
 39. 40. 46. 49. 50. 52. 55. 65.
 66. 71. 81. 83. 88. 103. 105.
 109. 115. 120. 145. 229.
 Electra. 21. 22. 24. 26. 28. 29.
 32. 36. 38. 43. 45. 46. 47.
 68. 77. 84. 90. 91. 92. 104.
 106. 108. 125. 198. 262.

Œdipus Coloneus. 15. 17. 18.
 19. 22. 24. 32. 40. 45. 47. 49.
 54. 56. 90. 100. 106. 111.
 215. 345.

Œdipus Tyrannus. 16. 21. 36.
 37. 38. 39. 42. 46. 63. 65. 66.
 67. 99. 112. 120. 123. 145.
 201. 216. 259. 331.

Philoctetea. 8. 16. 32. 34. 59. 66.
 77. 81. 84. 104. 119. 131. 244.

Trachiniae. 7. 28. 32. 37. 43. 47.
 49. 56. 66. 77. 80. 89. 106.
 146. 159. 167. 259. 260.

Fragmenta. 9. 16. 23. 40. 43. 57.
 67. 69. 77. 97. 377.

Sophron. 64. 72.

Stesichorus Plutarchi. 28.

Strato Athenæi 246.

Strattis. 168.

T.

Taylorus, Jeremias. 340.

Terentius. 17. 84. 141. 143. 246.
 285.

Theocritus. 80. 82. 119. 340. 386.

Theodorus Prodromus. 61. 63. 66.
 125.

Theognis. 48. 62.

Theophilus Comicus. 59.

Theophrastus. 98. 331. 342.

Thucydides. 7. 16. 32. 37. 44. 55.
 58. 59. 60. 62. 66. 67. 68. 75. 80.
 83. 98. 112. 127. 142. 143. 149.
 158. 159. 161. 167. 186. 188.
 190. 196. 199. 200. 206. 212.
 218. 224. 228. 242. 259. 301.
 316. 375. 381. 382.

Timarionis Auctor. 61. 70. 72.

V.

Virgilius. 5. 9. 35. 64. 67. 77. 352.
 375. 387.

X.

Xenarchus Athenæi. 137. 149.

Xenophon. 20. 22. 58. 59. 62. 63.
 64. 71. 83. 87. 144. 150. 151.
 158. 182. 190. 199. 216. 218.
 225. 232. 289. 298. 339. 344.

INDEX GRÆCUS.

A.

A et *os confusa*. 59. 100. 121. et *σ.* 212. et *λ.* 250.
 ἀ=μόνον. 155.
 ἀ in *τροφέα*, etc. 59.
 ἀβίωτος. 299.
 ἀβροτος. 15.
 ἀγαλμα ἀγορᾶς. 350.
 ἀγαπᾶν, -αζειν. 81.
 ἀγειν. 235. et *διάγειν*. 104. et *λέγειν* *confusa*. 337. ἀγεσθαι. 44.
 ἀγένητος, ἀέννυ. 55.
 ἀγοραῖος. 314. 350.
 ἀγώνας τίθεσθαι. 113.
 ἀδέής. ἀδέεστερον, an *minus formidandum*. 376.
 ἀδειν. 218. φσεσθαι, non φσειν. 84.
 ἀδητος, δ, η. 51.
 αἱ, de quantitate. 56. πανταχοῦ. 67.
 αἱδία. 305.
 αἱρ, αἱθήρ. 156.
 αἱθλον, ἀθλος. 46.
 αἱ ab ε absorptum. 49. et ε confusa. 345. 364. elisum. 131. correptum. 197.
 αἱβοι. 219.
 αἱδουμαι. 83.
 αἱδω̄ς, *religio*. 71.
 αἱθων. 335.
 αἱκλον. 305.
 αἱκω̄ς. 16.
 αἱμυλος. 318.
 αἱρειν, αἱρεῖν. 46. αἱρεσθαι, αἱρεῖσθαι. 22.
 αἱσχύνεσθαι. 122.
 -αἴτερος, comparativa in. 184.
 αἱὸν ίσεμ. 44.
 ἀκαδημία. 160.
 ἀκούειν. 169.
 ἀκρος. 305.
 ἀλείτης. 35.
 ἀλκή δορὸς diversis sensibus. 36.
 ἀλλὰ omissum. 91. illatum. 184.
 ἀλλ' ἢ, ἀλλ' η. 100. 231. ἀλλ' οὐδέ. 163. η. 195. 231. ος, ἀλλως. 226.
 ἀλλος. 43. 245. ἀλλος ἔτερος. 62. *δ.* in locum *alius* *vocis intrusum*. 79.
 ἀλλοτε. 386.
 ἀλσεα, *saltus*. 340.
 ἀλύειν, σαλεύειν. 38.
 ἀμάρτιον. 24.
 ἀμήντος θεοῖς, -ῶν. 24.
 αμίτ. 170.
 αμνός. 290.
 αμπτάσθαι. 113.
 αμύγδαλα, -άλαι. 297.
 ἀν cum optativo. 20. 28. 38. 39. 49.
 84. 237. 259. 260. subauditum.
 36. 54. 172. 259. suppletum. 42.
 44. 53. 86. 97. 187. 222. 244.
 et αν confusa. 46. et ε. 238. et
 ἥρ. 73. 189. et ον. 139. cum
 indicativo futuro. 76. 77. 161.

deletum. 122. 316. post ἔστε. ἀπομνήζειν. 182.
 260. cum infinitivo. 260. omis- ἀποξανθίζειν, ἀπεξ. 313.
 sum. 265.
 ἀνά. 65.
 ἀνα. 326.
 ἀνάγειν. 332. ἀνηγμένος, -ημένος.
 116.
 ἀναγκόδακρος. 386.
 ἀναδιδάξαι. 174.
 ἀναπειθεῖν. 197.
 ἀναπλάττειν. 160.
 ἀναστάζειν. 244.
 ἀνατείνειν ὀφρῦς. 193.
 ἀνατρέπειν. 42.
 ἀναφανδόν. 143.
 ἀναψυχή. 123.
 ἀνέδην. 143.
 ἀνει. 31.
 ἀνεῖναι. 318.
 ἀνήρ, homo. 42. omissum. 57. 185.
 irrepsit. 127.
 ἀνήροτος, -ιτος. 7.
 ἀνησον, ἀνησον, ἀννισον. 239.
 ἀνθρωποφάγος. 316. 320.
 ἀνέναι. 360.
 ἀνίκητος, ἀκίν. 79.
 ἀνταναλεῖν. 321.
 ἀντενδίδοναι, remittere. 199.
 ἀνω. 266. 305. et ἀνθρώπῳ confusa.
 279.
 ἀξιοῦν, honorare. 58.
 ἀκαρτί. 139.
 ἀπειμι, abeo. 310.
 ἀπείρων. 60.
 ἀπιστος. 19. et ἀπληστία. 282.
 ἀπλως. 303.
 ἀπό. 69. et ἐπὶ confusa. 129. et ἐπό.
 148.
 ἀποδίδοναι. 293. ἀποδίδοσθαι. 62.
 ἀποινα. 87.
 ἀποκλείειν. 227.
 ἀποκομῷμαι. 62.
 ἀπομαγδαλία. 180.

ἀπομνήζειν. 182.
 ἀποξανθίζειν, ἀπεξ. 313.
 ἀπόκρο. 124.
 ἀποχρήματος. 27.
 ἀρα. 141. et ἀρα. 196.
 ἀρετή. 311.
 ἀριθμὸς, de uno. 103.
 ἀρτίκολλος. 41.
 ἀρχαϊκός, -χαϊκός. 158.
 ἀρχαιος. 122.
 ἀρχὴ pro ἀρχων. 79.
 ἀριστός. 50.
 ἀσκεῖν. 142.
 ἀτάρ-γε. 148.
 ἀτέρμων. 60. 110.
 ἀνθε, αὐτε, et αὐτὸ confusa. 99.
 ανθει αὐ. 226.
 αὐτίκα, exempli gratia. 202.
 αὐτολαῖνος. 36.
 αὐτονομία. 189.
 αὐτός. 46. 55. 81. ταυτὰ, barbarum.
 46. αὐτὸ, αὐτε, ανθε confusa. 99.
 et οὐτος. 152. et δετός. 178. se-
 quente articulo. 205.
 ἀφεῖλον. 323.
 ἀφίεναι. 351.
 ἀφίστασθαι cum participio. 121.
 ἀφροδισιάζεσθαι. 339.
 ἀφροσύνη, ἀβρ. 340.

B.

β et κ confusa. 275. 285. 333. et φ.
 340.
 β. ἐπὶ τῶν β. 69.
 βάγνυμ: Laconicum. 297.
 βακτηρία. 137.
 βακχείεσθαι. 86.
 βάκχος, Euripidis estate. 98.
 βάλλειν. ἔβαλε, ἔλαβε confusa. 9.
 46. 133. 178.
 βάλος. 61.
 βάπτειν. 41.
 βάρος. 120.

βαρὺς, βραχύς. 24.
 βασιλεὺς, Jovis titulus. 378.
 βαφή. 23.
 βλ. syllaba brevis ante. 49.
 βλάσταν ἔχειν. 54.
 βυθ, κελευσμός. 110.
 βόσκημα. 29.
 βότις. 314.
 βουλεύειν τι τινί. 79.
 βρ. syllaba brevis ante. 46.

Γ.

Γ et Τ confusa. 115. 151. 161.
 γαλῆν, γαλῆν'. 168.
 γάμορος. 80.
 γάτονος. 61.
 γάρ. 262. et παρ' confusa. 120.
 257. 300. γάρ illatum. 172. de
 positione. 262. 355.
 γε restitutum. 37. 45. 50. 78. 80.
 88. 98. 99. 100. 112. 116. 149.
 correctum. 37. 45. 46. 47. 78. 87.
 94. 109. 188. 311.
 γεγωνίσκειν. 80.
 γάνος absolute. 100. 215. γένους, ex
 familia. 102.
 γέρων. 75.
 γῆ. 236. γαῖ plurale. 329.
 γήγονοι. γεγέσθαι, κεκλήσθαι confusa.
 66. γέγονε suppressum. 144.
 γιγνώσκω, ἀναγγεύ. 33.
 γλαῦκος, jocus in. 315. 317.
 γν. et κν. 182.
 γνώμη αἰδρὸς=ἀνήρ. 91. et γλῶσσα
 confusa. 281.
 γνωτός. 32.
 γόργυλος. 81.
 γόνος, πόνος. 202.
 Γοργὼν, -όνος, -οῦς. 119. (189.)
 γράμμα. 185, 6. 146.
 γράφεσθαι. 196. 196.
 γρύπος, γρύπτος. 183.

Δ.

δ et ζ conf. 312. et λ. 47. et σ. 100.
 δαι, δ' αὐ. 70.
 δαίμον, ejus composita. 152.
 δαιμόνων σταλάγματα. 80.
 δὲ et δη confusa. 88. et ἀλλά. 97. et
 γάρ. 101. δὲ intrusum. 189. de
 positione. 344.
 δεῖ. 247. δη. 248. δεῖσθαι ἐμοί. 34.
 δειλός, δεινός, δηλος. 87.
 δεῖνα. 316. 324.
 δεινός in metaphoris. 119. δεινὰ pro
 -νόν. 312.
 δεῖξαι, λέξαι. 65.
 δενδρῶτις. 30.
 δεξιλογος. 295.
 δεῦρο. 109.
 δέχεσθαι αὐτῆς. 49.
 δη γε. 157.
 δηλον στι disjunctim scribenda.
 323.
 δῆμος, νῆσος confusa. 183.
 διά. 65. et δη confusa. 89. in com-
 positione. 186. 281.
 διάκονος. 149.
 διαζάνειν. 246.
 διασκευή. 266.
 διαφέρειν. 138.
 διδόναι τιμῆν. 294.
 διέναι, penetrare. 5. 314.
 διέσθαι. 148.
 διῆπετής, διπ. 98.
 δίκαιος είναι. 101.
 δικαστάι. 135.)(ἰδιώται. 145.
 δίκη vel -ην τίσασθαι τινά. 104.
 νικᾶν. 124. δίκην, vel τὴν δ. δοῦναι.
 216. αἰκίας, sine τῆς. 234.
 δίμορφος θεός. 317.
 διπλούς. 87.
 Διτρεφής, etc. 221.
 διωθεῖν, διώκειν. 105. διωστ, -σοματ.
 105. et διοίσω. 117.
 διωκάθειν. 27.

δοκός pro δόκησις. 319.
 δοκώ. 130. -κεῖ, -κεῖν. 289.
 δόμος. δόμων. 81.
 δοῦλοι in diis. 170.
 δραχμὴ, et similium, de quantitate.
 147.
 δρόσος, τὸ τέττιγος ἄεθλον. 329.
 δύνασθαι. 144.
 δύσφρων, de Furiis. 27.
 δύρημα τινός. 115.

E.
 ε et θ confusa. 28. et ai. 29. 274.
 345. et εν. 21. et CY. 38. et C.
 158. 181. 250. 252. 305.
 ἐάν. 34. ἔα, ἔασον. 36.
 εαυτοῦ pro ἐμαυτοῦ, etc. 167.
 ἐγκρατής δαιτός. 321.
 ἐγκύπτειν, ἐκκ. 241.
 ἐγχος, ensis. 87.
 ἐγώ. ἐμὲ pro ἐμαυτόν. 108. ἐγὼ illa-
 tum. 143. ἐμοῦ et ἐδοῦ confusa.
 27.
 ἐδραι νεῶν. 94.
 ει et η confusa. 21. et η. 28. 37. 109.
 172. 245. et οὐ. 118.
 ει brevis. 45.
 ει post σκοτεῖν. 96. post οδόν. 140.
 ει γε, conjunctim. 187. 217. ει μή.
 231.=ἀλλά. 178. 241. Ejus po-
 sition. 245.
 εῖδον. 97.
 εἰεν, in formula. 210.
 εἰκός, an cum dativo. 80.
 εῖμι=ἐλεύσομαι. 101. 135. 311. eo.
 810. ἡμεν, ἴνιμεν. 123.
 εἴραι. ἐσομαι, ἐσσ. 50. et τυγχάνειν
 confusa. 59. absolute. 96. per-
 sonam agere. 196. ἐστιν omissum.
 215. ἐν τυχεῖν. 307. εἴραι kakός
 an=ἔχειν kakώς. 319.
 εἰπερ γε. 157.
 εἰπον imperativo. 81. 151.

εἰς de persona. 134. εἰσελθεῖν εἰς,
 formula 346.
 εἰ ἀνήρ. 34.
 εἰσδῦναι. 343.
 εἴτε. 4.
 ἐκ suppletum. 92. ejectum. 95.
 Ἐκάβα, -τα. 89.
 ἐκατοντακέφαλος. 170.
 ἐκυράφεσθαι. 39. 42.
 ἐκεῖνος. τοῦτ' ἐκεῖνο. 112.
 ἐκλέοιπε. 267.
 ἐκπλεως, ἐμπ. 94.
 ἐκπολιορκεῖν. 244.
 ἐκρήγυμι, ἀναρρό. 44.
 ἐκτεκνοῦσθαι. 112.
 ἐλέγχειν, λέγειν. 74.
 ἐλεῖν. 114. et σχεῖν confusa. 72.
 δλέσθαι. 181.
 ἐλεύθερος. 102. de homine potius
 quam die. 104.
 ἐλη, εῖλη. 200.
 ἐλθεῖν ἐς λόγον, -ους. 53.
 ἐλλαλεῖν. 347.
 ἐλπίζω, πυτο. 23.
 ἐμπλεῖν. 77.
 ἐμπλέκειν, παραπλ. 150.
 ἐμπληκτος. 93.
 ἐμφρων, εὗ. 54.
 ἐμφύναι. 118.
 ἐν ξύλῳ. 180. 183. ἐν τοῖς μάλιστα.
 223. ἐν Ἀθήναις, -ησι. 366.
 ἐναγῆς. 32.
 ἐναρτίος. 105.
 ἐναυλος. 118.
 ἐνδυμα, de quantitate. 117.
 ἐνεγκον pro -κε. 82.
 ἐνεῖναι ἐν. 132.
 ἐνευρεῖν. 139.
 ἐνέχυρον. 329.
 ἐνηρ. 189.
 ἐνθάδε. 209. 221.
 ἐνιαυτός. 108. 169.
 ἐνικά, ἐνὸς confusa. 153.

ἐνραίνειν. 139.
 ἐντήκειν. 51.
 ἐντός. 119.
 ἐντρυφᾶν. 327.
 ἐξαπείσθαι. 347.
 ἐξαπτάν. 304.
 ἐξελαύνειν. 74.
 ἐξευρεῖν. 93.
 ἐξέλης. 202.
 ἐσοκα. 103.
 ἐπαθλον. 67.
 ἐπεῖ:=ἀφ' οὐ. 85.
 ἐπειτα μετὰ τοῦτο. 57.
 ἐπί. 306. et περὶ confusa. 98. otio-
 sum. 117. βλάβη. 238. ἀσπίδων,
 -λας. 244.
 ἐπιβολή. 267.
 ἐπιδεικνύναι, -θαι. 342.
 ἐπιπάν. 17.
 ἐπιφορεῖν. 212.
 ἐπίχρυσος. 304.
 ἐπος, πάθος confusa. 37.
 ἐργαζεσθαι, luditur in. 331.
 ἐργον, -γα, ἐπὶ vel πρός. 220. =χα-
 λεπόν. 271.
 ἐρεῖ. 100.
 ἐρκος, rete. 50.
 ἐσθειν. 257.
 ἐστέναι. 196.
 ἐσπόμην solæcum. 42.
 ἐσσομαι, ἐσ. 50. ἐσσεται, αἰσ. 19.
 ἐστιφᾶν. 294.
 ἐσχεο. 107.
 ἐτι. 37. 38. 43. 45. 217. =ποτε. 240.
 προσέτι. 300. ἐτι et περὶ con-
 fusa. 9.
 ἐτοιμος. 22. an -μη fœm. 102.
 εὐ. οὐκ εὐ (ἐστι, vel ἐχει.) 25. et
 σάφα confusa. 33.
 εὐαλδής, εὐθαλής. 89.
 εὐημερεῖν, de constructione. 345.
 εὐμάρις. 64.
 εὐνις, uxor. 40.

-εν, nomina in, an accusativum
 contrahant in εῖ. 228.
 εὐφρόνη. 89. et εὐφροσύνη confusa.
 110.
 εὐχερής, εὐκλεής. 46. viles. 344.
 εὐώψ, εὐώπος. 32.
 ἐφάπτειν. 87. 41.
 ἐφεδρος. 67.
 ἐφεκτικός. 181.
 ἐφεξι. 197.
 ἐφέστιος. 23.
 ἐφυθρίζειν θυμόν. 44.
 ἐχει. 73. 80. 124. 131. 143. κιχεῖν.
 99.=είναι. 114.=παρέχειν. 116.
 ἐχει et ἐκεῖ. 118. ἐχει φάβον. 280.
 ἐχεσθαι ἀπό. 329.
 ἐψειν. 197. 303.

Z.

ζ et δ confusa. 312.
 ζάπλουτος. 310.
 Ζεὺς, δ Z. 218.
 ζήσω, -σομαι. 185.

H.

η et ει confusa. 28. et ι. 80. 190. 227.
 301. et ν. 146. 329. 339. et οι. 99.
 η γάρ, alioqui. 71.
 η, eram. 101.
 ηδὲ tragicum. 58.
 ηδη ποτε. 158. πώποτε. 297. et ηδὶ
 confusa. 247.
 ηδίον. 178.
 ηιών. 87.
 ηκειν=προσήκειν. 100.
 Ήλιαία sine articulo. 346.
 ημιν vel ημίν. 187.
 ηνίκα. οἶδα ην. 58.
 ητ' ἄρα, alioquin. 103.

Θ.

θ et γρ. confusa. 210.
 θαλλοί. 235.

θάνατος, θνατός. 103. et θάλαμος. 122.
 θάτερον. 113.
 θέλειν. 88.
 θεοιστεχθρία. 198.
 θεόσδοτος, non θεόδ. 115.
 θιασεύειν. 112.
 θιγεῖν. 41. de futuri forma. 103.
 θούρος, -ιος. 182.
 θρασύς. 392.
 θρέμμα. 41.
 θύεστης, etymologia. 63.
 θύμος, vilis cibus. 298. 315.

I.

ι et σ confusa. 7. et ν. 88. 87. 112.
 et τ. 24. 149. et υ. 122.
 ιdativorum paragogicum. 300. 313.
 ιelisum in dativo. 56.
 ιαχεῖσθαι. 109.
 ιδιq. 179. ιδιον. 340.
 -ιδιον, de quantitate. 175.
 ιέναι, eloqui. 85.
 ιέναι et ιέναι confusa. 392. ιέν. 181.
 234. 313. 318. 351. an cum præ-
 teritis jungitur. 319.
 ιερὸς irrepsit. 41.
 ιημι. 131. 222.
 ινα. 49. cum genitivo. 114.
 ιός. 41.
 ιπνός. 144.
 ιπούσθαι, ιπν. 16.
 ισα συμβαίνειν. 40. 42.
 ιστάναι, στήναι. 122.
 ισως, forte? 234. et οι confusa. 166.
 ιτης. 154.

K.

κ et λ confusa. 46. et θ. 110. et μ.
 110. et ν. 199. et ισ. 348. 366.
 καθαρός. 306.
 κάθυπνος. 41.
 καὶ in fine versus. 203. redund-
 dans. 45. 73. 249. redundans post
 participium. 156. 229. supple-
 mentum. 305.

VOL. II.

tum. 105. deletum. 273. et ή
 confusa. 312. καὶ δή. 28. 203. 208.
 καὶ—δέ. 62. καὶ ταῦτα. 171.
 καινός. 93. 198. et κλεινός confusa.
 82. 117. et καινός. 89.
 κακός=μάτην. 95.
 καλὸν, ἐν καλῷ, etc.=καιρός. 43.
 καλὸς, κακὸς confusa. 91. καλὰ
 substantive. 194.
 καλλίστιν quasi superlative. 102.
 καλύπτρας δν. ιδεῖν. 28.
 κάν. 146. 261. κάν δεῖ, etc. 184.
 κάτα. 181.
 κατά. 39. in tacticis. 44.
 κατακελεύειν. 227.
 κατακλύζειν. 95.
 κατάληψις. 372.
 κατάπυγος. 248.
 καταστήματι εἰς. 67.
 κατασχέθειν ὄργην. 38.
 καταχέω vestem. 23.
 κατέχειν. 144.
 κατηγορεῖν τινός τι. 101.
 κατιέναι de vento, etc. 180.
 κεί. 48. 261.
 κεῖσε. 36.
 κελαινός, κλεινός. 41.
 κελεύειν, σημαίνειν. 102.
 κενοῦσθαι. 173.
 κεραμεύειν. 229. 332.
 κέρας. 5.
 κήρυξ=caduceus? 319.
 κικκαβάζειν. 247.
 κλεινός et κελαινός confusa. 41. et
 καινός. 82.
 κλέπτειν. κέκλαμμαι, -κλεμ. 195.
 κλῆσθαι. 33.
 κληροῦσθαι. 87.
 κλυτός. 32.
 κν. et γν. 182.
 κοιμᾶν, κοσμεῖν. 24.
 κοινός. 201. et καινός. 89. et ἀσινος.
 305.

3 F

κομίζειν. 242.
 κόρσαι λευκαί. 27.
 κρεάδιον. 134.
 κρέμασθαι. 329. κρέμοισθε *barba-*
 rum. 197.
 κρήδεμνον. 90.
 κριθή. 200.
 κρίνειν λόγον. 100.
 κρουνίζεσθαι. 335.
 κρύπτειν τινὰ, *to hide from.* 97.
 mortuum componere. 299.
 κτανεῖν φόνον. 79. κτανῶ, κτενῶ. 101.
 κτάσθαι. ὁ κεκτημένος. 21.
 κύκνος. 118.
 κῦμα, ῥῦμα, ῥῦμα. 86. et πνεῦμα. 118.
 κύνεις Ἡφαίστου. 302.
 κυνοκέφαλος. 180.
 κωδωνοπλύτης, -πλύντης. 316.
 Κῶμος. 333.
 κωφᾶν, -οῦν. 63.

Λ.

λ et τ confusa. 171. 312. et α. 250.
 et δ. 308.
 ΛΛ et Μ confusa. 36. et Ν. 34.
 λαικάζεσθαι. 353.
 λαιμὸς, λαιμα. 30.
 λαμβάνειν. ἔλαβε, ἔβαλε confusa. 9.
 λαβεῖν absolute. 241. λαβέσθαι
 τινός. 249.
 λαμπρός. 180.
 λάρος, de quantitate. 219.
 λάχειν, nomen proprium? 5.
 λαχεῖν. 185.
 Λέαγρος, Μελέαγρος. 299.
 λέγειν τι. 128. 232. τι τινα. 229.
 λείπειν. λεῖψαι non Atticum. 290.
 λείχειν. 326.
 λινόσταρκος, de quantitate. 328.
 λιπαρός. 305. et ῥυπαρός. 228. 305.
 345.
 λιτός. 315.
 λόγος. 81. 99. 100.

λοισθῆται. 5.
 λύσασθαι, ῥύσ. 32.
 λύσιμος. 25.
 λωτίζεσθαι, ἀντ. 22.

M.

Μ et ΛΛ confusa. 36. et Ν. 34.
 et ΝΝ. 298. 315.
 μὰ et νὴ confusa 138. 233.
 μαίνεσθαι μανίαν. 75.
 μάκαρ, ὁ, η. 97.
 μακροτέρω. 95.
 μάλ' αὐ. 207. 250. εῦ. 244.
 μάλιστα, μόνος confusa. 33.
 μάστιξ. 18.
 μάττεσθαι. 300.
 μέγα, μέγαλα. 172.
 Μεγαρίζειν. 190.
 μείζων. 78. μεῖζον, -ζω. 132. μεῖζον,
 πλεῖστον etc. φρονεῖν. 132.
 Μέλιτος, Μέλητος. 150.
 μέλος. 367.
 μέμνημαι. μεμνόμεθα. 32.
 μὲν—γε. 76. μέν γε. 190. 241.
 μένειν. μεῖναι απ=λειφθῆναι. 318.
 μεστός. 348. μέστ' ἔστι προ μέτεστι.
 338.
 μετακεστεῖσθαι. 204.
 μετέρχεσθαι. 94.
 μετέχειν μέρος. 134.
 μέτοικοι. 188.
 μέτρον. 267. 356.
 μῆ, constructio. 61. 88. et οὐ confusa. 166. μὴ ἀλλά. 166. 171.
 240. 302. μὴ καὶ et καὶ μῆ. 240.
 μὴ νῦν. 248.
 μηδὲν, τό. 91.
 μῆλα, quando maturescunt. 300.
 μικρός. 134.
 μίλαξ, σμ. 160.
 -μιος, -μενος in terminationibus
 confusa. 20.
 μοίραν, ὥραν ποιεῖσθαι. 34.

μόλις. οὐ μ. 107.
μόργυνμι, ὀμόργ. 56.
μύειν. 42.

N.

ν et σ confusa. 24. 50. 51. 78. 96.
104. 109. 114. 239. 307. et λ. 29.
et ΛΛ. 34. et ν. 50. et ι. 50. 112.
et κ. 99. et η. 146. 329. 349. et
ρ. 156.
ναι. 325. 348.
ναυτοδίκαι. 252.
νεανίας accusativum. 190.
νεκρός. 81.
νεοδαμώδεις. 381.
νεφέλη, τελε? 41.
νέφος. 212.
νεψε, ναός. 220.
νη et μα confusa. 138. νη, non, per.
180.

νήριτος, -οτος, ἀνήρ. 7.
νησται et ὄησται confusa. 391.
νομίζειν. 20. 138. 273. 342.
νοσφίζειν. 79.
νοσωδης. 340.
νουθετεῖσθαι. 345.
νυκτερήσιος. 237.
νυμφευτήρια pro νύμφη. 89.
νῦν δή, δῆτα. 241.
νυνὶ τήμερον. 149.
νώτα. 59.

Ξ.

ξαίνειν. 252.
ξαντός, ξυστός. 24.
Ξαντρίαι, an Euripidis. 176.
ξένος, mirus. 267.
ξύλον. ὁ ἐπὶ των ξ. 230.

Ο.

ο et α confusa. 76. 99. 114. et θ.
98. 119. 178. et ω. 36. 46. 51.
98. 112. 114. et συ. 99.

ο. τρ̄=τίνι; 130. τὸ τη̄ς τύχης.
279. τὰ κατά. 338.
ὅδε. 104. 192. 310-1. 335.
ζύζειν. 26.
ὅθ' οὖνεκα. 38.
ΟΙ, CY confusa. 46.
-οια, de quantitate harum termina-
tionum. 77. 98.
οἶδα cum participio. 105. absolute.
235. occurrit apud. 267. οἰσθας.
188. 195. 277. 303.
Οἰδίπονις vocativus. 126.
οἰκεῖος, οἰκέτης confusa. 346.
οἶμαι. 311. 392. extritum. 20. 328.
οἰμωζόμαι, οἰμωζω, neutrum Atti-
cum. 74.
οἰνόψ. 35.
οῖος ἀνθ' οῖου. 41. et ὁσος. 201.
οῖως. 173.
οῖσε. 271.
οῖχεσθαι. 332.
οἰωνίζεσθαι. 335.
οἱηρον τιθέναι. 96.
οἵμοιον. 326.
οἱόργυνμι, οἱοργν. 56.
οἵμως in sententiæ fine. 98.
οἵνειρον. 127.
οἵνομα, σώμα. 99.
οἵνου σκιά. 52.
οἵντως et οὔτως confusa. 80.
οἵξν, cum verbis sensus. 22.
οἵξνγλυκύ. 256.
οἵξνειν. 42.
οἵπαδεῖν. 23.
οἵποι, οἵη. 22. οἵπον. 46.=ἐκεῖσε
οἵπον. 102.
οἵπότε. 147.
οἵπον cum genitivo. 122.
οἵπτεύειν. 226.
οἵπωσπερ, vox Sophoclea. 48.
οἵραν. ἐμάρακα. 181.
οἵρθὸς ήξεν, non -θως. 112. 206.
οἵρθρινος, de quantitate. 346.

ὥρνις. 334.
 δε=οῖος. 44. 46. ὥς ἀν=ὅταντις. 190.
 δσιος, ἐναισ. 51.
 δσπερ et ἀσπερ. 51.
 δστικ. 310.=εῖτι. 98.
 ὅταν. 288.
 δτε, δτι. 37.
 οὐ, πον; confusa. 50. 94. et οὐ.
 161. οὐ μη. 266.
 οὐ, ubi. 111. 115.
 οὐδὲ καὶ non junguntur. 50.
 οὐδὲν cum comparativis. 113. et
 οὐδεῖς. 123. οὐδὲν ποτε. 201. Lu-
 sus in. 363.
 οὐν. ἄσπερ ο. 28.
 οῦπον. 106.
 ούραιος. 114.
 οὐτος. ταυτὶ apud tragicos. 80.
 ταῦτα et ταῦτα confusa. 80.
 οὐτος et αὐτός. 152. τοιτὶ, eccum.
 192.
 οῦτοι τάρβους. 65. οῦτοι=ρράδιωι. |
 100.
 οφρὺς ἀνασπὰν, ἀνέλκειν, etc. 193.
 οχεῖσθαι ἐπι. 243.
 οψοφαγεῖν. 319.

II.

π et ρ confusa. 37. et χ. 123. et σ.
 198.
 πάθη, πλάγχθη. 36. vox Sophoclea,
 non Euripidea. 116.
 παιδεύειν. 47.
 παιδισκάρια. 309.
 παῖς omissum. 39. et πῶς confusa.
 113. minister. 318.
 παιώνιος. 24.
 πάλαι. 391. et πάλιν. 23. 42.
 παλαιός, καινός. 42.
 παλαιστὴ, σοφιστὴ. 82.
 πάλιν omissum. 60.
 πάμψυχος. 50.
 πανός. 271.

πάνυ σφόδρα. 130. πάνι an par-
 ticipiis jungatur. 331.
 πανίστατον, -τα ἰδεῖν. 194.
 παρά. 190. et γὰρ confusa. 257.
 παραγεγράθαι, παρεγγ. 176.
 παραγραφή, -τροπή. 267.
 παραζῆν. 349.
 παραιτεῖσθαι, reprehendere. 210. im-
 petrare. 346.
 παρανοεῖν. 84.
 παραπλήσιοι. 301.
 παραστήσασθαι. 346.
 παραυτά. 128.
 Παρνασσός, de orthographia. 175.
 πᾶς, intrusum. 16.
 παταγεῖν. 43.
 πατήρ per compendium. 112. 126.
 πατρός. 18.
 πατρῷος στόλος. 40.
 πεινῆν, πίνειν. 137.
 Πεισθέταιρος, de nominis analogia.
 213.
 πέμπειν, πομπαν ducere. 174.
 πέρα. 21. εὐτυχοῦμεν οὐ π. 111.
 περὶ, ἔτι confusa. 9. et πάτερ con-
 fusa. 112. et ὑπέρ. 150. et παρά.
 152. 174. subauditum. 112. 142.
 τινὸς, τινὶ δεδέναι. 234.
 περιαλέφειν, παραλ. 238.
 περιβάλλειν, verbum venatorium.
 235.
 περιμένειν. 248.
 περιπέττειν. 132.
 περίστασις. 356. 360.
 περιπτός=φρόνιμος. 76.
 περιφέρειν. 329.
 περιχέασθαι. 333.
 περίχρυσος. 304.
 πικρός. 122. 298. πικρὸν, πονηρόν. 164.
 πῖλος. 227.
 πίνειν, πεινῆν. 137.
 πιστός, πλεῖστος. 141.
 πλατύς. 4.

πλεκτός. 88.
πλέον. 278.
πλέος. 123.
πλευρά, -ρόν. 45. 88.
πλέω. πέπλευκα *forma Euripidea.*
 108.
πληγοῦσθαι ἐσ. 79.
πνίγειν. 307.
ποδάριον, de quantitate. 184.
ποιεῖν *cum dativo.* 293. *educare.*
 349. 350.
ποιάσθαι. 110.
ποῖος. 241. 301. 331. ὁ π. 309.
πολέμιος, -κός. 268.
πόλις. 35. 84. et **ποταμὸς confusa.**
 142. et **πόλεμος.** 207.
πολλοστός. 276.
πολύπονος, πουλ. 155.
πολύτ. 340.
πολυστομεῖν, παλινστ. 21.
πόνος, ὑπνος. 47.
Ποσειδάνιος, -ων- 36.
Ποσειδᾶ, *an pro -ῶνι.* 219.
ποταμὸς et πόλις confusa. 142. et
 πότος. 339.
πῶ—πονεῖν, πόνω; 34.
ποὺς. 176.
πρανήτ. 61.
πράσσεσθαι. 32. 294.
πρὸ in compositione ante vocalem.
 362.
προαιρεῖσθαι. 239.
προδιδάσκειν. 159.
προδοῦναι, deserere. 43.
προκαθεῦδειν. 218.
προκεῖσθαι, προσκ. 74.
πρόναος. 111.
προπίνειν. 280.
προπύλαιος. 200.
πρός. 26. 90. 149. 192. 268. ob-
 testantis. 92. ὁ πρός κυνός. 191.
 in compositione. 201. *usus Thu-
 cydideus.* 376.
προσβάλλειν. 192.
προσβίαζεσθαι. 302.
προσδέχεσθαι. 33.
προσῆκον. 112.
προσθεῖναι. 196.
προσίκτωρ. 29.
προσκαλεῖσθαι. 201.
προσυπογράφειν. 340.
προφασίζεσθαι. 5.
πρόφασις. 41. 288. ἔλκειν vel πλέ-
 κειν. 247.
πρύμναν, -ην. 46.
πρυτανεῖον. 199.
πρῷ. 294.
πρώτός μου. 337.
πτέρυξ. 91.
πτήσειν *verbum motus.* 114.
πτίσσειν. 188.
πύλαις, ante fores. 51.
πυρὰ=βωμός. 38.
πυρσεύειν. 123.
πῶμα. 189.
πῶς. καὶ πῶς; 26. in resp. pro
 φῶς; 113. 157. /^Σ
P.
ρ et ν confusa. 156.
ρῆστος, ἄριστος confusa. 52.
ρίπαι. 49.
Σ.
σ, ν confusa. 24. 50. 51. 78. 96.
 104. 109. 114. 239.
σὰ=τίνα. 190.
σαφῆς et σοφὸς confusa. 195.
σεμνός. 68.
σημαίνειν neutro sensu. 24. et κε-
 λεύειν. 102.
σήμερα, τήμ. 324.
σθένει. 78.
σῆγα, parenthetice. 17.
σκαιουργεῖν. 160.
σκιατροφεῖν. 97.

σκοπεῖν omissum ante ει 142.
 σκύφος. 335.
 σοι.—κτείναντα. 124.
 σὸς, cum articulo. 39.
 σοῦ. 89.
 σοῦστι. 198.
 σοφὸς et φιλόσοφος confusa. 165. et
 σαφῆς. 195.
 σπάνιος. 184.
 σποδεῖν. 302.
 σποδός. 317. = βωμός. 38.
 στάσις. 42.
 σταυρός. 323.
 στέγειν. 203.
 στέγη, χθὼν confusa. 94.
 στεφανοῦν. 292.
 στιγμαὶ subaud. 168.
 στόχος. 213.
 στρέφω, τρέπω. 70.
 στρῶσαι. 94.
 στυγεῖν συμφορᾶς. 106.
 σὺ omissum. 163. σὺ δέ. 99.
 συγγενῶς. 121.
 συγκρύπτειν. 108.
 συγκύπτειν. 182.
 σῦκα, vilis cibus. 327.
 σύκινος. 145.
 συκοφαντίας ἄνεμος. 180.
 συλλέγειν. 27.
 συμβαίνειν. 40. 42.
 σὺν in compositione, sequente ge-
 nitivo. 302.
 συνδρᾶν. 77.
 συνήγορος. 40. 42.
 συνήθεια. 266. 269.
 συνθέτειν. 221.
 σύνθετος. 327.
 συνίστωρ. 25.
 συννεφεῖν. 200.
 συνοίσει. 47.
 σύντομος, -νος. 33.
 σφάλλεσθαι τόδε. 45.
 σφῆρα. 209.

σχεδόν τι. 321.
 σχῖνος. 252.
 Σωσίας, Σωσία. 195.
 σωτήριος, adjective. 101. 109.

T.

τ et ψ confusa. 17. 109. et Φ. 82.
 et στ. 333. 334.
 ταμεύειν, -εσθαι. 239.
 τάριχος. 252. 303.
 ταῦτὸν non=τὸν αὐτὸν. 184.
 τε, ictus in. 25. 56. trajectum. 79.
 138. deletum. 247.
 τέμνειν ἄκος. 23. ἔτεμον, -ταμ. 244.
 τέχνη. 383.
 τιμώρημα τινὶ vel -νός. 66.
 τις. τι, τιν' confusa. 17. 132. 263.
 τίνα, subaud. ἔργα. 66. τις οὐδείς.
 73. τις, ἔστι confusa. 171. τι
 τόδε. 240. τις post superlativum.
 298. de positione. 327. pro ὅστις.
 330.

τοι, de positione. 30. 115.
 τοῖος, -όσδε. 40.
 τόκος. 82.
 τόλμα. 115.
 τόξα. 111.
 τοξεύειν. 59. 111.
 τόρνευμα. 119.
 τόσοσκερ. 20.
 τροπαία. 19. 211.
 τροπαῖν et -ος Atticum. 139.
 τροφή. 36.
 Τρωιάδος, de forma. 90.
 τρῶσαι, στρῶσαι. 117.
 τυγχάνειν et εἶναι confusa. 59. cum
 participio. 59.
 τύραννος. 312.
 τυχεῖν. 20. τὸ τυχόν. 183.

Y.

γειν, sequente dativo. 285.
 νίδε excidit. 307.

-υμι, -ύω. 70.
ντάρχειν. 358.
ντέρ. 114. et ντέρυ confusa. 117.
ντέροπλος. 33.
ντέχειν, ἐπ. 115.
ντήκοος, de constructione. 100.
νόνος, πόνος. 47.
ντό. 148. 158.
ντοδείσας, intrusum. 43.
ντόμυνήματα. 266.
ντόμνυσθαι. 143.
ντόξυλον πέδιλον. 338.
ντοτίνειν. 218.
ντόροφος, ντάρ. 116.
νφεξ. 197.
νφίστασθαι. 40.

χαίρειν ἐν τινί. 116.
χαλαρός. 238.
χθών, στέγη confusa. 94.
χρεῖος. 116.
χρεών monosyll. 67. et θεῶν confusa. 117. 210.
χρῆ, χρῆν. 102. 103.
χρῆξειν τοῦδε. 103.
χρῆμα, τὸ τῶν. 243. χρῆματα, personal property. 138.
χρωσθεῖς. 347.

ψ.

φ.

φαίνειν. 23. 152. πέφηνεν, πέφυκ. 96.
φανερός, de diis. 152.
φάσμα ὕδρας. 41.
φαίνειν. 212.
φέρ' ίδω. 240.
φέρειν. 311. φέρεσθαι. 50. et μολεῖν confusa. 122.
φεύγειν cum compositis junctum. 67.
φθ. syllaba brevis ante. 82.
φιλεῖν cum particípio. 30.
φίλος, σοφὸς confusa. 165.
φιλόσοφος. 294. 300.
φίλφος, epitheton scorti. 343.
φουκίς. 187.
φορτικός. 155.
φρ. syllaba brevis ante. 20. 45. 148. 296.
φρέαρ, -ᾶτος. 209.
φρεῖν. 196.
φρονεῖν μικρὸν, μικρά. 148.
φυγαί. 233.
φνείς. 281.
φύλον, sexus. 32.
φησὶ omissum. 341.

ψήφισμα. 135.
ψῆφος subauditus. 105.
ψιλός. 269.
ψυκτήριος adjective. 336.
ψυχαγωγεῖν. 329.

Ω.

ω et ων confusa. 59. et α. 85. 87. et οι. 89. et ωι. 246. et το. 189.
ῳ et καὶ confusa. 140.
ῳ 'τάν. 32.
ῳδε cum genitivo. 100.
ῳν cum altero particípio. 59. et ζων confusa. 142. ὠν—έστι. 142.
ῳραν. 98.
ῳ absolute. 76. nam. 96. et καὶ confusa. 106. suppressum. 137. 195. 202. ωι δη. 145. omissum vel intrusum. 162. ad. 206.=οια δη. 215. ex quo 349.
ῳστερ et ῳσπερ. 51. cum participii accusativo. 223.
ῳστε. 34. 86. ω. καὶ. 156. de positione. 295.
ῳφελεῖν. 37. τινι vel τινα. 217.

INDEX LATINUS.

A.

Acies. 383.
Accusativus duplex. 40. *cognatus.*
 40. *absolutus.* 87. 108. 197.
Adonis piscis. 345.
Adverbia comparativa et superlativa. 49. 208.
Ænigma Sophocleum. 41.
Anacoluthon. 86.
Anhelo. 384.
Antiphanes, Sophocles confusi. 55.
Articulus 260—1. *positio.* 40. 44.
 81. 305. *intrusus.* 43. 185. 210.
 217. *suppletus.* 226. 274.
Asyndeton. 104. 131.
Attica dialectus. 132.
Augmentum omissum. 26. 55. 71.

B.

Bicomposita verba. 179. 207. 208.
 242. 304. 353.
Brachylogia. 246.
Bruges *quare, non Bryges.* 372.

C.

Choragi munus. 198.

D.

Dativus et accusativus ante infinitivum. 137. 184. *Dativus comodi.* 186.
Detortiones verborum apud Aristophanem. 186.
Dorismi tragici. 61.
Duplex constructio. 190.

Elisio in dativis. 56.
Ellipsis. 118. 120. 252.
Enclitica. 261.
Etymologia in propriis nominibus.
 63. 67.
Euripidea loquacitas. 74. *αὐτορρασία.* 194. *Andromeda quando acta.* 236. *στρεψυμένα.* 257.

F.

Fabulæ interpolatæ a διασκευασταῖ. 40.

G.

Genitivi usus rarer. 35. *Ionici.*
 43. *post ἐργον* *subauditum.* 77.
 225. *post τικες* *subaud.* 209.

H.

Hiatus in tragicis. 17. 87. *et comici.* 263.
Hipponax, an grammaticus. 333.
Hyperbaton. 107.
Hypodiastole. 69.

I.

Ictus. 25.
Infinitivus pro imperativo. 142.
 190. 206. 207. 362.
Interrogatio geminata. 157. 210.
Inversiones casuum. 69. *verborum et participiorum.* 69.
Jones *contumeliose dictum.* 186.